

നെല്ലാളിയൻ.

BY

P. R. NARAYANA IYER.

AUTHOR OF

Sarala, Vedavyasan, Etc., Etc.

PUBLISHED BY

The Sarāswathi Vilasam Book-Depot,
TRICHUR.

നെപ്പോളിയൻ.

പരിഭാഷകൻ:

(വേദവ്യാസൻ, സരള, മതപരമായ ഗ്രന്ഥങ്ങളുടെ കർത്താവായ)

പി. ആർ. നാരായണയ്യർ.

പ്രസാധകൻ:

എൻ. വെങ്കിടസ് ബ്രഹ്മണ്യയ്യർ.

ഒന്നാംപതിപ്പ് 1000 പ്രതികൾ.

1103.

സരസ്വതീവിലാസം പുസ്തകശാല,
തൃശ്ശിവപേരൂർ.

Price Re 1-4-0.)

(വില ക. 1—4—0.

പകർപ്പവകാശം പ്രസാധകനുള്ളതാകുന്നു.

കേരളോദയം പ്രസ്സ്, തൃശ്ശിവപേരൂർ.

മുഖവുര .

വിപ്ലവപരമായ നയം സ്വീകരിക്കുകയാൽ ദയനീയമായ വിധം ആയുഷ്കാലാവസാനം കഴിച്ചുകൂട്ടേണ്ടിവന്നവനായ ഒരു മഹാവിക്രമിയുടെ നിലയിൽമാത്രമേ നെപ്പോളിയൻ ബോണോപ്പാർട്ടിനെ സാധാരണ ജനങ്ങൾ കരുതിവരുന്നുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആദ്യകാലം ഏതുനിലയിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നോ, എന്തെല്ലാം കഷ്ടാരിഷ്ടങ്ങൾ സഹിച്ചിട്ടുണ്ട് അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസുരാജ്യസിംഹാസനത്തെ ഒരു കാലം ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തോടുകൂടെ അലങ്കരിച്ചതെന്നോ, ഈ വിശ്വവിശ്രുതനായ വീരകേസരിയുടെ രാജ്യാഭിമാനവും ജീവിതരീതിയും മറ്റും ഏതുതരത്തിലുള്ളതായിരുന്നുവെന്നോ അധികമാരും ആരാഞ്ഞു നോക്കാറില്ല. യശസ്സരീരവശേഷനായ ഇദ്ദേഹത്തിന്റെ കീഴ്ത്തികേസരിയുടെ മുഖത്തു മഷികോരിയൊഴിക്കുവാൻ ഇന്നും ചിലരുത്സാഹിക്കാറുണ്ടെന്നു വന്നാൽ ജീവിച്ചിരുന്ന കാലത്തു് ഏതെല്ലാം വിധത്തിൽ സ്വാതന്ത്ര്യലോഭികളായ ടിപ്പുലുക്കൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പേരിൽ അപരാധമാരോപിച്ചിരിക്കുമെന്നു പറഞ്ഞറിയിക്കേണ്ടതില്ലല്ലോ. നെപ്പോളിയന്റെ സമകാലീനന്മാരും അവരുടെ അനുയായികളും നിരന്തരമായി കെട്ടിയുണ്ടാക്കി പരത്തിയ ടിപ്പുവാദിത്തത്തിന്റെ ശക്തിയാൽ യൂറോപ്പിലെ ഈ തേജഃപ്പുഞ്ചം മന്ദീഭൂതമായി. ഏകിലും ഒരിക്കലും പ്രകാശിക്കാതിരിക്കത്തക്ക അശക്തി അതിന്നില്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് ഏറെക്കുറെ മങ്ങിയെഴുതി ഇതേവരെ നിലനിന്നുപോന്നു എന്നേ ഉള്ളൂ.

വീരോധിപചങ്ങതിമൂലം വിശതപ്രഭനായിത്തീർന്നിരിക്കുന്ന ആ ഡിരോദാത്തൻ ഇരുപതാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആവിർഭാവത്തോടുകൂടി അല്ലാലമായി ഇതാപ്രകാശിക്കുവാൻ തുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. പ്രജാധിപത്യമെന്ന് ഇന്നു ലോകമാസകലം പ്ര

സിദ്ധമായിട്ടുള്ള ആ ഭരണസമ്പ്രദായത്തിന്റെ ജനകനേ നോ സ്ഥാപകനെന്നോ പറയപ്പെടാവുന്ന ആ നെപ്പോളിയന്റെ ആദർശങ്ങൾക്കു ദിനംപ്രതി വിലയുറപ്പിലായും കൂടിക്കൊണ്ടാണു വരുന്നത്. അസ്വാതന്ത്ര്യം, സമത്വം എന്നാദിയായ ത്ര്യക്ഷരീമന്ത്രങ്ങളെ ജനസഞ്ചയത്തിന്റെ കണ്ഠാസ്യങ്ങളിൽ ഉപദേശിച്ചു മുതലാളികക്കിയെന്നും, തൊഴിലാളികക്കിയെന്നും പറയപ്പെടുന്ന രണ്ടു വിഭാഗത്തെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർത്ത ആ ശ്രേഷ്ഠപുരുഷന്റെ നാമം, അസ്വാതന്ത്ര്യരായ ജനങ്ങൾ ഇന്നിതാനിരന്തരമായി സ്മരിച്ചുതുടങ്ങിയിരിക്കുന്നു. “വസന്തകാലേ സപ്രാപ്തേ കാകഃ കാകഃ പികഃ പികഃ” എന്നാണല്ലോ ആ പൂവാക്യം. യഥാർത്ഥമായ യോഗ്യതയുള്ള വസ്തുക്കൾ സന്ദർഭം വരുമ്പോൾ പ്രകാശിക്കാതിരിക്കയില്ല.

നെപ്പോളിയന്റെ ആദർശങ്ങളിൽ പൂർവ്വം ഉൾപ്പെട്ടവരു നകാലമാണിതെന്നു പറഞ്ഞുവെല്ലാം. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷ് ഭാഷാജ്ഞാനമില്ലാത്തവരായ മലയാളികളിൽ ദുർല്ലഭം ചിലർ നെപ്പോളിയനെക്കേട്ടിട്ടുണ്ടായിരിക്കാമെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിന്റെ അതിസംക്ഷിപ്തമായ ഒരു സംഗ്രഹംപോലും അറിവുള്ളവർ ഉണ്ടോ എന്നുതന്നെ സംശയമാണ്. ഈ ന്യായതയെ പരിഹരിക്കേണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തെ മുൻനിർത്തി പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്നതായ ഈ പുസ്തകം എന്റെ ആഗ്രഹം ഫലിപ്പിക്കുന്നതായാൽ ഞാൻ കൃതകൃത്യനായി.

എന്നു
പ്രസാധകൻ.

വിഷയവിവരം

അദ്ധ്യായം 1.

	ഭാഗം
1 മാതാപിതാക്കന്മാർ	1
2 നെപ്പോളിയന്റെ ജനനം	2
3 ചാർലസ്സിന്റെ മരണം	4
4 ശൈശവകാലം	5
5 പരന്തീസ് ഗവണ്ണർ.	6
6 നെപ്പോളിയന്റെ കലാശാലാപ്രവേശനം	7
7 നെപ്പോളിയന്റെ മതം	10
8 സമരസാമത്വം	11
9 ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ ആലോചന.	14
10 പാരിസ് കലാശാലാപ്രവേശനം	16

അദ്ധ്യായം 2.

11 നെപ്പോളിയന്റെ യൗവ്വനകാലം	17
12 പാരിസ് കലാശാല	17
13 വ്യത്ഥവിനോദങ്ങൾ	19
14 നെപ്പോളിയന്റെ കണക്ക്	20
15 ശാസ്ത്രീയസഭ	21
16 ഉപസേനാധിപതി	22
17 ദാരിദ്ര്യം	23
18 ഫ്രാൻസിലെ കക്ഷികൾ	25
19 അക്സോനിയിലെ കുഴപ്പം	26
20 നെപ്പോളിയന്റെ പ്രസംഗം	29
21 സേനാധിപതിസ്ഥാനം	31

അദ്ധ്യായം 3.

22 മിത്ത്രംപവാദം	32
23 ഫ്രാൻസിലെ തച്ഛാലികസ്ഥിതി	33
24 നെപ്പോളിയന്റെ പലായനം	35
25 പുനരാഗമനം	36
26 ടൊളോൻപട്ടണം	37
27 രാജ്യരക്ഷാസാമത്വം & ശാശ്വതപ്രഖ്യാതി	40
28 അടിസ്ഥാനമില്ലാത്തഅറസ്റ്റ് & ആത്മഹത്യാലോചന	42
29 ഭരണസഭകൾ	45
30 നെപ്പോളിയന്റെ വിജയം	47

അദ്ധ്യായം 4.

31 ഐറോപ്യസമരം	49
---------------	----

32 വിവാഹം	49
33 യുദ്ധസന്നാഹം	52
34 സാർവ്വാനിയം ആസ്രിയായും തോല്പിക്കപ്പെട്ടതു	54
35 കലാവിദ്യാതല്പരത	52
36 “പോ” നദിക്കരയിലെ യുദ്ധം	59
37 നെപ്പോളിയന്റെ മഹത്വം	62
38 റോമയിലെ പോപ്പ്	64
അദ്ധ്യായം 5.	
39 ഐറോപ്യസമരം	65
40 ദേശനിർവാഹകസംഘം	65
41 നെപ്പോളിയന്റെ വേദാന്തം	67
42 ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അപവാദാരോപണം	70
43 ആസ്രിയാവിജയം	78
44 കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളുടെ നേരേയുള്ള പുറപ്പാട്.	76
അദ്ധ്യായം 6.	
45 ഈജിപ്തിലെ സ്ഥിതി	80
46 ഈജിപ്തു യാത്ര	82
47 അലക്സാൻഡ്രിയായുദ്ധം	84
48 കൈരോയുദ്ധം	86
49 ഈജിപ്റ്റ് പരിഷ്കരണം	88
50 നൈൽയുദ്ധം	90
51 നെപ്പോളിയന്റെ സ്വരാജ്യഗമനം	91
അദ്ധ്യായം 7.	
52 നവീനഭരണം	95
53 നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യപരിപാലനം	95
54 ധനശേഖരം	102
55 ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അന്യയ	104
56 കരുണാപരിപൂർണ്ണമായ ഹൃദയം	107
57 നെപ്പോളിയനും നെൽസണും	110
58 നെപ്പോളിയന്റെ ശിരസ്സ് കൊണ്ടുവരുന്നവർക്കു്	112
ഈ സമ്മാനം	
59 സഹോദരിസഹോദരന്മാർ	113
അദ്ധ്യായം 8.	
60 സമാധാനഉടമ്പടി	114
61 വിലുംപിറം	114
62 അമീൻസിലെ ഉടമ്പടി	11
63 കണ്ടുകൂടായ്	120

64	ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ പുനർയുദ്ധാരംഭം.	122
65	യുദ്ധകോലാഹലം	124
66	ചതിയാലോചന	125
67	നെപ്പോളിയചക്രവർത്തി	128
68	സങ്കലിതസൈന്യവും സമാധാനവും	130
69	നെപ്പോളിയനും ആസ്ട്രിയചക്രവർത്തിയും തമ്മി ലുള്ള കൂടിക്കാഴ്ച	132
70	പ്രജാധിപത്യഭരണപ്രചാരം	133
71	യൂറോപ്പിലെ മഹച്ഛക്തികൾതമ്മിലുള്ള പിണക്കം	135
72	ബെർലിൻ കല്പന	138
73	ആലോചന സഭാഭ്യക്ഷത	142
74	പാരിസ് പരിഷ്കാരം	144
75	ബുദ്ധിയുടെ സ്ഥിരത	149
76	കുഴപ്പങ്ങൾ	152
77	പോർച്ചുഗൽ വിജയം	154
78	സ്വെയിൻവിജയം	156
79	പുതിയ വിവാഹാലോചന അദ്ധ്യായം 10.	158
80	വിയോഗദുഃഖം	161
81	ആസ്ട്രിയയുടെ പരാഭവം	161
82	നെപ്പോളിയന്റെ ദ്വിതീയവിവാഹം	165
83	പത്നീപരിത്യാഗം	165
84	നെപ്പോളിയന്റെ ദ്വിതീയപത്നി	171
85	ഇംഗ്ലീഷ് കാര്യങ്ങൾ നില	173
86	മാസ്റ്റോദമനം	175
	അദ്ധ്യായം 11	
87	ശത്രുക്കളുടെ സന്നാഹം	179
88	മാസ്റ്റോവിജയത്തിലുണ്ടായ നഷ്ടം	179
89	വിധിവിചാരപരിത്യാഗം	182
90	ശത്രുസംഘം	184
91	ശത്രുക്കളുടെ പാരിസ് പ്രവേശനം	190
	അദ്ധ്യായം 12	
92	കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭുവിന്റെ സന്ദേശം	195
93	ഉടമ്പടിപത്രം	202
94	നെപ്പോളിയന്റെ ആലോചന	203
	അദ്ധ്യായം 13.	
95	നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം	206

96 സ്ഥാനത്യാഗനിശ്ചയം	207
97 സ്ഥാനത്യാഗം	209
98 ഭാര്യഭർത്താവിധോഗം	210
99 പ്രയാണഘട്ടം	211
100 ജോസഫൈന്റെ മരണം	214
101 എല്ബാദീപ്	214
102 പതിനെട്ടാംപൂയി	216
103 എബ്രിംഗ്‌ടൻ പ്രഭു	218
104 ചാപ്പോലൻ പ്രഭു	219

അദ്ധ്യായം 14.

105 നെപ്പോളിയന്റെ പ്രാൻസുയാത്ര	220
106 പത്രിക	222
107 പ്രജകൾക്കുള്ള വിജ്ഞാപനം	225
108 രാജശാസനം	227
109 പൂയിയുടെ പലായനം	229
110 അങ്കോലീമിപ്രഭു	231
111 മുറടിന്റെ മരണം	231

അദ്ധ്യായം 15.

112 വാട്ടർപൂയുദ്ധം	232
113 നെപ്പോളിയ ചക്രവർത്തി	232
114 സങ്കലിതരുടെ ഉടമ്പടി	234
115 ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയും പുത്രിയും	235
116 നെപ്പോളിയന്റെ പ്രതിവിജ്ഞാപനം	236
117 വാട്ടർപൂയുദ്ധം	237
118 സ്ഥാനത്യാഗം	238
119 നെപ്പോളിയന്റെ ലഘുപത്രിക	240
120 നെപ്പോളിയന്റെ ഇംഗ്ലണ്ടുയാത്ര	241

അദ്ധ്യായം 16.

121 ശത്രുക്കളുടെ വഞ്ചന.	244
122 പരതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ട ചക്രവർത്തി	244
123 ബ്രിട്ടീഷ് രാജശാസനം	246
124 സർ ജാജ് കാർക്കബറൻ	247
125 നെപ്പോളിയന്റെ അന്ത്യായാഹ്വാനം	248
126 സെൻറ് ഫെലനയ്ക്കുള്ള പുറപ്പാട്	249
127 ദീപാന്തരവാസം	252
128 നെപ്പോളിയന്റെ അന്ത്യകാലം	254
129 അനന്തരസമാചാരം.	256

നെല്ലോളിയൻ .

അദ്ധ്യായം 1.

മാതാപിതാക്കന്മാർ.

യൂറോപ്പുഖണ്ഡത്തിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുകിടക്കുന്ന മദ്ധ്യ ധരണ്യാഴിയുടെ കല്ലോലങ്ങൾ നാലുഭാഗത്തും തമുലച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കോർസിക്കാദ്വീപ് ഇത്താല്യരാജ്യത്തിന്റെ നിരൂതികോണിൽ കിടക്കുന്നു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽനിന്നു നൂറുനാഴിക അകലെ ഇരിക്കുന്ന ഈ ദ്വീപു വളരേക്കാലമായി ഇത്താല്യരാജ്യത്തിലേക്കു ചേർന്നതായിരുന്നു. ഇത്താല്യരാജ്യത്തിലെ നാഗരികതപവും ഭരണസമ്പ്രദായവും കോർസിക്കയിൽ പ്ലാപിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഫ്രാൻസുകാർ കോർസിക്കാദ്വീപിനെ കൈവശപ്പെടുത്തേണമെന്നുള്ള അഭിലാഷത്തോടുകൂടി പലതവണ അതിനെ ആക്രമിച്ചു. കോർസിക്കയെ കയ്യടക്കുവാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ ആ ദ്വീപ് ഫ്രാൻസുകാരുടെ അധീനത്തിൽ ഉൾപ്പെടുകയും അവരുടെ മേൽക്കോയ്മയെ സമ്മതിച്ചേതീരു എന്ന നിലയിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഈ സംഭവം ഉണ്ടായതു ക്രിസ്തുവർഷം 1767-ൽ ആയിരുന്നു. ഫ്രാൻസുകാർ കോർസിക്കയെ ആക്രമിച്ചുകാലത്തു് ഇത്താല്യരാജ്യം തന്റെ നാഡികളിൽ ഒഴുകിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു യുവാവ് അവിടെ പാർത്തിരുന്നു. ചാർലസ് ബോണാപാർട്ട് എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ നാമധേയം. വക്കീൽപ്രവൃത്തിയെടുത്തു നിരൂപണത്തികഴിച്ചുകൂട്ടിപ്പോന്നിരുന്ന അദ്ദേഹം കാലോചിതമായ പരിഷ്കാരംകൊണ്ടും, ആപൽകാലങ്ങളിൽ വിട്ടൊഴിയായ്ക്കു ധീരതപംകൊണ്ടും, പ്രായത്തിന്നനുസരിച്ചു

പൊതുജനങ്ങൾക്കൊണ്ടും മറ്റൊരാൾക്കു ദിതീയനായിരുന്നില്ല. കലമഹിമകൊണ്ടും പ്രശസ്തമായ വംശശുദ്ധി അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നു. പക്ഷേ മനുഷ്യൻ എത്രതന്നെ ശ്രേഷ്ഠനും സമർത്ഥനും ആയിരുന്നാലും ധനത്തുല്പന്നായാൽ അവന്റെ സർവ്വഗുണങ്ങളും ഘടദീപംപോലെ പ്രകാശരഹിതങ്ങളായിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ.

യസ്യംസ്തിവിത്തം സ നരഃ കലീനഃ

സപണ്ഡിതഃ സശ്രുതവാൻ ഗുണജ്ഞഃ

സ ഏവവക്താ സചദർശനീയഃ

സർവ്വഗുണാഃ കാഞ്ചനമാശ്രയന്തേ

എന്നുള്ള ആപ്തവാക്യം ചാർലസ് ബോണാപാർട്ടിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പ്രത്യക്ഷരും ശരിയായിരുന്നുവെന്നു പറയാനുണ്ട്. ശീലഗുണംകൊണ്ടും സൗന്ദര്യംകൊണ്ടും അനുരൂപമായ ലതീതാരമോലിനി എന്ന യുവതിയെ അദ്ദേഹം വിചാരമാക്കി. ഗുണവതിയായ ലതീത പതിമൂന്നു മക്കളെ പ്രസവിച്ചു. അതിൽ അഞ്ചുപേർ അധികംകാലം ജീവിച്ചിരുന്നില്ല. കുടുംബപരായിനും ദിനംപ്രതി വലിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു ചാർലസ് ബോണാപാർട്ട് വക്കീൽപ്രവൃത്തികൊണ്ടു കിട്ടാവുന്ന സമ്പാദ്യത്തെ സ്ഥിരോത്സാഹത്താലും ഉദ്യോഗാഹിഷ്ടയാലും കഴിച്ചുളളതോളം വലിപ്പിച്ചു. ആ സ്ഥിരോത്സാഹത്തിന്റെ ഫലമായി അദ്ദേഹം കോർസിക്കായുടെ തലസ്ഥാനനഗരമായ അജാക്യോവിൽ ഒരു ചെറിയ ഭവനം വാങ്ങിച്ചു. സമുദ്രതീരത്തിൽ ഒരു ഗ്രീഷ്മഭവനവും ചാർലസ് സമ്പാദിച്ചു. പരസ്പരപ്രേമത്തിനും അലംഭാവത്തിനും യാതൊരു മാലിന്യവും തട്ടാതെ ചാർലസ് ലതീതയും സത്തുഷ്ടിയോടെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ജീവിതസുഖത്തെ അവരുടെ മക്കൾ ശൈശവലിലകളാലും പിതൃഭക്തിയാലും സുഖകരമാക്കിത്തീർത്തു.

നെപ്പോളിയന്റെ ജനനം.

അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴായിരുന്നു ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാർ

കോർസിക്കയുടെ നേരെ വാളെടുത്തത്. സപരാജ്യസ്തേഹം മു
 ത്തിമത്തായി അങ്കുരിച്ചിരുന്ന ചാർലസ് ബോണാപാർട്ടിന്റെ
 ഹൃദയം അദ്ദേഹത്തെ സപരാജ്യരക്ഷക്കായി ഡഡ്ഗം ധരിക്ക
 വാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തൽക്ഷണം വക്കീൽപ്രവൃത്തിയെ ഭൂരെ വ
 ലിച്ചെറിഞ്ഞു ശത്രുക്കളുടെ നേരെ യുദ്ധംചെയ്യുവാൻ വാളും
 കയ്യുമായി അദ്ദേഹം പുറപ്പെട്ടു. ജനറൽപയോളി കോർസിക്ക
 യുടെ രക്ഷയ്ക്കായി ഒരു സൈന്യം ശേഖരിച്ചു. എണ്ണക്കൊണ്ടു
 സൈന്യം ചെറുതായിരുന്നുവെങ്കിലും ഭടന്മാരുടെ സപരാജ്യ
 സ്തേഹം ആ സൈന്യത്തിന്റെ ഗണ്യമായ ഒരു അംശമായി
 ള്ളാണു കാണപ്പെട്ടത്. ചാർലസ് ബോണാപാർട്ടു യുദ്ധസന്നി
 ഭൂനായിപുറപ്പെട്ടുകാലത്തു “അദ്ദേഹത്തിന്നു ജോസെഫ് എന്നു
 പേരായ ഒരു സന്താനംമാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. യുദ്ധസന്ന
 ഭൂനായ ഭർത്താവിന്റെ കൂടെ തന്നെ ലതിതയും ഭാരാദികിൽ
 സഞ്ചരിച്ചു. ആ സഞ്ചാരകാലത്തിൽ അവർ ഗർഭവതിയായി
 രുന്നു. ചാർലസ് ബോണാപാർട്ടും ജനറൽപയോളിയും
 പ്രാണഭയം ലേശമെങ്കിലും ഇല്ലാതെ യുദ്ധംചെയ്തുവെങ്കിലും
 ഒടുവിൽ അവർ പരാജിതന്മാരാവുകയാണു ചെയ്തത്. ഫ്രാൻ
 സുകാർ കോർസിക്കാദീപിനെ പിടിച്ചടക്കുകയും പാരത്രിസു
 രാജ്യഭരണം ആ ദീപിൽസ്ഥാപിക്കപ്പെടുകയുംചെയ്തു. ചാർ
 ലസ് തന്റെ ഭാര്യയോടുകൂടി അജാക്കിയോവിൽ സ്ഥാന
 ത്തിൽ മടങ്ങിപ്പുറത്തി. ക്രിസ്തുപൂർവ്വം 1769 ആഗസ്റ്റ് മാസം
 15-ാംനു- ലതീത, സുന്ദരനും, തേജോമയനുമായ ഒരു
 പുരുഷപ്രജയെ പ്രസവിച്ചു. ആ ശിശുവാകുന്നു നമ്മു
 ടെ ചരിത്രനായകനായ നെപ്പോളിയൻ. നെപ്പോളിയൻ ര
 ണ്ടമാസംമുമ്പെ അവതീർണ്ണനായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്താല്യരാ
 ജ്യക്കാരനായി കരുതപ്പെട്ടുമായിരുന്നു. കോർസിക്ക പാരത്രി
 സു ഗവണ്മണ്ടിന് അധീനമായശേഷം ജനിച്ചതുകൊണ്ടു
 നെപ്പോളിയൻ പാരത്രിസുകാരൻ തന്നെയാണെന്നു ഗണിക്ക
 പ്പെടുന്നു. സുഭദ്രാഗർഭസ്ഥനായിരുന്ന അഭിമന്യു ശ്രീകൃഷ്ണപ

ഭിഷ്ടമായ ഭാരതമഹായുദ്ധപൂർവ്വഭാവത്തെ യാതൊരുപ്രകാരം ഗ്രഹിച്ചു വീരയോദ്ധാവായിത്തീർന്നുവെന്ന് അതേപ്രകാരം യുദ്ധസന്നദ്ധനായ ഭർത്താവിനെ പിരിയാതെ സമീപസ്ഥയായി വർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ലതീതയുടെ ഗർഭപാത്രത്തിൽ കിടന്നിരുന്ന ആ മഹൽപിണ്ഡം ഭൂജാതമായ സമയം വീരയോദ്ധാവിന്റെ സർവ്വലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടിയാണ് ആവിർഭവിച്ചത്.

ചാർലസ്സിന്റെ മരണം.

കാലചക്രത്തിന്റെ പരിവർത്തനത്തിൽ വീരപുരുഷന്മാർ ജനിക്കുന്നതോടുകൂടി അനവധി ചീരവിതാക്കന്മാർ മരിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ശൗര്യപരാക്രമഭൂയിഷ്ഠമായ ശൈശവലീലകളെ കണ്ടാൻനില്പാൻ ചാർലസ്സിനു ഭാഗ്യമുണ്ടായില്ല. അദ്ദേഹം കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. ചാർലസ് മരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു എട്ടു മക്കളുണ്ടായിരുന്നു. ജോസഫ്, നെപ്പോളിയൻ, ലൂസിയൻ, ലൂയി, ജരോമി, എലിസാ, ബാലൈൻ, കരോലൈൻ എന്നിങ്ങനെ എട്ടു മക്കളായിരുന്നു പിതൃഭരണത്തിനുശേഷം ജീവിച്ചിരുന്നത്. ഈ എട്ടു കുട്ടികളേയും സംരക്ഷിക്കേണ്ടതും വിധവയായ ലതീതയുടെ മുഖാവലിൽ നിക്ഷിപ്തമായി. മക്കളെ സന്മാർഗ്ഗികളായും ദൈവഭക്തന്മാരായും വളർത്തണമെന്നുള്ള അഭിലാഷത്തെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ലതീത വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. ഭർത്താവു സമ്പാദിച്ചിരുന്ന ധനം തന്റെയും കുട്ടികളുടെയും നിത്യചിലവിനു കഷ്ടിയായിരുന്നു. എങ്കിലും ലതീത തന്റെ ഗൃഹഭരണനൈപുണ്യം കൊണ്ടും കാലോചിതമായ വൈദിഷ്യംകൊണ്ടും തന്റെ കൃത്യത്തെ നിർവ്വഹിക്കാതിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരും ഉന്നതപദവിയിൽ എത്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു ലതീതയുടെ ശിശുപരിപാലനസാമർത്ഥ്യംകൊണ്ടാണെന്നു സമ്മതിച്ചുതിരു. നെപ്പോളിയൻ പരന്ത്രിസരാജ്യാധിപതിയായശേഷം “കുട്ടികളുടെ സത്സംഭാവ

ത്തിന്നും ദഃസ്വഭാവത്തിന്നും മൂലകാരണം അവരുടെ ജനയി-
 ത്രിമാരാകുന്നു" എന്നു പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. നെപ്പോ-
 ജിയനാകട്ടെ "മാതൃദേവോഭവ പിതൃദേവോഭവ" എന്നുള്ള
 വേദവാക്യങ്ങളെ അനുസരിച്ചു തന്റെ മാതാവിനെ ഭക്തിപൂ-
 ും ശുശ്രൂഷിക്കുകയും ആ മഹതിയുടെ സുഖത്തേയും സൗക-
 ുങ്ങളേയും മുൻനിർത്തി സ്വജീവിതത്തെ ക്രമപ്പെടുത്തു-
 കയും ചെയ്തു. ഒരു രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധി സൽസന്താന-
 ണളേയും സൽസന്താനങ്ങൾ ജനനിമാരുടെ ശീലഗുണങ്ങളേ-
 യും ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു നെപ്പോജിയൻ എത്രയോക-
 റിപ്പേലേഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം ഗ്രാൻസിൽ അനവധി ബാലി-
 കാപാഠശാലകൾ എപ്പെടുത്തിയതു തന്റെ മാതാവിനെ ഭാ-
 ങ്ഗമായിരുന്നു.

ഗൈശവകാലം.

നെപ്പോജിയൻ ബാല്യകാലങ്ങളിൽതന്നെ ഏകാന്തവര-
 സത്തെ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നവനായിരുന്നു. സദാകാലവും ആലോച-
 നാതല്പാനായി, സഹോദരീസഹോദരന്മാരുടെ വിനോദങ്ങ-
 ലെ വകവയ്ക്കാതെ, ഏകാന്തമായ ഒരു പ്രദേശത്തിൽ ഇരു-
 ന്നു നെപ്പോജിയൻ കാലംകഴിക്കും. പുസ്തകം കയ്യിൽനിന്നു
 താഴെ വയ്ക്കുന്ന സമയംതന്നെ കറയും. മദ്ധ്യധാരണ്ഡാഴിയു-
 ടെ വിസ്താരത്തെയും ഗാഢീയ്ക്കത്തേയും നോക്കി ആനന്ദിച്ചുകൊ-
 ണ്ടിരിക്കും. നെപ്പോജിയൻ ഏതൊരു സമുദ്രത്തെ നോക്കി അ-
 തിന്റെ ഗാഢീയ്ക്കത്തേയും വിശാലതയേയുംപറ്റി പയ്യാലോ-
 ചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നുവോ അതേസമുദ്രത്തിന്റെ ഗാഢീയ്ക്കവുംവി-
 ശാലതയും ആ ബാലകന്റെ മുമ്പിൽ സ്ഫുരിച്ചുകൊണ്ടിരു-
 ന്നു. നെപ്പോജിയൻ സമവയസ്സുന്മാരായ സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂ-
 ടി കളിക്കാറില്ല. ആ ബാലകന്റെ മുമ്പിൽ മന്ദഹാസം ന-
 ങ്ത്തനംചെയ്യാറില്ല. തിഷ്ണതയും ഗാഢമായ ആലോചന-
 യുടെ ചിഹ്നങ്ങളും കടികൊണ്ടിരുന്ന രംഗമായിരുന്നു നെപ്പോ-
 ജിയന്റെ വടനം. ധീരോദാത്തനായ നെപ്പോജിയനെ എ

പ്ലാവർണ്ണമായായിരുന്നു. ശാന്തശീലനും നേരമ്പോക്കുകാരനും ആയ ജോസെഫിന്നു ഗംഭീരാശയനും കാര്യസ്ഥനും ആയ അനുജനെ എപ്പോഴും ഭയമായിരുന്നു. മാതാപിതാക്കന്മാർ നമ്മുടെ ബാലകന്റെനേരെ അതിയായ സ്നേഹത്തോടെ പെരുമാറി. ചാർലസ്സ് തന്റെ യുദ്ധചരിത്രത്തെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ വീരനായ ബാലകൻ അത് രക്ഷാരമെങ്കിലും വിട്ടുപോകാതെ കേൾക്കുകയും തത്സമയം സന്ദർഭാചിതങ്ങളായ വിവിധസ്തോഭങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്തു സ്പർശിക്കുകയും ചെയ്തു. പത്തുകുളിക്കുന്നതിലും പടംപറപ്പിക്കുന്നതിലും നെപ്പോളിയന്റ് അഭിരുചി ഉണ്ടായില്ല. ആമാതിരി വിനോദങ്ങളെ ഭീരുക്കൾ കൊണ്ടാടിക്കൊള്ളട്ടെ എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. കത്തിയും കുളിത്തോക്കും എടുത്തു സംഗ്രഹം അഭിനയിക്കുക എന്നവെച്ചാൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന് അത്യന്തം പ്രിയമായിരുന്നു. പാരന്ത്രിസുകാരടെ പേർ കേട്ടാൽ ബാലകൻ പല്ലുകടിക്കും. യുദ്ധകാലത്തിൽ തന്റെ ഭർത്താവിന്റെകൂടെ അലഞ്ഞുനടന്ന് അനേകം കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ച കഥയെ ലതീത പറയുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പ്രതീകാരോപയോഗത്തോടുകൂടി കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കും. ഇപ്രകാരമായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ ശൈശവകാലത്തു ചെയ്തിരുന്നത്.

പാരന്ത്രിസ് ഗവണ്ണർ.

കോർസിക്ക് ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന് അധീനമായ ഉടനെ ആ ദ്വീപിനെ ഭരിക്കുവാൻ പാരീസ് പട്ടണത്തിൽനിന്ന് ഒരു ഗവണ്ണർ വന്നു. ഇദ്ദേഹം കൌണ്ട് മാർപൂപ്പ് എന്നായിരുന്നു. പാരീസിൽനിന്ന് കോർസിക്കയിൽ എത്തി അധികകാലം കഴിയുന്നതിന്നുമുമ്പെ ഗവണ്ണർ ലതീതയെ കണ്ടുവശമായി ആ മഹതിയുടെ സുന്ദരവദനത്തേയും, സകലവിഷയങ്ങളിലുള്ള പരിജ്ഞാനത്തേയും, ശീലഗുണങ്ങളേയും കണ്ടറിയുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികകാലം വേണ്ടിവന്നില്ല. ഗവണ്ണരുടെ വസതിയിൽ കൂടുകൂടെ നടക്കാരുള്ള ഉദ്യാനവുമായിരുന്നു.

പാട്ടുകച്ചേരികൾക്കും അദ്ദേഹം ലതീതയേയും ക്ഷണിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു. ആ ക്ഷണനം അനുസരിച്ചു ലതീത ഗവണ്ണരുടെ അരമനയ്ക്കു പോകുമ്പോൾ നെപ്പോളിയനും ഒരുമിച്ചു പോകാറുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ വീരപുരുഷലക്ഷണങ്ങളെയും ഗംഭീരപ്രകൃതിയേയും കൌണ്ട് മാർപൂപ്പ് കണ്ടു മനസ്സിലാക്കി. ഗവണ്ണർ ആ ബാലകനെ ആദരിക്കുകയും സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയനെ മാതാവു് ആറുവയസ്സായപ്പോൾ പാശാലയിലേയ്ക്കു അയച്ചു. സബ്രഹ്മചാരികളുടെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നു വേർപിരിഞ്ഞ് ഏകാന്തസ്ഥിതിയെ മാത്രം ആഗ്രഹിക്കുന്ന നെപ്പോളിയനു് വായിക്കാനും പഠിക്കാനും ധാരാളം സൗകര്യം കിട്ടിയിരുന്നു. അതേപാശാലയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന ഒരു ബാലികയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിടുപിരിയാത്ത ചങ്ങാതി. ഏകാന്തവാസപ്രിയനാണെങ്കിലും ആ ബാലികയോടുകൂടി കളിക്കുന്നതിലും ഒരുമിച്ചു വായിക്കുന്നതിലും നെപ്പോളിയനു് അപ്രിയം തോന്നിയിരുന്നില്ല. ബാലികയുടെ കൂട്ടാളിയായ നെപ്പോളിയനെ സതീത്വ്വന്മാർ പരിഹസിച്ചു. “മലകളിലൂകിലും മഹാജനാനാം മനമിളകാ, ചവലോക്തി കേൾക്കിച്ചും” എന്നുള്ള ദൃഢനിശ്ചയത്തോടുകൂടിയ നെപ്പോളിയൻ സതീത്വ്വന്മാരുടെ പരിഹാസത്തെ ലവലേശം വകവെച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല അവരെ കല്ലെടുത്തൊരിഞ്ഞും തരംകിട്ടുമ്പോൾ പ്രഹരിച്ചുംകൊണ്ടിരുന്നു. തന്നെ പരിഹസിക്കുന്നവരെയും ഉപദ്രവിക്കുന്നവരെയും നിദ്രയം മദ്രിക്കാനുള്ള പാടവം നെപ്പോളിയനു സപതസ്സിലുമായിരുന്നു. പത്തുവയസ്സു പൂർത്തിയായപ്പോൾ നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസിൽ പ്രെയൻ എന്ന സ്ഥലത്തിലുള്ള കലാശാലയിലേക്ക് അയക്കേണമെന്നു കൌണ്ട് മാർ പൂപ്പ് ലതീതയോടു് ഉപദേശിച്ചു.

നെപ്പോളിയന്റെ കലാശാലാ പ്രവേശനം.

ലതീത നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസിലേക്കയയ്ക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. അമ്മയുടേയും മകന്റെയും വിരോധം രണ്ടു

പക്ഷം പ്രസന്നകരമായിരുന്നു. പത്തുവയസ്സുമാത്രം പ്രായം
 ചെന്നിട്ടുള്ള പുത്രനെ വിട്ടുപിരിയുന്നതിലും അന്യരാജ്യത്തിലേ
 കയയ്ക്കുന്നതിലും മാതാവിന് ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ത
 ന്റെ മക്കളുടെ ഭാവിശ്രേയസ്സു മുഴുവനും കാലോചിതമായ വി
 ദ്യാഭ്യാസത്തിലാണു സ്ഥിതി ചെയ്യുന്നത് എന്നുള്ള സുബോ
 ധം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു പുത്രനെ വേർപിരിഞ്ഞിരിക്കാൻ
 ലതീതക്കു ധൈര്യമുണ്ടായി. നെപ്പോളിയൻ പ്രയൻ സർവ്വക
 ലാശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ അവനു പരന്ത്രിസുഭാഷ ക
 ങ്കം നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇത്താല്യഭാഷ മാത്രമേ നിശ്ച
 യമുണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. തന്മൂലം ആദ്യകാലങ്ങളിൽ നെപ്പോളി
 യൻ സമ്പ്രദായചാരികളുടെ ഇടയിൽ കുറെ കഷ്ടത അനുഭവി
 ക്കേണ്ടിവന്നു. ആ സർവ്വകലാശാലയിൽ പഠിച്ചിരുന്ന വിദ്യാ
 ത്ഥികളിൽ മിക്കപേരും ധനികന്മാരും പ്രഭുക്കുടുംബങ്ങളിൽ
 ചേർന്നവരും പരന്ത്രിസുകാരും ആയിരുന്നു. അവർ, ഇത്താ
 ല്യ ഭാഷ സംസാരിക്കുന്നവനും പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട കൊർസി
 കാ ഭേദശങ്കാരനും നില്പനനും ആയ നെപ്പോളിയനെ നി
 സ്സാരനാക്കി ഗണിച്ചതേയുള്ളൂ. നെപ്പോളിയനു വസ്രധാരണ
 ത്തിലുണ്ടായിരുന്ന ആഡംബരരാമിത്വം ധനികന്മാരായ വി
 ദ്യാത്ഥികൾക്കു പരിഹാസകാരണമായിത്തീർന്നു. പരപരിഹാ
 സത്തെ വിലവയ്ക്കുന്നവനല്ലായിരുന്നു നമ്മുടെ ചരിത്രനായ
 കൻ. ഗ്രാൻസുരാജ്യക്കാരായ വിദ്യാത്ഥികളുടെ പരിഹാസം
 നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയഗർഭപാത്തിൽ അങ്കുരിച്ചിരുന്ന പര
 ന്ത്രിസുരാജ്യക്കാരോടുള്ള വൈരത്തെ ശാഖോപശാഖകളായി
 വർദ്ധിപ്പിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ധനികന്മാർ ദരിദ്രന്മാരുടെ നേ
 രെ പ്രദർശിപ്പിച്ച പുച്ഛരസത്തെയും അപമാനാദികളേയും പ
 റി നെപ്പോളിയൻ വിചിന്തനം ചെയ്തുകൊണ്ടാണു പ്രയൻ
 കലാശാലയിൽ കഴിച്ചുകൂട്ടിയത്. മുപ്പതു സംവത്സരങ്ങൾക്കു
 പിന്നീട് നെപ്പോളിയൻ സിംഹാസനാധിപനായ സമ
 യം “നാം ഗുണങ്ങളെയാണു വിലവെക്കുന്നത്. കലത്തെയ
 ള്ള” എന്നു പറഞ്ഞതു പ്രഭുക്കന്മാർ കലമഹിമയെ അടിസ്ഥാ

നമാക്കി അധികാരം നടിക്കുന്നത് കണ്ടിട്ടായിരുന്നു. കലാശാലയിൽ ഇതവിദ്യാത്മികർ പത്തുകുറിച്ചും പരമരിഹാസം ചെയ്തും കാലയാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സമയം നെപ്പോളിയൻ പുസ്തകവും കയ്യുമായി വിജനസ്ഥലങ്ങളിൽ ഇരുന്നു വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭൂഗോളപടങ്ങളെ നോക്കുന്നതിലും ഓരോ രാജ്യങ്ങളുടെ കിടപ്പിനെയും ഭരണരീതികളേയും കൂല കഷ്ടമായി പശ്ചാലോചന ചെയ്യുന്നതിലും നെപ്പോളിയൻ ഒരു കാലത്തും മുഷിച്ചത് തോന്നിയിരുന്നില്ല. ഗണിതശാസ്ത്രത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന് അപാരമായ സാമർത്ഥ്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ചരിത്രങ്ങളിലും അങ്ങിനെതന്നെയായിരുന്നു സർവ്വഗുണങ്ങളും തികഞ്ഞ ഒരു വിദ്യാത്മിയുടെ നിലയിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ അപൂർവ്വമായ പ്രീതിയെ സമ്പാദിച്ചു. അതോടുകൂടി അവൻ സതീതൃന്മാരുടെ പരിഹാസഗർഭങ്ങളായ നോട്ടങ്ങളെ തൃണീകരിക്കാൻ പഠിക്കുകയും ചെയ്തു. ഹോമർതുടങ്ങിയുള്ള കവിസർവ്വഭൗമന്മാർ എഴുതിട്ടുള്ള വീരചരിത്രങ്ങളെ ചായിക്കുന്നത് നെപ്പോളിയൻ ബഹുരാസകരമായിരുന്നു. “അമ്മേ! കത്തികൊണ്ടും വീരചരിത്രപാരായണംകൊണ്ടും ഞാൻ ഒരു കാലം രാജ്യംഭരിക്കാൻ പ്രാപ്തനായിത്തീരും” എന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ‘മാതാവിന്’ ഒരിക്കൽ ഒരു കത്തെഴുതിയിരുന്നു. ധാരണാശക്തിയും ബുദ്ധിക്ലമ്തയും അസാമാന്യമായി കടികൊണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സിന് അസാധ്യമായ കാര്യങ്ങൾ ഒന്നുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സബ്രഹ്മചാരികളുടെ സംസർഗ്ഗത്തെ കഴിയുന്നേടത്തോളം കുറച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടാണ് നെപ്പോളിയൻ കാലക്ഷേപം ചെയ്തപുന്നത്. ഒഴിവുള്ള സമയങ്ങളിലെല്ലാം പാഠപുസ്തകങ്ങളല്ലാത്ത ഇതരപുസ്തകങ്ങളെ വായിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ കാലംപോക്കി. കലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്റെ നേരെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളേയും വിദ്യാത്മികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ തന്റെ നേരെ ഭയഭക്തികളേയും നെപ്പോളിയൻ നട്ടു

വളർത്തു. ഉദ്ദേശിച്ച കാര്യങ്ങളെ കൊണ്ടുനടത്താനുള്ള മനോ
ഭാർദ്ദ്യവും പ്രതിബദ്ധങ്ങളെ അലക്ഷ്യമാക്കിത്തള്ളിക്കളയു
വാനുള്ള ധീരതയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹജഗുണങ്ങളായിര
ുന്നു. കലാശാലയിൽ പഠിക്കുന്ന എല്ലാ വിദ്യാർത്ഥികൾക്കും
ഒരു തുണ്ടു നിലം നീക്കിക്കൊടുക്കുന്നതു ആ കലാശാലയിലെ
ഒരു നിയമമായിരുന്നു. അവനാവനു വീതിച്ചുകിട്ടുന്ന നിചത്തു
ണ്ടുകളെ അവനവന്റെ സാമത്വംപോലെ ഫലവത്താക്കി
ത്തീർക്കുവാനുള്ള സൗകര്യങ്ങളും വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽക
പ്പെട്ടിരുന്നു. എന്നാൽ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ മിക്കപേരും അവര
വർക്കു ലഭിച്ചിരുന്ന നിലക്കുപ്പണങ്ങളെ തരിശായി വിടുകയാ
യിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത്. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ, കൈക്കോട്ടും
കയ്യുമായി തന്റെ ഭൂമിയിൽ എപ്പോഴും വേലചെയ്തുകൊണ്ടി
രുന്നു. അധികസംവത്സരം കഴിയുമുമ്പെ നെപ്പോളി
യന്റെ ഭൂമി ഏല്പമായ ഒരു ഉദ്യാനമായിത്തീർന്നു. ഭൂമിക്കുചു
റ്റും അദ്ദേഹം വേലികെട്ടി. അതുത്തികളിലെല്ലാം വലിയ പൂ
ക്കുങ്ങളെ വെച്ചുപിടിപ്പിച്ചു. ഉദ്യാനമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു ചെറിയ
മണ്ഡപം പണിയിച്ചു. ആ മണ്ഡപമദ്ധ്യത്തിൽ ഇരുന്നു പൂ
സ്തകപാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന നമ്മുടെ വിദ്യാ
ർത്ഥിയെ കണ്ടാൽ അവൻ സപ്തജബലപരാക്രമത്താൽ രാജ്യം
വിടിച്ചടക്കി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തുവാൻ മതിയായ ശ്രാണിയും
വീര്യവും ഉള്ള ഒരു ധീരപുരുഷനാകുന്നുവെന്നു ഏവനുംതോ
ന്നിപ്പോകും

നെപ്പോളിയന്റെ മതം.

“കയ്യുക്കുള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ” എന്നുള്ള മതമായി
രുന്നു അക്കാലത്തിലെ നിയമം. ഭക്തപ്രവാഹത്താൽ ജനങ്ങ
ളുടെ സ്വാസ്ഥ്യത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു കൊള്ളയും കവച്യുമാ
യി കാലം നയിക്കുന്നത് അക്കാലത്തു് ഒരു സമ്പ്രദായമായിര
ുന്നു. ഈശ്വരവിചാരം പ്രയൻകലാശാലയിൽനന്നെ ദുർല്ലഭമാ
യിട്ടാണ് കണ്ടുവന്നതു്. പ്രസിദ്ധയോഗാപാഠിത്തീരുവാനും

രാജ്യതന്ത്രങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുവാനും ഉള്ള വിഷയങ്ങളായിരുന്നു പാശ്ചാത്യയിലെ വിദ്യാഭ്യാസപരിപാടി. നിരീശ്വരമതം വെറുന്നിപ്പിടിച്ച ലക്ഷോപലക്ഷം ശാഖകളോടുകൂടി നാനാദിക്ഷകളിലും വ്യാപിച്ചു പടൻ വിടിച്ചിരുന്നു. നിരീശ്വരവാദികളായ വാൾട്ടിയർ, റോസോ മുതലായ ഗ്രന്ഥകാരന്മാരുടെ പുസ്തകങ്ങൾ ക്രിസ്തുമതത്തെ ദുഷിക്കുകയും യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ കഥ മുഴുവനും കെട്ടുകഥയാണെന്ന് ആക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. ഏവംവിധങ്ങളായ പരിതഃസ്ഥിതികളുടെ കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തിൽ വർത്തിച്ചിരുന്ന കലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളിൽ അധികംപേരും നിരീശ്വരമതക്കാരായി പരിണമിച്ചതിൽ ആശ്ചര്യപ്പെട്ടവാനില്ല. നെപ്പോളിയൻ ഈശ്വരവിചാരവും മതനിഷേധവും ഉള്ളവനായിത്തീർന്നതിനാലാണ് ആശ്ചര്യപ്പെടാനുള്ളത്. ദൈവമഹിമയെ പാടിക്കേൾപ്പിച്ചും “സത്യം വദധർമ്മം ചര” എന്നുള്ള അനുഷ്ഠാനത്തെപ്പറ്റി കൂടെക്കൂടെ ഉപന്യസിച്ചും ലതീത തന്റെ മകനെ വളർത്തിപ്പോന്നതുകൊണ്ടായിരുന്നു നെപ്പോളിയനെ കലാശാലയിലെ നിരീശ്വരമതഭ്രാന്തു ബാധിക്കാതിരുന്നത്.

സമരസാമന്ത്രി.

നെപ്പോളിയൻ ഒരു പ്രസിദ്ധയോദ്ധാവായിത്തീരുമെന്നുള്ള ലക്ഷണങ്ങൾ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ ദൃഢാന്തപ്പെട്ടുതുടങ്ങി. ശിശിരകാലങ്ങളിൽ ഐരോപ്യരാജ്യങ്ങളിലുള്ള ഹിമപ്രവാഹത്തിന്റെ അസഹ്യത സുപ്രസിദ്ധമാണല്ലോ. ഹിമക്കുട്ടകൾ ഗുഹബഹിർഭാഗങ്ങളിൽ കൂമ്പലായി കൂടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. ജനങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങി സഞ്ചരിക്കുന്നതുതന്നെ ദുർല്ലഭമായിരിക്കും. ബാലന്മാരുടെ വിനോദങ്ങൾ മുഴുവനും ഗുഹാന്തർഭാഗങ്ങളിൽ അടങ്ങിയിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. എന്നാൽ നമ്മുടെ നെപ്പോളിയനു ഹിമക്കുട്ടകൾ ലീലാഭർമ്മമാണെന്നിന്ന് ഉപയുക്തമായ പണിക്കോപ്പകളായി പരിണമിച്ചതേയുള്ളൂ. സഹപാഠികൾ കലാശാലാഗർഭത്തിൽ അഗ്നി

കുന്ധങ്ങളുടെ പുരോഭാഗത്തിൽ ഇരുന്ന് ഇളംമൃദേരുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പുറത്തിറങ്ങി ഹിമകുട്ടികളെ എടുത്ത് ഉരുട്ടി ഇഷ്ടികപോലെയുണ്ടാക്കി ദുർഗ്ഗങ്ങളും, കൂടാരങ്ങളും, കുതിരപ്പന്തികളും, പീരങ്കിക്കെട്ടിടവും നിർമ്മിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. വിനോദമാണെങ്കിലും, ദുർഗ്ഗനിർമ്മാണത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രയോഗിച്ചിരുന്ന കരകൗശലങ്ങളെയും ചതുര്യങ്ങളേയും കണ്ടാനന്ദിക്കാനും അതുതപ്പെടുവാനും വിദ്യാത്മികർമാത്രമല്ല അനവധി അഭ്യർത്ഥകന്മാരും പെരുപ്രമാണികളും വന്നുകൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. തന്നെ ഒരു കാലത്തു പരിഹസിച്ചിരുന്ന വിദ്യാത്മികളെ മുഴുവനും നെപ്പോളിയൻ സ്വാധീനപ്പെടുത്തിയെന്നു മാത്രമല്ല അവരുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുകയുൾക്കൂടി ചെയ്തു. വിദ്യാത്മികളെ രണ്ടുകക്ഷികളായി പിരിച്ചു വിനോദയുദ്ധം കൊണ്ടാടുവാനും സൈന്യാധിപത്യം വഹിച്ചു ലീലാഭടന്മാരെ ആജ്ഞാപിക്കുന്നതിലും നെപ്പോളിയൻ വാചാമഗോചരമായ യുദ്ധനൈപുണ്യം പ്രദർശിപ്പിച്ചു നെപ്പോളിയൻ നായകത്വം വഹിച്ചിരുന്ന കക്ഷി എപ്പോഴും വിനോദസമരങ്ങളിൽ ജയംപ്രാപിക്കുക പതിവായിരുന്നു. സൈന്യനായകന്റെ അജ്ഞകളെ ലംഘനം ചെയ്യുന്നവരെ ശിക്ഷിക്കുന്നതിൽ നമ്മുടെ ബാലസൈന്യനായകൻ ഉദാസീനത കാണിച്ചില്ല. ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്ത ഒരു വിദ്യാത്മിയെ നെപ്പോളിയൻ പ്രഹരിക്കുകയും ആ പ്രഹരത്തിന്റെ മറ്റു ശാശ്വതമായ ഒരു ചിഹ്നമായി ആ വിദ്യാത്മിയുടെ ദേഹത്തിൽ സ്ഥലംവിടിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ രാജാധിപതിയായി വാഴുന്നകാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുമ്പാകെ ആജ്ഞാലംഘനം ചെയ്തവനും മറുവേറനും ആയ ഈ വിദ്യാത്മി ദാരിദ്ര്യപീഡിതനായി ചെല്ലുകയുണ്ടായി. ദാരുപാലകന്മാർ അയാളെ രാജസന്നിധിയിൽ കടത്തിവിട്ടില്ല. “ഞാനും നിങ്ങളുടെ രാജാവും സഹപാഠികളായിരുന്നുവെന്നും അന്ന് അദ്ദേഹം എന്നെ പ്രഹരിച്ചതിന്റെ പാടു് എന്റെ ദേഹത്തിൽ

ഇന്നും കിടപ്പുണ്ടെന്നും" അയാൾ പറഞ്ഞപ്പോൾ ദ്വാരപാലം
കന്മാർ അയാളെ രാജസന്നിധിയിൽ കൊണ്ടുചെല്ലുകയും
നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പഴയ സ്നേഹിതനെ ബഹുമാനിച്ച്
അയാളുടെ ദാരിദ്ര്യത്തിന്നു പരിഹാരം ചെയ്തുംചെയ്തുവെന്നു
ജനങ്ങൾ പറയുന്നുണ്ട്. കലാശാലയിലെ വിദ്യാർത്ഥികളെല്ലാ
വരുംകൂടിക്കൂടി ഒരു നാടകം അഭിനയിക്കുകയുണ്ടായി.
നാടകം കാണാൻ ഒരു യുവതിയും ആഗതയായി. യുവാക്ക
ന്മാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു യുവതിയെ കടത്തിവിടുന്നതു ശരിയ
ല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ വാദിക്കുകയും നാടകം കാണാൻ അ
നുവദിക്കാതെ ആ യുവതിയെ പറഞ്ഞയക്കുകയും ചെയ്തു. നെ
പ്പോളിയന്റെ വിചാരങ്ങൾക്കു വിപരീതമായി പ്രവർത്തിക്കാൻ
അദ്ദേഹം ആരേയും അനുവദിച്ചിരുന്നില്ല. കലാശാല ഒഴിച്ചു
യ്ക്കു കാലങ്ങളിൽ അദ്ദേഹം കോർസിക്കയിലേക്കു പോവുക പ
തിവായിരുന്നു. മാതാവോടുകൂടി താമസിക്കാൻ അത്യാസക്ത
യായി ചെല്ലുന്ന ബാലനെ പതിനേഴു സ്നേഹപൂർണ്ണരും ലാളിക്ക
ുകയും കോർസിക്കയിൽ നടന്നിരുന്ന യുദ്ധകോലാഹലങ്ങളെ
കഥാരൂപമായിപ്പറഞ്ഞു മകനെ ആനന്ദിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തി
രുന്നു. ജനറൽപയോളിയുടെ ധീരതയേയും യുദ്ധകളത്തിൽ
നിന്നു പിൻതിരിയാതെ പോരാടുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യത്തേയും
പറ്റി പറഞ്ഞുകേട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ആ വീരയോദ്ധാ
വിനെ ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും ബഹുമാനിച്ചു. ജനറൽപയോ
ളിയുടെ നേരെ നെപ്പോളിയനുണ്ടായിരുന്ന ബഹുമാനം എ
ത്രകണ്ടുണ്ടെന്നു പരീക്ഷിപ്പാൻവേണ്ടി ഒരുദിവസം കലാശാ
ലയിൽകൂടിയ സമ്മേളനത്തിൽവെച്ച് ഒരു അദ്ധ്യാപകൻ പ
യോളിയെ കുറെ അധിക്ഷേപമായി സംസാരിച്ചു. ഇതുകേട്ട
പ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മുഖം കോപകുലിതമായി. അ
ദ്ദേഹം എഴുന്നീറ്റ് അദ്ധ്യാപകനെ നോക്കി:— "അങ്ങനേ!
പയോളി ഒരു മഹാശ്രേഷ്ഠപുരുഷനാകുന്നു. അദ്ദേഹത്തെപ്പോ
ലെ സ്വരാജ്യഭക്തിയുള്ള മറ്റൊരു പുരാൻ ലോകത്തിൽ ഇ

ല്ലെന്നു ഞാൻ ഖണ്ഡിതമായി പറയാം. ഫ്രാൻസുമാജ്യത്തിന്നു കീഴടങ്ങിയിരിക്കാൻ എന്റെ പിതാവു സമ്മതിച്ചതിൽ എനിക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെനേരെ വെറുപ്പുതോന്നുന്നു. എന്റെ അച്ഛന്റെ സ്വരാജ്യക്കുറവിനെ ഞാൻ അപലപിക്കുകയേ ചെയ്തുള്ളൂ എന്നാൽ പയോളിയുടെ സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തേയും ധീരതയേയുംപറ്റി വല്ലവരും ഭൂഷ്യപ്രലാപം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഞാൻ കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുകയില്ല” എന്നുപറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയന്റെ ഏതോന്തർഗത്തിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഈ ഗംഭീരവാക്കുകളെ കേട്ടപ്പോൾ അദ്ധ്യാപകന് ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെനേരെ തോന്നിയിരുന്ന ബഹുമാനം ദശഗുണിതം വർദ്ധിച്ചു. ഒരിക്കൽ കോർസിക്കയിൽവെച്ചു ജനറൽപയോളി നെപ്പോളിയനെ കാണുകയുണ്ടായി. അന്ന് അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയനെ “ഈ യുവാവു ലോകവിശ്രുതനായ ഒരു യോദ്ധാവായി തീരും. ഇവനെ ഗർഭത്തിൽവഹിച്ച ലതീതയെപ്പോലെയുള്ള ഭാഗ്യവതികൾ ലോത്തിൽ ഇലേം കുറവായിട്ടെ ഉണ്ടാവുകയുള്ളൂ. കോർസിക്കാദീപിന്റെ ഭാഗ്യോദയമായ ഈ കുട്ടി വളരേകുലം ജീവിച്ചിരിക്കട്ടെ” എന്നു അനുഗ്രഹിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.

ആസ്രിയാചക്ര ചർത്തിയുടെ ആലോചന.

നെപ്പോളിയന്റെ സഹപാഠിയായി ബിച്ച്ക്ര എന്ന പേരായ ഒരു വീരപുരുഷൻ വായിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫോളണ്ടുരാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കിയ ഈ വീരപുരുഷൻ വിദ്യാർത്ഥിയായിരിക്കുമ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ ബുദ്ധിക്ലമ്തയേയും ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലുണ്ടായിരുന്ന അപാരപാണ്ഡിത്യത്തേയുംപറ്റി പ്രശംസിക്കുക പതിവായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ബുദ്ധിസാമത്ത്വവും കൃത്യനിഷ്ഠയും ഫ്രാൻസിലുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഇടയിൽ നിത്യഗാനമയ്ക്കി സ്ഥാനം പിടിച്ചുതുടങ്ങി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മൈത്രിയെ കാംക്ഷിക്കുന്നവരുടെ എണ്ണവും വണ്ണവും കാലക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു. പ്രയൻകലാശാലയിലുള്ള വി

ദ്വാതീകൾ രണ്ടുസംഘങ്ങളായിരുന്നു. പ്രായം മുതിന്നവരുടെ സംഘം ഒരുവക. ചെറുപ്രായക്കാർ മറ്റൊരുവക. ചെറുപ്രായക്കാരുടെ നേതൃത്വം വഹിക്കുന്നതും അവരെ പരിപാലിക്കുന്നതും താനാണെന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ സ്ഥിതി. നെപ്പോളിയന്റെ സംഘക്കാരമായി വല്ല വഴക്കുണ്ടാക്കിയാലോ, ചെറുപ്രായക്കാരെ പ്രായമുതിർന്നവർ ഉപദ്രവിച്ചാലോ, അതിന്റെ മറുക്കെ പ്രചർത്തിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ സർവ്വദാ സന്നദ്ധനായിരുന്നു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ വല്ലതും ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ, ആ ഉദ്ദേശത്തെ എത്ര ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും നിറവേറ്റാതിരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ള ബോധ്യം, സാമാന്യമായി വിദ്വാർത്ഥികളുടേയും അദ്ധ്യാപകന്മാരുടേയും ഹൃദയങ്ങളിൽ സ്ഥലംപിടിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ഈവക ഗുണവൗഷ്ഠ്യങ്ങൾ കണ്ണാകണ്ണികയാ ആസ്മിയാചക്രവർത്തിയുടെ ശ്രോത്രപഥത്തിൽ എത്തി. ആ സ്മിയാചക്രവർത്തി തന്റെ പുത്രിയെ നെപ്പോളിയനു കല്യാണം ചെയ്തുകൊടുക്കുവാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള വർത്തമാനം നെപ്പോളിയന്റെ കണ്ഠാസ്രവങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കാതിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ കലശോത്രങ്ങളുടെ ശുദ്ധിയെ വിചാരിച്ചറിവാൻ ആസ്മിയാചക്രവർത്തി പലരേയും ഏല്പിട്ടുത്തീട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ചക്രവർത്തിയുടെ കാൽസ്ഥാനാരിൽ ഒരുത്തൻ തന്റെ വംശപാരമ്പര്യപ്പട്ടികയെ അന്വേഷിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞത് ഇപ്രകാരമായിരുന്നു. “ഇത്താല്യരാജ്യത്തെ ഭരിക്കുന്ന ഭൂവാലകലത്തിൽ ഞാൻ ജനിച്ചുവെന്നു വരാമെങ്കിൽതന്നെ, അതിനേക്കാൾ, സത്യധർമ്മാദികളെ വേണ്ടുവണ്ണം പരിപാലിച്ചുകൊണ്ടു ജീവിക്കുന്നതായിരിക്കുന്ന ഒരു സാമാന്യന്റെ കലത്തിൽ ഞാൻ ജനിച്ചുവെന്നു വരുന്നതാണ് എനിക്ക് അധികം ഇഷ്ടവും അഭിമാനജനകവും ആയ പദവി. എന്റെ ശ്രേയസ്സും ഗൌരവവും എന്നിൽനിന്നുതന്നെ ഉണ്ടായാൽമതി. പ്രാൻസുവാജ്ഞാർദാ

നം ചെയ്യുന്ന ബിരുദകളേയും സമ്മാനങ്ങളേയും സ്വീകരിച്ചു തന്മൂലം കീർത്തിസമ്പാദിക്കുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല.” ഏവംവിധങ്ങളായ വചനങ്ങൾ ശ്രോതൃജനങ്ങളുടെ ഹൃദയപ്പുടങ്ങളിൽ നെപ്പോളിയൻറെനേരെ വാത്സല്യത്തേയും ബഹുമാനത്തേയും അർപ്പിച്ചു.

പാരിസ് കലാശാലാപ്രവേശനം.

പ്രയൻകലാശാലയിൽ പഠിപ്പു മതിയാക്കി നെപ്പോളിയൻ പാരിസ് സർവ്വകലാശാലയിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പതിനഞ്ചുവയസ്സു പൂർത്തിയായിരുന്നതേയുള്ളൂ. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലുള്ള പന്ത്രണ്ടു ഉപകലാശാലകളിൽനിന്നു പ്രതിസംവത്സരം മുമ്മൂന്നുവിദ്യാർത്ഥികളെ തിരഞ്ഞെടുത്തേക്കാറുണ്ട്. പഠിപ്പുകൊണ്ടും സ്വഭാവംകൊണ്ടും പ്രധാനാധ്യാപകന്മാരുടെ പ്രീതിക്കും തൃപ്തിക്കും പാത്രീഭൂതനായ വിദ്യാർത്ഥികളല്ലാതെ മറ്റു വിദ്യാർത്ഥികൾ ഈ തിരഞ്ഞെടുപ്പിൽ ഉൾപ്പെടുകയില്ല. അന്നു പ്രയൻകലാശാലയിൽനിന്നു പാരിസ് കലാശാലാപ്രവേശനത്തിന്നു അർഹനായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടുകൂട്ടത്തിൽ നമ്മുടെ നെപ്പോളിയനും പെട്ടിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയനെ തിരഞ്ഞെടുത്തതിനെപ്പറ്റി ഫ്രാൻസ് യുദ്ധകന്ത്രി എഴുതിവെച്ചിട്ടുള്ള സ്തുതിപത്രം താഴെ ചേർന്നു.

“സർക്കാർചിലവിന്മേൽ വിദ്യാഭ്യാസം നല്കപ്പെടേണ്ട വിദ്യാർത്ഥികളിൽ ഒരുവൻ നെപ്പോളിയനാണെന്നു പറയുന്നതിൽ എനിക്കു പ്രത്യേകം കൃതാർത്ഥതയുണ്ട്. സൈന്യവക്രപ്പിൽ ഒരു വീരയോദ്ധാവായി ചേരുന്നതിന്നും നെപ്പോളിയൻ യോഗ്യനായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നത്. 1769 ആഗസ്റ്റ് മാസം 15-ാംനാൾ ഈ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ജനനം. അഞ്ചടി ആറര അംഗുലം പൊക്കമുള്ള ഈ വിദ്യാർത്ഥി നല്ല കായബലമുള്ളവനും നെഞ്ചുക്കുള്ളവനും ആണ്. പ്രശംസനീയങ്ങളായ ഗുണങ്ങൾ മിക്കതും തികഞ്ഞ ഈ യുവാവിന്നു ഗണിതശാസ്ത്രത്തിലും ഭൂഗോളശാസ്ത്രത്തിലും അതിയായ പരിചയം സി

ഭിക്ഷിപ്പിട്ടുണ്ട്. ലത്തീൻഭാഷയിലുള്ള വൃദ്ധത്തിനും ഒട്ടം കറവല്ല. സർക്കാർ ചിലവിന്മേൽ പഠിക്കാനുള്ള സകല യോഗ്യതകളും ഈ യുവാവിൽ പൂർത്തിയായി കാണുന്നുണ്ട്.”

പ്രയൻകലാശാലയിലെ അദ്ധ്യാപകന്മാർ നെപ്പോളിയൻ കൊടുത്ത അനുഭവദാനപത്രങ്ങളും യുദ്ധമന്ത്രിയുടെ അഭിപ്രായങ്ങളോടുകൂടി യോജിച്ചുവയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. പാരിസ് കലാശാലയിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ കോർസിക്കാ ദ്വീപിലെ നിവാസികളെല്ലാം ആബാലവൃദ്ധം സന്തോഷിച്ചു. ആനന്ദത്തെ അകത്തടക്കാൻ കഴിയാതെ അശുരൂപമായി പുറത്താഴിച്ചത് വിരമാതാവായ ലതീത മന്ത്രമായിരുന്നു.

—:o:—

അദ്ധ്യായം 2.

നെപ്പോളിയന്റെ യൗവ്വനകാലം.

പാരിസ് കലാശാല.

പാരിസ് സർവ്വകലാശാല വിദ്യാർത്ഥികളുടെ അഭിവൃദ്ധിയെക്കാരും അവരുടെ സൗകര്യങ്ങളെയാണ് പ്രധാനമായി ഗണിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നത്. വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് എല്ലാവിധം പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം മുറികളും കുതിച്ചേറുകളും ആയുധങ്ങളുമുണ്ടെന്നാക്കാനുള്ള ഭൂതനാമം ഉണ്ടായിരുന്നു. അവരുടെ വിനോദത്തിനായി കലാശാലയിൽ പാട്ടുകച്ചേരികളും നാടകങ്ങളും നർത്തനങ്ങളും ഇടവിടാതെ നടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഡിറസോപേതമായ ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും അചികരങ്ങളായ വിവിധഫലവർഗ്ഗങ്ങളും യഥേഷ്ടം വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക് നൽകപ്പെട്ടിരുന്നു. അവർ കിടക്കാനുള്ള കിടപ്പുകൾ ഉപധാനങ്ങളും കരകളുണ്ണു മിനുസപ്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പഞ്ഞികൊണ്ടുണ്ടാക്കപ്പെട്ടവയായിരുന്നു. യഥാർത്ഥത്തിൽ പാരിസ് കലാശാല

പശ്ചാത്തപ്യായമായ ഒരു ഭോഗശാലയായിരുന്നുവെന്നു പറയുന്നതിൽ ഒട്ടാകുന്ന അവാസ്തവം ഇല്ല. അവിടെയുള്ള വിദ്യാർത്ഥികളാവട്ടെ, പച്ചക്കാരമേവെന്നപ്പോലെ അലങ്കരിച്ച വാഭാചാരികളായി നടക്കുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരുടെ സന്തതികളായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ആ കലാശാലയിലെ കാൽ പരിപാടി ഒട്ടം പിടിച്ചില്ല. ഇഫലോകജീവിതം മനുഷ്യർക്ക് അനവധി കഷ്ടപ്പാടുകൾ അനുഭവിക്കാനുള്ളതാണ്. സുഖദഃഖസമ്മിശ്രമല്ലാത്ത ജീവിതങ്ങൾ നന്നെ കാര്യം. കലാശാലകളിൽ ചേർന്ന വിദ്യാർത്ഥികൾ അഭ്യസിക്കുന്നത് നിരന്തരസുഖത്തെ ഇഹിച്ചിട്ടല്ല. കഷ്ടങ്ങളിൽപ്പെട്ടപ്പോൾ ധൈര്യത്തോടെയും അപരരെ സഹിക്കുവാനും പരാഗ്രയംകൂടാതെ അവനവന്റെ കാര്യങ്ങളെ പാടുള്ളോടത്തോളം അവനവൻതന്നെ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള പാടവവും ധീരതയും ലഭിക്കുവാനും ആയിട്ടാണല്ലോ മനുഷ്യർ കുട്ടികളെ വിദ്യാർത്ഥിപ്പിക്കുന്നത്. സൈന്യവകുപ്പിൽ ചേരുവാനുള്ളവർ പ്രത്യേകിച്ചു പരാഗ്രയംകൂടാതെ ജീവിപ്പാൻ അഭ്യസിക്കേണ്ടതാകുന്നു. അനവധി പരിചാരകന്മാരും ആകുലതയും ദോഷവും പാടുകൾ തുടച്ചു നന്നാക്കാൻ ഭൂതന്മാരും മറ്റുസകല സൗകര്യങ്ങളുമായി ജീവിക്കുന്നവർ സ്വരാജ്യോന്നതിക്കുവേണ്ടപ്പെട്ട കൃത്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തരാകുന്നില്ല. യുദ്ധത്തിൽ വരാവുന്ന കഷ്ടതകളെ സഹിക്കാൻ അവർക്ക് ശക്തിയും ധൈര്യവും ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഈവക സംഗതികളെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ കൂലകഷ്ടമായി പരിശോധിക്കുകയും പാരിസ് കലാശാലയിലെ വിദ്യാഭ്യാസരീതിയെ ഉടച്ചുവാർത്തു നന്നാക്കാത്തപക്ഷം ആ വിദ്യാഭ്യാസം വ്യയമായി പരിണമിക്കുമെന്നു തീർച്ചയാക്കുകയും ചെയ്തു. വിദ്യാഭ്യാസമേലധ്യക്ഷന്മാർക്ക് തന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ മൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഉജ്ജ്വലമായ ഒരു ലേഖനം എഴുതിയെന്നു സുഖങ്ങളെ അനുഭവിക്കാൻ പ്രത്യേകം ധീരതയും പരിപാടി ആവശ്യമില്ല. സുഖാനുഭൂതിക്കുള്ള

ആഗ്രഹം ഒരുവന്നു സാക്ഷ്യമായിട്ടുള്ളതാണ്. ദുഃഖം അനുഭവിക്കാനുള്ള സ്വൈര്യം വിദ്യാഭ്യാസംകൊണ്ടും സ്വാനുഭവംകൊണ്ടും ഉണ്ടാകേണ്ടതാണ്. നെപ്പോളിയന്റെ മനുസ്സ് എത്ര കഷ്ടങ്ങളെയും ചാപല്യംകൂടാതെ അനുഭവിക്കുവാൻ ഒരുക്കമുള്ളതായിരുന്നു. ആഡംബരാസക്തനായ വിദ്യാത്മികളുടേനേറെ നെപ്പോളിയനുണ്ടായിരുന്ന പുരോഗമം അയാളുടെ മുമ്പിൽ എപ്പോഴും സ്ഫുരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “സുവിഷവിദ്യയില്ല, കോശമില്ലലസന്” എന്നുള്ള പഴമൊഴിയെ ഒരു കാലത്തും വിസ്മരിക്കാതെതന്നെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ പ്രവൃത്തികൾ മുഴുവനും. ഏതാളുടേതായ വിചാരങ്ങളെ മുദ്രാപാത്രങ്ങളായി കരുതി ജീവിതംനയിക്കുവാൻ ഒരുങ്ങിയിരുന്ന നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനു ചാർസ് കലാശാലയെപ്പറ്റി ഉണ്ടായ അഭിപ്രായം ഒട്ടും തെറ്റല്ലായിരുന്നുവെന്ന് അനുഭവംകൊണ്ടറിയാവുന്നതായിരുന്നു.

വൃതംവിനോദങ്ങൾ.

മാർസീസ് പട്ടണത്തിൽ അതിഃകൃമമായി നടന്നുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ഉത്സവത്തിനു നെപ്പോളിയൻ പോയിരുന്നു. അവിടെ ആപാദചൂഡം ആഭരണങ്ങൾ അണിഞ്ഞ വനിതാരത്നങ്ങളും പുരുഷന്മാരും ധാരാളമായി കൂടിയിരുന്നു. അവരുടെ നർത്തനങ്ങളും ഗീതങ്ങളും നേരമ്പോക്കുകളുംകൊണ്ടു മാറൊലിക്കൊണ്ടിരുന്ന സദസ്സിൽ നെപ്പോളിയനെ കണ്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാർ “നിങ്ങളെന്താണ് ഈ വിനോദങ്ങളിലൊന്നും പങ്കുകൊള്ളാതിരിക്കുന്നത്?” എന്നു ചോദിച്ചു. “സദാചര്യങ്ങളിലും സ്വരാജ്യോന്നതിക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട വിഷയങ്ങളിലും പരിശ്രമിക്കാൻ സമയം പോരാതിരിക്കെ വൃതംവിനോദങ്ങളിൽ എന്റെ സമയത്തെ ചിലവു ചെയ്യുവാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല” എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മറുപടി. നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭാരം ചെയ്തിരുന്ന കാലത്തു പുരുഷോചിതമായ വിനോദങ്ങളും മ

ഹിളായോഗ്യമായ ലാലുചിലകളും എപ്പട്ടത്താതിരുന്നിട്ടില്ല. പക്ഷെ ആ വിനോദങ്ങളിൽ പങ്കുകൊണ്ടു സമയത്തെ പാഴാക്കിക്കളയുവാൻ അദ്ദേഹം ഇടവരുത്തിട്ടില്ല.

പ്രാതർദ്വ്യുതപ്രസംഗേന മദ്ധ്യാഹ്നേ സ്മിപ്രസംഗതഃ
രാത്രൗചോര കഥാസംശ്യാ കാലോഗച്ഛതിധീമതാം.

എന്ന് ഒരു സാസകവി എഴുതിട്ടുള്ളതു പാരിസു നഗരവാസി കളായ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ദിനചയ്യയുടെ പരിപാടിയാണെന്നു പറയുന്നതായാൽ അനുഭവംകൊണ്ട് ഒട്ടും പിഴക്കുകയില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ കണക്കു്.

നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ പാരിസുകലാശാലയിൽ പഠിയ്ക്കുമ്പോഴായിരുന്നു “നെപ്പോളിയന്റെ കണക്കു്” എന്നു പ്രശസ്തിസമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള ഒരു ഗണനക്രിയ ഉണ്ടായതു്. അതികഠിനമായ ഒരു കണക്കു ചെയ്തുകൊണ്ടു് വരുവാൻ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകന്മാർ വിദ്യാർത്ഥികളെ എല്പിച്ചു. ആ കണക്കു ചെയ്യാനുള്ള പഴി യാതൊന്നും തോന്നാതെ കാരോ വിദ്യാർത്ഥികൾ മുക്കിച്ചും മൂലയിലും ഇരുന്നുതയുള്ളു. അപ്പനേരം ആലോചിച്ചതിന്റെശേഷം “ഈ കണക്കു ചെയ്യാൻ പ്രയാസമാണു്” എന്നു തിച്ഛയാക്കി “കൊലകൊമ്പന്മാരായ” ചില വിദ്യാർത്ഥികൾകൂടി ഭഗ്നാശയന്മാരായി മടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ കടലാസും പെൻസിലും കയ്യിൽ പിടിച്ച് എകാന്തമായ ഒരു മുറിയിൽ ഇരുന്നു മൂന്നുദിവസം അമോഘാത്രംകരുപോലെബുദ്ധിമുട്ടി കണക്കു ചെയ്തതീർത്തു. മറ്റുള്ളവരെല്ലാം വിട്ടൊഴിച്ചു ആ കണക്കു നെപ്പോളിയന്റെ ഗണനശാസ്ത്ര പാണ്ഡിത്യത്തെ സമ്പന്നമായി പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രചാരിയും വിവിധവിഷയപരിജ്ഞാനവും യദൃച്ഛാലബ്ധമായ ഒരു മഹാഭാഗ്യമാണെന്നു പറഞ്ഞുകൂടാ. സ്ഥിരാത്സാഹം അദ്ദേഹത്തെ വട്ടുപിരിയാത്ത ഒരു ബന്ധുവായിരുന്നു. മുൻപെച്ചു കാൽ പിൻപെക്കരുതെന്നുള്ള നിശ്ചയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വഭാവമായിരുന്നു. ഒരു കാര്യത്തിൽ പ്രഃചശിക്കുമ്പോൾ അ

തിന്റെ ഗുണദോഷങ്ങളെപ്പറ്റി വിചിന്തനം ചെയ്യുന്ന സ്വഭാവം നെപ്പോളിയന്റെ പ്രത്യേകവൈഭവമായിരുന്നു. അനല്പ്രായംകൂടാതെയുള്ള പഠിപ്പി, നൂതനവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി ആരാഞ്ഞറിയാനുള്ള സാമത്രിയും, അലസതകൂടാതെ നിരന്തരപ്രയത്നം ചെയ്യാനുള്ള ശുഷ്കാന്തി, ഉന്നതപദവിയിൽ എത്തേണമെന്നുള്ള വിചാരം ഇത്യാദിയായുള്ള സൽഗുണങ്ങളുടെ സമ്പന്നം ഹേതുവാൽ മാത്രമാണു നെപ്പോളിയൻ ഐക്യോപചരിത്രത്തിൽ എന്നുവേണ്ട, ലോകചരിത്രത്തിൽതന്നെ, നട്ടനായകമായി ശോഭിക്കുന്നത്.

ശാസ്ത്രീയസഭ.

പാരിസ് കലാശാലയിലെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സമ്മേളനത്തിൽ ശാസ്ത്രീയമായ അനുകമ്പാസംഗങ്ങളും ഉപന്യാസങ്ങളും വാഗ്വാദങ്ങളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. ഷോഡശവയസ്സനായ നെപ്പോളിയനെ പ്രധാനാദ്ധ്യാപകൻ ആ സമ്മേളനത്തിന്നു ക്ഷണിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകാറുണ്ടു്. വിഷയങ്ങളെ ഗ്രഹിക്കുന്നതിലുള്ള വേഗതയും, ധാരണാശക്തിയും, വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നടത്തുന്നതിലുള്ള ക്ഷമയും നെപ്പോളിയനെ പൂർണ്ണസമ്മതനാക്കിത്തീർത്തു. അത്ഥപുഷ്ടിയും തന്മയത്വവും ഉള്ള പദങ്ങളെ പെറുക്കിയെടുത്തുസന്ദർഭാചിതം ഉപയോഗിക്കാനുള്ള സാമത്രിയും നെപ്പോളിയനു് ഒന്നു വേറെതന്നെ ആയിരുന്നു. ശാസ്ത്രീയസഭയിലെ പ്രധാനാംഗങ്ങളിൽ പലരുടേടി നെപ്പോളിയനു് “വിവാദകേസരി” എന്നുള്ള സ്ഥാനം കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഐക്യോപചരണത്തിൽ അവതരിപ്പിച്ചുള്ള “ദിഗ്വർത്തികളുടെ” കൂട്ടത്തിൽ നെപ്പോളിയനും ഒരു സ്ഥാനം ലഭിച്ചതു വിന്നീടായിരുന്നുവെങ്കിലും ശാസ്ത്രീയസഭയിൽ അദ്ദേഹം ഹാജരായിത്തുടങ്ങിയ മുതൽക്കുതന്നെ ആ സ്ഥാനം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലഭിക്കുന്നതാണെന്നു് അദ്ധ്യാപകന്മാർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഒരു പ്രാസംഗികന്റെ നിലയിൽ നോക്കുന്നതായാലും താൻ ഒട്ടും താണവനല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ

അനുഭവപ്പെടുത്തിയത് ഈ ശാസ്ത്രീയസഭയിൽവെച്ചായിരുന്നു. ഗംഭീരമാണെങ്കിലും ആകർഷണീയമായ സ്വരത്തിൽ കാർയ്യകാരണങ്ങളെ വിശദമാകുവണ്ണം സംഘടിപ്പിച്ച ശ്രോതാക്കളെ വശീകരിക്കുവാൻ ഷോഡശവയസ്സനായ നെപ്പോളിയന്നു ലേശമെങ്കിലും കൂസലുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഭാകമ്പം അദ്ദേഹത്തെ ഒരിക്കലും ബാധിച്ചിട്ടില്ല.

ഉപസേനാധിപതി.

പാർസി കലാശാലയിൽനിന്നുതന്നെ നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധതന്ത്രനൈപുണ്യം വെളിപ്പെട്ടു. പതിനാറുവയസ്സുള്ള ബാലകൻ ഉപസേനാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. അത്രചെറുപ്പത്തിൽ അതിന്നുമുമ്പു യാതൊരുത്തനും ഉപസേനാധിപതി(ലഫ്ടനന്റ്)ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ സേനാധിപത്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള സംസാരമല്ലാതെ കരേക്കാലത്തേയ്ക്കു പാർസി നഗരത്തിൽ മറ്റൊരു പ്രസംഗവും ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. സക്കാരിൽനിന്നു സൈനികന്മാർക്കു കൊടുക്കുന്ന ഉടുപ്പു നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹത്തിന്നു വളരെ അയഞ്ഞതായിരുന്നുവെങ്കിലും നമ്മുടെ ഉപസേനാധിപതി ആ വലിയ ഉടുപ്പുകളെ തന്റെ ചെറിയ ദേഹത്തിൽ അണിഞ്ഞ് അറപ്പുതൂക്കി വഡ്ഗത്തെ ധരിച്ചപ്പോൾ കാണികൾക്കു വളരെ കൗതുകം ഉണ്ടായി. ഉപസേനാധിപതിയായി ചാർജ്ജറു വാങ്ങിയതു വാലൻസ് എന്ന സ്ഥലത്തുവെച്ചായിരുന്നു. സൈന്യവകുപ്പിലുള്ള ഇതരഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ ദേഹപരിമാണവുമായി നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ നന്നെ ചെറുതാണെന്നു തോന്നിയേക്കാം. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകാശമുള്ള നയനങ്ങളും കോമളമായ വദനവും ജനറലുനായും ദേഹപുഷ്ടിക്കുറവിനെ ആവരണംചെയ്യാൻ മതിയായ കവചങ്ങളായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ കോമളമുഖത്തെക്കുണ്ട് എത്ര യുദ്ധതികൾ മതിമറന്നുപോയെന്നു കണക്കിടവാൻ പ്രയാസമുണ്ടാകും.

ു. കൊളമ്പിയറ എന്നു പേരായ ഒരു സ്ത്രീ കൂടക്കൂടെ നെ
 പ്പോളിയനെ തന്റെ വസതിയിലേയ്ക്കു ക്ഷണിച്ചിരുന്നു. ആ
 ക്ഷണത്തൊന്നെപ്പോളിയൻ ചിലപ്പോൾ അംഗീകരിക്കുക
 യും കൊളമ്പിയയുടെ വസതിയിലേക്കു പോവുകയും ചെയ്തി
 ട്ടുണ്ട്. അവിടെവെച്ചു വലിയ പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും വാലൻസി
 ലെ പ്രമാണികളുടേയും സ്നേഹം സമ്പാദിക്കാൻ നെപ്പോളി
 യനു സാധിച്ചു. കൊളമ്പിയയുടെ പുത്രിയും രൂപലാവ
 ണ്യവാരിധിയും സൗശീല്യാദിസൽഗുണങ്ങളുടെ നികേതന
 ളും ആയ യുവതിയെ നെപ്പോളിയൻ സ്നേഹിച്ചുതുടങ്ങി. ആ
 യുവതിയാകട്ടെ ചെറുപ്പക്കാരനായ പുരുഷകേസരിയുടെ സ്നേ
 ഹത്തെ അമൃല്യരത്നമായി കൊണ്ടാടി. വിവിധവിഷയങ്ങളെ
 പറ്റി അവർതമ്മിൽ വാഗ്വാദം നടത്തുകയും പരസ്പരബഹു
 മാനത്തോടുകൂടി പിരിയുകയും ചെയ്തിരുന്നു. രണ്ടുപേരും ഒ
 ത്തൊരുമിച്ചു പ്രാതഃകാലത്തിലും സായന്തനകാലത്തിലും
 തോട്ടങ്ങളിലും ഉദ്യാനങ്ങളിലും സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുക
 പതിവായിരുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ നെപ്പോളിയന്റെ
 ഉദ്യോഗസ്ഥലം മാരപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനെ വിട്ടുപിരിവാൻ
 ആ യുവതിക്കു ലേശമെങ്കിലും മനസ്സുണ്ടായില്ല. പത്തുസം
 വത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യാധിപ
 തിയായി വാണിരുന്നപ്പോൾ കൊളമ്പിയയുടെ പുത്രി ഒരു
 സാധാരണനെ വിവാഹംചെയ്തിട്ടുള്ളതായും നിത്യവൃത്തി ക
 ഴിച്ചുകൂട്ടുവാൻ ത്രാണിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നതായും അറിവു
 കിട്ടിയതിനാൽ നെപ്പോളിയൻ ആ യുവതിയെ രാജധാനി
 യിലേക്കു ക്ഷണിക്കുകയും അവളുടെ ഭർത്താവിന്നു് ഒരു ഉദ്യോ
 ഗം കൊടുത്തതോടുകൂടി അവളെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ
 സഹോദരിയുടെ തോഴിയായി നിയമിക്കുകയും ചെയ്തു.

ഭാരിദ്രം.

നെപ്പോളിയൻ വാലൻസിൽനിന്നു ലൈയാൻസ് നഗ
 രത്തിലേക്കുണ്ടു മാറപ്പെട്ടത്. സകാർശമ്പളം അദ്ദേഹത്തി

ന്റെ ചിലവിന്നുതന്നെ മതിയായിരുന്നില്ല. ലതിത തന്റെയും മക്കളുടേയും ചിലവിന്നുപണമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുകയായിരുന്നു. അമ്മയോടു ചിലവിന്നു പണം അയച്ചുതരണമെന്നുപേക്ഷിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയന്നു ധൈര്യമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എത്രതന്നെ ധൈര്യവാനായിരുന്നാലും, എത്രതന്നെ വിദ്വാനായിരുന്നാലും, എത്രതന്നെ അലംഭാവമുള്ളവനായിരുന്നാലും പണം ഇല്ലാതെ ബുദ്ധിമുട്ടുപോൾ അവന്റെ ധൈര്യവും വിദ്യയും അലംഭാവവും അക്കര കടക്കാതെയിരിക്കുകയില്ല. ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ പരാക്രമസാമന്ത്രിയെ നെപ്പോളിയൻകൂടി സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. ലെയൊൻസ് നഗരത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മടിശ്ശികയിൽ ഒരു കാശുപോലും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. തന്നെ സഹായിക്കുന്ന മിത്രങ്ങളേയും അദ്ദേഹത്തിന്നു കണ്ടുകിട്ടിയില്ല. ഒരു ചെറിയ ഹോട്ടലിൽ ഒരു മുറി വാടകയ്ക്കുവാങ്ങി അതിൽ അദ്ദേഹം താമസമാക്കി. ഇതിനിടയ്ക്കു രോഗവും പിടിപെട്ടു. ദാരിദ്ര്യത്താലും രോഗത്താലും പിഡിതനായി യാതൊരു സഹായവും ഇല്ലാതെ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ പ്രസന്നിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ദൈവഗത്യാ ജിന്നീവാദേശക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീ ആ ഹോട്ടലിൽ വന്നുചേർന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ കഷ്ടസ്ഥിതിയെ കണ്ട് ആ സ്ത്രീക്കു കൃപയുണ്ടാവുകയും സ്വന്തം ചിലവിന്മേൽ ചികിത്സിപ്പിച്ചു അദ്ദേഹത്തിന്റെ രോഗത്തിന് അവൾ ശാന്തിവരുത്തുകയും ചെയ്തു. ആവൽകാലത്തിൽ തന്നെ സഹായിച്ച ആ ഉദാരശീലയെ നെപ്പോളിയൻ മറന്നുകളഞ്ഞില്ല. രാജാവായപ്പോൾ അദ്ദേഹം ജിന്നീവാസ്ത്രീയെ അന്വേഷിക്കുകയും ആ സ്ത്രീ ദാരിദ്ര്യത്താൽ പിഡിതയായിരിക്കുന്നുവെന്ന് അറിയുകയും ഉടനെ പതിനായിരം ഫ്രാങ്ക് നാണൂം അവൾക്ക് അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. ഇത്രമാത്രമല്ല; നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഉപകാരസ്മരണയെ വെളിപ്പെടുത്തുവാനുള്ള സന്ദർഭങ്ങളെ ഒരിക്കലും വിട്ടുകളഞ്ഞിട്ടില്ല. ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നകാലത്തു നെ

പ്പോളിയൻ അപ്രതീക്ഷിതമായ ഒരു സമ്മാനം ലഭിച്ചു. “മനുഷ്യജീവിതത്തിൽ സന്തോഷനിലയനങ്ങൾ ഏവ?” എന്നുള്ള വിഷയത്തെപ്പറ്റി തൃപ്തികരമായ ഒരു ഉപന്യാസം എഴുതുന്നവർക്കു സമ്മാനം കൊടുക്കപ്പെടും എന്ന ലൈയൻസ് നഗരത്തിലെ വിദ്യാഭ്യാസാധികാരികൾ ഒരു വിജ്ഞാപനം പരസ്യപ്പെടുത്തി. വിജ്ഞാപനപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ ഉദ്ദിഷ്ടവിഷയത്തെപ്പറ്റി ഉപന്യാസം എഴുതി അയച്ചു. അനവധി ഉപന്യാസങ്ങൾ വിദ്യാഭ്യാസാധികാരികളുടെ കൈവശം വന്നുചേർന്നുവെങ്കിലും എല്ലാംകൊണ്ടും നെപ്പോളിയന്റെ ഉപന്യാസമാണു ശ്രേഷ്ഠമായിട്ടുള്ളതു് എന്നു പരീക്ഷകന്മാർ തീരുമാനിക്കുകയും നെപ്പോളിയനു സമ്മാനം ലഭിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ രാജപദവിയിൽ എത്തിയപ്പോൾ മന്ത്രിമാരിൽ ഒരുവനായ ടാലിക്കണ്ടു യജമാനപ്രീതിക്കായി സമ്മാനത്തിന്നു കാരണഭൂതമായ ഉപന്യാസത്തെ വരുത്തി അദ്ദേഹത്തിന്നെ കാണിച്ചു. “ഞാൻ അന്ന് എന്തോ എഴുതിയിട്ടുണ്ടായിരുന്നോ. അനുഷ്ഠാനസാധ്യമല്ലാത്ത വിഷയങ്ങളാണ് ഇതിൽ അടങ്ങിയിട്ടുള്ളതു്, ഞാൻ എഴുതിയതു മുഴുവനും അബദ്ധമാണെന്നു് എനിക്ക് ഇപ്പോൾ തോന്നുന്നുണ്ടു്” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു് ആ ഉപന്യാസകർത്താവു കടലാസുകളെ അഗ്നിയിൽ ഹോമിച്ചു. “തൂലികയെക്കാൾ ബലം ഡഡ്ഗത്തിന്നാണു്” എന്നുള്ള വിചാരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരാളായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ എന്നുതീർക്കുവാൻ വേറേയും ദൃഷ്ടാന്തങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. അദ്ദേഹം എഴുതിയ കോർസിക്കാചരിത്രത്തെ പ്രസിദ്ധീകരിക്കാതെ അദ്ദേഹം തള്ളിക്കളയുകയാണു ചെയ്തതു്.

ഫ്രാൻസിലെ കക്ഷികൾ.

നെപ്പോളിയൻ ഉപസേനാധിപത്യം വഹിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തു ഫ്രാൻസിലെ പ്രജകൾ രണ്ടുകക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു വഴക്കടിച്ചതുടങ്ങി. ജനകക്ഷിയെന്നും പ്രഭുകക്ഷിയെന്നും രണ്ടുവകയായിട്ടായിരുന്നു ആ പിരിവു്. പ്രഭുവംശത്തിൽപ്പെട്ടവരും,

ധനികന്മാരും, സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു വംശപരമ്പരയാ ഭരൻ ന്നായിട്ടുള്ളവരും പ്രഭുക്കുക്കിയിലും സാമാന്യരും, വ്യവസാ യികളും, കർഷകന്മാരും ജനകുക്കിയിലും ചേർന്നിരുന്നു. ഫ്രാൻ സിലെ രാജ്യഭരണാധികാരം “ഞങ്ങൾക്കു കിട്ടണം,” “ഞ ണ്ടർക്കുകിട്ടണം” എന്നായിരുന്നു കക്കിമത്സരത്തിനുള്ള മൂല കാരണം. നെപ്പോളിയൻ ജനകുക്കിയിൽത്തന്നെ ചേർന്നു്. സൈന്യവക്രപ്പിൽപ്പെട്ട മിക്ക ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പ്രഭുക്കളും ബത്തിൽപ്പെട്ടവരായിരുന്നതിനാൽ അവരെല്ലാം പ്രഭുക്കുക്കി യിലും ചേർന്നു. തന്മൂലം നെപ്പോളിയൻ മേലുദ്യോഗസ്ഥന്മാരു ടേയും സമനിലയിലുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടേയും വിരോധ ത്തിനും അപ്രീതിക്കും പാത്രീഭവിച്ചു. അദ്ദേഹം വിരോധത്തെ നെപ്പോളിയൻ കട്ടം വകവെച്ചില്ലെന്നുമാത്രമല്ല തന്റെ പൗ തന്മാരെ പ്രദർശിപ്പിക്കേണ്ടസന്ദർഭം സമീപിക്കുന്നുണ്ടെന്നോ ുത്തു സമാധാനിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്റെ കക്കി കാരടെ സംഖ്യ നന്നെ കുറവും വിരോധികളായ പ്രഭുക്കന്മാ രുടെ സംഖ്യ അധികവും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും തന്റെ സഹ ജമായ ധൈര്യത്തെയും ഉത്സാഹശീലത്തെയും നെപ്പോളി യൻ നൃജിച്ചുകളഞ്ഞില്ല. അക്ലോനിയിലെ കഴപ്പം.

ജനകുക്കിയും പ്രഭുക്കുക്കിയും തമ്മിലുള്ള വഴക്കുകൾ വ ഭിമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേ അക്ലോനിയിൽ ജനങ്ങൾതമ്മിൽ ചില കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായി. അവയെ അമർച്ചചെയ്യാൻ നെപ്പോളി യനാണ് നിയമിതനായത്. അദ്ദേഹവും മറ്റുചില ഉദ്യോഗ സ്ഥന്മാരുംകൂടി അക്ലോനിയിൽ എത്തി ഒരു കച്ചവടക്കാര ന്റെ വീട്ടിന്നു സമീപം കൂടാരം അടിച്ചു പാറ്റായി. ഒഴിവുള്ള സമയങ്ങളിലെല്ലാം മറ്റുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ തെരുവുകളിൽ തെണ്ടിത്തിരിഞ്ഞും അടുത്തുള്ള കച്ചവടക്കാരന്റെ വീടിക യിൽ കയറിയിരുന്നു വെടിപറഞ്ഞും ചുരുട്ടുവലിച്ചും സമ യംപോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ യുദ്ധശാ

സ്രുസംബന്ധമായും ചരിത്രസംബന്ധമായും ഉള്ള ഗ്രന്ഥങ്ങളെ പാരായണംചെയ്തുകൊണ്ടു കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ ഇരിക്കുകയേ ചെയ്തിരുന്നുള്ളൂ. കച്ചവടക്കാരന്റെ ഭാര്യ നെപ്പോളിയന്റെ ഏകാന്തചരസാസക്തിയെ കണ്ടിട്ട് “ഈയാൾ എന്താണു പുരുഷനല്ലേ? എപ്പോഴും അന്തഃപുരസ്ത്രീകളെപ്പോലെ അകത്തിരുന്നുതന്നെ കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടുന്നത്? ആണങ്ങളാണെങ്കിൽ പുറത്തിറങ്ങുകയില്ലേ?” എന്നു പരിഹസിക്കുകയുണ്ടായി. പത്തുസംവത്സരങ്ങൾക്കുശേഷം നെപ്പോളിയൻ വലിയ ഒരു പട്ടാളത്തോടുകൂടി അക്ലോനിമാഗ്നമായി എത്തിയപ്പോൾ കച്ചവടക്കാരന്റെ ഭാര്യയെക്കണ്ടു് “അമ്മേ! പത്തുസംവത്സരങ്ങൾക്കുമുമ്പെ ഒരു ചെറിയ പട്ടാളം ഇവിടെ കൂടാരം അടിച്ചു താമസിച്ചിരുന്നപ്പോൾ അതിലെ ഉപസേനാധിപതിയായി ‘ഒരാൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ലേ? അദ്ദേഹത്തെ അറിയുമോ? എന്നു ചോദിച്ചു. “കാ. ഫോ. ധാരാളം അറിയും. സ്ത്രീകളെപ്പോലെ പുറത്തിറങ്ങാതെ കൂടാരത്തിനുള്ളിൽ തന്നെ കുത്തിരുന്നു കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിയ അയാളെ എനിക്കു നല്ല ഓർമ്മയുണ്ടു്” എന്നു് ആ സ്ത്രീ മറുപടിപറഞ്ഞു. “അമ്മേ! ഞാൻ അക്കാലത്തു നിങ്ങളുടെ പീടികയിൽ വന്നിരുന്നു വെടിയുപറഞ്ഞു വൃഥാ കാലക്ഷേപം ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ എന്നെ കാണുന്ന ഈ പദവിയിൽ ഞാൻ എത്തുകയില്ലായിരുന്നു” എന്നു നെപ്പോളിയൻ പുഞ്ചിപിതുകിക്കൊണ്ടുപറഞ്ഞു. ആ സ്ത്രീ താൻ പരിഹസിച്ചിരുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥൻ നെപ്പോളിയനാണെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ലജ്ജകൊണ്ടു മുഖംതാഴ്ത്തി. അക്ലോനിയിൽ നെപ്പോളിയൻ താമസിച്ചിരുന്നകാലത്തു് ഒരു ഉദ്യാനവിരുന്നിന്നു ക്ഷണിക്കപ്പെടുകയും നെപ്പോളിയൻ ക്ഷണനം സ്വീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. വിരുന്നിന്നു ക്ഷണിച്ച ഗൃഹസ്ഥനും അവിടെ കൂടിയിരുന്ന ഭൂരിപക്ഷക്കാരും പ്രഭുക്കുഷിയിൽ പെട്ടവരായിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയനെ വിതണ്ഡാവാദംചെയ്തു് അവമാനിക്കുവാൻ അ

വർ വട്ടംകൂട്ടി. വാഗ്വാദംചെയ്തു നെപ്പോളിയനെ തോല്പിക്കാൻ അവർ സാധിച്ചില്ല. എന്നുമാത്രമല്ല നെപ്പോളിയന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ ജനകക്ഷിയുടെ ആന്തരോദ്ദേശ്യങ്ങളുടെ തത്വം ന്യായമായി പ്രതിപാദിക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ട് പ്രഭുക്കന്മാർ തോറ്റു മടങ്ങേണ്ടിവരികയും ചെയ്തു. ഇതുപോലെ തന്നെ മറ്റൊരിക്കൽ അക്ലോനിയയിലെ ഒരു ധനികന്റെ വീട്ടിൽ ക്ഷണനപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ ചെല്ലുകയുണ്ടായി. ആ ധനികന്റെ പുത്രിലോകപരിചയവും വിവിധവിഷയങ്ങളിലുള്ള അറിവും സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ളവളായിരുന്നു. അവളുടെ ഗൃഹത്തിൽ പണ്ഡിതന്മാരും മറ്റും സാധാരണയായി വന്നുപൊയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നു. അന്നത്തെ വിരുന്നിന്നു സുപ്രസിദ്ധനായ മിരാബോ എന്നൊക്കും ജോജ് വാഷിങ്ടന്റെ സ്പെഷിതനായ ലാപെറിയും വന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. മിരാബോ ലോകത്തിലുള്ള സുഖഭുജങ്ങളുടെ അത്യന്താവസ്ഥകളെ ഒരുപോലെ അനുഭവിച്ചു കരാളായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശബ്ദം മേഘഗർജ്ജനം പോലെ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. മിരാബോ ഉത്തമന്മാരിൽ വെച്ച് അത്യുത്തമനും അധമന്മാരിൽവെച്ച് അത്യധമനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അതിവലിയമായ കീർത്തിക്കും നീചമായ അപകീർത്തിക്കും പാത്രീഭൂതനായിരുന്നു. രാജപദവിയിലും ഞാചകവൃത്തിയിലും അദ്ദേഹം ഉപജീവനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. മിരാബോ അനുഭവിക്കാത്ത സുഖങ്ങളും ഭുജങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം ഉത്തമദേശാഭിമാനിയും നീചനായ രാജ്യദ്രോഹിയും ആയിരുന്നു. ഒരു കാലത്തു സർവ്വജനസമ്മതനും മറ്റൊരു കാലത്തു സർവ്വജനദ്രോഹിയും ആയിരുന്ന മിരാബോ ഉന്നത സൗധത്തിലും നികൃഷ്ടമായ കാരാഗൃഹത്തിലും വാസംചെയ്തിട്ടുണ്ട്. സമാനകാലീനന്മാരുടെ ഇടയിലുള്ള സകല വിദ്യകളിലും അദ്ദേഹത്തിന്നു പാണ്ഡിത്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. പ്രഭുക്കടംബത്തിൽ ഉൾപ്പെട്ട അദ്ദേഹം ജനകക്ഷിയിൽ ചേർന്ന ആളായിരുന്നു. ഒരു ഗ്രന്ഥകാരന്റെ നിലയിലും രാജ്യതന്ത്രനിപുണ

ന്റെ നിലയിലും മീരാബോ അഭിപ്രീതിയനായിരുന്നു” എന്നു
 ഞ സിദ്ധ്നിസ്കിത്ത മീരാബോവിനെപ്പറ്റി പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതു്.
 മീരാബോവിന്നു പുറമെ പ്രഭുക്കുടിയുടെ നാരായവേരായ മാ
 ലസ്ഫോപ്സ, പ്രശസ്തജ്യോതിശ്ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ലാലൻഡി,
 ഗണിതശാസ്ത്രപ്രവീണനാരായ മാർമൻഡൽ, ലാക്രോജ്
 എന്നിവരും വിരുന്നസദ്യയ്ക്കു ഹാജരായിരുന്നു. ഒരു ഭാഗത്തു
 കവിസാർവ്വഭൗമനായ ആൽബിരിയും മറ്റൊരു ഭാഗത്തു ത
 തപശാസ്ത്രിയായ നെക്കരും ഇരുന്നിരുന്നു. സംഗീതവിദവാന്മാർ
 പലരും വേറൊരുഭാഗത്തു് ഇരിയ്ക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. ഇപ്രകാരം
 വിദഗ്ദ്ധജനപരിപൂർണ്ണമായ ആ നഭോമണ്ഡലത്തിൽ പൊട്ടുന്ന
 നവേ രണ്ടു സ്വരൂപങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടു. ഒരു സ്വരൂപം ഫ്രാൻ
 സുരാജ്യത്തിലെ തതപശാസ്ത്രികളെല്ലാം ഐക്യകണ്ഠേന ബ
 ഹുമാനിച്ചിരുന്ന ആബീരൈനൽ എന്ന പണ്ഡിതനും മറ്റൊ
 സ്വരൂപം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനും ആയിരുന്നു. അപരി
 ചിതനായ നെപ്പോളിയനെ ആബീരൈനൽ ഏല്പാവക്കും
 പരിചയപ്പെടുത്തി. ഗൃഹസ്ഥന്റെ പുത്രിയായ വിദ്യഷിയും
 നെപ്പോളിയനും തമ്മിൽ പലേ വിഷയങ്ങളേയുംപറ്റി കുറെ
 നേരം സംസാരിച്ചു. രാജകീയവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി പലേ വി
 ദവാന്മാരും നെപ്പോളിയനോടു സംസാരിക്കുക ഉണ്ടായി. സന്ദ
 ഭ്വശാൽ പ്രഭുക്കുടിയെപ്പറ്റിയും ജനകുടിയെപ്പറ്റിയും ഉ
 ള്ള ഭിന്നാഭിപ്രായങ്ങൾ ആ വിദഗ്ദ്ധസദസ്സിൽ വ്യവഹരിക്ക
 പ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉത്സാഹം വർദ്ധിച്ചു. തന്റെ ഹൃദയ
 ത്തിൽ തിങ്ങിവിടങ്ങിക്കിടക്കുന്ന അഭിപ്രായത്തെ ധൈര്യസ
 മേതം നെപ്പോളിയൻ ആ സദസ്സിൽ വിളമ്പി.

നെപ്പോളിയന്റെ പ്രസംഗം.

പ്രഭുക്കളെ, കുക്കിമത്സരത്തിന്റെ താല്പാലികസ്ഥിതി
 യെപ്പറ്റി ഞാൻ നിങ്ങളോടു രണ്ടുവാക്കു പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടേ
 നമ്മുടെ രാജ്യരക്ഷയെ നിർവ്വഹിക്കുന്ന സൈന്യവകുപ്പിലെ ഒരു
 ഉദ്യോഗസ്ഥനായ എനിക്കു രാജ്യവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി സംസാ

രിക്കാൻ അവകാശമുണ്ട്. എനിക്കൊ ചെറുപ്പം. ഇവിടെ കൂടിയിരിക്കുന്ന മഹാനാർ. ലോകപരിചയം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പണ്ഡിതാഗ്രേസരന്മാരാകുന്നു. അങ്ങനെയിരിക്കെ എന്റെ സംഭാഷണം അധികപ്രസംഗമാണെന്നു തോന്നിയേക്കാം. നമ്മുടെ രാജ്യസ്ഥിതിയെ ഞാൻ പലപ്രകാരത്തിലും പരിശോധിച്ചുനോക്കിട്ടുണ്ട്. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിന്റെ തല്ക്കാലികസ്ഥിതി അത്യന്തം ശോചനീയമായ അവസ്ഥയിലാണു കിടക്കുന്നതു്. വംശപരമ്പരയാ ചിലർ അനുഭവിച്ചുവരുന്ന സ്ഥാനമാനങ്ങളും ഉദ്യോഗങ്ങളും എല്ലാവർക്കും പൊതുവായിരിക്കേണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരുടെ സംഘത്തിൽ പെട്ടവനാണു ഞാൻ. ജനസാമാന്യത്തിന്റെ നന്മയേയും അഭ്യുദയത്തേയും സാത്തന്ത്ര്യത്തേയും സംരക്ഷിക്കാൻ ഞാൻ ബദ്ധകകണനായിരിക്കുന്നു. പ്രജാധിപത്യപക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനേക്കാൾ സന്തോഷകരമായ കാര്യം എനിക്കു മറെറാന്നും തന്നെയില്ല. രാജ്യപരിപാലനത്തിന്നാവശ്യമായ സകല “ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലും” ചില മാറ്റങ്ങൾ വരുത്താനുണ്ടെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം. കഴിഞ്ഞ പന്ത്രണ്ടുമാസങ്ങളായി ഞാൻ പ്രജകളുടെ അരിച്ചുകഷ്ടതകളെ നോക്കിയറിഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമവും സാമ്പ്രവും ഇല്ലാതായിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. തന്മൂലം അനവധി കക്ഷികളും അഭിപ്രായഭേദങ്ങളും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞു. സൈന്യവകുപ്പിനെത്തന്നെ ഉടച്ചുവാക്കേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. രാജ്യരക്ഷയും സമാധാനവും സൈന്യവകുപ്പിലാണു സ്ഥിതിചെയ്യുന്നതു്. സൈനികോദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ചില പ്രത്യേകനിബന്ധനകൾക്കും നിയമങ്ങൾക്കും കീഴടങ്ങാതിരിക്കുന്നതുവരെ നമ്മുടെ രാജ്യം പരാധീനമായിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിൽ ഇപ്പോൾ അവിടവിടേയായി നടന്നുവരുന്ന കഴപ്പുകളെ അമർച്ചയ്ക്കുവാൻ പ്രാപ്തനായ പുരുഷകേസരികളും സൈന്യബലവും ഇല്ലാതിരിക്കുന്നിടത്തോളം ഗ്രാൻസിലെ കാരോ പട്ടണങ്ങളിലും കലഹങ്ങളും കഴപ്പുകളും ഉരുളിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും എന്നുമാത്രമല്ല

നിഷ്കന്മാരായ ദേശാഭിമാനികൾ സ്വാതന്ത്ര്യലബ്ധനായ ലക്ഷ്മണന്റെ ചവിട്ടിൽപെട്ട് ഉഴലേണ്ടിവരികയും ചെയ്തും. നീറോവിന്റെ രാജഭരണരീതിയുടെ നിഷ്കാരതയും സാഹസങ്ങളും നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും കടന്നുകൂടും” അവിടെ കൂടിയിരുന്നവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം പ്രസംഗാവസാനത്തിൽ ഒരു വിചാരവ്യത്യാസം ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ അവർ തോന്നി. പ്രഭുക്കന്മാരിൽ താങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന ആൽബരിയംകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ വാഗ്ദാനസത്തേയും ധൈര്യത്തേയും പറ്റി പ്രശംസിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ, ഈ പ്രസംഗത്താൽ, തന്റെ ഇരുപതാമത്തെ വയസ്സിൽതന്നെ ബഹുജനമൈത്രിയേയും കീർത്തിയേയും സമ്പാദിച്ചു.

സേനാധിപതിസ്ഥാനം.

ക്രി. അ. 1791-ൽ നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപതി(ലഫ്ടനന്റ്) ആയി നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ആ കൊല്ലാവസാനത്തോടുകൂടി അദ്ദേഹം കോർസിക്കയിലേക്കു പോയി തന്റെ മാതാവിനെ വന്ദിച്ചു. ഗൃഹത്തിൽ ഇരിക്കുമ്പോഴും അദ്ദേഹം സമയത്തെ പാഴായി ചിലവുചെയ്തിരുന്നില്ല. സദാനേരവും പുസ്തകപാരായണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെ ആയിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പതിവ്. സമുദ്രരീതിയിൽപോയി കാരോലൂണതും പാഥോഡിയുടെ ഉജ്ജ്വലമായ ഗാഢീയുത്തെ കാത്തു് ആനന്ദിക്കുന്നതും നെപ്പോളിയനെ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയാത്ത വിനോദങ്ങളായിരുന്നു. കോർസിക്കയുടെ വിസ്താരത്തേയും ദ്വീപിൽ കരക്കടുത്തുള്ള മലയുടെ പൊക്കത്തേയും അളന്നു കണക്കാക്കേണമെന്ന് ഒരുദിവസം നെപ്പോളിയനു സ്വപ്നമയം ഒരു ആവേശം ഉണ്ടായി. തല്ക്കാലം ആ കാഴ്ചയെ അദ്ദേഹം നിവൃത്തിച്ചില്ല. പിന്നീട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ കോർസിക്കയെ പിടിച്ചടക്കിയപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ അതിനെ വിണ്ടെടുക്കുകയും തന്റെ ജന്മഭൂമിയെ ഒരു പ്രധാന സൈന്യസ്ഥാനമായി ഉറപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 3.

ഐരോപ്യസമരം.

മിത്യാപവാദം.

ഐരോപ്യവണ്ഡത്തെ അടക്കുമാക്കിത്തീർത്തിരുന്ന സാഹസകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി വിചിന്തനംചെയ്യാൻ ഒരു സമാജം നെപ്പോളിയൻ കോർസിക്കയിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആ സമാജത്തിൽ യുദ്ധപരിജ്ഞാനം ധാരാളമായുള്ള യോദ്ധാക്കളും പൗരപ്രമാണികളും അടങ്ങിയിരുന്നു. സാമാജികന്മാരുടെ കത്താശയോടുകൂടി അനിതികളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാനും പൊതുജനപ്രിയകരങ്ങളായ സൽകൃത്യങ്ങളെ ചെയ്യാനും നെപ്പോളിയൻ നിരന്തരപരിശ്രമം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ചെയ്തവരുന്ന പ്രവൃത്തികൾ മുഴുവനും ജനദ്രോഹങ്ങളായി പരിണമിക്കുന്നുവെന്നും നെപ്പോളിയൻ രാജദ്രോഹികളുടെ കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു പ്രമാണിയാണെന്നും സാൽസെററി എന്നാൾ ഫ്രാൻസ് ഗവണ്മെണ്ടിലേക്കു എഴുതി അയച്ചു. സക്കാരിൽനിന്നു നെപ്പോളിയനെ വിളിച്ചുവരുത്തി. സാൽസെററി പറയുന്നപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ കുറ്റകാരനാണോ എന്നന്വേഷണംനടത്തി. അന്വേഷണത്തിന്റെ പശ്ചാത്താപമായിസാൽസെററി പാത്തിട്ടുള്ളതു മുഴുവനും ഭോഷ്കാണെന്നു തെളിവുകിട്ടുകയും നെപ്പോളിയൻ ബഹുമതിയോടുകൂടി വിട്ടയക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിനെപ്പറ്റി ഭൂഷ്യപ്രസ്താവം പരത്തിയ കുറ്റത്തിന്നു സാൽസെററിയുടെപേരിൽ സക്കാർ നടപടി നടത്തുവാൻ ആരംഭിച്ചപ്പോൾ ആ ഭീരു വേഷംമാറി പലദിക്കിലും സഞ്ചരിക്കുകയും ഒടുവിൽ നെപ്പോളിയന്റെ ശൈശവകാലത്തിലെ പരിചയക്കാരിയായ ഒരു സ്ത്രീയുടെ അറയിൽ ഒളിക്കുകയും

ആണു ചെയ്തത്. സാൽസെറിയുടെ ഗുഹവാസസ്ഥാനത്തെ നെപ്പോളിയൻ കണ്ടുപിടിച്ചു. അവനെ കളിപ്പിച്ച സ്രീയെ അദ്ദേഹം ഗുണദോഷിച്ചു. എങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പൂർവ്വചരിത്രകാരിയുടെ മര്യാദയെ സംരക്ഷിക്കാൻ വേണ്ടി സാൽസെറിയെ പിടിച്ചുകൊടുത്തില്ല. തന്നെപ്പറ്റി സാൽസെററി മിത്ത്രപവാദവിതരണചെയ്തതിന്റെ ഫലം അവൻ അനുഭവിച്ചുകൊള്ളട്ടെ എന്നുവെച്ചു വിട്ടയച്ചു നെപ്പോളിയൻ പാരിസ് ഗ്രന്ഥശാലകളിലുള്ള പുസ്തകങ്ങളെ കേരോന്നായിവായിച്ചു തീർത്തുതുടങ്ങി.

പ്രാൻസിലെ താല്പരകവിധി.

ഒരു ദിവസം സിൻനദിതീരത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സ്നേഹിതനോടുകൂടി കാരോറുകൊണ്ടു നടക്കുമ്പോൾ കുറെ ദൂരത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം ജനം ആയുധപാണികളായി അട്ടമാസംചെയ്തുകൊണ്ടു രാജമന്ദിരത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്നതും വാതായനങ്ങളേയും വാതിലുകളേയും തല്ലിപ്പൊളിക്കുന്നതും രാജധാനിയിലെ സാമാനങ്ങളെയെല്ലാം ഹിന്നഭിന്നമാക്കി നശിപ്പിക്കുന്നതും കണ്ടു. ആ ജനക്കൂട്ടം ജാക്കോബൈറു സംഘക്കാരാണെന്നു മനസ്സിലാക്കുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന് അധികസമയം വേണ്ടിവന്നില്ല. “ഈ ദുർമ്മാർഗ്ഗികൾക്ക് ഇത്രകണ്ട് അഹങ്കരിക്കാൻ ഇടകൊടുത്ത രാജ്യഭരണം എന്തൊരു ഭരണമാണ്? കേരസമയത്ത് അഞ്ഞൂറു തോക്കുകൾ നിറത്തി ഈ കൂട്ടരെ വെടിവെച്ചു തകർത്താൽ യാതൊന്നും വരാനില്ല” എന്നു നെപ്പോളിയൻ ഉച്ചത്തിൽ പറഞ്ഞു. പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ ദിനംപ്രതി അക്രമങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാജമന്ദിരങ്ങൾ പലതും ഇടിച്ച് തകർക്കപ്പെട്ടു. രാജവംശത്തിൽപെട്ട അനവധി ആളുകൾ നിയമസഭാമണ്ഡപങ്ങളിലുംകുടിലുകളിലും അഭയംപ്രാപിച്ചു. രാജഭൃത്യന്മാർ കണക്കില്ലാതെ കൊല്ലപ്പെട്ടു. ഈ സംഭവങ്ങളെ കാണുന്നതോടും നെപ്പോളിയന്റെ കോപവും വൃസനവും ഏകീഭൂതമായി ഉജ്ജ്വലിച്ചു. ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ

രാജാക്കന്മാർ വംശപാരമ്പര്യം ഭരിച്ചുവരുന്നതിനേയും
അമേരിക്കയിൽ ജനപ്രതിനിധിയായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ട പ്ര
സിഡണ്ട് രാജ്യം ഭരിക്കുന്നതിനേയും നെപ്പോളിയൻ താര
തമ്യപ്പെടുത്തി പശ്ചാലോചനചെയ്തു. ഫ്രാൻസുകാർ സ്വയംഭര
ണത്തിന് അപ്പോൾ അർഹമായിട്ടില്ലെന്നും രാജകീയനിയ
മങ്ങളെ അനുസരിച്ചു നടക്കാൻ ഫ്രാൻസുകാർ ശീലിക്കേണ്ട
താണെന്നും പ്രജകളുടെ ഹിതംനോക്കി രാജ്യപരിപാലനം
ചെയ്യേണ്ടതായ ധർമ്മഭരണാധികാരികളിൽ അതുവരെ ഉ
ണ്ടായിട്ടില്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. പ്രഭുക്ക
ന്മാർ സ്വാതന്ത്ര്യപ്രമത്തന്മാരായി സർവ്വസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും
അവരുടെ ഇടയിൽ തന്നെ വിടിച്ചുവെച്ചുകൊണ്ടു ജനകന്മാരിൽ
നാനാപ്രകാരത്തിൽ ഉപദ്രവിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നിടത്തോളംകാ
ലം ക്ഷേമകരമായ രാജ്യഭാരം ഫ്രാൻസിൽ നടുത്തപ്പെടുകയി
ല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ കാണാതെയിരുന്നില്ല. ജനകന്മാർ
പ്രഭുക്കന്മാരുടെ നേരെ വേണ്ടിയും വേണ്ടാതേയും
വൈരംനടിച്ചു തരംകിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം അവരോടു മല്ലിടുന്നതി
നും അവരുടെ സൗധങ്ങളേയും ഉദ്യോഗങ്ങളേയും, ഹനുമാൻ
രാവണന്റെ അശോകവനത്തെ ഭഞ്ജനം ചെയ്യുമ്പോലെ, ഇ
ടിച്ചു തകർക്കുന്നതിനും കാരണം അവരുടെ ബുദ്ധിമുട്ടിനതുകൊ
ണ്ടും അവരെ വേണ്ടവണ്ണം പരിചരിക്കാൻ പ്രാപ്തനായ ഒ
രു നേതാവില്ലാത്തതുകൊണ്ടും ആണെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീ
ർച്ചയാക്കി. ജനകന്മാരും പ്രഭുക്കന്മാരും ഫ്രാൻസിയിലുണ്ടായ
അപ്പോഴത്തെ കഴപ്പത്തിന് ഒരുപോലെ കാരണഭൂതന്മാരാ
ണെന്നുള്ള വിചാരം നെപ്പോളിയനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും ഇ
രുക്കന്മാരും കൂടാതെ തുക്കിനോക്കിയപ്പോൾ പ്രഭുക്ക
ന്മാരുടെ കുറ്റത്തിനായിരുന്നു അധികം ഹീനതയും ഘന
വും കാണപ്പെട്ടത്. പ്രഭുക്കന്മാർ ക്ഷന്തവ്യമല്ലാത്ത അക്രമ
ങ്ങൾ നിരന്തരമായി ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്നുള്ള സംഗതി
നെപ്പോളിയന്റെ ദൃഷ്ടിപ്രാനോക്കുന്നവകും അയഥാർത്ഥമല്ലെ

ന്നു പറയുന്നത് അസംഗതമായിരിക്കുകയില്ല. ജാക്കോബൈ
രസംഘക്കാരരുടെ അനിതികളേയും അവകൃത്യങ്ങളേയും അട
ക്കിവെച്ചാലല്ലാതെ ഐറോപ്യവണ്ഡം ക്ഷേമം അനുഭവിക്ക
കയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചുറപ്പിച്ചു. ഉന്നമി
ല്ലാത്ത രാജ്യഭരണതന്ത്രങ്ങളെ സ്ഥാപിക്കുവാനും ജനങ്ങളുടെ
സുഖസൗകര്യങ്ങളെ നിലനിർത്തുവാനും പരിശ്രമംചെയ്യുന്ന
തു തന്റെ ധർമ്മമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി.
തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ അനുഭവത്തിൽ കൊണ്ടുവരുവാനുള്ള മാ
ർഗ്ഗം ജനകക്ഷിയിൽ കാര്യബോധമുള്ളവരുടെ സ്നേഹം സമ്പാ
ദിച്ച് അവരെ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുന്നതായിരിക്കും എന്നു് അ
ദ്ദേഹം തീരുമാനിച്ചു. അക്കാലത്തിൽ ഫ്രാൻസുകാർക്കു മതസം
ബന്ധമായ യാതൊരു അറിവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. മതം എ
ന്നുവെച്ചാൽ എന്താണെന്നു് അവർ ആലോചിക്കാറുമില്ല.
മനുഷ്യനിർമ്മിതങ്ങളായ ശാസനകളേയോ ദൈവകല്പിതങ്ങ
ളായ ജീവിതാദർശങ്ങളേയോ അവർ വകവെച്ചിരുന്നില്ല.

നെപ്പോളിയന്റെ പലായനം

ഫ്രാൻസിലെ സ്ഥിതി ഏവംവിധമായിരിക്കേ ഇംഗ്ലീഷു
കാർ കോർസിക്കയെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാൻ തയ്യാറും തര
വും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ജനറൽപയോളി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ
സഹായിയായി അവർക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ഭൗതികശക്തി ചെലുത്തു
ത്തി. പയോളിയുടെ കൂട്ടാളികളും “യഥാരാജാ തഥാ പ്രജാ”
എന്നുള്ള ന്യായത്തെ അംഗീകരിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പയോ
ളിയെ കണ്ടു് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായിയായി നില്ക്കുന്നത്
അനുചിതവും സ്വരാജ്യസ്നേഹമില്ലായ്മയും ആണെന്നു പറ
ഞ്ഞു. പയോളിയുടെ ബുദ്ധി ഫ്രാൻസുകാരുടെനേരേയുള്ള പൂ
ർവ്വവൈരത്താൽ കലുഷിതമായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കോർ
സിക്കയെ എതിർത്തപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ കീഴിലു
ള്ള പാരമ്പ്രീയസൈന്യത്തോടുകൂടി ശത്രുക്കളെ നിരോധിച്ചു.
അഞ്ചാറുദിവസം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ വളരെ സാമത്രി

ത്തോടുകൂടി പോരാടിയെങ്കിലും ഒടുവിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിജയം പ്രാപിച്ചു. അവർ കോർസിക്കാദീപിനെ കൈവശപ്പെടുത്തി. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഭവനത്തിന്നു നേക്കര അടുത്തു. ഈ സംഭവത്തെ മുൻകൂട്ടി ആലോചിച്ചുവെച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ തലേദിവസം തന്നെ അർദ്ധരാത്രിയോടുകൂടി തന്റെ പ്രിയജനനിയേയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരേയും കൂട്ടിക്കോർസിക്കയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയിരുന്നു. വിരോദിവസം സൂര്യോദയത്തിനുമുമ്പായി നെപ്പോളിയൻ നൈസ് തുറമുഖത്തിൽ എത്തി. അവിടെ അല്പനേരം വിശ്രമിച്ചതിന്റെശേഷം അവിടെനിന്നു മാർസലീസ് നഗരത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ലതീതയും കുട്ടികളും മാർസലീസിൽ എത്തി. അതിന്നുശേഷം കുറേക്കാലം നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജനനിയും സഹോദരീസഹോദരന്മാരും ദാരിദ്ര്യദേവതയുടെ പരാക്രമത്തിൽപ്പെട്ടു വലഞ്ഞു.

പുനരാഗമനം.

ഇംഗ്ലീഷുകാർ രണ്ടുസംവത്സരം കോർസിക്കയെ കൈവശം വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവരുടെ അഹംഭാവങ്ങളും ആഡംബരങ്ങളും പരാജിതനായ കോർസിക്കാനിവാസികളുടെ നേരെയുള്ള പുഹുഭാവങ്ങളും അവരുടെ കോർസിക്കവിജയത്തെ ശാശ്വതമാക്കിത്തീർത്തില്ല. കോർസിക്കാനിവാസികൾ അതുപ്രിയോടുകൂടി ലഹളകൂട്ടിത്തുടങ്ങി. വല്ലവിധത്തിലും ഇംഗ്ലീഷുകാരെ ആട്ടിപ്പായിക്കേണമെന്നുള്ള അഭിനിവേശം അവരുടെ ഹൃദയരംഗത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു. തന്റെ രാജ്യക്കാരുടെ മനസ്ഥിതിയെ അറിഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഗണ്യമായ ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി കോർസിക്കക്കരയിൽ വന്നിറങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ കോർസിക്കക്കരയിൽ കാലെടുത്തുവെച്ചതോടുകൂടി കോർസിക്കക്കാരുടെ ശൗയ്യപരാക്രമങ്ങൾ ആജ്ഞാപതിച്ചോര ഹവ്യവാഹനനെപ്പോലെ ഉജ്ജ്വലിച്ചു. സമരത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരെ തോല്പിച്ചു. ഇം

ശ്രീഷ്ടകാർ കോർസിക്കയെ വിട്ടൊഴിച്ചു. പയോളി പശ്ചാത്താ പത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ശരണംപ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ കോർസിക്കക്കാരെ അനന്തമായ പ്രീതിബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്തുത്യർത്ഥമായ ഗുണത്തെക്കുറിച്ചു ജനങ്ങൾ അഭിനന്ദിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ വിജയം അനവധി സ്തോഹിതന്മാരെ സമ്പാദിച്ചതോടുകൂടി അതിലധികം ശത്രുക്കളേയും സമ്പാദിച്ചു. പ്രഭുക്കടംബക്കാരെല്ലാം അസുയാലുക്കളായി നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനെ തുറിച്ചുനോക്കി. ഫ്രാൻസാജ്യപ്രഭുക്കൾ മാത്രമല്ല, യൂറോപ്പിലുള്ള എല്ലാ പ്രഭുക്കൾക്കാരും, നെപ്പോളിയന്റെ ബലവൈരികളായിത്തീർന്നു. നെപ്പോളിയൻ ജീവനോടെ ഇരിക്കുന്നതുവരെ പ്രഭുക്കുക്കിക്കു് സൈന്യം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു തീർച്ചയായിക്കഴിഞ്ഞു. പ്രഭുക്കുക്കിക്കാരെ ദൃഷ്ടിയിൽ നെപ്പോളിയൻ തങ്ങളുടെ ശക്തിയേയും അഭിവൃദ്ധിയേയും വേരോടെ പഠിച്ചെടുക്കുന്നവനായിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടത്. പ്രഭുക്കുക്കിക്കാരെ വിരോധം നെപ്പോളിയൻ, അജ്ഞനന്റെനേരെയുണ്ടായ ഉദ്ദേശിശാപംപോലെ ആയിത്തീർന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ജാതകത്തിലുള്ള ഭാഗ്യാധിപന്റെ നിരക്കുശഭരണം ആരംഭിച്ചതുടങ്ങി.

ടൊളോൻപട്ടണം.

മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ തീരത്തിൽ ടൊളോൻ എന്നുവേരായ ഒരു പട്ടണം ഉണ്ടു്. ഈ പട്ടണം ഫ്രാൻസുകാരുടേതാണു്, അവിടെ നാവികസൈന്യങ്ങളും പീരങ്കിപ്പട്ടാളവും അധിവാസംചെയ്യുന്നു. ഗംഭീരമായ ഒരു ആയുധശാലയും ഉണ്ടു്. ടൊളോൻപട്ടണത്തിലെ ജനസംഖ്യ ഇരുപത്തയ്യായിരത്തിൽ കറയുകയില്ല. യുദ്ധസാമഗ്രികൾ സർവ്വവും സംഭരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ള അമ്പതു പടക്കപ്പലുകൾ ടൊളോൻതുറമുഖത്തിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കും. പ്രധാനപ്പെട്ട ചില പ്രഭുക്കന്മാർ ഒത്തൊരുമിച്ചുകൂടി ടൊളോൻ പട്ടണത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു് ഏല്പിക്കാൻകാക്കുമായി വിട്ടുകൊടുത്തു. അപ്രകാരംചെയ്ത പ്രഭു

കുന്മാർ മാർസലീസ്, ലയാൻസ് മുതലായ ദേശക്കാരായിരുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ ജനകക്ഷിക്കാർ ടൊളോൻപട്ടണത്തിന്റെ ഗതിയെ അറിഞ്ഞപ്പോൾ വളരെ വ്യസനിച്ചു. അതോടുകൂടി പ്രഭുകക്ഷിക്കാരുടെനേരെയുള്ള മത്സരവും വർദ്ധിച്ചു. ടൊളോൻപട്ടണത്തെ വീണ്ടെടുക്കേണമെന്നു ജനകക്ഷിക്കാർ തീർച്ചയാക്കി. ഇംഗ്ലീഷുകാരേയും സ്പെയിൻകാരേയും ടൊളോൻപട്ടണത്തിൽനിന്നു അട്ടിപ്പറഞ്ഞയക്കേണമെന്നുള്ള ദൃഢപ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി അവർ കാർട്ടേറു എന്നൊരു സേനാപതിയായി നിശ്ചയിച്ചു. ഇദ്ദേഹത്തിന്നു യുദ്ധസാമർത്ഥ്യം പോരാത്തയാൽ മൂന്നുമാസത്തോളംകാലം വൃത്ഥ്യമായി കഴിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നെപ്പോളിയനെ സേനാപതിയായി നിയമിക്കുന്നപക്ഷം ജയംലഭിക്കാതെയിരിക്കയില്ലെന്നു ജനകക്ഷിയിലെ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ നിയമിക്കപ്പെടുകയും രണ്ടാകണത്തിൽ ആ വിരപുരുഷൻ പ്രവേശിക്കുകയുംചെയ്തു. കാർട്ടേറു തന്റെ പട്ടാളത്തെ നിർത്തിട്ടുള്ള സ്ഥിതിയേയും യുദ്ധക്ഷമത്തിന്റെ കിടപ്പിനേയും നെപ്പോളിയൻ പരിശോധിച്ചു. ആ സ്ഥിതിയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നതായാൽ ഭൂലോകത്തിലുള്ള മനുഷ്യരെ മുഴുവനും ഒരുഭാഗം ചേർത്ത് അനേകകാലം പോരാടിയാൽകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരേയും സ്പെയിൻകാരേയും പരാജയപ്പെടുത്താൻ സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നു യുദ്ധതന്ത്രനിപുണനായ നെപ്പോളിയൻ കണ്ടു. ടൊളോൻപട്ടണത്തിന്നു അഭിമുഖമായിരിക്കുന്ന ജിബ്രാൾട്ടർ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ പാളയം അടിച്ചു ജിബ്രാൾട്ടർകുന്നിൽനിന്നു പീരങ്കിവെക്കുന്നതായാൽ ടൊളോൻപട്ടണത്തെ വീണ്ടെടുക്കാനും ശത്രുസൈന്യത്തെ കാടിക്കുവാനും സൗകര്യമായിരിക്കുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ ക്ഷണനേരത്തിനുള്ളിൽ മനസ്സിലാക്കി. അമേരിക്കയിൽ ബോസ് ടൺപട്ടണത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കൈവശപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അവരെ അവിടെനിന്ന് കാടിക്കുവാൻ ജോർജ്ജ് വാഷിംഗ്ടൻ ഉപയോഗിച്ച തന്ത്രങ്ങളെ തപ്താലം

പ്രയോഗിച്ചാൽ വിജയം സിദ്ധിച്ചാൻ മർദ്ദമുണ്ടെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ മൂന്നുഭാഗമായി പിരിച്ചുനിർത്തി ഓരോഭാഗത്തിൽനിന്നും ശത്രുക്കളെ എതിർത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധചാതുര്യത്തെപ്പറ്റി ശരിയായ അറിവില്ലാത്തവർ ചെറുപ്പക്കാരനായ സേനാപതി എന്തെല്ലാം അവകാശങ്ങളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും അവരുടെ ഭയം അസ്ഥാനത്തിലായിപ്പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു നെപ്പോളിയൻ കാലതാമസംകൂടാതെ അനുഭവപ്പെടുത്തി. ഒരു ദിവസം അർദ്ധരാത്രി നിബിഡമായ അന്ധകാരവും അടിച്ചുചൊരിയുന്ന മഴയും ഏകീകരിച്ചുള്ള ലഗ്നത്തെ ശുഭമുള്ളതായി സങ്കല്പിച്ച നെപ്പോളിയൻ ശത്രു സൈന്യത്തെ മൂന്നുഭാഗത്തിൽ നിന്നെതിർത്തു. മഴയും കൂടിയതും അസഹ്യമായ ശൈത്യവും ഒന്നിച്ചുചേർന്നു ഭടന്മാരുടെ ധൈര്യത്തെ സമൃദ്ധം പഠിച്ചെടുത്തുകളയുന്ന അർദ്ധരാത്രിസമയം ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ സ്വസ്ഥമായിരിക്കുകയേ ഉള്ളുവെന്നാണ് ഇംഗ്ലീഷുകാരും സ്പെയിൻകാരും കരുതിയിരുന്നത്. ആ തഞ്ചംനോക്കി നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധത്തിന്നടുത്തപ്പോൾ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും സ്പെയിൻകാരും ടൊളോൺനഗരത്തിൽനിന്നു ഓടേണ്ടിവന്നു. കൊടുങ്കാറ്റിൽപെട്ട തുലകുണങ്ങളെന്നവണ്ണം ശത്രുസൈന്യം ശിഥിലമായി നാലുപാടും പിന്നിച്ചിതറി. നെപ്പോളിയൻ ടൊളോൻകോട്ടയെ കൈവശപ്പെടുത്തി. ടൊളോൻപട്ടണം പ്രാൻസുകാർക്കുതന്നെ ലഭിച്ചു. ടൊളോൻകോട്ടയിൽ പ്രാൻസിലെ കൊടിച്ചുറ ഉയർത്തപ്പെട്ടതും ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ കപ്പൽകയറി കാടിച്ചതും ഒപ്പംകഴിഞ്ഞു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തെപ്പറ്റി എല്ലാവരും ഐക്യകണ്ഠേന പുകഴ്ത്തിത്തുടങ്ങി. പ്രഭുക്കന്മാരിൽ പെട്ടവർ എന്തുചെയ്യേണ്ടവെന്നറിയാതെ ഭയാർത്തനായി മുക്കിലും മൂലയിലും കാടിയൊളിച്ചു. എന്നാൽ നെപ്പോളിയൻ അ

വർഷം അഭയപ്രദാനം ചെയ്തതേയുള്ളൂ. യുദ്ധാവസാനത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ മാർസലീസിലേക്കു തിരിച്ചു.

രാജ്യരക്ഷാസാമന്ത്രി.

ഫ്രാൻസിന്റെ ദക്ഷിണഭാഗത്തുള്ള തുറമുഖങ്ങളെയും ശത്രുക്കൾ വന്നിറങ്ങാവുന്നതായ മറ്റു സ്ഥലങ്ങളേയും കാത്തുരക്ഷിക്കാൻ പടക്കപ്പലുകളേയും കരസൈന്യങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ വേണ്ടുവണ്ണം ഏല്പട്ടു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലുള്ള ശൈലങ്ങൾ, കുന്നുകൾ, വനപ്രദേശങ്ങൾ, നദീതീരങ്ങൾ, അഴിമുഖങ്ങൾ എന്നു തുടങ്ങിയുള്ള വിവിധദേശങ്ങളിലും നെപ്പോളിയൻ കൂടക്കൂടെ പരിശോധിക്കുകയും ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ അവിടെയൊന്നും ഇല്ലെന്നു തീർച്ചയാകുന്നതുവരെ അന്വേഷണത്തെ തുടർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഇപ്രകാരം നല്ലൊരു മില്ലാതെ സ്വരാജ്യരക്ഷക്കായി നെപ്പോളിയൻ അദ്ധ്വാനിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ സ്വദേശരക്ഷയേക്കുറിച്ച് ഒട്ടും ചിന്തിച്ചുതന്നെയില്ല. കൃത്യസമയങ്ങളിൽ ആഹാരമില്ലാതെയും വിശ്രമമില്ലാതെയും ഋതുഭേദങ്ങളെ ഗണ്യമാക്കാതെ മഞ്ഞിലും മഴയിലും ഒരുപോലെ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിനെ ശത്രുക്കളുടെ ആക്രമങ്ങളിൽ നിന്നു സംരക്ഷിച്ചു.

ശാശ്വതപ്രഖ്യാതി

1794-ൽ ഇത്തലിരാജ്യത്തിലെ പീരങ്കിപ്പടത്തലവനായി നെപ്പോളിയൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഉദ്യോഗനിയമനത്തോടു കൂടി അദ്ദേഹം നൈസ് പട്ടണത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. അവിടെ വെച്ചു ഫ്രാൻസുകാരും ആസ്ട്രിയക്കാരും തമ്മിൽ കലഹം ഉണ്ടായി. സാർഡിനിയക്കാർ ആസ്ട്രിയക്കാരുടെ കക്ഷിയിൽ ചേർന്നു. നെപ്പോളിയൻ ശത്രുസങ്കേതസ്ഥാനങ്ങളായ ഗിരിഗുഹകളെയും, കുറ്റിക്കാടുകളേയും കുഴികളേയും താൻ തന്നെ നേരിട്ടു പരീക്ഷിച്ചു. തന്റെ സ്ഥാനത്തെ സുരക്ഷിതമാക്കിത്തീർത്തശേഷം യുദ്ധസന്നദ്ധനായി നെപ്പോളിയൻ അര

യും തലയും മുറിക്കി കയ്യിൽ ഖഡ്ഗം ഏന്തി ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ ബലത്തെയും സ്വസൈന്യബലത്തെയും നല്ലൊണ്ണം താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയശേഷം ശത്രുക്കളുടെ പഴതുക്കളെ പരീക്ഷിച്ചറിഞ്ഞു കാലോചിതംപോലെ എതിരിടുന്ന നൈപുണ്യം നെപ്പോളിയന്നു സ്വതസ്സിദ്ധമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം അധികം അപകടത്തിൽ കുടുങ്ങാറില്ല. ആസ്രിയ സൈന്യങ്ങളാകട്ടെ അശ്രദ്ധനായി നേരമ്പോക്കം പറഞ്ഞു മദ്യപിച്ചു മതിമാന്നു കിടന്നതേയുള്ളൂ. യുദ്ധാലോചനാസങ്കല്പത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സമരോപായങ്ങളെ രഹസ്യമായി പരഞ്ഞപ്പോൾ സജ്ജനാർ എല്ലാവരും സമ്മതിച്ചു. റോജനദീതീർത്തിൽ ആയിരുന്നു ആസ്രിയസൈന്യം പാളയം അടിച്ചിരുന്നത്. ആ നദിയുടെ നാമീപത്തിൽ കൂടി ഒഴുകിയിരുന്ന മറ്റൊരു നദിമാറ്റമായി പതിനായിരം സേനകളോടു കൂടി ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ പിൻവശത്തിൽചെന്നു അവരുടെ നേരെ പീരങ്കിവെക്കേണമെന്നും താൻ വേറെ പതിനായിരം പടയോടുകൂടി മദ്ധ്യധരണ്യാഴിമാറ്റമായി ശത്രുസൈന്യത്തിന്റെ മുൻവശത്തിൽനിന്നു എത്രക്കേണമെന്നും ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ കാടി രക്ഷപ്പെടാതേയും അന്യസഹായം ലഭിക്കാതേയും കീഴടങ്ങത്തക്കവണ്ണം അവരെ കഴക്കിലാക്കേണമെന്നും ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. ആ വിചാരത്തിന്നനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ശത്രുക്കൾ പരാജിതനായി. ആൽബസ് പർവ്വതനിരകളിലെ അനേകം ശിഖരപ്രദേശങ്ങളും താഴ്വരകളും നെപ്പോളിയൻ പിടിച്ചടക്കി. അദ്ദേഹം മുൻകൂട്ടി കരുതിയിരുന്നപ്രകാരംതന്നെ വിജയവും സിദ്ധിച്ചു. യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിയുവാനും ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ പഴതുക്കളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും നെപ്പോളിയന്റെ സാമർത്ഥ്യം കിടയാറ്റതാണെന്നുള്ള പ്രഖ്യാതി മുന്പേതന്നെ സിദ്ധിച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ അത് അവിതർക്കമായി സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു.

അടിസ്ഥാനമില്ലാത്ത അറസ്റ്റ്.

അതിനുശേഷം നെപ്പോളിയന്റെ ഉത്സാഹം വെടിമരുന്നു സൂക്ഷിക്കാൻ ഉചിതമായ ഒരുശാല കണ്ടുപിടിക്കുന്ന വിഷയമായിത്തീർന്നു. ഫ്രാൻസിലെ കാരാഗൃഹശാലയെ അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തിയാൽ വെടിമരുന്നു സൂക്ഷിക്കാൻ പറ്റിയ കെട്ടിടമായിത്തീരുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ മനസാ കണ്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉത്സാഹം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ ദേശാഭിമാനികളെ ബന്ധനസ്ഥമാക്കിത്തീർക്കുവാനാണെന്നു ചിലർ തെറ്റിദ്ധരിച്ചു. അവരുടെ തെറ്റിദ്ധാരണനിമിത്തം നെപ്പോളിയൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്യപ്പെട്ട തന്റെ ഉദ്ദേശം ദേശാഭിമാനികളെ ഉപദ്രവിക്കാനല്ലെന്നും ശത്രുക്കളുടേനേറെ യുദ്ധംചെയ്യാൻ വേണ്ടതായ ഏർപ്പാടുകൾ മാത്രമാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞപ്പോൾ അറസ്റ്റിൽനിന്നു വിട്ടയക്കപ്പെട്ടു. എങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെപേരിലുള്ള സംശയം തീരെ വിട്ടുപോയില്ല. പീരങ്കിപ്പട്ടാളത്തിന്റെ നായകനായിത്തന്നെ അദ്ദേഹത്തെ വെട്ടിരിക്കുന്നപക്ഷം എന്തെല്ലാം അക്രമങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ട മേലാധികാരികൾ അദ്ദേഹത്തെ കാലാൾപ്പട നായകനാക്കി നിശ്ചയിച്ചു. ആ നിശ്ചയം തന്റെ അഭിമാനത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിക്ക് ഉന്നമാണെന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ ഉദ്യോഗത്തെ വലിച്ചെറിഞ്ഞു മാർസലിസിൽ തന്റെ മാതാവിന്റെയടുത്തു താമസമാക്കി. സദാകാലവും യുദ്ധസംബന്ധമായ കാരോ പ്രവൃത്തികൾചെയ്തുകൊണ്ടും പലേ ദിക്കുകളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടും കാലയാപനംചെയ്തു ശീലിച്ച ആ യോദ്ധാവിന്നു സ്വഗൃഹത്തിൽ പ്രവൃത്തിയില്ലാതെ സ്വസ്ഥമായിരിപ്പാൻ ലേശമെങ്കിലും ഇഷ്ടമുണ്ടായില്ല. ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ചു നെപ്പോളിയൻ പാരീസിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ആത്മഹത്യാലോചന.

പ്രവൃത്തികൊടുക്കാൻ അധികാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പക്ഷപാതികളായി അവരവർക്കുവേണ്ടപ്പെട്ട ആളുകളെ കാരോ

ഉദ്യോഗത്തിൽ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സർക്കാരുദ്യോഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ആളുകളുടെ കാര്യപ്രാപ്തിയേയും പരിപ്തിനേയും അവർ വകവെച്ചില്ല. ശുപാർശയും സ്വാതന്ത്ര്യവും അല്ലാതെ ഉദ്യോഗനിയമനത്തെ ക്രമീകരിക്കാൻ ഗണ്യമായ നിബന്ധനകൾ ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സൈനിക വകുപ്പിുള്ള പ്രഭുക്കന്മാരെക്കൂടെ വല്ല ഉദ്യോഗവും കിട്ടേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ അപേക്ഷിച്ചപ്പോഴെല്ലാം പ്രഭുക്കന്മാരിൽപ്പെട്ട അവരെല്ലാം “ചെറുപ്പക്കാരനും ആകൃതികൊണ്ടു സ്മിയെപ്പേലെ മുറ്റലകോമളഗാത്രനും ആയ നീ യുദ്ധകളിൽ എന്തുചെയ്യാനാണു പോകുന്നത്” എന്നു പരിഹാസഗർഭമായ സ്വാതന്ത്ര്യം ചോദിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ചു നടന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സിടിഞ്ഞു. തുർക്കിരാജ്യത്തിൽപോയി സൈന്യവകുപ്പിൽ ചേരാമെന്ന് അദ്ദേഹം ആലോചിച്ചു. സ്വരാജ്യത്തെവിട്ട് അന്ത്യദേശങ്ങളിൽ പോയി പ്രവർത്തിയെടുക്കുന്നതു സ്വരാജ്യസ്നേഹത്തിന്നു പോരെന്നു കരുതി തുർക്കിരാജ്യത്തേക്കുള്ള യാത്രയെ നിർത്തിവെച്ചു. എന്നാൽ ഉദ്യോഗമില്ലാതെ എത്രകാലമാണു കഴിച്ചുകൂട്ടുക? വിതാവിനാൽ ആജ്ഞിതമായ സ്വത്തുക്കളെ കച്ചിൽവെച്ചുകൊണ്ടു സ്വസ്ഥമായി കാലക്ഷേപം ചെയ്യുക എന്നുവെച്ചാൽ നെപ്പോളിയനു അത്രമാത്രം വൈതുകസ്വത്തുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽതന്നെ അദ്ദേഹത്തിന്നു ശാന്തമായ ജീവിതം ജാഡ്യതയെ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുകയേ ഉള്ളൂ. സ്വന്തച്ചിലവിന്നുകയ്യിൽ പണമില്ലാത്ത കഷ്ടം ഒരുവക. മാതാവു സഹോദരീസഹോദരന്മാരും ദാരിദ്ര്യഃഖം അനുഭവിക്കുന്നതുകണ്ടുകൊണ്ടിരിക്കുവാൻ സംഗതിയായല്ലോ എന്നുള്ള ക്ലേശം മറെറാവക. ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാൻ ഉള്ള വൈഷമ്യം വേറെയൊരുവക. ഇപ്രകാരം ഉള്ള കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നതിനേക്കാൾ ശ്രേഷ്ഠമായ കാര്യം ആത്മഹത്തിചെയ്തു പ്രാവഞ്ചികസങ്കടങ്ങളെ അവസാനിപ്പിക്കുകതന്നെയാണു് എന്നു നെപ്പോ

ജീവൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തുകയും ആ കൃത്യം ചെയ്യാൻ സന്നദ്ധനായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. അല്ലയോ ദാരിദ്ര്യദേവതെ! നിന്റെ ക്രൗഞ്ചത്തിൽ തലതാഴ്ത്താത്ത ധീരപുരുഷന്മാർ ആരെങ്കിലും ഉണ്ടോ? നിർദ്യക്ഷനായ നിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ എന്തെല്ലാം ഹിനകൃത്യങ്ങളെ ചെയ്യാനാണു മനുഷ്യരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നത്? നിന്റെ സാഹസങ്ങളെ തൂണീകരിക്കാൻ പ്രാപ്തന്മാരായ യതിശപാന്മാരുടെയുടെ നീ വാളെടുത്തു പുറപ്പെടുക. ഇഹ ലോകസുഖങ്ങളിൽ വിരക്തിവരാത്തവരുടെ നേരെ നീ എന്തിനു പോരാടുന്നു? ധീരകൃത്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചു ലോകങ്ങളെ മുഴുവനും യശോധാവജ്യതയാൽ പ്രകാശമാനമാക്കിത്തീർക്കാൻ ബ്രഹ്മാവു ചിലരെ സ്രഷ്ടിച്ചയച്ചിരിക്കെ അവരുടെ നേരേയും നിന്റെ നിന്ദ്രവൃത്തികളെ പ്രയോഗിക്കേണമോ? അതങ്ങിനെയിരിക്കട്ടെ. നമ്മുടെ ചരിത്ര നായകൻ ഒരു ദിവസം ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത ഒരു ശുശ്രൂഷദേശത്തിൽപോയി അവിടെവെച്ചു തന്റെ ജീവിതത്തെ കലാശിപ്പിക്കാമെന്നുദ്ദേശിച്ചു പുറപ്പെട്ടു. സ്രഷ്ടാവു കല്പിച്ചിട്ടുള്ള ആയുസ്സിനെ കൂട്ടാനും കുറയ്ക്കാനും ആർക്കു സാധിക്കും? നെപ്പോളിയൻ ആത്മഹത്തിചെയ്യാൻ ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒരു സ്നേഹിതൻ യാദൃച്ഛികമായി അവിടെ എത്തി. അപ്രസന്നവും ആധിരംഗവും ആയിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ വദനത്തെക്കണ്ടു് ആ സ്നേഹിതൻ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ അന്തർഗ്ഗതങ്ങളെ അനുമാനിച്ചറിഞ്ഞു. വ്യസനകാരണം എന്താണെന്നു പറയേണമെന്ന് ആ ആപദ്ബന്ധു നിർബ്ബന്ധിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ മനസ്സിലാമനസ്സോടുകൂടി തന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങളെ അറിയിച്ചു. ആ സ്നേഹിതൻ ഉടനെതന്നെ തന്റെ കൈവശം ഉണ്ടായിരുന്ന 6000 മോഹർ അടങ്ങിയ പണസ്സഞ്ചിയെ നെപ്പോളിയൻവശം കൊടുത്തു് ആവശ്യങ്ങളെ നിവർത്തിച്ചുകൊള്ളുവാൻ പറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ ആ സംഖ്യയെ സ്വീകരിക്കാൻ മനഃപൂർവ്വമായി ആഗ്രഹിച്ചില്ലെങ്കിലും സ്നേ

ഹിതന്റെ നിർബ്ബന്ധത്തിന്നു കീഴടങ്ങേണ്ടിവന്നു. വിശ്വപതി ശ്രുതനായി തീരുന്ന പുരുഷകേസരിയെ ആ സ്നേഹിതൻ അപ്പോൾ സഹായിച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ ജീവചരിത്രത്തെ ഇവിടെത്തന്നെ ഉപസംഹരിക്കേണ്ടിവരുമായിരുന്നു. അന്നുമുതൽ “ആപത്തിൽ സഹായിക്കുന്ന സ്നേഹിതനാണു സ്നേഹിതൻ. മറ്റാരും യഥാർത്ഥസ്നേഹിതനാകില്ല” എന്നു നെപ്പോളിയൻ പലതവണ ഉരുവിട്ടിട്ടുണ്ട്. കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം ചെയ്യാൻ ഒരു കാലമെങ്കിലും മറന്നു പോകാതെ നെപ്പോളിയൻ രാജ്യാധിപതിയായി വന്ന ഉടനെ ഒന്നാമതായി ചെയ്ത കൃത്യം ആപൽകാലത്തിൽ തന്നെ സഹായിച്ച ആപ്തചരിത്രത്തെ ഉയർന്ന ഉദ്യോഗത്തിൽ നിയമിച്ചു നന്ദി കാണിച്ചതായിരുന്നു.

ഭരണസഭകൾ.

കണ്ണുകളുള്ളപ്പോൾ കാഴ്ചയുടെ ഗുണത്തെ പരിഗണിപ്പാൻ പ്രയാസമാണെന്നുള്ളതു വാസ്തവംതന്നെ. നെപ്പോളിയൻ ഉദ്യോഗം അന്വേഷിച്ചു ഇത്താല്യയിൽനിന്നു മടങ്ങിവരുമുണ്ടെന്നെ ഫ്രാൻസുകാർ നെപ്പോളിയന്റെ സഹായം കൂടിയേകഴിയും എന്നുള്ള ഘട്ടത്തിൽ എത്തി. ആസ്രിയക്കാരുടെ കൈവശത്തിൽനിന്നു പിടിച്ചെടുത്ത പ്രദേശങ്ങളേയെല്ലാം അവർതന്നെ കൈക്കലാക്കിയിരുന്നു. സൈനികവക്രപ്പു നായകനില്ലാത്ത പടയെപ്പോലെ ശിഥിലമായിത്തുടങ്ങിയിരുന്നു. ആസ്രിയക്കാർ വീണ്ടെടുത്ത സ്ഥലങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു യുദ്ധകാര്യവിചാരജ്ഞന്മാർ എല്ലാം തല പുണ്ണാക്കിയതേയുള്ളൂ. നിവൃത്തിമാർഗ്ഗം അവരുടെ ബുദ്ധിയിൽ പ്രതിഫലിച്ചില്ല. നെപ്പോളിയനെ വരുത്തി ആലോചിച്ചാലല്ലാതെ നിവൃത്തിമാർഗ്ഗങ്ങൾ കണ്ടെത്തുകയില്ലെന്നു പ്രസിദ്ധയോദ്ധാക്കളെന്നു നടിക്കുന്ന ചിലകൂട്ടർ സമ്മതിക്കേണ്ടിവന്നു. യുദ്ധകാര്യജ്ഞന്മാരുടെ ക്ഷണനം അനുസരിച്ചു നെപ്പോളിയൻ സഭാമണ്ഡലത്തിൽ ഹാജരായി. ഫ്രാൻസുകാർ

മേലാൽ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടുന്ന കൃത്യങ്ങളേയും ആസൂത്ര്യകാരന്മാരെ തോല്പിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ ചുരുക്കമായ ഒരു പ്രസംഗത്താൽ ഫസ്റ്റാമലകമ്പോലെ വിശദമാക്കി. അധികം താമസിയാതെ യുദ്ധകാര്യസ്ഥന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധനിർദ്ദേശങ്ങളെ സ്വീകരിക്കുകയും അവഗൃഹ്യതയുള്ളതായ ദേശങ്ങളെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സഹായത്തോടുകൂടി ആസൂത്ര്യകാരന്മാരുടെ കൈവശത്തിൽനിന്നു വീണ്ടെടുക്കുകയും ചെയ്തു. അതോടുകൂടി ജനകക്ഷിയുടെ പ്രാബല്യം അധികരിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ രാജഭരണം അഞ്ചു മന്ത്രികളുടെ അധീനത്തിൽ വിടപ്പെട്ടു. അവർ ഭരണാഭ്യർത്ഥനാർ എന്ന നാമധേയവും കല്പിക്കപ്പെട്ടു. 250 പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ പ്രാചീനസഭയെന്നും അഞ്ചു പ്രതിനിധികൾ അടങ്ങിയ അന്തർാൻസഭയെന്നും രണ്ടു നിയമസഭകൾ ഏല്പുത്തപ്പെട്ടു. നാല്പതുവയസ്സിൽ അധികം പ്രായംചെന്നവരും വിവാഹംകഴിഞ്ഞവരും ആയവർക്ക് മാത്രമേ പ്രാചീനസഭയിൽ പ്രാതിനിധ്യം വഹിക്കാൻ പാടുള്ളുവെന്നും, മുപ്പതു വയസ്സു പ്രായംചെന്നവർക്ക് മാത്രമേ അന്തർാൻസഭയിൽ പ്രവേശനം ഉള്ളുവെന്നും, ഒരു ചട്ടവും കല്പിക്കപ്പെട്ടു. ഈ ഏല്പാടുകളെല്ലാം ചെയ്തതു ജനകക്ഷിയിൽ പെട്ടവരാകുന്നു. പ്രഭുകക്ഷിയുടെ സ്വേച്ഛാഭരണത്തെയും ജാക്കോബൈൻകാരുടെ ദുർമ്മാർഗ്ഗങ്ങളേയും ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻ വേണ്ടിയായിരുന്നു സഭകളുടെ നിർമ്മാണം. നിയമസഭകളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഭരണാഭ്യർത്ഥനാർ രാജഭാരം നടത്തിത്തുടങ്ങി. ഈ നവീനഭരണചട്ടങ്ങളുടെ വിശദീകരണമായി പ്രഭുകക്ഷികളും ജാക്കോബൈൻകാരുടേയും അവരവരുടെ പ്രാബല്യതയെ സ്ഥാപിക്കാൻ ഒരുക്കംകൂട്ടി ഈ ഇരുകക്ഷികളും ആയുധപാണികളായി സഭാപ്രതിനിധികളെ ഉപദ്രവിക്കുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ജീവനിൽ ആശയില്ലാതെ കക്ഷിമത്സരം കൊണ്ടു ജനങ്ങൾക്ക് എന്തും പ്രവർത്തിക്കുമാറായി. ലഹളക്കാരുടെ അധീനത്തിൽ നാല്പതിനായിരം പീരങ്കിപ്പട്ടാളം ഉണ്ടാ

യി. ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ അധീനത്തിലോ, അയ്യായിരം പട്ടാളക്കാർ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. അവരുടെ സേനാധിപതിയായ മേനള, എന്നാൽക്കു യുദ്ധസാമന്ത്രിയും ധൈര്യവും വളരെ കഷ്ടി ആയിരുന്നു. ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ സേനാധിപതിയുടെ യുദ്ധപരിജ്ഞാനക്കുറവിനേയും അധൈര്യത്തേയും ലഹളക്കാർ മനസ്സിലാക്കിയതോടുകൂടി അവരുടെ ലഹളയ്ക്കു പൂർ്വ്വാധികം ശക്തിയും കഠിനവും കൂടിവന്നു. പാരിസ് പട്ടണം അതിഭയങ്കരമായ ഒരു രക്തക്കുളമായി പരിണമിച്ചു. മേനളയെ മാറ്റി പാരാസ് എന്നൊരു ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാർ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിച്ചു. ടൊളോൻ യുദ്ധത്തിൽ അഭൂതപൂർവ്വമായ ശൗര്യപരാക്രമങ്ങളേയും യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളേയും വെളിപ്പെടുത്തിയ നെപ്പോളിയനെ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിച്ചു. പല്ലാതെ ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാർക്കു ജയം ലഭിക്കുന്നതല്ലെന്നും അതുകൊണ്ടു കാലതാമസമെന്നിയെ നെപ്പോളിയനെ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിക്കേണമെന്നും പാരാസ് അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. ഉടനെതന്നെ നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. 'യുദ്ധമുടങ്ങളെ മുഴുവനും തന്റെ അധീനത്തിൽ വിട്ടുതരേണമെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യാത്തപക്ഷം താൻ സേനാധിപത്വം സ്വീകരിക്കുന്നതല്ലെന്നും ലഹളക്കാരെ അമർത്തിവെക്കാനും ജയംപ്രാപിക്കാനും താൻ ഉത്തരവാദിയാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ മുൻകൂട്ടി പറഞ്ഞുകൊണ്ടാണ് സേനാധിപത്വം കയ്യേറിയത്.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയം.

സേനാധിപത്വം കയ്യേറിയ ഉടനെതന്നെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യബലത്തെ തൂക്കിക്കണക്കാക്കി. ധാരാളം വെടിമരുന്നു മറ്റുള്ള യുദ്ധസാമഗ്രികളും തയ്യാറാക്കിയ ശേഷം ലഹളക്കാർക്കു അന്യദിക്കിൽനിന്നു ലഭിക്കാവുന്ന സഹായങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാൻ ശ്രമംചെയ്തു. ശത്രുക്കളുടെ ഇച്ഛിതമായ സൈന്യം തങ്ങളുടെനേരെ എന്തു തന്നെ ചെയ്യാൻ

മതിയാകും എന്നുള്ള അർത്ഥത്തോടുകൂടി ലഹളക്കാർ ഭേദി
യടിച്ചു. ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ സേനാധിപതി തുടരമായ സൈ
ന്യത്തെ വെച്ചുകൊണ്ട് എന്തെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചുവെന്ന് അ
വർ പിന്നീട് അറിയുമായി. നെപ്പോളിയന്റെ ഭടന്മാർ
ധൈര്യത്തോടുകൂടി പോരാടുകയും സന്ദർഭാധിതമായ ആ
ജ്ഞകളെ നെപ്പോളിയൻ തുടർത്തുടരെ പ്രയോഗിച്ചു ഭടന്മാ
രുടെ ധൈര്യത്തെ വളർപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയ
നെപ്പറ്റി ലഹളക്കാർ “കണ്ടാലുരുണ്ടുമുളകെന്നു നിറച്ചിട്ടേ
ണ്ട, ചുണ്ടത്തുചേക്കിലറിയാമതിനുള്ളവീയ്ക്കും” എന്നുള്ള അ
ഭിപ്രായം തോന്നിത്തുടങ്ങി. ലഹളക്കാർ ചെയ്യുന്ന ദിക്കി
ലെല്ലാം നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യവും ഉ
ണ്ട്. ലഹളക്കാരുടെ മനസ്സിടിഞ്ഞു. അവരുടെ അർത്ഥ അ
സ്മിച്ചു. ധൈര്യം സഹസ്രകിരണനെന്നെങ്കണ്ടു ഛിമപടലം എ
ന്നവണ്ണം പിൻവാങ്ങി. അവർ ആയുധംവെച്ചു കീഴടങ്ങി. യു
ദ്ധത്തിൽ മരിച്ചവരെ കുഴിച്ചിടുവാനും മുറിയേറാവരെ വേ
ണ്ടുവണ്ണം ചികിത്സിക്കാനും നെപ്പോളിയൻ കല്പനകൊടു
ത്തു. രക്തക്കുളമായി തോന്നിയിരുന്ന പാരിസ്പട്ടണം ശാന്ത
തയോടുകൂടി പുഞ്ചിരിതൂകുവാൻ ആരംഭിച്ചു. ഫ്രാൻസുരാജ്യ
ത്തിലെ പ്രധാന സേനാധിപതിയായി നെപ്പോളിയനേയും
ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാരിൽ ഭരണനായി പാദാസിനേയും നിശ്ചയി
ച്ചു. പ്രളകുഷ്ണിക്കാർ തലവെറുത്തുകീഴടങ്ങി. യാതൊരു
രണധീരന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യത്തെ ഗണ്യമാക്കാതെ പ്രളകുഷ്ണി
ക്കർ അർത്ഥക്കാരം നടിച്ചുവോ, ആത്മഹത്തിചെയ്തു ദാരിദ്ര്യപീ
ഡയെ ജയിക്കാമെന്നു യാതൊരു വീരയോദ്ധാവിന്റെ ഹൃദയ
ത്തിൽ ഫ്രാൻസുകാർ തോന്നിച്ചുവോ, യാതൊരു സേനാധിപ
തി അല്പമായ സൈന്യങ്ങളെക്കൊണ്ടും അനല്പമായ യുദ്ധ
ചാതുര്യത്തെക്കൊണ്ടും ശത്രുക്കളെയുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻ
തിരിച്ചോടിച്ചുവോ, ആ പുരുഷകേസരി, ആ ഗംഭീരശ
യൻ, അതെ, സമുദ്രഗാർഭീയ്യനെ ശൈശവകാലം മുതൽക്കു

തന്നെ കൈക്കൊണ്ടുവാൻ പഠിച്ച ആ നെപ്പോളിയൻ നാല്പതിനായിരം ഭടന്മാരോടുകൂടിയ വൈരികളെ അയ്യായിരം ഭടന്മാരോടുകൂടി തോല്പിച്ച് ആയുധം വെപ്പിച്ചു ലഹളയെ നിർത്തൽ ചെയ്തു ബ്രാൻസിയിലെ സർവ്വസേനാധിപത്യം വഹിക്കുന്നു. പുരുഷന്റെ ഭാഗ്യം ഇത്രയാണെന്നു കണക്കാക്കുവാൻ ദേവന്മാർക്കുതന്നെ സാധ്യമല്ല. പിന്നെയൊന്നോ ഒരു ചരിത്രകാരകൻ കണക്കാക്കുന്നത്. നെപ്പോളിയന്റെ പരാക്രമത്തെയും അതോടുകൂടി അനുവർത്തിച്ചുപോന്നതായ വിശാലഹൃദയത്തെയും ഹാരി മേൽവരുന്നു അദ്ധ്യായങ്ങളിൽ നിന്നു അന്വയിപ്പിക്കാം.

അദ്ധ്യായം 4.

ഐറോപ്യസമരം

വിവാഹം.

നെപ്പോളിയന്റെ വിവാഹസംഗതിയെപ്പറ്റി പറയുമ്പോൾ ഹിന്ദുക്കൾക്ക് അത്ര രുചിച്ചില്ലെന്നു വരാം. എങ്കിലും കാരോ ദേശങ്ങളിലുള്ള സമ്പ്രദായങ്ങളെയും സാമുദായിക രീതികളെയും അനുസരിച്ചുമാത്രമാണ് ഒരു ചരിത്രനായകൻ പ്രവർത്തിച്ചത് എന്നു സമാധാനിക്കുന്നതായാൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ വിവാഹത്തെപ്പറ്റി അരുചിപ്പെടാൻ വകാശമില്ല. തന്നെക്കാൾ രണ്ടു വയസ്സ് അധികം പ്രായമുള്ളവളും രണ്ടു സന്താനങ്ങളുടെ മാതാവും വിധവയും ആയ സ്ത്രീയേയാണ് നെപ്പോളിയൻ വിവാഹം ചെയ്തത്. യൗവനദശ കഴിഞ്ഞാൽ സൌന്ദര്യം ക്രമേണ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങുന്നതായി ഊണു സാധാരണ കണ്ടുവരാറുള്ളത്. എന്നാൽ നെപ്പോളിയ

കൻറ ഭർത്താവായ ജോസഫൈൻ എന്ന തരുണിമണിയുടെ സൗന്ദര്യവും സ്വഭാവഗുണവും യൗവ്വനദശ കഴിഞ്ഞതോടു കൂടി അധികമായി വരികയാണ് ചെയ്തത്. എല്ലാ നിരന്തരം ഒരു ഉപനിയമം ഉണ്ടാകാറുള്ളത് നിത്യാനുഭവമാണല്ലോ. ജോസഫൈൻറ പൂവ്ത്തോറ്റ് ബോഹർനെ പ്രളവായിരുന്നു. അവളുടെ ജനനദേശം മാർട്ടിനിക്കോ ദ്വീപുമായിരുന്നു. ബോഹർനെ മരിക്കുന്ന കാലത്തു് അവളുടെ പ്രായം ഇരുപത്തെട്ട്. ബോഹർനെ വ്യാപാരവിഷയമായി മാർട്ടിനിക്കോദ്വീപിൽ പോയിരുന്ന സമയം ഈ യുവതിയെ വിവാഹം ചെയ്തതായിരുന്നു. ലഘുക്കാരുടെ വഡ്ഗത്തിന്നു ബോഹർനെ പ്രള ഇരയായിത്തീരുകയാണ് ചെയ്തത്. കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച വിജയത്തിനുശേഷം ലഘുക്കാരുടെ പുനരുല്പത്തിയുണ്ടാകാതിരിക്കാൻ വേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ പാരിസ് പട്ടണത്തിലുള്ള സകലായുധങ്ങളേയും ശേഖരിച്ച് ഭരണാദ്ധ്യക്ഷന്മാരുടെ കെട്ടിടത്തിന്നടുത്തുള്ള ആയുധശാലയിൽ സൂക്ഷിക്കേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. ആയുധങ്ങളെ ശേഖരിക്കാൻ ഭടന്മാരെ അയച്ചു. പ്രജകളെല്ലാവരും ആയുധങ്ങളെ ഭടന്മാരുടെ കൈവശം എല്പിച്ചുകൊടുത്തുകൊള്ളണമെന്നുള്ള സുഗ്രിവാജ്ഞയേയും നെപ്പോളിയൻ വിളംബരപ്പെടുത്തി ആയുധം ശേഖരിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ ജോസഫൈൻ സ്വഭവനരക്ഷയ്ക്കായി ഉപയോഗിച്ചിരുന്നതും ബോഹർനെ പ്രള പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടി ആദരിച്ചുവന്നിരുന്നതും ആയ ഒരു വഡ്ഗം ഭരണകീകരന്മാരാൽ അപമാദിക്കപ്പെട്ടു. ആ വഡ്ഗം ആയുധശാലയിൽ ഏത്തി. ജോസഫൈൻ ആ വഡ്ഗത്തെ ഭർത്താക്കുതിയോടും അവളുടെ മക്കളായ യൂജൻമാർട്ടിൻസ് എന്നീ രണ്ടുപേരും വിതരണിയോടുംകൂടി വണങ്ങിപ്പോന്നിരുന്നു. പിതാവിന്റെ മരണശേഷം യൂജൻ വിതരണിയെ ജനകസ്താരകമായി ഉപയോഗിച്ചുവന്നിരുന്നു. ആ വഡ്ഗത്തെ ഭരണകീകരന്മാർ

കൈക്കലാക്കിയത് നെപ്പോളിയന്റെ കല്പനപ്രകാരം ആകുന്നുവെന്നു യൂജൻ മനസ്സിലാക്കിയഉടനെ ജനകസ്തോരകമായ ആയുധത്തെ വീണ്ടെടുത്തുകൊണ്ടുപോരേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി നെപ്പോളിയന്റെ മുമ്പാകെ ചെന്നുനിന്നു. “അങ്ങനെ എന്റെ പ്രിയ പിതാവിന്റെ ഖഡ്ഗം ഇവിടുത്തെ ആയുധശാലയിൽ കൊണ്ടുവരിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഞാനും എന്റെ അമ്മയും ആ ആയുധത്തെ മരിച്ച പിതാവിന്റെ സ്തോരകമായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു. അവിടുത്തെ ദയയുണ്ടായി ഖഡ്ഗത്തെ എനിക്കു തരണം. അത് എന്റെ സർവ്വസ്വമാകുന്നു” എന്നു യൂജൻ നെപ്പോളിയനോടപേക്ഷിച്ചു പറഞ്ഞു. ധീരപുരുഷനാക്കുല്ലാതെ ധീരബാലകനായുടെ മഹത്വത്തെ അറിയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ലല്ലോ. യൂജന്റെ അപേക്ഷയെ, നെപ്പോളിയൻ അല്ലാതെ മറ്റൊരാളായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അധികപ്രസംഗമായി കരുതുകയെ ഉള്ളു. യൂജന്റെ ധീരതയേയും പാത്രഭക്തിയേയും കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ സന്തോഷിക്കുകയും ഖഡ്ഗം എടുത്ത് ആ ബാലകന്റെ കൈവശം കൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. യൂജൻ ആ ഖഡ്ഗത്തെ വന്ദിച്ച് അശ്രുപരിപൂർണ്ണമായ നേത്രങ്ങളാൽ നെപ്പോളിയനോടു നന്ദി പറഞ്ഞു സ്വഗൃഹത്തിലേക്കു പോയി. “ഈ ധീരബാലകനെ പ്രസവിച്ച മഹതി എത്ര ഭാഗ്യവതിയായിരിക്കണം. ആ വനിതാരത്നം ധൈര്യവതിയായിരിക്കാതെ ‘തരമുള്ളു.’” എന്നിങ്ങനെ നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു. യൂജൻ ഗൃഹത്തിൽ പോയി തന്റെ മാതാവിനോടു നെപ്പോളിയൻ ദയാപൂർവ്വം ഖഡ്ഗത്തെ മടക്കിക്കൊടുത്ത സംഗതിയേയും ആ മഹാമനസ്സന്റെ ദയാശീലത്തെയും പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയനെ മനസാ ആശീർവ്വദിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ആയുരാരോഗ്യവർദ്ധനയ്ക്കായി പ്രാർത്ഥിക്കുകയും ചെയ്തു. യൂജന്റെ പിതൃഭക്തിയുടെ നിദാനമായ ഖഡ്ഗം ജോസഫൈനും നെപ്പോളിയനും തമ്മിലുള്ള പരിച

യത്തിനും, പരിചയം നിഷ്കളങ്കമായ സ്നേഹത്തിനും, സ്നേഹം ദാമ്പത്യബന്ധത്തിനും ആസ്വദമായി പരിണമിച്ചു. ജേസഫെൻ ഇരുപത്തെട്ടുവയസ്സുള്ളവളായിരുന്നുവെങ്കിലും കൗടുകിൽ അത്രയൊന്നും തോന്നുകയില്ലായിരുന്നു. ചന്ദ്രമണ്ഡലംപോലെ പ്രകാശിക്കുന്ന മുഖം. പുരുഷോചിതമായ ധൈര്യം. നിഷ്കളങ്കമായ സ്വഭാവഗുണം. ഏവംവിധങ്ങളായ ഗുണങ്ങളാൽ തിളുതിളുങ്ങുന്ന നാരിമണിയുടെ പ്രായത്തേയോ, വൈധവ്യത്തേയോ നെപ്പോളിയൻ വകവെച്ചില്ല. അവളുടെ സൗശീല്യത്തേയും സൗഭാഗ്യത്തേയും ധീരതയേയും മാത്രമാണു വീരയോദ്ധാവായ നെപ്പോളിയൻ ഗണ്യമാക്കിയത്. 1796 മാർച്ചമാസം 6-ാംനാ- നെപ്പോളിയൻ ജോസഫെനെ വിവാഹം കഴിച്ചു. കാര്യങ്ങളിൽ ഒരു മന്ത്രിയെപ്പോലേയും, കരുണയിൽ ദാസിയെപ്പോലെയും, രൂപത്തിൽ ലക്ഷ്മിയെപ്പോലെയും, ക്ഷമയിൽ ധരിത്രിയെപ്പോലെയും, ഭർത്തൃശുശ്രൂഷയിൽ വേശ്യയെപ്പോലെയും ജോസഫെൻ തന്റെ ഭർത്താവോടൊത്തിണങ്ങി ഗൃഹസ്ഥധർമ്മത്തെ പതിയെക്കൊണ്ടു വേണ്ടുവണ്ണം നിർവ്വഹിച്ചു. ഭാര്യയ്ക്കു തന്നെക്കാൾ പ്രായം കൂടിപ്പോയല്ലോ എന്നുള്ള വിചാരം നെപ്പോളിയന് ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. അതിന്നു ജോസഫെൻ ഇടകൊടുത്തിട്ടും ഇല്ല. വിവാഹാനന്തരം മംഗളസൂചകമായി നെപ്പോളിയന് ഒരു ഉദ്യോഗകന്യാരം കിട്ടി. ഇത്താലൂയിലെ സൈന്യവകുപ്പിൻ അതിയായ കുഴപ്പം നേരിട്ടിരുന്നു. ഭടന്മാർ ശമ്പളം ക്രമമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഭടന്മാർ അനുസരണമില്ലാത്തവരായി അങ്ങുമിങ്ങും തെങ്ങിത്തിരിഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. സൈന്യവകുപ്പിനെ പരിഷ്കരിച്ചു സമാധാനത്തെ നിലനിർത്താൻ വേണ്ടി നെപ്പോളിയനാണ് ഇത്താലൂയിലെസേനാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടത്. യുദ്ധസന്നാഹം.

ഭരണഭൂഷണന്മാരുടെ കാലത്താണ് ഫ്രാൻസിലെ പ്ര

ജാധിപത്യഭരണം ഏല്പട്ടത്. പരമ്പരയായി നാടുവാഴ്ച
 നടത്തിരുന്ന രാജാക്കന്മാരെയും അവരെ ആശ്രയിച്ച സ്ഥാന
 ഭാഗ്യങ്ങൾ കൈപ്പറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനവധി പ്രഭുക്കന്മാരെയും
 ഭരണാധികാരത്തിൽനിന്നു നീക്കിനിർത്തി. രാജകുടുംബ
 കാര്യം പ്രഭുക്കന്മാരും കൂടി അവരുടെ നഷ്ടമായ സ്ഥാനമാന
 ങ്ങളെ വീണ്ടെടുക്കുവാൻ തരുന്നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജാധി
 പത്യഭരണത്തെ വേരോടെ പഠിച്ചുകുളയുവാൻ അവർ ഭഗീരഥ
 പ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആഭ്യന്തരകലഹം ഇന്നോ നാ
 ളെയോ ഉണ്ടായേക്കാം. എന്നു ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരും പ്രജകളും
 ഒരുപാലെ ഭയപ്പെട്ടു. യൂറോപ്പിലെ പല രാജാക്കന്മാരും ഫ്രാ
 ന്സിലെ തൽക്കാലസ്ഥിതിയെ സൂക്ഷ്മമായി ആലോചിക്കുവാ
 നും താമുണ്ടെങ്കിൽ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തെ കൈക്കലാക്കുവാനും വ
 ങ്കൂട്ടി. തങ്ങളെപ്പോലെയുള്ള ഒരു രാജാവിനെ പ്രജകൾ രാജ്യ
 ഭവാനാക്കിയിരിക്കുകയാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ യൂറോപ്പിലെ പ
 ലെ രാജാക്കന്മാരും സഹതാപവും ഭയവും ഉണ്ടായി. “ഇന്നു
 ഫ്രാൻസുരാജാവിന്നു സംഭവിച്ച സ്ഥാനഭ്രംശം നാളെ നമുക്കും
 വന്നുകൂടെ? അതുകൊണ്ടു പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ അധിക
 കാലം വെച്ചേക്കരുത്” എന്നു യൂറോപ്പിലെ രാജാക്കന്മാരെ
 പ്ലാവരും ആലോചിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ രാജസിംഹാസനം
 അതിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽനിന്നു പ്രജാപരിപാലനത്തിന്റെ
 ശക്തിമൂലം ഉരുണ്ടു മറിഞ്ഞുവീണു. പ്രജകളുടെ ശക്തിവർദ്ധന
 യേയും പ്രഭുക്കളുടെ ശക്തിക്ഷയത്തേയും കണ്ടു സഹിക്കാൻ വ
 ഫിയാതെ അധികം ക്ലേശം അനുഭവിച്ചവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇം
 ഗ്ലാണ്ടിലെ രാജാവും പ്രഭുക്കന്മാരും ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷു
 പ്രജകളെയും ഫ്രാൻസിലെ പ്രജകളെ ബാധിച്ചു സപാതന്ത്ര്യ
 ഭ്രമം പിടികൂടി. ഐർലാണ്ടിലെ ഖനികളിൽ പ്രവൃത്തിയെടു
 ത്തിരുന്ന കൂലിയാളുകൾക്കും കൂടി പ്രജാധിപത്യം വേണമെന്നു
 അറന്നിത്തുടങ്ങി. ഇംഗ്ലാണ്ടിലെ തെരുവീഥികളിലും ചന്ത
 കളിലും, വീടുകളിലും, രാജവീഥികളിലും എന്നു വേണ്ട പ്രജ

കൾ സ്വരൂപിച്ചുകൂട്ടുന്ന സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം പ്രാൻസിനെ വ
ന്നുമാനമേയുള്ളു. പ്രാൻസിനെ പ്രജകൾ രാജാവിനെ ആ
ട്ടിപ്പായിച്ചു സ്വയംഭരണം സ്ഥാപിച്ചതിനെപ്പറ്റി പ്രശംസി
ക്കുന്ന പ്രജകൾ ആരുമെന്നു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രജാധി
പത്യഭരണം കാട്ടുതീർപ്പോലെ യൂറോപ്പിൽ മുഴുവനും പടന്നുപിടി
ച്ചു. രാജാക്കന്മാർ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ ഭയാതരന്മാരാ
യി പ്രജകളെ അമർച്ചചെയ്യാൻ മാത്രം ആലോചിച്ചു. പ്ര
ജാധിപത്യപ്രവർത്തനത്തിന്റെ വേഗതയിൽ ഒഴുകിപ്പോകാതെ
പിടിച്ചുനിൽക്കുവാൻ അവർ വഴി തേടി. യൂറോപ്പിലെ പ്രഭ
ക്കന്മാർ പലരും പ്രാൻസിനെ പ്രഭുക്കന്മാരെ സഹായിച്ചു
പ്രാൻസ് പ്രജകൾ ഇതരപ്രജകളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങ
ളെ ആവശ്യപ്പെട്ടു. അവർ ആവശ്യപ്പെട്ട സഹായം അവർക്കു
കിട്ടിക്കൊണ്ടു ഇരുന്നു. പ്രാൻസിനെ അഭ്യന്തരകലഹത്തിൽ
മതാഭ്യുഷണമാരും പങ്കുകൊണ്ടു. ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു അനവ
ധി പടക്കപ്പലുകൾ പ്രാൻസ് തീരത്തിൽ എത്തി അണിയ
ണിയായി നിന്നുതുടങ്ങി. ആയുധങ്ങളായിട്ടും വെടിമരുന്നു
യിട്ടും മറ്റു പലവിധത്തിലുള്ള യുദ്ധസാമഗ്രികളായിട്ടും ഇം
ഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു പ്രാൻസ് പ്രഭുക്കന്മാർ അയച്ചുകൊടുത്തു.
ഉത്തരഭാഗത്തിൽനിന്നു പ്രാൻസിനെ എത്രക്കുവാൻ രണ്ടുല
ക്ഷം ഭടന്മാരോടുകൂടി അസ്ട്രിയാരാജാവു സന്നദ്ധനായി. സാർ
ഡിനിയർ സൈന്യങ്ങളും സിസിലി, നേപ്പിൾസ് മുതലായ
പ്രദേശങ്ങളിലുള്ള സൈന്യങ്ങളും ഇംഗ്ലീഷുസൈന്യങ്ങളോടുകൂടി
ഏകോപിച്ച് ആൽപ്പ് പർവ്വതത്തിന്റെ താഴ്വരകളിൽ
ഒത്തുകൂടി. ഇപ്രകാരം യുദ്ധസന്നദ്ധനായ വിവിധരാജാക്ക
ന്മാരോടുകൂടി ഏകോപിച്ച് പോരാടുവാൻ നെപ്പോളിയനും
തിരുമാനിച്ചു.

സാർഡിനിയർ അസ്ട്രിയായും തോല്പിക്കപ്പെട്ടത്.

പ്രജകൾ അവരുടെ ശ്രേയസ്സിനേയും അഭിവൃദ്ധിയേയും
ലക്ഷ്യമാക്കി രക്തപ്രവാഹമുണ്ടാക്കാൻ ബലകർമ്മമാരായി

സമാധാനത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. യൂറോപ്പിലെ രാജകുടുംബങ്ങളെല്ലാം ഐക്യമത്വത്തോടുകൂടി പ്രളക്കനാദര സഹായിക്കാനും തങ്ങളുടെ അഭിമാനത്തെ സംരക്ഷിക്കാനും വേണ്ടി എന്തുചെയ്യാനും മടിച്ചില്ലെന്ന് അനുഭവപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ ഭടന്മാരുടെ തൃപ്തിയേയും അനുസരണത്തേയും സമ്പാദിക്കാൻ വേണ്ടി ഇത്താല്യസൈന്യങ്ങളുടെ അരിഷ്ടകൃഷ്ടങ്ങളെ നീക്കം ചെയ്തു. അവർക്കുള്ള ശമ്പളത്തെ ക്രമമായി കൊടുത്തു. ആ കാരാശ്വസനായ നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപത്വം വഹിക്കാൻ പ്രാപ്തനല്ലെന്ന് ഇത്താല്യയിലെ ചിലകൂട്ടർ വിരൂപിതരായിരുന്നെങ്കിലും കാര്യത്തോടടുക്കുമ്പോൾ തന്നെപ്പോലെ യുദ്ധം നൈപുണ്യം ഉള്ള യോദ്ധാക്കൾ തുലോം കുറയുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തെളിയിച്ചു. സാർഡിനിയം നാടുവാഴിയും ആസ്ട്രിയ രാജാവും തമ്മിലുള്ള മൈത്രിയെ ശിഥിലീകരിച്ചു സാർഡിനിയം നാടുവാഴിയെക്കൊണ്ടു ഫ്രാൻസിലെ പ്രജാധിപത്വക്ഷയിയെ സഹായിക്കാൻ നിർബ്ബന്ധിക്കുവാനും റൈൻ നദി തീരത്തിൽ പാളയം അടിച്ചു കൂടിയിരുന്ന ആസ്ട്രിയ രാജാവിനേയും ക്രിസ്തീയ മതപരിപാലകനായ പോപ്പിനേയും നയോപായങ്ങളാൽ സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ സാധിക്കാത്തവർക്കും യുദ്ധം ചെയ്ത് അവരെ തോൽപ്പിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ മുൻകൂട്ടി ആലോചന ചെയ്തു. തന്റെ അധീനത്തിലുള്ള ഭടന്മാരെ ഉത്തേജിപ്പിക്കാൻ കഴിയുന്നതെല്ലാം പ്രവർത്തിച്ചു. ധൈര്യോല്പാദകങ്ങളും അഭയപ്രദായകങ്ങളും ആയ ഗംഭീരവാഗ്ധോരണികളെ പൊഴിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ പ്രസംഗിച്ചു. ആ പ്രസംഗത്തിന്റെ തന്മയത്വത്തെ നോക്കുക. “യുദ്ധചീരദേ. നിങ്ങൾക്കു വേണ്ടുവണ്ണം ആഹാരവും വസ്ത്രവും ലഭിക്കുന്നില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. നിങ്ങളുടെ ധീരതയും ക്ഷമയും എത്ര കൃഷ്ടങ്ങളേയും സസന്തോഷം അനുഭവിക്കാൻ തക്കവണ്ണം സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നും ഞാൻ അറിയാത്തതല്ല. അല്ലെങ്കിൽ അധികം ഫലപ്രയത്നം

അനപുഷ്ടിയും ഉള്ള ചില പ്രദേശങ്ങളെ നാം കീടശ്ശാൻ പോകുന്നു. അവിടെ വേണ്ടിടത്തോളം ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളും വസ്തുക്കളും ഉണ്ട്. നിങ്ങളുടെ യശസ്സും ജീവനും അവിടെവെച്ചാണു കൂടുകയോ കുറയുകയോ ചെയ്യുന്നത്. അതുകൊണ്ടു ആലസ്യത്തെ അകറ്റി ആ രണഭൂമിയിലേയ്ക്ക് എന്റെയടുക്കൽ വരുവിൻ.” പ്രസംഗം അവസാനിച്ചതും ഭടന്മാർ ധൈര്യസമേതം ആപ്പുവിളിച്ചതും ഒപ്പംകഴിഞ്ഞു. അവരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നൂതനമായ ഒരു ശക്തി അങ്കുരിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് അവർക്കു തോന്നി. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യത്തെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ച് 'ഏകകാലത്തിൽ ശത്രുക്കളെ എതിരിടവാൻ തീർച്ചയാക്കി. മാൻറനാടിഗ്രാമത്തിന്നുസമീപം വെച്ചു ശത്രുക്കളെ ഒരുഭാഗം സൈന്യം എതിരിടവാൻ പോളിയോവിനെ നിയമിച്ചു. മറ്റൊരുഭാഗം സൈന്യത്തെ തന്റെ നായകതപത്തിൻകീഴിൽ ആൽപ്പ് പർവ്വതത്തിൽ കൊണ്ടുപോയി നെപ്പോളിയൻ അണിയിട്ടുനിർത്തി. മുൻവശത്തുനിന്നും പിൻവശത്തുനിന്നും ഏകകാലത്തിൽ പീരങ്കിവെടി തുടങ്ങിയപ്പോൾ മദ്ധ്യത്തിൽകിടന്നു കഴങ്ങിയ സാർഡിനിയാസൈന്യങ്ങളും ആസ്ട്രിയാസൈന്യങ്ങളും യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്ന് ഭ്രമിഞ്ഞുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നപ്രകാരംതന്നെ സാർഡിനിയാസൈന്യം ഒരു ഭാഗത്തേക്കും ആസ്ട്രിയാസൈന്യം മറ്റൊരു ഭാഗത്തേക്കും ഭ്രമി. ശത്രുക്കളുടെ അനവധി പീരങ്കികളും യുദ്ധസാമഗ്രികളും നെപ്പോളിയൻ കാര്യമാക്കി. തോറോടുന്നസൈന്യങ്ങളെ അദ്ദേഹം വെറുതെ വിട്ടില്ല. ആരംഭിച്ച പ്രവൃത്തിയെ അല്പത്തിൽ ഇട്ടേച്ചുപോകുന്ന അലസത നെപ്പോളിയനെ ഒരു കാലത്തും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. കാട്ടുനാശശത്രുസൈന്യങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ പിൻതുടന്നു. ടീക്കോനഗരത്തിന്നടുത്തുവെച്ച് ആസ്ട്രിയാസൈന്യങ്ങളേയും മില്ലസിമൊ എന്ന പ്രദേശത്തിൽവെച്ച് സാർഡിനിയാസൈന്യങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ തോല്പിച്ചു. പരാജിതനായ ശ

രൂക്ഷന്റെ നാട്ടിൽ കടന്നു കൊള്ളചെയ്യാൻ നെപ്പോളിയൻറെ സൈന്യങ്ങൾ ധൂതികൂട്ടി. അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നത് അനചിതവും അധർമ്മവും ആകുന്നുവെന്നുപദേശിച്ച ഭടന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ സമാധാനപ്പെടുത്തി. യുദ്ധത്തിൽ പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട സ്ഥലങ്ങളിലെ നിവാസികളെ തന്റെ ഉദ്ദേശത്തെപ്പറ്റി ഒരു മുന്നറിവു കൊടുക്കുന്നതു സാധാരണ സേനാധിപതിമാരുടെ പരിപാടികളിൽപെട്ടതല്ലെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ മുന്നറിവു കൊടുക്കാതെ പരാജിതന്മാരെ കൊള്ളചെയ്യുകയോ ഉപദ്രവിക്കുകയോ ചെയ്തിട്ടില്ല. “മഹാജനങ്ങളേ! ഫ്രാൻസു പ്രജാധിപത്യഭരണം നിങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. നിങ്ങളുടെ സാമുദായികാനുഷ്ഠാനങ്ങളേയും സ്ഥാപനജംഗമസ്വപത്തുകളേയും സംരക്ഷിക്കാനാണു നാം വരുന്നത്. നാം നിങ്ങളുടെ ബന്ധുവും നിങ്ങളുടെ ശത്രുക്കൾ നമ്മുടെ ശത്രുക്കളും ആകുന്നു. നമ്മുടെ ഭടന്മാരെ നിങ്ങൾ യേപ്പെടേണ്ട” എന്നിപ്രകാരമുള്ള പൂർവ്വികയോടുകൂടിയല്ലാതെ നെപ്പോളിയൻ പരാജിതന്മാരുടെ ഇടയിൽ കടന്നുചെന്നിട്ടില്ല. രണ്ടാഴ്ചയ്ക്കുള്ളിൽ നെപ്പോളിയൻ സാർഡിനിയെ കൈവശപ്പെടുത്തി. ആസ്ട്രിയാരാജാവിനു ചേർന്നതായ പലേ സ്ഥലങ്ങളേയും പിടിച്ചടക്കി. സാർഡിനിയും ആസ്ട്രിയയും തമ്മിലുള്ള മൈത്രി ശിഥിലമായി. നെപ്പോളിയൻ സാർഡിനിയെ നാടുവാഴിയുമായി നേരിട്ട് ഒരു കരാർചെയ്തു. ഈ കരാർ പ്രജാധിപത്യാസക്തന്മാരായ ചിലർക്കു സഹായില്ല. വംശപരമ്പരയാ നാടുവാഴുന്ന രാജാക്കന്മാരുമായി കരാർചെയ്യുന്നതു തെറ്റാകുന്നുവെന്ന് അവർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. രാജാക്കന്മാരേയും പ്രഭുക്കന്മാരേയും തലപൊന്തിക്കാൻ വിടരുത് എന്നുള്ള മർദ്ദമുഷ്ടിക്കാരായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ കരാറിനെ സമ്മതിക്കാൻ വിമുഖത കാണിച്ചത്. പ്രജാധിപത്യം എന്നു പേരുപറഞ്ഞു കൊള്ളുകയെങ്കിലും കൊലപാതകവും ആയി കാലയാപനംചെയ്യാൻ വിചാരിച്ചിരുന്ന കൂട്ടർക്കു നെപ്പോളിയൻ

സാർഡിനയയുമായി ചെല്ലു കരാർ വലിയ പ്രതിബന്ധമായിത്തീർന്നു.

കലാവിദ്യാതല്പരൻ.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയവാർത്ത പാരിസിൽ എത്തി. ജനങ്ങൾ വിജയപതാകയെ ഉയർത്തി. പ്രജാധിപത്യഭരണം നെപ്പോളിയനെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കും എന്ന് എല്ലാവരും ജയഭേരി മുഴക്കി. യുദ്ധകാലത്തു സ്നാനഭോജനാദികൾ ഇല്ലാതെയും സർപ്പം ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ ചലനത്തേനോക്കിക്കൊണ്ടും നേരം കഴിച്ചുകൂട്ടിയ നെപ്പോളിയനു തന്റെ പ്രിയതമയ്ക്ക് എഴുത്തഴുതുവാൻകൂടി സമയം ഉണ്ടായില്ല. അശപാത്രവ്യനായി സൈന്യങ്ങളുടെ നേതൃത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന നിമിഷങ്ങളിൽ കുതിർപ്പാർത്തുനിന്നുതന്നെ എഴുതിയ കണുണ്ട് എഴുത്തുകൾ ജോസഫൈൻ കൈപ്പറ്റിയപ്പോൾ ആ വീരപത്നിക്കുണ്ടായ ആനന്ദത്തിനു കയ്യും കണക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. സാർഡിനിയ നാടുവാഴിയുമായുള്ള കരാർ അനുസരിച്ചു വിലയേറിയ സാമാനങ്ങളേയും അനവധി ദ്രവ്യത്തേയും സാർഡിനിയ കൊടിക്കുകയേയും വാങ്ങി നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യത്തിലേയ്ക്കയച്ചു. അതുതകരങ്ങളും അമൂല്യങ്ങളും ആയ ഇരുപതു പ്രതിമകളേയും അപ്രകാരമെന്നെയുള്ള പടങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ ബർമോപ്രഭുവിന്റെ അടുക്കൽനിന്നു കരസ്ഥമാക്കി പാരിസ് കൗശ്ലബങ്കളാവിലേയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. സെയ്ൻ-റുജരോമയുടെ ഛായാപടത്തെ നെപ്പോളിയൻ ആവശ്യപ്പെട്ടസമയം ബർമോപ്രഭു പടത്തിന്നു പകരം രണ്ടലക്ഷം മോഹർ കൊടുക്കാമെന്നു പറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ പണത്തെ വിലവെച്ചില്ല. ഛായാപടംതന്നെ കിട്ടണമെന്നു നിർബ്ബന്ധിച്ചു പ്രഭുവിന്റെ കയ്യിൽനിന്ന് അതിനെ കരസ്ഥമാക്കി. കലാവിദ്യകളിലും ശില്പിശാസ്ത്രത്തിലും അക്കാലത്തു നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ബഹുമാനം മററാർക്കും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ദ്രവ്യം അചിരേണ ചിലവഴിഞ്ഞുപോകും.

വിശ്വവിശ്വതന്മാരായ ചിത്രകാരകന്മാരുടേയും ശില്പിയന്മാരുടേയും രചനകളെ സൂക്ഷിക്കുന്നതു പരിഷ്കാരലക്ഷണമാകയാൽ നെപ്പോളിയൻ സന്ദർഭം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ചിത്രങ്ങളേയും പ്രതിമകളേയും സംഭരിച്ചു പാരിസു കാഴ്ചബങ്കളവേലേയ്ക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നു.

‘പോ’ നദിക്കരയിലെ യുദ്ധം.

പരാജിതന്മാരായ ആസ്ട്രിയക്കാർ ഫ്രാൻസിനെ എതിർക്കാൻ തഞ്ചംനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. “പോ” നദീതീരത്തിൽ അപർ സൈന്യശേഖരംചെയ്തു ഫ്രാൻസുസൈന്യങ്ങൾക്ക് ആസ്ട്രിയസൈന്യങ്ങൾക്കും മദ്ധ്യത്തിൽപ്രവഹിച്ചിരുന്ന “പോ” നദിയെ തരണംചെയ്യുക എന്നുള്ള കാര്യം മനുഷ്യസാധ്യമല്ലയായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പറയാം. ആ നദിയുടെകഴക്ക് അതിവേഗവും ഭയങ്കരവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അതിനെ കടക്കുവാൻ എത്ര ധീരപുരുഷന്മാരും അൽപ്പം ഭയപ്പെടുകയേ ഉള്ളൂ. നെപ്പോളിയനൊ, “ഭയം” എന്നുള്ള പദത്തെ തന്റെ അകാരാദിയിൽനിന്നു ഗളംപിടിച്ചു തള്ളിയ വീരയോദ്ധാവായിരുന്നു. ഒരു ദിവസം രാത്രി എണ്ണതിനറയിരം സേനകളോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ “പോ” നദീതീരത്തിൽ എത്തി. നദീപ്രവാഹത്തെ തുണതുല്യമായിക്കരുതി പടവുകളിൽ സൈന്യങ്ങളെ, കരാരംകൈകിലും അപകടംകൂടാതെ, മറുകരയ്ക്കു കടത്തി ധാന്യപുഷ്പിയും ഫലപുഷ്പിയും ഉള്ള “ലംബാർഡി” മൈതാനത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ പാളയംഅടിച്ചു. ലംബാർഡിപ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ നദീതരണവാത്തയെ കേട്ടുഉടനെ സൈന്യസമേതനായി പോരിന്നു പുറപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വിജയംപ്രാപിക്കുകയും രണ്ടായിരം ഭടന്മാരെ തടവുകാരായി പിടിക്കുകയുംചെയ്തു. ആസ്ട്രിയക്കാരെ ഇടവിടാതെ പിൻതുടന്നും അവർക്കു ക്ഷീണപരിഹാരംചെയ്യാൻസമയംകൊടുക്കാതെയും നെപ്പോളിയൻ കഷ്ടപ്പെടുത്തി. ആസ്ട്രിയയ്ക്കു നെപ്പോളിയന്റെ അശ്രാന്തപരിശ്രമംമൂലം ഉണ്ടായ നഷ്ടങ്ങളെ

കണക്കുകൾ പ്രയാസമായി. ആസ്രിയാസൈന്യം “ആഡം”നടിക്കുമ്പോൾ രക്ഷപ്രാപിച്ചു. ആ നദിയെ കടക്കുവാൻ ഇടുങ്ങിയ ഒരു പാലം മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പാലത്തിന്റെ പ്രവേശനമാറ്റത്തിൽ ആസ്രിയാസൈന്യം ആയുധപാണികളായി നില്പായി. നെപ്പോളിയൻ ആ പാലത്തെ തകർത്തുകളയുവാനും ആസ്രിയാസൈന്യത്തെ ഇരുഭാഗത്തിൽനിന്നും ഏതിക്കുവാനും ഉദ്ദേശിച്ചു. ആ ഉദ്ദേശം സുകരമല്ലെന്നും ആസ്രിയാസൈന്യത്താൽ സാക്ഷാതമായ പാലത്തെ തകർക്കുവാൻ കഴിക്കുകയും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും നെപ്പോളിയന്റെ കീഴ്ദ്വോഗസ്ഥന്മാർ പറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ കോപത്തോടുകൂടി “ധീരന്മാരായ രണത്തുരന്മാർ സാധ്യമല്ലാത്ത കാര്യങ്ങൾ ചെയ്തും ഉണ്ടോ” എന്നു ചോദിച്ചു. തന്റെ സൈന്യത്തിൽനിന്നു് ഒരു ഭാഗത്തെ നദിയുടെ മൂന്നു നാഴിക താഴേയായിട്ടും മറ്റൊരു ഭാഗത്തെ മൂന്നു നാഴിക മേല്പോട്ടായിട്ടും പിരിച്ചയച്ചു. ഈ സൈന്യഭാഗങ്ങൾ രണ്ടും പാലത്തിൽനിന്നു മൂന്നു മൈൽ അകലെയായി നദീതരണംചെയ്ത് ആസ്രിയാസൈന്യത്തെ ഇരുവശത്തുനിന്നും എതിർക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ നെപ്പോളിയൻ ധീരന്മാരായ ഒരുക്കൂട്ടം പോരാളികളോടുകൂടി പാലത്തെ വെട്ടിക്കുറിഞ്ഞു. ഈ സംഭവങ്ങളെല്ലാം അർദ്ധരാത്രിസമയത്താണ് നടന്നത്. പാലം തകർന്നുവീണതും മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം പീരങ്കിഉണ്ടുകളെ ശത്രു സൈന്യങ്ങളിൽ ഒഴിച്ചതും ഏകലഗ്നത്തിൽ ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് ആസ്രിയാസൈന്യം ഗത്യന്തരമില്ലാതെ യുദ്ധകളത്തിൽ കൂട്ടംകൂട്ടമായി വീണു മരിച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ അനവധി പീരങ്കികളും ലംബാർഡിയും ഫ്രാൻസുകാർക്കു ലഭിച്ചു. ലംബാർഡിപ്രഭു സ്വരാജ്യത്തെ വിട്ടോടി. നെപ്പോളിയൻ വിജിതനഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. പ്രജാധിപത്യഭരണം ലംബാർഡിയിൽ നടപ്പായി. പ്രജകളുടെ നന്മയ്ക്കും ക്ഷേമത്തിന്നും വേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ

ജീയൻ പലേ നിബന്ധനകളും ഏല്പിട്ടുത്തി. നെപ്പോളിയൻ സപാധിനപ്പെടുത്തുവാൻവേണ്ടി ഒരു പ്രള നെപ്പോളിയൻറെ സ്വന്താവശ്യത്തിനായി രണ്ടലക്ഷം മോഹർ കൊടുത്തു. “എന്റെ ഉദ്യോഗനിലയിൽനിന്നു തെറ്റി നടക്കാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമില്ല. ഈ പണത്തെ ഞാൻ സ്വീകരിക്കുന്നതായാൽ അത് പ്രാൻസുരാജ്യത്തിലേയ്ക്കു ചേരുകയേ ഉള്ളൂ. എന്റെ അധികാരം പ്രജാധിപത്യഭരണം ഏല്പിട്ടത്തുവാനാണ്. കൈക്കൂലി വാങ്ങുവാനല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു നെപ്പോളിയൻ ആ വലിയ തുകയെ മടക്കി അയച്ചു. സപരാജ്യാഭിപ്രായം മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധകളിൽ പ്രവേശിച്ചതല്ലാതെ അസത്യവും അധർമ്മവും ആചരിച്ച പണം സമ്പാദിക്കാനായിട്ടല്ല. ശത്രുപക്ഷത്തിൽനിന്നു കിട്ടിയ ദ്രവ്യം കൊണ്ടു തന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കു യഥേഷ്ടം ആഹാരവും വസ്ത്രങ്ങളും അദ്ദേഹം സമ്പാദിച്ചുകൊടുത്തു. മുറിയേറാ ഭടന്മാരെ ചികിത്സിപ്പാൻ വൈദ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാരേയും ആസ്ത്രീകളേയും നെപ്പോളിയൻ ഏല്പാടുചെയ്തു. പത്തുലക്ഷം മോഹർ പാരിസിലെ ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുത്തു. റൈൻ നദിക്കരയിൽ ആഫ്രീയാ സൈന്യങ്ങളെ എത്രത്തുനിന്നു പ്രാൻസ്സേനാപതിയായ മോറിയോവിന്റെ പേക്കു സൈന്യച്ചിലവിലേക്കായി നെപ്പോളിയൻ റണ്ടര ലക്ഷം മോഹർ അയച്ചു. ഭടന്മാരെ ആത്മാർത്ഥമായി സ്നേഹിച്ചു. അവരെ ഒരു രസസഹോദരന്മാരെയെന്നവണ്ണം നോക്കി രക്ഷിച്ചു. എന്നാൽ സൈനികനിബന്ധനകളെ തെറ്റി നടക്കുന്ന ഭടന്മാർ ആരായാലും വേണ്ടതില്ല. അവരെ കരുണാകണ്ണികയെങ്കിലും കൂടാതെ നെപ്പോളിയൻ പീരങ്കി മുഖത്തിൽവെച്ചു തീക്കൊള്ളത്തും. നെപ്പോളിയൻ പിടിച്ചടക്കിയ സ്ഥലങ്ങളിലെല്ലാം ചോരഭയം നശിച്ചു. ലഹളക്കാരടെ നിരന്തരാക്രമണങ്ങൾ അസ്തമിച്ചു. സപാഭിപ്രായത്തെ തുറന്നു പറയുവാനുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യം എല്ലാവർക്കും നല്കപ്പെട്ടു. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയും വിദ്യാഭിപ്ര

ഭവിയും തോളോടുതോളിട്ടു, നാനാദിക്കിലും ശോഭിച്ചു. ലംബാർ
സ്ഥിയിൽ വിദ്യാശാലകളും ആലോചനാമണ്ഡപങ്ങളും സ്ഥാ-
പിക്കപ്പെട്ടു. കീഴടക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിൽ സമാധാനലംഘനം
ഇല്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണമുള്ള രക്ഷാസൈന്യത്തെ താമസിപ്പി-
ച്ചശേഷം നെപ്പോളിയൻ ശത്രുക്കളുടെ നേരെ യുദ്ധത്തിന്നു
വീണ്ടും പുറപ്പെട്ടു.

നെപ്പോളിയന്റെ മഹത്വം.

പരശ്വീ കണ്ടുകൂടാത്ത എന്നുള്ള ദോഷം സാമാന്യജന-
ങ്ങളെയെല്ലാം ബാധിക്കുന്നതാണെല്ലോ. പാരീസ് നഗരത്തി-
ലുള്ള ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ കീഴ്തി പ്രാപ്ത-
ക്കത്തോറും അസൂയയും വർദ്ധിച്ചു. പ്രതിനിമിഷം നെപ്പോളി-
യന്റെ യശസ്സും ശക്തിയും വർദ്ധിച്ചുവരുന്നത് ആപൽകരമാ-
ണെന്നു ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ നിശ്ചയിച്ചു. ഇത്താലൂയിലുള്ള
സൈന്യത്തെ രണ്ടായി വിഭാഗിക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ
അവർ കല്പന കൊടുത്തു സൈന്യത്തെ വിഭാഗിക്കുന്നത്
പ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ ക്ഷേമത്തിന്നും അഭിവൃദ്ധിക്കും ഉടവാ-
ണെന്നു നെപ്പോളിയൻ പറയുകയും വിഭാഗം ചെയ്യാതെ
സ്വേച്ഛപ്രകാരം സൈന്യപരിപാലനം നടത്തുകയും ചെയ്തു.
അത്രമാത്രമല്ല ഉണ്ടായത് ആസ്ട്രിയക്കാരെ സമീപപ്രദേശ-
ങ്ങളിലൊന്നും വെച്ചേക്കരുതെന്നു കരുതി പുതുതായി സൈന്യ-
ശേഖരം ചെയ്യാൻ നെപ്പോളിയൻ ആരംഭിച്ചു. ആസ്ട്രിയ-
ക്കാരെ തുറത്താക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെടുകയും ചെ-
യ്തു. മിലാൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ കഷ്ടിച്ച് അ-
ഞ്ചുനാഴിക അകലെ എത്തുമുമ്പേതന്നെ ആ പട്ടണത്തിൽ
പ്രജാധിപത്യകക്ഷികൾക്കു് ചേർന്ന് അനേകം പ്രഭുക്കന്മാരെ
ഉപദ്രവിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഈ വിവരം അറിഞ്ഞ ഉടനെ
സമാധാനപതാകയെ സ്ഥാപിപ്പാൻ വേണ്ടി മിലാനിലേക്കു
മടങ്ങി. പൃഥ്വിയിൽ രക്തപ്രവാഹം ഉണ്ടാക്കരുതെന്നു നെ-
പ്പോളിയൻ മിലാൻ ജനങ്ങളോടു് ഉപദേശിച്ചു. സമാധാനം

ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്ന് അവരുടെ മതഗുരു കർമ്മമുഖി പിടിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ ലക്ഷ്യം വർദ്ധിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളുടെ നേരെ വീരങ്കി പ്രയോഗിച്ചു. മനുഷ്യാകൃതത്തെ അനാവശ്യമായി ചിതറുന്നതിൽ നെപ്പോളിയൻ എപ്പോഴും ഭീതിയുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി ആവശ്യമുള്ളേടത്തോളം രക്തം ചിതറിപ്പോകുകയും എന്നു വിചാരിച്ച സമാധാനപ്പെട്ടു. യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ മിലാൻസർവ്വകലാശാലയിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രവേശിക്കുകയും വിദ്യാഭ്യാസരായ അദ്ധ്യാപകന്മാരുടെ സ്നേഹത്തെ സമ്പാദിക്കുകയും ചെയ്തു. വൈദ്യുതശാസ്ത്രവിദ്യാലയമായ വാർട്ടാ നെപ്പോളിയന്റെ തീക്ഷ്ണബുദ്ധിയേയും കലാവിദ്യകളിലുള്ള പാണ്ഡിത്യത്തേയും കണ്ട് അഭിനന്ദിച്ചു. അവർ തമ്മിൽ സ്നേഹമായി. യുദ്ധകാലത്തിൽ സേനാനായകത്വം വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴും, രക്തനാദികൾ കലിക്കുമ്പോഴും വീരയോദ്ധാക്കൾ രണരംഗത്തിൽ വീണു മരിക്കുമ്പോഴും, എന്നുവേണ്ട, സദാകാലവും വിദ്യാഭ്യാസത്തെ ബഹുമാനിക്കുന്നതിലും അവരെ സഹായിക്കുന്നതിലും നെപ്പോളിയൻ അശ്രദ്ധനായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളത് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശ്രേഷ്ഠഗുണങ്ങളിൽ ഗണ്യമായ ഒന്നായിരുന്നു. ആസ്ട്രിയാസാമ്രാജ്യത്തിന്റെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ വീണ്ടും പടയോട്ടം നടന്നുവെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ ആസ്ട്രിയക്കാർ വേനീസ് മാറ്റുപാടി പുറപ്പെട്ടു അവരുടെ സൈന്യങ്ങളെ ഓരോ യുദ്ധഭൂമികളിൽ സ്ഥാപിച്ചു. ആസ്ട്രിയാസൈന്യത്തിനു ഗതാഗതമാറ്റം കൊടുത്ത വേനീസ് ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ കണ്ണുരുട്ടി മിഴിച്ചപ്പോൾ അവർ ഭീതിഗ്രസ്തരായി നെപ്പോളിയനെ സന്തോഷിപ്പിക്കുവാൻ പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം മോഹർ അയച്ചുകൊടുത്തു. വേനീസ് യുദ്ധപരമ്പരയിൽ ചേരുകയില്ലെന്നു മദ്ധ്യസ്ഥത ദീക്ഷിച്ചിരിക്കെ അവർ ആസ്ട്രിയാസൈന്യത്തിനു ഗതാഗതമാറ്റം കൊടുത്തതു യുദ്ധധർമ്മമല്ലെന്നു കൈക്കൂലിയായി അയയ്ക്കപ്പെട്ട പന്ത്രണ്ടുലക്ഷം മോ

ഫരിൽനിന്ന് ഒരു ചെറിയനാണുപോലും താൻസപീകരിക്കുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞ് നെപ്പോളിയൻ ദ്രവ്യത്തെ മടക്കി അയച്ചു. ധനം സമ്പാദിക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയൻ ജാഗ്രതകനായിരുന്നെങ്കിൽ ഭൂലോകവൈശ്രവണപദവിയടയുന്നതിന് അദ്ദേഹത്തിന് ലേശമെങ്കിലും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രാൻസുരാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി ഞാൻ പണം സമ്പാദിക്കുന്നതല്ലാതെ എന്റെ സ്വന്താവശ്യമായി ഒരു കാശുപോലും ന്യായരഹിതമായി ഞാൻ സപീകരിക്കുകയില്ല”ന്നു നെപ്പോളിയൻ പലതവണ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. രണ്ടു സംവത്സരകാലത്തോളം യുദ്ധച്ചിലവിന് ഒരു നാണയമെങ്കിലും പ്രാൻസുകാരോട് ആവശ്യപ്പെടാതെതന്നെ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യപരിപാലനം ചെയ്തു. ലക്ഷക്കണക്കായി അനവധി ദ്രവ്യം പ്രാൻസുഭരണാധ്യക്ഷന്മാർക്ക് എത്തിച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. പാരിസ് കാഴ്ചബങ്കുളാവിലേക്ക് അപൂർവ്വമായ അനവധി സാധനങ്ങൾ നെപ്പോളിയൻ കൊടുത്തയച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ കൃത്യനിഷ്ഠയും സ്വരാജ്യസ്നേഹവും സത്യസന്ധതയും വൈരികളിൽകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെ ഭക്തിബഹുമാനങ്ങളെ അർപ്പിച്ചു.

റോമയിലെ പോപ്പ്.

ആസ്രിയക്കാരുടെ പ്രബലമായ മാൻറുവാ ദുർഗ്ഗത്തെ നെപ്പോളിയൻ ഇടിച്ചതകത്ത്. തങ്ങളുടെ സേനാധിപതിയുടെ പോരാളായാണ് അവജയങ്ങൾക്കെല്ലാം കാരണം എന്നു കരുതി ആസ്രിയക്കാർ പുതുതായി ഒരു സേനാധിപതിയെ നിയമിച്ചു. ഇദ്ദേഹം പ്രശസ്തനായ രണശൂരനും യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനും ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയനോട് എതിർത്തുനില്ക്കുവാൻ മതിയായില്ല. നെയ്പ്പിറംസ് രാജാവും ആസ്രിയക്കാരുടെ സഹായിയായി നിന്ന നെപ്പോളിയനോടു പോർ ചെയ്തു. നെയ്പ്പിറംസ് അരചനു യുദ്ധസാമന്ത്രിയും സ്വബുദ്ധിയും നന്നെ കുറവായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പ

ടയെടുക്കുന്നതിന്റെ ഫലം എന്തായിരിയ്ക്കുമെന്ന് അനുമാനിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ബുദ്ധിപ്പെടവേ ഉണ്ടായില്ല. ഒടുവിൽ നെയ്പിറുപ്പ് അരചൻ നെപ്പോളിയന്റെ പാദങ്ങളിൽ വീണ് അഭയം പ്രദാനം ചെയ്യാൻ അപേക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. ക്രിസ്തുമതപരിപാലകനായ പോപ്പു പ്രഭുക്കുടിയുടെ സഹായിയായിരുന്നു. പ്രഭുക്കുടിയുടെ ശത്രുക്കളെല്ലാം തന്റെയും ശത്രുവെന്നു പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ മതപരിപാലകന്റെ നേരെ വാളെടുക്കാൻ മടിച്ചു. എങ്കിലും പ്രജാധിപത്വഭരണത്തിന്റെ അസ്തിവാർത്ഥതയ്ക്കു കേടുത്തു തിരിക്കുവാൻ വേണ്ടി മതപരിപാലകന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരുന്നതായാൽ അതിന്നും നെപ്പോളിയൻ തയ്യാറായിരുന്നു. തന്റെ മതപരിപാലനപദവിയിലെ നെപ്പോളിയൻ വിടിച്ചുപറിക്കുമോ എന്നുള്ള ഭീതി പോപ്പിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചു. പോപ്പു നെപ്പോളിയനുമായി സന്ധിസംസാരിച്ചു. അതിന്റെ ഫലമായി നെപ്പോളിയനു നാല്പതുലക്ഷം മോഹരും അപ്പൂർണ്ണങ്ങളും അമൂല്യങ്ങളും ആയ അനവധി മായാപടങ്ങളും ശിലാപ്രതിമകളും പോപ്പു കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. പാരിസ് കാഴ്ചബങ്കളാവിന്റെ ശുക്രദശ നെപ്പോളിയൻ ഉള്ള കാലത്തോളം വിടുപോകയില്ലെന്നുള്ള മട്ടിലായി. വിവിത്രപടങ്ങളും ശിലാപ്രതിമകളും കാഴ്ചബങ്കളാവിൽ അനല്പ്രായമില്ലാതെ എത്തിച്ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു.

അദ്ധ്യായം 5.

ഐറോപ്യ സമരം.

ദേശനിർവാഹകസംഘം.

ആസ്ട്രിയയും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ പങ്കെടുത്ത യുദ്ധസാമന്ത്രിയെ

ശുരനാകെല്ലാം ഉത്തമാദർശമായിത്തീർന്നിട്ടുള്ള ഒരു വിഷയമാകുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ പരാക്രമങ്ങളെപ്പറ്റി യൂറോപ്പുകാർ ഇന്നും കൊണ്ടാടാറുണ്ട്. മാൻറുവാകോട്ട തകർത്തതിലാണ് നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധകൗശലം കേന്ദ്രസ്ഥാനത്തിൽ എത്തിയത്. പീരങ്കികളുടെ ഉണ്ടകൾ തട്ടിയൊരുക്കുകയും കേടുംവരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം അത്ര ഉറപ്പോടുള്ളി കൊല്ലുവാനുള്ള ഒരു കോട്ടയെ ഇടിച്ചതകൽപ്പാൻ ആരും സാധിക്കുകയില്ലെന്നായിരുന്നു യൂറോപ്പുകാരുടെ വിചാരം. അങ്ങിനെ യിരിക്കുന്ന കോട്ടയെ മുന്നഭിവസത്തിനുള്ളിൽ തുടരെത്തുടരെ പീരങ്കി കഴിച്ചു നെപ്പോളിയൻ ഇടിച്ചതകൽപ്പോൾ ആ യോദ്ധാവിന്റെ രണശൂരതയും മുമ്പുള്ളതിനേക്കാൾ പതിനടങ്ങു മാറുകൂടി. യുദ്ധമദ്ധ്യത്തിൽ പിശുമാവസരം ലഭിക്കുന്നതു ദുർല്ലഭം. അപൂർവ്വമായി അവസരം ലഭിച്ചാൽതന്നെ നെപ്പോളിയൻ അശപാത്രവുമായി രാത്രി മുഴുവനും സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചു കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിയിരുന്നതേ ഉള്ളൂ. ഭടന്മാരുടെ സങ്കടങ്ങളെ കേൾക്കുവാനും സങ്കടപരിഹാരം ചെയ്യാനും അദ്ദേഹം ബദ്ധശ്രദ്ധനായിരുന്നു. പാറാവുകാർ അവരുടെ പ്രവൃത്തിയെ വേണ്ടുവണ്ണം ചെയ്യുന്നുണ്ടോ എന്നു നെപ്പോളിയൻതന്നെ പരിശോധിക്കും. ഒരു ദിവസം നെപ്പോളിയൻ വേഷംമാറി സൈന്യം പാളയമടിച്ചു കിടക്കുന്ന സ്ഥലത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. അവുടെ നിന്നുകൊണ്ടിരുന്ന പാറാവുകാരൻ നെപ്പോളിയനെ തടുത്തുനിർത്തി അകത്തുകടപ്പാൻ പാടില്ലെന്നു പറഞ്ഞു. “ഞാൻ നിങ്ങളുടെ സേനാധിപതിയാകുന്നു. നിങ്ങളെ പരിശോധിക്കാൻ വന്നിരിക്കുകയാണ്. എന്നെ അകത്തു കടത്തിവിടുന്നതിൽ വൈഷമ്യമില്ല” എന്നു നെപ്പോളിയൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. “അതൊന്നും ഞാൻ അറിയേണ്ട ആചശ്യമില്ല. ആരെയും കടത്തിവിട്ടുകൂടെന്നാണ് എനിക്കു കല്പന. ആ കല്പനയെ ലംഘിക്കുന്നവന്റെ മാറിടത്തിൽ ഈ തേർക്കിന്റെ ഉണ്ട പതിക്കും”

എന്നു പാറാവുകാരൻ ധൈര്യസമേതം പാഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ആനന്ദഭരിതനായി ആ പാറാവുകാരനെ മനസാ സ്തോത്രംചെയ്തു. പിറോദിവസം നെപ്പോളിയൻ ആ പാറാവുകാരൻ ഉദ്യോഗത്തിൽ കയറാൻകൊടുത്തു ബഹുമാനിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പിന്നെ പുറപ്പെട്ടതു ടൈറോൾനഗരത്തിന്റെ നേരെ ആയിരുന്നു. ടൈറോൾജനങ്ങൾക്കു നെപ്പോളിയൻ മുൻകൂട്ടി അറിവുകൊടുക്കാതെയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം കൊടുത്ത മുന്നറിവു താഴെകാണിച്ചപ്രകാരമായിരുന്നു. “മഹാജനങ്ങളെ ഞങ്ങൾ യുദ്ധസന്നദ്ധന്മാരായി വന്നിട്ടുള്ളതു ദ്രവ്യലോഭംകൊണ്ടല്ല. അന്യരാജ്യങ്ങളെ അവഹരിക്കാനുള്ള ആഗ്രഹംകൊണ്ടും അല്ല. സമാധാനസ്ഥാപനം മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഉദ്ദേശം. ഞങ്ങൾ ടൈറോൾജനങ്ങളുടെ വിരോധികളല്ല. ഫ്രാൻസുപ്രജാപത്യാഭരണത്തെ തടസ്സം ചെയ്യുന്നവർ മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ വിരോധികൾ. ആസൂചകാര്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരും പ്രജാധിപത്യാഭരണത്തിന്നു പ്രതികൂലികൾ ആയിരിക്കെ അവരുടെ ബന്ധുക്കളായി പെരുമാറിയ ടൈറോൾജനങ്ങളും പ്രജാധിപത്യാഭരണത്തിന്റെ പ്രതികൂലികൾ ആയിത്തീർന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ ടൈറോൾ ഞങ്ങൾക്കു കീഴടങ്ങുന്നപക്ഷം ഞങ്ങൾ അവരുടെ ബന്ധുക്കളും സംരക്ഷകന്മാരും ആയിരിക്കുന്നതാണ്.” ഈ സന്ദേശം ടൈറോൾജനങ്ങളെ വശീകൃതന്മാരാക്കിത്തീർത്തു. ടൈറോൾപൗരപ്രമാണികളെ നെപ്പോളിയൻ പെറുക്കിയെടുത്തു ദേശനിർവാഹകസംഘം സ്ഥാപിച്ചു. ടൈറോളിൽ സമാധാനവും ക്ഷേമവും ഉണ്ടായി.

നെപ്പോളിയന്റെ വേദാന്തം.

അതിനുശേഷം ബസ്സാനൊ എന്ന സ്ഥലത്തിൽവെച്ചു നെപ്പോളിയൻ ആസൂചകാര്യമായി യുദ്ധംചെയ്തു. ഒരു ദിവസം രാത്രി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പതിവുപ്രകാരം സൈന്യപരിശോധനയ്ക്കായി പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ പ്രവൃത്തിയിലുള്ള

ആസംസാനമാർത്തം അദ്ദേഹം രാത്രി വളരെ നേരം കുതിരപ്പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുകയും ക്ഷീണം നിമിത്തം ഒരു ഭടന്റെ സമീപം ഇരുന്നു വിശ്രമിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ അപ്പോൾ വിശപ്പ് അതികലശലായിരുന്നു. ആഹാരദ്രവ്യം തന്റെ കൈവശം ഒന്നും ഉണ്ടായിരുന്നതുമില്ല. സമീപസ്ഥനായ ഭടൻ തന്റെ കയ്യിലുണ്ടായിരുന്ന റൊട്ടിയിൽനിന്നു പകുതി നെപ്പോളിയനു കൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ബുദ്ധിമുട്ടോടുകൂടി അതിനെ ഭക്ഷിച്ച് അല്പനേരം ഉറങ്ങി. കുറെ നേരം കഴിഞ്ഞപ്പോൾ തന്റെ കുതിരപ്പുറത്തു കയറിപ്പോകയും ചെയ്തു. പിന്നീടൊരിക്കൽ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ബെൽജിയംവഴിയായി യാത്രചെയ്യുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു പകുതി റൊട്ടി കൊടുത്ത ഭടൻ അദ്ദേഹത്തെക്കണ്ടു. “പ്രഭോ! മുമ്പാറിൽ എന്റെ ആഹാരത്തിൽനിന്നു പകുതി ആഹാരം അവിടുത്തെല്ലു ഞാൻ തന്നിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ എന്റെ അച്ഛൻ ആഹാരമില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നു” എന്നു ഭടൻ പറഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ ഉടനതന്നെ ആ ഭടൻ ഉയർന്നു പദവിയിലുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗം നൽകുകയും അയാളുടെ പിതാവിനു മരണപത്ര്യാം അടുത്തുണ്ടുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. കൃതജ്ഞതാപ്രകടനംചെയ്യാൻ നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ബലശ്രദ്ധനാരായവർ നന്നെ കുറയും. കേവലം ഒരു സാധാരണ ഭടനെപ്പോലെ യുദ്ധക്ഷേത്രത്തിൽ സഞ്ചരിക്കുന്ന്സപഭാവം നെപ്പോളിയനെ ഒരിക്കലും ചിട്ടുപിരിയാത്ത ഗുണമായിരുന്നു. തന്മൂലം അദ്ദേഹത്തിനു പലപ്പോഴും ജീവാപായം നേരിടവാൻ സംഗതിയായിട്ടുണ്ട്. മൃത്യുവക്ത്രത്തിൽനിന്നു തന്നെ സംരക്ഷിച്ച ഭടനാരെ അദ്ദേഹം ഒരിക്കലും മറന്നിട്ടില്ല. അവർക്കെല്ലാം ഉചിതമായ സമ്മാനവും ഉദ്യോഗക്കയറ്റവും നെപ്പോളിയൻ കൊടുത്തിരുന്നു. അധികകാലം ആസ്രിയക്കാരായി പോരാടേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യസംഖ്യയ്ക്ക് ഇടിമുതറ്റി. പുതുതായി കുറെ ഭടനാരെ അയച്ചുതന്നു.

ഞമെന്ന് ഭർത്തൃമം പ്രാൻസു ഭരണാഭ്യർത്ഥനം
 ഭരണാഭ്യർത്ഥനം മൗനം ദീക്ഷിച്ചതേയുള്ളു. അതുകൊ
 ണ്ടാണു നെപ്പോളിയൻ അധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ഇത്താലൂ
 യിൽനിന്ന് അനേകം ആളുകളെ സൈന്യവകുപ്പിൽ ചേർത്ത്
 അവരെ നെപ്പോളിയൻ വീരഭടന്മാരാക്കിത്തീർത്തു. ഭടന്മാരെ
 തന്റെ പ്രിയസ്നേഹിതന്മാരെപ്പോലെ നെപ്പോളിയൻ ആദ
 രിച്ചുപോന്നു. അവരോടു നല്ല വാക്കുകൾ പറഞ്ഞ് അവരെ
 സ്വാധീനപ്പെടുത്തി. അക്ഷരാഭ്യാസം ഇല്ലാത്ത ഭടന്മാരെ ഏ
 ഴുതുവാനും വായിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ അഭ്യസിപ്പിച്ചു. ഭൂ
 ഗോളശാസ്ത്രം, ചരിത്രം, രാജഭരണസമ്പ്രദായം എന്നിവക
 ഉപ്ലാവി ഭടന്മാർക്ക് അറിവുണ്ടാക്കിക്കൊടുത്തു. ധൈര്യശാലി
 കളും കൃത്യനിരതന്മാരും ആയ ഭടന്മാർക്കു കൂടാതെ സമ്മാന
 ങ്ങളും ഉയർന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളും കൊടുത്തു നെപ്പോളിയൻ അ
 വരുടെ സ്നേഹത്തെ സമ്പാദിച്ചു. ദുർഗ്ഗങ്ങളായ മാഗ്ങ്ങ്ളിൽ
 കൂടി യാത്രചെയ്യാനാകട്ടെ, അർദ്ധരാത്രിസമയം കൂരിരുട്ടിലും
 ഘോരമാരിയിലും സഞ്ചരിക്കാനാകട്ടെ, മൃത്യുവക്രത്തിൽ ഭ
 യലേശമെന്നിയെ കടന്നുചാടുവാനാകട്ടെ, നെപ്പോളിയൻ ക
 ല്ലിച്ചാൽ, ആ കല്പനയെ ശിംസാവഹിച്ചു പ്രവർത്തിക്കുന്നതി
 നു ഭടന്മാരെല്ലാവരും സന്നദ്ധന്മാരായിരുന്നു. ഇത്താലൂദേശ
 കാരായ ഭടന്മാരും നെപ്പോളിയനെ അന്യരാജ്യക്കാരനായി
 വിചാരിച്ചില്ല. ടസ്കനി പ്രഭുവെ നെപ്പോളിയൻ ആസ്രിയാ
 വക്ഷത്തിൽനിന്നു വേർപെടുത്തി നയോപായങ്ങളാൽ സ്വപ
 ക്ഷത്തിൽ ചേർത്തു. ഇത്താലൂയിൽ സുസ്ഥിരമായ ക്ഷേമവും
 സമാധാനവും നെപ്പോളിയൻ പ്രതിഷ്ഠിച്ചു. പ്രഭുക്കുമാരിക
 ഉളെ ഉന്മൂലനാശംചെയ്തു. “മനുഷ്യരെല്ലാവരും കാലചക്രത്തി
 ന്റെ പരിഭ്രമണത്തിൽ ചുറ്റിക്കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാക
 ന്നു. ജനനവും മരണവും ഒഴിച്ചുകൂടാത്ത അനുഗാമികളാക
 യാൽ അവയെപ്പറ്റി ഒരിക്കലും ഭയപ്പെടാനില്ല. സർവ്വഭാര
 ണ്തെയും ജഗദീശ്വരനിൽ സമർപ്പിച്ചു മരണത്തെയും അവക

ടങ്ങേണ്ടതും, ലവലേശമെങ്കിലും വകവെക്കുവാൻ അർഹനാകാൻ പ്രവൃത്തിയെ കാരോരുത്തനും ചെയ്യേണ്ടതാണ്” എന്നു നെപ്പോളിയൻ ഭടന്മാരോടൊന്നിച്ച് കൂടിക്കൂടെ ഉപദേശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം പാരിസ് നഗരത്തിൽ വസിക്കുമ്പോൾ കൂടി തന്റെ വീട്ടിനു ചുറ്റും പാറാവുകാരെ നിയമിച്ചിരുന്നില്ല. ഭയപ്പെിപ്പിപ്പിച്ച് അദ്ദേഹത്തെ ബാധിക്കാൻ വളരെ ഭയമുണ്ടായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നടപടി കാണുമ്പോൾ ആർക്കും തോന്നിപ്പോകും. പിതാവിനെ പുത്രന്മാർ എന്നപോലെ വീരയോദ്ധാക്കൾ അദ്ദേഹത്തെ രക്ഷിക്കാൻ സർവ്വ ജാഗ്രതകൾക്കായിരുന്നു. ആസ്രിയാസേനാധിപതിയായ ഫർബിയർ എന്ന ആൾ അതിയോഗ്യനും മഹാധീരനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയനെപ്പോലെതന്നെ ഒരു വീരയോദ്ധാവും വിദഗ്ദ്ധനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തെ നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധത്തിൽ തോല്പിച്ചവരിലും “തന്നെപ്പോലെയുള്ള ഒരു രണശൂരനെ തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിച്ച് അപമാനിക്കുന്നതു ധർമ്മമല്ല” എന്നാലോചിച്ച് ആസ്രിയാസേനാധിപതിക്കു മുന്നൂറു കുതിരപ്പട്ടാളങ്ങളേയും നാനൂറു കാലാൾപ്പടകളേയും അകമ്പടിക്കൊടുത്തു പറഞ്ഞയച്ചു. അത്രമാത്രമല്ല; ആസ്രിയാസേനാധിപതിയെക്കൊണ്ട് ആയുധംവെപ്പിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ നേരിട്ടുചെന്നു സഞ്ചാരിമാനും പരാജിതനായ സേനാധിപതിയുടെ വസ്ത്രത്തെ ഏറ്റുവാങ്ങുകയാണു ചെയ്തത്.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അപവാദാരോപണം.

ധീരോദാത്തനായ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കരുണാസമ്മിശ്രമായ യുദ്ധനൈപുണ്യം യൂറോപ്പിലെല്ലാം നിത്യകീർത്തനങ്ങളായത്തിന്. അസൂയാലുക്കളായ ചിലർ നെപ്പോളിയനെ വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലുവാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നതിനെ ആസ്രിയാസേനാധിപതിയും നെപ്പോളിയൻ ബഹുമാനിച്ചയച്ച ആളും ആയ വീരയോദ്ധാവ് അറിഞ്ഞ് അദ്ദേഹം

ത്തെ രക്ഷപ്പെടുത്തി. ബെബൽ രാജ്യത്തുകാർ പോപ്പിന്റെ ദുർബ്ബലനവ്രകാരം രാജ്യീയലഹളകൾ കൂടി. പോപ്പിന്റെ സഹായികളായ പല ജനങ്ങളും ലഹളയിൽ ചേർന്നു. അവർ കള്ളിപ്പെട്ടവർ നെപ്പോളിയൻ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഉപയോഗിച്ചുനോക്കി. യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. ചതുരപായങ്ങളിൽ സാമ്രാജ്യങ്ങൾ ഫലിക്കുകയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ദണ്ഡഭേദങ്ങളെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പീരങ്കിപ്രയോഗം ചെയ്തു നെപ്പോളിയൻ പോപ്പിനേയും ലഹളക്കാരേയും കീഴടക്കി. ബെബൽസ്ഥാനത്തിൽപ്പെട്ട ലോറിഡോ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ മേരിമാതാവിന്റെ ഒരു പള്ളിയും അതിൽ ഒരു മാതൃവിഗ്രഹവും ഉണ്ടായിരുന്നു. മാതൃവിഗ്രഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രുക്കൾ പൊഴിയുന്നതുപോലെ ചില രേഖകൾ വിഗ്രഹമുഖത്തിൽ കാണപ്പെട്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധസന്നാഹത്തേയും ക്രൗര്യതയേയും കണ്ട വ്യസനം സഹിക്കുവാൻ വല്ലാതെ ദൈവമാതാവു കരയുന്നതാണെന്നു പോപ്പ് ഒരു കഥ നിർമ്മിച്ചു. ജനങ്ങൾ ആ കഥയെ കേട്ട ഉടനെ വിശ്വസിക്കുകയും ദൈവകോപം വരുത്തിക്കൂട്ടിയ നെപ്പോളിയനെ ഉടനെ വധിക്കണമെന്ന് ഉറക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ ഈ കഥ കേട്ട ഉടനെ മാതൃവിഗ്രഹത്തെ പരിശോധിച്ചു. വിഗ്രഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽ സൂക്ഷ്മമായ കണ്ണാടിക്കുഴലുകൾ ഇറക്കിയിട്ടുണ്ടെന്നും ആ കുഴൽവഴിയായി വെള്ളം കിനിയുന്നതാണെന്നും തന്റെനേരെ വിരോധം ജനിപ്പിക്കാൻവേണ്ടി പോപ്പ് പ്രയോഗിച്ചിട്ടുള്ള കൃത്രിമമാണ് അശ്രുപ്രവാഹത്തിനുള്ള കാരണം എന്നും നെപ്പോളിയൻ തെളിയിച്ചു. ക്രിസ്തു മതാഭ്യർത്ഥന്റെ നിലയിൽ പോപ്പ് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അനേകം അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾ വ്യാപിപ്പിച്ചും കെട്ടുകഥകൾ നിർമ്മിച്ചു വിളംബരപ്പെടുത്തിയും മതത്തെ ദുഷിപ്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതു സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ള ചില കാര്യങ്ങൾ

ഈ സാധിപ്പിക്കാൻവേണ്ടിയാണെന്നും തെളിയിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ അധികം വിഷമമുണ്ടായില്ല. പോപ്പിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ ഇപ്രകാരമെല്ലാമായിരുന്നുവെങ്കിലും വീരയോദ്ധാവായ നെപ്പോളിയൻ മതാഭ്യക്ഷനെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പദവിക്കും അന്തസ്സിനും പാറിയമാതിരി ബഹുമാനിക്കുകയേ ചെയ്തുള്ളൂ. ഇതിനിടയിൽ പാരീസ് ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാരിൽനിന്നു “പോപ്പിനെയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടുകാരെയും ഉടനെ ഇത്താല്യയിൽനിന്നു് ആട്ടിപ്പായിക്കേണു്”മെന്ന നെപ്പോളിയൻ്റെ ഒരു കല്പനകിട്ടി. അനുചിതവും അസന്ദർഭവും ആയ കല്പനയെ അനുസരിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പോപ്പിന്റെ അക്രമങ്ങളെ അടക്കിക്കൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തെ ബഹുമാനിച്ചുകൊണ്ടും ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ കഴിച്ചുകൂട്ടിയതു്. ഇങ്ങിനെയെല്ലാമായിരുന്നിടും കൂടി കാത്തോലിക് കൃസ്തുമതത്തിന്റെ ഇടയിലും പ്രത്യേകിച്ചു് ഇംഗ്ലണ്ടിലും നെപ്പോളിയൻ മതാഭ്യക്ഷനെ അവമാനിച്ചുകൊണ്ടുപെട്ടിരുന്നുവെന്നുള്ള അവവാദം ദാവാനലനെപ്പോലെ പടർന്നുപിടിച്ചു. പോപ്പിനെ ബന്ധിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ ഇട്ടു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ താടിപിടിച്ചു വലിച്ചു നെപ്പോളിയൻ മതസംബന്ധമായ കൃത്യങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രസ്താവം ഉണ്ടായി. പ്രജാധിപത്യഭരണം ഇംഗ്ലണ്ടിലും കറേജിയായി അങ്കുരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ആ രാജ്യഭരണാധികാരികൾ മനസ്സിലാക്കി. നെപ്പോളിയനെപ്പറ്റി അധിക്ഷേപിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികളേയെല്ലാം നീചമാക്കി ഉപന്യസിച്ചുകൊണ്ടും അനവധി പത്രികകളും ലഘുപത്രികകളും അച്ചടിച്ചു തയ്യാറാക്കി ഇംഗ്ലീഷുകാർ സ്വരാജ്യത്തിലും യൂറോപ്പിലും പ്രചാരപ്പെടുത്തി. “നെപ്പോളിയൻ ലോകനാശംചെയ്യാൻവേണ്ടി അവതരിച്ച സംഹാരമുത്തിയാണു്. കൊള്ളയും കവർച്ചയുംചെയ്യാൻ കരുണകെട്ടി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതന്യരനീചനാണു്. കൊലപാതകങ്ങൾ ചെയ്യാൻ ലേശം

മെങ്കിലും കൂസലില്ലാത്ത നിർദ്വേഷനാണ്. സ്രീകൃഷ്ണന്റെ ചാരിത്ര ശുദ്ധിയെ മലിനപ്പെടുത്തുവാൻ കരുതിനില്ക്കുന്ന ധൃത്തനാണ്” എന്നിപ്രകാരമുള്ള ലഘുപത്രികകളും ഉപന്യാസങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ഹൃദയത്തെ കലുഷീകരിച്ചു. നെപ്പോളിയനെ ഏതുമാത്രം ക്രൂരനായ ഒരു രാക്ഷസനാക്കിത്തീർക്കാമോ അത്രയും അതിലധികവും പത്രികകൾ മൂലം ഇംഗ്ലീഷുകാർ പരിശ്രമിച്ചു. പ്രജാധിപത്യഭരണനേതാവായ നെപ്പോളിയൻ “കുണ്ണിൽ ചോരയില്ലാത്ത” മനുഷ്യരാക്ഷസനായിരുന്നുവെന്നു സ്ഥാപിച്ചാൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം നശിക്കുമെന്നും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ശക്തിവർദ്ധിക്കുമെന്നും ആയിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആലോചന. “അയാളുടെ കല്പനകളെ അനുസരിക്കാത്ത ഭടന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ ജീവനോടെ തോല്പരിച്ച് അസ്ഥികളെ പൊടിച്ച് ഭൂമിയിൽ വിതറുന്നുണ്ടെന്നും, പരാജിതനായ യുദ്ധവീരന്മാരെ ജീവനോടുകൂടി തീയിൽ ഇട്ടു വേവിക്കുന്നുണ്ടെന്നും” ഇംഗ്ലീഷുകാർ യൂറോപ്പു മുഴുവനും വിളംബരപ്പെടുത്തി. കാത്തോലിക് ക്രിസ്തീയന്മാരോട് ഒരു പ്രകാരവും പ്രൊട്ടസ്റ്റന്റാണ് ക്രിസ്തീയന്മാരോടു മറ്റൊരുപ്രകാരവും പറഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ പ്രഖ്യാതിയെ മലിനപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ എത്രതന്നെ ഭൂഷ്യപ്രസ്താവം ചെയ്തിട്ടും എത്രതന്നെ മിത്ത്യാപവാദങ്ങൾ ആരോപണം ചെയ്തിട്ടും എത്രതന്നെ കവചകളും കൊലകളും കെട്ടുകഥകളും നിർമ്മിച്ചിട്ടും നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കീർത്തിധാവളം മലിനപ്പെട്ടില്ല. അകൃത്രിമമായ യശസ്സ് അപവാദപടലങ്ങളാൽ മാജ്ജനം ചെയ്യപ്പെട്ടില്ല. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ അപവാദങ്ങളെ ശാന്തമനസ്സനായി തുണികരിച്ചുകൊണ്ടു സ്വകൃത്യങ്ങളെ കൂസലില്ലാതെ നിർവ്വഹിച്ചു.

ആസ്രിയർവിജയം.

വിയന്നാനഗരത്തിന്നു നേരെ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യസമേതം പുറപ്പെട്ടു. ആസ്രിയൻസേനാധിപതികൾ പലരും

മരിച്ചു. ഇളയരാജാവായ ചാർലസ്സു് സേനാധിപതിയായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. വിശാലഹൃദയവും ഗംഭീരഭാവവും, കളങ്കരഹിതമായ സദുദ്യത്തിയും ചാർലസിന്റെ ബന്ധുക്കളായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശത്രുപക്ഷത്തിലെ സൈന്യനായകൻ ആയിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയന്റെ മഹത്വത്തെപ്പറ്റി സബഹ്ദമാനം പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. വിയന്നായുദ്ധത്തിൽ ഫ്രാൻസു സൈന്യങ്ങളും ആസ്ട്രിയ സൈന്യങ്ങളും ഒരുപോലെ പരാജയപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു് രണ്ടു രണ്ടായിരത്തോളം നായകന്മാർക്കു് ഹിതമാണു് പോർ ചെയ്തതു്. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യവും ചാർലസിന്റെ യുദ്ധസാമർത്ഥ്യവും തുല്യങ്ങളായിരുന്നുവെന്നു് തോന്നി. ഇരുപക്ഷികളും കുറേനേരം തത്തുല്യന്മാരായിരുന്നുവെന്നു്. നെപ്പോളിയൻ ഒരു തന്ത്രം പ്രയോഗിച്ചു. യുദ്ധകളിൽനിന്നു തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ആഹാരം കഴിക്കുവാൻ എന്ന നാട്ടുത്തിൽ പിൻവലിച്ചു. ചാർലസ്സു്, ശത്രു സൈന്യങ്ങൾ ആഹാരം കഴിക്കുമ്പോൾ, തന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കു് അല്പം ക്ഷീണപരിഹാരത്തിന്നു് അവസരം കൊടുത്തു. ചാർലസ്സിന്റെ സൈന്യം വിശ്രാന്തി ചെയ്യുമെന്നു പ്രതീക്ഷിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ വൈരി സൈന്യങ്ങളുടെ നേരെ അയച്ചു് ആലിപ്പഴം വെക്കുമ്പോൾ പീരങ്കി ഉണ്ടകൾ ചൊരാഞ്ഞു. വിശ്രമമദ്ധ്യത്തിൽ ചാർലസ്സിന്റെ ഭടന്മാർ ഒന്നിച്ചു കൂടി അണിപിരിഞ്ഞുനിന്നതു ശരിയായില്ല. ശത്രുക്കളുടെ അനാഗാതമായ പീരങ്കിമാരിയേറ്റു രണാങ്കണത്തിൽനിന്നു് ആസ്ട്രിയ സൈന്യം പിൻതിരിഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ കാട്ടുന്ന ശത്രുക്കളുടെ പിന്നാലെ എത്തി. ശത്രുക്കളെ പിൻതുടന്നുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ആൽപ്പ് പർവ്വതം കടന്നു് ആസ്ട്രിയ രാജ്യത്തിന്റെ അറ്റത്തിങ്കളിൽ പ്രവേശിച്ചു. ആസ്ട്രിയക്കാരായി നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധം തുടങ്ങിയ തീയതി മുതൽ അദ്ദേഹത്തിന്നു വിജയമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളു. ചാർലസ്സു്, ശത്രുക്കളുടെ പുരോഗമനത്തെ

തട്ടക്കുവാൻ സാധിക്കാതെ പിൻതിരിഞ്ഞോടി. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ചാർലസ്സിനു താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം ഒരു കത്തയച്ചു “നാം തമ്മിൽ എത്രതന്നെ യുദ്ധംചെയ്താലും സമാധാനം വേണമെന്നാണു നമ്മുടെ ആന്തരികമായ അഭിപ്രായം. കഴിഞ്ഞ ആറുസംവത്സരങ്ങളായി നടന്നുവരുന്ന ഈ യുദ്ധത്തിൽ ഇരുഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും എത്ര ഭടന്മാർ മരിച്ചു! ജനങ്ങൾക്ക് എത്ര സൈപരക്കേടുണ്ടായി! വ്യവസായങ്ങൾ എത്ര നശിച്ചു! നമുക്കു വിശ്രമം വേണ്ട? പ്രജാധിപത്വവിരോധികളായി യൂറോപ്പു മുഴുവനും ഏകോപിച്ചു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നുവെങ്കിലും തോല്ക്കുന്നതേയുള്ളൂ. പ്രജാധിപത്വഭരണത്തിന്റെ ബലവൈരിയായി പുറപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത് ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയാകുന്നു. യുദ്ധം ഇനിയും ദീർഘിക്കുന്നതായാൽ എത്ര ഭടന്മാർമരിക്കും? രക്തനദികൾ എവിടെയെല്ലാംകഴുകും? താങ്കളെപ്പോലെയുള്ള നരപാലകന്മാർ ഇപ്രകാരംയുദ്ധംചെയ്തു നരഹന്താക്കളായിപരിണമിക്കുന്നത് എത്ര അനാശാസ്യകരമാകുന്നുവെന്നു താങ്കൾ കാക്കുന്നില്ലെ? ആസ്ട്രിയാരാജ്യത്തെ കീഴടക്കുവാനും പ്രജാധിപത്വഭരണത്തെ സ്ഥാപിക്കുവാനും എനിക്കു സാധിക്കും. രക്തപ്രവാഹം കൂടാതെയും മനുഷ്യനാശം കൂടാതെയും സ്ഥാപിക്കേണമെന്നെ എനിക്കു താല്പര്യമുള്ളൂ.” ഈ പത്രത്തെക്കണ്ടു ചാർലസ്സ് നെപ്പോളിയന്റെ വിശാലബുദ്ധിയെപ്പറ്റി പുകഴ്ത്തിയെങ്കിലും യുദ്ധം അവസാനിപ്പിച്ചില്ല. മുന്തിലത്തേക്കാളും ബലവത്തായ സൈന്യശേഖരം ചെയ്തു യുദ്ധം ചെയ്യാനായിരുന്നു ചാർലസ്സ് വട്ടംകൂട്ടിയത്. വിയന്നയിൽ വെച്ചു നെപ്പോളിയനും ചാർലസ്സും തമ്മിൽ അതികഠിനമായ യുദ്ധം ഉണ്ടായി. വിയന്നാ കോട്ടപ്രാർസുവെസ്യത്തിന്റെ പീരങ്കിയേറ്റം ഇടിഞ്ഞുപൊളിഞ്ഞു. വിയന്നയിൽനിന്നു ജനങ്ങൾ നാലുഭാഗങ്ങളിലും ഓടി. അനവധി ആളുകൾ വെടിയേറ്റം വെട്ടേറ്റം മരിച്ചു. ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയും രാജവംശത്തിൽപ്പെട്ട ഏതാനും

ആളുകളും ആത്മരക്ഷക്കായി നാനാദിക്കിലും കാടി. നെപ്പോളിയൻ ജയഭേരി മുഴക്കിക്കൊണ്ടു വിയന്നയിൽ പ്രവേശിച്ചു. ജനങ്ങളെ ഉപദ്രവിക്കാനും അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനപദ്ധതികളിൽ പ്രവേശിക്കാനും താൻ ഒരുക്കാലത്തും ചിന്തിക്കുവെല്ലെന്നും ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തേയും സൗകര്യങ്ങളേയുംനോക്കി പ്രവർത്തിക്കുന്നതു തനിക്ക് ഇഷ്ടമാണെന്നും പ്രജാധിപത്യഭരണസ്ഥാപനത്തിന്നു വേണ്ടി താൻ വിയന്നയിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടുള്ളതാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളെ അറിയിച്ചു. അധികം താമസിയാതെ ആസ്ട്രിയചക്രവർത്തി പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ അംഗീകരിച്ചു. ആ സംഗതിയെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ച് ആസ്ട്രിയ നെപ്പോളിയന് ഒരു കരാറഴുതികൊടുത്തു. നെപ്പോളിയൻ ആസ്ട്രിയരാജ്യത്തിൽ നിന്നു പിൻമാറി.

കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളുടെ നേരെയുള്ള പുറപ്പാട്.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയകോലാഹലം നാടെങ്ങും ആഘോഷിക്കപ്പെട്ടു. വിജയസൂചകങ്ങളായ ഛായാങ്ങളും പുഷ്പമാലകളും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗുഹപ്രദേശത്തിൽ വീണുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം നടന്നുപോകുന്ന വീഥികളിൽ സുമംഗലികൾ പുഷ്പവൃന്ദി ചെയ്തു. വിജയപതാകകൾ ആകാശമാഗ്നത്തിൽ ഉയർത്തപ്പെട്ടു. ദേശാഭിമാനബീജം നാടെങ്ങും വിതയ്ക്കപ്പെട്ടു. ജിനോവാനഗരത്തിൽ ഒരു കൂട്ടം ദേശാഭിമാനികൾ ഒത്തുകൂടി പ്രഭുക്കന്മാരെ ഉപദ്രവിച്ചുതുടങ്ങി. ജിനോവയിൽ കമ്മിഷനുകൾ പ്രബലപ്പെട്ടു വരുമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ അവുടെ പോയി ഇരുകക്ഷികളേയും വരുത്തിഅവർ തമ്മിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ മനഃപൂർവ്വമായി പ്രവർത്തിച്ചു. തമ്മിൽ തമ്മിൽ കക്ഷിമത്സരം ഉണ്ടാക്കി വഴക്ക് കൂടുന്നതു ശരിയല്ലെന്നും, ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും സഹോദരസ്നേഹത്തേയും പ്രതിനിമിഷം വലിപ്പിക്കുവാനുള്ള വഴി വെട്ടിത്തെളിയിക്കുന്നതിൽപരം ശ്രേഷ്ഠമായ ദേ

ശാഭിമാനം മരൊന്നം തന്നെയില്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ ജി
നോവക്കാരെ ഉപദേശിച്ചു. ജിനോവയിലെ കക്കിപ്പക്കുകൾ
അസ്സമിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ജിനോവക്കാർക്ക് ഉപദേശിച്ച നീതി
കൾ പാർസി ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർക്കും ഒരുപാടായിത്തീർന്നു. അ
വർ പ്രഭുകഷ്ടിക്കാരുടെ നേരെ വാളെടുക്കുവാൻ ആലോചി
ച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സി
തിയെപ്പാറി അറിഞ്ഞ ഉടനെ ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ പ്രഭുക
ഷ്ടിക്കാരുടെ നേരെ വഴക്കുകളൊന്നും തല്ലാലം വേണ്ടെന്നു
ചെയ്തു. മിലാൻ നഗരത്തിൽ ഒരു സൗധം പണിയിച്ചു നെ
പ്പോളിയൻ അതിൽ താമസമാക്കി. ഭർത്തൃശൂശ്രൂഷാസ
ക്തിയോടുകൂടി ജോസഫെൻ ആ സൗധത്തെ അലങ്കരി
ച്ചു. നെപ്പോളിയൻ വിശുദ്ധനായിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹം
രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി നാവികസൈന്യങ്ങളെ ഏല്പിച്ചു. അ
ധിപതിക്കു കടലിൽ ഒരു നാവികസൈന്യത്തെ പ്രതിഷ്ഠി
ച്ചു. ഇത്താലയിലും നെപ്പോളിയൻ കീഴടക്കിയിട്ടുള്ള മറ്റു പ്ര
ദേശങ്ങളിലും സ്വാതന്ത്ര്യവും ദേശാഭിമാനവും തഴച്ചു വളർന്നു
തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ കഷ്ടതകളുടെ ഉപയോഗത്തിന്നാ
യി അനവധി തോടുകളും ജലാശയങ്ങളും നിർമ്മിച്ചു. ഗതാ
ഗതസൗകര്യങ്ങളെ വർദ്ധിപ്പിച്ചു. പൂഴകൾക്കു പാലങ്ങൾ കെട്ടി
യുണ്ടാക്കി. ഈശ്വരാരാധനയ്ക്കു തക്കതായ മന്ദിരം നിർമ്മിച്ചു.
പ്രാചാരസ്ഥലങ്ങളും വിദ്യാലയങ്ങളും വർദ്ധിപ്പിച്ചു. റിപ്പബ്ലി
ക്കൻ വിളിച്ചുവരുത്തി സഭയ്ക്കു ശാസ്ത്രീയമായ വാദപ്രതിവാദ
ങ്ങൾ നടത്തിപ്പോന്നു. ജനോപകാരങ്ങളായ പല പ്രവൃത്തി
കളും ചെയ്തശേഷം നെപ്പോളിയൻ മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിലുള്ള
ദീപികയേയും ഈജിപ്തിനേയും ഇംഗ്ലണ്ടിനേയും ഇന്ത്യയേ
യും ജയിക്കാനുള്ള ആലോചനകൾ ചെയ്തു. പാർസി പട്ടണ
ത്തിൽ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതി എങ്ങിനെയിരിക്കുന്നുവെന്നു സ്വ
ദൃഷ്ട്യാ കണ്ടറിയുവാൻ വേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ വേണ്ടുന്ന
നായി പുറപ്പെട്ടു. പാർസികന്മാർ എങ്ങിനെയോ നെപ്പോ

ജിയന്റെ ആഗമനത്തെപ്പറ്റി മുൻകൂട്ടി അറിഞ്ഞു. അദ്ദേഹത്തിന് ഉചിതമായ സ്വാഗതം പറയുവാൻ അവർ കോപ്പുകൂട്ടി. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ ഉള്ളുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തെ എത്രക്കുന്നതു വിസ്തരിതമാണെന്നൊല്ല ജനങ്ങളോടു കൂടി സ്വാഗതോത്സവത്തെ ആഘോഷമാകരാക്കിത്തീർക്കാൻ പരിശ്രമിച്ചു. “പ്രാൻസുരാജ്യത്തെ രക്ഷിച്ചുപുരുഷകേസരി” എന്നും ‘പ്രജാധിപത്വഭരണസ്ഥാപകൻ’ എന്നും ‘ജനങ്ങളുടെ സഹോദരൻ’ എന്നും പാരസീകന്മാർ നെപ്പോളിയനെ കൊണ്ടാടി സ്തുതിച്ചു. ചാരിസിപ്പുള്ള വിദഗ്ദ്ധദണ്ഡുകൾക്കിടയിൽ നെപ്പോളിയനു ബിരുദകർമ്മം നൽകപ്പെട്ടു. സ്വാഗതോത്സവഘോഷം മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്നതിനിടയിൽ അവിടുടെയായി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ചാരന്മാർ പ്രജാധിപത്വഭരണത്തെ അടിച്ചടയ്ക്കുവാനുള്ള പഴതുക്കൾ നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാൻസുഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ നെപ്പോളിയനോടു് ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ യുദ്ധം ആരംഭിക്കണമെന്ന് ആജ്ഞാപിച്ചു. പ്രാൻസിനും ഇംഗ്ലണ്ടിനും മദ്ധ്യേയുള്ള കടലിൽ നെപ്പോളിയൻ ഒരു വാതം സഞ്ചരിച്ച് ആ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടേയും നാവികസൈന്യബലത്തെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കി. ഇംഗ്ലണ്ടുമായി അപ്പോൾ നേരിട്ടു യുദ്ധം ചെയ്യുന്നപക്ഷം പ്രാൻസ് അടിയോടെ നശിക്കുമെന്നും തൽക്കാലം ഈജിപ്തിന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുന്നതായാൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെ പിന്നീട് പിടിച്ചടക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും നെപ്പോളിയൻ ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരെ ബോധ്യപ്പെടുത്തി. ഈജിപ്ത് രാജ്യത്തിന്റെ പടവും നോക്കി നെപ്പോളിയൻ രണ്ടാകണങ്ങളെ സൃഷ്ടിച്ചുകൊണ്ടു കുറെ ദിവസം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഏതെന്നുപ്രതിൽ പ്രാൻസുരാജാവിനെ പാരസീകന്മാർ കൊലചെയ്തു വാഷികോത്സവം വന്നുചേർന്നു. ആ ഉത്സവത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളണമെന്നു ജനങ്ങൾ നെപ്പോളിയനോടു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. “ഒരു നരപാലകന്റെ മരണദിവസത്തെ സന്താ

പശുചകമായി സൂരിക്കാറുണ്ട്. ആ ദിവസത്തെ സന്തോഷ സൂചകമായി ആഘോഷിക്കുന്നത് ഒട്ടം ശരിയല്ല. പരിഷ്കൃതനായ ജനങ്ങൾ അങ്ങിനെ ചെയ്യുകയും ഇല്ല. മരിച്ചവരുടെ നേരെ ശത്രുത ഭാവിക്കുന്നത് നിന്ദ്യവും നിചവും ആകുന്നു. അതുകൊണ്ട് രാജവധത്തെ കൊണ്ടാടുന്ന നിങ്ങളുടെ ആഘോഷത്തിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ എനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല.” എന്നു നെപ്പോളിയൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ജനങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ കഴികഴിവുകളെ അംഗീകരിച്ചില്ല. “രാജമരണദിവസത്തെ ആഘോഷിക്കുന്നതിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണസ്ഥാപകൻ പങ്കുകൊണ്ടേ കഴിയൂ” എന്നു ജനങ്ങൾ നിശ്ചയിക്കുകാരണം നെപ്പോളിയൻ മനസ്സിലാമനസ്സോടുകൂടി നൃപവധോത്സവത്തിൽ പങ്കുകൊണ്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ രണശൂരതയും സൽഗുണങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യകീർത്തനങ്ങളായിത്തീർന്നു. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരിൽ അധികം പേർ വക്കീലന്മാരായിരുന്നു. “വക്കീലന്മാരുടെ ഭരണാധ്യക്ഷത നമുക്ക് ആവശ്യമില്ല. നമ്മുടെ നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിനെ ഭരിക്കട്ടെ ഭരിക്കട്ടെ” എന്നുള്ള ആപ്തവിളി ജനങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിൽ നിന്നു മുഴങ്ങി മാറൊരിക്കലും തുടങ്ങി. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ മനസ്സു കുഴപ്പത്തിലായി. നെപ്പോളിയനെ ഉടനെ വല്ല ദിക്കിലേക്കും പറഞ്ഞയച്ചിട്ടില്ലെങ്കിൽ തങ്ങളുടെ കാര്യം “കുന്തമാകും” എന്നു ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ രഹസ്യമായി ആലോചിച്ചുതീർച്ചയാക്കി. “ഈജിപ്താണെങ്കിൽ അവിടെ. എവിടെയെങ്കിലും പോയി ഈയാൾ യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കട്ടെ. എന്നാലെ നമ്മുടെ സ്ഥാനങ്ങൾ നിലനില്ക്കുകയുള്ളൂ” എന്നു വിറുചിറുത്തുകൊണ്ടു ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ നെപ്പോളിയനെ പുറപ്പെടുവിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിന്റെ നേരെ യുദ്ധസന്നദ്ധനായി പുറപ്പെടുകയും ചെയ്തു. ധനപുഷ്ടികൊണ്ടും ജനപുഷ്ടികൊണ്ടും മുന്നണിയിൽനിന്നിരുന്ന ഈജിപ്ത് രാജ്യം നെപ്പോളിയന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചുതുടങ്ങിയത്

ഇന്നും ഇന്നലെയും ആയിട്ടില്ല. ഭൂഗോളപടങ്ങളും ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളുമായി നെപ്പോളിയൻ പാരിസ് കലാശാലയിൽ പഠിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലത്തുതന്നെ ഈജിപ്തിനെ കൈവശപ്പെടുത്തണമെന്നുള്ള അഭിലാഷം ആ വിദ്യാർത്ഥിയുടെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയിരുന്നു. നിത്യച്ചിലവിന്നുതന്നെ പണം ഇല്ലാതെ സക്കാർ പണവും വാങ്ങി വിദ്യാഭ്യാസം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു ബാലകന്റെ ഹൃദയത്തിൽ കടന്നുകൂടിയ അഭിലാഷത്തിന്റെ ഗൗരവം ഏതു അതുതകരമായിരിക്കുന്നു! രണാങ്കണത്തിൽ ജീവിതം നയിച്ചുതുടങ്ങിയ നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയരംഗത്തിൽ ഈജിപ്തിലെ നൈൽനദീതീരങ്ങളും, ക്രൂസെയിൻ തടാകപ്രാന്തപ്രദേശങ്ങളും, പെർസ്യൻ ഉൾക്കടലും വഴിക്കുവഴിയായി പ്രതിഫലിക്കുകയും ഭാരതഭൂമിയുടെ നടുനായകങ്ങളായ സിന്ധുനദീതീരങ്ങളും ഗംഗാനദിയോരങ്ങളും ധനധാന്യസമൃദ്ധിയുടെ ലക്ഷണങ്ങളോടുകൂടി പതിയുകയും ചെയ്തു. ഐറ്റോപ്യസമർത്തിലുള്ള ശുഷ്കാന്തി നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയപടത്തിൽനിന്നു തേഞ്ഞുമാഞ്ഞു.

അദ്ധ്യായം 6.

ഈജിപ്ത് യാത്ര.

ഈജിപ്തിലെ സ്ഥിതി.

ഐറ്റോപ്യരാജ്യങ്ങളിൽ കിഴക്കൻരാജ്യങ്ങളിലുള്ളപ്പോലെ നിധികളും 'നവരത്നങ്ങളും ലഭിക്കയില്ലെന്ന നെപ്പോളിയൻ കണക്കാക്കി. ധ്യാപാരത്തിനുള്ള ലാഭേച്ഛ കിഴക്കൻ പ്രദേശങ്ങളിൽ കൂടുമെന്നും ഇന്ത്യയിലേക്കു കടന്നാൽ അതിരായ അത്ഭുതം സമ്പാദിക്കാമെന്നും സർവ്വശാസ്ത്രപണ്ഡിതന്മാരെ കണ്ടു വിദ്യാവൈഭവത്തെ പാരിസിൽ പ്രതിഷ്ഠിക്കാമെന്നും

നെപ്പോളിയൻ നിശ്ചയിച്ചു. അറബിയം, സിറിയം, കൈ
റൊ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളെ കൈക്കലാക്കിയാൽ ഇന്ത്യയിലേ
യ്ക്കു കടക്കാൻ സൗകര്യം അധികം ഉണ്ടാകുമെന്നും ഇന്ത്യയും
പ്രാൻസും തമ്മിൽ ഐക്യതയുണ്ടാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നും
പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിലെ നാഗരികതയെ പൂർവ്വരാജ്യങ്ങളിലുള്ള
നാഗരികതയുമായി കൂട്ടിയിണക്കുവാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടാകുമെന്നും
നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു. അക്കാലത്തു് ഈജിപ്തിലെ
ധനപുഷ്ടിയും ജനപുഷ്ടിയും ഐറോപ്യരാജാക്കന്മാരുടെ അ
സൂയയ്ക്കും അക്രമങ്ങൾക്കും വിഷയിഭൂതമായിരുന്നു. ഏറക്ക
റെ ഇരുപത്തഞ്ചുലക്ഷം ജനങ്ങൾ അധിവസിച്ചിരുന്ന ഈജി
പ്തുരാജ്യത്തിൽ നാലു ജാതിക്കാർ പാർത്തിരുന്നു. കാപ്ടസ്
എന്ന കൂട്ടർ രണ്ടു ലക്ഷത്തോളം കാണും. ആഫ്രിക്കർ ഇരുപ
തു ലക്ഷത്തിൽ ഒട്ടം കുറയുകയില്ല തുർക്കികർ രണ്ടുലക്ഷം ജ
നങ്ങൾ ഉണ്ടു്. ഇക്കൂട്ടർ സദാ ആയുധപാണികളായി കൊ
ലയും കവർച്ചയും നടത്തിക്കൊണ്ടു് ഈജിപ്തുരാജ്യം മുഴുവനും
പ്രാപിച്ചിരുന്നു. മാമുലുക്കുകൾ എന്നു പറയപ്പെടുന്ന പ്രഭുക്കളു
ടെ സംഖ്യ പന്തിരായിരത്തിൽ കുറയുകയില്ല. ഇവർ കുതിര
പ്പട്ടാളക്കാരും ഈജിപ്തുരാജ്യത്തെ ഭരിച്ചുവന്ന രാജകീയ കു
ടുംബക്കാരും ചാമുക്കാരും ആയിരുന്നു. ഈജിപ്തുരാജ്യത്തെ
ഭരിച്ചിരുന്നതു രണ്ടു മാമുലുക്കുകൾ ആയിരുന്നു. അവരുടെ നാ
മധേയങ്ങൾ ഇബ്രാഹീം എന്നും മൗറാദ് എന്നും ആണു്.
മാമുലുക്കുകൾ ധനികന്മാരായിരുന്നതുകൊണ്ടും സ്രീലമ്പടന്മാ
രായിരുന്നതുകൊണ്ടും അവർ മദ്യപന്മാരായും ലഹളക്കാരാ
യും കാലംകഴിച്ചുകൂട്ടിയതേയുള്ളു. അവരുടെ സൗധങ്ങളിൽ
“പണവും തുണിയും” കണക്കില്ലാതെ നിറഞ്ഞിരുന്നു. ഈ
ശപരവിചാരം അവർക്കു് ഒട്ടംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. സ്വാ
ഭിപ്രായങ്ങളെ സ്ഥിരീകരിക്കുന്നതിന്നും സേപള്ളികളെ പൂ
ർത്തികരിക്കുന്നതിന്നും വേണ്ടി അവർ ലേശമെങ്കിലും കൂസൽകൂ
ടാതെ പാവപരമ്പരകളെ അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നിരുന്നു. അവരു

ടെ ക്രൗഞ്ചുതയ്ക്കു പാത്രീഭൂതനായ പ്രജകൾ നിറഞ്ഞാസക
ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുപോന്നിരുന്നതിന് അവസാനം ഉണ്ടാ
യില്ല ഇപ്രകാരം സേപച്ഛാരണം നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്ന മാ
മുലക്കുളുടെ കയ്യിൽനിന്ന് ഈജിപ്തുരാജ്യത്തെ തട്ടിപ്പറി
യ്ക്കുന്നതും ഈജിപ്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു സൈപ്രകാലക്ഷേപത്തി
നുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാക്കിക്കൊടുക്കുന്നതും വിരധമെന്നെന്നെ
നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു.

ഈജിപ്തുരാത്ര.

നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിനു നേരെ പുറപ്പെട്ടതു 46000
ഭടന്മാരോടുകൂടിയായിരുന്നു. ഇവർ പുറമെ ശിപ്തശാസ്ത്രജ്ഞ
ന്മാരും, ഗണിതശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും, രസവാദതന്ത്രജ്ഞന്മാരും,
തത്വശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരും മറ്റുമായി അനവധി വിദഗ്ദ്ധന്മാർ
നെപ്പോളിയന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനാകട്ടെ ക
രു നിമിഷനോരമെങ്കിലും വിശ്രമിക്കാതെ ഈജിപ്തുവിജയ
ത്തിൽതന്നെ ഏകാഗ്രഹിത്തനായി പൃഥ്വിയെ ഉറപ്പാക്കു
ന്നതിലും വൈരികളുടെ ബലത്തെ അറിഞ്ഞു തബാനോക്കി
ആക്രമിക്കുന്നതിലും ജാഗ്രതയോടെ സമയത്തെ ചിലവുചെ
യ്ക്കുകൊണ്ടിരുന്നു. “ഇപ്രകാരം അദ്ധ്വാനിക്കുന്നതായാൽ ദേ
ഹസൗഖ്യം ഇല്ലാതെയാകുമല്ലോ. ദിനംപ്രതി അല്പനേര
മെങ്കിലും വിശ്രമിക്കണം” എന്ന് ഒരു സ്നേഹിതൻ നെപ്പോ
ളിയനോടു പറയുകയുണ്ടായി. “ഞാൻ എന്തുചെയ്യാനും കരു
ക്കമാണു. വിശ്രമിച്ചു സമയത്തെ പാഴാക്കിക്കളയുവാൻ മാ
ത്രം ഏകാന്താട് ആചശ്യപ്പെടരുത്. പൊയ്ക്കയ സമയത്തെ
വീണ്ടെടുക്കുവാൻ ആർക്കും സാധിക്കുകയില്ല” എന്നു നെപ്പോ
ളിയൻ മറുപടിപറയുകയാണു ചെയ്തത്. ഒരു നിമിഷനേര
മെങ്കിലും വൃത്ഥ്യാക്കിക്കളയാത്ത മഹാനാരുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ
നെപ്പോളിയൻ ഇന്നും ശാശ്വതമായ സ്ഥാനം പിടിക്കുന്നു
ണ്ട്. ഈജിപ്തിനു നേരെയോണു നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെട്ടത്
എങ്കിലും യൂറോപ്പിലെ അധികജനങ്ങൾക്കും പ്രത്യേകിച്ചു പാ

രസീകനാക്കും ആ രണത്തുരന്റെ യാത്ര എങ്ങോട്ടായിരുന്നു
വെന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിന്നു നേരെയൊന്നു
പുറപ്പെട്ട് എന്നു പറയുന്ന കൂട്ടർ ഒരുവക. ഇന്ത്യയുടെ നേരെ
യാണെന്നു മറ്റൊരു കൂട്ടർ. സൂര്യസ്തംഭമായിട്ടു കിഴക്കേക്കു നോക്കി
മുന്നാമതൊരു കൂട്ടർ. ആകപ്പാടെ നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധ
യാത്ര എവിടേക്കുണ്ടെന്നുള്ള നിശ്ചയം ആർക്കുതന്നെ ഉണ്ടാ
യിരുന്നില്ല. പലേ ഭാഷകൾ അറിവുള്ളവരും ഒരു അച്ചടിയ
ത്തൂവും അക്ഷരം നിറത്തുന്ന കൂട്ടരും നെപ്പോളിയന്റെ കൂടെ
യാത്രചെയ്തിരുന്നവെന്നറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹം വിദ്യാഭിരുചി
ക്കായി എത്രമാത്രം പണിചെയ്തിരുന്നുവെന്ന് അനായാസേ
ന ഉറപ്പാക്കാവുന്നതാണ്. ടൊളോൺ, ജിനോവാ, അജാക്കി
യൊ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽനിന്നു യുദ്ധപരിചയമുള്ള ഭട
ന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ തുടരെത്തുടരെ വന്നു
ചേർന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ എവിടെയ്ക്കാണ് യുദ്ധ
സന്നദ്ധനായി പുറപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നറിയാതെ ഇംഗ്ലീഷു
കാർ നന്നെ കഴങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിനെ ഏതു സമയത്തിൽ നെ
പ്പോളിയൻ ആക്രമിക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ടുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലീ
ഷുകാർ ആലോചനാമണ്ഡപത്തിൽ സമ്മേളിച്ചു. നെപ്പോ
ളിയനെ തിരയുവാനായി ഒരു വലിയ നാവികസൈന്യത്തെ
തയ്യാറാക്കി നെൽസൺ എന്ന നാവികസൈന്യാധിപതിയെ
ഇംഗ്ലീഷുകാർ മദ്ധ്യധരണിക്കടലിലേയ്ക്കയച്ചു. നെപ്പോളിയൻ
മുപ്പതു പടക്കപ്പലുകളോട് ഇംജിപ്പിനെ ലക്ഷ്യമാക്കി സഞ്ച
രിച്ചു. യാത്രാമദ്ധ്യത്തിൽ അറവധി കപ്പലുകൾ പലേ ദിക്കു
കളിൽനിന്നും വന്നു നെപ്പോളിയന്റെ പടക്കപ്പലുകളോടുകൂ
ടി ചേർന്നു. ചരിത്രപുസ്തകങ്ങളേയും ശാസ്ത്രഗ്രന്ഥങ്ങളേയും
നെപ്പോളിയൻ കപ്പലിൽ ഇരുന്ന് ഇടവിടാതെ വായിച്ചു
കൊണ്ടിരുന്നു. നോവലുകളെ അദ്ദേഹത്തിന്നു കണ്ടുകൂടാതിരു
ന്നു. നോവൽവായനയിൽ വ്യയംചെയ്യുന്ന സമയത്തെ മാറ്റു
വല്ല വിഷയങ്ങളിലും ചിലവുചെയ്താൽ എത്രയോ ഗുണപ്രദ

ജായിരിക്കും എന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായം. അദ്ദേഹം രാജ്യഭാരം കയ്യേറുകാലത്തു രാജമന്ദിരത്തിൽ ചേർന്നു കരു സ്രീനോവൽവായിക്കുന്നതിനെ കണ്ടു “നിണക്കുവേറെ പുസ്തകങ്ങൾ കണ്ടു കിട്ടിയില്ല” എന്നു ചോദിച്ചുകൊണ്ടു നോവലിനെ വാങ്ങി അദ്ദേഹം ഭാരത്തു വലിച്ചെറിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഇരുപത്തേഴുദിവസം യാത്രചെയ്തശേഷം നെപ്പോളിയൻ മാർട്ടാ ദ്വീപിൽ എത്തി. ഇപ്പോൾ മാർട്ടാ ദ്വീപ് ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേതാകുന്നു. നെപ്പോളിയൻ മാർട്ടായെ കൈവശപ്പെടുത്തി. അവിടെനിന്നു അലക്സാണ്ട്രിയ തുറമുഖത്തിലേക്കു യാത്രചെയ്തു. ഫ്രാൻസുകാരുടെ ഗതിയെ അന്വേഷിച്ചറിയാൻ പുറപ്പെട്ടിരുന്ന നെൽസൺപ്രഭു മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ പിന്നാലെ എത്തി.

അലക്സാൻഡ്രിയായുദ്ധം.

പതിവുപ്രകാരം സൈന്യങ്ങളെ സുദൃഢദേശങ്ങളാൽ ഉജ്ജ്വലസ്വപലന്മാരാക്കിത്തീർത്തശേഷം നെപ്പോളിയൻ ഈജിപ്തിന്നു നേരെ വെടിവെച്ചു. പീരങ്കികൾ സംഹാരഭദ്രനെപ്പോലെ കോട്ടകളേയും 'കെട്ടിടങ്ങളേയും മാടങ്ങളേയും മതിലുകളേയും തകർത്തുതുടങ്ങി. മാമുലുക്കുകൾ കുറെ നേരം എതിർത്തു നിന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയന്റെ പീരങ്കികൾ തപ്തങ്ങളായ അയഃപിണ്ഡങ്ങളെ ഇടവിടാതെ വഷ്ഠിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു യുദ്ധക്ഷമയിൽ നിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞുപോയി. ഈജിപ്റ്റിൽ പ്രചേരിക്കാൻ നെപ്പോളിയനു തടസ്സമൊന്നും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പരാജിതന്മാരെ ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നും അവരുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ബഹുമാനിക്കേണമെന്നും കൊള്ളുചെയ്യുന്നതു പാമരന്മാരുടെ പ്രവൃത്തിയാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ സ്വസൈന്യങ്ങളോടു പറഞ്ഞുറപ്പിച്ചശേഷം നഗരപ്രവേശനോദ്യമനായി പുറപ്പെട്ടു. മാമുലുക്കുകൾക്കും നാട്ടുകാർക്കും താഴെ കടന്നിപ്പുപ്രകാരം മുന്നറിവുകൊടുത്തു: “ഈജിപ്തു മഹാജനങ്ങളെ

മേ!- നിങ്ങളുടെ മതാനുഷ്ഠാനങ്ങളെ ശിഥിലീകരിക്കാനും സ്വത്തുക്കളെ പിടിച്ചുപറ്റിപ്പാനും ആണു ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളതു് എന്നു നിങ്ങളോടു പലരും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടായിരിക്കാം. ഞങ്ങൾ അതിന്നല്ല വന്നിട്ടുള്ളതു്. നിങ്ങളുടെ ദേഹരക്ഷയേയും ധനരക്ഷയേയും പ്രബലപ്പെടുത്തി സ്വൈരവാസം നൽകുവാനാണു ഞങ്ങൾ വന്നിട്ടുള്ളതു്. മുഹമ്മദുനബിയെ പഴിക്കാനല്ല ഞങ്ങളുടെ പരിശ്രമം. നിബിയെ നിങ്ങൾ ആരാധിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ ആരാധനയ്ക്കുള്ള സൗകര്യങ്ങൾ യഥേഷ്ടം ഉണ്ടാക്കിത്തരുവാൻ ഞങ്ങൾ ഉത്സാഹിക്കുന്നതാണു്. മതദ്രോഹം ഞങ്ങൾക്കു് കടുത്തന്നേയില്ല. എല്ലാവരും അവരവരുടെ മതനിബന്ധനകളെ ആദരിച്ചു് ഈശ്വരാരാധനചെയ്യാൻ സ്വാതന്ത്ര്യമുള്ളവരാണെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരാകുന്നു ഞങ്ങൾ. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു് എന്തെല്ലാം അക്രമങ്ങൾ ചെയ്യുമോ എന്നുള്ള ഭീതിയെ അകലെ മാറ്റിനിർത്തുവിൻ. മാമൂലുക്കുകളുടെ അധികാരത്തിൻകീഴിൽ ഈജിപ്തുപ്രജകളെല്ലാം അനന്തങ്ങളായ കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെന്നു ഞങ്ങൾക്കറിയാം. ആ കഷ്ടങ്ങളെ ഇല്ലായ്മചെയ്യാനും ഈശ്വരസൃഷ്ടനായ നാമെല്ലാം ഒരുപോലെ സമാവകാശികളാണെന്നും തെളിയിക്കാനാണു ഞങ്ങളുടെ പുറപ്പാടു്. നിങ്ങളുടെ മതഗ്രന്ഥങ്ങളെ ഞങ്ങൾ ബഹുമാനിക്കുന്നു. മാമൂലുക്കുകളുടെ അധികാരങ്ങളേയും ആധിപത്യങ്ങളേയും കരച്ചുവെപ്പാനും പ്രജകളുടെ ക്ഷേമങ്ങളേയും സ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും വ്യവസ്ഥപ്പെടുത്തുവാനും മാത്രമാകുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഇപ്പോഴത്തെ നഗരപ്രവേശം.” ഈ മുന്നറിവു കിട്ടിയപ്പോൾ അലക്സാൻഡ്രിയാനഗരവാസികൾ നെപ്പോളിയനെ ശ്ലാഘിച്ചു. യാതൊരു തടസ്സവുമുണ്ടാതെ നെപ്പോളിയൻ പട്ടണപ്രവേശം കഴിച്ചു. അലക്സാൻഡ്രിയ കൈവശമായ ഉടനെ അതിലെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെയാണു നെപ്പോളിയൻ ചിന്ത ചെയ്തതു. പട്ടണങ്ങൾ പിടിച്ചടക്കിയ ഉടനെ ജനങ്ങളെ ഉ

പട്ടവിച്ചും സ്ത്രീകളുടെ ചാരിത്രശുദ്ധിയെ മലിനപ്പെടുത്തിയും പണവും പണ്ടവും കൈക്കലാക്കിയും വിജയപതാക ഉയർത്തുന്ന സൈന്യാധിപതികൾ എത്രയോ ഉണ്ട്. എന്നാൽ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ അവരിൽനിന്നു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ട ഒരു പുണ്യാത്മാവായിരുന്നുവെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രവൃത്തികൾ വിളിച്ചുപറയുന്നുണ്ട്. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെയും അഭിവൃദ്ധിയേയും ലക്ഷ്യമാക്കിയല്ലാതെ അദ്ദേഹം കേവലം രാജ്യലോഭിയായോ ദ്രവ്യലോഭിയായോ കർമ്മവും പ്രവർത്തിച്ചിട്ടില്ല. അലക്സാൻഡ്രിയയിൽ ഒരു സംരക്ഷകസൈന്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ സ്ഥാപിച്ചു. കോട്ടകളേയും തുറമുഖങ്ങളേയും കേടുതീർത്തു നന്നാക്കി. വിദ്യാശാലകളെയും യന്ത്രശാലകളേയും പണിചെയ്യിപ്പിച്ചു. മംഗുലക്കുകളുടെ ആക്രമങ്ങളിൽനിന്നു നഗരവാസികളെ വിമുക്തമാക്കി.

കൈരോയ്ക്കു ഭംഗം.

തദനന്തരം നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെട്ടതു കൈരോ പട്ടണത്തിന്നു നേരെയായിരുന്നു. അലക്സാൻഡ്രിയയുടെ ദക്ഷിണഭാഗത്തിൽ അറുപതുനാഴികയകലെ കിടക്കുന്ന കൈരോ പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേരുക എന്നുള്ള കാര്യം സുസംബ്രമായിരുന്നില്ല. അലക്സാൻഡ്രിയയുടേയും കൈരോപട്ടണത്തിന്റേയും മദ്ധ്യത്തിൽ അറുപതുനാഴിക വിസ്താരത്തിൽ പരന്നു കിടന്നിരുന്ന മണൽപ്രദേശം ജലസ്രവ്യമായ ഒരു മരുഭൂമിയായിരുന്നു. ഈ മരുഭൂമിയിൽ ചണ്ഡകിരണാതപം ഏറു ശുഷ്കമാകാത്ത സസ്യങ്ങൾ ഒന്നുംതന്നെയുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഞ്ചാരസൗകര്യം ലേശമെങ്കിലും ഇല്ലതന്നെ. ആഹാരമില്ലാതെയും സൂര്യതപത്തിൽനിന്നു രക്ഷ പ്രാപിക്കാൻ തക്കതായ വൃക്ഷമായകളോ താവളങ്ങളോ ഇല്ലാതെയും, ദാഹശമനം ചെയ്യാൻ ഒരു തുള്ളി വെള്ളമെങ്കിലും ലഭിക്കാതെയും, നടക്കുമ്പോൾ കാൽമുട്ടുവരെ മണലിൽ പൂന്നും, കഷ്ടപ്പെട്ടുവരിതപിച്ചു ഭീവനെ സന്തുഷ്ടിക്കുവാൻ ഭരണിയ ധീരന്മാരല്ലാ

ഒരു മറാഠയും ഈ മരുഭൂമിയെ തരണംചെയ്യാൻ വിചാരിക്കുകയില്ല. അത്ര ഭയങ്കരമായ മരുഭൂമിയെ, അനേകം സൈന്യങ്ങളോടും സാമാനങ്ങളോടും കൂടി, കടക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം മഹാസാഹസവൃത്തിയെ ആരംഭിച്ചു നശിക്കാനാണു പോകുന്നത് എന്നു പലരും പറയുക ഉണ്ടായി. “ഉത്സാഹിനം പുരുഷസിംഹമുപൈതി ലക്ഷ്മി” എന്നുള്ള ആപ്തവാക്യത്തെ മനോദിപ്തത്തിൽ ദൃഢമായി പ്രതിഫലിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ മരുഭൂമിയെ ഭയപ്പെടുമോ? സൈന്യസമേതനായി അദ്ദേഹം മരുഭൂമിയെ താണ്ടിക്കടന്നു. മാഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ ക്ഷീണംകൊണ്ടു കഴങ്ങുന്ന ഭടന്മാരെ ഉത്സാഹപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടും വിശപ്പുകൊണ്ടും ദാഹംകൊണ്ടും കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭടന്മാർക്കു താൻതന്നെ ആഹാരവും പാനീയവും നൽകിക്കൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽനിന്നു തളച്ചയെ അട്ടിപ്പായിച്ചു. അതുപതുനാഴികകൂടും നാഞ്ചരിച്ച ശേഷം സന്ധ്യപരിപൂർണ്ണമായതും ഫലവൃക്ഷങ്ങളുടെ ശിതളഹാരയകളാൽ മനോഹരമായതും യാത്രാക്ഷീണംകൊണ്ടു തളന്നവരുടെ നയനങ്ങൾക്കു ആനന്ദത്തെ വിതരണം ചെയ്യുന്നതും ആയ കൈരൊപട്ടണത്തെ കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയനും ഭടന്മാരും സന്തോഷഭരിതന്മാരായി ഭീമപ്രശ്വാസമിട്ടു കൈരോനിവാസികൾ നെപ്പോളിയനേയും സൈന്യങ്ങളേയും കണ്ട മാത്രത്തിൽ എന്തു ചെയ്യേണ്ടുവെന്നറിയാതെ വിഷണ്ഡരായി റിന്നു. കൈരൊനഗരപരിപാലകനായ മൊബ്ദേ മാമുലുക്കു അശ്വസൈന്യങ്ങളെ ഒരുക്കി നെപ്പോളിയനെ തടയുവാൻ സന്നദ്ധനായി. മാമുലുക്കുകൾപ്രകൃത്യാതന്നെ വീരയോദ്ധാക്കന്മാരും മരുഭൂമിയിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞുപോയവരും എന്തുവിധമായ ആയുധങ്ങൾ പ്രയോഗിക്കുന്നതിലും സമർത്ഥന്മാരും ആയിരുന്നു. മാമുലുക്കുകൾ എത്രതന്നെ രണശൂരന്മാരായിരുന്നാലും വേണ്ടതില്ല, നെപ്പോളിയന്റെ പീഠപ്രയോഗങ്ങളെ തടുത്തുനി

പ്ലാൻ സാധിക്കാതെ അവർ പിൻതിരിഞ്ഞോടി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം പിൻതുടന്നോടി കൈരോപട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചു. മുഹമ്മദീയസ്രീകൾ ഘോഷാസ്രീകളാണെന്നും അവരെ യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും ശല്യപ്പെടുത്തിപ്പോകരുതെന്നും നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരോടു മുൻകൂട്ടി കല്പിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം കൈരോപട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ മോറബ് ദേവാമുലുക്കിന്റെ ഭാര്യ തന്റെ രാജധാനിയിൽ ഇരിക്കുകയായിരുന്നു. ഫ്രാൻസുസൈന്യം പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിച്ച് എന്തെല്ലാം അനീതികൾ പ്രവർത്തിക്കുമോ എന്നു ഭയപ്പെട്ട മുഹമ്മദീയസ്രീകൾ മുക്കിലുംമുലയിലും കാടിയൊളിക്കുന്ന സമയത്താണ് ജോസഫൈന്റെ പുത്രനും നെപ്പോളിയന്റെ പ്രീതിക്കു പാത്രീഭൂതനായ യുവാവും ആയ യൂജൻ, നെപ്പോളിയന്റെ കല്പനപ്രകാരം, മോറബ് ദേയുടെ രാജധാനിയിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. “സ്രീജനങ്ങൾക്കു യാതൊരു ഉപദ്രവവും നേരിടരുതെന്നാണ് എന്റെ യജമാനന്റെ കല്പന. ആ കല്പനയെ നിറവേറ്റാൻ ഞാൻ ഭവതിയുടെ സന്നിധാനത്തിൽ വന്നിരിക്കുകയാണ്” എന്നു യൂജൻ മാമുലുക്കിന്റെ പത്നിയെ അറിയിച്ചു. യൂജന്റെ സത്പരാവത്തേയും നെപ്പോളിയന്റെ ധർമ്മബുദ്ധിയേയും അഭിനന്ദിച്ച ആ യോഷിതാരത്നം വിലയേറിയ ഒരു വൈരമോതിരം യൂജനു സമ്മാനിച്ചു.

ഈജിപ്ത് പരിഷ്കരണം.

നെപ്പോളിയൻ വിജയധാടിയോടുകൂടി വിശ്രമിക്കുകയല്ല ചെയ്തത്. ക്ഷീണപരിഹാരം ചെയ്ത സമയം പോക്കുക എന്നുള്ള സമ്പ്രദായം നമ്മുടെ ചരിത്രനായകനെ ഒരിക്കലും ബാധിച്ചിട്ടില്ല. പ്രവൃത്തിചെയ്തുകൊണ്ടുതന്നെ വിശ്രമം തേടാൻ ഇല്ലാത്ത സാമന്ത്രിയും അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വതസ്സിദ്ധമായിരുന്നു. ഈജിപ്തിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയായ കൈരോപട്ടണം സ്വായത്തമായ ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ ഭരണസംബ

സ്വന്തര നിബന്ധനകളെ ഏല്പട്ടത്തുകയാണു് ചെയ്തതു്. അതിനായി അദ്ദേഹം കൈരെ പട്ടണത്തിലെ പ്രമാണികളെ വിളിച്ചുവരുത്തി ഒരു മഹാജനസഭ കൂട്ടി. രാജഭരണസംബന്ധമായ വിഷയങ്ങളെ ആ മഹാജനസഭയിൽവെച്ചു പരിശോധിക്കുകയും മേലാലുള്ള ഭരണമുടങ്ങളെ രേഖപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു. ഇടിഞ്ഞുപോയ കോട്ടകളേയും പുരാതനങ്ങളായ കെട്ടിടങ്ങളേയും കേട്ടു തീർത്തു പരിപാലിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ കല്പന കൊടുത്തു. ഈജിപ്തിന്റെ പൂർവ്വ അന്തരങ്ങളെ സംഗ്രഹിച്ച് ഒരു ചരിത്രമെഴുതുവാനും രാജ്യത്തിലെ ധനസ്ഥിതിയെ പരിശോധിച്ച് ആദായമാർഗ്ഗങ്ങളെ കണ്ടുപിടിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ വിദഗ്ദ്ധന്മാരായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ഏല്പട്ടത്തി. ഈജിപ്തിലെ പ്രധാനഭാഷയായ അറബിഭാഷയ്ക്കും പൗരീസഭാഷയ്ക്കും തമ്മിൽ ഐക്യരൂപംവരുത്തിത്തീർക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ ദിഭാഷികളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അനവധി യന്ത്രശാലകളെ ഈജിപ്റ്റിൽ അദ്ദേഹം ആലുരായി സ്ഥാപിച്ചു. മരുഭൂമികളിൽ അവിടവിടേയായി കൂലങ്ങളും തടാകങ്ങളും കുഴിപ്പിച്ചു. ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളെ വളർപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ഭാരോ പ്രവൃത്തികളേയും ആരംഭിച്ചു പരിശോധിക്കുന്നതായാൽ അദ്ദേഹം ധനസമ്പാദനത്തിലുള്ള അത്യാഗ്രഹത്തോടുകൂടി യാതൊരു രാജ്യത്തേയും വിടിച്ചുകീട്ടില്ലെന്നു ഫസ്താമലകമ്പോലെ തെളിഞ്ഞുകൊണ്ടാതിരിക്കുകയില്ല. ഈജിപ്തിനെ പരിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയന്റെ കയ്യിൽനിന്നു് അനവധി ദ്രവ്യം ചിലവായിട്ടുണ്ടു്. ഈജിപ്തുനാട്ടുകാർ ഈ സംഗതിയെ അറിയാതെയിരുന്നില്ല. അന്യനാട്ടുകാരനായ ഒരു യോദ്ധാവു തന്റെ സ്വന്തം കയ്യിൽനിന്നു ധനം ചിലവുചെയ്തു നാട്ടുകാരെ യോഗക്ഷേമങ്ങളെ നിയന്ത്രണംചെയ്യുന്നുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അറബിജാമർ നെപ്പോളിയനെ ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും ബാഹ്യമായിട്ടു. കുഹമ്മദിയരുടെ ദൈവസ്ഥലങ്ങളിൽ നെപ്പോളിയൻ

വന്നുപോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്നത് അറബിക്കാരുടെ പ്രീതിബഹുമാനങ്ങൾക്കു 'പ്രത്യേകകാരണമായിത്തീർന്നു. നെപ്പോളിയൻ, ധർമ്മപ്രതിഷ്ഠാപനം ചെയ്യാൻവേണ്ടി അവതരിച്ച ദിവ്യപുരുഷനാണെന്നു അറബിക്കാർ സ്തുതിച്ചുതുടങ്ങി. കൈരോനഗരത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ അജാതശത്രുവായി അല്പദിവസങ്ങളോളം താമസിച്ചു.

നൈൽയുദ്ധം.

നെപ്പോളിയനു് അധികം താമസിയാതെ പിന്നെയും യുദ്ധക്കളത്തിൽ പ്രവേശിക്കേണ്ടിവന്നു. നെൽസൺ പ്രഭുനൈൽ നദീമുഖത്തിൽവെച്ച് ആയോധനത്തിന്നാരംഭിച്ചു. അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയനെപ്പോലെതന്നെ അതിനിപുണനായ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനും ധൈര്യശാലിയും ആയിരുന്നു. നൈൽയുദ്ധത്തിൽ നെൽസൺ പ്രഭു ജയം പ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ പടക്കപ്പലുകളിൽ നാലെണ്ണം മാത്രം രക്ഷവിധം രക്ഷപ്പെട്ടു മാത്രം ദാദിപിന്നു സമീപം എത്തിച്ചേർന്നു. ഈജിപ്തിനെ രക്ഷവിധം കൈവശപ്പെടുത്തി അവിടെ സമാധാനസ്ഥാപനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ നൈൽയുദ്ധത്തിൽ അവജയം പറ്റിയതു നെപ്പോളിയന്റെ ഉദ്ദേശങ്ങൾക്കെല്ലാം വിഷ്ണുമായിത്തീർന്നു. ഫ്രാൻസിൽനിന്നു യാതൊരു വർത്തമാനവും നെപ്പോളിയനു് അറിയാൻ പാടില്ലാത്തവിധത്തിൽ നെൽസൺ പ്രഭു മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈജിപ്തിൽനിന്നു പുറത്തുപോകുവാൻ മാർഗ്ഗമില്ലാതെ നെപ്പോളിയൻ കഴങ്ങി. നെൽസൺ പ്രഭുവിന്റെ വിജയവർത്തമാനം യൂറോപ്പിൽ മുഴുവനും വ്യാപിച്ചു. പ്രഭുക്കുക്കിക്കാർ തലവെറുത്തുതുടങ്ങി. പ്രജാധിപത്യഭരണക്കാരെല്ലാം തല താഴ്ത്തി. ജയം പ്രാപിച്ചു മുറുക്കത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തുക്കിരാജ്യത്തേയും റഷ്യാരാജ്യത്തേയും പാഞ്ഞിളക്കി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇത്താലൂയിൽനിന്നും അതിന്നടുത്തുള്ള മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിൽനിന്നും ഫ്രാൻസുകാരെ തുരത്തിയോടി

കാൻ തൂക്കിക്കപ്പലുകളും റഷ്യൻകപ്പലുകളും ഇംഗ്ലീഷുകപ്പലുകളോടീടപേൻ മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിൽ തയ്യാറായി. ഈജിപ്റ്റിൽ നെപ്പോളിയനെ എതിർക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇന്ത്യയിൽനിന്നു സൈന്യങ്ങളെ വരുത്തി. ഐറോപ്യരാജ്യങ്ങളെല്ലാം ഏകോപിച്ച് നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ ആയുധം എടുത്തു. മോറട്ട്ബേ, ഈ തബെങ്കണ്ട, മാമുലക്കുകളെ സ്വന്തമാക്കി ഈജിപ്റ്റിൽ ആഭ്യന്തരകലഹം ഉണ്ടാക്കുവാനും നെപ്പോളിയനെ നാടുവിട്ടോടിക്കുവാനും ഉത്സാഹി പ്പു. ഇപ്രകാരം നാലുഭാഗത്തിൽനിന്നും പല വൈരികളും ഒത്തൊരുമിച്ചു തന്റെനേരെ യുദ്ധംചെയ്യാൻ സന്നദ്ധരായിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ ധൈര്യത്തെ ലേശമെങ്കിലും കൈവിട്ടില്ല. അദ്ദേഹം മദ്ധ്യധരണ്യാഴിക്കും ചെങ്കടലിന്നും മദ്ധ്യേയുള്ള സുയസ്സിൽ സൈന്യസമേതം എത്തി അവിടെ പാളയം അടിച്ചു. നൈൽയുദ്ധത്തിൽ അപജയം സംഭവിക്കാനുള്ള കാരണം പ്രാൻസുസേനാപതിയായ ബ്രൂയസ്സിന്റെ പോരായ്മയായിരുന്നു. പടക്കപ്പലുകളെയെല്ലാം കണിമുക്കി അലക്സാൻഡ്രിയാതുറമുഖത്തിൽ നിർത്തണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ കല്പന. ആ കല്പനയെ ബ്രൂയസ്സ് അനുസരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ പ്രാൻസു പടക്കപ്പലുകളെ പിടിക്കുവാൻ നെൽസൻപ്രഭുവിന്നു സാധിക്കുകയില്ലായിരുന്നു. കീഴദ്വൈഗന്ധനാരുടെ അനുസരണക്കുറവുകൊണ്ടും അവിവേകംകൊണ്ടും അപജയം സംഭവിക്കാതിരിപ്പാൻ വേണ്ടപ്പെട്ട മുൻകരുതലുകളോടുകൂടിയായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ മദ്ധ്യധരണ്യാഴിക്കും ചെങ്കടലിന്നും മദ്ധ്യേ പാളയം അടിച്ചത്.

നെപ്പോളിയന്റെ സ്വരാജ്യഗമനം.

നൈൽയുദ്ധത്തിൽ യഥാർത്ഥത്തിൽ തോൽവുപറ്റിയത് ഈജിപ്റ്റിനായിരുന്നു. പ്രാൻസുകാരുടെ അപജയം അത്ര ഗണ്യമായിരുന്നില്ല. മാമുലക്കുകൾ നെപ്പോളിയന്റെ വിശ്വാസികളായിത്തീർന്നു യുദ്ധത്തിൽ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു.

ന്നു് നാലുഭാഗത്തിൽനിന്നും പലേ സൈന്യങ്ങളും ഏകോ
പിച്ചു നെപ്പോളിയനെ പരാജയപ്പെടുത്തുവാൻ വട്ടംകുട്ടി
ക്കൊണ്ടിരുന്ന സമയത്തിൽ കൂടി ഈജിപ്തിലെ ആഭ്യന്തരകല
ഹത്തെ രണ്ടുമണിക്കൂർ നേരത്തിനുള്ളിൽ അമച്ഛെഡ്ഡൻ
നെപ്പോളിയൻ പ്രാപ്തനായി. കലഹക്കാരായ അനേകം മ
മുലക്കുകളും അറബികളും തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ടവകി
ലും നെപ്പോളിയൻ അവരിൽ മിക്കവേരെയും ദയോപദ്രസ്തര
വിട്ടയച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ നേരെ ദയകാണിക്കുന്നതു ചിലപ്പോൾ
അപകടമായിത്തീരമെന്നു നെപ്പോളിയൻ ഉടനെ അനുഭവ
മായി. വിട്ടയക്കപ്പെട്ട മറ്റുലക്കുകളും അറബികളും ഒന്നിച്ചു
ചേർന്നു വീണ്ടും ലഹളയ്ക്കാരംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ അസഹ്യ
മായ കോപം ഉണ്ടായി. ലഹളക്കാരെ ആയിരക്കണക്കായി
പിടിച്ചു പിറകി മുഖത്തിൽവെച്ച് അദ്ദേഹം തീക്കൊളുത്തി.
അങ്ങിനെ ചെഡ്ഡൻ നെപ്പോളിയൻ ഒട്ടംതന്നെ മനസ്സുണ്ടാ
യില്ല. എങ്കിലും ഗത്യന്തരമുണ്ടായില്ല. ലഹളക്കാരെ വിട്ടയ
ച്ചാൽ അവർ വീണ്ടും ലഹളകൂട്ടുകയെ ഉള്ളു. അവരെ കാരാ
ഗൃഹത്തിൽ അടച്ചു പരിപാലിക്കാമെന്നുവെച്ചാൽ അവരെ
തീവ്രിപ്പോരൂവാൻ സൗകര്യം തൽക്കാലം ഉണ്ടായില്ല. ഇ
ങ്ങിനെയിരിക്കെ നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ അതി
സാരരോഗം കലശലായി ബാധിച്ചു. രോഗപീഡിതന്മാരെയെ
ല്ലാം പ്രത്യേകിച്ച് ഭാരോ കൂടാരങ്ങളിലാക്കി വൈദ്യന്മാരെ
ക്കൊണ്ടു ചികിത്സിപ്പിച്ചു. ആ അതിസാരം അടുത്തുചെല്ല
ണവരെയെല്ലാം ബാധിച്ചുതുടങ്ങി. ഭടന്മാർ അനവധി മരി
ച്ചു. രോഗികളെ ചികിത്സിക്കുവാൻ വൈദ്യന്മാർ ധൈര്യമു
ണ്ടായില്ല. അതിസാരം തങ്ങളെയും ബാധിച്ചേക്കുമേ എന്നു
ള്ള ഭയംകൊണ്ടു വൈദ്യന്മാർ പിൻമാറി. നെപ്പോളിയനാക
ട്ടെ, ലേശമെങ്കിലും കൂസൽകൂടാതെ രോഗികളുടെ ഇടയിൽ
കടന്നുചെന്ന് അവർക്കു വേണ്ടുന്ന ഭക്ഷ്യധനങ്ങളും ആഹാരവു
മാർക്കു കൊടുക്കേണ്ടതെന്നു കൊടുത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ

സൈന്യങ്ങളുടെ സ്ഥിതി ഏവംവിധമായിരിക്കെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും തുർക്കികളും ഒന്നായി ചേർന്ന് അദ്ദേഹത്തോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വട്ടംകൂട്ടി. ഇംഗ്ലീഷുകാരികനായ സർ സിഡ്നി സ്മിത്ത് അതിയെയുത്തോടുകൂടി യുദ്ധംചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യങ്ങളിൽ പലരും മരിച്ചു. അതിസാരരോഗവും അനവധി ഭടന്മാരെ ഇരയാക്കി. മാനുഷികമായും ദൈവികമായും ഉള്ള വൈരികൾ ഏകകാലത്തിൽതന്നെ എത്തിത്തീട്ടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ യെയുത്തത്തിനും മനഃസ്ഥിരതയ്ക്കും ലേശമെങ്കിലും വാട്ടംതട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യനാശം കീഴ്ദ്വോഗസ്ഥന്മാരെ അത്രപ്തന്മാരും യുദ്ധംചെയ്യാൻ മനസ്സില്ലാത്തവരും ആക്കിത്തീർത്തു. സൂയസ്സിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി ഫ്രാൻസുസൈന്യങ്ങൾക്ക് അസഹ്യമായിത്തീർന്നി. പല്ലവിധത്തിലും ഫ്രാൻസിൽ എത്തിച്ചേർന്നാൽ മതിയെന്ന ഭടന്മാർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. സൂക്ഷിതമായ ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽക്കൂടി കപ്പലോടിച്ച് ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ എത്തിച്ചേരുക എന്നുള്ള കാര്യം വിഷമമല്ല വിഷമതരമായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ കപ്പലിൽ കയറ്റി ആഫ്രിക്കക്കരയോരമായി യാത്രചെയ്യാൻ തീർച്ചയാക്കി. ശത്രുക്കളുടെ ഫടക്കപ്പൽ അടുക്കുന്നപക്ഷം തന്റെ കപ്പലുകളെ കരയ്ക്കടുപ്പിച്ചുനിർത്തി ശത്രുക്കളോടു പോരാടുന്നത് അധികം ഗുണകരമായിരിക്കും എന്നുള്ള ആലോചനയോടുകൂടിയിരിക്കുന്നു നെപ്പോളിയൻ ആഫ്രിക്കക്കരയോരമായി കപ്പലോടിച്ച്. ശത്രുക്കളാൽ ആവൃതമായ ആഴിയിൽക്കൂടി കപ്പലോടിച്ച്പോകുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ചരിത്രഗ്രന്ഥങ്ങളേയും മതഗ്രന്ഥങ്ങളേയും നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ സുഭാഷിതങ്ങളെ ഓയിച്ചു വായിച്ചു മനസ്സിനെ ശുദ്ധീകരിക്കുവാൻ ഈ അവകടയാത്രയിൽക്കൂടി നെപ്പോളിയൻ അവസരം ലഭിച്ചു. “അലക്സാണ്ടർ, സീസർ, ചാർലിമേയൻ മുതലായ കൂട്ടരും ഞാനും സമസൃഷ്ടികളുടെ രക്തപ്രവാഹം

അർത്ഥം സാമ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. യേശുക്രിസ്തുവാകട്ടെ, അനന്തം
 ഉമായി ഒഴുകുന്ന കരുണാപ്രവാഹത്താൽ ശാശ്വതമായ സാ
 മ്രാജ്യം സ്ഥാപിച്ചു. ആ മഹാന്റെ ശാസ്തിതന്നെയൊക്കെ
 ശാസ്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സുഭാഷിതങ്ങൾതന്നെയൊക്കെ സു
 ഭാഷിതങ്ങൾ. യേശുക്രിസ്തുവിന്റെ മതതത്വങ്ങളെ അറിയു
 ന്തെ പാതിരിമാരും മതഗുരുവാരെന്നും അഭിമാനിക്കുന്ന പോ
 ്ലും അവലോകിച്ചിതങ്ങളായ പ്രസംഗങ്ങളാൽ ജനങ്ങളെ
 മലിനപ്പെടുത്തുന്നത് അത്യന്തം ശോചനീയം” എന്നിങ്ങി
 നെ നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. നാല്പതുദിവസം
 യാത്രചെയ്തശേഷം ജനനദേശമായ കോർസിക്കയിൽ നെ
 പ്പോളിയൻ എത്തി. അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാനും സ്വാഗതം
 പറഞ്ഞു. കപ്പലിൽനിന്നു കരയിൽ ഇറക്കുവാനും ലക്ഷോപല
 ക്ഷം ജനങ്ങൾ കടൽക്കരയിൽ വന്നുചേർന്നു. വീരധീരന്മാരും
 യ ആ പുരുഷകേസരിയെ ഒരു പ്രാവശ്യം കണ്ടു ജനസാഹ
 ച്യം വരുത്തണമെന്നുള്ള ഏകവിചാരത്തോടുകൂടി ആ കടൽ
 കരയിൽ കൂടിയ ജനങ്ങൾക്കു കയ്യുംകണക്കും ഉണ്ടായിരുന്നി
 ല്ല കോർസിക്കയിൽ ഒന്നരണ്ടുദിവസം താമസിച്ചശേഷം
 നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു ഒരു ഇംഗ്ലീഷുവ
 ടക്കപ്പൽ നെപ്പോളിയനെ പാർത്തു വന്നുകൊണ്ടിരുന്നുവെ
 കിലും നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ കപ്പലിനെ തൊടുവാൻ
 സാധിച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ അമ്പതുദിവസത്തെ യാത്ര
 കൊണ്ടു ഫ്രാൻസിൽ എത്തി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം
 ഫ്രാൻസുകാരുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നൂതനമായ ഡെയ്തുബീജ
 ങ്ങളെ വിതച്ചു. “പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ പ്രതിഷേധിച്ചു മ
 ഹാൻ വരുന്നുണ്ട്” എന്നു ജനങ്ങൾ കൊണ്ടാടി. ആനന്ദവ
 താകുകൾ ആകാശമാറ്റത്തിൽ ആടിക്കളിച്ചു. നെപ്പോളിയ
 ന്റെ വരവിനെ അത്യാസക്തിയോടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊ
 ണ്ടിരുന്ന ജോസഫൈൻ ആനന്ദാഞ്ജലിയിൽ മുങ്ങി. അദ്ദേഹം
 ഈജിപ്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയ ദിവസം മുതൽ ജോസഫൈൻ

അന്തമില്ലാത്ത കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഒരു സാധാരണ കുടുംബത്തിൽ ജനിച്ചവളും മുന്പൊരിക്കൽ ഒരു തോട്ടത്തിനെ സ്വീകരിച്ചവളും ആയ ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയന്റെ ഭാര്യപദവി അനുഭവിക്കുന്നതിൽ അസുയോഗ്യമായ സുഹൃദ്യങ്ങൾ പലതും തുടിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ തരംകിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം ജോസഫൈനെ അപമാനിക്കുവാൻ തയ്യാറായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരിമാരും ജോസഫൈന്റെ ശുഭദശയെപ്പറ്റി അസുയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. അവർ, നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പ്രിയതമയ്ക്ക് എഴുതി അയച്ചിരുന്ന എഴുത്തുകളെ കൂടക്കൂടെ കരസ്ഥമാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇപ്രകാരം സങ്കടപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്ന ജോസഫൈൻ തന്റെ പ്രാണനാഥന്റെ ആഗമനത്തെ ഉൽക്കണ്ഠയാടുകൂടി പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോഴാണ് അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസിൽ എത്തിയത്. സുയോദയത്തിൽ വികസിക്കുന്ന രക്തസരസീഭമങ്ങളെപ്പോലെ ശോഭിക്കുന്ന മുഖത്തോടുകൂടി ജോസഫൈൻ തന്റെ പ്രാണനാഥനെ എത്തിച്ചേർന്നു.

അദ്ധ്യായം 7.

നവീനഭരണം.

നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യപരിമാലനം.

നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിൽ കാലെടുത്തുവെച്ച സമയം ഫ്രാൻസിലെ ഭരണരീതി വളരെ കഴപ്പത്തിലായിരുന്നു. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ തമ്മിൽതമ്മിൽ ഐക്യരയില്ലാതെ മൂന്നു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. അവരുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഭരണകൃത്യം നിർവ്വഹിക്കുവാൻ ഒരുക്കംകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രഭുക്കുഷിയിൽ ചിലരും ജാക്കോബൈനുകുഷിയിൽ ചിലരും പ്രജാ

ധിപത്രികക്ഷിയിൽ ചിലരും ചേർന്നു ഭിന്നഭിപ്രായക്കാരായി രാജ്യഭരണത്തെ അഗാധമായ കഴപ്പത്തിൽ പെടുത്തി കലാക്കി മറിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഭരണരീതി ഇപ്രകാരം ശോചനീയാവസ്ഥയിൽ പെട്ടപ്പോൾക്കുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ വിചാരിച്ചിരുന്നില്ല. ഈ കഴപ്പങ്ങളെ പരിഹാരം ചെയ്യാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആലോചിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം കുറെദിവസം തന്റെ ഭവനത്തിൽനിന്നു പുറത്തിറങ്ങാതെ കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാർ അഞ്ചുപേരും ഭരണസാമന്ത്രിയും പോരുന്നും നെപ്പോളിയൻ ഭരണാഭ്യക്ഷത കയ്യേൽക്കുന്നതായാൽ ജനങ്ങൾക്കു ക്ഷേമവും വിശ്രാന്തിയും ഉണ്ടാകുന്നതാണെന്നും ചില യോഗ്യന്മാർ അദ്ദേഹത്തിനെ അറിയിച്ചു. അസൂയാലുക്കളായ മരുചിലർ, നെപ്പോളിയന്റെ ശക്തിയും കീഴ്ത്തിയും ഉപദ്യപി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നതിനെക്കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്നു പ്രതികൂലമായി പ്രവർത്തിക്കുവാനും ആരംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ദീർഘദൃഷ്ടിയാകട്ടെ സകലവിഷയങ്ങളിലും ഒരുപോലെ കാടി കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം ശത്രുവെങ്കിലും സാന്തപനവാക്കുകളാലും സമ്മാനങ്ങളാലും വശീകരിക്കുവാനും ദണ്ഡഭേദങ്ങളാൽ കീഴടക്കുവാനും പട്ടംകൂട്ടി. മോറ, ബർനാഡി, ഓഫീസിയസ്സ് എന്നീ മൂന്നുകൂട്ടരും സ്വഭീമാനും നടിച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ ഉന്നതിയെ അപലപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നയോപായങ്ങളാൽ നെപ്പോളിയൻ ആ ദുരഭിമാനികളെ മൂന്നുപേരെയും കൈവശപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയൻ സൈനികാഭ്യക്ഷനായിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭടന്മാരെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായങ്ങളെ ശിരസാ വഹിച്ചതേയുള്ളൂ. അത്തുറാൻസഭയിലെ പ്രധാനിയായ കോർനാട് എന്നാൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം എന്തുചെയ്യാനും തെയ്യാറായിരുന്നു. ആ സഭയിലെ പ്രധാന പ്രാസംഗികൻ — നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ അപരജനായ ലൂസിയൻ — ജ്യേഷ്ഠന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ പ്രശംസിച്ചു ജനങ്ങളെ ധരിപ്പിക്കുന്നതിൽ പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധയോ

കൂടി പരിവർത്തിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ അഞ്ഞൂറാൻസഭയിലേയും ഭരണാധ്യക്ഷസഭയിലേയും നേതാവായി തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരിൽ രണ്ടുപേർ ഉദ്യോഗം രാജിവെച്ചു ചിൻവാങ്ങി. മറ്റു മൂന്നുപേരിൽ പാരസ് മനസ്സിലാമസ്സോടുകൂടി ഒടുവിൽ രാജിവെച്ചു. കോനഫർ, മൌളിൻസൺ എന്നീ രണ്ടുപേരും നെപ്പോളിയന്റെ തിരഞ്ഞെടുപ്പിനെപ്പറ്റി വഴക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടേയിരുന്നു. ഒടുവിൽ ഇവർ കരാരൂഢത്തിൽ അടയ്ക്കപ്പെട്ടു. ഭരണാധ്യക്ഷസഭയുടെ സമ്മേളനം പാരിസിൽവെച്ചായാൽ, കഴപ്പങ്ങൾ വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുകയേ ഉള്ളുവെന്നുകരുതി നെപ്പോളിയൻ സമ്മേളനസ്ഥാനത്തെ പാരിസിൽ നിന്നു സെയ്ൻ-ഗില്ലെറ്റ് എന്ന സ്ഥലത്തിലേയ്ക്കു മാറി. പ്രജാധിപത്യകക്ഷിക്കാരെല്ലാവരും നെപ്പോളിയന്റെ പ്രവൃത്തികളെ സസന്തോഷം അനുഭവിക്കുകയും പ്രകടിപ്പിക്കുകയും ജാക്കോബൈൻ കക്ഷിക്കാരും അവരവരുടെ ശക്തിക്കനുസരിച്ച് അവിടേയും ഇവിടേയും ക്ഷോഭങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഈ ജിപ്സിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ ഫ്രാൻസിൽ എങ്ങും പ്രാപിച്ചിരുന്ന സമാധാനവും ശാന്തതയും ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ കൊള്ളരുതായ്മ മൂലം പാടെ നശിച്ചുപോയിരുന്നു. നശിച്ചുപോയ സമാധാനത്തെയും ശാന്തതയേയും പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യം എടുപ്പുമായിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ യുദ്ധയാത്രയിൽ പലേതവണയായി ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ പേരിൽ അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്ന അളവറാ ധനം ദുർവ്വയം ചെയ്യപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു രാജഭണ്ഡാഗാരം നന്നെ ശോഷിച്ചിരുന്നു. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ പ്രഭുതകക്ഷിക്കാരെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതിന്നല്ലാതെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെപ്പറ്റി ചിന്തിച്ചതേയില്ല. നോക്കിയാൽ നോക്കിയേടത്തൊന്നും അത്രപി. മദ്യപാനം, ആഭ്യന്തരകലഹം. കക്ഷിവഴക്ക്, ദാരിദ്ര്യം, വ്യാധി, നരകമയം എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ജാക്കോബൈൻ കക്ഷിക്കാർ

സദാകാലവും ലഹളയും കൊലയുമായി അവരുടെ കക്കിയെ പ്രബലപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ തിഷ്ണ ബുദ്ധിയിലും ദീഗ്ഘദൃഷ്ടിയിലും ജനസാമന്യത്തിനുവിശ്വാസം ഉണ്ടായിരുന്നവെങ്കിലും ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ അനൗചാര്യമായ അനവധി ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ ഭയപ്പെട്ടുനിന്നതേയുള്ളൂ. അവരുടെ ഗുഡാലോചനകളും രഹസ്യസമ്മേളനങ്ങളും ക്ഷോഭപരമ്പരകളെ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജാധിപത്വഭരണം പൊതുജനക്ഷേമത്തെ നിലനിർത്തുവാൻ മതിയാകുന്നില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ അധികം താമസിയാതെ മനസ്സിലാക്കി. ലഹളകളെ മുഴുവനും നെപ്പോളിൻ സൈന്യസഹായത്തോടുകൂടി അമച്ചു ചെയ്തു. എന്തെങ്കിലും ഒരു നവീനഭരണരീതി എപ്പെടുത്താതെ കഴികയില്ലെന്നുള്ള ഘട്ടത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ എത്തി. ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാർ തത്തൽസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നു നീക്കപ്പെട്ടു. ഫ്രാൻസിലെ നിർവ്വാഹകാംഗങ്ങളായി നെപ്പോളിയനോടുകൂടി സീയസ്സ്, ടൂക്കോസ് എന്നീ രണ്ടുപേരും തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. രാജ്യഭരണസംബന്ധമായ നിയമങ്ങളുണ്ടാക്കുന്നതിലും ധനസംബന്ധമായ കണക്കുകൾ തയ്യാറാക്കുന്നതിലും നിർവ്വാഹകാംഗങ്ങളെ സഹായിപ്പാൻ ഇരുപത്തഞ്ചുസാമോജികന്മാർ അടങ്ങിയ രണ്ടുസഭകൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണനവീകരണം ഏതു സ്ഥാനത്തിലാണ് എത്തിക്കുന്നത് എന്നറിയാതേയും ഭരണാഭ്യക്ഷന്മാരുടെ സ്ഥാനം ഇല്ലായ്മ ചെയ്യപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു പ്രഭുത്വഭരണം വീണ്ടും സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്ന് ഊഹിച്ചും ജനങ്ങൾ വഴക്കുകൂട്ടി. അചഞ്ചലമായ മനസ്സോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളുടെ ഗതിയെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസിൽ അക്ഷരാഭ്യോസം ഉള്ളവർ മുപ്പതിന്റേ ഒരുവീതമേ അപ്പോൾ കാണപ്പെട്ടിരുന്നുള്ളൂ. ജനങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ മദ്യപാനികളും 'രാമൻ രാജ്യം ഭരിച്ചാലും രാവണൻ രാജ്യം ഭരിച്ചാലും നമ്മുടെ വയറു നിറയണം' എന്നുള്ള വാക്കുകാരും സ്വയംഭരണത്തിന് അർഹനാല്ലാത്ത

വരും ആയിട്ടാണു കാണപ്പെട്ടതു. “കയ്യുക്കളുവൻ കായ്ക്കാരൻ” എന്നുള്ള ന്യായം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ എല്ലാ ദിക്കിലും വ്യാപ്തമായി കാണപ്പെട്ടു. ചിത്തശുദ്ധിയും വിശാലബുദ്ധിയും ഉണ്ടാകുന്നതുവരെ ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാർ പ്രജാധിപത്വഭരണത്തിന്നു മതിയാകയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി. ആ തീർപ്പിനെ അനുസരിച്ച നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും രാജ്യത്തിൽ ‘പാസ്സാക്കി.’ ഈ കായ്ക്കത്തിൽ സിയസ്സം ടൂക്കറും നെപ്പോളിയന്റെ ഇഷ്ടത്തിന്നു വിപരീതമായിരുന്നില്ല. നവീനഭരണനിയമങ്ങളേയും നിബന്ധനകളേയും കടലാസുകളിൽ അച്ചടിച്ചു ചുമരുകളിനേയും ഭിത്തികളിനേയും ഒട്ടിച്ച് ഭരണരാത്രികൊണ്ടു നാടൊട്ടും വിളംബരപ്പെടുത്തി. നവീനഭരണനിയമങ്ങൾ ജനസാമാന്യത്തെ ആകർഷിച്ചുവെങ്കിലും ചിലർക്കു് ആ നിയമങ്ങൾ അചികാരമായിത്തോന്നിയില്ല. പ്രജാധിപത്വഭരണത്തിന്നു പകരം ഏകനായകത്വഭരണം ആണു് സ്വഭാവപ്പെട്ടതു് എന്ന് അവർ വിറുവിറുത്തു. നെപ്പോളിയൻ തനിച്ചുണ്ടാക്കിയ നിയമങ്ങളും നിബന്ധനകളും നിഷ്പക്ഷപാതയായ രാജ്യഭരണസരണിയിൽ പെടുകയില്ലെന്ന് അവർ ആക്ഷേപിച്ചു. എല്ലാവരേയും തൃപ്തിപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചാൽ “അല്പനും മകനും കഴിയും” എന്നുള്ള കഥപോലെ ആയിത്തീരുകയെ ഉള്ളുവെന്നു നെപ്പോളിയൻ സമാധാനിക്കുകയും ചെയ്തു. പോലീസ്, കരസൈന്യം, കടൽസൈന്യം, വിദേശകാര്യം, വ്യവസായം, വിദ്യാഭ്യാസം എന്നിങ്ങനെയുള്ള സകല ‘ഡിപ്പാർട്ടുമെന്റുകളിലും’ നെപ്പോളിയൻ കാലത്തിനൊത്ത മാറ്റങ്ങൾ എടുപ്പു് ചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയമങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി തയ്യാറാക്കപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ടു ഭൂരിപക്ഷക്കാർക്കു് തൃപ്തികേടിന്നു് ഇടയായില്ല. അല്പ്യക്ഷന്മാരുടെ ഭരണകർലത്തു് അവരുടെ തൃപ്തികേടിന്നു പാത്രീഭവിച്ചുവരും തന്മൂലം കാരാഗൃഹത്തിൽ വസിക്കേണ്ടിവന്നവരും ആയ ആളുകളെയെല്ലാം നെപ്പോളി

യൻ നേരിട്ട ചെന്നു കാണുകയും അവരുടെ പേരിൽ ചുമത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള കുറ്റങ്ങളെപ്പറ്റി വിചാരണ നടത്തി നിർദ്ദോഷികളാണെന്നു കാണപ്പെട്ടവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വിട്ടയക്കുകയും ചെയ്തു. ആണായാലും വേണ്ടതില്ല പെണ്ണായാലും വേണ്ടതില്ല, ബാലനായാലും വേണ്ടതില്ല വൃദ്ധനായാലും വേണ്ടതില്ല ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ വിരോധം സമ്പാദിച്ചുപോയാൽ അവരുടെ ഗതി കാരാഗൃഹവാസംതന്നെ ആയിരുന്നു. ഇക്കൂട്ടരെയെല്ലാം രാജദ്രോഹകരം ചെയ്തവരായിട്ടാണ് (Political Prisoners) കണക്കാക്കിയിരുന്നത്. നവീനഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ ആദ്യമായി ചെയ്ത പ്രവൃത്തി രാജദ്രോഹകരത്തിനായി തടവിൽ കിടക്കുന്ന സ്ട്രീകേഴ്സും പുരുഷന്മാരെയും, ബാലന്മാരെയും വൃദ്ധന്മാരെയും, വിട്ടയക്കുക ആയിരുന്നു. ഈശ്വരവിശ്വാസം പ്രാബല്യത്തിൽനിന്നു യാത്ര പറഞ്ഞുപോയ കാലത്തായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ ആ ദേശത്തിൽ ആവിർഭവിച്ചത്. മതപ്രാസംഗികന്മാരെയും പാതിരിമാരെയും പരിഹസിക്കുന്നതു ജനങ്ങളുടെ ഒരു പ്രത്യേകവിനോദമായി പരിണമിച്ചിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ മതപ്രാസംഗികന്മാരെയും പാതിരിമാരെയും ബഹുമാനിച്ചു. അവരുടെ യോഗ്യതയെ വിലവെച്ചു. ഭരണാധ്യക്ഷന്മാരുടെ ക്രൗഢ്യത്തെ ഭയപ്പെട്ട വിദേശങ്ങളിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചിരുന്ന മതപ്രാസംഗികന്മാരെയും പാതിരിമാരെയും നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യത്തിലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി. അടച്ചുകിടക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ദൈവമാതൃക്ഷേത്രങ്ങൾ തുറക്കപ്പെട്ടു. ഈശ്വരാരാധനക്കായി നീക്കിവെക്കപ്പെട്ടിരുന്നതും ആരാധനയെ മുഴുവനും മദ്യപാനത്തിലും കലഹത്തിലും കൈമാറി ജനങ്ങൾ മതിമറന്നു സാധാരണ ദിവസംപോലെ കരുതിയിരുന്നതും ആയ ഞായറാഴ്ചയുടെ സാന്നിദ്ധ്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ പുനരുജ്ജ്വലനം ചെയ്തു. മതപ്രാസംഗികന്മാരും പാതിരിമാരും അനേകം ദിവസങ്ങൾകൊണ്ടു ചെയ്തതിങ്കാൻ കഴിയാത്ത കാര്യം

ഞ്ഞെ നെപ്പോളിയൻ അല്ലദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിവർത്തിച്ചു. നിരീശ്വരമതവാദികളുടെ നിലയനമാൽത്തീന്നിരുന്ന ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ഈശ്വരചൈതന്യം വിളങ്ങിത്തുടങ്ങി. ആഹാരവും വസ്ത്രങ്ങളും ഇല്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന ഭടന്മാരുടെ സങ്കടത്തെ നെപ്പോളിയൻ പരിഹരിച്ചു. നവീനഭരണത്തിൽ ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം തൃപ്തിയും വിശ്വാസവും ഉദിച്ചുതുടങ്ങിയ തോട്ടകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണചാതുര്യവും മഹാമനസ്സുതയും വെളിപ്പെട്ടു. നവീനഭരണച്ചടങ്ങുകളുടെ പ്രധാനഭാഗങ്ങൾ താഴെ വിവരിച്ചപ്രകാരമായിരുന്നു. (1) ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിലെ നിർവാഹകനായി നെപ്പോളിയൻ നിയമിക്കപ്പെട്ടു. (2) നിർവാഹകനായകന്റെ സഹായത്തിനായി രണ്ടു ഉപനായകന്മാരെയും നിശ്ചയിച്ചു. (3) ഇവരുടെ സഹായത്തിനായി, അധികം അംഗങ്ങളിലില്ലാത്തതാണെങ്കിലും, കാര്യവിവരം ധാരാളമുള്ള അംഗങ്ങളോടുകൂടിയ ഒരു ചെറിയ ആലോചനസഭ ഏല്പുത്തപ്പെട്ടു. (4) ഒരു നിയമനിർമ്മാണസഭ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. (5) 21 വയസ്സിനു മീതെയുള്ളവരും സർക്കാരും കൊടുക്കുന്നവരും ആയ പുരുഷന്മാരെല്ലാം “വോട്ട്” ചെയ്യാൻ അധികാരം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. (6) നിർവാഹകനായകനായ നെപ്പോളിയനു സംവത്സരത്തിൽ അഞ്ചുലക്ഷം “ഫ്രാങ്ക്” നാണുങ്ങളും ഉപനായകന്മാർക്കു മൂന്നുലക്ഷം നാണുങ്ങളും പ്രതിഫലം കൊടുക്കപ്പെട്ടു. (7) രാജഭരണവിഷയത്തിൽ കൈക്കൂലിയും കളവും ഇല്ലാതിരിക്കാൻ സൂക്ഷ്മമായ പലേ ഏല്പാടുകളും വിധിക്കപ്പെട്ടു. ഇപ്രകാരമുള്ള നവീനഭരണരീതിയുടെ പരിശുദ്ധതയിൽ ഫ്രാൻസുരാജ്യം നീതിന്യായങ്ങളുടെ രംഗപ്രദേശമായി ശോഭിച്ചു. നിയമഭൂഷാപണ്ഡിതനും പാമരനും, ധനികനും ദരിദ്രനും, കഷ്ടനും കച്ചവടക്കാരനും, പക്ഷഭേദമില്ലാതെ സമന്മാരായി കരുതപ്പെട്ടു.

ധനശേഖരം.

നെപ്പോളിയൻ ഭരണനിർവ്വഹകത്വം കയ്യേറപ്പോൾ രാജഭണ്ഡാഗാരം നന്നെ ശോഷിച്ചിരുന്നു. കൃശമായ രാജഭണ്ഡാഗാരത്തെ വെച്ചുകൊണ്ടു ഗാർഭീര്യം നവീനവും ആയ ഭരണകൃത്യങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ രാജ്യകാര്യങ്ങൾ വേണ്ടപോലെ നടക്കുകയില്ലെന്നു മേധാവിയായ അദ്ദേഹം ശിശ്രുത്തിൽ മനസ്സിലാക്കി. വിദേശങ്ങളിൽനിന്നു കടം വാങ്ങുവാൻ അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. വല്ല വിധത്തിലും ധനം ശേഖരിക്കാതെയും തരമില്ല. പാരിസ് നഗരത്തിലുള്ള ഏഴുപതുപ്രഭുക്കളോടായിട്ടു നെപ്പോളിയൻ ഇരുപതുലക്ഷം മോഹർ കടംവാങ്ങി തൽക്കാലം രാജഭണ്ഡാഗാരത്തെ പോഷിപ്പിച്ചു. നികുതി വസൂൽപ്പണംകൊണ്ടും കടം വാങ്ങിയ ധനംകൊണ്ടും പ്രജകൾക്ക് അത്യാവശ്യമായുള്ളതുംക്കേമത്തെവിളയിക്കുന്നതും ആയകൃത്യങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ നിറന്തരമാനി അനുഷ്ഠിച്ചുപോന്നു. സൈന്യവകുപ്പിനെ പരിഷ്കൃതീകരിച്ചാൽ പരിപാലിച്ചുപോന്നതോടുകൂടി യുദ്ധവീരന്മാർക്ക് ഉചിതമായ പാരിതോഷികങ്ങൾ കൊടുത്ത് അവരെ കൃത്യനിഷ്ഠന്മാരാക്കിത്തീർത്തു പൗരാണികന്മാരായ വിക്രമാദിത്യപ്രഭുതികളുടെ രാജ്യഭാരനൈപുണ്യവും രാജ്യപുഷ്ടിയും സാമുദായികാഭിവൃദ്ധിയും നെപ്പോളിയൻ വരുത്തികൂട്ടിയെന്നു പറയുന്നതായാൽ അതിശയോക്തി ഉണ്ടാവുകയില്ല. ഭടന്മാരുടേയും സാധാരണന്മാരുടേയും പ്രത്യക്ഷദൈവമായി നെപ്പോളിയൻ ഉല്പന്നിച്ചു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കെ നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരിയായ കരോളൈൻ രണത്തുരനയേ മൂറഡ് എന്നുള്ള വിവാഹം ചെയ്തു. നെപ്പോളിയന്റെ ശമ്പളത്തിൽനിന്നു വലിയൊരുതുക പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിനായി ചിലവു ചെലുപ്പെട്ടിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം സഹോദരിയുടെ പദവിജ്ഞം മയ്യാദക്കും തക്കതായ സ്രീധനം കൊടുക്കാൻ പണമുണ്ടായിരുന്നില്ല. കടം വാങ്ങാതെയും തട്ടിപ്പറിക്കാതെയും

ധനം ശേഖരിച്ച സ്രീധനം കൊടുക്കുവാൻ തരമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭാര്യയുടെ കണ്ണത്തിൽ കിടന്നിരുന്നതും വളരെ വിലപിടിച്ചതും ആയ വൈരമാലയെ സഹോദരിക്കു സ്രീധനമായി കൊടുത്തു. അതിനു പുറമെ മപ്പുതിനായിരം “പ്രാങ്ക” നാണുങ്ങളും കൊടുത്തു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ മഹാമനസ്സുത നോക്കുക! ഭാര്യയുടെ കഴുത്തിൽ കിടക്കുന്ന ആഭാണത്തെ സഹോദരിക്കു കൊടുക്കുന്ന ആളുകൾ ഇപ്പോൾ ലോകത്തിൽ എത്ര പേർ ഉണ്ടാകും? “ഞാനും എന്റെ ഭാര്യയും ധാരാളം സ്വർണ്ണവും ഒരു തട്ടാനും മാത്രം ജീവിച്ചിരുന്നാൽ മതി”യെന്നു പ്രാർത്ഥിക്കുന്ന ജനങ്ങളാണു ലോകത്തിൽ അധികം ഉള്ളത്. ആ സ്ഥിതിക്കു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹോദരിയുടെ വിവാഹവിഷയത്തിൽ ഭാര്യയുടെ കണ്ണത്തിലുള്ള വൈരമാല വാങ്ങിക്കൊടുത്തത് എത്ര അശാസ്ത്രമായിരിക്കുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉചിതജ്ഞതയേയും ദാതുതപത്തേയുംപറ്റി എത്ര പണ്ഡിതങ്ങൾ എഴുതിയാലും മതിയാകുന്നതല്ല. ഒരു ചെറിയ ഖണ്ഡികയിൽ ആ മഹാന്റെ ഗുണഗണപ്രശംസ ചെയ്യുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുകയില്ല. അതുകൊണ്ടു നാം ആ വിഷയത്തിൽ നിന്നു പിൻ വാങ്ങി നില്ക്കുകയാണു ഭേദം. നെപ്പോളിയൻ രാജഭാണവിഷയത്തിൽ മനസ്സുനി പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അമേരിക്കയിലെ സ്വാരാജ്യസ്ഥാപകനായ ജോജു വാഷിങ്ടന്റെ ചരമവാർത്തമാനം പ്രാൻസിൽ എത്തി.

“വിദപാനേവവിജാനാതി വിദപജ്ഞ പരിശ്രമം
നഹിവന്ധ്യവിജാനാതി ഗുപ്തീംപ്രസവവേദനാം”

എന്നുള്ള മൊഴിയനുസരിച്ചു വാഷിങ്ടന്റെ മഹാത്മ്യത്തെ അറിയുവാൻ സമകാലീനന്മാരിൽ നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ഉചിതജ്ഞതയുണ്ടായിട്ടുള്ളവർ നന്നേ കുറയു. വാഷിങ്ടന്റെ ചരമവാർത്ത പ്രാൻസിൽ എത്തിയ ഉടനെ നെപ്പോ

ജിയൻ തന്റെ പ്രജകളോടുകൂടി പത്തു ദിവസം ശോകം ദീക്ഷിച്ചു. സ്വരാജ്യസ്ഥാപകന്റെ ജീവചരിത്രം പ്രാൻസിൽ വാരായണം ചെയ്യപ്പെട്ടു. സ്വയംഭരണത്തിന്റെ നന്മകൾ വിശദമായി വിളങ്ങുവടി പ്രസംഗങ്ങളും നാടകങ്ങളും പ്രകടിക്കപ്പെട്ടു. ശോകദീക്ഷ കഴിഞ്ഞ ശേഷം നെപ്പോളിയൻ രാജ്യനന്മക്കായി എന്തെല്ലാമാണ് ഇനിയും ചെയ്യാനുള്ളത് എന്ന് ആലോചിച്ചുതുടങ്ങി. അതിനിടെയ്ക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിരവത്തിയായ ജേസെഫെൻ സ്രീജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായി അനവധി ബാലികാപാഠശാലകളും സ്രീവൈദ്യശാലകളും പ്രാൻസിൽ സ്ഥാപിച്ചു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അന്ത്യം.

പ്രാൻസിൽ സമാധാനവും ക്ഷേമവും വിളയിച്ചതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയനു തൃപ്തിയായില്ല. ഐരോപ്യഖണ്ഡത്തിലുള്ള എല്ലാ രാജ്യങ്ങളിലും ശാന്തതയും സമാധാനവും വ്യാപിച്ചു കാണുവാൻ നെപ്പോളിയൻ ആഗ്രഹിച്ചു. “നാട്ടിൽ കലഹവും സമാധാനക്കേടും ഇല്ലാതെ രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നതായാൽ ഭൂലോകത്തിൽ ഒരു സ്വർഗ്ഗം സ്ഥാപിക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണെന്നും അനവരതസമരത്താൽ പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യുന്നതു രാജാക്കന്മാരാണെന്നും ഐരോപ്യദേശങ്ങളിലെല്ലാം ക്ഷേമം വർദ്ധിച്ചു കാണുവാൻ താൻ ഹാർദ്ദമായി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നുവെന്നും, കഴിയുന്നടത്തോളം യുദ്ധങ്ങളിൽനിന്നു വിരമിക്കേണ്ടതാണെന്നും.” മറ്റും ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലെ അരചന്ത് ഒരു കത്തെഴുതി. ഇംഗ്ലീഷുരാജാവ് എഴുത്തു വായിച്ചു മൌനം ദീക്ഷിക്കുകയാണു ചെയ്തതെങ്കിലും കെർണവിലിപ്രഭുവിനൊക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയനു മറുപടി അയപ്പിച്ചു. ആ പ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ വിശാലബുദ്ധിയേയും സൽഗുണങ്ങളേയും ചിന്തിക്കാതെ ഖചനകണ്ടകനിബിഡമായ ഒരു മറുപടി നെപ്പോളിയന്ത് അയച്ചുകൊടുത്തു. പഴയ സമ്പ്രദായപ്രകാരം പ്രാൻസുരാജ്യഭരണത്തെ പ്രഭുക്കളുടെ അധീനത്തിൽ വിട്ടു

കൊടകേണതാണെന്നും അങ്ങിനെ ചെയ്യുന്നതുവരെ ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ മൈത്രിയുണ്ടാകയില്ലെന്നും ആയിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭുവിന്റെ മറുപടി. നെപ്പോളിയൻ താൻ എഴുതിയ എഴുത്തിന്നു തുടച്ചുയായി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു മൂന്നു നാലു കത്തുകൾ അയച്ചു. ആ എഴുത്തുകൾ ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമേണ്ടിന്റെ ആലോചനയ്ക്കു വിഷയമായി ഭവിച്ചു. ഷെരിഡൻ, എർസ്കിൻപ്രഭു, ഫോളണ്ട് പ്രഭു മുതലായ കൂട്ടർ നെപ്പോളിയന്റെ സദുദ്ദേശിയേയും ഭരണനൈപുണ്യത്തേയും പറ്റി പാർലിമേണ്ടിൽ പ്രസംഗിച്ചതോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്നു കെർൺവിലിപ്രഭു അയച്ച എഴുത്തിൽ അന്തർവിചിന്തനം അപമര്യാദയേയും അനൌചിത്ര്യത്തേയും പറ്റി ബലമായി അപലപിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടു സർവ്വദാ സ്വാതന്ത്ര്യമായി പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും “ഏതു രാജ്യം എങ്ങിനെ തുലഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല; തന്നിക്കു യാതൊരു ദോഷവും പറ്റാത്തതു്” എന്നുള്ള മനോഭാവനയോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടു് അന്യരാജ്യങ്ങളുമായി ഇടപെടുകയാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ, മുമ്പു മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ലെങ്കിൽ, ഇപ്പോൾ മനസ്സിലാക്കി. രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ കലഹമുണ്ടാക്കി കലഹമദ്ധ്യത്തിൽ ചാടിപ്പിണ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളുടേയും അധഃപതനത്തിന്നു വഴിവെട്ടി സേപല്ലു പ്രകാരമുള്ള വസ്തുക്കളെ രണ്ടു രാജ്യങ്ങളിലും നിന്നു തട്ടിപ്പറ്റിച്ചു സ്വാഭിമാനം നടിക്കുന്ന സമ്പ്രദായം ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ സാമജസപഭാവമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ അനുമാനിച്ചു. ഐറോപ്യഖണ്ഡത്തിൽ മുഴുവനും ശാന്തതയും സൈപര്യവും ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും താൻ പരിശ്രമിക്കുമ്പോൾ അതിന്നു പ്രതികൂലമായി ഇംഗ്ലണ്ടു കങ്കണം കെട്ടി പ്രവർത്തിക്കുന്നതും ആസ്രിയാ മുതലായ രാജ്യങ്ങളെ തന്റെ പ്രതികൂലികളായി പരിവർത്തിക്കാൻ ഇംഗ്ലണ്ടു പ്രേരണ ചെയ്യുന്നതും കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കീഴ്ബിജ്ഞതയെപ്പറ്റി പൂർവ്വവിചിന്തനം ചെയ്തു.

ജീയന്റെ ശുക്രശര അവസാനിച്ചു തുടങ്ങിയെന്നും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൈവശം ചെന്നു ഇല്ലെന്നും ധരിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാർ അദ്ദേഹവുമായി സമാധാനം ചെയ്യാൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. ഫ്രാൻസിലെ രാജഭരണാധികാരത്തെ മുഴുവനും പരമ്പരവകാശികളായ് പ്രഭുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നും അല്ലാത്തവക്കും ഉടനെ യുദ്ധം ആരംഭിക്കുന്നതാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ ചില പ്രഭുക്കൾ നെപ്പോളിയനെ കനകവലയിലും കാമിനീവലയിലും പിടിച്ചുകെട്ടി സ്വാധീനപ്പെടുത്തുവാൻ പരിശ്രമിച്ചു. അവരുടെ പരിശ്രമം പൂർണ്ണമായതേയുള്ളൂ. വിഷം കൊടുത്തു നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ ജീവനെ നശിപ്പിക്കാൻ വട്ടം കൂട്ടിയ പ്രഭുക്കളെല്ലാം ഭഗ്നോത്സാഹികളായി മുമ്പം ചുളിച്ചു. നെപ്പോളിയനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നവീനഭരണമുടങ്ങുകയ്ക്കും വേരോടെ പഠിച്ചുകൊടുക്കേണമെന്നുള്ള ദൃഢപ്രതിജ്ഞയോടുകൂടി ഇംഗ്ലണ്ടും റഷ്യയും ആസ്ട്രിയയും തമ്മിൽ യോജിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ട റഷ്യൻപ്രമാണികളും ആസ്ട്രിയൻപ്രമാണികളും ഇംഗ്ലീഷുപ്രമാണികളും ഫ്രാൻസിലെ കാരാഗൃഹത്തിലും ഫ്രാൻസ് പ്രമാണികൾ ഇംഗ്ലണ്ടു്, ആസ്ട്രിയ, റഷ്യ എന്നീ രാജകീയകാരാഗൃഹങ്ങളിലും പാർപ്പിക്കപ്പെട്ടിരുന്നു. രാജാധിപതികളുടെ മയ്യാദയനുസരിച്ചു നെപ്പോളിയൻ മേൽപറഞ്ഞ മൂന്നു രാജാധിപതികളോടും തന്റെ ആൾക്കാരെ വിട്ടയയ്ക്കാനും അവരുടെ ആളുകളെ സ്വീകരിക്കാനും സമ്മതമുണ്ടോ എന്നു ചോദിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടും ആസ്ട്രിയയും സമ്മതിച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ബന്തോവസ്ഥിലുള്ള റഷ്യൻപ്രമാണികളെ സബഹ്വാനം വിട്ടയച്ചു. റഷ്യൻചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ ഉചിതജ്ഞതയെപ്പറ്റി അഭിനന്ദിച്ചു തന്റെ ബന്തോവസ്ഥിലുള്ള ഫ്രാൻസ് പ്രമാണികളെ ഫ്രാൻസിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞയച്ചു എന്നു കാത്രമല്ല വീരയോദ്ധാവും മഹാമനസ്സുനും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ

മൈത്രി അത്യാവശ്യമാണെന്നു കരുതി അദ്ദേഹവുമായി സ്നേഹനിലയിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. കാലക്രമേണ രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തി ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അനീതികളെ മനസ്സിലാക്കി. ഇംഗ്ലണ്ടും രാഷ്ട്രവും തമ്മിൽ സൗമ്യമായില്ലാതെ ആയി. ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയായ ഫ്രഡറിക്കുവില്യം നെപ്പോളിയന്റെ നവീനഭരണരീതിയിലുള്ള ഗുണങ്ങളെ മനസ്സിലാക്കി ആ ഭരണരീതിയെ അംഗീകരിച്ചു.

കരുണാപരിപൂർണ്ണമായ ഹൃദയം.

നെപ്പോളിയൻ ലോകസമ്മതനായ ഭരണകർത്താവു എന്നുള്ള പ്രഖ്യാതി സമ്പാദിച്ചു. അതിന്നു മുഖ്യമായ കാരണം അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിഷ്പക്ഷമായ പരിശുദ്ധതയാണെന്നു പറയുവാൻ തരമുള്ളു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടപോലെ കനകവും കാമിനികളും ലഭിക്കാൻ ഒട്ടും വിഷമമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഐഹികസുഖങ്ങളിൽ പെട്ടു മതിമറന്നു മദ്യപാനം കൊണ്ടും സ്രീസേവകൊണ്ടും കാലംകഴിക്കുന്ന രാജാക്കന്മാരായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ സമകാലീനന്മാർ. നെപ്പോളിയന്റെ സ്നേഹത്തെ കാംക്ഷിച്ച് അനേകം സുന്ദരികൾ അദ്ദേഹത്തെ ചുറ്റിക്കൂടിയിരുന്നു. എന്നാൽ പരദാരങ്ങളിലും പരഭൃത്യത്തിലും നെപ്പോളിയന്റെ മനസ്സ് ഭരിക്കലും പ്രവേശിച്ചില്ല. സാമുദായികാഭിമുഖീയം ക്ഷേമവും അല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു മറ്റൊരു ചിന്തയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. “ലോകാസ്സമസ്താസ്സവിനോഭവന്തു” എന്നുള്ള പ്രാർത്ഥന അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയരംഗത്തിൽനിന്നു വിട്ടുപോകാതെ കടികൊണ്ടിരുന്നു. രാജഭരണരീതി ദേശകാലങ്ങൾക്കനുസരിച്ചു വ്യത്യസ്തപ്പെട്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്നായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ തീരുമാനം. ഫ്രാൻസിലെ ഭരണരീതിയെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഭൂഷ്യം പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതും പ്രഭുത്വഭരണത്തെ സ്ഥാപിക്കാൻ വേണ്ടി ഇതരരാജാക്കന്മാരെ പ്രേരിപ്പിക്കുന്നതും ബുദ്ധിഹീനതയാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ പലതവണ പ്രസ്താവിച്ചി

ട്ടുണ്ട്. നെപ്പോളിയന്റെ പദവിക്കും പൗരസ്ത്യത്തിനും അനുസരിച്ച് അദ്ദേഹം ഇഫലോകസുഖങ്ങൾ അനുഭവിച്ചിരുന്നില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ പറയാറുണ്ടായിരുന്നു. ഇഫലോകസുഖാനുഭവങ്ങളിലുള്ള താൽക്കാലികസുഖത്തെ അദ്ദേഹം വിലപ്പെട്ടില്ല. ജനങ്ങളുടെ സുഖംതന്നെയാകുന്നു തന്റെ സുഖം; അവരെ വേണ്ടുവണ്ണം പരിപാലിക്കുന്നതുതന്നെയാകുന്നു തന്റെ ധർമ്മം, എന്നായിരുന്നു ഐതിഹ്യസുഖങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള നെപ്പോളിയന്റെ അഭിപ്രായം. മിത്രമായാലും വേണ്ടതില്ല ശത്രുവായാലും വേണ്ടതില്ല രാജ്യകാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം വ്യത്യാസമില്ലാതെ പെരുമാറുവാനുള്ള മനോദാർഢ്യം നെപ്പോളിയന് എപ്പോഴും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്. കൈക്കൂലിയും ശിപാശിയും അദ്ദേഹത്തിനു സ്വപ്നേപി കണ്ടുകൂടാ. സർക്കാർ ഉദ്യോഗം കിട്ടേണമെങ്കിൽ കനത്ത കൈക്കൂലിയോ കൊഴുത്ത ശിപാശിയോ വേണമെന്നുള്ള ശാഗ്ഗം ഇദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ ബാധിച്ചു കാണുന്നുവെന്നുള്ളതു നമുക്കു അനുഭവമാണല്ലോ. ഉയർന്ന പരീക്ഷകൾ പാസ്സായിട്ടും പ്രശംസനീയങ്ങളായ ബിരുദകൾ സമ്പാദിച്ചിട്ടും സർക്കാർ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാനുള്ള ശിപാശിയില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്ന യുവാക്കന്മാരുടെ സംഖ്യ ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചുകാണുന്ന ഭാരതീയർ നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണരീതിയെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കട്ടെ. ഒരു ചെറുപ്പക്കാരനായ പ്രഭു തന്റെ ഭാര്യയെ കൊലപ്പെടുത്തി. കൊലക്കാരന്തിനുള്ള വിചാരണയും നടന്നു. ആ കൊലപാതകനെ കുറ്റത്തിൽനിന്ന് ഒഴിവാക്കാൻ വേണ്ടി ശിപാശികൾ തുടരെത്തുടരെ നെപ്പോളിയന്റെ മുമ്പിൽ വന്നു ചേൺകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ആ കൊലപാതകനെ വിട്ടയച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ— വിട്ടയക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന് ഒട്ടും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നതും ഇല്ല— അദ്ദേഹത്തിന്റെ രാജധാനിയിൽ കനകധാര വർഷിക്കുമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചേവടികളിൽ ആയിരം ക

ണക്കായി അന്നത്തെ പാരിസ് “മങ്കുകൾ” നമിക്കുമായിരുന്നു. കൊലപാതകനെ നിർദ്ദോഷിയാക്കി വിട്ടയക്കേണമെന്നു ശിവാഗ്നിചെയ്ത കൂട്ടത്തിൽ പ്രധാനി മററാരുമായിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ ഭാര്യയായ ജേസഫൈൻതന്നെ ആയിരുന്നു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ മനസ്സാക്ഷിക്കു വിദാധമായി അദ്ദേഹത്തെ പ്രവർത്തിപ്പിക്കുവാൻ കനകത്തിന്നും കാമിനികൾക്കും സാധിച്ചില്ല. കുറുകാരന്റെ ദേഹം തുടക്കമരത്തിൽ തുങ്ങേണ്ടിവന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണരീതിയെപ്പറ്റി എത്രതന്നെ പ്രശംസിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല. മതിയായ പെരുഷവും സ്വരാജ്യസ്നേഹവും ഉള്ള ആളുകൾ എത്രതന്നെ ദരിദ്രന്മാരായാലും വേണ്ടതില്ല അവർക്കു സൈനികവകുപ്പിൽ ഗൗരവമേറിയ ഉദ്യോഗം ലഭിക്കാൻ പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. പണ്ഡിതന്മാരെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അവരെ സൽക്കരിക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയൻ ഉദ്യുക്തനായിരുന്നു. “ഞാൻ പരീക്ഷകളെല്ലാം പാസ്സായി. എനിക്ക് ഉദ്യോഗം ഒന്നും കിട്ടിയില്ല. ഞാൻ എന്തു ചെയ്യട്ടെ?” എന്നു പറയുവാൻ നെപ്പോളിയന്റെ രാജഭരണകാലത്തു് ആർക്കും ഇടവന്നിട്ടില്ല. യാത്രക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിനായി നെപ്പോളിയൻ അനവധി പഴിയമ്പലങ്ങൾ പണിയിച്ചു. കർഷകന്മാരുടെ ഉപയോഗത്തിനായി ഏരികളും തോടുകളും വെട്ടി. ഫ്രാൻസിൽനിന്നു ബെൽജിയംവരെ അദ്ദേഹം ഒരു തോടു വെട്ടിച്ചിട്ടുള്ളതു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മബുദ്ധിയെ ശാശ്വതമായി നിലനിർത്തുന്ന ഒരു ശിലാരേഖയാണ്. വ്യവഹാരകാര്യത്തിൽ സന്ദേഹകലുഷിതമായിരുന്ന നിയമങ്ങളെ ആരാഞ്ഞറിഞ്ഞു് അദ്ദേഹം പ്രബലന്മാരായ വക്കീലന്മാരെക്കൊണ്ടു നിയമപുസ്തകങ്ങൾ തയ്യാറാക്കിച്ചു. സീൻനദിക്കു പലേ സ്ഥലങ്ങളിലും പാലങ്ങൾ പണിയിച്ചു. മരണഭയം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലേശമെങ്കിലും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. “ജനനവും മരണവും ഇന്നും ഇന്നലേയും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള നിയമമല്ല ജനിച്ചാൽ എപ്പോഴും

ശക്തിയും മരിക്കാതെ കഴികയില്ല.” എന്ന് അദ്ദേഹം കൂട്ടം
ടെ പറയാറുണ്ട്. ഇപ്രകാരം രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തുകൊ
ണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ ജീവനെ അവഹരിക്കാൻ ത
ഞ്ചം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ഒരു കൂട്ടം ശത്രുക്കൾ പാരീസ് പട്ട
ണത്തിൽ തന്നെ അധിവസിച്ചിരുന്നു. ഒരു ദിവസം നെപ്പോ
ളിയൻ നാടകം കണ്ടു വരുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലാൻ
വേണ്ടി മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ ഒരു “ബോംബ്” സ്ഥാപിക്കപ്പെ
ട്ടിരുന്നു. അചേതനവസ്തുവായ ആ ബോംബിനു കൂടി ധ
ർമ്മപരിപാലകനെ കൊല്ലുവാനുള്ള കർമ്മവും ഉണ്ടായില്ല.
“ബോംബ്” സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ട സ്ഥലത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളി
യൻ അല്പദൂരം കടന്നുപോയ ശേഷമേ ആ മൃത്യുപിണ്ഡം
പൊട്ടിത്തെറിച്ചുള്ളൂ. നെപ്പോളിയന്റെ അനുചരന്മാരിൽ
ചിലർ മരിച്ചു. ഇതുപോലെതന്നെ മറ്റൊരവസരത്തിലും
നെപ്പോളിയൻ ദൈവഗത്യാ രക്ഷിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയ
നെ കെല്ലേവാൻ ചിലർ രാത്രിയോലോചനകൾ ചെയ്തെന്നു
ണ്ടെന്നറിഞ്ഞു ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അരമനയിൽ പര
റാവായി. തന്റെ നേരെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വാസബഹുമാ
നങ്ങളെക്കണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ആനന്ദാഞ്ജിയിൽ മുങ്ങിക്കുളി
ച്ചു. “ജനങ്ങൾക്കു എന്റെ നേരെ ബഹുമാനവും വിശ്വാസ
വും ഉള്ളതോളം എന്നെ കൊല്ലുവാൻ ആരും യത്നിക്കുക
യില്ല. എനിക്ക് മരണത്തെ ഭയവും ഇല്ല” എന്നു പറഞ്ഞു
നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളെ തിരിച്ചയച്ചു. നെപ്പോളിയനെ
കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടി “ബോംബ്” സ്ഥാപിച്ചവരെ പിന്നീട്
കണ്ടുപിടിച്ചു. അവരെ ഉടനെ തന്നെ തൂക്കമരത്തിന്നു ബ
ലികൊടുക്കേണമെന്നു ജനങ്ങൾ മുറവിളി കൂട്ടി. എന്നാൽ
നെപ്പോളിയൻ അങ്ങിനെ ചെയ്തില്ല. അവരെ നാടുകടത്തി
യതെ ഉള്ളു.

നെപ്പോളിയനും നെൽസണും.

ഇംഗ്ലീഷു യുദ്ധവീരനായ നെൽസൺ പ്രളയിന്റെയും
ഫ്രാൻസു യുദ്ധവീരനായ നെപ്പോളിയന്റെയും ഗുണങ്ങളെ

താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കുന്നത് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഉചിതമാ
യിരിക്കും. രണ്ടുപേരും പിശ്ചവിശ്രുതനായ യോദ്ധാക്കൾത
ന്നെ. രണ്ടുപേരും “ഭയം” എന്താണെന്നറിയാത്ത ധീരപുരു
ഷന്മാർതന്നെ. നെൽസൺപ്രഭുവിന്റെ ധീരതയും പൗരു
ഷവും കഠിനഘോര്യത്തിൽ ഉത്ഭവിച്ചതാണ്. നെപ്പോളി
യന്റെ ധീരതയും പൗരുഷവും ആർദ്രമായ ഘോര്യത്തിൽ
അർജ്ജിച്ചതാണ്. ഒരാൾ “ഭയവും കരുണയും” എന്താണെ
ന്നറികയില്ല മറ്റൊരാൾ ഭയം എന്താണെന്നറികയി
ല്ലെങ്കിലും “കേരളം” എന്താണെന്നറിയും. പരാജിതന്മാ
രായ ശത്രുക്കളെ കാരാഗൃഹത്തിൽവെച്ചു സൂക്ഷിക്കുവാൻ
നെൽസൺപ്രഭുവിന് അറിഞ്ഞുകൂടാ. അവരെ തുക്കമരത്തിൽ
കെട്ടിത്തൂക്കിയൊ പീരങ്കിമുഖത്തിൽവെച്ചു തിക്കൊളുത്തിയോ
അല്ലാതെ നെൽസൺപ്രഭു തൃപ്തിപ്പെടുകയില്ല. പരാജിതന്മാ
രായ ശത്രുക്കളെ വധിച്ചു കഴിയു എന്നുള്ള നിബ്ബന്ധം നെ
പ്പോളിയന്നില്ല. അവരെ കാരാഗൃഹത്തിൽ ഇട്ടു കാലക്രമേ
ണ മിത്രങ്ങളാക്കിത്തീർക്കുവാനും അങ്ങിനെ ചെയ്യാൻ അസാ
ധ്യമാണെന്നു തോന്നുമ്പോൾ അവരെ നാടുകടത്തുന്നതിലും
ആണു നെപ്പോളിയന്നു പ്രിയം. നെൽസൺപ്രഭുവിന്റെ
മുഖത്തിൽ ഔദ്യമസത്തിന്നല്ലാതെ മറ്റൊരു രസത്തിന്നും ഇ
രിപ്പിടമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ മുഖം നവരസങ്ങളുടേയും ഇ
രിപ്പിടമായിരുന്നു. നെൽസൺപ്രഭു ഒരു ഗംഭീരയോദ്ധാവി
ന്റെ നിലയിൽ മാത്രമേ ശോഭിക്കുന്നുള്ളൂ. നെപ്പോളിയൻ ഒ
രു യോദ്ധാവിന്റെ നിലയിലും, ഭരണതന്ത്രജ്ഞന്റെ നില
യിലും, ജനോപകാരിയുടെ നിലയിലും, പണ്ഡിതാഗ്രേസര
ന്റെ നിലയിലും ഒരുപോലെ ശോഭിച്ചു വിളങ്ങുന്നു. നെൽ
സൺപ്രഭു ജീവകാരുണ്യമെന്നിയെ അനേകം ജനങ്ങളെ കൊ
ന്നിട്ടുണ്ട്. നെപ്പോളിയൻ കൃപാപരിപൂർണ്ണമായ ഘോര്യത്തോ
ടുകൂടി അനേകം ആളുകളെ സംരക്ഷിച്ചിട്ടുണ്ട്. യുദ്ധഭൂമിയിൽ
നിന്നു തോറോടിപ്പോയ ഭയമാരെ പിൻതുടന്നു പിടിച്ചു
നെൽസൺപ്രഭു വധഗത്തിന്നും പീരങ്കിക്കും ഇരയാക്കിട്ടുണ്ട്.

നെപ്പോളിയൻ പരാജിതനായി യുദ്ധകളിൽനിന്നു പലായനംചെയ്തവരെ അശ്രദ്ധനായി വിട്ടയച്ചിട്ടുണ്ട്.

നെപ്പോളിയന്റെ ശിക്ഷകൊണ്ടുവരുന്നവർക്കുള്ള സമ്മാനം.

നെപ്പോളിയൻ എത്രതന്നെ ഗുണംചെയ്തിട്ടും, എത്രതന്നെ നിഷ്പക്ഷപാതമായി രാജഭരണംചെയ്തിട്ടും, എത്രതന്നെ ആർദ്രതകാണിച്ചിട്ടും അസൂയാലുക്കളായ ചില വൈരികൾ ആദ്യേയ്ക്കുതന്നെ യമപുരിയെക്കുവാൻ തബയും തരവും നോക്കിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. ലണ്ടൻപട്ടണത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ തലയെടുക്കുവാനുള്ള ഉപായങ്ങൾ കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടതു ട്ടി. ആകാശത്തിൽനിന്നു “ബോംബ്” എറിഞ്ഞു നെപ്പോളിയനെ കൊല്ലുവാൻ വേണ്ടപ്പെട്ട ഏപ്പാടുകൾ അവിടവിടെയായി ആരംഭിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ തലയറുത്തുകൊണ്ടു വരുന്നവർക്കു വലുതായ സമ്മാനംകൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണെന്നുള്ള ഭാപന വാസ്തവമായിട്ടോ അവാസ്തവമായിട്ടോ ലണ്ടൻ പട്ടണത്തിൽ പരന്നുപിടിച്ചു. കന്നരണ്ടുപ്രാവശ്യമല്ല, ഇരുപതുപ്രാവശ്യം, നെപ്പോളിയനെ കൊല്ലുവാൻ അസൂയാലുക്കൾ കത്തുകൂടി പ്രയത്നിച്ചു. അവരുടെ പ്രയത്നങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒരുത്തനെ കൊല്ലുവാൻ എത്രതന്നെ ഉത്സാഹിച്ചാലും ദൈവേച്ഛ വേറൊവിധത്തിലായിരിക്കുമ്പോൾ അവൻ എങ്ങിനെ മരിക്കും? നെപ്പോളിയന്റെ വൈരികൾ പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ ഗുഡമായ കൊള്ളയും കവർച്ചയും കൊലയും ഇടവിടാതെ നടത്തിത്തുടങ്ങി. രാഹസ്യപോലീസുസൈന്യത്തെ ഏല്പിച്ചതിയും താൻതന്നെ വേഷമുറന്നനായി പട്ടണം മുഴുവനും സഞ്ചരിച്ചും നെപ്പോളിയൻ കുറുകുകൾ കണ്ടുപിടിച്ചു അവരെ നാടുകടത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പ്രളകഷ്ണിയുടെ മാത്സര്യം അധികരിച്ചുവരുന്തോറും ജനങ്ങളുടെ പ്രീതിയും അധികരിച്ചുവരുന്നു. ജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടപരഭക്തി വർദ്ധിച്ചുവരുന്നവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ സുഭാഷിതങ്ങളെ ചെറുപ്പങ്ങൾക്കുവായി അച്ചടിച്ചു വിളംബരപ്പെടുത്തി. അക്ഷരജ്ഞാ

നം ഉള്ളവകൾല്ലാം ആ പുസ്തകങ്ങൾ സൗജന്യമായി കൊടുക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പകവെച്ചിരുന്ന പാതിരിമാർ ഔദ്യോഗത്തെ ഹാർട്ടമായി സ്നേഹിക്കാൻ തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ ഒരു പാമഭാഗവതരുടെ അവതാരമാണെന്നു ജനങ്ങൾ കൊണ്ടാടി.

സഹോദരീസഹോദരന്മാർ.

നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരീസഹോദരന്മാരും സുഖമായി കാലംകഴിച്ചു. ജോസഫ് അന്ത്യരാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അപാരമായ ജ്ഞാനം സമ്പാദിച്ച് അനുജന് അത്യന്തം ഉപകാരമുള്ള ഒരു ഉപദേശകനായി വർത്തിച്ചു. ലൂസിയൻ വശ്യവാക്കുകളോടുകൂടിയ പ്രാസംഗികനായി ശോഭിച്ചു. ലാഗാദങ്ങൾ ചെയ്തൊന്നുള്ള സാമന്ത്രിയും പ്രതിവാദികളെ പാഞ്ഞു ധരിപ്പിച്ചു സ്വാർത്ഥപ്രായത്തോടുകൂടി യോജിപ്പിക്കാനുള്ള ശക്തിയും ലൂസിയന് ഒരു പ്രത്യേകതയെന്നായിരുന്നു. ജരോം രാജ്യഭരണതന്ത്രജ്ഞനും നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണത്തെ ഹൃദ്യമാക്കിത്തീർക്കാൻ നിരന്തരപ്രയത്നം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന സത്യസന്ധനും ആയിരുന്നു. ലൂയി എല്ലാ വിഷയങ്ങളും അറിവുള്ള ഒരു “പലവക”യായിരുന്നു. ജീവിതായോധനത്തിൽ സംഭവിക്കാവുന്ന സുഖദുഃഖങ്ങളെ സമഭാവത്തോടുകൂടി അംഗീകരിക്കുവാൻ ലൂയിക്കു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സഹോദരികളിൽ ഒരുത്തിയായ “എലിജാ” വിശിഷ്ടവേഷാന്തിയായിരുന്നു. സർവ്വമതങ്ങളിലും സർവ്വചരാചരങ്ങളിലും ഏകരൂപമായി ലയിച്ചുകിടക്കുന്ന ചൈതന്യത്തെ അവൾക്കു കാണാമായിരുന്നു. കരോലൈൻ അക്കാലത്തെ സ്രീകുളുടെ ഇടയിൽ ഗണ്യയായ ഒരു വിദ്യാർത്ഥിയായിരുന്നു. അവൾ വായിക്കാത്ത പുസ്തകങ്ങളും അവൾക്കറിവില്ലാത്ത വിഷയങ്ങളും നന്നെ ചുരുക്കം. “ബാലൈൻ” സൗന്ദര്യത്തിൽ തരുന്നീരതമായിരുന്നു. രതിദേവിയുടെ ഐഹികപ്രയാസത്താൽ “ബാലൈൻ” രൂപത്തിലായിരുന്നുവെന്നുതന്നെ പര

യരം. ഇപ്രകാരമുള്ള സഹോദരീസഹോദരന്മാരോടു കൂടി കേന്ദ്രീകരിപ്പാൻ പ്രാപ്തനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഭാഗ്യത്തെയോ, ഭൂലോകരാജകാരാജയായ പുത്രന്മാരെയും പുത്രികളേയും പ്രസവിച്ച ആ ഗുണവതിയുടെ ഭാഗ്യത്തെയോ, ഏതിനെയോ 'ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നാം കൊണ്ടാടേണ്ടത്? അല്ല വീരപുരുഷനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണങ്ങളെക്കണ്ടു് ആനന്ദാശ്രുപൊഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന വിരവതിയുടെ ഭാഗ്യത്തെയോ നാം പ്രശംസിക്കേണ്ടതു്? നെപ്പോളിയനെപ്പോലെയുള്ള പുരുഷകേസരിയെ പത്തുമാസം ഉദാകന്ദരത്തിൽ വഹിച്ച വീരമാതാവെന്നെത്തന്നെ നാം സ്തുതിക്കുക.

അദ്ധ്യായം 8.

സ മ ധ ധ ന ഉ ട വ ടി .

വില്യംപിറർ.

ഉപദ്യുപരി വലിച്ചു വളർന്നുകൊണ്ടിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ യശസ്സും പൗരുഷവും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഹൃദയശല്യങ്ങളായി പരിണമിച്ചു. വല്ലവിധവും നെപ്പോളിയനെ കീഴടക്കിയല്ലാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു മനസ്സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നുള്ള നിലയിൽ അവർ എത്തി. അവരുടെ ഉപദേശപ്രകാരം ആസ്ട്രിയചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ വീണ്ടും വാളുടത്തു. യുദ്ധംകൂടാതെ കഴിക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു നെപ്പോളിയൻ “പഠിച്ചവിദ്യ പതിനെട്ടാം പയററിനോക്കി.” ഇംഗ്ലീഷുകാർ അതിന്നുനുകുലിച്ചില്ല. കരിങ്കടൽവഴിയായി റൈൻ നദീതീരത്തിൽവെച്ചു് ഒരു സൈന്യം മാഷ്ൽ ഗ്രെയുടെ നായകത്വത്തിൻകീഴിൽ ഫ്രാൻസിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തെ ആക്രമിച്ചു. മദ്ധ്യധരണ്യാഴി വഴിയായി മേലാസ് എന്ന നായകന്റെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ മറ്റൊരു സൈന്യം ഇംഗ്ലീഷുനാവി

കുസൈന്യത്തോടുകൂടി ചേന്നു പ്രാൻസിന്റെ ദിക്കിന്നുഭാഗത്തെ ആക്രമിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ പടക്കുപ്പുകൾക്കോടുകൂടി പ്രാൻസിനെ വളഞ്ഞു. പ്രാൻസിലേയ്ക്കു കൊണ്ടുചെല്ലപ്പെട്ടു ന്ന ആഹാരപദാർത്ഥം, വസ്ത്രം, ആയുധം മുതലായവയെ മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽ തടത്തുവെച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാർ നെപ്പോളിയനെ വട്ടത്തിലാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. പ്രളകക്ഷിയിൽപെട്ടവകൾല്ലാം ആയുധങ്ങളും ആഹാരങ്ങളും കൊടുത്തു നെപ്പോളിയനെ ഭസ്മീകരിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഏല്പാടത്തുടങ്ങി. പ്രാൻസുരാജ്യത്തെ ഐരോപ്യപടത്തിൽനിന്നു മാച്ചുകുളയേണമെന്നും നെപ്പോളിയനും അയാളുടെ പ്രജാധിപത്യഭരണവും ഏകകാലത്തിൽ നാമാവശേഷമായ്തീരേണമെന്നും ഉള്ള ഏകപിചാരത്തോടുകൂടിയാണ് ഇംഗ്ലണ്ടു യുദ്ധം ആരംഭിച്ചതു. നെപ്പോളിയൻ കന്നരലക്ഷം സൈന്യങ്ങളെ തയ്യാറാക്കി ശത്രുക്കളെ എതിർത്തുനില്ക്കുവാൻ സന്നദ്ധനായി. റൈൻനദീതീരത്തിലുള്ള ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ നേരെ മോറൊ എന്ന സേനാപതിയെ ചരഞ്ഞയച്ചു. മോറൊ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനും മഹാധീരനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം ആസ്ട്രിയാസൈന്യത്തെ യുദ്ധത്തിൽ ജയിച്ച് അവരെ യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു് കാടിച്ചു. ഇത്താലയിൽ പാളയം അടിച്ചിരുന്ന ശത്രുസൈന്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ ആൽപ്സ് പർവതമാഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി കടന്നുചെന്നു എത്തത്തു. പാർക്കിപ്പടയേയും കതിരപ്പടയേയും ഗിരിമാഗ്ഗങ്ങളിൽ കൂടി മഞ്ഞും മഴയും വകവെക്കാതെ നെപ്പോളിയൻ ആനയിച്ചു കൊണ്ടുപോയി ശത്രുക്കളെ എതിരേറാപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധപാടവം ശത്രുക്കൾക്കു നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലായി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തെക്കുറിച്ചു എട്ടിരട്ടി അധികം സൈന്യത്തോടുകൂടിയ ശത്രുക്കൾ യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞുപോയി. മാറിസ്സൊ എന്ന സ്ഥലത്തിൽവെച്ചുണ്ടായ യുദ്ധത്തിൽ ഇരുഭാഗങ്ങളിലും അനേകം ഭടന്മാർ മരിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ നഷ്ടം ശത്രുക്കളുടെ നഷ്ടം

തെക്കോൾ തുലാം കുറവായിരുന്നു. ഈ നഷ്ടത്തിനും മനുഷ്യാനാശത്തിനും കാരണം ഇംഗ്ലണ്ടും ആസ്ട്രിയയും ആണെന്നു നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞു. തനിക്കു് അപജയം നേരിട്ടില്ലെങ്കിലും ദ്രവ്യനഷ്ടത്തെയും ജീവനഷ്ടത്തെയും പ്രമാണിച്ചു നെപ്പോളിയൻ സമാധാനത്തിനു് ആവശ്യപ്പെട്ടു. ശത്രുക്കൾ സമ്മതിച്ചില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വില്യംപിററു് എന്ന വാചാലൻ യുദ്ധചേഷ്ട കഴിച്ചു എന്നു മർദ്ദിച്ചു പിടിച്ചു. നെപ്പോളിയനെ തോല്പിച്ചാലല്ലാതെ ലോകത്തിൽ ക്ഷേമവും സമാധാനവും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു് അദ്ദേഹം സഗൌരവം പ്രസംഗിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാശിയാണിയിൽ ബഹുജനങ്ങൾ മയങ്ങി. റൈൻനദിക്കരയിൽവെച്ചുണ്ടായ തോൽവയും നഷ്ടവും ആസ്ട്രിയചക്രവർത്തിയെ ആധിയിൽ മുക്കി. ചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരന്മാർ അദ്ദേഹത്തോടു നെപ്പോളിയനുമായി സമാധാനിക്കുന്നതാണു നല്ലതു് എന്നു പറഞ്ഞു. ചക്രവർത്തി അതിന്നു സമ്മതിക്കുകയും നെപ്പോളിയനുമായി ഉടമ്പടിചെയ്തു മിത്രഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കുകയും ചെയ്തു. ആസ്ട്രിയചക്രവർത്തിയുടെ സമാധാനഉടമ്പടിയെ തുടൻതെക്കോണ്ടു് ഇംഗ്ലണ്ടാഴിക്കുക മറ്റുള്ള ഐരോപ്യരാജ്യങ്ങളെല്ലാം നെപ്പോളിയന്റെ നേരെയുള്ള ശത്രുഭാവത്തെ വെടിഞ്ഞു മിത്രഭാവത്തെ ദീക്ഷിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടുമാത്രം വില്യംപിററിന്റെ ഉപദേശത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധിയായിത്തീർന്നു. മറ്റുള്ള രാജാക്കന്മാരെല്ലാം നെപ്പോളിയനുമായി സന്ധിചെയ്തുവെന്നു വന്നപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടു് ഏകാകിയായി ശത്രുതയെ പ്രബലപ്പെടുത്തേണ്ടിവന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നാവികസൈന്യം നിസ്തുലമായ ഹേസ്റ്റേംഗും ശക്തിയേറുംകൂടി യൂറോപ്യൻസമുദ്രങ്ങളിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന കാലമായിരുന്നു. കടൽയുദ്ധത്തിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു കിടപിടിക്കാൻ ആരുംതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷുപടക്കപ്പൽ നായകന്മാർ ഇതാദേശകപ്പലുകളെയെല്ലാം ഭയപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടി

തന്നു. കപ്പലടക്കം കപ്പലുകളെയെല്ലാം ഒന്നൊഴിയാതെ അവർ
 പരിശോധിച്ചു. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ഇറക്കുമതി ചെയ്യേണ്ട
 തായ വല്ല ചരക്കുകളും കപ്പലിൽ ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ആ
 ചരക്കുകളെ ഇംഗ്ലീഷുകപ്പൽനായകന്മാർ തട്ടിപ്പറിച്ചുകൊണ്ടു
 പോയിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ദൃസ്സഹമായ അധികൃതങ്ങളെ
 കണ്ടു സമ്മിച്ചിരിപ്പാൻ പഠിയാതെ നെപ്പോളിയൻ നന്നെ
 കഴിഞ്ഞു. യുദ്ധം ചെയ്യാമെന്നുവെച്ചാൽ നെപ്പോളിയൻ അ
 തിന്നും മനസ്സുണ്ടായില്ല. അനേകം മനുഷ്യരുടെ ജീവഹാനി
 ക്കു കാരണഭൂതമാകുന്ന യുദ്ധത്തെ കഴിയുന്നേടത്തോളം വേ
 ളെണ്ടെന്നുവെക്കണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അഭി
 പ്രായം. എന്നാൽ അസഹ്യമായ അഴിമതികൾ പ്രവർത്തിച്ചു
 കടൽവഴിയായുള്ള വ്യാപാരങ്ങളെ മുഴുവനും നശിപ്പിക്കുന്ന
 ഇംഗ്ലണ്ടിനെ വെറുതെ വിടുന്നതു ധർമ്മമല്ലെന്നുള്ള ബോധം
 നെപ്പോളിയനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. അങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോ
 ളായിരുന്നു നെൽസൺ ചില വിദേശകപ്പലുകളെ നശിപ്പി
 ച്ചത്. നശിച്ചുപോയ കപ്പലുകളിൽ ചിലവ ഡെൻമാർക്കു
 ജ്യത്തിന്നും മറ്റു ചിലവ സിഡൻരാജ്യത്തിന്നും വേറെ ചില
 വ റഷ്യരാജ്യത്തിന്നും ചേർന്നതായിരുന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ റ
 ഷ്യൻ ചക്രവർത്തിയായ പോൾ കൊല്യപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്നു
 ശേഷം ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം കയ്യേറാതെ അലക്സാൻഡർ ആ
 യിരുന്നു. പോൾ ചക്രവർത്തി ജനരഞ്ജനവും ഭരണസാമർത്ഥ്യ
 വും ഉള്ള ആളായിരുന്നു. ലോകപരിചയവും രാജ്യപരിപാല
 നജ്ഞാനവും കുറവായ അലക്സാൻഡർ ഏഷണിക്കാരുടെ വാ
 ക്കുകൾ കേട്ട് ഇംഗ്ലണ്ടുമായി ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്തു. ഈ ഉടമ്പ
 ടി നെപ്പോളിയന്നു പ്രതികൂലമായിരുന്നു. അതങ്ങിനെയിരി
 ക്കട്ടെ. ഈജിപ്തിലേയ്ക്കു നെപ്പോളിയൻ കപ്പൽവഴിയായി അ
 യച്ചിരുന്ന സാമാനങ്ങളെയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകപ്പൽനായക
 ന്മാർ മാൾമദ്ധ്യത്തിൽ കൊള്ളചെയ്തിരുന്നതിനാൽ ഈജി
 പ്തിൽ സാമാനങ്ങൾ എന്താതെ ആയി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ

പ്രയത്നത്തിനെപ്പോലെയെന്ന് അറിഞ്ഞപ്പോൾ ഇടയ്ക്കായി ഈജിപ്തിലേക്ക് വേണ്ടുന്ന സാമാനങ്ങൾ അയച്ചുതുടങ്ങി. ഈജിപ്തിലേക്ക് നെപ്പോളിയൻ അയയ്ക്കുന്ന സാമാനങ്ങളാണെന്നു കരുതി, ഇംഗ്ലീഷുകാർ മദ്ധ്യസ്ഥകക്ഷിയിലുള്ള പല കച്ചവടക്കപ്പലുകളേയും കൊള്ളിച്ചെടുത്തു. തന്മൂലം ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് ആരും ചരക്കുകൊണ്ടുപോകാതെ ആയി. നിത്യോപയോഗത്തിനുള്ള സാമാനങ്ങൾ കിട്ടാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കഷ്ടത്തിലായി. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഷാമം വലിച്ചു. ജനങ്ങൾ ലഹളകൂട്ടിത്തുടങ്ങി. യുദ്ധത്തിനെല്ലാം കാരണഭൂതനായ വില്യംപിററിനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരും ഫ്രെഞ്ചുകാരും വെറുത്തു. ജനങ്ങൾ അനുഭവിച്ചു വരുന്ന കഷ്ടങ്ങൾക്കും ഷാമത്തിനും കാരണം വില്യംപിററാകയാൽ അദ്ദേഹത്തെ ഉടനെ ഉദ്യോഗത്തിൽനിന്നു പിരിച്ചുയയ്ക്കണമെന്നു ജനങ്ങൾ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. വില്യംപിററു മന്ത്രിസ്ഥാനത്തിൽനിന്ന് ഒഴിഞ്ഞു. അധികം താമസിയാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിനും ഫ്രാൻസിനും തമ്മിൽ ഒരു സമാധാനഉടമ്പടി അമീൻസ് പട്ടണത്തിൽവെച്ച് എഴുതപ്പെട്ടു.

അമീൻസിലെ ഉടമ്പടി.

ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ പ്രതിനിധിയായി കാരൻവാലിസ്സ് പ്രഭുവും ഫ്രാൻസിന്റെ പ്രതിനിധിയായി ജോസഫ് ബോണാപാർട്ടും ഉടമ്പടിയെപ്പറ്റി ആലോചനചെയ്തു. (1) ഫ്രാൻസുകാർ ഈജിപ്തിനെ വിട്ടൊഴിക്കണമെന്നും (2) മാർട്ടാദപിവിനെ ഫ്രാൻസുകാർ ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നും ആയിരുന്നു ഉടമ്പടിയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ. മാർട്ടാദപിപ്പു വിട്ടുകൊടുക്കാൻ തരമില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ വാദിച്ചുവെങ്കിലും ഒടുവിൽ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഉടമ്പടിക്കുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ മിത്രഭാവത്തിൽ വർത്തിച്ചു. ഈ രണ്ടു രാജ്യങ്ങൾ തമ്മിൽ വളരെക്കാലമായി നിലനിന്നുപോന്നിരുന്ന ശത്രുത അസ്തമിച്ചുപോലെ തോന്നിത്തുടങ്ങി. മൈത്രിയുടെ ചിഹ്നങ്ങളായ പാതകകൾ ഫ്രാൻസിലും ഇംഗ്ലണ്ടിലും

ഉയർത്തപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയനുമായി സമാധാനപ്പെടുത്തു
ചില ഇംഗ്ലീഷുപ്രഭുക്കൾക്കു തുടർച്ചയായി. അവർ ഗുഡ്മാനായി
ശത്രുഭാവത്തെത്തന്നെ മുറുകിപ്പിടിച്ചു. . ആംഗ്ലോയരാജാക്കന്മാ
രുടെ പൂർവ്വികന്മാരായ സ്ട്രാർട്ട് വംശത്തിന്റെ ചരിത്രത്തെ
അന്വേഷിക്കാൻ പാർസ എന്ന ആൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു
പ്രാൻസിൽ എത്തി. അദ്ദേഹത്തെ നെപ്പോളിയൻ സമ്പൂർ
ണമായി സ്വീകരിച്ചു. “പാർസ, കോരൻവാലിസ് പ്രഭു എ
ന്നിവരെപ്പോലെ പത്തു മഹാത്മാക്കൾ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉണ്ടായി
രുന്നവെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനെപ്പോലെയുള്ള ധർമ്മരാജ്യം മറ്റൊ
ന്നും ഉണ്ടാവുകയില്ല” എന്നു നെപ്പോളിയൻ പ്രശംസിച്ചു. ഇം
ഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഈ ശല്യങ്ങൾ കുറഞ്ഞുതുടങ്ങിയതോടുകൂടി
നെപ്പോളിയനു പ്രാൻസിന്റെയും അയൽരാജ്യങ്ങളുടേയും
ക്ഷേമത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കാൻ അധികം സൗകര്യം ഉണ്ടാ
യി. സിട്സർലാൻഡിൽ അനേകകാലമായി നടന്നുകൊ
ണ്ടിരുന്ന ആഭ്യന്തരകലഹത്തെ അമർച്ചപ്പെടുത്തി നെപ്പോളി
യൻ ആ രാജ്യത്തിലുള്ള പ്രമാണികളെ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി ചി
ല നിബന്ധനകൾ ഏല്പിച്ചു. (1) പ്രഭുവെന്നും സാധാര
ണനെന്നും ഉള്ള ഭേദംകൂടാതെ എല്ലാവരും സമത്വം അനുഭ
വിക്കേണ്ടതാണ്. (2) പാമ്പായായുള്ള ഉദ്യോഗാവകാശ
ത്തെ വേണ്ടെന്നുവെച്ച് ഉദ്യോഗശേഷിയേയും കാര്യപ്രാപ്തി
യേയും അടിസ്ഥാനമാക്കി സർക്കാർ ഉദ്യോഗം കൊടുക്കണം.
(3) -കൊരൊ രാജ്യത്തിനും അതിന്റെ ഭാഷയേയും സാമുദായി
കസമ്പ്രദായങ്ങളേയും വ്യവഹാരവശതികളേയും പരിപാലി
ക്കാൻ സ്വാതന്ത്ര്യവും അവകാശവും ഉണ്ടായിരിക്കണം. ഇ
പ്രകാരമായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ ഏല്പിച്ചുതന്നിരുന്ന നിബന്ധ
നകൾ. അന്യരാജ്യങ്ങളിൽനിന്നുള്ള അലട്ടുകൾ ഇല്ലാതായ
തരംനോക്കി നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻസിനെ പലവിധത്തിലും
പരിഷ്കരിച്ചു. പ്രാൻസിലെ അഭിവൃദ്ധിയെക്കണ്ട് ആംഗ്ലോയർ
ആശ്ചര്യപ്പെട്ടു. മതവിഷയമായ ഞാനും ജനങ്ങൾക്കുണ്ടാക

ഈ രാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിനും ശാശ്വതമായ ക്ഷേമത്തിനും അടിസ്ഥാനമായിരിക്കുമെന്നു തീരുമാനിച്ചു നെപ്പോളിയൻ മതതത്വങ്ങളെ ലളിതഭാഷയിൽ അച്ചടിച്ചു പ്രചാരപ്പെടുത്തി അന്ധവിശ്വാസങ്ങളും അപനയങ്ങളും പാരിസ് പട്ടണത്തിൽനിന്നു യാത്രപറഞ്ഞു പുറപ്പെട്ടു.

കണ്ടുകൂടായു.

ജോസഫൈന്റെ പൂർവ്വഭർത്താവിൽ ഉണ്ടായ സന്താനമായ ഫാർട്ടൻസിനെ നെപ്പോളിയന്റെ കനിഷ്ടഭാരതാവായ പ്യൂയിയെക്കൊണ്ടു വിവാഹം ചെയ്യിക്കേണമെന്നു ജോസഫൈൻ കുറെക്കാലമായി ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫാർട്ടൻസി മരൊരു യുദ്ധവീരനെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും പ്യൂയി മരൊരു യുവതിയെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടും ജോസഫൈന്റെ ഉദ്ദേശപ്രകാരം വിവാഹം നടക്കുകയില്ലെന്നും നിശ്ചയിച്ചു നടത്തുന്നതാണെങ്കിൽത്തന്നെ ശുഭമായി കലാശിക്കുകയില്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു. പക്ഷെ ജോസഫൈന്റെ പിടിവാടും പ്രതിനിമിഷം അധികരിച്ചുവന്നതല്ലാതെ ലേശമെങ്കിലും അയഞ്ഞുകാണപ്പെട്ടില്ല. ഫാർട്ടൻസിയും പ്യൂയിയും തമ്മിൽ ഭാര്യഭർത്താക്കന്മാരുടെ നിലയിൽ ഇരിക്കേണമെന്നു ദൈവകല്പിതമാണെങ്കിൽ അങ്ങിനെ വന്നു കൊള്ളട്ടെ എന്നു സമാധാനിച്ചു നെപ്പോളിയൻ വിവാഹത്തിന്നു സമ്മതിച്ചു. ജോസഫൈന്റെ ഉദ്ദേശം ഫാർട്ടൻസിയിൽ ലൂയിക്കുണ്ടാകുന്ന പുത്രൻ നെപ്പോളിയന്റെ പിൻഗാമിയായി വരേണമെന്നായിരുന്നു. ആ ഉദ്ദേശം എത്രകണ്ടു ഫലിച്ചുവെന്നു നമുക്കു വഴിയെ മനസ്സിലാക്കാം. ഫാർട്ടൻസി പ്യൂയിവിവാഹം കഴിഞ്ഞുകൂടി. ഫാർട്ടൻസി ലോകപരിജ്ഞാനവും വിവേകവും ഉള്ള തരുണീരത്നമായിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്നു വിവാഹാനന്തരം സമാധാനക്കേടുണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ ബുദ്ധി മുഴുവനും നവീനഭരണരീതിയെ ബലപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മുഴുകിക്കിടന്നിരുന്നു. അല്പകാല

ത്തിനുള്ളിൽ പാരിസ് പട്ടണം ഐശ്വര്യംകൊണ്ടും വിദ്യാ
വൈഭവംകൊണ്ടും കിടയറതായിത്തീർന്നു. പ്രാൻസിൽ നേർ
ക്കുന്നേടങ്ങളിലെല്ലാം വിദ്യാശാലകളും വിദ്യാത്ഥികളുംതന്നെ.
യുദ്ധതന്ത്രം പഠിപ്പിക്കാനുള്ള കളരികൾ അവിടവിടെയായി
കാണപ്പെട്ടു. അജ്ഞാതമാരില്ലാത്ത “അനാഥപിള്ളരെ” സം
രക്ഷിപ്പാൻ കെട്ടിടങ്ങൾ പ്രാൻസിൽ പാലിക്കുകകളിലും ഉയർന്നു
വന്നു. പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ആഡംബരവും അധികാരവും നാ
ഥാവശേഷമായിത്തീർന്നു. സാധാരണ ജനങ്ങൾ വ്യവസായ
പുഷ്ടികൊണ്ടും കൃഷിസൗകര്യംകൊണ്ടും ദാരിദ്ര്യബാധകൂടാ
തെ ദിവസപുത്തി കഴിച്ചുവന്നു. പണത്തില്ലാപ്പുകൊണ്ടു പൗ
രജനം നടിക്കുന്ന ധൂർത്തന്മാരുടെ സംഘങ്ങൾ പ്രാൻസിൽ എ
വിടെയും കാണപ്പെട്ടില്ല. സർക്കാരുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ അധി
കാരങ്ങൾ ന്യായാധിതമായ സരണികളിൽ കടന്നുചെല്ലാ
തെ ആയി. ഭരണസഭയിലുള്ള സാമാജികന്മാരെയും സർക്കാ
രുദ്യോഗസ്ഥന്മാരെയും പ്രജാപ്രതിനിധികളേയും ദൃഷ്ടാന്ത
ത്തിൽ തിരിച്ചറിയുവാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ അവർക്കു
ല്ലാം ഒരൊര ചിഹ്നങ്ങൾ കൊടുത്തു അവരുടെ ഉടുപ്പുകളിൽ
ധരിപ്പിച്ചു. “കഷണ്ടിക്ക് കണ്ടുകൂടായ്മക്കും മരുന്നില്ല” എന്ന
ഒരു പഴമൊഴിയുണ്ട്. കഷണ്ടിയുടെ കാര്യത്തിൽ ആധുനിക
വൈദ്യവിദഗ്ദ്ധന്മാർ ചില ദിവ്യൗഷധങ്ങൾ കണ്ടുപിടി
ച്ചിട്ടുണ്ടത്രെ. ആ ഔഷധങ്ങൾ ഫലിച്ചുകണ്ടതായി സത്യം
ചെയ്യാൻ ഒരുക്കമുള്ള കഷണ്ടിത്തലയന്മാർ ആരുമെന്നായി
ല്ലെന്നു പറയാം. കണ്ടുകൂടായ്മയുടെ കാര്യത്തിൽ പ്രതീമരൂപ
കണ്ടുപിടിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതായി ഇന്നേവരെ കേട്ടിട്ടില്ല. എത്രത
ന്നെ ശമിപ്പിച്ചാലും പൂർവ്വാധികം ശക്തിയോടുകൂടി തഴച്ചുവ
ളരുന്ന ഒരു സാംക്രമികരോഗമാകുന്നു കണ്ടുകൂടായ്മ. അതുകൊ
ണ്ട് അമീൻസിലെ ഉടമ്പടി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കണ്ടുകൂടായ്മ
യെ പരിഹരിപ്പാൻ മതിയായിട്ടില്ലെങ്കിൽ അതിനെപ്പറ്റി
ആശ്ചര്യപ്പെടാനൊന്നുമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ കീഴ്ത്തിയെ

പ്പാരിയും പ്രാൻസിലെ അഭ്യുദയത്തെപ്പാരിയും ഇംഗ്ലീഷ്
കാർ അസൂയപ്പെട്ടുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ.

ഇംഗ്ലണ്ടും പ്രാൻസും തമ്മിൽ പുനരുദ്ധാരം.

നെപ്പോളിയൻ ചെയ്തവന്നിരുന്ന ധർമ്മത്തിന്നനുസരിച്ചു
ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ പ്രാൻസിന്റെ ശാശ്വതാധിപതിയാ
യി കൊണ്ടാടി നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻസിലെ ശാശ്വതാധി
പതിയാണെന്നു റഷ്യാചക്രവർത്തിയും ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തി
യും സമ്മതിച്ചു. ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ അനുജനായ
ചാർലസ് നെപ്പോളിയനെ ഒരു ഉത്തമപുരുഷനായി കൊ
ണ്ടാടി. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ പ്രധാനമന്ത്രിയായ ആഡിംഗ്ടനും,
ജർമ്മൻ ചക്രവർത്തിയും നെപ്പോളിയന്റെയും നെപ്പോളിയ
ന്റെ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചു. ആർ എന്തു പറഞ്ഞാ
ലും വേണ്ടതില്ല; നെപ്പോളിയനെ ബഹുമാനിക്കാൻ ഇംഗ്ല
ണ്ടുമാത്രം തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പ്രാൻസിൽ നെപ്പോളിയൻ
പലേ യന്ത്രശാലകളും സ്ഥാപിച്ചു വ്യവസായത്തെ അഭിവൃദ്ധി
പ്പെടുത്തിയിരുന്നതിനാൽ അന്യരാജ്യസാമന്തങ്ങൾപ്രാൻസി
ലേയ്ക്കു ആവശ്യമില്ലെന്നുള്ള നിലയിലായി. എന്നുമാത്രമല്ല
പ്രാൻസിലെ ചാക്കുകൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ ധാരാളമായി
ഇറക്കുമതി ചെയ്യപ്പെട്ടു. വിദേശചരക്കുകൾ പ്രാൻസിൽ ക
ടന്നുകടന്നിരിക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ അന്യരാജ്യസാമ
ന്തങ്ങളിൽ ചുങ്കംചുമത്തി. പ്രാൻസുകാർ വ്യവസായവിഷയ
ത്തിൽ ഉന്നതിപ്രാപിക്കുവാൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിതിന്നും,
ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ ചരക്കുകൾ അന്യരാജ്യങ്ങളിൽ ചിലവില്ലാ
തെ ആയിത്തുടങ്ങി. അതിന്നു കാരണം പ്രാൻസുചരക്കുകളു
ടെ വിലസഹായവും നെപ്പോളിയന്റെ അതിസാമത്ത്വവും
ആധാരമെന്നു വിലുംപിറു പ്രസംഗിച്ചു. കാലതാമസ
മെന്നിയെ നെപ്പോളിയനെ കീഴടക്കിയില്ലെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടുമാ
ത്രം ഭൂപടത്തിൽനിന്നു മാഞ്ഞുപോകുമെന്നും ആമീൻസ് ഉട
മ്പടിയെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയൻ കാലം ഗണ്യമാക്കേണ്ടതില്ലെന്നും ഉടനെ

വടയെടുത്തിട്ടില്ലെങ്കിൽ നെപ്പോളിയനെ കീഴടക്കുവാൻ ഒരു
 കാലത്തും സാധിക്കുന്നതല്ലെന്നും വിലുംപിറർ ലഘുക്കൂട്ടി.
 അമീൻസ് ഉടമ്പടിക്കു വിപരീതമായി നടന്നാൽ ഇംഗ്ലണ്ടി-
 ന്റെ അപകീർത്തി ഒരു കാലത്തും തീരുന്നതല്ലെന്നു പാർസി
 പാർലിമെണ്ടിൽ പ്രസംഗിച്ചു. വിലുംപിറർ പറയുന്നതുത-
 നെയാണ് ശരി എന്ന് അഭിപ്രായപ്പെടുന്നവരുടെ സംഖ്യ
 ഇംഗ്ലണ്ടിൽ അധികരിച്ചുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയനെ സകുടം-
 ബം യമപുരാത്തിലേയ്ക്കു പറഞ്ഞയയ്ക്കുവാൻ അനേകം ഗുഡസ-
 ഭകൾ അവിടവിടെ അങ്കുരിച്ചു. ഈ ഗുഡസഭകളുടെ നാഥ-
 നായി ബെൽഡിയർ എന്നാൽ വിലുംപിററിന്റേയും അദ്ദേ-
 ഹത്തിന്റെ അനുഗാമികളുടേയും ആലോചനപ്രകാരം നി-
 ശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. ലോകോപകാരിയും ധർമ്മിഷ്ഠനും ആയ ഒരു
 പുരുഷകേസരിയുടെ ജീവനെ അപഹരിക്കുന്നതിന്നു പ്രതിഫ-
 ലമായി ബെൽഡിയർ കൈപ്പറ്റിക്കൊണ്ടിരുന്ന ദ്രവ്യത്തിന്നു
 കയ്യടക്കണമുണ്ടായില്ല. അമീൻസ് ഉടമ്പടിപ്രകാരം പ്രാൻ-
 സ് ചെയ്തേണ്ടതായ സകല കൃത്യങ്ങളേയും നെപ്പോളിയൻ
 ചെയ്തതിത്തുവെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ട് അതിന്റെ കൃത്യങ്ങളെ നി-
 വ്യാരിക്കാതെ ഉപായത്തിൽ കാലംപോക്കിയതേയുള്ളൂ. ഇംഗ്ല-
 ണ്ടിന്റെ ഉടമ്പടിലാഘവത്തെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷ് കാർതനെ
 അപലപിച്ചുവെങ്കിലും പാർലിമെണ്ടിൽ അതൊന്നും ഫലി-
 ച്ചില്ല. അമീൻസ് ഉടമ്പടിപ്രകാരം ഈജിപ്റ്റിൽനിന്നും മാൾ-
 ടയിൽനിന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ സൈന്യങ്ങളെ പിൻ-
 വലിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇപ്പോൾ അമീൻസ്
 ഉടമ്പടിയെ അല്പം ഭേദപ്പെടുത്തി. ഫോളണ്ടിൽനിന്നു പ്രാൻ-
 സസൈന്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ പിൻവലിക്കുന്നതായാൽ മാ-
 ത്രമേ മാൾട്ടയിൽനിന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർ അവരുടെ സൈന്യ-
 ത്തെ പിൻവലിക്കേണ്ടതുള്ളുവെന്നായി. പ്രാൻസിന്നും ഇം-
 ഗ്ലണ്ടിന്നും തമ്മിൽ ഒരു യുദ്ധം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നുള്ള സ്ഥി-
 ത്തിയിൽ കാര്യങ്ങൾ എത്തിക്കഴിഞ്ഞു.

യുദ്ധകോലാഹലം.

യുദ്ധം ക്രമമായി ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പേതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ചില ഫ്രാൻസുകപ്പലുകളെ കൈവശപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയൻ ഇതു കേട്ടപ്പോൾ കോപാധനമായി. ഫ്രാൻസിൽ പാത്തിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരിൽ പതിനെട്ടുവയസ്സിനും അറുപതുവയസ്സിനും മദ്ധ്യേയുള്ളവരെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ ഒരു രാത്രികൊണ്ടു പിടിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ വെച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള ഫ്രാൻസുകാരും അതേഗതിക്കു പാത്രീഭവിച്ചു. ഫ്രാൻസിന്നടുത്ത ഹാനോവർ എന്നചെറിയരാജ്യം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടേതായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഈ ചെറുരാജ്യത്തെ ആക്രമിച്ചു. പ്രമാണികളെ തടവുകാരായി പിടിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ വടയെടുക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി. ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നാവികസൈന്യത്തെ എതിർപ്പാൻ സാമാന്യന്മാർക്കൊന്നും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും ഫ്രാൻസിലെ നാവികബലം നന്നെ ലഘുചെയിരുന്നുവെന്നും നെപ്പോളിയൻ അറിവുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും സപരാജ്യാഭിമാനത്തെയും സപാതന്ത്ര്യത്തെയും നില്പനിർത്തണമെങ്കിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു യുദ്ധം ചെയ്യാതെ കഴിച്ചുള്ളുവാൻ പ്രയാസം എന്നുചിന്തിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ സൈന്യശേഖരം ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജനങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിപ്പാൻ പൊന്നും പണവും വിതറിത്തുടങ്ങി. രണ്ടായിരം പടക്കപ്പലുകൾ അതിശീഘ്രത്തിൽ പണി ചെയ്യപ്പെട്ടു. പീരങ്കികളെ അണിയണിയായി നിരത്തിക്കൊണ്ടു പടക്കപ്പലുകൾ ഫ്രാൻസിന്റെ മൂന്നു ഭാഗങ്ങളിലും തയ്യാറായി. മൂന്നു ലക്ഷം കാലാൾപ്പടയും ഒരുങ്ങി. യുദ്ധച്ചിലവിലേക്കായി നെപ്പോളിയൻ ഒരു പുതിയ നികുതി ചുമത്തി. ജനങ്ങളെല്ലാം സസന്തോഷം അവരവരുടെ വരിപ്പണയും അതിലധികവും നെപ്പോളിയന്റെ ഖജാനയിൽ അടച്ചു. യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഒരുക്കങ്ങളെ കണ്ടപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഭയപ്പെട്ടു.

ചതിയാലോചന.

ഒരു സമയം ധർമ്മയുദ്ധത്തിൽ അദ്ദേഹത്തെ തോല്പിക്കുവാൻ സാധിച്ചില്ലെങ്കിലെങ്കിലും എന്നു സംശയിച്ച് ഇംഗ്ലീഷുകാർ അധർമ്മയുദ്ധമുടങ്ങുകയും കരുക്കി വന്നു. യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കേണമെന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തിയെ കൊണ്ടു മദ്ധ്യസ്ഥം പറയിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ, വില്യംപിററിന്റെ പ്രസംഗത്തിൽ മയങ്ങി, മദ്ധ്യസ്ഥതയെ നിരസിച്ചു. അതിന്നു ശേഷമാണ് അധർമ്മയുദ്ധം മറുകിയത്. പാർസിയിൽ ഭരണാധ്യക്ഷന്മാർ അധികാരം നടത്തിയിരുന്നകാലത്തു് അവരായ് നാടുകടത്തപ്പെട്ട പ്രഭുക്കന്മാർ പലരും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ താമസിച്ചിരുന്നു. അവർ നെപ്പോളിയനെ സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കുവാനും ഫ്രാൻസിലെ പരമ്പരാവകാശികളായ ബർബോൺ കുടുംബക്കാരെ രാജാക്കന്മാരായി വാഴിക്കുവാനും ആലോചിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഈ പ്രഭുക്കന്മാർക്കു് ഫ്രാൻസിലെ “ഉഴുതപ്പാട്ടുകൾ” നല്ലവണ്ണം നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു് അവരുടെ സഹായത്തോടുകൂടി ഒരു ദിവസം രാത്രി പാർസിയിൽ കടന്നു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരമമുണ്ടാക്കിത്തീർക്കുവാനും അതേസമയത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷു് പടക്കപ്പലുകൾ കടലിൽനിന്നു ഫ്രാൻസിന്റെ നേരെ പീരങ്കി പ്രയോഗിക്കുവാനും നെപ്പോളിയൻ ബോളോൻ പട്ടണത്തിൽനിന്നു തന്റെ രാജധാനിക്കു പോകുവഴിയിൽ വെച്ച് അദ്ദേഹത്തെക്കൊല്ലുവാനും ആയിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ആലോചന. ഈ ചതിയാലോചനയെ വേണ്ടുപണ്ണം കൊണ്ടുനടത്തുവാൻ ജോർജ്ജ് സ്കാട്ടേളറൽ എന്നൊരു കയ്യേറു. നെപ്പോളിയന്റെ സഹപാരിയായിരുന്ന ബിച്ച്ക്രൂ എന്നൊരു ഹൈനരിയുദ്ധത്തിൽ ആസൂത്രകാരെ തോല്പിച്ച മോറോ എന്ന ആളും ഈ ചതിയാലോചനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടിരുന്നു. ഇവർ രണ്ടുപരും നെപ്പോളിയന്റെ അഭിവൃദ്ധിയെ കണ്ടു സഹിക്കാൻ വഹിയാതെ ചതിയിൽ പങ്കുകൊണ്ടതായിരുന്നു. മോറോ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ബലാശക്തവായിരുന്നു. നെപ്പോളിയനെ വല്ലഭപ്രകാരത്തിലും

ഫാസ്ട്രഷ്യനാക്കിയാൽ ആ സ്ഥാനത്ത് തന്നെ കടന്നു
ടാമെന്നായിരുന്നു മോറോവിന്റെ ആന്തരോദ്ദേശ്യം. ചതി
യാലോചനക്കാരെ പിൻതാങ്ങുവാനും വേണ്ടപ്പെട്ട കത്താശ
കൾ ചെയ്ത് അവരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിക്കുവാനും ഇംഗ്ലണ്ടിലെ
ഉപമന്ത്രിയായ ഹാർമണ്ടും ഫെസ്റ്റ്, പറ്റൊവിയോ, സ്കട്ട്
ഗാർഡ് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിൽ വസിച്ചിരുന്ന ബ്രിട്ടീഷ് മന്ത്രിക
ളും ക്ഷണം കെട്ടി പുറപ്പെട്ടു. പ്രാൻസുരാജ്യതീരത്തിൽ നാർ
മൻഡി എന്ന ഒരു പ്രദേശം ഉണ്ട്. അതിൽ ചെങ്കുത്തായി
നിൽക്കുന്ന ഒരു കുന്നും അതിൽ കൂടി ഗുഡമായ ഒരു ഉടുവ
ഴിയും ഉണ്ട്. ഈ ഉടുവഴിയിൽ കൂടി കടൽക്കുള്ളന്മാർ ഉൾ
നാടുകളിൽ പ്രവേശിച്ചു കൊള്ളക്കുവച്ച് ചെയ്യുക പതിവായി
രുന്നു. നാർമണ്ടിയിലെ ഗുഡമാഗ്ഗത്തെ ഉപയോഗിക്കുവാൻ
ചതിയാലോചനക്കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി ഒരു ദിവസം അല്പര
ത്രിയിൽ ഞാളുകൾ നാർമൻഡിക്കരയിൽ വന്നിറങ്ങി. ജോ
ജ്ജസ്സ് കോട്ടേജറാൽ ഉൾക്കൊള്ളുന്ന പ്രകാരം ലഹളയുണ്ടാക്കു
വാൻ സാധിച്ചില്ല. എവിടെ നോക്കിയാലും നെപ്പോളിയ
നെ പ്രശംസിക്കുന്നവരും ഒരു പ്രകാരത്തിൽ അല്ലെങ്കിൽ മ
റ്റൊരു പ്രകാരത്തിൽ നെപ്പോളിയനു കടപ്പെട്ടവരും ആയ
ജനങ്ങളെയെല്ലാംതെ കോട്ടേജറാൽ കണ്ടില്ല. വളരെ പണം
ചിലവു ചെയ്ത് ഒരുവിധത്തിൽ കോട്ടേജറാൽ പ്രാൻസിൽനി
ന്നു മുപ്പത്താളുകളെ തന്റെ സംഘത്തിൽ ചേർത്തു. മോറോമ
തന്നെ സഹായിക്കുമെന്നാണു കോട്ടേജറാൽ വിചാരിച്ചിരുന്ന
ത്. മോറോവുമായി സംസാരിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹം വലിയ
കുളുനാണെന്നു കോട്ടേജറാൽ മനസ്സിലാക്കി. തന്നെ കൊല്ലു
വാൻ വേണ്ടി ചിലർ ഗുഡാലോചന ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു നെ
പ്പോളിയനു അറിവു കിട്ടി. ഒട്ടും താമസംതെ രഹസ്യ
പ്പോലീസുകാരെക്കൊണ്ടു കാരകാരെ അന്വേഷിപ്പിച്ചു. ചതി
യാലോചനക്കാരിൽ ചിലരെ പിടി കിട്ടി. പിടി കിട്ടിയ
വരിൽനിന്നു ഗുഡാലോചനയുടെ തത്വം മുഴുവനും മനസ്സിലാ

ലായി. തന്റെ സ്നേഹിതനായ ബിച്ച്ക്രൂവും യുദ്ധവീരനായ മോറോവും ചതിയാലോചനക്കാരടെ കൂട്ടത്തിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയനുണ്ടായ വ്യസനത്തിന്നു കയ്യടക്കണമിട്ടു. അവരെ നെപ്പോളിയൻ അറസ്റ്റ് ചെയ്തു. മോറോ കുററം ചെയ്തിട്ടുണ്ടോവാൻ തരമില്ലെന്ന് നാട്ടുകാർ പറഞ്ഞുതുടങ്ങി. ദീഗ്വമായ ഒരു വിചാരണ നടന്നു മോറോവും ബിച്ച്ക്രൂവും കുറാക്കാതാണെന്നു തെളിഞ്ഞു. എന്നാൽ മഹാമനസ്സനായ നെപ്പോളിയൻ അവരെ പ്രാൻസിലെ നിമപ്രകാരം പീരങ്കി വായിൽ വെച്ചു തീ കൊളുത്തിയിട്ടു. മോറോവിന്നു വേണ്ടുവോളം പണം കൊടുത്തു് അമേരിക്കയ്ക്കു പറഞ്ഞയച്ചു. ബിച്ച്ക്രൂവിനേയും അതേപ്രകാരം കെയിനയിലേയ്ക്കു അയയ്ക്കണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. ബിച്ച്ക്രൂ അവമാനം സഹിക്കാൻ വയ്യാതെയും താൻ ചെയ്ത കൃതാപ്തതയുടെ കഠിനതയെ കാത്തും ആത്മഹത്തിചെയ്തു. ജോർജസ് കാട്ടളോറാൽ പീരങ്കിയ്ക്കു് ഇരയായി. കാട്ടളോറാൽ മരിക്കുമ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞു:—“ഈ ധീരൻ ചതിയാലോചനയിൽ ഉൾപ്പെട്ടതെ ഏന്റെ കൂടെ ഇരുന്നുവെങ്കിൽ ഞാൻ അയാളെ എന്റെ സൈന്യനായകനായി നിശ്ചയിക്കുമായിരുന്നു. ജ്ഞാനവും ധീരതയും ധാരാളം ഉള്ള ഒരു പുരാൻ ഇതാ ആർക്കും പ്രയോജനപ്പെടാതെ നശിക്കുന്നു.” ഏകാകിയായി നെപ്പോളിയനെ ചതിച്ചു കൊല്ലുവാൻ തരം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്ന ടിയങ്കിയൻ പ്രള ഏഡൻഹീം പട്ടണത്തിൽനിന്നുപലേ ഉപായങ്ങളും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹവും നെപ്പോളിയന്റെ അന്വേഷണത്തിൽ പീടിക്കപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്നു മരണശിക്ഷ കല്പിക്കരുതെന്നു ചില പ്രളക്കന്മാരും റഷ്യാചക്രവർത്തിയും നെപ്പോളിയനോടപേക്ഷിച്ചു. പ്രാൻസിന്റെ നിലനില്പിന്നായും തന്റെ ആത്മരക്ഷയ്ക്കായും ആ പ്രളവെ പെല്ലാതെ കഴികയില്ലെന്നു പറഞ്ഞുനൊപ്പാളിയൻ അദ്ദേഹത്തെ

നിയമപ്രകാരം വധിച്ചു. ചതിയംലോചനക്കാരുടെ പരിശ്രമങ്ങൾ മുഴുവനും വൃഥാമായി. അതിഗോപ്യമായി ചെയ്തപ്പെട്ടിരുന്ന രഹസ്യങ്ങളെ കണ്ടുപിടിച്ചു കുറുക്കാരെ ശിക്ഷിക്കാൻ മതിയായ സാമർത്ഥ്യം നെപ്പോളിയനല്ലാതെ മറ്റാർക്കും ഉണ്ടാകുന്നതല്ലെന്നു അമേരിക്കൻ പത്രങ്ങളും ചില ഇംഗ്ലീഷ് പത്രങ്ങളും ഘോഷിച്ചു. അനന്യസാധാരണമായ ഭരണനൈപുണ്യവും യുദ്ധപരിജ്ഞാനവും സൂക്ഷ്മബുദ്ധിയും ഉള്ള നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലെ കിരീടാധിപതിയായി ഇരിക്കണമെന്നു ജനങ്ങളെല്ലാം ആഗ്രഹിച്ചിട്ടു. അതിനിടയ്ക്ക്, ഏതാനും ചില ചതിയംലോചനക്കാരുടെ പുത്രമിത്രകളത്രാദികൾ നെപ്പോളിയനെ ശരണംപ്രാപിച്ച് അവരവരുടെ ബന്ധുക്കളെ മാപ്പുകൊടുത്തയയ്ക്കണമെന്നുപേക്ഷിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ സഹജമായ കരുണാരസം അദ്ദേഹത്തിന്റെ വദനത്തിൽ പ്രകാശിച്ചു. രേഖിധം മാപ്പുകൊടുക്കാൻ അർഹതയുള്ളവരെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ വിട്ടയച്ചു.

നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തി.

ക്രി. അ. 1804 ഡിസമ്പർമാസം 2-ാം തീയതി നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസ് ചക്രവർത്തിയായി കിരീടം ധരിച്ചു. കിരീടധാരണോത്സവത്തെ പ്രജകളെല്ലാം ആഡംബരസമേതം കൊണ്ടാടി. നെപ്പോളിയൻ കിരീടം ധരിച്ചതിനെപ്പറ്റി അധികജനങ്ങളും സന്തോഷിച്ചതേയുള്ളൂ. ഫ്രാൻസിലെ പരമ്പരാവകാശികളായ രാജകുടുംബത്തെ ആട്ടിപ്പായിച്ചു പ്രജാധിപത്യഭരണം എന്നുള്ള പേരും പാഞ്ഞു നെപ്പോളിയൻ കിരീടം ധരിച്ച് ഏകമന്ത്രാധിപത്യം വഹിക്കുന്നതു വഞ്ചനയാണെന്നു പറയുന്ന കൂട്ടർ ഫ്രാൻസിൽ അധികമുണ്ടായിരുന്നില്ലെങ്കിലും ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഉള്ള ആളുകൾ നെപ്പോളിയന്റെ പേരിൽ അവരാധഭാരംശകളാതെ ചുമത്തി. നെപ്പോളിയൻ പ്രജാധിപത്യഭരണം നടത്തിയാലും വേണ്ടതില്ല, ഏകമന്ത്രാധിപത്യം ദീക്ഷിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല, സേന

പ്ലാമരണം കൊണ്ടാടിയാലും വേണ്ടതില്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധർമ്മബുദ്ധിയും, സത്യതല്പരതയും ജനങ്ങളെ സന്തുഷ്ടനാക്കിത്തീർത്തതേയുള്ളൂ. കിരീടധാരണോത്സവത്തിനു രോമിൽ നിന്നു ക്രിസ്തുമതാഭ്യർത്ഥനയായ പോപ്പ് എഴുന്നള്ളിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. പോപ്പവർകൾ ഉത്സവച്ചടങ്ങുകളെ ഭേദംവണ്ണം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ജോസഫൈനും നെപ്പോളിയനും തമ്മിലുള്ള വിവാഹം ഗാഢമായിരുന്നതിനെ ക്രിസ്തുമതസമ്പ്രദായപ്രകാരം പോപ്പവർകൾ സംസ്കരിച്ചു. പ്രജകളെല്ലാവരും രാജഭട്ടിയിൽ ഒരുപോലെ ഉള്ളവരാണെന്നും പക്ഷപാതമോ പരമ്പരാവകാശമോ തന്റെ രാജഭരണകാലത്തിൽ നിലനില്ക്കുന്നതല്ലെന്നും നെപ്പോളിയൻ തെളിയിച്ചു. നാട്ടുകാരിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞുകിട്ടുന്ന നികുതിയിൽ പലിയൊരു ഭാഗം രാജാവിന്റെ സ്വകാര്യ ചിലവിനായി വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതിനെ നെപ്പോളിയൻ വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. സാമാന്യനായ ഒരു മനുഷ്യനെക്കാൾ കൂടുതലായി തനിക്കു യാതൊരു ചിലവും ഇല്ലെന്നും നാട്ടുകാരിൽനിന്നു വസൂൽ ചെയ്യപ്പെടുന്ന കരം അവരുടെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി ചിലവു ചെയ്യേണ്ടതാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ ക്രിയാകവലമായി പ്രത്യക്ഷമാക്കി. നികുതിയിൽ നിന്ന് ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടിരുന്ന പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പേരിലും നികുതി ചുമത്തപ്പെട്ടു. രാജഭരണത്തിൽ ഉണ്ടാകാവുന്ന അററകാരങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാനുള്ള അവകാശം പ്രജകൾക്കെല്ലാവർക്കും പൊതുവായിട്ടുള്ളു. സ്വാതന്ത്ര്യമാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ വിളംബരപ്പെടുത്തി. പ്രാൻസിൽനിന്നുണ്ടാകുന്ന ആദായത്തെ അനാവശ്യമായി ചിലവുചെയ്തുപോകാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം കണക്കുകളും നിബന്ധനകളും നെപ്പോളിയൻ എഴുപ്പുത്തി. ഇത്താല്യരാജ്യം ധീപതിയായി നെപ്പോളിയനെ ജനങ്ങൾ മുടി മുടിച്ച് പദവികൊണ്ടും പരാക്രമംകൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ അത്യുന്നതസ്ഥിതിയിൽ എത്തിയെങ്കിലും ഡംഭമോ അഹങ്കാരമോ അദ്ദേഹത്തെ ലേശമെങ്കിലും

ബാധിച്ചില്ല. ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളെ താൻ തന്നെ നേരിട്ടു
റിഞ്ഞു് അറവയെ പരിഹരിക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി
നെപ്പോളിയൻ രാത്രികാലങ്ങളിൽ വേഷം പുണന്നായി തെരു
വീഥികൾത്തോറും സഞ്ചരിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ കിരീടം ധരി
ച്ച കാലത്തു് അദ്ദേഹത്തിന്നു മുപ്പതുവയസ്സുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു
വ്യാഴവട്ടത്തിന്നുള്ളിൽ തന്റെ ബാഹുദണ്ഡങ്ങളുടെ പരാക്ര
മംകൊണ്ടും നിഷ്കളങ്കമായ ധീരകൃത്യങ്ങൾകൊണ്ടും ഐറോ
പ്യവണ്ഡത്തിൽ മിക്ക ഭാഗങ്ങളേയും കീഴടക്കി രാജ്യം ഭരി
ക്കാൻ നെപ്പോളിയന്റെ തലയിൽ എഴുതിയിരിക്കെ അന്ത്യ
രാജ്യക്കാരുടെ അസൂയയും “കശുവും” അദ്ദേഹത്തെ എന്തു
ചെയ്യും?

സങ്കലിതസൈന്യവും സമാധാനവും.

നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനകാലത്തെ മാത്രം പ്ര
തീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഇംഗ്ലണ്ടും മറ്റു ചില ചില്ലറ രാജാക്ക
ന്മാരും അദ്ദേഹത്തിന്നു വിപരീതമായി ശുദ്ധകൃത്യങ്ങൾ തുട
രെത്തുടരെ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ചതിയാലോചന ഫലി
ക്കാരേയും ജേജ്ജസ് കാട്ടേ ഇററൽ മുതലായ കൂട്ടർ നെപ്പോ
ളിയന്റെ കയ്യിൽപെട്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പ്രയത്നങ്ങൾ മു
ഴുപ്പനും ശിഥിലമായി വന്നപ്പോൾ അവർ പൂർവ്വാധികം ജാഗ്ര
തയോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനത്തിന്നുള്ള വിഷ
ബീജങ്ങൾ വിതച്ചു. റഷ്യയേയും ആസ്ട്രിയയേയും സ്വീഡനേ
യും നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളായി വേഷംകെട്ടിച്ചു യു
ദ്ധരംഗത്തിൽ ഇറക്കുവാൻ ഇംഗ്ലണ്ടു തഞ്ചം നോക്കി. മേൽ
പറഞ്ഞ മൂന്നു രാജ്യങ്ങളും ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ വാശ്വാടിയിൽ ഭൂ
മിച്ചുവശമായി. ബാൾട്ടിക് കടലിൽവെച്ചു ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഈ
മൂന്നു രാജ്യങ്ങൾക്കു ചേർന്നു കപ്പലുകളെ നശിപ്പിച്ചതുകൊണ്ടു
ണ്ടായിട്ടുള്ള പൂർവ്വവൈരത്തെ ആസ്ട്രീയയും മറ്റും വിസ്മരിച്ചു.
ലോഭമില്ലാതെ ദ്രവ്യസഹായം ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു ഈ മൂന്നു
രാജ്യങ്ങൾക്കും ലഭിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ സ്ത്രേ

മത്തെ വിലവെക്കുവാൻ അവർ തോന്നിയില്ല. പണം കിട്ടിയാൽ എന്നാണു പ്രവർത്തിച്ചുകൂടാത്തത്? ആസ്രിയയും രഘുയും സപിഡനും കന്നായി ചേന്ന് അഞ്ചുലക്ഷം സൈന്യങ്ങളെ കയ്ക്കി. സമാധനമുടമ്പടി നിലവിൽ ഇരിക്കെ മുൻകൂട്ടി അറിവുതരാതെ ആസ്രിയയും മറ്റും യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുകയില്ലെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. എന്നാൽ പൊടുന്നനവെ ആയിരുന്നു സങ്കലിതസൈന്യം യുദ്ധം ആരംഭിച്ചത്. എണ്ണതിനായിരം സൈന്യങ്ങളുടെ അധിപതിയായി മാർ എന്നാളെ ആസ്രിയാചക്രവർത്തി നിശ്ചയിച്ചു. മാർ അപാരമായ തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ഫ്രാൻസിന്റെ നേരെ വെടിവെച്ചുതുടങ്ങി. ഒരു ലക്ഷം സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി രഘുചക്രവർത്തിയും ആസ്രിയയെ അനുകരിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രമായിരുന്ന ബവേരിയാരാജാവിനെയും സങ്കലിതസൈന്യം അവരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേർത്തു. അപ്രതീക്ഷിതമായ സങ്കലിതസൈന്യപരിശ്രമങ്ങളെക്കണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ലേശമെങ്കിലും പരിഭ്രമിച്ചില്ല. അദ്ദേഹം തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അതിവേഗത്തിൽ കയ്ക്കുകൂട്ടി റൈൻനദിയേയും ഡാമ്പ്യൂബ്നദിയേയും തരണംചെയ്ത് ആസ്രിയയെ നാലുഭാഗത്തിൽ നിന്നും ഏതിർത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ തീവ്രമായ പീരങ്കിപ്രയോഗത്തിന്റെതിഷ്ണതയെ മുൻപുപലതവണയും അനുഭവിച്ച യുദ്ധരംഗത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടീട്ടുള്ള ആസ്രിയക്കാർ ഈ സന്ദർഭത്തിലും അവരുടെ പൂർവ്വപരിചയത്തെ പ്രദർശിപ്പിക്കാതിരുന്നില്ല. ആസ്രിയാസൈന്യം യുദ്ധകൂട്ടത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞോടി. നെപ്പോളിയൻ രഘുൻസൈന്യങ്ങളേയും നാലുഭാഗത്തിൽനിന്നും ഏതിർത്തു. സങ്കലിതസൈന്യങ്ങൾക്ക് ആഹാരപദാർത്ഥങ്ങളും ആവശ്യമുള്ള മറ്റു സാധനങ്ങളും കിട്ടാത്തവിധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വൈരികളെ വളഞ്ഞു. സങ്കലിതസൈന്യത്തിൽ യുദ്ധാരംഭത്തിൽ ഉണ്ടായിരുന്ന സൈന്യസംഖ്യ ക്രമേണ വർദ്ധിച്ചു പന്ത്രണ്ടു ല

ക്ഷത്തിൽ കവിഞ്ഞു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം അഞ്ചു ലക്ഷത്തിൽ അധികം ഉണ്ടായില്ല. തന്റെ സൈന്യത്തേക്കാൾ ഒരു ഇരട്ടിയിൽ അധികം ബലമുള്ള സൈന്യത്തെ നെപ്പോളിയൻ തോല്പിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ജർമ്മനിയിൽ പ്രവേശിച്ച് ഒരു കോട്ടയെ കൈക്കലാക്കി. ബവേറിയ കീഴടങ്ങി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം ആസ്ട്രിയയുടെ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ എത്തി. ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തി പശ്ചാത്തപത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയനോടു സമാധാനം ചെയ്യേണമെന്ന് അപേക്ഷിച്ചു. യുദ്ധത്തെ വെറുതെ ദീപ്തിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ദില്ലീലും നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന് ഒട്ടുംതന്നെ ഇല്ലാതിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം സമാധാനത്തിന് അനുവദിച്ചു. ആസ്ട്രിയയും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ സമാധാനമായതോടുകൂടി രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തിയും യുദ്ധത്തിൽനിന്നു വിരമിച്ചു.

നെപ്പോളിയനും ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയും തമ്മിലുള്ള

കൂടിക്കാഴ്ച.

തടവുകാരായി പിടിക്കപ്പെട്ട രാഷ്ട്രക്കാരെയും ആസ്ട്രിയക്കാരെയും നെപ്പോളിയൻ സദയം സംരക്ഷിച്ചു. അദ്ദേഹം ഭൂതദയയുടെ നിവാസസ്ഥാനമായി കാണപ്പെട്ടു. യുദ്ധത്തിൽ മുറിയേറാ സ്വഭാവമാരെ അദ്ദേഹം തന്നെ ചികിത്സിച്ചു. ഒരു ചക്രവർത്തി കാൽനടയായി നടന്ന ഭടന്മാരുടെ സമീപം ചെല്ലുകയും അവരുടെ ആവശ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു നിവൃത്തിക്കുകയും അവരുടെ മുറി കെട്ടഴിച്ചു ശുദ്ധിചെയ്തു മരുന്നു വെക്കുകയും ചെയ്യുന്നതായാൽ ഭടന്മാർക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷത്തെ കണക്കിടാൻ സാധിക്കുമോ? ഉണങ്ങാത്ത മുറികളും കൂടി ഉണങ്ങിപ്പോയില്ലേ? മഞ്ഞിലും മഴയിലും സാധാരണ ഭടനെപ്പോലെ യുദ്ധകളുത്തിൽ നടന്നു കല്പനകൊടുക്കുന്ന സേനാനായകനെ സ്നേഹിക്കാത്ത ഭടന്മാരുണ്ടോ? തന്റെ ഭടന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ സ്വന്തസഹോദരന്മാരായെന്നപോലെ സ്നേഹിച്ചിരുന്നു. അതായിരുന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭടന്മാരെല്ലാം ആവേശം

ത്തോടുകൂടി മരണഭയമില്ലാതെ പോരതിയിരുന്നത്. അതുതന്നെയാണു് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിരന്തരവിജയത്തിനുള്ള മൂലകാരണം. യുദ്ധത്തിൽ മരിച്ച രണധീരന്മാരുടെ ശവസംസ്കാരം നെപ്പോളിയൻ തന്നെ നേരിട്ടു ചെയ്യിച്ചു. നെപ്പോളിയനെക്കണ്ടു സന്ധിസംസാരിക്കാൻ ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ കൂടാരത്തിൽ പരിചാരങ്ങളോടുകൂടി ഒരു ദിവസം എത്തി. ആഡംബരരഹിതവും ഒരു സാധാരണ ഭടന്റെ കൂടാരത്തിൽനിന്നു ലേശമെങ്കിലും വ്യത്യസ്തപ്പെടാത്തതും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ കൂടാരത്തെ കണ്ടപ്പോൾ ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തി അത്ഭുതപ്പെട്ടുപോയി. അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയന്റെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തെക്കണ്ടു വിസ്മയിച്ചു, ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ദർബ്ബോധനയിൽ പെട്ടുപോയതുകൊണ്ടു താൻ യുദ്ധത്തിന്നു് ഇറങ്ങിപ്പോയതാണെന്നു് ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. “ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രകൃത്യാതന്നെ കഷ്ടപ്പെടുകാരാണു്. ലാഭനഷ്ടത്തെ ആലോചിച്ചു സർവ്വകാര്യങ്ങളേയും കഷ്ടപ്പെടരീതിയിൽ കാണുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ എന്തു ദർബ്ബോധന ചെയ്യാനും മടിക്കുകയില്ല” എന്നു നെപ്പോളിയൻ മറുപടി പറഞ്ഞു. ഇംഗ്ലണ്ടോഴികെ മറ്റുള്ള യൂറോപ്യരാജാധിപതികളെല്ലാം നെപ്പോളിയനുമായി സമാധാനസന്ധിചെയ്തു.

പ്രജാധിപത്യഭരണപ്രചാരം.

ഇംഗ്ലണ്ടിൽ വിലുംപിറു് മരിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ മരണത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സമരാസക്തി അല്പം ശമിച്ചുവെങ്കിലും അസൂയയ്ക്കു കരവുണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസിലെ രാജാവായൊ ചക്രവർത്തിയായൊ വാഴുന്നതിൽ അല്പയായിരുന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അസൂയ. നെപ്പോളിയൻ യൂറോപ്പിൽ ഓരോ ദേശങ്ങളായി കടന്നു പിടിച്ച് അവിടവിടെ പ്രജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിച്ച് ഒടുവിൽ ഇംഗ്ലണ്ടിലും കടന്നു കൂട്ടമൊ എന്നായിരുന്നു ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഭയം.

പ്രഭുതപരമേശ്വരനെ നീലനിർമ്മലനാക്കി വേദപാത്രം ഇറക്കി
 ന്നു പ്രവർത്തിക്കുന്ന കൂട്ടത്തിൽ നെപ്പോളിയൻനായി സമാധാ
 നം ചെയ്യാൻ തരമില്ലാതെ വന്നുചേർന്നു. നെയ്പ്പിറംസ് രാ
 ജാവിനെക്കൊണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുകാർ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ
 പടയെടുപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ജ്യേഷ്ഠൻ ജോസഫി
 നെ സൈന്യസഭതം നെയ്പ്പിറംസ് രാജാവിന്റെ നേരെ
 അയച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ നെയ്പ്പിറംസ് നാടുവാഴി തോറ്റു “തു
 ന്നംപാടി”. നെയ്പ്പിറംസ് രാജ്യത്തിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം
 സ്ഥാപിതമായി. അതിനിടയിൽ ഫോളണ്ടുരാജ്യത്തിൽ ചി
 ല കഴപ്പുണ്ടാകുന്ന നേരിടുകയാൽ നെപ്പോളിയൻ ആ രാജ്യ
 ത്തെ രക്ഷിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. ഫോളണ്ട് പ്രശസ്തിയേറിയ ഒരു
 വ്യവസായശാലയും അതിലെ നിവാസികൾ ഉത്സാഹശീല
 ന്നാകും മുതലെടുപ്പു രാജ്യത്തിന്റെ വിസ്താരത്തിന്നനുസരിച്ചു
 പ്ലാതെ അത്യധികവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു ഫോളണ്ടിനെ
 കൈക്കലാക്കേണമെന്നുള്ള അഭിനിവേശത്തോടുകൂടി ഇംഗ്ല
 ണ്ഡും മറ്റുചില യൂറോപ്യരാജ്യങ്ങളും വട്ടംകൂട്ടി. ഫോളണ്ടിലെ
 നിവാസികൾ പ്രജാധിപത്യഭരണാസക്തന്മാരായിരുന്നതു
 കൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ അവരെ സഹായിക്കാൻ കച്ചകെട്ടി.
 യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വിജയിയായി. ഫോളണ്ടിൽ പ്ര
 ജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടു. ഫോളണ്ടിലെ അധിപതി
 യായി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹോദരനായ ലൂയിബോണ
 പാർട്ടിനെ നിയമിച്ചു. ലൂയിയാകട്ടെ, ഭരണസാമന്ത്രിയായി
 ജനരഞ്ജനമായി തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ നെപ്പോളിയന്റെ പ്ര
 മമശിഷ്യനായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഫോളണ്ടുനാട്ടുകാരെ മുഴുവ
 ന്നും തന്റെ ചൊല്ലടിക്കുള്ളിലാക്കി. ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെ
 മാത്രം ലക്ഷ്യമാക്കി രാജ്യഭാരം ചെയ്തു. ഇത്താലിയയെ ഭരിക്കാൻ
 നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധം നിയമിച്ചു. ഫോളണ്ട്, സ്പിട്
 സർലാൻഡ്, ഇത്തലി, ജെമ്മനി എന്നീ രാജ്യങ്ങളെയെല്ലാം
 നെപ്പോളിയൻ സ്വാധീനിച്ചു അവിടെയെല്ലാം പ്രജാധിപ

തൃഭൂമിയിൽ ഉറപ്പിച്ചു. യുജൻ രാജഭരണത്തിൽ ഇത്തരം
 പ്രശ്നം പ്രഖ്യാപിച്ചതും ശാന്തിയേയും സന്ധിയിലും യുറോ
 പിയൻ തോട്ടമാണെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ലംബാർഡിയെ യു
 ജൻ സർവ്വസംസ്ഥാനപരിപൂർണ്ണമായ നന്ദനോദ്യോഗമാക്കിത്തീർത്തു.
 ഇത്തലിയിൽ അവിടവിടേയായി ചിന്നിച്ചിതറിക്കിടന്നിരുന്ന
 പ്രദേശങ്ങളിലെല്ലാം ആസ്രിയക്കാരുടെ മേൽക്കോയ്മയാ
 യിരുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളെയെല്ലാം യുജൻ ആസ്രിയക്കാരു
 ടെ കോശസ്ഥാനത്തിൽനിന്നു് ആകർഷിച്ചു് അവിടങ്ങളിലും
 പ്രജാധിപത്യഭരണം സ്ഥാപിച്ചു. പിതൃവർഗ്ഗത്തിലുള്ള ഭ
 ക്തിയെ പ്രദർശിപ്പിച്ചു നെപ്പോളിയൻ വാസല്യത്തിന്നു
 പാത്രീഭവിച്ച യുജൻ നെപ്പോളിയൻ മാഹാത്മ്യത്തെ നല്ല
 വണ്ണം മനസ്സിലാക്കി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം രാജ്യം
 ഭരിച്ചു. റോമരാജാക്കന്മാർ അനവധി ദ്രവ്യം ചിലവുചെയ്തു പ
 ണിയിച്ചിരുന്ന കെട്ടിടങ്ങളെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ അററ
 കാരം തീർത്തു നാട്ടിനലങ്കാരമാക്കി വെച്ചു. റോമിലെ നാഗ
 രീക മഹിമയെ വീണ്ടും സ്ഥാപിച്ചു.

യുറോപ്പിലെ മഹദ്യുക്തികൾ തമ്മിലുള്ള പിണക്കം

യുറോപ്പിൽ രണ്ടു മഹദ്യുക്തികളുടെ സംരംഭം ചാവലിൽ
 കിടക്കുന്ന സ്പെലിംഗംപോലെ അന്തർലീനമായി കാണ
 പ്പെട്ടു. സമുദ്രാധിപത്യം ഇംഗ്ലണ്ടിന്നും സ്ഥലാധിപത്യം ഫ്രാൻ
 സിന്നും ആയി. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കടൽക്കോയ്മയെ പ്രതിനി
 മിഷം വർദ്ധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസിസിന് സമുദ്രം, അ
 ത്ലാന്റിക്ക് സമുദ്രം, എന്നുവേണ്ട ആർക്കിക് സമുദ്രം, ഇ
 ന്ത്യൻ സമുദ്രം എന്നീ ജലങ്ങളിലുള്ള ദ്വീപുകളെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ
 കാരോന്നായി വിടിച്ചടക്കി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തിവന്നു. നെ
 പ്പോളിയനുകളെ ഫ്രാൻസിന്നു ചുറ്റുമുള്ള രാജ്യങ്ങളെ കീഴ
 ടക്കി മേൽക്കോയ്മ നടത്തിവന്നു. സമുദ്രാധിപത്യംകൊണ്ടും
 തുച്ഛപ്പെടാതെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ സ്ഥലാധിപത്യംകൂടി കൈക്ക
 ലാക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ചു അതിന്നുവേണ്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലണ്ടിലുള്ള പ്രജകളെ സംബന്ധിച്ചേടത്തോളം ഇംഗ്ലീഷ് രാജഭരണാധികാരികൾ ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും ക്ഷേമത്തെയും പ്രശസ്തീതിയിൽ പരിപാലിച്ചുവന്നുവെങ്കിലും ഇതരാജ്യങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തെയും സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും അവർ വക വെച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യക്ഷേമത്തെ മാത്രമല്ല ഇതരാജ്യക്ഷേമത്തേക്കുടി നിലനിർത്തിപ്പോരണമെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനായിരുന്നതുകൊണ്ട് ആ അഭിപ്രായത്തെ മുൻനിർത്തി ഭരണത്തെ നിയന്ത്രണം ചെയ്തു. സ്വാതന്ത്ര്യപ്രദമായതും പരോപകാര തല്പരമായതും അഭിപ്രായങ്ങൾ ഒരിക്കലും യോജിക്കുകയില്ല. അവർ എപ്പോഴും വിപരീതപദ്ധതികളെ അവലംബിക്കുകയെ ഉള്ളു. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തിലുള്ള ആസ്വാദ്യത യൂറോപ്പിൽ നാനാദിക്കിലും വ്യാപിച്ചു. ഐർലണ്ടുകാർസ്വയംഭരണം കിട്ടേണമെന്നു ലഹളകൂട്ടിത്തുടങ്ങി. അവരെ സ്വയംഭരണഭാജിയാക്കുവാൻ കാരണം നെപ്പോളിയന്റെ പ്രജാധിപത്യ മന്ത്രവാദം ആണെന്നു ഇംഗ്ലീഷുകാർ വ്യാഖ്യാനിച്ചു. പ്രതിവിധിചെയ്യാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തരം നോക്കിയിരിക്കുക വഴിയുണ്ടായി. സ്പെയിൻ രാജ്യക്കാർ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ കടൽ സൈന്യത്തെയും നെപ്പോളിയന്റെ കരസൈന്യത്തെയും പേടിച്ചു നടുവിൽ കിടന്നു നട്ടം തിരിയുകയായിരുന്നു. യുദ്ധകാലങ്ങളിൽ പ്രതിവഷം ഏഴരക്കോടി പ്രാജനാഭ്യം സ്പെയിൻ നെപ്പോളിയനു കൊടുക്കാൻ സമ്മതിച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. ഏഴരക്കോടി നാണ്യം നെപ്പോളിയന്റെ ഖജാനയിൽചെന്നു വീഴുമ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ഖജാനമാത്രം വെറുതെയിരിക്കുന്നതു ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു രസമായില്ല. അവർ സ്പെയിൻ രാജ്യത്തേക്കു ചേർന്നു കപ്പലുകളെ കൊള്ളയിട്ടു ധാരാളം ചണം സമ്പാദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ ഭാവനയെത്തപ്പാറി ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമെണ്ടിൽ തന്നെ ചിലർ അവലംബിക്കാതിരുന്നില്ല. ഫലം ഒന്നും ഉണ്ടായില്ലെന്നുവെള്ള. സ്പെയിൻ ഇംഗ്ലണ്ടിനോടു യു

ലുത്തിന്നു കോപ്പുകൂട്ടി. സ്നേയിൻകാരുടെ പിൻബലമായി നെപ്പോളിയൻ നിന്നു. സ്നേയിൻകാരുടെ നേരെ യുദ്ധം എന്നുള്ള പേരോടുകൂടി ഇംഗ്ലാണ്ടും ഫ്രാൻസും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. ഈ യുദ്ധത്തെയാണ് ട്രൂഗാർ യുദ്ധം എന്നു പറയുന്നതു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ട്രൂഗാർ യുദ്ധത്തിൽ ജയംപ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ആസ്ടർ ലിഡ്ജ് യുദ്ധത്തിലും വിജയിയായി. ട്രഫാൾഗറിലെ തോല്പയ്ക്കുപകരം ആട്ടസ്ടർലിഡ്ജിലെ ജയംകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ തൃപ്തിപ്പെട്ടു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രധാനമന്ത്രിയായി പാർസെ നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ സ്നേഹിതൻ പ്രധാന മന്ത്രിയായതോടുകൂടി യുദ്ധം അവസാനിക്കുമെന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ സന്തോഷിച്ചു. സന്ധി ചെയ്യേണമെന്നു പാർസെ നെപ്പോളിയന്നു കത്തെഴുതി. സന്ധിയിൽ ഉൾപ്പെടുത്തേണ്ട നിബന്ധനകളെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയൻ മറുപടി അയച്ചപ്പോൾ ആ നിബന്ധനകളെ ഇംഗ്ലീഷ് പാർലിമെണ്ട് അനുവദിക്കുകയില്ലെന്നു പാർസസിന്നു തോന്നി. നെപ്പോളിയന്റെ എഴുത്തു താഴെ കാണിച്ചു പ്രകാരമായിരുന്നു:—

“ഇംഗ്ലീഷ്കാർ രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കുന്നതിനെപ്പറ്റി ഫ്രാൻസുകാർക്ക് അസൂയയില്ല. ആ രാജ്യങ്ങളുടെ നേരെ ഫ്രാൻസുകാർ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്നതും ഇല്ല. ഫ്രാൻസുകാർ യൂറോപ്പിൽ പിടിച്ചടക്കീട്ടുള്ള രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം ഇപ്പോൾ സമാധാനം ധാരാളം ഉണ്ട്. അമീൻസിൽ വെച്ചുണ്ടായ ഉടമ്പടിയിൽ ഒരു നിബന്ധനകൂടി കൂട്ടിച്ചേർക്കേണമെന്നു ഫ്രാൻസുകാർ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഫ്രാൻസിലെ കച്ചവടവും കൈത്തൊഴിലും അഭിവൃദ്ധിയെ പ്രാപിക്കുന്നതിനായി കടൽചുങ്കം പിരിക്കുവാൻ ആകുന്നു ഫ്രാൻസിന്റെ ഉദ്ദേശം. സ്വരാജ്യം ഉദയത്തിന്നു വേണ്ടിയുള്ള സർവ്വസഹായങ്ങളേയും ഭരിച്ചുകൊൾവാൻ ഫ്രാൻസിന് അധികാരമുള്ളതും ആ അധികാരത്തെ മറൊരാൾത്തന്നെ ഒരു കാലത്തും വിട്ടുകൊടുക്കാത്തതും ആകുന്നു.”

“സപഃശാഭിമാനത്തെ ഞ്ഞെൻ എന്റെ ജീവനെ ഉപേക്ഷി
ച്ചിട്ടെങ്കിലും പരിപാലിക്കുന്നതാണ്” എന്നുള്ള ഭാപനിയെ
കാരോ ലിപികളിലും അടക്കിവെച്ച് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ള പത്ര
ത്തെക്കണ്ടപ്പോൾ പാക്സ് നെപ്പോളിയനെ മനസാ അഭി
നന്ദിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷ് തടവുകാരെ മുഴുവനും നെപ്പോളിയൻ
വിട്ടയക്കാനും പ്രാൻസു തടവുകാരെ മുഴുവനും പാക്സ് വിട്ട
യക്കാനും പരസ്പരം സമ്മതിച്ചു. ഫാനോവർ രാജ്യം ഇം
ഗ്ലീഷ് കാക്കു ചേരണ്ടതായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ആ രാ
ജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കി ജർമ്മനിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടായിരുന്നു.
ഫാനോവറിനെ ഇംഗ്ലീഷ് കാക്കു തിരിയെ വിട്ടു കൊടുക്കാനും
അതിന്നു പകരം ജർമ്മനിക്കു വേറെ രാജ്യം കൊടുക്കാനും നെ
പ്പോളിയൻ സമ്മതിച്ചു. മേൽപറഞ്ഞപ്രകാരം സമാധാന
ഉടമ്പടി നടക്കുന്നതിന്നു മുൻപെ പാക്സ് മരിച്ചു. സമാധാ
ന ഉടമ്പടി മുഴുവനും വാർത്താമാത്രമായി പരിണമിച്ചു.

ബെർലിൻ കല്പന

സങ്കലിത സൈന്യങ്ങളുമായി യുദ്ധം ചെയ്യുമ്പോൾ
നെപ്പോളിയൻ ആസ്രിയക്കാരെ തോല്പിച്ച് ആസ്രിയയുടെ
തലസ്ഥാന നഗരിയിലോളം എത്തിയെന്നു മുമ്പു പറഞ്ഞിട്ടു
ണ്ടല്ലോ. ആ സന്ദർഭത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ജിനോവയേ
യും ബെർലിൻ നഗരത്തേയും പിടിച്ചടക്കിയിരുന്നു. ജർമ്മനി
ക്കു ചേർന്നതായ പ്രഷ്യ, സാക്സണി എന്നീ പ്രദേശങ്ങളും
നെപ്പോളിയൻ കീഴടക്കി. കീഴടക്കിയ രാജ്യങ്ങളിലെല്ലാം
പ്രജാധിപത്യഭരണത്തെ അദ്ദേഹം നടപ്പാക്കി. കരയിൽ
അനവധി രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കി പ്രജാധിപത്യം എപ്പ
ടുത്തിയ നെപ്പോളിയനെ കടൽ യുദ്ധത്തിലല്ലാതെ ജയിക്കാ
ൻ തരമില്ലെന്ന് ഇംഗ്ലീഷ് കാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പ്രാൻസു
രാജ്യത്തിലേക്കു ചരക്കു കയറ്റിക്കൊണ്ടു പോകുന്ന കപ്പലുക
ളെ ഒന്നൊഴിയാതെ ഇംഗ്ലാണ്ടു് മടക്കി അയച്ചുതുടങ്ങി. അ
ത്രമാത്രമല്ല? പ്രാൻസിനിലേക്കും പ്രാൻസിന്റെ ബന്ധുക്കളായി

പരിവർത്തിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിലേക്കും മദ്ധ്യസ്ഥ നിലയിൽ നിന്നു പോരുന്ന യാതൊരു രാജ്യക്കാരും കപ്പൽ വഴിയായി ചരക്കുകൊണ്ടുപോകുവാൻ പാടില്ലെന്നും പ്രാൻസിൽ നിന്നു യാതൊരു ചരക്കും കയറുമതി ചെയ്യാൻ പാടില്ലെന്നും ഈ നിബന്ധനകൾക്കു വിപരീതമായി ഗതാഗതം ചെയ്യുന്ന കപ്പലുകളെ പിടിച്ചടക്കി ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു ചേർക്കുന്നതാണെന്നും ഇംഗ്ലീഷ് കാരർ ഒരു കപ്പന പുറപ്പെട്ടിട്ടു. ഈ കപ്പനയ്ക്ക് എതിരായി നെപ്പോളിയനും ഒരു കപ്പന പുറപ്പെട്ടിട്ടു. ഈ കപ്പനയ്ക്കു ചരിത്രകാരകന്മാർ “ബർലിൻ കപ്പന” എന്നു പേർ കൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. നീതിശാസ്ത്ര നിപുണന്മാർ “ബെർലിൻ കപ്പനയെ” സാധൂകരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. അഭിജ്ഞാനാരാത്നത്തരക്കു വിധിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതും ആണ്. ബെർലിൻ കപ്പന എന്നതാണെന്ന് ആലോചിക്കാം:—

ബർലിൻ 1806 നവമ്പ്ര 26

“നാഗരികതയെ പ്രാപിച്ചിട്ടുള്ള രാജ്യക്കാരൊന്നും അനുഷ്ഠിക്കാത്ത പദ്ധതികളെയാണ് ഇംഗ്ലണ്ട് അനുഷ്ഠിച്ചുകാണുന്നത്. ശത്രുരാജ്യത്തിൽ ഉള്ളു എല്ലാവരും ശത്രുക്കളാണെന്നുള്ള നിയമത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി, യുദ്ധപരിധിക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന എല്ലാ കച്ചവടക്കപ്പലുകളെയും അതിലുള്ള ചരക്കുകളെയും പ്രയാണികളെയും പിടിച്ചടക്കുക എന്നുള്ള കൃത്യത്തെയാണ് ഇംഗ്ലണ്ട് ദീക്ഷിച്ചു കാണുന്നത്. ശത്രുക്കളുടെ കപ്പലുകളെയും മദ്ധ്യസ്ഥ വൃത്തിയിലുള്ള രാജ്യക്കാരുടെ കപ്പലുകളെയും ഭേദമില്ലാതെ ഇംഗ്ലണ്ട് പിടിച്ചടക്കുന്നതു ന്യായമല്ല. ശാന്തിയുള്ള പ്രദേശങ്ങളിലും സമരമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലും ഇംഗ്ലീഷ് കാരർ അവരുടെ പടക്കപ്പലുകളെ അണിയണിയായി നിർത്തിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ ഇംഗ്ലണ്ട് ചെയ്യുന്നതിന്റെ ഉദ്ദേശം പ്രാൻസിലെ വ്യാപാരത്തെ ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യേണമെന്നായിരിക്കും. കേവലം മൃഗപ്രായന്മാരെപ്പോലെ ഇംഗ്ലീഷ് കാരർ പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങുമ്പോൾ നമുക്കും ആത്മരക്ഷക്കും

യി ചിലതെല്ലാം ചെയ്യേണ്ടിവരും. അതുകൊണ്ട് നമ്മുടെ നാട്ടുകാരോട് നാം താഴെ കാണിച്ച പ്രകാരം ആജ്ഞാപിക്കുന്നു.

(i) ഇംഗ്ലണ്ടുമായുള്ള കച്ചവടങ്ങളെയെല്ലാം നാം തടഞ്ഞിരിക്കുന്നു (ii) ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കുള്ള തപാലും മറ്റു സാമാനങ്ങളും അയക്കപ്പെടുന്നതല്ല (iii) നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലും നമ്മുടെ അധീനത്തിലുമുള്ള രാജ്യങ്ങളിലും നിവസിക്കുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരെയെല്ലാം ആബാലവൃദ്ധം തടവുകാരായി പിടിക്കുന്നതാണ്. അവരുടെ സ്ഥാപനജംഗമസ്വത്തുക്കൾ മുഴുവനും നമ്മുടെ അധീനത്തിൽ പെട്ടേടത്തോളം പ്രാൻസിലേക്കു ചേരുന്നതാണ് (iv) ഇംഗ്ലീഷുസാമാനങ്ങളെ ആരും ഉപയോഗിക്കരുത്. ഇംഗ്ലീഷ് കാരടേയും അവരുടെ സഹായികളുടെയും സാമാനങ്ങളെയെല്ലാം ജപ്തിചെയ്തു പ്രാൻസിലേക്കു മുതൽക്കൂട്ടുന്നതാകുന്നു (v) നമ്മുടെ നാട്ടുകാരായ വ്യാപാരികൾക്കു നഷ്ടംവരാതിരിക്കാൻവേണ്ടി അവരുടെ കൈവശത്തിൽ നിന്നു ജപ്തി ചെയ്യപ്പെടുന്ന ഇംഗ്ലീഷുസാമാനങ്ങളുടെ പകുതി വില കൊടുക്കപ്പെടുന്നതാണ്. (vi) ഈ വിജ്ഞാപത്തിനുശേഷം ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നോ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ മേൽക്കോയ്മയെ സമ്മതിക്കുന്ന രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നോ നമ്മുടെ രാജ്യക്കരയിൽ വരുന്ന കപ്പലുകളെ ഒന്നും വിട്ടയക്കുന്നതല്ല. ആ കപ്പലുകൾ സാമാനങ്ങളടക്കം പ്രാൻസിലേക്കു ചേരുന്നതാകുന്നു. (vii) ഈ വിജ്ഞാപത്തിനു വിപരീതമായി, ചരിയായൊ രാമസ്യമായൊ വ്യാപാരികുന്ന നാട്ടുകാരുടെ സർവ്വസ്വത്തുക്കളേയും ജപ്തി ചെയ്തു രാജകീയ ഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ മുതൽ വലുപ്പിക്കുന്നതാണ് (viii) ഈ വിജ്ഞാപം സംബന്ധമായ ആക്ഷേപങ്ങളെ മുഴുവനും വിചാരണചെയ്തു തീർപ്പാക്കിക്കാൻ പാരിസിയിലും മിലാൻ പട്ടണത്തിലും രണ്ടു നീതിന്യായക്കോടതികൾ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. സങ്കടമുള്ളവർ ആ കോടതികളിൽ ആക്ഷേപം ബോധിപ്പിച്ചു കൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു. (ix) നമ്മുടെ ഭരണത്തിൻ കീഴിലുള്ള എല്ലാവരും ഈ കല്പനകളെ പ്രത്യേകരും അനുഷ്ഠിച്ചുകൊള്ളേണ്ടതാകുന്നു.

ബർലിൻ കല്പന പുറപ്പെട്ട് അധിക ദിവസം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ നിന്നും മറ്റു രാജ്യങ്ങളിൽ നിന്നും ബ്രാൻസിലേക്കു ചരക്കുകൾ വരാതെ ആയി. പഞ്ചസാര കിട്ടാതെയാണു ബ്രാൻസ് അധികം കഴങ്ങിയത്. നെപ്പോളിയൻ ഉടനെ ബിററ് റൂട്ടിൽ (ശർക്കരിഴങ്ങിൽ) നിന്നു പഞ്ചസാരയുണ്ടാക്കാൻ ഏല്പാടച്ചെയ്തു. കാപ്പിക്കുരു കിട്ടാതെ ആയപ്പോൾ അതിന്നുപകരം ചിക്കാരിപ്പൊടി ഉപയോഗപ്പെടുത്തി. ഇതിന്നിടയ്ക്കു റഷ്യയും ആസ്ട്രിയയും നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ വീണ്ടും പടയെടുത്തു. വിസ്തൃത നദിയേയും കാര്യർ നദിയേയും കടന്നു നെപ്പോളിയൻ റഷ്യക്കാരെ ഭാടിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ തോരാപ്പോൾ റഷ്യ ബ്രാൻസിനോടു സമാധാനത്തിന്നുപേക്ഷിച്ചു. റഷ്യയും ആസ്ട്രിയയും സമാധാനം ഉടമ്പടി എഴുതി. ഇംഗ്ലണ്ട് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തുക്കിയെക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഡാർഡൻ ലസ്സിൽ വന്നു തുക്കിക്കാരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചിട്ടും തുക്കി യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടില്ല. “ഞങ്ങളോടുകൂടി ചേർന്നു നിങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെയുദ്ധം ചെയ്യാത്തപക്ഷം രണ്ടു മണിക്കൂർ നേരത്തിനുള്ളിൽ നിങ്ങളുടെ തലസ്ഥാനമായ കൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തെ ഭസ്മമാക്കും” എന്നുപറഞ്ഞത് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തുക്കിയെ ഭയപ്പെടുത്തി. കൺസ്റ്റാന്റിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തിൽ താമസിച്ചിരുന്ന ബ്രാൻസ് മന്ത്രി സെബാസ്റ്റ്യാനി എന്നൊരു സ്വരാജ്യരക്ഷയ്ക്കുപേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷുകാരോടു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ തുക്കിയെ പ്രേരിപ്പിച്ചു. തുക്കിയും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിൽ യുദ്ധം ആരംഭിച്ചു. തുക്കി വിജയം പ്രാപിച്ചു. സെബാസ്റ്റ്യാനിയുടെ ഉപദേശപ്രകാരം വിജയം ലഭിക്കാനിടയായതുകൊണ്ടു തുക്കി നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രമായിത്തീർന്നു. റഷ്യ ചക്രവർത്തി, നെപ്പോളിയനുമായുള്ള ഉടമ്പടിക്കു ശേഷം ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ വിരോധിയായിത്തീർന്നു. “ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ നേരെ

പ്രാൻസ് എത്രേതു രീതിയിൽ പെരുമാറുന്നുവോ അതേ രീതിയിൽ പെരുമാറാൻ റഷ്യയും ഒരുക്കമാണെന്നു്” റഷ്യാ ചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയനോടു പറയുകയുണ്ടായി. തുർക്കി, ആസ്ട്രിയ, ജർമ്മനി, ഫോളണ്ട്, റഷ്യ, ഇത്തലി സപിട്സർലാൻഡ് എന്നീ രാജ്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ആക്രമിത്വങ്ങളായി വർത്തിച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കടലിൽ എന്നപോലെ നെപ്പോളിയൻ കരയിൽ ഏകമന്ത്രാധിപത്വം വഹിച്ചു. ലൂയിക്കും ഫാർട്ടൻസിക്ക് തമ്മിൽ നടന്ന വിവാഹത്തെപ്പറ്റി മുമ്പിൽ പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഫാർട്ടൻസി ഒരു പുരുഷപ്രജയെ പ്രസവിച്ചു. ജോസഫൈന്റെ സർവ്വസ്വമായ ആ സന്താനം അച്ഛനേണ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. ഫാർട്ടൻസിയും ജോസഫൈനും ദുഃഖസാഗരത്തിൽ മുഴുകി. നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നാണ് ഈ വർത്തമാനം അറിഞ്ഞത്. യുദ്ധാങ്കണത്തിൽ നിന്നു ഫാർട്ടൻസിക്ക് ജോസഫൈനും അദ്ദേഹം കൂടക്കൂടെ സാന്ത്വനപത്രങ്ങൾ എഴുതിക്കൊണ്ടിരുന്നു. വൈരികൾ അനശ്ശിതമായി പീരങ്കിയുണ്ടയെ കോരിച്ചൊരിയുന്ന സമയത്തുകൂടി നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ തന്റെ ഭാര്യക്കും ബന്ധുക്കൾക്കും സാന്ത്വന പത്രങ്ങൾ എഴുതുവാൻ സൗകര്യവും മനഃസ്സമ്മർദ്ദവും ഉണ്ടായതോർക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ധീരതയേയും ലോകപരിജ്ഞാനത്തേയും ഏതിനെയാണു സ്മരിക്കാതിരിക്കുക? യുദ്ധങ്ങളിൽ നിന്നു പാരിസിൽ എത്തിയ ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭരണ പരിഷ്കാരം ചെയ്യാൻ ബദ്ധശ്രദ്ധനായി പുറപ്പെട്ടു.

ആലോചന സഭാഭ്യക്ഷത.

നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ആലോചനസഭയിൽ അറിയും ലോകപരിചയവും ഉള്ളവരെ മാത്രമേ തിരഞ്ഞെടുത്തുള്ളൂ. ഫോളാറെൻസ്, ട്യൂറിൻ മുതലായ പട്ടണങ്ങളിൽനിന്നു ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരേയും ഭരണതന്ത്രജ്ഞന്മാരേയും പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ക്ഷണിച്ചുവരുത്തി അവരുടെ അഭി-

പ്രായങ്ങളെ അറിഞ്ഞു സ്വീകാരയോഗ്യങ്ങളായ ഉപദേശങ്ങളെ അഭിസ്ഥാനപ്പെടുത്തി ഭരണരീതിയെ നവീകരണം ചെയ്ത നെപ്പോളിയൻ രാജ്യകാര്യലോചനസഭയെ വളരെ ഗൗരവത്തോടെ പരിപാലിച്ചു. ആ സഭയിൽ പാ.പീസ് നഗരത്തിലെ അംഗങ്ങൾക്കു മാത്രമല്ല പ്രവേശനം ഉണ്ടായിരുന്നു. കീഴടക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളിലുള്ള യോഗ്യന്മാർക്കെല്ലാം ആ സഭയിൽ പ്രവേശനം സിദ്ധിച്ചു. സഭയിൽ അഗ്രാസനാധിപത്യം വഹിച്ചിരുന്നതു നെപ്പോളിയൻതന്നെ ആയിരുന്നു. രാജ്യകാര്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുവാൻ വേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ പാ.പീസ് നഗരത്തിൽനിന്നു പുറമെ പോയിരിക്കുംസമയങ്ങളിൽ പ്രധാനമന്ത്രി അഗ്രാസനാധിപത്യം വഹിക്കും. സഭയിൽ അവനവന്റെ അഭിപ്രായത്തെ തുറന്നു പറയുവാൻ സഭ്യന്മാർക്കെല്ലാം സ്വാതന്ത്ര്യം ഉണ്ടായിരുന്നു. ഭൂരിപക്ഷക്കാരുടെ അഭിപ്രായം അനുസരിച്ചായിരുന്നു കാര്യങ്ങൾ തീരുമാനിക്കപ്പെട്ടിരുന്നത്. സംധാരാണയായി രാവിലെ ഒമ്പതു മണി മുതൽ വൈകുന്നേരം അഞ്ചുമണിവരെ സഭയിൽ കാര്യലോചനകളും തത്സംബന്ധമായ മറ്റു പ്രവൃത്തികളും നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. കാര്യഗൗരവത്തിന്നനുസരിച്ചു ചിലപ്പോൾ രാത്രികാലങ്ങളിലും സഭകൂടാറുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ ഇരിക്കുന്ന പീഠം മറ്റുള്ളവരുടെ പീഠങ്ങളേക്കാൾ അല്പം വെറുപ്പായതും അലങ്കാരംകൂടിയതും ആയിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ സഭയിൽ പ്രവേശിക്കുമ്പോൾ വാദ്യഘോഷം ഉണ്ടായിരിക്കും. പ്രസംഗവിഷയത്തെ ചുരുക്കിയും കാര്യങ്ങളെ ലേശമെങ്കിലും വിട്ടൊഴിക്കാതെയും പ്രസംഗിക്കാൻ നെപ്പോളിയനു സഹജമായ വാശ്വാസിയും സാമത്ത്വവും ഉണ്ടായിരുന്നു. ചുങ്കംവകയായുള്ള ആദായത്തെ മുഴുവനും ഭടന്മാരുടെ ചിലവിനായി വിട്ടുകൊടുക്കണമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അഭിപ്രായം. അതനുസരിച്ചു ചുങ്കം പിരിവുസംഖ്യ മുഴുവനും സൈനികവകുപ്പിലേക്കായി നീക്കിവെക്കപ്പെട്ടു. ഈ വിഷയത്തിൽ

നെപ്പോളിയനും മാല്ലെട്ട് എന്ന ആളും തമ്മിൽ അല്പം വാഗ്വാദത്തിനിടയായി. ആ വാഗ്വാദത്തെ താഴെ ചേർക്കുന്നു. മാല്ലെറ്റർ—സൈന്യവകുപ്പിലേക്ക് അധികച്ചിലവു ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട് മറ്റു വകുപ്പുകളിൽ വളരെ കഷ്ടം നേരിടുന്നുണ്ടല്ലോ.

നെപ്പോളിയൻ— ബ്രാൻസരാജ്യത്തിലെ പുരുഷന്മാരെല്ലാം സൈന്യവകുപ്പിൽ പെട്ടവരാണെന്നു നിങ്ങൾ കാർക്കുന്നില്ലേ? പ്രായപൂർത്തി വന്നിട്ടുള്ളവരെല്ലാം സൈന്യവകുപ്പിൽ ചേർന്നുകൊള്ളേണമെന്നു നിർബന്ധമായിരിക്കെ സൈന്യവകുപ്പിലേക്ക് ചിലവുചെയ്യുന്ന പണത്തെ എല്ലാവരും അനുഭവിക്കുന്നതാണെന്നു കാർക്കേണ്ടതാണ്.

മാല്ലെറ്റർ—സൈന്യവകുപ്പിലേക്കായി പ്രത്യേകം ചിലവുചെയ്യുന്ന പണംകൊണ്ട് ഭടന്മാർക്കു വിശേഷവിധിയായ യാതൊരു ഗുണവും സിദ്ധിക്കുന്നില്ലേ?

നെപ്പോളിയൻ—ഞാൻ ഭടന്മാരെ മറ്റുള്ളവരേക്കാൾ സ്നേഹിക്കുന്നുവെന്നും അവർക്കു വിശേഷവിധിയായി ഉപകാരം ചെയ്യുന്നുവെന്നും പറഞ്ഞ് എന്നെ കാരപ്പെടുത്തുന്നതു ശരിയല്ല. ഭടന്മാരുടെ ജീവിതം എത്രയോ ദുഃഖമാകുന്നു. ഉന്നതമായ സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുന്ന് ആജ്ഞാപിക്കുന്നതുപോലെ അത്ര എളുപ്പമായ പ്രവൃത്തിയല്ല ഒരു ഭടന്റെ ദിനചയ്യ. സ്വരാജ്യത്തിനായി സർവ്വദാ പ്രവൃത്തി എടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഭടന്മാരുടെ കഷ്ടങ്ങളെപ്പറ്റി പൂർണ്ണമായി അറിയുവാൻ നിങ്ങൾക്കു സാധിക്കുകയില്ല.

പാർലിസ് പരിഷ്കാരം.

ഈ സംഭാഷണത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ ഭടന്മാരെ നിവ്യാജം സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നും രാജ്യരക്ഷയുടെ അടിസ്ഥാനം ഭടന്മാരാണെന്നു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയിരുന്നുവെന്നും തെളിയുന്നു. സൈന്യവകുപ്പിൽ നെപ്പോളിയൻ പലേ ചട്ടങ്ങളും എഴുപ്പുടുത്തി. ഭടന്മാരെ അദ്ദേഹം മൂന്നുതരക്കാരായി വിരിച്ചു. യൗവനയുക്തന്മാരും ഡെയ്തുശാലികളും ആയ ഭടന്മാരെ

കന്നാരതരക്കാരായും, വിവാഹം കഴിഞ്ഞവരും മദ്ധ്യവയസ്സുമാരും ആയവരെ രണ്ടാതരക്കാരായും മദ്ധ്യവയസ്സു കഴിഞ്ഞവരെ മൂന്നാതരക്കാരായും പിരിച്ചു. കന്നാരതരക്കാരെ പ്രാൻസിന്റെ അതൃത്തികളെ സംരക്ഷിക്കാൻ നിയമിച്ചു. ഭരദേശത്തിൽ യുദ്ധയാത്ര ചെയ്യുന്നതിനും കന്നാരതരക്കാരെ തന്നെയാണ് നിയമിച്ചത്. പിടിച്ചടക്കപ്പെട്ട രാജ്യങ്ങളുടെ സമാധാനരക്ഷയ്ക്കായി രണ്ടാതരക്കാരെ നെപ്പോളിയൻ അതാതു രാജ്യങ്ങളിൽ താമസിപ്പിച്ചു. മൂന്നാതരക്കാരെ ഉൾനാടുകളിലെ കാവലാളികളായി പാപ്പിച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യവിഭാഗം പ്രജകൾക്കെല്ലാം തൃപ്തിയേയും സന്തോഷത്തേയും ഉണ്ടാക്കി. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കായി എല്ലാവരും എല്ലാത്തോഴും പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കേണ്ടതാണെന്നുള്ള ബോധത്തെ നെപ്പോളിയൻ പ്രജകളുടെ ഹൃദയങ്ങളിലെല്ലാം അങ്കുരിപ്പിച്ചു. ഒരു നിമിഷനേരത്തിനുള്ളിൽ സൈന്യങ്ങളെയെല്ലാം ഏകോപിച്ച് തീവ്രമായ യുദ്ധത്തിനു പുറപ്പെടുവാൻ നെപ്പോളിയനു പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. സൈനികവകുപ്പിലെ നിയമങ്ങൾ അത്ര സുഗമവും അനുസരണക്കേടു കാണിക്കുന്നവർക്കുള്ള ശിക്ഷ അതികഠിനവും ഭടന്മാർക്കു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെയുള്ള സ്നേഹം നിഷ്ഠുരതയും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു പലിഷ്ടകൃതരീതിയിലുള്ള സൈന്യപരിപാലനം നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ മറ്റാർക്കും സംഭവിച്ചിട്ടില്ലെന്നതന്നെ പരയം. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൃഷ്ടി സൈന്യവകുപ്പിൽ എത്ര സൂക്ഷ്മമായി പതിഞ്ഞിരുന്നുവോ അതിൽ ഒട്ടുതന്നെ കുറവുള്ളതാണെന്ന് മറ്റുള്ള സകലരാജ്യകാര്യങ്ങളിലും പതിഞ്ഞിരുന്നു. നാല്പതിനായിരം നാഴിക നീളത്തിലുള്ള പാത നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ വെട്ടിത്തെളിയിച്ചു. കച്ചവടക്കാരുടെ സൗകര്യത്തിനായി പതിനാലു ചന്തകളും അദ്ദേഹം സ്ഥാപിച്ചു. അദ്ദേഹം പണിയിച്ചിട്ടുള്ള ചന്തപ്പരകൾ യാതൊരു കേടുപാടും ഉടാതെ, പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ അലങ്കാരമായി മാത്രമല്ല,

ഐരോപ്യവണ്ഡത്തിന്നുമുഴുവനും അലങ്കാരമായി ഇന്നും നി
ലനില്ക്കുന്നുണ്ട്. വഞ്ചിപ്പടിക്കുള്ള യാത്രകളേയും കച്ചവടച്ചര
ക്കുകളുടെ ഗതാഗതമാറ്റങ്ങളേയും അനായാസേന നിവൃത്തി
ക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ രണ്ടു വലിയ തോടുകൾ വെട്ടി.
മാഡലിനിഷ്ണെത്രവും, വൻറാമിമാളികയും കാരോസൽ എ
ഡോയൽ എന്നീ സ്കൂളുകളും നെപ്പോളിയൻ നിർമ്മിച്ചിട്ടുള്ള
താകുന്നു. പ്രാൻസിനെ കച്ചവടവും കൈത്തൊഴിലും യാതൊ
രു പ്രതിബന്ധവും കൂടാതെ ഉപർജ്ജവമിവർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടുവന്നു.
കടൽവ്യാപാരത്തെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ നിരോധിച്ചതിന്റെ ഫല
മായി പ്രാൻസിന്റെ കൈത്തൊഴിൽ തഴച്ചുവളർന്നു. പാതക
ളിൽകൂടി ചരക്കു കയറ്റിപ്പോകുന്ന വണ്ടികൾക്കും തോടുക
ളിലും നദികളിലുംകൂടി സഞ്ചരിക്കുന്ന ചരക്കുവള്ളങ്ങൾക്കും
കണക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. വിദേശാത്മരൂപാരി നെപ്പോളിയൻ
ഉപന്യാസങ്ങൾ എഴുതി. ബ്രിട്ടീഷ്കാരുടെ ഇടയിൽ ഒരു പ
ണ്ഡിതനും വിശിഷ്ടഗ്രന്ഥകാരനും ആയ സാർവാർട്ടർ
സ്കോട്ടിനെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയൻ എഴുതിയ ഉപന്യാസം ക
രു സാഹിത്യകൗസ്തുഭമായിത്തീർന്നിട്ടുണ്ട്. അദ്ദേഹം കാര്യം
ലോചനസഭയ്ക്ക് എഴുതിട്ടുള്ള കത്തുകളേയും പ്രജാധിപത്യരേ
ണാദ്ധ്യക്ഷനാക്കിയ ചിട്ടുള്ള കത്തുകളേയുംകൂട്ടിച്ചേർത്തു 1819-ാം
സംവത്സരത്തിൽ പ്രസിദ്ധീകരിച്ചപ്പോൾ ആ വിഷയങ്ങൾ
എഴു വലിയ പുസ്തകങ്ങളായിട്ടാണു പുറത്തിറങ്ങിയത്. 1807
നവമ്പർമാസം 14-ാംനാ- നെപ്പോളിയൻ മോഷൻ എന്ന
മന്ത്രിയെച്ചു ഒരു കത്തിനെ താഴേചേർക്കുന്നു. ആ കത്തിൽ
നിന്നു നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യാഭിപ്രായത്തിൽ എത്ര ദൃഢമാ
യി മനസ്സുവെച്ചിരുന്നുവെന്നു കാണാവുന്നതാണ് “ഞാൻ പാ
രിസ് നഗരപരിഷ്കരണത്തിനായി ശേഖരിച്ചുവെച്ചതായ 80
ലക്ഷം പ്രാജനംബ്രങ്ങൾ അയച്ചതു കിട്ടിയിരിക്കുമല്ലോ. ന
ഗരാഭിപ്രായിക്കുവേണ്ടപ്പെട്ടതായ പന്മാവുകളിലെല്ലാം നിങ്ങളുടെ
ദൃഷ്ടിപതിയുന്നുണ്ടായിരിക്കുമല്ലോ? ഞാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടു

ജി പരിഷ്കാരങ്ങളിൽ ഏതാനുംചിലതു് ഒട്ടുംതന്നെ ആദായ
ത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നതല്ല. എങ്കിലും അവ നമ്മുടെ പട്ടണത്തി
നു് എന്നെന്നും അലങ്കാരമായിരിക്കും. നാടകശാലകൾ, ച
ന്തപ്പരകൾ മുതലായതിൽനിന്നു ധാരാളം ആദായം ഉണ്ടാ
കുന്നതാണു്. കച്ചവടത്തിന്നുവേണ്ടി പാണ്ടികശാലകൾ പണി
യിക്കുന്നതു് ഉത്തമമായിരിക്കും. രാജഭരണാധികാരികൾ മുൻ
കൂർ പണംമുടക്കി പ്രജകളുടെ സൗകര്യത്തിനായി കെട്ടിട
ങ്ങൾ പണിയിക്കുന്നതായാൽ അവകളിൽനിന്നു ചിലവുചെ
യ്ക്കിൽ എത്രയോ അധികം ആദായം കാലക്രമേണ സിദ്ധി
ക്കുന്നതായിരിക്കും. നമ്മുടെ രാജാഭിവൃദ്ധിയെ ഉദ്ദേശിച്ചു ചി
ലവുചെയ്യപ്പെടുന്ന ദ്രവ്യം ഭരിക്കലും വ്യത്ഥമായി വരികയി
ല്ല. ടിലാനിൽനിന്നു പാർസിപ്പേക്കും റൈനിൽനിന്നു സയോ
നിപ്പേക്കും രണ്ടു തോടുകൾ വേട്ടേണ്ടതായിരിക്കുന്നു. ഈ തോട
കൾ വെട്ടാൻ വേണ്ടിവരുന്ന പണത്തിനായി രാജഭണ്ഡാഗാ
രത്തിൽ കൈവെക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. ഒരു തോട് വെട്ടിയ
ശേഷം അതിൽനിന്നു കിട്ടുന്ന ആദായംകൊണ്ടു മറ്റൊരതും വെ
ട്ടിത്തീക്കാൻ സാധിക്കുന്നതാണു്. ഈ തോടുകളെ വെട്ടി അ
വസാനിപ്പിക്കുന്നതോടുകൂടി നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലെ വ്യാപാര
പുഷ്ടി പ്രബലപ്പെടുകയും തന്മൂലം ആദായം അധികമാവുക
യുംചെയ്യും. ഇംഗ്ലണ്ടിൽ ഒരു തോടുവെട്ടേണമെങ്കിൽ അതി
ന്നു വേണ്ടിവരുന്ന ചിലവു കണക്കാക്കി ഒരു പ്രഭുവിന്നു കരാ
റുകൊടുക്കുകയും അദ്ദേഹം ചിലവുചെയ്തിട്ടുള്ള പണത്തെ പി
ന്നീട് കിട്ടുന്ന ആദായത്തിൽനിന്നു വസൂലാക്കിയെടുക്കാൻ
അനുവദിക്കുകയും ആണു ഭരണാധികാരികൾ ചെയ്യാറുള്ള
തു്. എന്നാൽ നാം അങ്ങിനെ ചെയ്യേണമെന്നില്ല. മുൻകൂ
ട്ടി നാംതന്നെ പണം ചിലവുചെയ്യുക. ചിലവുചെയ്ത പണ
ത്തെ നമുക്കുതന്നെ ഈടാക്കുകയും ചെയ്യാം. മുൻകൂറായി പ
ണം ചിലവുചെയ്യേണമെങ്കിൽ പണം എവിടെ എന്നുള്ള
വിചാരം താങ്കൾക്കു വേണ്ട. നഗരാഭിവൃദ്ധിക്കായി എന്നെ

പ്ലാമാണ ചെയ്യേണ്ടതെന്ന് ഒരു കണക്കു തയ്യാറാക്കിയാൽ പണം ഞാൻ ഉണ്ടാക്കിത്തരാം. നഗരശുചീകരണത്തിനു വേണ്ടപ്പെട്ട മാറ്റങ്ങളേയും ഗതാഗതസൗകര്യങ്ങളേയും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിച്ചുകൊള്ളണം.” ഈപത്രത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയന്റെ സ്വരാജ്യസ്നേഹവും പ്രജാവാത്സല്യവും വ്യക്തമായി തെളിയുന്നു. രാജ്യങ്ങളെ കീഴടക്കി കഴിയുന്നോടത്തോളം പണംസമ്പാദിച്ചു ഭൂലോകവൈശ്രവണനായി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തണമെന്നുള്ള വിചാരം നെപ്പോളിയന് ഒരു കാലത്തും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. താൻ സമ്പാദിക്കുന്ന പണത്തെ മുഴുവനും ജനോപകാരമായി ചിലവുചെയ്യണമെന്നു അദ്ദേഹത്തിനു വിചാരമുള്ളു. രാജപാതകളുടെ ഇരുവശങ്ങളിലും മനുഷ്യസഞ്ചാരത്തിനുള്ള ഊട്ടുപാതകളെ നെപ്പോളിയൻ നിർമ്മിച്ചു. ചന്തസ്ഥലങ്ങളിൽപോയി രാജ്യവാസികൾ വ്യാപാരംചെയ്യുമ്പോൾ അവർക്കു വെയിലുംമഴയും തട്ടാതിരിക്കാൻവേണ്ടി മേൽപ്പാകൾ കെട്ടിച്ചു. കശാപ്പുകടകൾക്കു പ്രത്യേകസ്ഥലങ്ങൾ വിനിയോഗിക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തിൽ അദ്ദേഹം വിദഗ്ദ്ധന്മാരെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചു. അവർക്കു വേണ്ടപ്പെട്ട ദ്രവ്യസഹായം ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിൽ നെപ്പോളിയന് ഒട്ടും മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളിൽ എന്നപോലെ രാജ്യഭരണതന്ത്രങ്ങളിലും ശാസ്ത്രീയവിഷയങ്ങളിലും അദ്ദേഹം പ്രഖ്യാതിസമ്പാദിച്ചു. യുദ്ധകാര്യങ്ങളിൽ ധീരതയും സാമത്ത്വവും പ്രദർശിപ്പിക്കുന്ന യുദ്ധവീരന്മാർക്കു ഡ്യൂക്ക് (പ്രഭു) എന്നുള്ള സ്ഥാനവും ദേശീയഗവണ്ണർമാർക്കു കൗണ്ടി എന്നുള്ള പദവിയും നെപ്പോളിയൻ കല്പിച്ചുകൊടുത്തു. ഇതുകൂടാതെ മറ്റുള്ള സ്ഥാനമാനങ്ങളൊന്നും നെപ്പോളിയൻ ആർക്കും കൊടുക്കാറില്ല. സ്വരാജ്യസ്നേഹം ഉണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അധികമായ സ്ഥാനമാനങ്ങൾ മറ്റൊന്നും ഇല്ലെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അഭിപ്രായം. പരമ്പരയായ രാജവംശക്കാർ രാജ്യഭരണം ചെയ്യുവരണമെന്നാണല്ലോ പ്രഭുക്കന്മാ

രുടെ അഭിനിവേശം. അവരുടെ അഭിനിവേശത്തിനുള്ള പ്രതിഫലമാണെന്നു തോന്നുമാറ് പ്രഭുക്കന്മാർക്കു് അനവധി സ്ഥാനമാനങ്ങളും സ്വത്തുക്കളും രാജാക്കന്മാർ മുൻകാലത്തിൽ കൊടുത്തിരുന്നു. പ്രജാധിപത്യ ഭരണാസക്തനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഭൃഷ്ടിയിൽ പ്രഭുവെന്നും സാമാന്യനെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജ്യഭരണ സൗകര്യങ്ങളേയും ക്ഷേമത്തേയും അനുഭവിക്കാൻ പ്രജകളെല്ലാവരും ഒരു പോലെ അർഹന്മാരാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും പ്രത്യക്ഷപ്പെടുത്തി. പ്രഭുക്കൾ കൊടുക്കുന്ന കരത്തിന്റെ തോതൊന്നു വേറെ, സാമാന്യന്മാർ കൊടുക്കുന്ന കരത്തിന്റെ തോതുവേറെ, എന്നുള്ള ചട്ടം മുമ്പുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ അതിനെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു. ദരിദ്രനെന്നും പണക്കാരനെന്നും ഉള്ള വ്യത്യാസം അസ്തമിച്ചു. പ്രഭുക്കന്മാർക്കുള്ള നിയമം വേറെ, സാമാന്യന്മാർക്കു് നിയമം വേറെ എന്നുള്ള പക്ഷഭേദം നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണകാലത്തിൽ ഇല്ലാതെയായി. ഇങ്ങിനെയൊക്കെയായിരുന്നാലും പരമ്പരാവകാശികളായ പ്രഭുക്കന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ നിന്ദിച്ചുവെന്നോ മറ്റു വിധത്തിൽ തൃണീകരിച്ചുവെന്നോ വിചാരിച്ചു പോകരുത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഋജുബുദ്ധിയും സമഭാവനയും ഏല്പാവരിലും ഒരുപോലെ വ്യാപിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ. ഒരു കലാശാലയിലെ പണ്ഡിതർ പ്രഭുക്കന്മാരെ അവലംബിച്ചു സംസാരിച്ചുവെന്നു നെപ്പോളിയനു് അറിവുകിട്ടി. അദ്ദേഹം ഉടനെ തന്നെ ആ പണ്ഡിതരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചയച്ചു.

ബുദ്ധിയുടെ സ്ഥിരത.

രഷ്ട്രരാജ്യനിവാസിയായ കൌണ്ടു് ടിലിപി എന്നൊരാൾ നെപ്പോളിയന്റെ പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തെ ഭേദമായി പരിച്ചു കളയുവാൻ വേണ്ടപ്പെട്ട ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നു് അലക്സാണ്ടർ ചക്രവർത്തി മുഖാന്തരം നെപ്പോളിയനു് അറി

മുക്തി. “സ്ഥിരപ്രതിഷ്ഠിതമായ പ്രജാധിപത്യ ഭരണത്തെ നശിപ്പിക്കാൻ ആരാലും സാധിക്കുകയില്ലെന്നും തന്റെ വിരോധിയായി പ്രവർത്തിക്കുന്ന ടിലിലിയുടെ വ്യക്തപ്രയത്നത്തെ പറ്റി താൻ ഒട്ടും ഭയപ്പെടുന്നില്ലെന്നും” നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞതല്ലാതെ ടിലിലിയുടെ നേരെ പടയെടുക്കുകയോ കോവിക്കുകയോ ചെയ്തില്ല. ഭരണാധികാരികളുടെ പ്രവൃത്തികൾ മുഴുവനും ജനസാമന്ത്രിയുടെ ഉത്തരവാദിത്വമായിത്തീരേണ്ടതെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. “അകത്തുകുത്തിയും പുറത്തുപത്തിയും” ആയി ജീവിതം നയിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ ഇഷ്ടപ്പെട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ അർത്ഥനയിലുള്ള ജീവിതത്തിന്റെ പ്രതിഫലം തന്നെയായിരുന്നു പുറമെ കാണപ്പെട്ട ജീവിതരീതി. ഹൃദയാന്തർഭാഗത്തിൽ അസൂയയും കഠിനതയുണ്ടെങ്കിലും വളർത്തി പുറമെ പുഞ്ചിരിയുളള നീചസ്വഭാവം നെപ്പോളിയന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. അങ്ങിനെയുള്ളവരുടെ നേരെ അദ്ദേഹത്തിനു കലശലായ വെറുപ്പുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ അവരജനായ ജറോം ധാരാളത്തിൽ അധികം പണം ചിലവു ചെയ്യുന്നവനും ഇഹലോക സുഖങ്ങളിൽ മുങ്ങിക്കുളിക്കുന്ന യുവാവും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം അമേരിക്കയിൽപ്പോയി ഒരു പ്രഭുവിന്റെ പുത്രിയെ വിവാഹം ചെയ്തു. ആ വിവാഹം നെപ്പോളിയനു പിടിച്ചില്ല. തന്റെ അനുജനെ അമേരിക്കൻ വിവാഹബന്ധത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ മോചിപ്പിച്ചു. ജർമ്മനിയിലെ പൂട്ടൻ ബർഗ്ഗ്നാടുവാഴിയുടെ പുത്രിയെ ജരോമിനെക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ വിവാഹം ചെയ്തിച്ചു. വിവാഹത്തിനു മുമ്പെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ അനുജന് ഉപദേശ രൂപമായി അയച്ച ഒരു എഴുത്തു നെപ്പോളിയന്റെ മഹാമനസ്സുതയെ പ്രകടിപ്പിച്ചിരുന്നതാകയാൽ അതിനെ താഴെ ചേർക്കുന്നു. “സഹോദര! നിന്നെ വെസ്റ്റ്ബേലിയയിലെ ഭരണാധിപതിയായി നിയമിച്ചിരിക്കുന്നു. രാജ്യഭാരം കയ്യേല്ക്കുന്നതിന്നു

മുമ്പെ നീ നിന്റെ നടപടികളെ സന്മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ വിനിയോഗിക്കുക. നിയമസഭയിലും ആലോചനാസഭയിലും പ്രജകളുടെ ഇടയിലും പ്രജകളുടെ ഇടയിലും ആരേയും ദ്രോഹിക്കാതെ രാജ്യം ഭരിച്ചുകൊൾക. പ്രജാപ്രതിനിധികളെ തിരഞ്ഞെടുത്ത് അവരെ ഉദ്യോഗത്തിൽ വെക്കുക. അറിയും ഭാഷാകുപരിചയവും ഉള്ളവരെ മാത്രമേ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിക്കാവൂ. പക്ഷഭേദം ഒട്ടും അരുത്. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ നടപ്പുള്ള നെപ്പോളിയൻ നിയമത്തെ (Napolean Code) പ്രചാരത്തിൽ വരുത്തുക. പ്രജകളുടെ ക്ഷേമം തന്നെയാണ് രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമം എന്നു ധരിച്ചുകൊള്ളണം. ആരേയും ഭീഷിച്ചു പറയരുത്. രാജ്യകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി എല്ലാവരോടും സംസാരിക്കരുത്. നിന്റെ വിചാരങ്ങളെല്ലാം നിന്റെ ഹൃദയത്തിൽ തന്നെ അടങ്ങിയിരിക്കണം. നീ ചെയ്യുവാൻ പോകുന്ന കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി നിന്റെ ഭാര്യയോടുകൂടി പറയരുത്. രാജ്യഭരണ കാര്യങ്ങൾ എപ്പോഴും രഹസ്യമായിത്തന്നെ ഇരിക്കേണ്ടതാകുന്നു. പ്രജകൾ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സമത്വത്തെയും അനുഭവിക്കത്തക്കവണ്ണം രാജ്യകാര്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിച്ചുകൊള്ളുക. പ്രജകളുടെ വിചാരങ്ങൾ സന്മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ മാത്രമേ പ്രവേശിക്കാവൂ. എപ്പോഴും ഉദ്യോഗവിരുദ്ധനുകളും പാട്ടുകച്ചേരികളും നടത്തിക്കൊണ്ടു കാലം കഴിക്കരുത്. രാജപ്രീതിക്കായി പ്രജകൾ നടത്തുന്ന ഉദ്യോഗവിരുദ്ധനുകളും ആഘോഷങ്ങളും മിത്ത്യാധംബരങ്ങളാകുന്നു. അങ്ങിനെയുള്ള വിരുദ്ധനുകളും ആഘോഷങ്ങളും ജനങ്ങളുടെ പണത്തെ നശിപ്പിക്കുന്നതല്ലാതെ വിശേഷഗുണങ്ങളൊന്നും ചെയ്യുന്നില്ല. വിരുദ്ധനുകളിലും വിനോദങ്ങളിലും ചിലവുചെയ്യപ്പെടുന്ന പണം എന്തൊരു രാജ്യത്തെയും ദാരിദ്ര്യപാലത്തിൽ നയിപ്പിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. രാജാവിനു ഡംഭവും അഹങ്കാരവും ഉണ്ടായിരിക്കരുത്. ഭടന്മാരെ പ്രത്യേകം സംരക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. വ്യവസായാഭിവൃദ്ധിയിൽ നാടുവാഴിയുടെ ഭൂ

ഘീപതിഞ്ഞിരിക്കണം. രാജകീയഭണ്ഡാഗാരം ശോഷിക്കാതെയും ജനങ്ങളെ ദ്രോഹിക്കാതെയും പ്രജാപരിപാലനം ചെയ്യുന്നതാണ് ഋഷ്യത. സ്രീകൃഷ്ണൻ വലയിൽ പെട്ടു പോകരുത്. ആ വിഷയത്തിൽ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കണം. ഈ ശപഥവിചാരത്തോടുകൂടി സർവ്വകാര്യങ്ങളും ചെയ്തുകൊൾക” നെപ്പോളിയന്റെ എഴുത്തിൽ അടങ്ങിയ ആശയങ്ങൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിജസ്വഭാവത്തെ വെളിപ്പെടുത്തുന്നു. “പരോപകാരം പുണ്യമായ പാപായപരപീഡനം” എന്നുള്ള തത്വത്തെ നല്ലവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിത്തന്ന ഒരു മഹാപുരുഷനാണ് നെപ്പോളിയൻ എന്നു തെളിയിക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവചരിത്രത്തിലേ എതുഭാഗങ്ങളും ലക്ഷ്യങ്ങളാണ്.

കുഴപ്പങ്ങൾ

നെപ്പോളിയൻ എത്രതന്നെ നയോപായങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചിട്ടും ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രാൻസിന്റെ ശത്രുക്കളായി പരിവർത്തിച്ചതേയുള്ളൂ. ഇംഗ്ലണ്ട് സമാധാന നിലയിൽ വർത്തിക്കാത്തപക്ഷം അവരുടെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യേണ്ടിവരുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി. റഷ്യ, സ്വിറ്റ്സർലാൻഡ്, ഡെൻമാർക്ക്, സീഡൻ മുതലായ രാജ്യങ്ങളെ തന്റെ മിത്രങ്ങളാക്കിവെച്ചുകൊണ്ട് ഇംഗ്ലണ്ടിനെ എതിരിടേണമെന്നും നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചു. റഷ്യക്കും തുർക്കിക്കും തമ്മിലുള്ള വിരോധത്തെ നെപ്പോളിയൻ തീരെ ഇല്ലാതെയാക്കിത്തീർത്തു. തുർക്കിയും റഷ്യയും തമ്മിൽ സമാധാനമായപ്പോൾ ഇംഗ്ലണ്ട് തുർക്കിയെ പരാജയിപ്പിക്കുവാൻ വിണ്ടും യുദ്ധത്തിന്നു കയ്യെടുത്തു. ഡെൻമാർക്ക് മദ്ധ്യസ്ഥകക്ഷിയിൽപെട്ട ഒരു രാജ്യമായിരുന്നു. പ്രാൻസിനെയും ഇംഗ്ലണ്ടിനെയും തമ്മിൽ യോജിപ്പിച്ച് അന്യോന്യം സ്നേഹത്തിലായി പരിവർത്തിപ്പിക്കണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി പ്രവർത്തിച്ചു പോരുന്ന റഷ്യാചക്രവർത്തിയുടെ പ്രയത്നം സഫലമാക്കാത്തപക്ഷം ഡെൻമാർക്ക് പ്രാൻസോടുകൂടി ചേരേണ്ടതാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ഡെൻ

മാക്കിലേക്കു ഒരു സന്ദേശപത്രം അയച്ചു. അതിന്നിടയ്ക്കുതന്നെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഡെൻമാർക്കിന്റെ നേരെ വെല്ലിംഗ്ടൻ പ്രഭുവിന്റെ നായകത്വത്തിൽ കീഴിൽ ഒരു സൈന്യത്തെ അയച്ചു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സൈന്യം ഡെൻമാർക്ക് രാജ്യത്തെ ചുറ്റി. തലസ്ഥാനനഗരമായ കോപ്പൻ ഹോഗൻ പട്ടണത്തെ അവർ കൈക്കലാക്കി. യുദ്ധത്തിൽ ഡെൻമാർക്കുദേശക്കാർ സംഖ്യയില്ലാതെ മരിച്ചു. ഡെൻമാർക്കിലെ പ്രജകളിൽ എട്ടിൽ ഒരംഗം മരിച്ചുപോയിട്ടുണ്ടെന്നു പിന്നീട് കണക്കാക്കപ്പെട്ടു. കെട്ടിടങ്ങളെയെല്ലാം ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഇടിച്ചതകത്തു. മദ്ധ്യസ്ഥനിയലിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഡെൻമാർക്കിന്റെ നേരെ പടയെടുത്തതും കോപ്പൻ ഹോഗൻ പിടിച്ചടക്കിയതും ന്യായമല്ലെന്നു ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെണ്ടിൽ ഷെരിഡൻ, ആഡിംഗടൻ, ഗ്രേ മുതലായവർ പ്രസംഗിച്ചു. അവരുടെ പ്രസംഗം വനരോദനമായി പരിണമിച്ചതേയുള്ളൂ. ഇതിനിടയ്ക്കു റഷ്യയും തുർക്കിയും തമ്മിലുള്ള മൈത്രി ശീഥിച്ചപ്പോൾ തുർക്കിയിലെ തലസ്ഥാനമായ കൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ പട്ടണത്തേയും ഡാർഡലസ്സിനേയും പിടിച്ചടക്കുവാൻ റഷ്യാചക്രവർത്തി തഞ്ചം നോക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ആപട്ടണങ്ങളെ കൈവശപ്പെടുത്തിത്തരാമെന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർ റഷ്യാചക്രവർത്തിയെ അറിയിച്ചു. എന്നാൽ റഷ്യാചക്രവർത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായത്തെ സ്വീകരിച്ചില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായത്തേക്കാൾ വിലയേറിയതു നെപ്പോളിയന്റെ മൈത്രിയാണെന്നു റഷ്യാചക്രവർത്തി നിശ്ചയിച്ചു. ആസ്രിയയും റഷ്യയും ഫ്രാൻസും ഒന്നായിച്ചേന്ന് ആലോചനയുടങ്ങി. തുർക്കിരാജ്യത്തെ പിടിച്ചടക്കി ആസ്രിയയും റഷ്യയും തമ്മിൽ പങ്കിട്ടെടുക്കുവാനും ഇന്ത്യയെ പിടിച്ചടക്കുവാൻ നെപ്പോളിയനെ റഷ്യയും ആസ്രിയയും സഹായിക്കുവാനും ആണ് ആലോചിച്ചു തീർച്ചയാക്കിയത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ പിൻബലത്തോടുകൂടി തുർക്കിയുദ്ധങ്ങളിൽ ഇറങ്ങി. റഷ്യയിൽ രണ്ടുകക്ഷികൾ, പ്രഭുക്കളും പ്രജകളും, പ്രജ

ലത്തിൽ വന്നുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ ആപ്തമിത്രമായിരുന്നതുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പ്രജകളേയും ചക്രവർത്തിനി പ്രഭുക്കുക്കിരിക്കാരിയായിരുന്നതുകൊണ്ട് പ്രഭുക്കളേയും സ്നേഹിച്ചുപോന്നു. ഭാര്യാഭർത്താക്കന്മാരുടെ അഭിപ്രായപ്രകാരം പ്രജകളേയും ബാധിക്കാതെയിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയനേയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭരണരീതിയേയും ചേരോടെ പഠിച്ചെറിഞ്ഞു കളഞ്ഞാലല്ലാതെ ലോകത്തിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തിനി ആലോചിച്ചു തിളപ്പെടുത്തി. രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രനായ അലക്സാണ്ടർ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെക്കൊണ്ട് അതിശയിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ സ്നേഹിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നു. ചക്രവർത്തിനി തന്റെ പുത്രന്റെ ഹൃദയത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെനേരെ വെറുപ്പുതാന്നിക്കുവാൻ സദാ ഉത്സാഹിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ വിദേശീയമന്ത്രി രാഷ്ട്രയിൽ താമസിച്ചിരുന്നതുകൊണ്ട് ചക്രവർത്തിനിയുടെ കരുക്കളെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയന് അറിവുകിട്ടുകൊണ്ടിരുന്നു. രാഷ്ട്രയെ സംബന്ധിച്ചുടത്തോളം നെപ്പോളിയൻ വളരെ ജാഗ്രതയോടുകൂടി വർത്തിച്ചു. ആസ്രിയയുടെ ഹൃദയത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെയുള്ള വിരോധം കത്തിനീറിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. എന്നാൽ ആ വിരോധത്തെ പുറത്തുകാണിക്കാൻ ആസ്രിയയ്ക്കു ധൈര്യം ഉണ്ടായില്ല.

പോർച്ചുഗൽ വിജയം.

സ്പെയിൻ രാജ്യത്തിന്റെ പശ്ചിമഭാഗത്തിൽ കിടക്കുന്ന പോർച്ചുഗിസ്റ്റ് രാജ്യം പരിഷ്കാരപാതയിൽ ഏറ്റവും പിന്നണിയിൽനില്ക്കുന്ന രാജ്യമായിരുന്നു. പോർച്ചുഗൽ രാജ്യത്തിലെ ജനസംഖ്യ മുപ്പതുലക്ഷത്തിൽ ഒട്ടും കുറവല്ലാത്തതായിരുന്നുവെങ്കിലും ജനബാഹുല്യത്തിനടുത്ത പുഷ്പിയും കീർത്തിയും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ഫ്രാൻസും ഇംഗ്ലണ്ടും തമ്മിലുള്ള പിണക്കത്തിൽ ആരുടെ പക്ഷത്തിലാണു ചേരേണ്ടതെന്നറിയാതെ

പോർച്ചുഗൽ കുറേക്കാലം മദ്ധ്യസ്ഥകക്ഷിയിൽത്തന്നെ കഴിച്ചു കൂട്ടി. എങ്കിലും ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളെ അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടാണു പോർച്ചുഗൽ മദ്ധ്യസ്ഥഭാവം ദീക്ഷിച്ചത്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ കടൽപ്പങ്കം എടുപ്പുത്തീയത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മിത്രശത്രുക്കളെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിവെക്കേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി ബ്രിട്ടീഷ് കപ്പലുകൾ പോർച്ചുഗീസ്സു തുറമുഖങ്ങളിൽ നങ്കുരംഇട്ടു കിടക്കുകയായിരുന്നു. ഫ്രാൻസുകാരും ഇംഗ്ലീഷ്കാരും തമ്മിൽ അധികം താമസിയാതെ ഒരു വലിയ യുദ്ധം ഉണ്ടാകുമെന്നു നെപ്പോളിയന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ടു പോർച്ചുഗൽ ഏതുഭാഗത്തു ചേരമെന്നു മുൻകൂട്ടി അറിവുകിട്ടേണ്ടതാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീരുമാനിച്ചു. യുദ്ധത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു ഭാഗത്തിൽ ചേർന്നുകഴിയൂ" എന്നു നെപ്പോളിയൻ പോർച്ചുഗീസ് രാജാവിനു് എഴുതി. പോർച്ചുഗീസ് രാജാവു് ആ എഴുത്തിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കയച്ചുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷ്കാർ പോർച്ചുഗീസ്സു രാവിനു് ഒരു മറുപടി അയച്ചുകൊടുക്കുകയും ആ മറുപടിയെ പോർച്ചുഗീസ്സു രാജാവു് നെപ്പോളിയന്നയച്ചുകൊടുക്കുകയും ചെയ്തു. മറുപടികണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പോർച്ചുഗലിലിന്റെനേരെ പടയെടുക്കാൻനിർബ്ബന്ധിതനായി ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു് ഒരു വലിയ സൈന്യത്തോടുകൂടി യുദ്ധയാത്ര പുറപ്പെടാൻ നെപ്പോളിയൻ ഒരുക്കമായി. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി പിറന്നീസ് പർവ്വതം കടന്നു. പോർച്ചുഗലിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരമായ ലിസ്ബൺ പട്ടണത്തിന്റെ നേരെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ യാത്ര. നെപ്പോളിയൻ സൈന്യസമേതം വരുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടുളടനെ പോർച്ചുഗീസുകാർ ഒരു സഭ കൂട്ടി. ഏതുപക്ഷത്തിലാണു ചേരേണ്ടതെന്നു തീർച്ചയായില്ല. ചിലർ ഇംഗ്ലീഷ്കാരുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേരേണ്ടതാണെന്നും മറ്റു ചിലർ നെപ്പോളിയന്റെ പക്ഷത്തിൽ ചേരേണ്ടതാണെന്നും വാദിച്ചു. അവരുടെ വാദങ്ങളെ

അം ഫലിച്ചില്ല. പോർച്ചുഗീസ്സുചന്ദനം പത്തിയെങ്കിലും അമേരിക്കയ്ക്കു പോവാനാണു നിശ്ചയിച്ചത്. അവരെ സാർ സിഡ്നി സിന്ത്ത് എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് സേനാധിപതി അമേരിക്കയ്ക്കു പോകുവാൻ സഹായിച്ചു. ലിസ്ബൻപട്ടണം നെപ്പോളിയൻ അധീനമായിത്തീർന്നു.

സ്പെയിൻ വിജയം.

അക്കാലത്തു സ്പെയിൻരാജാധിപതിയായി ചാർലസ് നാലാമൻ വാണുകൊണ്ടിരുന്നു. ചാർലസ്സിന്റെ പത്നി കത്താവിനെ അലക്സാണ്ട്രാക്കി മറ്റൊരു യുദ്ധവീരന്റെ ചെല്ലിക്കു കീഴടങ്ങി സ്രീധർമ്മത്തിൽനിന്നു വ്രതി ചലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. സ്പെയിൻരാജ്ഞിയുടെ മൂന്നു പുത്രന്മാരിൽ മൂത്തവനായ ഫെർഡിനാൻഡ് തന്റെ അമ്മനെപ്പോലെ തന്നെ അവിവേകിയും അമ്മയെപ്പോലെ കാമിയും ആയിരുന്നതിനാൽ അധർമ്മനിരതനായി അമ്മനമ്മമാരെ വിഷംകൊടുത്തു കൊല്ലുവാനും വല്ലഭപ്രകാരവും രാജ്യം കൈക്കലാക്കുവാനും യത്നിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. രാജ്ഞിയുടെ കാമുകനേയും വിഷപ്രയോഗം കൊണ്ടു കൊല്ലുവാൻ ഫെർഡിനാൻഡ് തീർച്ചപ്പെടുത്തി. രാജ്ഞിയുടെ കാമുകൻ ഫെർഡിനാൻഡിനെ പിടിച്ചു തടവിൽ വാഴ്പ്പിക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ചു. സ്പെയിൻപ്രജകൾ രാജ്ഞിയുടെ കാമുകന്റെ വീട്ടിൽ കയറി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്വത്തുക്കളെ നശിപ്പിക്കുകയും അദ്ദേഹത്തെ കൊല്ലുവാൻ വട്ടംകൂട്ടുകയും ചെയ്തു. ചാർലസ്സ് തന്റെ ഭടന്മാരെക്കൊണ്ടു ജനങ്ങളെ പിൻതിരിച്ചുവിട്ടുപിരിച്ചു രാജ്ഞിയുടെ കാമുകനെ ബന്തോവസ്തുചെയ്തു കാരാഗൃഹത്തിൽ അടയ്ക്കുകയും ചെയ്തു. രാജ്യത്തിലെ കഴപ്പും രാജ്ഞിയുടെ അധർമ്മകൃത്യത്തെപ്പറ്റി അപലപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പ്രജകളുടെ കോപവും പ്രതിദിനം വർദ്ധിച്ചുവന്നതേയുള്ളു ചാർലസ്സ് സിംഹാസനം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു. ഫെർഡിനാൻഡ് സിംഹാസനാരൂഢനായി. ചാർലസ് നെപ്പോളിയനെ ശരണംപ്രാപിച്ചു. അമ്മൻ ശരണംപ്രാപിച്ചു.

ഭിക്ഷിതനെ മകനും ശരണപ്രാപിച്ചു. സ്വെയിൻരാജ്യത്തിലെ കഴപ്പുങ്ങളെ പരിഹാരംചെയ്തു അവിടെ പ്രജാധിപത്വഭരണം സ്ഥാപിക്കുന്നതു ഗുണകരമായിരിക്കും എന്നു കരുതി നെപ്പോളിയൻ സ്വെയിനിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. രാജ്ഞിയുടെ കരമകൻ കാരാഗൃഹത്തിലായിരുന്നുവെങ്കിലും രാജ്ഞിയുടെ ശിപാശിമൂലം അദ്ദേഹത്തിന്നു ചാർലസ്സ് സർവ്വസമാന്തരൂപങ്ങളും കൊടുത്തിരുന്നു. സ്വെയിൻരാജ്യത്തു്തിയിൽ നെപ്പോളിയൻ എത്തിയെന്നിറഞ്ഞപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ എതിരേൽക്കാൻ ഫെർഡിനാൻഡ് ഒരു വഴിക്കും ചാർലസ്സും പത്നിയും കൂടി മറ്റൊരുവഴിക്കും പുറപ്പെട്ടു. രാജ്ഞിയുടെ കൂടെ അവരുടെ കരമകനും ഉണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്നെ എതിരേൽക്കാൻ വന്ന നാലുപേരെയും ബഹുമാനപൂർവ്വം സ്വീകരിച്ചു. തനിക്കു രാജ്യം കിട്ടേണമെന്നു ഫെർഡിനാൻഡും ഫെർഡിനാൻഡിന്നു രാജ്യം കൊടുത്തുകൂടെന്നു ചാർലസ്സും പത്നിയും നെപ്പോളിയനോടപേക്ഷിച്ചു. ഫെർഡിനാൻഡിനെ രാജാവായി നിയമിക്കുന്നതായാൽ പ്രജകൾക്കു സ്വൈരം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ അറിയാതിരുന്നില്ല. പ്രജാധിപത്വഭരണം പ്രബലപ്പെട്ടവരേണമെങ്കിൽ സ്വെയിൻ രാജകുടുംബക്കാർ ആരേയും സിംഹാസനത്തിൽ ഇരുത്തിക്കൂടെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി തന്റെ ജ്യേഷ്ഠനായ ജോസഫ് ബോണാപാർട്ടിനെ സ്വെയിൻനാടുവാഴിയായി നെപ്പോളിയൻ നിയമിച്ചു. രാജ്യത്തിലുള്ള കഴപ്പുങ്ങളേയും കലഹങ്ങളേയും പരിഹരിച്ചു സമാധാനവും ക്ഷേമവും വിളയിക്കാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ സ്ഥാപിച്ചു. കാൽമുറാലാചനസഭയും നിയമസഭയും പ്രതിനിധിസഭയും സ്വെയിൻരാജ്യത്തിൽ അദ്ദേഹം ഏല്പിച്ചു. സ്വെയിനിലെ പ്രജകൾ അതുവരെ അനുഭവിച്ചിട്ടില്ലാത്ത സുഖങ്ങളേയും സമാന്തരൂപങ്ങളേയും അനുഭവിച്ചുതുടങ്ങിയപ്പോൾ ജോസഫ് ബോണാപാർട്ടിന്റെ നേരെ അർപ്പിക്കുന്ന നിയമസഭയും സ്വെയിൻ നെപ്പോളിയൻ

ജീവനിൽ വിശ്വാസവും ഉദിച്ചു. ജോസഫ് കാര്യങ്ങളൊന്നുമുള്ള
 വന്നും, ദൈവഭക്തനും, ശാന്തശീലനും ആയതുകൊണ്ട് അ
 അദ്ദേഹം സ്പെയിൻ രാജാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതി
 നെപ്പറ്റി ആർക്കും അതൃപ്തി ഉണ്ടായില്ല. കൊല്ലത്തിൽ പത്തു
 ലക്ഷം പ്രാജനങ്ങളും സ്പെയിൻ രാജപതിയുടെ നിലയിൽ
 ജോസഫിന്നു കൊടുക്കപ്പെട്ടു. ചാർലസ്സ് തന്റെ പത്നിയോ
 ടക്കൂടി സുഖമായി തന്റെ സൗധത്തിൽ വാസമായി അ
 വരുടെ ചിലവിന്നു വേണ്ടപ്പെട്ട പണം ലോഭംകൂടാതെ നെ
 പ്പോളിയൻ കൊടുത്തുപോന്നു.
പുതിയ വിവാഹാലോചന.

നെപ്പോളിയന്റെ വിജയങ്ങൾ യൂറോപ്യരാജാധിപ
 തികളുടെ ഹൃദയത്തിൽ അസുയാബീജങ്ങളെ വിതച്ചുകൊ
 ണ്ടു തന്നെയാണ് ഇരുന്നൂറ്റ്. ആരുടെ നേരെയെല്ലാമാണു
 നെപ്പോളിയൻ പടയെടുക്കുന്നത് എന്നറിയാതെ കാരോ രാ
 ജാക്കന്മാരും അവരവരുടെ സൈന്യങ്ങളെ ബലപ്പെടുത്തിക്കൊ
 ണ്ടു വരികയായിരുന്നു. പലതവണ നെപ്പോളിയനോടേതി
 ൽ തോറ്റു “തുന്നംപാടിയ” ആസ്രിയ വല്ല വിധത്തിലും
 നെപ്പോളിയനെ തോല്പിക്കണമെന്നു കരുതി യുദ്ധത്തിന്നു വ
 ട്ടം കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജഭരണത്തിലു
 ൽ സമാന്തര്യത്തേയും സുഖത്തേയും സ്സെയിൻ നാട്ടുകാർ
 അധികകാലം അനുഭവിച്ചില്ല. ഫ്രാൻസുകാരുടെ ആധിപ
 ത്യത്തിൽ ഇരിക്കുന്നതു സാഭിമാനത്തിന്നു പോരായ്മയാണെന്നുള്ള
 വിചാരത്തിനേൽ അവർ ചില നാട്ടുപ്രഭുക്കന്മാരുടേ
 യും പാതിരിമാരുടേയും വാക്കുകൾ കേട്ടു ഫ്രാൻസുകാരെ ഉപ
 ദ്രവിച്ചു തുടങ്ങി. സ്സെയിൻ രാജ്യത്തിൽ അവിടവിടേയായി
 കണ്ടുവരപ്പെട്ട ഫ്രാൻസു രാജ്യക്കാരെ ദേഹോപദ്രവം ചെയ്യാ
 നും കൊല്ലുവാനും സ്സെയിൻ രാജ്യക്കാർ മടിച്ചില്ല. സ്സെയിൻ
 രാജ്യക്കാർ ഫ്രാൻസുകാരുമായി ആരംഭിച്ചിട്ടുള്ള മത്സരത്തെ
 പൂർത്തീകരിക്കാൻവേണ്ടി ഇംഗ്ലീഷുകാർ സഹായമായി മുമ്പുതി

നായിരം ഭടന്മാരെയും ധാരാളം ദ്രവ്യത്തെയും വെല്ലുഴി പ്രഭു മുഖാന്തരം സ്സെയിനിലേക്ക് അയച്ചുകൊടുത്തു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ സഹായം ലഭിച്ചപ്പോൾ സ്സെയിൻ വളരെ ഉജ്ജ്വലിതത്തോടുകൂടി ഫ്രാൻസുകാരെ മർദ്ദിച്ചുതുടങ്ങി. ആസ്രിയയുടെ ആക്രമണത്തെ തടക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ ഒരു വലിയ സൈന്യത്തെ റൈൻ നദീതീരത്തിൽ നിർത്തിയിരുന്നതുകൊണ്ട് സ്സെയിൻകാരുടെ നേരെ അയയ്ക്കാൻ മതിയായ സൈന്യം അദ്ദേഹത്തിന് ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും കാലതാമസം കൂടാതെ നെപ്പോളിയൻ ഒരു സൈന്യത്തെ ശേഖരിച്ചു ജനറൽ ഡുബാണ്ടിന്റെ നായകത്വത്തിൽ കീഴിൽ സ്സെയിനിലേയ്ക്ക് അയച്ചു. ഡുബാണ്ട് സ്സെയിൻ സൈന്യത്തോടേറ്റു തോറ്റു. ജോസെഫ് സ്സെയിൻ സിംഹാസനത്തെ രൂപിച്ചു. ഇതിന്നിടയ്ക്ക് സൈന്യശേഖരത്തോടുകൂടി ആസ്രിയയെ ഫ്രാൻസിന്റെ നേരെ പുറപ്പെട്ടു. പ്രഭുക്കന്മാരിൽ ചേർന്ന റഷ്യാചക്രവർത്തിനി തന്റെ ഭർത്താവിനെ ഫ്രാൻസിന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചു. നാലുഭാഗങ്ങളിൽനിന്നും വൈരികളാൽ എതുകുറച്ചെട്ട ഫ്രാൻസിന്റെ സ്ഥിതി തലോലം ശോചനീയാവസ്ഥയിലായി. രാജഭണ്ഡാഗാരത്തിൽ പണവും വൈരികളെ എത്രത്തു നില്ക്കാൻ മതിയായ ഭടന്മാരും ഇല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ സമാധാനത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളെ ആലോചിച്ചു തുടങ്ങി. റഷ്യാ ചക്രവർത്തിയുമായി അദ്ദേഹം സമാധാനവിഷയത്തെപ്പറ്റി ഇരുപതു ദിവസത്തോളം സംസാരിച്ചു. ജർമ്മനി, സവിട്സർലാണ്ട് എന്നീ രാജ്യങ്ങളിലെ പ്രമാണികളുടെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ സമ്പാദിച്ചു. നെപ്പോളിയനും റഷ്യാചക്രവർത്തിയും കൂടിഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് ഒരു സമാധാനപത്രം എഴുതി അയക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ഈ ആലോചനകളിലൊന്നും ആസ്രിയ പങ്കുകൊണ്ടില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്ക് അയക്കപ്പെടുന്ന സമാധാനപത്രികയിലെ നിശ്ചയങ്ങൾ ജോസെഫ് സ്സെയിൻ രാജ്യം

പതിയായിരിക്കണമെന്നും ഫിൻലാൻഡ് മൽദ്വേവിയാ,
വലേഷ്യാ മുതലായ പ്രദേശങ്ങൾ രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തിക്കു ചേരേ
ണ്ടതാണെന്നും, നെപ്പോളിയനും രാഷ്ട്രാചക്രവർത്തിയുമായുള്ള
സ്നേഹത്തെ ദൃഢീകരിക്കാൻവേണ്ടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ
പതിയായ ജേസഫൈനെ ഉപേക്ഷിച്ചു രാഷ്ട്രാ രാജകുടുംബ
ത്തിലെ ഒരു കുന്ത്യകയെ വിവാഹം ചെയ്യേണമെന്നും ആയി
രുന്നു. രാജ്യക്ഷേമത്തിനായും യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിക്കാൻ
വേണ്ടിയും തന്റെ പ്രിയതമയെ ഉപേക്ഷിക്കാൻ നെപ്പോളി
യൻ നിർബ്ബന്ധിതനായിത്തീർന്നു. ഈ ഘട്ടത്തിൽ നെപ്പോ
ളിയൻ ജോസഫൈന് എഴുതിയ എഴുത്തിനെ താഴെ പക
ർത്തു. “പ്രിയതമേ! ഞാൻ നിന്നെത്തന്നെയാണു സ്നേഹി
ക്കുന്നത്. ഇതര സ്ത്രീകളെ ഞാൻ മനഃപൂർവ്വമായി സ്നേഹിക്ക
ുന്നില്ല. പ്രപഞ്ചസുഖം മുഴുവനും എനിക്കു അനുഭവിക്കുവാൻ
സാധിച്ചതു നിന്നാൽ മാത്രമാണ്. എന്റെ നേരെ ഐ
രോപ്യ നാടുവാഴികളെല്ലാം ജന്മവൈരം ചെയ്തു കൊണ്ടാണി
രിക്കുന്നതെന്നു നീ അറിയാത്തതല്ലല്ലോ. ഫ്രാൻസിലെ പ്ര
ജാധിപത്യ ഭരണത്തെയും എന്നേയും ഉന്മൂലനാശം ചെയ്യാൻ
കുങ്കണമെടുത്ത് ഐരോപ്യനാടുവാഴികൾ ഭീക്ഷിച്ചിരിക്കുക
യാണു. യൂറോപ്പിൽ ഗംഭീരമായ യുദ്ധവും രക്തപ്രവാഹ
വും ഉണ്ടാകാൻ അധികം താമസമില്ല. അനാവശ്യമായ
യുദ്ധത്തെയും ജനനഷ്ടത്തെയും തടക്കാൻവേണ്ടി ഞാൻ രാഷ്ട്രാ
ചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരിയേയൊ ആസ്രിയ ചക്രവർത്തി
യുടെ പുത്രിയേയൊ വിവാഹം ചെയ്യേണ്ടതായിരിക്കുന്നു.
ഞാൻ രാജ്യക്ഷേമത്തെയാണ് ആഗ്രഹിക്കുന്നത്. യുദ്ധകുള
ത്തിൽ അനവധി വീരന്മാർ മരിക്കുന്നതും നാടൊട്ടും കഴപ്പ
ങ്ങളുണ്ടാകുന്നതും എനിക്ക് ഇഷ്ടമില്ല. നാം തമ്മിലുള്ള നി
ഷ്പക്ഷമായ സ്നേഹം നമ്മുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ നിന്നു വിട്ടുപോ
കുന്നതല്ല. നമ്മുടെ സ്ഥൂലദേഹങ്ങൾ ഇപ്പോൾ പരസ്പരം വി
ട്ടുപിരിയുന്നുവെന്നല്ലാതെ ഹൃദയങ്ങൾ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയ

ന്നതല്ല. യൂറോപ്പിന്റെ സമാധാനസ്ഥാപനത്തിനായി ഞാൻ ഒരു ത്രാഗം ചെയ്യുന്നതിൽ ഞാൻ ഏതുതയ്ക്കിയിട്ടുണ്ട്? ഈ പത്രം ജോസഫൈന്റെ കൈവശം കിട്ടിയപ്പോൾ അവരുടെ മനസ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും എന്നു വായനക്കാർ ആലോചിച്ചു കൊള്ളട്ടെ. കലമഹിമകൊണ്ടും ശീലമഹിമകൊണ്ടും ഭർത്താവിന്റെ നേരെയുള്ള ദയാഭാരംകൊണ്ടും ഭയഭക്തികൊണ്ടും നിസ്സുലയായിരിക്കുന്ന ഗുണപതിയെ തൃജിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയ നെപ്പോളിയന്റെ തീരുമാനത്തിന്റെ ഫലം എന്തായി എന്നു വഴിയെ അറിയാനാകും.

അദ്ധ്യായം 10.

വിയോഗഭാവം.

ആസ്ട്രിയയുടെ പരാഭവം

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച പ്രകാരം നെപ്പോളിയനും റഷ്യാ ചക്രവർത്തിയുടേയും ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു സമാധാന പത്രികയയച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുകാർ സമാധാന പത്രികയെ അലക്ഷ്യമാക്കി മൗനം ദീക്ഷിച്ചു. സമാധാനപത്രികയ്ക്കു യാതൊരു മറുപടിയും കിട്ടിയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ റഷ്യാചക്രവർത്തിയോടുകൂടി ആലോചിച്ചു വീണ്ടും ഒരു സമാധാനപത്രിക അയച്ചു. ബ്രിട്ടീഷു പാർലിമെണ്ടിൽ സമാധാന പത്രിക ആലോചനയ്ക്കു വന്നപ്പോൾ “യുദ്ധം ചെയ്തേ കഴിയൂ. നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസു രാജാധിപതിയായി അംഗീകരിക്കുന്നത് ഒരിക്കലും യുക്തമല്ല” എന്നാണ്

തിപ്പുണ്ടായത്. അധികം താമസിയാതെ സ്സെയിൻ രാജ്യ
ക്കാൽ സഹായികളായി നിന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാർ ഫ്രാൻസു സൈ
ന്യങ്ങളെ എതിരിട്ടു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹജമായ
ധൈര്യത്തെ ലേശമെങ്കിലും കൈവിടാതെ ശത്രുക്കളോടു
പൊരുതി അവരെ യുദ്ധകളത്തിൽ നിന്നു പിൻതിരിയിപ്പി
ച്ചു. കരനാ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ വെച്ചു ബ്രിട്ടീഷുകാരും നെ
പ്പോളിയനും തമ്മിൽ പല തവണ യുദ്ധം നടന്നു. ആ യുദ്ധ
ത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ വലുതായ സൈന്യ നഷ്ടം സംഭവിച്ചു.
ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യാധിപതിയായ സർ ജോൺ മൂർ യുദ്ധ
ത്തിൽ മരിച്ചു. തനിക്കു വിജയം സിദ്ധിച്ചതോടുകൂടി ലഹളയ്ക്കു
കാരണഭൂതനായ സ്സെയിൻ രാജ്യക്കാരെ നെപ്പോളിയൻ
വെടിവെച്ചുകൊന്നു. യുദ്ധത്തിൽ മുറിയേറാവരും ആസ്സൂറി
യിൽ കിടന്നിരുന്നവരും ആയ ഫ്രാൻസു ഭടന്മാരെ വധം
ചെയ്തു സ്സെയിൻകാർ പക വീട്ടി. മുറിയേറു കിടക്കുന്നവ
രും എതിരാളികളുടെ നേരെ നിന്നു യുദ്ധം ചെയ്യാൻ സാധി
ക്കാത്തവരും ആയ ഫ്രാൻസു ഭടന്മാരെ സ്സെയിൻകാർ ചിത്ര
വധം ചെയ്തുവെന്നറിഞ്ഞ ഉടനെ നെപ്പോളിയൻ കോപാ
ന്ധനായി സ്സെയിൻ രാജ്യക്കാരെ കാരോരുത്തരായി പിടിച്ചു
തുക്കമരത്തിൽ കെട്ടിത്തൂക്കി ബലികഴിച്ചു. സംസ്ഥാനവാക്കു
കൾകൊണ്ടു സ്സെയിൻ നാട്ടുകാരെ വശീകരിച്ചും അങ്ങിനെ
വശീകരിക്കാൻ സാധ്യമാകാത്ത ഘട്ടങ്ങളിൽ അവരെ ഭയ
പ്പെടുത്തിയും നെപ്പോളിയൻ വീണ്ടും സ്സെയിൻ രാജ്യത്തെ
അധീനപ്പെടുത്തി അഗ്രജനായ ജോസഫിനെ സിംഹാസന
ത്തിൽ വാഴിച്ചു. സ്സെയിൻ രാജ്യത്തിന്റെ നേരെ സൈന്യ
ങ്ങളെ മുഴുവനും ശേഖരിച്ചു നെപ്പോളിയൻ പോയിട്ടുണ്ടെന്നു
റിഞ്ഞ ഉടനെ ആസ്ട്രിയക്കാർ സുരക്ഷിതമല്ലാത്ത പാരിസി
നെ ആക്രമിക്കാൻ പുറപ്പെട്ടു. ആസ്ട്രിയക്കാരെ ഇംഗ്ലീഷുകാർ
പണയംകൊണ്ടും സൈന്യംകൊണ്ടും സഹായിച്ചു എന്നു മാത്ര
മല്ല. തുക്കിയെ ആസ്ട്രിയയ്ക്കു സഹായമായി നില്പാനും ഫ്രാൻ

സിനെ ആക്രമിക്കാനും പ്രേരിപ്പിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടും ആസ്ട്രിയയും തുടക്കിയും യോജിച്ചു പ്രാൻസിനെ ആക്രമിക്കുന്നതായാൽ നെപ്പോളിയൻ തോല്പുകളെ ഉള്ളവനും ആ സ്ഥിതിക്കു നെപ്പോളിയനുമായി മിത്രഭാവത്തിൽ പങ്കെടുക്കുന്നത് ആപത്കരമായിരിക്കുമെന്നും കരുതി റഷ്യാചക്രവർത്തിയും രഘസ്യുമായി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടി. കാൺസ്റ്റാൻറ നോപ്പിൾ പട്ടണത്തെ പിടിച്ചടക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ തന്നെ സഹായിക്കാത്തതുകൊണ്ടാണ് താൻ നെപ്പോളിയന്റെ മൈത്രിയെ നിരാകരിക്കുന്നത് എന്നായിരുന്നു റഷ്യാചക്രവർത്തിയുടെ നാട്ട്യം. റഷ്യയുടെ യുദ്ധസന്നാഹം അതിരഹസ്യമായിരുന്നുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ റഷ്യയിൽ നടക്കുന്ന സംഗതികളെയെല്ലാം തന്റെ വിദേശമന്ത്രി മുഖാന്തരം അപ്പപ്പോൾ അറിഞ്ഞിരുന്നു. 'തന്മൂലം റഷ്യയുമായി പെരുമാറുന്നതിൽ നെപ്പോളിയൻ വളരെ ജാഗ്രത കാണിച്ചു. ബവേരിയ, പ്രുഷ്യാ, ഹോളണ്ട്, സാക്സണി, ഇത്തലി മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നു നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധച്ചിലവിനു വേണ്ടപ്പെട്ട ധനത്തെയും മറ്റു യുദ്ധസാമഗ്രികളേയും ശേഖരിച്ചു. ശത്രുക്കളുടെ യുദ്ധഗതികളെ സൂക്ഷിച്ചുനോക്കിക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ സൈന്യപരിപാലനം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കെ അഞ്ചു ലക്ഷം ഭടന്മാരോടുകൂടി ആസ്ട്രിയ ഡാന്യൂബ് നദിക്കടന്നു ബവേരിയയുടെ അതൃത്തിയിൽ എത്തി. നെപ്പോളിയനു രണ്ടു ലക്ഷം ഭടന്മാരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളവെങ്കിലും അവർ രണശൂരന്മാരും നെപ്പോളിയനെപ്പോലെ ധീരതയുള്ളവരും ആയിരുന്നു. ആസ്ട്രിയയുടെ നിർഭാഗ്യം ഇത്തവണയും അതിനെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞില്ല. എഗ്മുൽ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ വെച്ചു നെപ്പോളിയൻ ആസ്ട്രിയാസൈന്യത്തെ തോല്പിച്ചു. ആസ്ട്രിയയുടെ സൈന്യനഷ്ടം സീമാതീതമായിരുന്നു. സൈന്യനഷ്ടം കണ്ട ഉടനെ ചാർലസ്സ് ശേഷിച്ച സൈന്യത്തോടുകൂടി ഡാന്യൂബ് നദി കടന്നു ബൊഹീമിയ രാജ്യത്തിന്റെ

പ്രദേശത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. നെപ്പോളിയൻ ചാർലസ്സിന്റെ പിൻതുടർന്നു ചെല്ലാതിരുന്നില്ല. ഡാന്യൂബ് നദിയിൽ തോണികളെ അടുപ്പിച്ചു നിർത്തി പാലംപോലെ ആക്കിത്തീർത്ത് ആ പാലത്തിൽ കൂടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ മുഴുവനും ക്ഷണനേരംകൊണ്ടു അകരക്കടത്തി. ആസ്രിയക്കു ക്കു വിശ്രമാവസരം കൊടുക്കാതെ അവരെ നെപ്പോളിയൻ വെടിവെച്ചുതുരത്തി. ചാർലസ്സ് ഗത്യന്തരമില്ലാതെ രണാങ്കണത്തിൽനിന്ന് ഭാടി രക്ഷപ്പെട്ടു. ആസ്രിയസൈന്യത്തിൽ അറുപതിനായിരം ഭടന്മാർ മരിച്ചു. ഇരുപതിനായിരം ഭടന്മാർക്കു മുറിവേറ്റു. നെപ്പോളിയൻ ശത്രുപക്ഷക്കാരെ 600 പീരങ്കികളേയും മറ്റു വിലയേറിയ സാധനങ്ങളെയും കൈക്കലാക്കി. റോഡിസ് ബർനഗാത്തിൽവെച്ചു നടന്ന യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ കാൽ ഒരു വെടിയുണ്ടയേറ്റു അല്പം മുറിഞ്ഞു. നമ്മുടെ രണത്തുറൻ ആ മുറിയെ അലക്ഷ്യമാക്കിത്തള്ളിയതേയുള്ളൂ. മുറിയാടുകൂടി അദ്ദേഹം ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ കതിരപ്പാത്തു കയറി സഞ്ചരിച്ചും അവരുടെ ധീരതയെപ്പറ്റി പ്രശംസിച്ചും സമ്മാനങ്ങൾ കൊടുത്തും പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. പല തവണ യുദ്ധത്തിൽ പരാജയപ്പെട്ടിട്ടും സമാധാനം ദീക്ഷിച്ചുകൊള്ളാമെന്ന് എത്രയൊ തവണ പ്രതിജ്ഞ ചെയ്തിട്ടും ആ സംഭവങ്ങളെ മുഴുവനും മാനു തരം കിട്ടുമ്പോഴെല്ലാം യുദ്ധം ചെയ്യാൻ വട്ടം കൂട്ടിയിരുന്ന ആസ്രിയ ചക്രവർത്തിയെ ഒരു പാറം പറിപ്പിക്കേണമെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ആസ്രിയയുടെ തലസ്ഥാനമായ വിയന്നയെ ലക്ഷ്യമാക്കി യുദ്ധയാത്ര ആരംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഡാന്യൂബ് നദിയേയും ഉപനദികളേയും പ്രയാസം കൂടാതെ കടന്നു. എന്നാൽ ടിറാൻ നദിയുടെ സമീപം എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം കുറെ കഷ്ടപ്പെടേണ്ടിവന്നു. ടിറാൻനദി ക്കു ഒരു മരപ്പാലമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. പാലത്തിന്റെ നിരപ്പിൽനിന്ന് എത്രയൊ ഉയരത്തിലുള്ള ഏഞ്ചേർസ് ബർഗ്ഗ്

ഗരത്തിൽ ആസ്രിയാസൈന്യം പീരങ്കികളെ പാലത്തിന് അഭിമുഖമായി നിരത്തിവെച്ചു ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ പുരോഗതിയെ നിരോധിക്കാൻ തയ്യാറായിരുന്നു.

നെപ്പോളിയന്റെ ദ്വിതീയവിവാഹം.

ടിരാനാദിയെ തരണം ചെയ്യുന്ന കാര്യം സുസാബ്യമായിരുന്നില്ലെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ ലേശമെങ്കിലും നിരാശപ്പെട്ടില്ല. തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ അണിയണിയായി നിർത്തിക്കൊണ്ട പാലത്തിന്മേൽ കടന്നു ചെല്ലാൻ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ ആജ്ഞാപിച്ചു. ആദ്യത്തെ അണി പാലത്തിന്റെ മദ്ധ്യത്തിൽ എത്തുമുമ്പെ ആസ്രിയാസൈന്യത്തിന്റെ വെടിയേറു മരിച്ചു. മരിച്ചുകിടക്കുന്ന ഭടന്മാരെ ചവിട്ടിക്കടന്നു കൊണ്ടു രണ്ടാമത്തെ അണിപാലത്തിന്റെ മുകൾഭാഗത്തോളം എത്തി. ആ അണിയും നശിച്ചു. മൂന്നാമത്തെ അണിപാലത്തിന്റെ അവസാനത്തോളം എത്തി. ഏതാനും ചിലർ മാത്രമേ മരിച്ചുള്ളൂ. നാലാമത്തെ അണിപാലം കടന്നു. അതിന്റെ തുടച്ചയായി നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം തെരുതെരെ പാലം കടന്നു ടിരാനാദിയുടെ അക്കരവിട്ടിച്ച്. ആസ്രിയാസൈന്യം ഭയപ്പെട്ടോടി. എബേർസ്ബർഗിനെ നെപ്പോളിയൻ കീഴടക്കി. ഒട്ടം താമസിയാതെ അദ്ദേഹം സൈന്യങ്ങളോടു കൂടി വിയന്നയിലും എത്തി. നഗരവാസികൾ ഭയാക്രാന്തന്മാരായി നാലു പുറവും ഓടി. ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയും പത്നിയും രാജധാനി വിട്ടോടി. ചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രിയെ നെപ്പോളിയൻ അപായമൊന്നും കൂടാതെ രക്ഷിച്ചു. പിന്നീട് ആ രാജകുമാരിയെ അദ്ദേഹം വിവാഹം ചെയ്തു.

പത്നിപരിത്യാഗം.

നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈനെ തൃജിക്കുന്നതിനു മുമ്പും അതിനു ശേഷവും അദ്ദേഹം അനുഭവിച്ച മനോഭാവത്തിനു കണക്കില്ല. തന്റെ പ്രിയതമയും ദാമ്പത്യധർമ്മഭി

ക്ഷിപ്രമായിട്ടും രാജകാര്യങ്ങളെ ആലോചിച്ച് ഉചിതമായ
 അഭിപ്രായങ്ങൾ പറയുന്നതിലും ഒരുപോലെ പ്രവീണയായ
 ധർമ്മപത്നിയെ ഉപേക്ഷിക്കേണ്ടിവരുന്നവല്ലോ എന്നുള്ള സ
 കടം ഒരു വശത്തിൽനിന്നു നെപ്പോളിയനെ ശല്യപ്പെടുത്തി.
 യൂറോപ്പിലെ രാജാക്കന്മാർ എല്ലാവരും കൂടി ഏകോപിച്ചു ത
 ന്റെ നേരെ കൂടക്കൂടെ പോരിടുന്നതുകൊണ്ടു തനിക്കും തന്റെ
 പ്രജകൾക്കും ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന കഷ്ടങ്ങളെ പരിഹരി
 ക്കാൻ ആസ്രിയചക്രവർത്തിയുടെ പുത്രിയെ താൻ വിവാഹം
 ചെയ്യുന്നതായാൽ ഒരു മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാവുകയില്ലെന്നുള്ള വി
 ചാരം നെപ്പോളിയനെ മറ്റൊരു വശത്തിൽനിന്നു ശല്യപ്പെ
 ടുത്തി. ആസ്രിയയുമായി നെപ്പോളിയൻ പതിനാറുപ്രാവ
 ഴം പോരാടി തന്റെ സഹജമായ യുദ്ധനൈപുണ്യംകൊണ്ടു
 ജയം പ്രാപിച്ചുവെങ്കിലും പതിനാറു യുദ്ധങ്ങൾക്കിടയിലുണ്ടാ
 യ നാലുസമാധാനഉടമ്പടികളും ആസ്രിയയുടെ വൈരത്തെ
 ശമിപ്പിക്കാൻ മതിയായില്ല. താൻ യുദ്ധത്തിൽ ഏല്പട്ട
 സ്ഥാഴ്ചല്ലാം ആസ്രിയ പ്രത്യക്ഷമായോ അപ്രത്യക്ഷമായോ
 തന്നെ ഉപദ്രവിച്ചിരുന്നുവെന്നു നെപ്പോളിയൽ അറിയാത്ത
 തല്ലായിരുന്നു. ശാശ്വതമായ സമാധാനം വേണമെങ്കിൽ
 ആസ്രിയചക്രവർത്തിയുമായി ഒരു ചർച്ചയുണ്ടാകേണ്ടതാണെ
 ന്നു നെപ്പോളിയൻ ആലോചിച്ചതിൽ ഒട്ടും പിശകില്ല. പ
 ക്കെ ചിരകാലമായി തന്റെ സഹചാരിണിയായിരുന്ന സ്രീ
 രത്തത്തെ ഉപേക്ഷിച്ചതിൽ നെപ്പോളിയൻ എത്രത്തോളം
 തെറ്റുകാരനാണെന്നു മാത്രമേ ആലോചിക്കേണ്ടതുളളൂ. ത
 ന്റെ പിൻഗാമിയായി പ്രാൻസ് സിംഹാസനത്തെ അലങ്ക
 ളിക്കാൻ തനിക്ക് ഒരു പുത്രനുണ്ടായില്ലല്ലോ എന്നോർത്തു
 നെപ്പോളിയൻ വ്യസനിച്ചിട്ടുണ്ട്. ജോസഫൈന്റെ പൂവ്
 ഉത്തരവില്ലാത്ത സന്തതികളല്ലാതെ നെപ്പോളിയന്റെ കൗരസ
 പുത്രന്മാരായി ആരും ഇല്ലാത്തസ്ഥിതിക്ക് തന്റെ വംശവർദ്ധ
 ന ഏതുവിധത്തിൽ നിലനില്ക്കുമെന്നും നെപ്പോളിയൻ ആ

ലോചിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ട്. ആവക വിചാരങ്ങളെയൊന്നും അല്പ നെ
പ്പോളിയൻ വിലവെച്ചത്. ആസ്രിയചക്രവർത്തിയുടെ പു
ത്രിയെ താൻ വിവാഹം ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, ആവർത്തിച്ചാവ
ർത്തിച്ചവരുന്ന യുദ്ധപരമ്പരകൾ നിലനില്ക്കുമെങ്കിൽ ജോസ
ഫൈനെ ഉപേക്ഷിക്കുന്നതിന് ആസ്രിയരാജകുമാരിയെ വി
വാഹം ചെയ്യുന്നതിനും താൻ സന്നദ്ധനാവുകതന്നെയാ
ണ് ചേണ്ടതെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി. പട്ടമുറി
ഷിയായിരുന്ന ജോസഫൈനെ തൃജിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ നെ
പ്പോളിയൻ അവർക്കു പാരിസ് നഗരത്തിൽ അതിരമണീയമാ
യ ഒരു സൗധം പണിയിച്ചുകൊടുത്തു. മൂപ്പതുലക്ഷം പ്രാ
ജനാണ്യം വിലപ്പിടിച്ചു സ്വത്തുക്കളും ജോസഫൈന്റെ വേ
രിൽ ഉറപ്പിച്ചു. രാജ്യകാര്യത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി തൃക്കു
യായ തന്റെ പ്രിയതമയുടെ ഗൗരവത്തിനും പദവിക്കും വി
ന്നീട് ഉടവു തട്ടരുതെന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നെപ്പോളി
യൻ പലേ മുൻകരുതലുകളും ചെയ്തിട്ടാണ് ആസ്രിയരാജകു
മാരിയെ വിവാഹം ചെയ്തത്. നെപ്പോളിയന്റെ ചമ്മമാം
സസമ്മിശ്രമായ കരം രാജകുമാരിയുടെ പാണിയെ ഗ്രഹിച്ചു
വെന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഹൃദയം ജോസഫൈന്റെ
ഹൃദയവുമായി ലയിച്ചുകിടക്കുകയെ ചെയ്തുള്ളു. അദ്ദേഹം ത
ന്റെ ദ്വിതീയവിവാഹത്തെപ്പറ്റി ജോസഫൈന് ആദ്യമാ
യി ഏഴുതിയ ഏഴുത്ത് ആ മഹതിയുടെ കയ്യിൽ കിട്ടിയ തീ
യ്യതി മുതൽ അവരുടെ ദേഹം വിളുത്തും ഹൃദയം ക്ഷീണി
ച്ചും ജീവച്ഛവംപോലെ ആയിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. ആസ്രിയ
രാജകുമാരിയെ വേട്ടശേഷവും നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈ
നെ കൂടക്കൂടെക്കാണുകയും രാജ്യകാര്യങ്ങളിൽ അവരുടെ വി
ലയേറിയ അഭിപ്രായങ്ങളെ കൈക്കൊള്ളുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്.
ദ്വിതീയവിവാഹം നടക്കുന്നതിനു തലേ ദിവസം കൂടി ജോ
സഫൈനും നെപ്പോളിയനും ഒരു മേശപ്പാത്തിൽനിന്നാണ്
ആഹാരം കഴിച്ചത്. ജോസഫൈൻ യാതൊന്നും സംസാ

രിക്കാതെയാണ് അന്നു കഴിച്ചു കൂട്ടിയത്. ഈ യോദ്ധാക്കളെ എങ്ങിനെ ത്രളിക്കേണ്ടുവെന്നും എങ്ങിനെ ത്രളിക്കാതിരിക്കേണ്ടുവെന്നും ഉള്ള ധർമ്മസങ്കടത്തിൽപ്പെട്ട നെപ്പോളിയൻ പരിതപിച്ചു. ഘോരാപത്തുകൾ നേരിട്ട സമയങ്ങളിൽ കൂടി നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രു പൊഴിക്കാത്ത ആദ്യേഹം ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തേങ്ങിത്തേങ്ങി കരഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പ്രിയതമയുടെ കരങ്ങളെ മാറിൽ അണച്ചുകൊണ്ട് “എന്റെ പ്രാണനാഥ! ഞാൻ നിന്നെ മനഃപൂർവ്വമായി സ്നേഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിന്നെക്കുറിയാം. എന്റെ മനോബലത്തെക്കാൾ അധികം ശക്തി വിധിക്കാൻ. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി ഞാൻ എന്റെ ജീവനായികയായ നിന്നെ വിവാഹബന്ധത്തിൽനിന്നു വിമുക്തയാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജോസഫൈൻ മോഹാലസ്യപ്പെട്ടു നിലത്തു വീണു. നെപ്പോളിയൻ എത്രയോ ഉപചാരങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും ജോസഫൈന്റെ മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞില്ല. ഹാർട്ടൻസിയെക്കൊണ്ടും യൂജനെക്കൊണ്ടും നെപ്പോളിയൻ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ പറയിച്ചു. പ്രിയതമൻ ത്രളിക്കുന്ന തരുണിയുടെ ശ്രോത്രരസ്യങ്ങളിൽ ആരുടെ സാന്ത്വനവാക്കുകളാണ് പ്രവേശിക്കുക? യൂജനും ഹാർട്ടൻസിയും തങ്ങളുടെ മാതാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ജോസഫൈന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അനശ്വരമായി പ്രവഹിക്കുന്ന കണ്ണുനീർപ്പഴയുടെ കഴുകിന്നു ശക്തി കൂടിയതേയുള്ളൂ. യൂജൻ തന്റെ മാതാവിന്റെ സങ്കടാവസ്ഥയെക്കണ്ടു സഹിക്കാൻ വയറാതെ കണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചു. രാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈനെ ത്രളിച്ചുവെന്നുവരികിലും ആത്മാർത്ഥം ഒരു വീരപതിയുടെ ക്ഷേമത്തെയെന്നുവേണ്ട, അവളുടെ സർവ്വസുഖങ്ങളേയും, അടിയോടെ നശിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. “അങ്ങനെയൊ! എന്റെ പ്രിയ മാതാവിനെ താ

രിക്കാതെയാണ് അന്നു കഴിച്ചു കൂട്ടിയത്. ഈ യോഷാരതാ
ത്തെ എങ്ങിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുമെന്നും എങ്ങിനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തി
രിക്കുമെന്നും ഉള്ള ധർമ്മസങ്കടത്തിൽ പെട്ട നെപ്പോളിയൻ
പരിതപിച്ചു. ഘോരാപത്തുകൾ നേരിട്ട സമയങ്ങളിൽ
കൂടി നയനങ്ങളിൽ നിന്ന് അശ്രുപൊഴിക്കാത്ത അദ്ദേഹം
ഈ സന്ദർഭത്തിൽ തേങ്ങിത്തേങ്ങി കരഞ്ഞു. നെപ്പോളിയൻ
തന്റെ പ്രിയതമയുടെ കരങ്ങളെ മാറിൽ അണച്ചുകൊണ്ട്
“എന്റെ പ്രാണനാഥ! ഞാൻ നിന്നെ മനഃപൂർവ്വമായി സ്നേ
ഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു നിനക്കറിയാം. എന്റെ മനോബലത്തെ
ക്കൂടി അധികം ശക്തി വിധിക്കാണം. പ്രാൻസുരാജ്യത്തി
ന്റെ ക്ഷേമത്തിനായി ഞാൻ എന്റെ ജീവനായികയായ
നിന്നെ വിവാഹബന്ധത്തിൽ നിന്നു വിമുക്തയാക്കേണ്ടിയി
രിക്കുന്നു” എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ ജോസഫൈൻ മോഹാലസ്യ
പ്പെട്ടു നിലത്തുവീണു. നെപ്പോളിയൻ എത്രയോ ഉപചാര
ങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടും ജോസഫൈന്റെ മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞി
ല്ല. ഫാർട്ടൻസിയേക്കൊണ്ടും യൂജനൈക്കൊണ്ടും നെപ്പോളി
യൻ സാന്ത്വനവാക്കുകൾ പറയിച്ചു. പ്രിയതമൻ തൃപ്തിപ്പെ
ന്ന തരണിയുടെ ശ്രോത്രാസ്രങ്ങളിൽ ആരുടെ സാന്ത്വന
വാക്കുകളാണ് പ്രവേശിക്കുക? യൂജനും ഫാർട്ടൻസിയും തങ്ങളു
ടെ മാതാവിനെ ആശ്വസിപ്പിക്കാൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടു
വെങ്കിലും ജോസഫൈന്റെ നയനങ്ങളിൽ നിന്നു അനശ്വര
മായി പ്രവഹിക്കുന്ന കണ്ണീർപ്പഴയുടെ ഒഴുക്കിന്നു ശക്തികൂ
ടിയതേയുള്ളൂ. യൂജൻ തന്റെ മാതാവിന്റെ സങ്കടാലസ്യ
യെക്കണ്ടു സഹിക്കാൻ വയ്യാതെ കണ്ണീരോലിപ്പിച്ചു. രാജ്യ
ത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ അടിസ്ഥാനമാക്കി നെപ്പോളിയൻ ജോ
സഫൈനെ തൃപ്തിപ്പെടുത്തുവാനു വരികയും ആത്യാഗ്രഹം ഒരു വീര
പുത്രിയുടെ ക്ഷേമത്തെക്കുറിച്ചുവേണ്ട, അവളുടെ സർവ്വസുഖങ്ങ
ലേയും, അടിയോടെ നശിപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. “അ
ങ്ങനെയൊ! എന്റെ പ്രിയമാതാവിനെ താങ്കൾ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു

ജ്ഞാപാസ്കവമാണെങ്കിൽ ഞാൻ താങ്കളുടെ കീഴിൽ ഉദ്യോഗം രദ്ദിക്കാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല” എന്നു യുജൻ നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വ്യസനം ശതശതത്തിലായി അധികരിച്ചു.

നെപ്പോളിയൻ — മകനേ! നീയും എന്നെ ഉപേക്ഷിക്കുവാനാണോ വിചാരിക്കുന്നത്? അങ്ങിനെ ചെയ്യരുത്.

യുജൻ — എന്റെ മാതാവു താങ്കളുടെ പത്നിയായിരിക്കുന്നതത്തോളം കാലം ഞാൻ താങ്കളുടെ കീഴിൽ ഉദ്യോഗം രദ്ദിക്കാൻ അർഹനാണെന്നുവരികുന്നു. എന്നാൽ എന്റെ പ്രിയജനനിയുടെ പദവിയും ഗൗരവവും മുതപ്രായമായ ശേഷം ഞാൻ താങ്കളെ ആശ്രയിച്ചിരിക്കുന്നത് ഉചിതമല്ല. എന്റെ അമ്മയുടെ ഗതിയിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാനാണ് എനിക്ക് ഇഷ്ടം.

നെപ്പോളിയൻ — പ്രിയകുമാര! രാജ്യവിഷയങ്ങളെപ്പറ്റി നിന്നെ പറഞ്ഞായിരിക്കേണ്ടതൊന്നുംതന്നെ ഇല്ല. ഫ്രാൻസിന്റെ ക്ഷേമത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണ് ഞാൻ ജോസഫെയെ നിയമിക്കാനിടയായത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നീയും എന്നെ ന്യായീകരിക്കുന്നതായാൽ എന്റെ സ്ഥിതി എന്തായിരിക്കും എന്നാലോചിക്കുക. എനിക്ക് പുത്രൻ എവിടെ? ഞാൻ എന്റെ സന്തോഷസന്താപങ്ങളെ ആരോടു പറയും? യുജനേ! നീ കുറച്ചാലോചിച്ചു നോക്കുക. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നീ എന്നെ വിട്ടൊഴിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കുമോ?

യുജനും നെപ്പോളിയനും തമ്മിൽ മേൽകാണിച്ച സംഭാഷണം നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ജോസഫെൻ മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞുനിന്നു. “മകനേ! നിന്റെ ഗുണകാംക്ഷിയും നിന്റെ പിതാവിന്നു തുല്യമായി നിന്നെ സ്നേഹിക്കുന്ന മഹാത്മാവും ആയ ഇദ്ദേഹത്തെ നീ ഒരിക്കലും വിട്ടുപിരിയരുത്” എന്നു തന്റെ പുത്രനോടുപദേശിച്ചുകൊണ്ടു ജോസഫെൻ രാജധാനിയിൽ നിന്നു പുറത്തിറങ്ങി.

നെപ്പോളിയന്റെ ദ്വിതീയപത്നി.

ജോസഫൈൻ യാതൊരു മുഹൂർത്തത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ രാജധാനിവിട്ടു പുറത്തിറങ്ങിയോ അതേ മുഹൂർത്തത്തിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ വിജയലക്ഷ്യവും പുറത്തിറങ്ങിയെന്നു പറയാം. ജോസഫൈനോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ഇരുന്നകാലത്തെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്നു വിജയമേ ഉണ്ടായിട്ടുള്ളൂ. നെപ്പോളിയൻ ഏല്പിച്ച യുദ്ധങ്ങളുടെ സംഖ്യ കണക്കാക്കുന്നപക്ഷം അദ്ദേഹത്തിന്നു നേരിട്ടിട്ടുള്ള അപജയങ്ങൾ തുലോം കുറവാണ്. 1810 നവമ്പർ മാസം 11-ാംനു നെപ്പോളിയൻ ആസ്ട്രിയാരാജകുമാരിയായ മേരിയാലൂയിസയെവേട്ടു. സൗന്ദര്യംകൊണ്ടും വൈദിഷ്യംകൊണ്ടും മേരിയാ അക്കാലത്തെ വനിതാരത്നങ്ങളുടെ മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്നവളായിരുന്നു. മേരിയാലൂയിസയെ പാണിഗ്രഹണം ചെയ്യുന്നതിന്നു മുമ്പെ നെപ്പോളിയൻ, സാക്സണി രാജകുമാരിയേയോ, റഷ്യാചക്രവർത്തിയുടെ സഹോദരിയേയോ, ആസ്ട്രിയാരാജകുമാരിയേയോ, വേൾക്കേണ്ടതെന്നു തന്റെ മന്ത്രിവർഗ്ഗന്മാരെടെല്ലാം ആലോചിച്ചു. വിവാഹത്തിന്റെ ആന്തരോദ്ദേശം ഐറ്റാലിയദേശങ്ങളിലെ സമാധാനസ്ഥാപനവും യുദ്ധനിവാരണവും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു മേരിയാലൂയിസയെ വേൾക്കുന്നതാണ് ഉത്തമം എന്നാണു മന്ത്രികൾ തീർച്ചയാക്കിയത്. ദ്വിതീയ വിവാഹം കൂടിയേ കഴിയൂ എന്നായിത്തീർന്ന സ്ഥിതിക്കു ലൂയിസയെ വേൾക്കുന്നതിന്നു തന്നെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ഇഷ്ടവും. എന്നാൽ ലൂയിസ നെപ്പോളിയന്റെ കരം പിടിച്ചതോടുകൂടി, അഥവാ ജോസഫൈൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബന്ധത്തെ പിടൊഴിഞ്ഞതോടുകൂടി, ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ഏഴരശ്ശനിയം രംഭിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ യുദ്ധങ്ങളിൽ തോൽക്കുവാൻ തുടങ്ങി. അദ്ദേഹം ഊഹിച്ചിരുന്നപ്രകാരം സമാധാനസ്ഥാപനം ചെയ്യാൻ സാധിക്കാതെവന്നു. ഇംഗ്ലീഷുകാരുമായി സമാധാന ഉടമ്പടി ചെയ്യുവാനുള്ള സകല ഭരണങ്ങളും ചെയ്തു നെപ്പോ

ജിയൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ മുമ്പടിഞ്ഞ് പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. വെല്ലുഴിപ്രഭു ശ്രാൻസുമായി സമാധാനം ചെയ്തതെന്ന് മെട്രിക്സിവിടിച്ചു. എന്നുമാത്രമല്ല, മദിരാശിയിൽ നിന്ന് ഒരു കപ്പൽ പടയോട്ടക്കൂടി ഇംഗ്ലീഷുകാർ ശ്രാൻസുകാർക്കു ചേർന്നതായ ജാവാദീപിനെ ആക്രമിച്ചു കൈവശപ്പെടുത്തി. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കടൽചുങ്കം ഫേതുവാൽ അർദ്ധരും മറ്റുള്ള രാജ്യക്കാരും പൂർവ്വം സൗകര്യങ്ങളിലൂടെ നന്നെ ബുദ്ധിമുട്ടി. വിദേശീയ സാമന്തങ്ങൾ കിട്ടാത്തതായപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ അനുജനായ ലൂയിബേണോപാർട്ടു ജ്യോഷന്റെ കല്പനകളെ വിലവെക്കാതെ ഇംഗ്ലീഷു ചരക്കുകളെ ഫോളണ്ട് മാർഗ്ഗമായി യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു കടത്തിവിടാൻ തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ, രാജകീയ കല്പനാലക്ഷണത്തെപ്പറ്റി, ലൂയിക്ക് എഴുതിയപ്പോൾ ലൂയി ഉദ്യോഗത്തെ രാജിവെച്ചു പുറത്തിറങ്ങി. ഇംഗ്ലണ്ടിനെ സമാധാന ഉടമ്പടിയിൽ പെടുത്തുവാൻ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളേയുള്ളൂ. ഒന്നാമതു ഫ്രെഞ്ച് ലൂയിനെ ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അധീനത്തിൽ നിന്നു കിന്നിപ്പിക്കുക. രണ്ടാമതു ഇന്ത്യാരാജ്യത്തെ ആക്രമിക്കുക. മൂന്നാമതു ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ ചുറ്റും കപ്പൽ പടയോട്ടക്കൂടി ജാഗ്രതയായിരിക്കുക. ഈ മൂന്നു മാർഗ്ഗങ്ങളിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്നിനെ കൈക്കൊള്ളാതെ വിദേശീയ ചരക്കുകളെ ബാഹിഷ്കരിക്കുന്നതിൽ എന്താണു പ്രയോജനം ഉള്ളതു്? എന്നു ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടു ലൂയി, നെപ്പോളിയൻ എഴുതി. ഫോളണ്ടു സിംഹാസനത്തെ ലൂയിവിട്ടൊഴിഞ്ഞതോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ ബലം ക്ഷയിച്ചു തുടങ്ങി. കടുംബസംബന്ധമായ കഴിപ്പങ്ങളിൽ പെട്ടു ലൂയിയും നന്നെ വലഞ്ഞു. തന്റെ ആജ്ഞകളെ മുഴുവനും പ്രജകളെല്ലാവരും ശിരസാ വഹിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കു തന്റെ സ്വന്ത സഹോദരൻ ആജ്ഞകളെ ലംഘിച്ചതിനെ ഭരണോത്തര നെപ്പോളിയൻ വ്യസനിച്ചു. ലൂയിയുടെ ഭാര്യയായ ഫാർട്ടൻസി തന്റെ കുട്ടികളോടുകൂടി ഫോളണ്ടിൽ നിന്നു പാരിസ്സിൽ

എത്തി. ആസ്രിയർ രാജകുമാരി ഗർഭവതിയായി പുരുഷപ്രജയെ പ്രസവിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ആനന്ദഭരിതനായി അവന്റെ ജാതകമർത്രിയെ നാടെങ്ങും ഘോഷിച്ചു. പ്രാൻസ് രാജ്യത്തിന്നവകാശിയായ രാജകുമാരന്റെ ജനനത്തിൽ ജോസഫൈൻ സന്തോഷിക്കുകയും തന്റെ സന്തോഷത്തെ സൂചിപ്പിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഒരു മംഗളപത്രം എഴുതി അയയ്ക്കുകയും ചെയ്തു.

ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ നില.

പുത്രവാദത്താൽ സമ്മുഷ്ണനായ നെപ്പോളിയന്റെ പ്രീതിയെ സമ്പാദിക്കാൻ വേണ്ടി സിസിലി ദ്വീപിലെ റാണി ഒരു വിദ്വയെടുത്തു. സിസിലി ദ്വീപിൽ അധിവസിച്ചു വരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാരെയെല്ലാം രഹസ്യമായി കൊല ചെയ്യുന്നതായാൽ നെപ്പോളിയൻ ഇഷ്ടമാകാതെയിരിക്കയില്ലെന്നുമ്പ്പോൾ ആ രാജ്ഞി ഇംഗ്ലീഷുകാർ വധിക്കാൻ ഗുഹ്യമായ എപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. ആ വിവരത്തെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു മറുപടി കിട്ടിയശേഷം ക്രിയ നടത്താമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി സിസിലിരാജ്ഞി പ്രാൻസിലേക്കു ഒരു ഭൂതനെ അയച്ചു. ഭൂതൻ രാജ്ഞിയുടെ സന്ദേശത്തെ അറിയിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ അവനെ ബന്തോവസ്സിൽ വെക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്റെ പരമശത്രുക്കളായിരുന്നുവെങ്കിലും അവരെ രഹസ്യമായി കൊലചെയ്യുക എന്നുള്ള അധർമ്മകൃത്യത്തിന്നു വഴിപ്പെടുന്നത് തന്റെ പൗരുഷത്തിന്നു കറവാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ ചിന്തിക്കാതിരുന്നില്ല. സിസിലി രാജ്ഞിയുടെ രഹസ്യലോചനകളെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു അറിവുകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ മഹാമനസ്സുതയെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷുകാർ അഭിനന്ദിക്കാതെയിരുന്നില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പൗരുഷത്തെയും രാജഭരണ

സാമന്ത്രിയേയും ഉദാമബുദ്ധിയേയുംപറ്റി ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രശ്നം സിദ്ധിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ജനനം മുതൽ മരണവർത്തം അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള കൃത്യങ്ങളിൽ യാതൊന്നും സ്വാതന്ത്ര്യബുദ്ധിയോടുകൂടി ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്നും പരോപകാരം ചെയ്യാൻ അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ ബലകങ്കണത്താലായ സ്വാതന്ത്ര്യപരിത്യാഗികൾ ഭൂലോകത്തിൽ അധികം ആളുകളില്ലെന്നും ഇംഗ്ലീഷുകാർ ധരിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഇത്രയെല്ലാം ഗുണങ്ങൾ നെപ്പോളിയനുണ്ടായിട്ടും ആ ഗുണങ്ങളെപ്പറ്റി ഇംഗ്ലീഷുകാർ നല്ലവണ്ണം അറിവുണ്ടായിട്ടും അദ്ദേഹവുമായി മിത്രഭാവത്തിൽ വർത്തിക്കാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാർ തരമില്ലാത്തതാണ് വന്നുകൂടിയത്. നെപ്പോളിയൻ തുടർത്തുടരെ ജയം പ്രാപിച്ചുകൊണ്ടും രാജ്യങ്ങളെ പിടിച്ചടക്കിക്കൊണ്ടും ഇരിക്കുന്നതായാൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം സർവ്വദിക്കിലും വ്യാപിക്കുകയും പ്രഭുക്കളും രാജാക്കന്മാരും ക്ഷയിക്കുകയും ചെയ്യുമല്ലോ എന്നുള്ള ഭീതികൊണ്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാർ നെപ്പോളിയനെ അമർത്തിവെക്കാൻ സദാ ശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു വെന്നേയുള്ളൂ. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ ഭീതി അസ്ഥാനത്തിലായിരുന്നില്ല. പ്രജാധിപത്യ ഭരണയൂറോപ്പിൽ പലേ രാജ്യങ്ങളിലും വ്യാപിച്ചുതുടങ്ങി. സപീഡൻ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾ അവരുടെ അർത്ഥനായ ഗുസ്താവസ്സോ നാലാമനെ സിംഹാസനഭ്രഷ്ടനാക്കി. ഗുസ്താവസ്സോകളെ ജനങ്ങളുടെ ക്ഷേമത്തേയും സൗകര്യത്തേയും വിലവെക്കാതെ സ്വേച്ഛാതല്പാനായി രാജഭണ്ഡാഗാരത്തിലെ ദ്രവ്യത്തെ ദുർവിഷയങ്ങളിൽ ധാരാളമായി വ്യയം ചെയ്തു കൊണ്ടിരുന്നു. പ്രജകളുടെ ക്ഷേമത്തിനും സുഖത്തിനും ഭാരവാഹിയായി ചെങ്കോൽ ചെലുത്തേണമെന്നുള്ള രാജനീതിയെ അദ്ദേഹം കാത്തതായില്ല. രാജ്യഭരണം രാജാവിന്റെ സൗകര്യത്തിനുവേണ്ടി മാത്രമാണെന്നും പ്രജകളെല്ലാവരും ന്യായമായാലും അന്യായമായാലും രാജകല്പനകളെ അനുസരിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നും ശരിക്കുന്ന നുപന്മാർ അധികകാലം സിം

ഓസനത്തിൽ ഇരിക്കുകയില്ലെന്നുള്ളതു വാസ്തവമാണെന്നു സപീഡൻ രാജകുമാർ തെളിയിച്ചു. ഗുസ്താവസ് നാലാമനെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്ന് ആട്ടിപ്പറഞ്ഞയച്ചു നെപ്പോളിയന്റെ സ്നേഹിതനും ജോസഫിന്റെ ഷഡ്ഘ്നനും (ഷഡ്ഘ്നൻ-ഭാര്യയുടെ സഹോദരിയുടെ ഭർത്താവ്) ആയ ബറൺഡിന്റെ സപീഡൻ രാജകുമാർ ഭരണാധികാരിയായി വാഴിച്ചു. സപീഡനിൽ പ്രജാധിപത്യഭരണം ഏല്പെടുത്തുവാൻ നെപ്പോളിയൻ സപീഡൻ പ്രജകളെ ത്രിവിധകരണങ്ങളാലും സഹായിച്ചു.

മാസ്സോദമനം

ഇപ്രകാരം പ്രജാധിപത്യഭരണം അപ്രതിബന്ധമായി പലേ ദിക്കുകളിലും വ്യാപിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്ന സമയത്തിൽ റഷ്യാ ചക്രവർത്തിയുടെ ജനനി പ്രളങ്കിതയോടുകൂടി ചേന്ന ചക്രവർത്തിയുടെ മനസ്സിനെ ഇളക്കിത്തീർത്തു. നെപ്പോളിയനുമായുള്ള സ്നേഹം അപായകരമാണെന്നു ചക്രവർത്തിയെ ബോദ്ധ്യപ്പെടുത്തി. തുർക്കിരാജ്യത്തിലുള്ള ചില പ്രദേശങ്ങളെ കീഴടക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്നെ സഹായിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ള കാരണത്തെ മുൻനിർത്തി റഷ്യാചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുന്നവരെയെല്ലാം പണംകൊണ്ടും സൈന്യംകൊണ്ടും സഹായിക്കാൻ ഉദ്യുക്തനായിരുന്ന ഇംഗ്ലീഷുകാർ റഷ്യയെ സഹായിക്കാൻ കയ്യെകുട്ടി പുറപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്നു യുദ്ധം എന്നു കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ വെറുപ്പുണ്ടായിത്തുടങ്ങിയ കാലമായിരുന്നു. അനവധി ജനങ്ങളുടെ മരണത്തിന്നു ഫേതുഭൂതമായ യുദ്ധത്തെ വല്ല വിധത്തിലും വിപരീതമാക്കിയേണമെന്നുള്ള ചിന്തയെല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു മറ്റൊരു വിചാരവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. പോളണ്ടിനെപ്പറ്റി താൻ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നും ഇംഗ്ലീഷ് ചരക്കുകളുടെ കാര്യത്തിൽ റഷ്യയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം റഷ്യ

ചക്രവർത്തി എന്തു പ്രവർത്തിക്കുന്നതിന്നും സ്വതന്ത്രനാണെന്നും വല്ലവിധവും യുദ്ധം കൂടാതെ കഴിച്ചാൽ കൊള്ളാമെന്നും നെപ്പോളിയൻ റഷ്യക്ക് ഏഴുതിരയച്ചു. റഷ്യയ്ക്കു നെപ്പോളിയൻ മായി സമാധാനം ചെയ്യാൻ തല്ക്കാലം ഇഷ്ടമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അതുകൊണ്ടു റഷ്യ ചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയൻ ഒരു വിധത്തിലും അനുവദിക്കാത്തതായ ചില സമാധാന നിബന്ധനകളെ ഏഴുതിരയച്ചു. “നെപ്പോളിയൻ പോളണ്ടിനെ സംബന്ധിച്ച യാതൊരു കാര്യങ്ങളിലും എല്പിട്ടുപോകരുതെന്നും വാർസാ പ്രാന്തദേശങ്ങളെ റഷ്യയ്ക്കു വിട്ടുകൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും ജർമ്മനിയിലുള്ള പ്രാൻസു സൈന്യങ്ങളെ മുഴുവനും മടക്കിവിളിച്ചു റൈൻ നദിക്കരയ്ക്കുപുറമായി നിൽക്കിക്കാളേണമെന്നും” റഷ്യ ചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. റഷ്യയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം സമ്മതിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ തയ്യാറായിരുന്നില്ല. പ്രാൻസിനെ കപ്പൽ വഴിയായി ഇംഗ്ലണ്ടും വടക്കുഭാഗത്തിൽ നിന്നു റഷ്യയും തെക്കുഭാഗത്തിൽ നിന്നു സ്പെയിനും പോർതുഗലും ഏതിർത്തു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ മുഴുവനും ശേഖരിച്ചു ശത്രുക്കളെ തടുത്തു നിന്നു. യൂറോപ്പിലെ സകല രാജ്യങ്ങളിലും ജനങ്ങൾ രണ്ടു കക്ഷികളായി പിരിഞ്ഞു. പ്രജാകക്ഷികൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഭാഗത്തിലും പ്രഭുക്കക്ഷികൾ ശത്രുപക്ഷത്തിലും ചേർന്നു. ബവേരിയ, സാക്സണി, ഇത്തലി, പ്രഷ്യാ, ആസ്ട്രിയ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിൽ നിന്നു നെപ്പോളിയൻ അഞ്ചുലക്ഷം സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിച്ചു. പോളണ്ടുകാർ നെപ്പോളിയന്റെ മേൽ കോയ്മയിൽ പ്രജാധിപത്യ ഭരണം സ്ഥാപിക്കപ്പെടുമെന്നു കരുതി സന്തോഷിച്ചു. കൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ റഷ്യയുടെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ടു പോകരുതെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ഉദ്ദേശം. മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയുടെ താക്കോലായ കൺസ്റ്റാൻറിനോപ്പിൾ റഷ്യയ്ക്കു കിട്ടിയാൽ റഷ്യയുടെ ശക്തി വളരെ വർദ്ധിച്ചുപോകുമെന്നും ഇന്ത്യയെ പിടിച്ചടക്കുമെന്നും

മദ്ധ്യധരണ്യാഴിയിലെ കച്ചവടങ്ങളെ മുഴുവനും രഷ്ട്രസപാ
യത്തമാക്കുമെന്നും നെപ്പോളിയൻ പ്രതീക്ഷിക്കാതിരുന്നി
ല്ല. കാൺസ്റ്റാൻറി നോപ്പിളിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോ
ളം നെപ്പോളിയന്റെ പ്രവൃത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു വളരെ അനു
കൂലമായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ അങ്ങിനെ ഭാവി
ച്ചില്ല. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ പതിമൂന്നു
ഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചു ടാവസ്, ആഡിനാഡ്, നെ, യുജൻ,
ബോണിയബോസ്കി, റജ്നിയൻ, ജറോം, വിക്ടർ, മക്
ഡൊണാഡ്, ആകരൊ, മുറദ്, സ്കാർട്ടസൺവക്ക് എന്നീ
സൈന്യാധിപതികളെ ഏല്പിച്ചു. ഏഴുപതിനായിരം ഭ
ടന്മാർ അടങ്ങിയ ഒരു പ്രത്യേക സൈന്യത്തെ മാട്ടിയർ, ല
വിപിവിർ, ബസീംസ് എന്നീ സേനാധിപതികളുടെ കീഴിൽ
നിർത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ സന്തോഷശബ്ദ
ങ്ങൾ മുഴങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്നു. നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ സാ
ധാരണ ഭടനെപ്പോലെ തന്റെ സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ
സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ട് അവരുടെ ഇടയിൽ ധൈര്യവും ശുഷ്കാ
ന്തിയും ജനിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ രഷ്ട്രാ ചക്രവർത്തിയായ
അലക്സാണ്ടർ അരമനസ്ത്രീകളുടെ ഇടയിൽ സല്ലപിച്ചുകൊ
ണ്ടു കാലംപോക്കി. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം അടുത്തെ
ത്തിപ്പോയി എന്നറിഞ്ഞ ഉടനെ രഷ്ട്രാചക്രവർത്തി സമാധാ
നത്തിന്നുപേക്ഷിച്ചു. സമാധാനം ചെയ്യാൻ തല്ക്കാലം തര
മില്ലെന്നു മറുപടികൊടുത്തതോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ തന്റെ
സൈന്യങ്ങളെ മാസ്കോ പട്ടണത്തിന്നു നേരെ നടത്തി. മാ
ജ്ജമദ്ധ്യത്തിൽ പ്രാൻസുസൈന്യം വളരെ കഷ്ടങ്ങൾ അനുഭവി
ക്കേണ്ടിവന്നു. പൂലും വെള്ളവും കിട്ടാതെ അനവധി അശുപ
ങ്ങൾ മരിച്ചു. ജനസഞ്ചാരമില്ലാത്ത പ്രദേശങ്ങളിൽ വഴിയ
രിയാതെ ഭടന്മാർ അവിടേയും ഇവിടേയും നടന്നു ക്ഷീണിച്ചു.
ഒടുവിൽ നെപ്പോളിയൻ കിരഗ്ലിൻ നഗരത്തിൽ എത്തി. ആ
നഗരവാസികൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയനെ തട്ട

ഞ്ഞുനിന്നുവെങ്കിലും യുദ്ധവിദഗ്ദ്ധനായ പ്രാൻസുഭടന്മാരുടെ മുമ്പിൽ അവർക്ക് വളരെ നേരം നില്ക്കാൻ സാധിച്ചില്ല. പ്രാൻസുസൈന്യത്തെ മുഴുവനും അഗ്നിഭഗവാനു പ്രാതലാക്കുവാൻ കിരളിൻ വാസികൾ നിശ്ചയിച്ചു. ഭൂമിയിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും കുഴിതാണ്ടി വെടിമരുന്നു മറ്റും നിറച്ച് അവർ നഗരത്തിന്നു തീ കൊടുത്തു. ദൈവഗത്യാ നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കൊന്നും ആവത്തു പാറിയില്ല. കിരളിൻ നഗരവാസികൾ തീയ്ക്കിൽ വെത്തുപോകാതെ ശേഷിച്ചവർ നാലുപുറവും കാടിറങ്ങപ്പെട്ടു. തീപ്പൊള്ളിയ ചില കൂട്ടരെ ചികിത്സിച്ചുകൊണ്ടു താമസിക്കുന്ന ഒരു പാതിരിയെ നെപ്പോളിയൻ കണ്ടുമുട്ടി. അദ്ദേഹത്തോടു “അങ്ങനെ ദൈവമാതാവിന്റെ ക്ഷേത്രം അഗ്നികിരയായൊ” എന്നു നെപ്പോളിയൻ ചോദിച്ചു. “നിങ്ങളെക്കാട്ടിലും ശക്തികൂടിയ ദൈവത്തോടു മത്സരിച്ചാൽ വല്ലതും ഫലിക്കുമൊ? നിങ്ങൾ എത്ര പണിപ്പെട്ടിട്ടും ക്ഷേത്രത്തിന്നു യാതൊരു കേടും പാറിയില്ല” എന്നു പാതിരി മറുപടി പറഞ്ഞു. അപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പുഞ്ചിരിതൂകിക്കൊണ്ടു “അങ്ങനെയെന്നതു ശരിതന്നെയാണു്”, ദൈവകല്പനകളെ അതിലംഘിക്കാൻ ആരും സാധിക്കുന്നതല്ല. എന്നേയും നിങ്ങളേയും ഈ കാട്ടുന്ന ഭടന്മാരെയും എന്നുവേണ്ട സകല ചരാചരങ്ങളേയും സംരക്ഷിക്കുന്നതു ജഗദീശ്വരൻ തന്നെയാകുന്നു. നാമെല്ലാവരും ക്രിസ്തു പ്രണാമം. നിങ്ങൾക്കു വേറെ ഒരു ദൈവവും എനിക്കു വേറെ ഒരു ദൈവവും ഇല്ല. എന്റെ ഭടന്മാർ അങ്ങയെ ഒന്നും ഉപദ്രവിക്കുകയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞു പാതിരിയെ സന്തോഷിപ്പിച്ചു. “കഷ്ടം നിങ്ങളെപ്പറ്റി ജനങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം അവാസ്തവം തന്നെയായിരിക്കണം. നിങ്ങളെപ്പോലെ കൃപാലുവും ദൈവഭക്തനും ആയ ഒരു നാടുവാഴി മറ്റാരും തന്നെ ഇല്ലെന്നുള്ളതു നിശ്ചയം തന്നെ” എന്നുപറഞ്ഞുകൊണ്ടു പാതിരി അവിടെ നിന്നു പോയി. അദ്ദേഹം നെപ്പോളിയന്റെ സത്സചര

വത്തെപ്പാറി രാഷ്ട്രരാജ്യത്തിൽ പലേടങ്ങളിലും പ്രശംസിച്ചു. അതങ്ങിനെയിരിക്കട്ടെ. നെപ്പോളിയൻ മാസ്കോ പട്ടണത്തെ വെടിവെച്ചതകത്തു. പട്ടണത്തിന്നു തീക്കൊളുത്തി. രാഷ്ട്രയുടെ തലസ്ഥാനനഗരം നെപ്പോളിയന്നധീനമായി. മാസ്കോവിന്റെ ഖടകഭാഗം ദണ്ഡയാത്ര ചെയ്യേണമെന്നു നെപ്പോളിയന്നാഗ്രഹം ഉണ്ടായെങ്കിലും തീവ്രമായ ശൈത്യത്തെ സഹിപ്പാൻ കഴിയാത്തതുകൊണ്ടു സൈന്യസമേതം നെപ്പോളിയൻ സ്വരാജ്യത്തിലേക്കു മടങ്ങി.

അദ്ധ്യായം 11.

ശത്രുക്കളുടെ സന്നാഹം.

മാസ്കോവിജയത്തിലുണ്ടായ നഷ്ടം

നെപ്പോളിയൻ രാഷ്ട്രയെ ജയിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായ ദ്രവ്യനഷ്ടവും ജനനഷ്ടവും ജയഘോഷങ്ങളെ കൊണ്ടുടുവാൻ അനുവദിച്ചില്ല. മഞ്ഞിന്റെ കാഠിന്യം സഹിക്കാൻ വഹിയരതെ ഭടന്മാർ കഴങ്ങി. മാസ്കോവിൽ നിന്നും പുറപ്പെട്ട നെപ്പോളിയൻ സ്മാളൻസ്കി എന്ന രാജ്യത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ശിശിരകാലം ആരംഭിച്ചു. സ്മാളൻസ്കിൽ നിന്നു് ആയിരം നാഴിക അകലേയുള്ള പാരിസ് നഗരത്തിൽ എത്തിച്ചേരേണ്ട കാര്യം നന്നെ പ്രയാസമായി തോന്നി. ഭടന്മാർ നിരാശപ്പെട്ടു തുടങ്ങി. ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സഹജമായ ഉന്മേഷത്തെ അങ്കുരിപ്പിച്ചു. അതിനിടയ്ക്കു രാഷ്ട്രയിലെ കാസക എന്ന കൂട്ടർ പ്രാൻസു സൈന്യങ്ങളെ എതിർത്തു. കാസകു ജാതിക്കാർ പ്രകൃത്യാ തന്നെ ദുസ്വഭാവശൂന്യരും ഹിമകൂട്ടുകളുടെ ഇടയിൽ വളർന്നവരും യു

ല. സാമത്വമുള്ളവരും ആയിരുന്നതുകൊണ്ട് അവരുടെ നേ
രെ പോരാടുന്ന കാര്യം എടുപ്പുമായിരുന്നില്ല. കാസക്കുറു
നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തെ ഹിന്നഭിന്നമാക്കി നാലുപുറ
വും ചിതറിച്ചുവെങ്കിലും അദ്ദേഹം ശാന്തതയോടുംധീരതയോ
ടുംകൂടി സൈന്യങ്ങളെ ഏകോപിച്ച് കാസക്കുറുരെ യുദ്ധ
ക്കളത്തിൽ നിന്ന് കാട്ടിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യനാ
ശത്തെ അറിഞ്ഞു ചില ശത്രുക്കൾ പാരിസിയിലെ പ്രജാധിപ
ത്വ ഭരണത്തെ തകർക്കാൻ തരംനോക്കി പുറപ്പെട്ടു. ജർക്കോ
ബെററ് കക്കിക്കാർ പ്രാൻസിയിലെ പരമ്പരാവകാശികളായ
രാജകുടുംബക്കാരെ പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്യാൻ ഇതുതന്നെയാ
ണു താമ എന്നുവെച്ചു വ്യാജ പ്രസ്താവങ്ങളെ വിളംബരപ്പെടു
ത്തി. നെപ്പോളിയൻ മരിച്ചു പോയെന്നുള്ള കിംവദന്തി പാ
രിസിൽ പടൻ പിടിച്ചു. ആ കിംവദന്തിയെ പിൻതാങ്ങി
കൊണ്ടു മാലററ് എന്നു പേരായ ഒരു ജ്യോഗസ്ഥൻ നെപ്പോ
ളിയൻ മരിച്ചു പോയിരിക്കുന്നുവെന്നു തന്റെ ഉദ്യോഗനില
യിൽ ഒരു പരസ്യം എഴുതി പ്രചാരപ്പെടുത്തി. പാരിസിൽ
നടക്കുന്ന കോലാഹലങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ചെവിയിൽ
എത്തിയപ്പോൾ അദ്ദേഹം കോപതാപസമ്മിശ്രമായ ഒരു
ലേഖനം എഴുതി പ്രാൻസിയിലെ കാര്യാലോചനസഭയ്ക്കു് അ
യച്ചുകൊടുത്തു. “ഞാൻ തീർപ്പാക്കുന്ന എന്റെ ഉദ്യോ
ഗസ്ഥന്മാർ തന്നെ ഇപ്രകാരമുള്ള വ്യാജവർത്തമാനങ്ങളെ പ്ര
സിദ്ധപ്പെടുത്തിയാൽ അതിൽപരം സന്താപകരമായ നിർഭാ
ഗ്യം മറ്റൊന്നാണ് ഉള്ളത്. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ശ്രേയ
സ്സിനെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമാണു ഞാൻ എന്റെ ജീവനാഡി
യായ പ്രിയജോസഫെനെ ഉപേക്ഷിച്ചത്. പ്രാൻസുരാജ്യം
മറ്റൊല്ലാ രാജ്യങ്ങളുടേയും ഉപരിയായി ശോഭിക്കേണമെന്നു
ള്ള ഏകവിചാരത്തോടു കൂടിയാണു ഞാൻ ഇത്രയെല്ലാം ക
ഴുപ്പെടുത്തത്. എന്നീട്ടു പാരിസ് നിവാസികളിൽ ചിലർ
ആഭ്യന്തരകലഹങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കുന്നത് എന്റെയോ, അഥവാ

പ്രാൻസു ദേശക്കാരുടേയൊ നിർഭാഗ്യം എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. ആർ എന്തു പറഞ്ഞാലും വേണ്ടതില്ല, എന്തു പ്രവർത്തിച്ചാലും വേണ്ടതില്ല, എന്റെ മരണപത്നന്തം ഞാൻ പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തിനായി പ്രവർത്തിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കും എന്ന് ഖണ്ഡിതമായി പറയുന്നു” എന്നിപ്രകാരമാണ് കാർയ്യാലോചന സഭാംഗങ്ങൾക്ക് എഴുതി അയച്ചത്. പ്രാൻസി ലെ ആഭ്യന്തരലഹളയും മാസ്കോയുദ്ധത്തിലെ അപരിഹാസ്യമായ നഷ്ടവുടേടി നെപ്പോളിയന്നു തീവ്രമായി മനോവേദനയുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. സൈന്യത്തിലെ നട്ടനായകങ്ങളായ യുദ്ധവീരന്മാർ അന്തരിച്ചു. ഭണ്ഡാഗാരം ശോഷിച്ചു. ഫിമബാധസഹിക്കുവഹിയാതെ ഭടന്മാർ കിടപ്പിലായി. പാരിസ് പട്ടണം ആയിരം നാഴിക അകലെ കിടക്കുന്നു. നെപ്പോളിയൻ കുറെക്കാലത്തെയ്ക്കു തലപൊക്കുകയില്ലെന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ശത്രുക്കൾ തീർച്ചയാക്കി അവരുടെ തല പൊന്തിച്ചു പിടിച്ചുതുടങ്ങി. പ്രാച്ചയിലെ നാടുവാഴിയായ പ്രെഡറിക്ക് നെപ്പോളിയന്റെ ചുമലിൽ ഇരുന്ന് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെവി തിന്നുവാൻ തന്ത്രങ്ങൾ പ്രയോഗിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രമാണെന്നുള്ള നിലയിൽ വർത്തിച്ചു കൊള്ളാമെന്നും രഷ്യ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുമ്പോൾ രഷ്യയുടെ സഹായിയായി ചേർന്നുകൊള്ളാമെന്നും പ്രഡറിക് രഷ്യ ചക്രവർത്തിയെ അറിയിച്ചു. പ്രഡറിക്കിന്റെ പ്രേരണമൂലം ജർമ്മനിയിലെ ഇട പ്രഭുക്കന്മാരെല്ലാം രഷ്യയോടുകൂടി യോജിച്ചു. സിഡൻദേശാധിപതിയായ ബർണാഡാറി പല സന്ദർഭങ്ങളിലും നെപ്പോളിയന്നു കടപ്പെട്ടിരുന്നിട്ടുംകൂടി കൃതഘ്നനായി രഷ്യയോടുകൂടി ചേർന്നു. ഈ ബർണാഡാറി മുഖവാനിൽ “നെപ്പോളിയനെ ചതിച്ചു കൊല്ലുവാൻ ഉദ്യുക്തനായിരുന്ന സമയം മഹാമനസ്സനായ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ അയാളെ കൊല്ലാതെ വിട്ടയച്ചതിന്റെ പ്രതിഫലം ഏവം വിധമായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ വിശ്വപ്രസംഗം

സൈന്യനായകനുമായിരുന്നു ജനറൽ ജോമിനി തന്റെ യുദ്ധമാനനെ ഉപേക്ഷിച്ചു ശത്രുപക്ഷത്തിൽ ചേന്നു. ഇതിനെല്ലാം കാരണം നെപ്പോളിയൻ മറൈസ്സോ നഷ്ടത്തിൽ നിന്ന് ഒരിക്കലും കരകയറുകയില്ലെന്നുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയായിരുന്നു.

വിധിവൈപരീത്യം

നെപ്പോളിയന്റെ നടപടികളെ ഏതുനിലയിൽ പരിശോധിച്ചാലും അദ്ദേഹത്തിന് ഇത്ര അധികം ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടാവാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. അപ്രധാനവും തുച്ഛവും ആയ ഒരു ദ്വീപിൽ വക്കീൽ പ്രവൃത്തിയെടുത്തു നിത്യവൃത്തി കഴിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ഒരു നിസ്സാരന്റെ പുത്രൻ ഐറോപ്യവണ്ഡത്തിലെ നാടുവാഴികളോടൊപ്പം, പോരെങ്കിൽ അവർക്കു പ്ലാങ്ക് ഉപരിയായി, രാജ്യഭാരം ചെയ്യുന്നതും പന്ത്രണ്ടു സംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തെ നാഗരീകതകൊണ്ടും അഭിവൃദ്ധിക്കൊണ്ടും നിസ്തുലമായ രാജ്യമാക്കിത്തീർത്തതും ഇതാ രാജാക്കന്മാരുടെ അസൂയയ്ക്കു കാരണമായ് തീർന്നുവെന്നല്ലാതെ നെപ്പോളിയന്റെ പേരിൽ യാതൊരു കുറ്റവും കാണുന്നില്ല. ഇംഗ്ലണ്ടും റഷ്യയും മറ്റുരാജ്യങ്ങളും നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ യുദ്ധത്തിന്നൊരുങ്ങിയതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. യുദ്ധങ്ങളിൽ തുടർത്തുടരെ തോറ്റും സമാധാനഉടമ്പടികൾ ചെയ്തും വീണ്ടും യുദ്ധങ്ങളിൽ പ്രവേശിച്ചും കാലംകഴിച്ചിരുന്ന ആസ്ട്രിയയുമായി ശാശ്വതസമാധാനം സ്ഥാപിക്കേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി മാത്രമായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പ്രിയതമയെ ത്യജിച്ചതും ആസ്ട്രിയാ രാജകുമാരിയെ വേട്ടതും. നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ ചിന്തിക്കുന്നതായാൽ ആസ്ട്രിയ ഒരുകാലത്തും നെപ്പോളിയനെ ശത്രുവായി വിചാരിക്കാൻ പാടില്ലാത്തതായിരുന്നു. അതുപോലെ തന്റെ പുത്രിയുടെ ക്ഷേമത്തെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയെങ്കിലും ആസ്ട്രിയ ചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ ശാശ്വതവെന്ദുവായി പരിചരിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ അങ്ങിനെയല്ല കാര്യങ്ങൾ

ചെന്നു കൂടിയത്. ആസ്രിയ ചക്രവർത്തി രാജ്യയോടു കൂടി ചേൺ
 നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നെ
 പ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിക്കായി ചില
 വുചെയ്തിട്ടുള്ള സംഖ്യയുടെ കണക്കുനോക്കിയാൽ അദ്ദേഹ
 ത്തിന്റെ കൗദായവും പരോപകാരതല്പരതയും വെളിപ്പെടും.
 അദ്ദേഹം, കന്നരണ്ടു കോടിയല്ല, നൂറുകോടി ഫ്രാങ്കനാണു
 ണ്ടു പാരിസിനുവേണ്ടി ചിലവുചെയ്തു. പാതകൾവെട്ടുവാൻ
 വേണ്ടിത്തന്നെ 17½ കോടി ഫ്രാങ്കനാണു ണ്ടു അദ്ദേഹം ചി
 ലവുചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ജനങ്ങളോടു തട്ടിപ്പറിച്ചിട്ടൊ അന്യായമാ
 യ നികുതി വസൂലാക്കിട്ടൊ അല്ല നെപ്പോളിയൻ ഇത്ര വലി
 യ സംഖ്യ സമ്പാദിച്ചതും ചിലവുചെയ്തതും. മറ്റൊരു നാടു
 വാഴിയായിരുന്നുവെങ്കിൽ സമ്പാദിക്കുന്ന ധനത്തെ മുഴുവനും
 സ്വാതന്ത്ര്യമായി ചിലവഴിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. പാരിസിനെ ഭൂലോക
 സ്വർഗ്ഗമാക്കിത്തീർത്ത മഹാന്റെ ആഗ്രഹം യൂറോപ്പിലെ മറ്റു
 രാജ്യങ്ങളേയും അതുപോലെത്തന്നെ ആക്കിത്തീർക്കണമെന്നാ
 യിരുന്നു. അങ്ങിനെയിരിക്കെ തന്റെ മിത്രങ്ങൾ ശത്രുക്കളാ
 യിയോജിച്ച തന്റെനേരെ പടയെടുത്തതു നെപ്പോളിയന്റെ
 വിധിവൈപരീത്യം എന്നേ പറയേണ്ടതുള്ളൂ. നെപ്പോളിയനെ
 പ്പോലെ കൃപാലുവും ധൈര്യശാലിയും സാത്ത്വരമിതനും ആ
 യ ഒരു പുമാനെ ഭൂലോകചരിത്രത്തിൽ വേറെ ഏവിടേയും
 കാണുന്നില്ല. കാണുകയുംഇല്ല. രാജ്യലോഭികളും ദ്രവ്യലോഭിക
 ളും ആയി സദാ യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന പുരുഷന്മാർ
 എത്രയോ ഉണ്ടായിരിക്കാം. സ്വാത്ത്വരമിതരും രണധീരന്മാ
 രും ആയ പുരുഷന്മാരെ ഇലോം കുറവായിട്ടെ കാണുകയുള്ളൂ.
 അപ്രകാരമുള്ള പുരുഷന്മാരുടെ അഗ്രഗണ്യനായിട്ടാണു നാം
 നെപ്പോളിയനെ ചരിത്രദൃഷ്ട്യാ കാണുന്നത്. നെപ്പോളി
 യൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ വിരോധിയായിരുന്നുവെങ്കിലും അദ്ദേ
 ഹം പ്രഭുക്കളെ തന്റെ സഹജീവികളുടെ നിലയിൽ കരുതി
 പ്പോന്നിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ പ്രഭുക്കന്മാരുടെ പ്രഭുത്വത്തെ

യൗൺ ഇല്ലാത്തുചെയ്തു. ജാക്കോബൈറു കഷ്ടിക്കാറാകട്ടെ പ്രഭുതപത്തേയും ആ പ്രഭുതം നിലനില്ക്കുന്ന അസ്ഥിമാംസ സമ്മിശ്രമായ ദോഷത്തേയും വെറുത്തിരുന്നു. അവരുടെ വിരോധം ഇരുപത്തൊന്നുവട്ടം ക്ഷത്രിയരുടെ തലയറുത്തു രക്തം കൊണ്ടു തപ്പണംചെയ്തു പരശുരാമനു ക്ഷത്രിയന്മാരോടുണ്ടായിരുന്ന പകയേക്കാൾ അധികമായിരുന്നു. ജാക്കോബൈറു കഷ്ടിക്കാരുടെ ദുഷ്കൃത്യങ്ങളെ നെപ്പോളിയൻ അപ്പപ്പോൾ അടക്കിവെച്ചിരുന്നില്ലെങ്കിൽ പ്രഭുവംശത്തിൽ ഒരു വൈതലയെങ്കിലും ബാക്കിവെക്കാതെ ജാക്കോബൈറു കഷ്ടിക്കാർ കൊന്നൊടുക്കുമായിരുന്നു. ജാക്കോബൈറുക്കരുടെ കോപാഗ്നിയിൽവീണു ശലഭങ്ങളെപ്പോലെ കരിഞ്ഞുപോകുമായിരുന്ന പ്രഭുക്കളെ സംരക്ഷിച്ചതിന്നു പ്രതിഫലമായി അദ്ദേഹത്തിന്നു സിദ്ധിച്ച ലാഭം പ്രഭുക്കളുടെ ശത്രുതയായിരുന്നു. ശത്രുസംഖ്യം.

രഷ്ട്രയും പ്രഷ്ട്രയും ഒന്നിച്ചുചേർന്നു നെപ്പോളിയനെ എതിർക്കാൻ സാക്ഷ്യനിയുടെ തലസ്ഥാനമായ ടിരസ്പൻപട്ടണത്തിന്നു സമീപമുള്ള മലകളിൽ പാളയമടിച്ചു. അസ്ട്രിയം ചക്രവർത്തിയും തന്റെ ജാമതാവിന്റെനേരെ വടിയെടുത്തു. ടിരസ്പൻപട്ടണത്തെ സെയിൻസീർ എന്ന യുദ്ധവീരൻ തന്റെ ചെറുസൈന്യങ്ങളോടുകൂടി സംരക്ഷിക്കാൻ ഒരുങ്ങി. ശത്രുക്കളുടെ സൈന്യസംഖ്യ സെയിൻസീരുടെ സൈന്യസംഖ്യയേക്കാൾ എത്രയോ വലിയതായിരുന്നുതുകൊണ്ടു അദ്ദേഹം യുദ്ധംചെയ്യാൻ ഭയപ്പെട്ടുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം താമസിയാതെ എത്തുമെന്നുള്ള ധൈര്യം അദ്ദേഹത്തിന്നുണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങളെ മലഞ്ചരിവുകളിൽകൂടി നടത്തിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ അറിവുകൂടാതെ ടിരസ്പൻപട്ടണത്തിന്നുസമീപം എത്തി. സഹായത്തിന്നു നെപ്പോളിയൻ അടുത്തെത്തിപ്പോയി എന്നറിഞ്ഞുളടനെ സെയിൻസീരുടെ കീഴിലുള്ള ചെറുസൈന്യത്തിന്നു ശക്തിയും

ശുഷ്കാന്തിയും വലിച്ചു നെപ്പോളിയൻ രാത്രിയിൽ ആണു ടിംസ്ടൻപട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നത്. ശത്രുക്കൾ നെപ്പോളിയന്റെ വരവിനെ അറിഞ്ഞില്ലെന്നു മാത്രമല്ല സെയിൻറീസീരുടെ ലഘുവായ സൈന്യത്തെ ജയിക്കുന്നതിൽ എന്താണു സംശയം എന്നുള്ള ഭാവത്തിൽ അലക്ഷ്യമായി യുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരെ മൂന്നുഭാഗങ്ങളായി പിരിച്ചു ശത്രുക്കളുടെ വാമഭാഗത്തിൽ നിന്നും പുറംഭാഗത്തിൽ നിന്നും ദക്ഷിണഭാഗത്തിൽ നിന്നും പീരങ്കിപ്രയോഗം ചെയ്തു തുടങ്ങിയപ്പോൾ മാത്രമാണു നെപ്പോളിയന്റെ സാന്നിദ്ധ്യം ശത്രുക്കൾക്കു മനസ്സിലായത്. സ്വരാജ്യദ്രോഹിയും കൃതഘ്നനും ആയ മോറോ, റഷ്യാചക്രവർത്തിക്കു നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യങ്ങളെ ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഒരു വെടിയുണ്ടു അയാളുടെ കാലിൽ പതിച്ചു. അതോടുകൂടി മോറോ നിലത്തുപരിക്കുകയും രണ്ടു ദിവസത്തിനുള്ളിൽ ജീവനെ ത്യജിക്കുകയും ചെയ്തു. ടിംസ്ടൻപട്ടണസംരക്ഷണത്തിനായി നെപ്പോളിയൻ എത്തിച്ചേരുകയല്ലെന്നുള്ള വിശ്വാസത്തോടുകൂടി അഹങ്കരിച്ചു പോർ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന റഷ്യാസൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയനെ കണ്ടു ഉടനെ രണരങ്കണത്തിൽനിന്നു ചിന്നിച്ചിതറി നാലുപുറവും ഭ്രമി. തന്റെ ചുറ്റും വന്നുവീഴുന്ന പീരങ്കിമുണ്ടുകളെ വാതനീതമായ തൂലകങ്ങളെ യെന്നപോലെ തിരസ്കരിച്ചുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സൈന്യങ്ങൾക്കിടയിൽ നടന്നുകൊണ്ടും സന്ദർശിച്ചിരുന്ന ആജ്ഞാകൾ പുറപ്പെട്ടീച്ചുകൊണ്ടും സൈന്യങ്ങളെ പ്രോത്സാഹിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പാദത്തിൽ ഒരു പരുക്കുണ്ടു. മകുതം പ്രവഹിച്ചു തന്റെ പാദത്തിൽ പരുക്കുണ്ടാകുമ്പോൾ അതിൽനിന്നു മകുതം പ്രവഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഉള്ള വിചാരം ലേശമെങ്കിലും ഇല്ലാതെ നമ്മുടെ രണധീരനായ ചരിത്രനായകൻ സൈന്യങ്ങളുടെ ഇടയിൽ സഞ്ചരിച്ചുകൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. റഷ്യാൻ

സൈന്യം യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻതിരിഞ്ഞ ഉടനെ ആ സ്രീയയും പ്രജയും അവരവരുടെ പാട്ടിനുപോയി എങ്ങനെയെന്നുണ്ടു. നെപ്പോളിയൻ രാജ്യൻസൈന്യങ്ങളെ തുരത്തിക്കൊണ്ടു ബെർലിനെയെക്കൊണ്ടു എത്തി. ടിരസ് ടൻ യുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ വിജയംനേടിയെങ്കിലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാധിപന്മാർ മറ്റു ചില സ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു പരാജിതന്മാരായി. മാക്ഡോണാൽഡ് ശത്രുസൈന്യങ്ങളാൽ തോല്പിക്കപ്പെട്ടു. വിറാബെർഗിൽവെച്ചു നേ. എന്ന സേനാപതിയും തോറ്റു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ കാലിൽ മുറിയേറ്റു കിടപ്പിലായിരുന്നു. അപ്പോൾ ചില സൈന്യങ്ങളെ വെച്ചുകൊണ്ടു തന്ത്രവും താവുവുമോക്കി ശത്രുക്കളുടെ വീഴ്ചകളെ അറിഞ്ഞു പോരാടുവാനുള്ള സാമർത്ഥ്യം നെപ്പോളിയന് ഒന്നുവേറെതന്നെ ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹം കിടപ്പിലായപ്പോൾ സൈന്യങ്ങളെ സമയോചിതംപോലെ അണിപകർത്തു നിർത്തുവാനും ശത്രുക്കളുടെ രസ്യങ്ങളെ അറിഞ്ഞു പീരങ്കി പ്രയോഗിക്കുവാനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാധിപതികൾക്കു സാമർത്ഥ്യം പോരാതെ ആയി. ശത്രുക്കൾ യുദ്ധതന്ത്രജ്ഞനായ ബീളൂച്ചർ എന്നൊളുടെ നായകത്വത്തിൻകീഴിലാണു പൊരുതിരുന്നതു്. തന്റെ സേനാപതികൾ തോല്പിക്കുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ കിടക്കയിൽനിന്നു പിടഞ്ഞെഴുന്നീറ്റു സൈന്യമദ്ധ്യത്തിൽ എത്തി. മാക്ഡോണാൾഡിനെ എതിരിട്ട സൈന്യത്തേയും, നെപ്പോളിയൻ സുഖമിപ്പാതെ കിടപ്പാണെന്നറിഞ്ഞു വീണ്ടും ടിരസ് ടൻപട്ടണത്തെ കൈവശപ്പെടുത്താൻ കോടിയെത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു മറെറാരു സൈന്യത്തേയും, നമ്മുടെ ചരിത്രനായകൻ തോല്പിച്ചു. ഷിവാർട്ടസൺഡാക്ക് എന്നൊളുടെ കീഴിൽ യുദ്ധംചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. ആസ്രിയൻസൈന്യത്തേയും നെപ്പോളിയൻ തോല്പിച്ചു. സമീപമുണ്ടായിരുന്ന ടിരസ് ടൻപട്ടണത്തിന്നും പാരിസിന്നും മദ്ധ്യേയുള്ള താവഴത്തുള്ള തുരത്തുകൾക്കുവെച്ചു നേ. മദ്ധ്യത്തിൽ നെപ്പോളി

അൻ അയാൾക്കും തന്റെ യുദ്ധസമർത്ഥം കാണിച്ചുകൊടുത്തു. സപിഡൻദേശാധിപതിയും തോറ്റു ഖിൻതിരിച്ചു. ഒരു കാലത്തിൽ ശത്രുക്കൾ പലരുംകൂടി പലേസ്ഥലങ്ങളിൽവെച്ചു പ്രാൻസുസൈന്യങ്ങളെ എതിർക്കാൻ ഇടയത്തേതുകൊണ്ടും ശത്രുക്കളോടെല്ലാം എതിർക്കേണ്ടതിനായി പ്രാൻസുസൈന്യങ്ങളെ ഖണ്ഡങ്ങളായി വിഭാഗിക്കേണ്ടിവന്നതുകൊണ്ടും നെപ്പോളിയന്നു ബലംമതിയായില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യസംഖ്യ ചുരുങ്ങിക്കൊണ്ടുവന്നു. യുദ്ധച്ചിട്ടവിന്നുള്ള പണവും കഷ്ടിയായി ശത്രുപക്ഷക്കാർക്ക് അവരവരുടെ സ്വന്തംപണം കൂടാതെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു യഥേഷ്ടം പണംകിട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ഇംഗ്ലണ്ടിലെകാത്ത് കരട്ട് പ്രഭുവും സാർ റാബേർട്ടുവുൾസനുംകൂടി നെപ്പോളിയനെ പലേപ്രകാരത്തിലുംദ്രോഹിക്കുവാൻ തുടങ്ങി. നെപ്പോളിയനെപ്പറ്റി ദുഷ്പ്രസ്താവങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ട് അവർ ലഘുപത്രികകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ സ്നേഹിതന്മാരായിരുന്നു നാടുവാഴികളിൽ മിക്കവേരും ശത്രുപക്ഷത്തിൽചേർന്നിന്നു. ബവേരിയർ നാടുവാഴിയും യുജന്റെ ശാശുരനും ആയ മാക്സ് മിലൻ ജോസഫ് റഷ്യയുടെ പക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു. ചെസ് ടബേലിയയിലെ ജനങ്ങൾ പ്രജാധിപത്യാഭരണസ്വാതന്ത്ര്യം സമ്പൂർണ്ണമായി അനുഭവിച്ചിരുന്നിട്ടും ശത്രുക്കളുടെ പ്രേരണയാൽ അവരുടെ ഭാഗത്തിൽ ചേരാൻ ഭയപ്പെട്ടിരുന്നതിനെക്കണ്ടപ്പോൾ ജറോം, ബവേലിയയിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടുപോയി. റൂട്ടൻബർഗ്ഗ് നാടുവാഴിയും നെപ്പോളിയന്നു വിരോധമായി പ്രവർത്തിച്ചു തുടങ്ങി. എന്തിന് അധികം വിസ്തരിക്കുന്നു. യൂറോപ്പിലുള്ള രാജാധിപതികളും പ്രഭുക്കളും ഒത്തൊരുമിച്ച് എൽബ് നദികടന്നു നെപ്പോളിയനെ ജയിക്കേണമെന്നുള്ള ശപഥം ചെയ്തുകൊണ്ടു സൈന്യങ്ങളെ അണിപകർത്തു നിർത്തി. ശത്രുസൈന്യം അഞ്ചുലക്ഷത്തിൽ കുറയാതെ ഉണ്ടായിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്നു് ഒരുലക്ഷം ഭടന്മാരേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളു. ചുരുങ്ങിയഭടന്മാരോടുകൂടി ശത്രുക്കളെ ഏതി

ക്കുന്നതായാൽ പാഠഭവം നേരിടാതിരിക്കയില്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്ന പ്രകാരം അവരെ എൽബ്ബിനദിക്കരയിൽവെച്ചു സന്ധിക്കുന്ന തിന്നപകരം ഓഡർനദിമാർഗ്ഗമായി ചെന്നു ശത്രുക്കളുടെ പട്ടണങ്ങളെ കൈവരാനു ശ്രമിക്കുന്നത് ഉചിതമായിരിക്കും എന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സേനാധിപന്മാരോട് ഉപദേശിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളെ അതുവരെ വിചിത്രമായിരുന്ന സേനാധിപന്മാർ അപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ അഭിപ്രായത്തെ കൈക്കൊണ്ടില്ല. ഓഡർനദി കടന്നു ബെർലിൻപട്ടണത്തിന്റെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സേനാധിപന്മാർ വിമുഖത കരണിച്ചു അതുവരെ നെപ്പോളിയന്റെ കല്പനകളെ ശിരസാവഹിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ കല്പനപ്രകാരം സമരം ചെയ്തിരുന്ന ഭടന്മാർ കല്പന അനുസരിക്കുന്നതിൽ വൈകുന്നേരം കാണിച്ചു തുടങ്ങിയപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ എന്തെന്നില്ലാത്ത കോപവും താപവും ഉണ്ടായി. “പ്രാൻസിന്റെ നാശകാലം അടുത്തുകഴിഞ്ഞു. പ്രാൻസിനെ മെക്കിക്കാൻ എന്നാൽ സാധിക്കുമെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എന്റെ കല്പനകളെ അനാദരിക്കാൻ എന്റെ സേനാധിപന്മാർ ആരംഭിച്ചുതുടങ്ങിയതു പ്രാൻസിന്റെ കഷ്ടകാലമാകുന്നു. ദൈവേജ്ജുപോലെയൊക്കട്ടെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ സേനാപതികളുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ബർലിൻയാത്ര വേണ്ടെന്നുവെച്ചു. ലീപ്സിഗ് പട്ടണത്തിന്റെ നേരെ നെപ്പോളിയൻ സൈന്യങ്ങളെ നടത്തി. പ്രാൻസുസൈന്യങ്ങൾ ധൈര്യത്തോടുകൂടി യുദ്ധംചെയ്തുവെങ്കിലും നെപ്പോളിയൻ ഉത്സാഹം ഉണ്ടായില്ല. പ്രാൻസിന് ആപത്തു നേരിട്ടുകഴിഞ്ഞുവെന്ന് അദ്ദേഹം തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. തന്റെ ഉത്സാഹക്കേറിയനെ പുറത്തുകാണിക്കാതെ പോർചെയ്ത് ആസ്ട്രിയൻസേനാപതിയായ കൌണ്ട് കർഷീലറു് എന്നാളെ നെപ്പോളിയൻ തടവുകാരനായി പി

ടിച്ച്. മർപീലാർ നെപ്പോളിയൻ കൂടാരത്തിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടപ്പോൾ അദ്ദേഹം ബഹുമാനപുരസ്സരം ആസ്രിയൻ സേനാപതിയെ ഉപചരിച്ചിരുന്നു, “നിങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തി എന്തിനാണ് ഇപ്രകാരം നിരന്തരയുദ്ധം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്? ജനങ്ങൾ എത്രപേർ വെറുതെ നശിക്കുന്നു? നിങ്ങളുടെ ചക്രവർത്തിയോടു സമാധാനം ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കുപദേശിച്ചുകൂടെ? സമാധാനം ചെയ്യേണമെന്നുള്ള എന്റെ സന്ദേശവാക്യത്തെ താങ്കൾവഹിക്കുമെങ്കിൽ താങ്കളെത്തന്നെ എന്റെ ഭൂതനായി ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പാകെ അയക്കുന്നതിന്നു ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്” എന്നു നെപ്പോളിയൻ മർപീലാറിനോടു പറയുകയും മർപീലാർ നെപ്പോളിയൻ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഭൂതനായി ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ മുമ്പാകെ എത്തുകയും ചെയ്തു. ഭൂതനായെന്നും ഫലമുണ്ടായില്ല ലിസ്സിഗ് നഗരത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ വളരെ ബുദ്ധിമുട്ടി. നെപ്പോളിയൻ സദാമാദരി കരോളൈനിന്റെ ഭർത്താവായ മൂർട്ട് ഇംഗ്ലീഷുകാരോടും ആസ്രിയക്കാരോടും കൂടി യോജിച്ചു. സ്വെയിൻദേശത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാർ കണക്കില്ലാതെ പണം വിതരിച്ചു ജനങ്ങളെ ജോസിഫിനു വിരോധമായി പ്രവർത്തിപ്പിച്ചു. ലിസ്സിഗ് പട്ടണത്തെ ഒരുവിധം സംരക്ഷിച്ചശേഷം സാക്സണിയിൽ എത്തി. അവസാനകാലംവരെ നെപ്പോളിയൻ മിത്രഭാവത്തിൽതന്നെ പരിവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള നാടുവാഴി സാക്സണിജനരചൻ കരാൾ മാത്രമേയുള്ളൂ. ആസ്രിയാചക്രവർത്തി വിട്ടൊഴിക്കാതെ പോർ തുടർന്നുകൊണ്ടിരുന്നതിന്നു കണ്ട് അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രിയും നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയും ആയ മേരിയാലൂയിസാ വളരെ വ്യസനിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ നാറെ പ്രഭുക്കൾക്കുണ്ടായിരുന്ന വൈരത്തെ മൂർച്ഛിതവാൻചണ്ടി ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ടോറിസംഘക്കാർ ലഘുപത്രികകൾ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ആ പത്രികകളിൽ ഒന്നിലെ സാരം കാഴ്ചചേർന്നു, “നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭരണരീതിയെ പറ്റി

അധിപതിക്കുന്നതായാൽ പ്രാൻസുഭാഷണിയിലുള്ള പ്രജകളുടെ അംഗീകാരവും സങ്കടങ്ങളും വെളിപ്പെടും. പ്രാൻസിയിലെ വിദ്യാശാലകളെത്തന്നെ നോക്കിയാൽ മതി. ധനവാദനെന്നും ഭരിതനെന്നും ഭേദമില്ലാതെ എല്ലാകുടുംബവും ഒരേപോലെ പഠിക്കുന്നതും കേരളത്തിൽ ഇടകലർന്നിരിക്കുന്നതും കാരണം. കർമ്മങ്ങൾ കുടുംബ പ്രഭുക്കളുടെ കുടുംബങ്ങളിലെ സ്വാതന്ത്ര്യവും അധികാരവും നടിക്കുന്നു. 'സമത്വം സമത്വം' എന്നുള്ള മൂലതത്വത്തെ നെപ്പോളിയൻ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പരത്തിയതിന്റെ ഫലമാകുന്നു. ഈ ദേശത്തിനെല്ലാം കാരണം" ഈ രീതിയിലുള്ള പദ്ധതികളെ തുടർത്തുകയെ പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തി ഇംഗ്ലീഷുകാർ പ്രഭുക്കളെ നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളാക്കിത്തീർത്തുകൊണ്ടിരുന്നു. പ്രാൻസിയിലെ പ്രഭുക്കന്മാരും ജനക്കാരെയൊക്കെ കഷ്ടിക്കാതെ നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളായി പ്രവർത്തിച്ചുതുടങ്ങിയത് അവരവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു മാത്രമായിരുന്നു. അവർ തമ്മിൽ ഐക്യമന്ത്രം കെട്ടുതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനമേൽക്കിക്കിത്തിത്താൽ അവരവരുടെ കഷ്ടിപ്പും അധികരിപ്പിക്കാം എന്നുള്ള വിചാരമല്ലാതെ രാജ്യക്ഷേമത്തെ അധികരിപ്പിക്കേണ്ട വിചാരം ഈ കഷ്ടികൾക്കുണ്ടായിരുന്നില്ല. ശത്രുക്കളുടെ പാരിസ് പ്രവേശനം.

വെല്ലിങ്ടൻ പ്രഭു തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി പ്രാൻസിന്റെ ഉത്തരഭാഗത്തെ ആക്രമിച്ചു. ദക്ഷിണഭാഗത്തെ രാജ്യക്കാരും ആക്രമിച്ചു. ആസ്ട്രിയയും പ്രുഷ്യയും കൂടിച്ചേർന്നു കിഴക്കുഭാഗത്തേയും ആക്രമിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധികളും പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ അധിപതിച്ചിരുന്നവരും ആയ ചില പ്രഭുക്കന്മാർ പ്രാൻസുരാജ്യത്തെപ്പറ്റിയുള്ള രഹസ്യവിവരങ്ങളെപ്പറ്റി ശത്രുക്കൾക്ക് അറിവുകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രജാധിപത്യഭരണത്താൽ സ്വാധീകാരനാശം തട്ടിപ്പോയ പാരിസിമാർ നെപ്പോളിയനെ അധിഷ്ഠിപ്പിച്ചു പറഞ്ഞു

കൊണ്ടു ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ അഭ്യന്തരകലഹമുണ്ടു് ഉല്പാദിപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ കാര്യദർശിയും വിശ്വസ്തനായിരുന്ന ടാലിറാണ്ടു്, നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനകാലം അടുത്തുപോയെന്നു ധരിച്ചു, തന്റെ പദവിയേയും ശക്തിയേയും സ്ഥിരമാക്കിത്തീർക്കാനുള്ള ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടിയും ശത്രുക്കളുടെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കാൻവേണ്ടിയും ഫ്രാൻസിനെ രാജ്യവിചയങ്ങളെപ്പറ്റിശത്രുക്കൾക്കു് അറിവുകൊടുത്തു ഫ്രാൻസിനെ കാര്യംപോലനസദാസംഗങ്ങളും നെപ്പോളിയനും തമ്മിൽ അഭിപ്രായവ്യത്യാസങ്ങൾ ഉണ്ടായിത്തുടങ്ങി. ശത്രുവർക്കു് നിരന്തരപ്രസംഗങ്ങൾകൊണ്ടും ലഘുപത്രികകളുടെ പ്രചാരംകൊണ്ടും നാട്ടുകാരെല്ലാം നെപ്പോളിയനെപ്പറ്റി ദുഷ്പ്രസ്താവങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നു. യുദ്ധത്തിന്നു കാരണം നെപ്പോളിയനാണെന്നും ശത്രുക്കൾ സമാധാനസ്ഥാപനത്തിന്നുവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്യുകയാണെന്നും ഉള്ള വിശ്വാസം ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രാപിച്ചു. ബ്രിട്ടീഷുസൈന്യനായ ക്നായ കണ്ണൽനേപ്പിയർ എന്നാൽ ശത്രുക്കളുടെ മനുഷ്ഠിതീയെപ്പറ്റി താഴേകാണിച്ചപ്രകാരമാണു പറഞ്ഞിരിക്കുന്നതു്. “പാസ്കുചത്തിൽ സമാധാനം ചെയ്യേണമെന്നുള്ള വിചാരം ബ്രിട്ടീഷുകാർക്കു് ഇല്ല. വല്ലവിധത്തിലും നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നിറക്കി പാഞ്ഞയക്കേണമെന്നു ബ്രിട്ടീഷുകാർ വിചാരിക്കുന്നുള്ളു” ബ്രിട്ടീഷു സൈന്യവകുപ്പിൽപ്പെട്ട ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥന്റെ അഭിപ്രായം നെപ്പോളിയനു് അശക്തമായിരിക്കുന്നതിനെ കാത്താൽ ഒരു അഭിപ്രായം ശരിയായിരിക്കുമെന്നു അനുമാനിക്കാൻ തരമുള്ളു. സമാധാനത്തിന്നായി നെപ്പോളിയൻ ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടും യാതൊരു ഫലവും ഉണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയൻ ഏകാകിയായി ശത്രുക്കളുടെനേരെ പോരാട്ടവാൻ നിശ്ചയിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യംനന്നെ കൃശമായിരുന്നിട്ടും ജോസഫ് സ്റ്റെയിൻമാർഗ്ഗത്തെ വിട്ടുഴിച്ചു് അമേരിക്കയ്ക്കും ചോയിട്ടും ശത്രു

ക്കളെ ജയിക്കുന്നതു സുസാധ്യമല്ലെന്നുള്ള ബോധം നെപ്പോളിയന്നുണ്ടായിരുന്നിട്ടുംകൂടി അദ്ദേഹം തന്റെ മാനത്തെയും പ്രാൻസിന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയായ പാരിസിനേയും സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി യുദ്ധംചെയ്തു. അദ്ദേഹം യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെടുന്നതിന്നുമുമ്പെ പാരിസിലെ കാര്യാലോചനക്കൂടെ വിളിച്ചുകൂട്ടി ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞു:— “മാന്യരെ, ഞാൻ ഇന്നു രാത്രി പാരിസ് നഗരത്തെ വിടുകയാണ്. ശത്രുക്കളോടുകൂടി പോർചെയ്യാൻവേണ്ടി എന്റെ പ്രിയ ഭാര്യയേയും മൂന്നുവയസ്സുള്ള എന്റെ പുത്രനേയും വെടിഞ്ഞു പുറപ്പെടുകയാണ്. അവരേയും നമ്മുടെ തലസ്ഥാനനഗരിയേയും നിങ്ങളുടെ സംരക്ഷയിൽ വിട്ടേച്ചാണു ഞാൻ പോകുന്നത്. നിങ്ങൾ മനസ്സാക്കിക്കുവീരോധമില്ലാതെ നിങ്ങളുടെ കൃത്യങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കുമെന്നു ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. യുദ്ധംകഴിഞ്ഞു ഞാൻ മടങ്ങിവരുമോ ഇല്ലയോ എന്നു നിശ്ചയമില്ല.” നെപ്പോളിയൻ സഭാംഗങ്ങളോടു മേൽപ്രകാരം പറഞ്ഞവസാനിപ്പിച്ചപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നയനങ്ങളിൽനിന്ന് അശ്രുക്കണങ്ങൾ ധാരധാരയായി ഒഴുകി. പത്നിയേയും പുത്രനേയും ആലിംഗനംചെയ്ത് അവരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചശേഷം നെപ്പോളിയൻ രാവിലെ അഞ്ചുമണിയോടുകൂടി തന്റെ രാജധാനി വിട്ടു യുദ്ധരംഗത്തിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അതിന്നുശേഷം നെപ്പോളിയന്നു തന്റെ ഭാര്യയേയും പുത്രനേയും കാണാൻ സംഗതി വന്നിട്ടില്ല. പുറപ്പെടുന്നതിന്നുമുമ്പെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ചില എഴുത്തുകുളേയും റിക്കാർട്ടുകളേയും തീയിൽ ഇട്ടു നശിപ്പിച്ചു. പാരിസ് പട്ടണത്തിൽനിന്നു ലക്ഷ്മീദേവിയും നെപ്പോളിയന്റെ പിന്നാലെ പുറപ്പെട്ടു. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ പാരിസിന്നു സമീപിച്ചതുടങ്ങി. എതിർത്തുനില്ക്കുന്ന ജനങ്ങളേയും ഗ്രാമങ്ങളേയും ദയാലേശമെന്നിയെ ചൂട്ടുന്നശിപ്പിക്കുന്നതാണെന്നുള്ള വിളംബരത്തെ ശത്രുക്കൾ അവരുടെ മുൻഗാമിയായി പരസ്യപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ടായിരുന്നു പ്രാൻസിലേക്കു യാത്രചെയ്തു

തു്. “ശത്രുക്കളുടെ യുദ്ധയാത്രയിൽ നടന്നിട്ടുള്ള കൂരതകൾ കേവലം രാക്ഷസീയമായിരുന്നുവെന്ന്” ലോകമാർട്ട് എന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെ പുരോഗതിയെ നിരോധിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ തന്നാൽ കഴിയുമെന്ന് യുദ്ധം ചെയ്തു. സമുദ്രംപോലെ പരന്നുകിടക്കുന്ന ശത്രുസൈന്യങ്ങളുടെനേരെ തന്റെ കൃശമായ സൈന്യത്തെ വെച്ചുകൊണ്ട് നെപ്പോളിയൻ എന്തുചെയ്തും? നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു താഴത്തിറക്കി പറഞ്ഞയക്കേണമെന്നു ശത്രുസേനാനായകന്മാർ തമ്മിൽത്തമ്മിൽ സംസാരിച്ചു. പാർസീപട്ടണം ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിൽപ്പെടുമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. അദ്ദേഹം കാളയൻകോർട്ടപ്രഭുവിനെ സന്ധിസംസാരിക്കാൻവേണ്ടി ശത്രുക്കളുടെ അടുക്കെ അയച്ചു. പ്രാൻസുരാജ്യത്തെ സംരക്ഷിക്കാൻവേണ്ടി ഏതുവിധമായ ഉടമ്പടിചെയ്യാനും നെപ്പോളിയൻ കാളയൻകോർട്ടപ്രഭുവിന് അധികാരംകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു താഴേറ്റക്കുന്നതല്ലാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു ശത്രുക്കൾ പിടിവാദംപിടിച്ചു. നെപ്പോളിയനുമായി സന്ധിചെയ്യുന്നതിന് ഒട്ടംതന്നെ മനസ്സില്ലാത്തതു ബ്രിട്ടീഷു പ്രതിനിധിയായ കേസിൽറീഗ് പ്രഭുവിനായിരുന്നു. സീൻനദിക്കരയിൽവെച്ചു നെപ്പോളിയൻ സങ്കലിതസൈന്യങ്ങളെ എത്തിത്തു്. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം എത്രതന്നെ ഊർജ്ജിതമായി പോർചെയ്തിട്ടും മൂലബലസൈന്യംപോലെ പ്രതിനിമിഷം വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന സങ്കലിതസൈന്യങ്ങൾക്കു യാതൊരു ക്ഷയവും ഉണ്ടായില്ല. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയായ മേറിയലൂയിസയെ ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയുടെ സമീപം പറഞ്ഞയച്ചു സന്ധിസംസാരിക്കുന്നതായാൽ തന്റെ പുത്രിയുടെ പ്രാർത്ഥനയെ സ്വീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു കരുതിട്ടെങ്കിലും ആസ്രിയാചക്രവർത്തി യുദ്ധത്തിൽനിന്നു വിരമിക്കുമെന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മന്ത്രിമാർ ഉപദേശം

ശിഷ്യ. “എന്റെ പത്നിയെ പറഞ്ഞയച്ച സന്ധിസംസാരിക്കുന്നതു് എന്റെ പൗരൂഷത്തിന്നു കാവാകയാൽ ഞാൻ അപ്രകാരം ചെയ്യുകയില്ല” എന്നു മറുപടിപറഞ്ഞു നെപ്പോളിയൻ മന്ത്രിമാരെ സമാധാനിപ്പിച്ചു. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ പാരിസ് പട്ടണത്തിന്നു സമീപം എത്തി. മാട്ടിയരും മാർമേണ്ടും അവരായ് കഴിയുന്നേടത്തോളം ശത്രുക്കളെ തടുത്തുനിർത്തുവാൻ ശ്രമിച്ചു. അസാധ്യമാണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ അവർ യുദ്ധക്കളത്തിൽനിന്നു പിൻവലിച്ചു. മേരിലൂയിസയും നെപ്പോളിയന്റെ പുത്രനും ഉടനെ തന്നെ പാരിസിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ടു. അന്ത്യദിക്കിൽ ശരണംപ്രാപിക്കേണമെന്നുള്ള ഘട്ടം എത്തിക്കഴിഞ്ഞു. പരാക്രമശാലിയായ നമ്മുടെ ചരിത്രനായകന്റെ പത്നി മൂന്നുവയസ്സുള്ള തന്റെ മകനോടുകൂടി പ്ലായിസ് നഗരത്തിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. പാരിസ് രാജധാനിയിലെ നായകൻ അന്നാണെന്നും രാജധാനിവിട്ടു താൻ പുറത്തിറങ്ങുകയില്ലെന്നും പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ പുത്രനായ വീരബാലകൻ ക്ലോറേനും ശൈശവകോലാഹലം കാണിച്ചുവെങ്കിലും കടുവിൽ തന്റെ മാതാവോടുകൂടി രാജധാനിവിട്ടു പുറപ്പെടേണ്ടിവന്നു. പാരിസ് പട്ടണം ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിലായി എന്നുകേട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ വളരെ വ്യസനിച്ചു. പാരിസ് പട്ടണത്തെ ശത്രുസൈന്യങ്ങൾക്കു വിട്ടുകൊടുക്കുന്നതിന്നുപകരം തന്റെ പ്രാണങ്ങളെ അദ്ദേഹം ഉപേക്ഷിക്കുമായിരുന്നു. ഭാര്യാപുത്രാദികളേയും, തന്റെ ഇഹലോകസർവ്വസപങ്ങളേയും സന്തുജിക്കുന്നതിന്നുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്നു മടിയുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഭൂലോകത്തിലുള്ള പട്ടണങ്ങൾക്കെല്ലാം മാതൃകയായി ധനപുഷ്ടികൊണ്ടും വ്യവസായമഹിമകൊണ്ടും മുന്നണിയിൽ നില്ക്കുന്ന ആ പട്ടണത്തെ മഹാലക്ഷ്മിയുടെനന്തനരംഗമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ അദ്ദേഹം എത്ര പണിപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് എഴുതി അറിയിക്കാൻ പ്രയാസം. ചിരകാലതപഃഫലമായി ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഏകപുത്രൻ യൌവ്വനദശയിൽ അന്തരിച്ചുപോയാൽ

കുരു പിതാവിന് ഇത്ര വൃദ്ധനാകുകയില്ല. അതിലധികം
യിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വൃദ്ധനും. അദ്ദേഹം മോഹാലസ്യ
പ്പെട്ടു വീണു. നിമിഷനേരമെങ്കിലും തന്നെ വിട്ടുപിരിയാത്ത
ധൈര്യമുള്ളി ആ സന്ദർഭത്തിൽ തന്നെ ഉപേക്ഷിച്ചുവെന്നു
മോഹാലസ്യം തെളിഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാ
ക്കി. ഏതു ഭഗീരഥപ്രയത്നം ചെയ്തിട്ടെങ്കിലും പരിവന്ധികളു
ടെ അധീനത്തിൽനിന്നു പാരിസ് പട്ടണത്തെ വിമോചനം
നേടുന്ന നെപ്പോളിയൻ മനസാ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. ശത്രുക്ക
ളുടെ സംഖ്യയേയും പ്രഭുക്കന്മാരുടെ തലപ്പാലത്തേ പ്രബലത
യേയും ആലോചിച്ചപ്പോൾ നെപ്പോളിയനു തന്റെ പ്രതി
ജ്ഞയെ നിറവേറുന്നതു കേവലം അസാദ്ധ്യമാണെന്നു
തോന്നി.

അദ്ധ്യായം 12.

കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭുവിന്റെ സന്ദേശം.

“പാരിസ് പട്ടണം കിട്ടുവാൻ എന്തുടമ്പടി ചെയ്താലും
വിരോധമില്ല. നമ്മുടെ തലപ്പാലസ്ഥിതിയെ അനുസരിച്ചു പെര
രുഷത്തിനും മനുഷ്യധർമ്മത്തിനും ഉടവു തട്ടാത്തവിധത്തിൽ,
നികൃഷ്ടമായാലും വേണ്ടതില്ല നിഷ്ഠൂരമായാലും വേണ്ടതി
ല്ല, ശത്രുക്കളുമായി ഒരു ഉടമ്പടിചെയ്തു നഗരത്തെ വിമോ
ചനമാൻ ഞാൻ നിങ്ങളെ അധികാരപ്പെടുത്തുന്നു” എന്നു
നെപ്പോളിയൻ കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭുവിനോടു പറഞ്ഞ് അ
ദ്ദേഹത്തെ ശത്രുക്കളുടെ അടുക്കലേക്കു യാത്രയാക്കി. ശത്രുക്കൾ
പാരിസ് പട്ടണത്തെ അതിജാഗ്രതയോടുകൂടി ബന്തോവസ്തു
ചെയ്തിരുന്നു. പട്ടണത്തിന്റെ ചുറ്റുമായി കാവലാളികൾ ന
ടന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. ഫ്രാൻസുരാജ്യക്കാർ ആരും പട്ടണപരിധി
ക്കുള്ളിൽ പ്രവേശിച്ചുകൂടാത്ത ശത്രുരാജാക്കന്മാർ കല്പനകൊടു

ണിരുന്നു. പട്ടണത്തിനുള്ളിൽ പ്രഭുക്കൾ സേപജ്ഞാപരന്മാരായി ഉലാത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. ശത്രുസേനാധിപതികളും പ്രഭുക്കളും പാർസി രാജധാനിയിൽ കയറിപ്പാത്രം. രാജധാനിയുടെ കരു ഭാഗത്തു റഷ്ട്രാചക്രവർത്തിയും ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയും പ്രഷ്ട്രാഭൂപതിയും താമസമാക്കി. പട്ടണത്തിൽ പ്രവേശിക്കാൻ യാതൊരു നിവൃത്തിയും ഇല്ലെന്നു കണ്ടു കാലൈൻ കോർട്ട് പ്രഭു ഘടിയദൈർബ്ബ്യത്തോടുകൂടി പരിതപിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ സ്ഥാപിച്ചിരുന്ന ശിലാപ്രതിമകളെയെല്ലാം തട്ടിയടച്ചു പൊടിയാക്കുവാൻ ബോർബോൺ രാജവംശക്കാർ ഉത്സാഹിച്ചു. ലോകോത്തരവും പരിഷ്കാരരംഗവുമായി വിളങ്ങുന്ന പ്രതിമകളുടെ നേരെ വടിയെടുക്കുന്നത് ആഭാസമാണെന്നു പറഞ്ഞ് അലക്സാണ്ടർ തന്റെ മന്ത്രിയോടുകൂടി പ്രതിമകളെ സംരക്ഷിക്കുന്ന സമയത്തായിരുന്നു കാലൈൻ കോർട്ട് പ്രഭു പട്ടണപരിധിക്കുപ്പുറത്തു വ്യസനാക്രാന്തനായി നിന്നു കക്കാണ്ടിരുന്നത്. അലക്സാണ്ടരുടെ മന്ത്രി കാലൈൻ കോർട്ട് പ്രഭുവിനെ കണ്ടുവശായി. മന്ത്രിവർണ്ണ പ്രഭുവിനെ രാജധാനിയിലേക്കു വിളിച്ചുവരുത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രതിനിധിയായ പ്രഭുവിനെ അലക്സാണ്ടർ സോപചാരം ബഹുമാനിച്ചിരുന്നു. കാലൈൻ കോർട്ട് പ്രഭു നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞയച്ചിട്ടുള്ള വൃത്താന്തങ്ങളെ മുഴുവനും അലക്സാണ്ടരെ അറിയിച്ചു. ലോകൈകധീരനായ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണങ്ങളേയും മഹാമനസ്സുതയേയുംപാറി ധാരാളം അറിവുണ്ടായിരുന്ന അലക്സാണ്ടർ ഉൽക്കണ്ഠയോടുകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ വൃത്താന്തങ്ങളെ മുഴുവനും കാലൈൻ കോർട്ട് പ്രഭു മുഖാന്തരം മനസ്സിലാക്കി അലക്സാണ്ടരും പ്രഭുവും തമ്മിൽ നടന്ന സംഭാഷണത്തെ താഴെ ചേർക്കുന്നു.

അലക്സാണ്ടർ—പ്രഭോ! അങ്ങേക്കു വേണ്ടുന്ന സകല കാര്യങ്ങളും എന്റെ സ്വാധീനത്തിൽ ഉള്ളതത്തോളം നിവൃത്തിയുതമാൻ ഞാൻ കരുക്കമാണ്. എന്നെ താങ്കളുടെയും നെ

പ്പോളിയൻറയും സരോദനെയൊപ്പം ചോർച്ചാൽ തി. താങ്കൾക്കുവേണ്ടി എന്തുചെയ്യാനും ഞാൻ സന്നദ്ധനാണ്.

കാലൈൻ — രാജാവേ! നെപ്പോളിയനുവേണ്ടി അവിടുത്തെ ശക്തിയെ അല്പം ഉപയോഗിക്കണമെന്നാണ് എന്റെ പ്രാർത്ഥന.

അല — അതാണു ദുഃഖമായിട്ടുള്ള വിഷയം. അന്ത്യരാജാക്കന്മാരുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഞാനും ഒരാൾ എന്നല്ലാതെ എനിക്കു സ്വമേധയാ നെപ്പോളിയന്റെ വിഷയത്തിൽ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ അധികാരമില്ല.

കാലൈൻ — അവിടുന്ന് സ്വമേധയാ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കണമെന്നില്ല. ഇതരരാജാക്കന്മാരുടെ സംഘത്തിൽ അവിടുത്തെ വാക്കുകൾക്കു ഘനവും സ്വീകാര്യതയും ഉണ്ടെന്ന് എനിക്കറിയാം. ആസ്രിയാചക്രവർത്തി നെപ്പോളിയന്റെ ശപ്താനായ സ്ഥിതിക്ക് അദ്ദേഹവും തന്റെ ജാമാതാവിനെ നിന്ദ്യം ഉപേക്ഷിക്കുകയില്ല, ഒരു സമാധാന ഉടമ്പടി ചെയ്യാൻ സമയം അതിക്രമിച്ചുകഴിഞ്ഞിട്ടില്ല.

അല — ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയും നെപ്പോളിയനും തമ്മിലുള്ള ശപ്തരാജാമാത്രസംബന്ധം വളരെ ശ്ലാഘ്യമാണെന്നു നിങ്ങൾ വിചാരിക്കേണ്ട. ഫ്രാൻസുരാജ്യസിംഹാസനത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ ഇരിക്കുന്നതുവരെ ആസ്രിയാചക്രവർത്തി തന്റെ ജാമാതാവിന്റെ ശത്രുവായിരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ. നെപ്പോളിയനെ ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽനിന്നു ആട്ടിപ്പറഞ്ഞയച്ചാലേ ആസ്രിയാചക്രവർത്തിക്കും മറ്റും സുഖമാകുകയുള്ളൂ. നെപ്പോളിയന്റെ അധികാരവും ആധിപത്യവും അസ്തമിച്ചുകഴിഞ്ഞുവെന്നാണു സങ്കല്പിതസൈന്യം തീച്ചയംകീട്ടുള്ളത്. അതിന്നു മാറ്റംവരുത്താൻ പ്രയാസം. നെപ്പോളിയൻ അനുകൂലമായി ഞാൻ വല്ലതും സംസാരിച്ചുവെങ്കിൽതന്നെ അതു വെറും വനരോദനമായി കലാരിക്കുകയേ ഉള്ളൂ.

അലക്സാണ്ടർ ഇപ്രകാരം പറഞ്ഞപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ പ്രതിനിധിയും സ്വാമിഭക്തനും ആയ കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭുവിന്റെ നയനങ്ങളിൽ സന്താപാശ്രുനിറഞ്ഞു. അദ്ദേഹം വീണ്ടും ധൈര്യത്തെ അവലംബിച്ച് അലക്സാണ്ടറുടെ സ്നേഹവും സഹകരണവും സമ്പാദിക്കാൻ ഉത്സാഹിച്ചു.

കാലൈൻ—രാജാവേ! നെപ്പോളിയന്റെ വിഷയത്തിൽ സങ്കലിതന്മാർ തീർച്ചപ്പെടുത്തുന്നത് എന്തെങ്കിലുമാവട്ടെ. അദ്ദേഹത്തിന്റെ പത്നിയും പുത്രനും എന്തു പിഴച്ചു. ഒരു രാജ്യസംരക്ഷകനെ (Regent) നിശ്ചയിച്ചു പ്രാൻസുരാജ്യത്തെ ഭരിക്കാൻ വിരോധമുണ്ടോ?

അല—ഞങ്ങൾ ആ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ചിന്തചെയ്തു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. തല്ക്കാലം നെപ്പോളിയൻ സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ ഉടമ്പടിയെ അനുസരിച്ചുവെന്നുവരാം. പക്ഷേ അദ്ദേഹം തരംകിട്ടുമ്പോൾ തന്റെ യുദ്ധതന്ത്രങ്ങളേയും സ്വാതന്ത്ര്യവാഞ്ഛയേയും ഉപയോഗിക്കാതിരിക്കുകയില്ല. അദ്ദേഹം അങ്ങിനെ ഉപയോഗിച്ചുതുടങ്ങിയാൽ ഐറോപ്യരാജ്യങ്ങളുടെ പിന്നത്തെ സ്ഥിതി മഹാ പരുങ്ങൽതന്നെ ആയിരിക്കും.

കാലൈൻ—നെപ്പോളിയനെ വേരോട്ടുകൂടി പഠിച്ചുകൂടുവാൻ നിങ്ങളെല്ലാവരും തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞുവെന്നാണോ ഞാൻ മനസ്സിലാക്കേണ്ടത്?

അല—അങ്ങിനെതന്നെയാണ്. ആരേയും കാരംപറഞ്ഞിട്ടു ഫലമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ നിരന്തരമായ സമരകോലാഹലങ്ങൾ തന്നെയാകുന്നു ഇതിനെല്ലാം കാരണം. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ചേരുവാൻ എനിക്കു ലേശമെങ്കിലും മനസ്സുണ്ടായിരുന്നില്ല. സങ്കലിതനിബന്ധനകളിൽ ഞാൻ കയ്യൊപ്പു വെച്ചുകൊടുക്കാതെ കുറേക്കാലം കഴിച്ചുകൂടി. അപ്പോഴാണ് നെപ്പോളിയൻ എന്റെ നേരേയും വെട്ടെടുത്ത് ഇത്രയെല്ലാമായിട്ടും എനിക്ക് ആ വിരയോദ്ധാവിന്റെ നേരെ ബഹുമാനമേ ഉള്ളൂ.

കാലൈൻ — മഹാമനസ്സുനം പുരുഷകേസരിയും ആയ നെ
പ്പോളിയനെ ഈ അവസരത്തിൽ കൈവിടുന്നതു ധർമ്മം
മല്ല. ഇവിടുത്തെ വാക്കുകളെ സങ്കലിതകക്ഷി വിലവെക്കു
തിരിക്കയില്ല. വിലയേറിയ വാക്കുകളെക്കൊണ്ട് ഇവിടുന്നു
നെപ്പോളിയനെ സഹായിക്കാൻ മടിക്കുകയില്ലെന്നാണ്
എന്റെ വിശ്വാസം.

അല — അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ ഞാൻ
കട്ടം പിൻവലിക്കുകയില്ല. ഈ വിഷയത്തിൽ മാത്രം എ
ന്റെ വാക്കുകൾ സങ്കലിതകക്ഷിയുടെ മുമ്പാകെ ഫലിക്കുക
യില്ലെന്നുവെള്ള. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ബോർബോൺവം
ശക്കാരെ വാഴിക്കേണമെന്ന് എല്ലാവരും ഉറപ്പിച്ചുകഴി
ഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നെപ്പോളിയൻ സിംഹാസനാനുധനമായിരി
ക്കുന്നിടത്തോളം യൂറോപ്പിലെ ഇതരരാജാക്കന്മാക്കൊന്നും
സൈന്യം ഉണ്ടാകയില്ലെന്നു ഭയപ്പെടേണ്ടിയിരിക്കുന്നു.
ബോർബോൺവംശക്കാർ രാജ്യഭാരം കയ്യേറാൻ സൈന്യ
മവും സമാധാനവും സ്വയമേവ ഉണ്ടായിക്കൊള്ളും. നെ
പ്പോളിയനെ സിംഹാസനത്തിൽനിന്നു താഴെ ഇറക്കി പാ
ഞ്ഞയക്കേണമെന്നാണ് പൊതുജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായവും.

കാലൈൻ — രാജാവേ! അവിടുത്തെ ധാരണ ശരിയല്ല. ബോർ
ബോൺവംശക്കാർ ജനങ്ങളുടെ നേരെയാകട്ടെ ജനങ്ങൾ
ക്കു ബോർബോൺവംശക്കാരുടെ നേരെയാകട്ടെ സ്നേഹവും
ബഹുമാനവും തീരെ ഇല്ല. നെപ്പോളിയന്റെ വിരോധി
കൾ പല്ലു ഭരഭിപ്രായങ്ങളും പുറപ്പെടിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അ
തിന്നു പൊതുജനങ്ങളും നെപ്പോളിയനും ഉത്തരവാദിക
ളല്ല. പോട്ടെട്ടത് (Vote) തീരുമാനിക്കുന്നതായാൽ ഭൂമി
പക്കക്കാർ നെപ്പോളിയനെ പ്രാൻസുരാജ്യധിപതിയായി
വാഴിക്കാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നു വിശദമാകും. പ്രാൻസുരാ
ജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമഭിവൃദ്ധികൾക്കായി നെപ്പോളിയൻ
സ്വജീവനേക്കൂടി ത്യജിക്കാൻ സന്നദ്ധനാണെന്നുള്ള വാസ്തവം

വം അറിയാത്ത പ്രജകൾ പ്രാൻസിൽ അത്യാപൂർവ്വമായേ ഉണ്ടാകയുള്ളൂ എന്നാണ് എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം.

അല—താങ്കൾ പറയുന്നത് ശരിയല്ലെന്നു വിശ്വസിക്കാൻ എനിക്കു ധൈര്യംപോരാ. നെപ്പോളിയന്റെ വിശ്വാലബുദ്ധിയും പ്രജാവാത്സല്യവും ഞാൻ അറിയാത്തതല്ല. താങ്കൾ പറയുന്നത് ന്യായമാണെങ്കിലും സങ്കലിതകക്ഷി നെപ്പോളിയനെ രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കുവാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ ഭാഗംപിടിച്ചു ഞാൻ സംസാരിക്കുന്നപക്ഷം ഞാൻ അബദ്ധത്തിലാവുകയേ ഉള്ളൂ. ബോർബോൺവംശക്കാരെ വാഴിക്കാൻ തീർച്ചപ്പെടുത്തിക്കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല, ആ തീർപ്പിനെ അന്യഥാകരിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ യാതൊന്നും ഫലിക്കുകയും ഇല്ല. ഒരു രീജിങ്ങിനെ വെച്ചു പ്രാൻസുരാജ്യം ഭരിക്കേണ്ടതാണെന്നും നെപ്പോളിയന്റെ പുത്രനെ സിംഹാസനത്തിൽ വാഴിക്കേണമെന്നും ഞാൻ സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ ആലോചനാസഭയിൽ ബലമായി വാദിച്ചുനോക്കാം.

അലക്സാണ്ടർ ഒരുവിധം വഴിപ്പെടുന്നുണ്ടെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു അദ്ദേഹത്തെ ഭക്തിപൂർവ്വം ചെന്നു. അലക്സാണ്ടറുടെ മന്ത്രിയുടെ അതിഥിയായി അന്നേദിവസം രാത്രി കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു ഒരുവിധം സമയംകഴിച്ചുകൂട്ടി. പിറേദിവസം സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ മുമ്പാകെ അലക്സാണ്ടർ നെപ്പോളിയന്റെ വിഷയത്തെപ്പറ്റി ബലമായിവാദിച്ചു. അലക്സാണ്ടറുടെവരവുമാകാത്തകൊണ്ടു കാലൈൻകോർട്ട് ഉൽക്കണ്ഠയാടുകൂടി വളരെനേരം തന്റെ മുറിയിൽ തന്നെ ഇരുന്നു, അലക്സാണ്ടർ സഭപിരിഞ്ഞു പുറത്തിറങ്ങിയപ്പോൾ “രാജാവേ! എന്റെ കാര്യം എങ്ങിനെ ആയി” എന്നു കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു ചോദിച്ചു.

അല—നെപ്പോളിയൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുത്രനു രാജ്യത്തെ വിട്ടുകൊടുക്കണം; നിങ്ങൾ കാലതാമസമെന്നിയെ നെ

പ്പോളിയൻറെ അനുമതിപത്രം എഴുതി ഒപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു വരണം.

കാലൈൻ—രാജ്യത്തിൻറെ കാര്യം അങ്ങിനെ ആയി. നെപ്പോളിയനെ സംബന്ധിച്ചു വല്ലതും തീർച്ചപ്പെടുത്തുക ഉണ്ടായോ.

അല—നെപ്പോളിയനെ അവമാനിക്കുവാൻ ഞാൻ ഒരു കാലത്തും സമ്മതിക്കുകയില്ല. ആ ഗംഭീരപുരുഷൻ ബഹുമാന്യനാണ് എന്നുള്ളതിൽ രണ്ടു പക്ഷമില്ല.

നെപ്പോളിയൻ ബാണ്ടൻബ്ജൂ എന്ന സ്ഥലത്തിൽ തന്റെ അംഗസംരക്ഷകനായ ഒരു ചെറുസൈന്യത്തോടുകൂടി കാലൈൻ കോർട്ടപ്രഭുവിൻറെ വരവും നോക്കി കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു. കാലൈൻ കോട്ട പ്രഭു അലക്സാണ്ടറുടെ സന്ദേശത്തെ വായിച്ചുകൊണ്ട് അന്നുതന്നെ ബാണ്ടൻബ്ജൂവിൽ എത്തി. അലക്സാണ്ടറും താനുമായി നടന്ന സംഭാഷണത്തെയും സങ്കലിത കക്ഷിയുടെ തീപ്പിനേയും കാലൈൻകോട്ടപ്രഭു അറിയിച്ചു. “എൻറെ ഖഡ്ഗം സമ്പാദിച്ചതാണ് എൻറെ രാജ്യം - എന്നെ രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കി അവമാനിക്കുവാനാണ് സങ്കലിതരുടെ ഉദ്ദേശം” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ ഭൂവിഷ്ണുവണഞ്ചെയ്തപ്പോൾ ചിരവരിചിതനായ കാലൈൻ കോട്ടപ്രഭുക്കൂടി അല്പം ഭയപ്പെട്ടു. പ്രഥമകോപം അല്പം ശമിച്ചതോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ ശാന്തസ്വരത്തിൽ ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു:—“ബോർബോൺവംശക്കാരെ പ്രാൻസു രാജ്യവാഴികളാക്കാനാണോ ഭാവം - നന്നായി; പ്രജകളുടെ നന്മയേയും പൗരജനത്തേയും പരിപാലിക്കാൻ ബോർബോൺവംശക്കാർ സാധിക്കുമോ? ഹാകഷ്ടം! ഞാൻ പ്രാൻസുരാജ്യത്തിനുവേണ്ടി ഇതുവരെ ചെറു പ്രവൃത്തികളെല്ലാം വ്യയ്യമായിത്തീർന്നുവല്ലോ. ഭൂമണ്ഡലത്തിൻറെ മകുടമായിട്ടാണ് പ്രാൻസുരാജ്യം ഇപ്പോൾ ശോഭിക്കുന്നത്. ഈ രാജ്യത്തെ ഇതുവരെ ഞാൻ പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടിയാണ് സ്നേഹിച്ചു

വന്നത്. പ്രജാഭിമുഖിയെമാത്രം ലാക്കാക്കി രാവുപകലും പണിപ്പെട്ട ഞാൻ ഉന്നതപദവിയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള രാജ്യം ബോർബോൺ വംശക്കാര്യം സാഹസങ്ങളെ എങ്ങിനെ സഹിക്കും”.

ഉടമ്പടിപത്രം.

സങ്കലിതകക്ഷിയുടെ ഇഷ്ടപ്രകാരം കുരാഴ്ചതി ഒപ്പിട്ട കൊടുക്കാതെ ഗത്യന്തരമില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ തുവലും കടലാസും കയ്യിലെടുത്തു.

“ഐറോപ്യഖണ്ഡത്തിലെ സമാധാന ലംഘനത്തിന്നുള്ള കാരണം ഞാനാണെന്നു സങ്കലിതകക്ഷി അഭിപ്രായപ്പെട്ടിരിക്കയാൽ, പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ക്ഷേമത്തെ ലക്ഷ്യമാക്കി, ഞാൻ സിംഹാസനത്തെയും ആവശ്യമുള്ളപക്ഷം എന്റെ ജീവനേയും വിട്ടുകൊടുക്കാൻ സന്നദ്ധനായിരിക്കുന്നു. പ്രാൻസുരാജ്യനിയമങ്ങളെ ലേശമെങ്കിലും അതിലംഘിക്കാതെ എന്റെ പുത്രൻ ഒരു റീജണ്ടിന്റെ ഭത്താശകളോടുകൂടി രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്യത്തക്കവണ്ണം സമ്മതിച്ചു ഞാൻ ഇതാ രാജ്യം കയ്യൊഴിഞ്ഞു കൊടുത്തിരിക്കുന്നു”.

ബോണൻബർട്ട്
1814 ഏപ്രിൽ 6-ാംനാ- }

എന്നു
നെപ്പോളിയൻ.

ഇപ്രകാരം ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ എഴുതി ഒപ്പിട്ട ഉടമ്പടിപത്രം. പത്രത്തിൽ ഒപ്പിട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ നയനങ്ങളിൽ അശ്രുക്കണങ്ങൾ നിറഞ്ഞു. ഒരു കാലത്തും ഓണി പ്രാപിക്കാത്ത നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയം ദൈവബുദ്ധിത്തോടുകൂടി സ്തബ്ധനം ചെയ്തു. ഹസ്തമുഷ്ടമായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഖഡ്ഗം ഭാജസ്സില്ലാതെ അയഞ്ഞുതുങ്ങി. ഉടമ്പടിപത്രത്തെ കാലെൻകോർട്ട് പ്രഭുവിന്റെ കൈവശം കൊടുത്തപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മുഖം രാഹുഗ്രസ്കനായ സഹസ്രകിണനെപ്പോലെ വിളിഞ്ഞു.

ഉടമ്പടിപത്രം ഒപ്പിട്ടു കിട്ടിയ ഉടനെ കാലൈൻകോട്ട അലക്സാണ്ടരെ കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. മാക്ഡൊണാൾഡ്, നേ, എന്നിവരും കാലൈൻകോട്ട പ്രഭുവിന്റെ അനുയായികളായി പോയിരുന്നു. ഇതിനിടയ്ക്കു പാരിസ് നിയമനിർമ്മാണ സഭാഭ്യക്ഷനായ ടാളിരാൺ എന്നാൾ സഭാംഗങ്ങളെ ഒരു വിധം പാഞ്ഞു ഫലിപ്പിച്ചു “നെപ്പോളിയൻ രാജഭരണകാര്യത്തിൽ നിന്നു നീക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്നു നിയമസഭയിൽ ഒരു തീർപ്പുണ്ടാക്കിത്തീർത്തു. എന്നുമാത്രമല്ല പുതുതായി ഒരു ഭരണസംഘം ഏല്പെടുത്തപ്പെടുകയും ആ സംഘത്തിന്റെ അഭ്യക്ഷനായി ടാളിരാൺ നിയമിക്കപ്പെടുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ രാജഭരണാധികാരം സമ്പാദിച്ചതു പ്രജകളുടെ അനുമതിയോടുകൂടിയായിരുന്നു. ടാളിരാൺ ഏതാനും സഭാംഗങ്ങളെ സന്തോഷിപ്പിച്ചിട്ടാണു ഭരണസംഘാഭ്യക്ഷനായിത്തീർന്നത്. ടാളിരാൺ ഭരണാഭ്യക്ഷനായി നിയമിക്കപ്പെട്ടുവെന്നറിഞ്ഞ്പ്പോൾ പ്രജകൾക്ക് അതൃപ്തിയും കോപവുമാണു് ഉണ്ടായതു്. നെപ്പോളിയനെ സഹായിക്കാൻ പാരിസ് പ്രജകൾ മനഃപൂർവ്വമായി ആഗ്രഹിച്ചുവെങ്കിലും അവരുടെ തല്ക്കാലസ്ഥിതികൊണ്ടു് അവർ യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കാൻ സാധിക്കാതെവന്നു.

നെപ്പോളിയന്റെ ആലോചന.

തന്റെ അംഗസംരക്ഷകസൈന്യത്തെയും പ്രധാനസേനാധിപന്മാരേയും കൂട്ടി ആലോചിച്ചു മേലാൽ പ്രവർത്തിക്കേണ്ട മാർഗ്ഗങ്ങളെ നിർണ്ണയിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ തന്നിച്ചു. സേനാധിപതി മാർമണ്ട് നെപ്പോളിയന്റെ കല്പനപ്രകാരം ഹാജരായില്ല. പാരിസിനും ബീജിംഗിനും മദ്ധ്യത്തിൽ യസോനി എന്ന സ്ഥലത്തിൽ സൈന്യങ്ങളെ ശേഖരിക്കുകയാണെന്നുള്ള നാട്ടുത്തോടുകൂടി മാർമണ്ട് നെപ്പോളിയനെ വഞ്ചിച്ചു പാരിസ് നഗരത്തിലേക്കു തിരിച്ചു. തന്റെ ഭൃത്യന്മാർ മുഴുവനും ശത്രുക്കളോടു ചേരുകയും പാരിസ് നഗരത്തെ

ശ്രദ്ധയോടെ കയ്യിൽ എടുത്തു കൊടുക്കുകയും ആണെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ നിരശയോടുകൂടി ഉത്സാഹരഹിതനായി പിൻവലിച്ചു.

കാലൈലൻകോർട്ടു പ്രളപാകപ്പെട്ടു, തന്റെ സ്നേഹിതനാരോടുകൂടി അലക്സാണ്ടരെ കാണുകയും നെപ്പോളിയൻ കപ്പിട്ടുകൊടുത്തിട്ടുള്ള ഉടമ്പടി പത്രത്തെ അലക്സാണ്ടരുടെ കൈവശം കൊടുത്തു നെപ്പോളിയന്നനുകൂലമായ വിഷയങ്ങളെ മുഴുവനും ബലമായി അലക്സാണ്ടരെ ധരിപ്പിക്കുകയും ചെയ്തു.

അലക്സാണ്ടർ—പ്രഭോ! താങ്കൾ ഇവിടെ നിന്ന് എന്നെ വിട്ടുപിരിയുന്ന സമയം നെപ്പോളിയൻ സങ്കലിത കക്ഷികളെ എതിർത്തു നില്ക്കാൻ ഒരുക്കങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നുവെന്ന് ഇവിടെ അറിവുകിട്ടിട്ടുണ്ട്. ഇപ്പോൾ അദ്ദേഹം കീഴടങ്ങാനുള്ള പട്ടമായിട്ടാണു കാണുന്നത്. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സൈന്യം മുഴുവനും ഛിദ്രിച്ചുപോയെന്നു തോന്നുന്നു.

കാലൈലൻ — അങ്ങിനെ ധരിക്കേണ്ട, നെപ്പോളിയന്റെ ധൈര്യത്തിനും ഉത്സാഹത്തിനും ഒരിക്കലും കുറവില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചെറുപ്പിപ്രകാരം പ്രവർത്തിക്കാൻ എൺപതിനായിരം വീരഭടന്മാർ ഇപ്പോഴും തയ്യാറുണ്ട്.

അലക്സാണ്ടർ—എന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിടത്തോളം സംഗതികളെ അടിസ്ഥാനമാക്കി ആലോചിക്കുന്നതായാൽ നെപ്പോളിയൻ നിസ്സഹായിയും ഏകാകിയും ആണെന്നു പറയാൻ തരമുള്ളു. പാരിസ് നിയമനിർമ്മാണസഭയിൽ നിന്നു നെപ്പോളിയനെ രാജ്യഭ്രഷ്ടനാക്കിയതും ടാളിരാങ്ങ് ഭരണാഭ്യർത്ഥനയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടതും താങ്കൾ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. യസോനിയിൽ സൈന്യശേഖരം ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്ന മാർമണ്ട് തന്റെ പടയാളികളോടുകൂടി സങ്കലിത കക്ഷികളെ ശരണം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യബലം കുറഞ്ഞതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ അധികാരങ്ങളും പൗരസ്ത്യവും അസ്തമി

മുപോയെന്നാണു ഞാൻ വിചാരിക്കുന്നത്. ബ്രാഹ്മണീക വിദ്യയുടെ ജനങ്ങളെല്ലാം സങ്കലിത കക്ഷികളെ ശരണം പ്രാപിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു.

കാലൈൻ—രാജാവേ! ഇപ്പോൾ അരുളിച്ചെയ്ത സംഗതികൾ യഥാർത്ഥമാണെങ്കിൽ നെപ്പോളിയൻ വഞ്ചിക്കപ്പെട്ടു. ഇവിടുത്തെ കരുണയല്ലാതെ നെപ്പോളിയനു വേറെ ശരണം ഇല്ലെന്നാണ് എന്റെ അഭിപ്രായം.

ഈ സംഭാഷണം അവസാനിച്ച ഉടനെ നെപ്പോളിയന്റെ ദൂതന്മാരും അലക്സാണ്ടറും സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ ആലോചനാമണ്ഡപത്തിൽ ഹാജരായി. പ്രാൻസ് രാജാവും പ്രഭുക്കളും ബന്ധുക്കളുമാണെന്നും നെപ്പോളിയൻ ആ രാജ്യത്തെ അക്രമമായി കൈവശപ്പെടുത്തിയതാണെന്നും പ്രാൻസ് രാജാവിനെ പ്രസംഗിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ഉദാരശീലങ്ങളേയും പ്രജാഭ്യർത്ഥനകളേയും പ്രജകൾക്കുവേണ്ടി അദ്ദേഹം ചെയ്തിട്ടുള്ള അനവധി ഗുണങ്ങളേയുംപറ്റി മാക്ഡോണാഡോഡി രഗദമായ ഒരു പ്രസംഗം നടത്തി. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ അട്ടഹാസങ്ങളും നിരങ്കുശമായ പ്രസംഗവും മാക്ഡോണാഡിന്റെ ശാന്തവിനയസമ്മിശ്രമായ പ്രസംഗത്തെ അമർത്തിവെച്ചതേയുള്ളൂ. “നെപ്പോളിൻ രാജ്യദ്രോഹിയും കയ്യുക്കുകൊണ്ടു രാജ്യം കീഴടക്കിയവനും ആകയാൽ അദ്ദേഹവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളും സിംഹാസനാവകാശികളല്ലെന്നു സങ്കലിതകക്ഷികൾ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. പ്രാൻസ് രാജാവിനെപ്പറ്റിയും ഇത്താലൂ രാജാവിനെപ്പറ്റിയും തനിക്കും തന്റെ സന്തതികൾക്കും യാതൊരു അവകാശവും ഇല്ലെന്നു നെപ്പോളിയൻ ഒരു സമ്മതപത്രം എഴുതിക്കൊടുക്കേണ്ടിവന്നു. നിജഭജപരാക്രമത്താലും നയവിനയങ്ങളാലും താൻ കീഴടക്കിയ രാജ്യങ്ങൾ പരാധീനപ്പെടുത്തണമെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ മുഖം വിളർന്നു. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ ഉപായങ്ങൾ നെപ്പോളിയനെ സിംഹാസനഭ്രഷ്ടനാക്കിത്തീർത്തുവെങ്കിലും പ്രാൻസ് രാ

ജ്ഞാനിവാസികളുടെ ഹൃദയരംഗങ്ങളിൽ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങൾ ഇടവിടാതെ നൽകുന്നതായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻസുരാജ്യഭരണത്തിൽനിന്നു ഒഴിവാക്കപ്പെട്ടതോടുകൂടി ആ രാജ്യത്തിന്റെ ആധിപത്യവും മഹിമയും അസ്തമിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം വന്ധകടന്നു. വ്യാപാരനൈപുണ്യം നാമാവശേഷമായി. വിദ്യാഭിപ്രഭി ചേരോടെ നശിച്ചു. രണധീരനും പ്രജാക്ഷേമതല്പരനും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ സ്ഥാനഭ്രംശം ഹേതുവാൽ പ്രജകളുടെ ഹൃദയങ്ങളിൽ അങ്കുരിച്ചു ജാഡ്യത വളരുകാലത്തോളം മാഞ്ഞുപോയില്ല.

അദ്ധ്യായം 13.

നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം.

കഴിഞ്ഞ അദ്ധ്യായത്തിൽ പ്രസ്താവിച്ച സംഭവങ്ങൾ നടക്കുന്ന കാലത്തു നെപ്പോളിയൻ ഏതാനും ചില ഭടന്മാരോടുകൂടി ബാണ്ടൻബ്ലൂവിൽ താമസിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ഐരോപ്യഖണ്ഡം മുഴുവനും വ്യാപിച്ചിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്റെ യശശാധാര്യം മങ്ങിപ്പിരിഞ്ഞു. ഏകാകിയായി ഒരു അറയിൽ അദ്ദേഹം ചിന്താമഗ്നനായി കാലംകഴിച്ചു. പ്രഭുക്കന്മാരുടേയും ജാക്കോബൈറുകാരുടേയും നിരന്തരകലഹത്താൽ രക്തപ്രളയമായി തച്ചുലകൊണ്ടിരുന്ന പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ സമാധാനബീജം അങ്കുരിപ്പിച്ച യോദ്ധാവിന്റെ വിചാരമുഴുവനും പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ അഭ്യുദയത്തെക്കുറിച്ചായിരുന്നു. പ്രജകളുടെ നന്മയ്ക്കായി താൻ സ്ഥാപിച്ച വിദ്യാശാലകളുടെ സ്ഥിതി എത്രവിധത്തിൽ കലാശിക്കുമോ? അടിമപ്പട്ടത്തിനെ അവലംബിച്ചിരുന്നവർ സ്വാതന്ത്ര്യം നൽകി സംരക്ഷിച്ചതിന്റെ ഫലം നിലനില്പായിരിക്കുമോ? എന്നിപ്രകാരമുള്ള വിചാരപരമ്പരകളായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയത്തിൽ അടി

മുകയറിക്കൊണ്ടിരുന്നത്. പതിനഞ്ചു സംവത്സരകാലം ഇടവിടാതെ ചെയ്തുവന്ന പ്രവൃത്തിയുടെ ഫലമായി നീചസ്ഥിതിയിൽനിന്നു ഉച്ചസ്ഥിതിയിലേക്കു കൊണ്ടുവരപ്പെട്ട രാജ്യം വീണ്ടും അധോഗതിയെ പ്രാപിക്കുന്നതായാൽ അതിൽപരം വ്യസനകരമായ സംഭവം വല്ലതും ഉണ്ടോ?

സ്ഥാനത്യാഗനിശ്ചയം.

സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ നെപ്പോളിയനെ തടവുകാരനായി പിടിക്കാനുള്ള ശ്രമങ്ങൾ ചെയ്തുതുടങ്ങി. ആ ശ്രമങ്ങളിൽ പങ്കുകൊള്ളുവാൻ അലക്സാണ്ടർ തീരെ മനസ്സുണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയനെ സെൻറ് ഫെലനാദീപിൽ തടവുകാരനാക്കിത്താമസിപ്പിച്ചപ്പോൾ കഴിയുന്ന എന്തെങ്കിലും ബോർബോൺവംശക്കാർ മക്കടമുച്ചി പിടിച്ചു. കാർബ്യൂ ദീപിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നതായിരിക്കും നല്ലത് എന്നു ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കോർസിക്കാ ദീപിൽതന്നെ നെപ്പോളിയനെ താമസിപ്പിക്കണം എന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. യുദ്ധതന്ത്രനിപുണനായ നെപ്പോളിയന്റെ ലക്ഷ്യം കേന്ദ്രങ്ങളിലൊന്നിൽ എൽബാദീപിൽതന്നെ താമസിപ്പിക്കണം എന്ന് ഏതാനും ചിലർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹസ്ഥിതിക്ക് എൽബാദീപിലെ ശിതോഷ്ണസ്ഥിതി അനുകൂലമായിരിക്കയാൽ അദ്ദേഹത്തെ അവിടെത്തന്നെ താമസിപ്പിക്കേണമെന്നു കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു ശുപാർശ ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ എൽബാദീപിൽ താമസിക്കുന്നതായാൽ പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ നേരെ അദ്ദേഹത്തിന്റെ നോട്ടം സദാ പതിഞ്ഞുകൊണ്ടിരിക്കുമെന്നും തരംകിട്ടുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ യുദ്ധചാതുര്യം പ്രാൻസുരാജ്യത്തെ വീണ്ടും കൈവശപ്പെടുത്തുമെന്നും ബോർബോൺപ്രഭുക്കൾ വാദിക്കുകയാൽ നെപ്പോളിയന്റെ വാസസ്ഥലം നിശ്ചയിക്കുന്ന കാര്യത്തിൽ അല്പം കുഴപ്പം നേരിട്ടു. അലക്സാണ്ടർക്കുടേയും കാലൈൻകോർട്ടിന്റേയും ഉത്സാഹത്തിന്റെ ഫലമായി സങ്കലിതകക്ഷി നെപ്പോളിയനെ എൽ

ബാദീപിലേക്കുതന്നെ പറഞ്ഞയക്കുവാൻ തീരുമാനിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം നിലനിന്നുകൊള്ളട്ടെ എന്നും എൽബാദീപിനെ അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വന്തമായി വിട്ടുകൊടുക്കേണമെന്നും, നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയായ മേരിയാലൂസി ചക്രവർത്തിനിപദവിയോടുകൂടി ഭർത്തൃസമീപത്തിൽ താമസിക്കാമെന്നും, നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരനാകും മറ്റു ബന്ധുക്കളും അവരവരുടെ സ്ഥാനമാനങ്ങൾക്കു ഹാനിതമാതെ എൽബാദീപിൽ താമസിച്ചുകൊള്ളാമെന്നും സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ ഒടുവിൽ തീർച്ചപ്പെടുത്തി. എൽബാദീപ് നെപ്പോളിയന്നു വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടുന്നതോടുകൂടി പ്രതിവർഷം 25 ലക്ഷം പ്രാങ്കനാണ്യം പ്രാൻസുഖജാനാവിൽനിന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ചിലവിന്നായി കൊടുക്കേണ്ടതാണെന്നും തീർപ്പുണ്ടായി. മേരിയാലൂസിക്കും അവളുടെ സന്തതികൾക്കും ആയി ബാർമാ, ഡുസൻറിയാ, കൂവസ്കിയാ എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾ ഇനാമായി വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ജനനിക്കുമുൻപക്ഷം പ്രാങ്കനാണ്യവും ജോസെഫിന്നു അഞ്ചുലക്ഷം നാണ്യവും മൂയിക്കു രണ്ടുലക്ഷം നാണ്യവും ഹാർട്ടൻസിക്ക് നാലുലക്ഷം നാണ്യവും മറ്റുള്ള ബന്ധുക്കൾക്കു അവരവരുടെ താരതമ്യംപോലെ കാരോ സംഖ്യയും അടുത്തുണായി കൊടുക്കപ്പെട്ടു. തന്റെ ആദ്യഭാര്യയായ ജോസെഫൈന്നു പ്രതിവർഷം മുപ്പതുലക്ഷംനാണ്യം കൊടുക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. പത്തുലക്ഷം നാണ്യം കൊടുക്കാമെന്നു സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ സമ്മതിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ സ്വയാജ്ജിതമായ സ്ഥാവരജംഗമസ്വത്തുക്കളെല്ലാം പ്രാൻസുഖജാനയിൽചേർത്തു മുതൽകൂട്ടി. മറ്റുള്ളവരുടെ കൈമുതലുകളെയെല്ലാം അവരവർക്കുതന്നെ വിട്ടുകൊടുത്തു. ഇപ്രകാരമുള്ള നിശ്ചയങ്ങൾക്കു പ്രതികൂലിയായി ഇംഗ്ലണ്ടു മാത്രമേ മുഖം കുറുപ്പിച്ചുള്ളൂ. സ്ഥാനത്യാഗംചെയ്യുന്ന മനുഷ്യന്നു ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം കൊടുക്കുന്നതിൽ അർത്ഥമില്ലെന്നും നെപ്പോളിയന്റെ സകല സ്ഥാന

മാനങ്ങളേയും സമൃദ്ധം പരിച്ചൊരിഞ്ഞാലപ്പാതെ യൂറോപ്പിൽ
ക്ഷേമം പദ്ധ്വിക്കുകയല്ലെന്നും ഇംഗ്ലാണ്ടു വാദിച്ചു. സങ്കലിതക
ക്ഷികൾ സ്ഥാനത്യാഗകാരുടെ തീർച്ചപ്പെടുത്തിയദിവസം
ഇംഗ്ലീഷ് പ്രതിനിധി സഭയിൽ ഹാജരായിരുന്നില്ല. തന്മൂ
ലം മേൽകാണിച്ച നിശ്ചയങ്ങൾ വഴക്കുകൂടാതെ സഭയിൽ
അംഗീകരിക്കപ്പെട്ടു.

സ്ഥാനത്യാഗം.

സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ നിശ്ചയങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ
കണ്ണാമ്പ്രങ്ങളിൽ നാരാചശല്യംപോലെയാണു കടന്നുചെന്ന
ത്. സ്ഥാനത്യാഗനിശ്ചയങ്ങൾ നിന്ദ്യയും നീചവും ആണെ
ന്ന് അദ്ദേഹം വിറുവിറുത്തു. തന്റെ ശോചനീയാവസ്ഥയെക്കു
ർന്ന് അദ്ദേഹം കണ്ണീരെരിപ്പിക്കുകയും ഭാര്യപുത്രാദികളുടെ
മുഖങ്ങളെ നോക്കി ദീഗ്ദ്ധശ്വാസമിട്ടു കൈ തിരുമ്പുകയുംചെ
യ്തു. അദ്ദേഹം ഭ്രാന്തനെപ്പോലെ ചാഞ്ചാടി ആത്മഹത്യചെ
യ്യാൻ വട്ടംകൂട്ടി. കാലൈൻകോർട്ട് പ്രഭു നെപ്പോളിയനെ ഉ
ചിതവാക്യങ്ങളാൽ സമാധാനപ്പെടുത്തി “വിധിവിഹിതമേ
വനും ലംഘ്യമല്ലേതുമെ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളി
യൻ കസേലയിൽ ഇരുന്നപ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖം വാ
ടിവിളിത്തു. അപരിഹാസ്യമായ വിധിവൈപരിത്യം നെപ്പോ
ളിയനെ ഗ്രാസംചെയ്തതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്ന് എൽബാ
ദീപിലേക്കു പുറപ്പെട്ടേണ്ടിവന്നു. പ്രജാക്ഷേമകാംക്ഷിയും സൽ
ഗുണസമ്പന്നനും ആയ അദ്ദേഹം എൽബാദീപിലേക്കു പുറ
പ്പെട്ടുപോകുമ്പോൾ പാരിസ് നഗരവാസികൾ അദ്ദേഹത്തി
ന്നനുക്രമമായ ലഹളകൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുമൊ എന്നുശങ്കിച്ചു
സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ സമാധാനലംഘനം ഇല്ലാതിരിപ്പാൻ
വേണ്ടതായ പദ്ധ്വ എപ്പാടുകയും ചെയ്തു. പ്രഭുക്കളുടെ വൈരം
തീക്ഷ്ണമായി വർദ്ധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതേയുള്ളൂ. നെപ്പോളിയ
ന്റെ എൽബായാത്രയിൽ അദ്ദേഹത്തെ വല്ലവിധവും കൊ
ലചെയ്യണമെന്നുംകൂടി പ്രഭുക്കൾ നിശ്ചയിച്ചിരുന്നു. സങ്കലി

തകർന്നുപോയ നെപ്പോളിയൻറെ ദേഹസംരക്ഷകനായി അനേകം ഭടന്മാരെ അയച്ചുകൊടുത്തിരുന്നതുകൊണ്ട് പ്രഭുക്കളുടെ ആഗ്രഹം സാധിക്കാതെ വന്നു. രാജ്യം, ആസ്തിയും, ഇല്ലങ്ങളും പ്രജകളും എന്നീ രാജാധിപന്മാരുടെ പ്രതിനിധികൾ നെപ്പോളിയനെ എൽബാദീപിലേക്ക് അനുയാത്രചെയ്തു. പാരിസ് പട്ടണത്തിൽ കൂടിയാണ് നെപ്പോളിയൻ എൽബയിലേക്ക് യാത്രചെയ്തത്. രാജ്യഭ്രഷ്ടനായ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടപ്പോൾ പാരിസ് പ്രജകൾ കൃതജ്ഞതാപരിപൂർണ്ണമായ ഹൃദയസ്തവനങ്ങളോടുകൂടി “നെപ്പോളിയൻ ജയിക്കട്ടെ, നെപ്പോളിയൻ ജയിക്കട്ടെ” എന്ന് ആശീർവ്വദിച്ചു.

ഭർത്താഭർത്താവിയോഗം

രാജ്യഭ്രഷ്ടനായ രാജാവിന്റെ അനുചരനായി താമസിക്കാനുള്ള ഭാഗ്യം ‘എനിക്കു കിട്ടണം’ എന്നുള്ള അഭിനിവേശത്തോടുകൂടി അനേകം ഭടന്മാർ അറാമഹമികയാ മുന്പോട്ടു വന്നു. വിശ്വസ്തനായ അനുചരന്മാരെ നെപ്പോളിയൻ തിരഞ്ഞെടുത്തു. ഇതിനിടയ്ക്കു നെപ്പോളിയന്റെ പത്നിയായ മേരിയാലൂസി ഭർത്താവസതിയിലേക്ക് പുറപ്പെട്ടു. സങ്കലിതസൈന്യം പാരിസ് നഗരത്തിൽ എത്തിയ മുഹൂർത്തം മുതൽ ആ മഹത്വമേഖലയിലാകയാൽ എന്തുചെയ്യേണ്ടവെന്നറിയാതെ കഴിഞ്ഞു. ശത്രുക്കളുടെ കയ്യിൽ അകപ്പെടുമ്പോൾ ഭർത്താ സമാഗമം സ്വപ്നപ്രായമായിത്തീരുന്ന മേരിയാലൂസി അനുമാനിക്കാതെയിരുന്നില്ല. അവൾ പ്ലാച്ചെയ്സ് നഗരത്തിലേക്ക് വിശ്വസ്തന്മാരോടുകൂടി പുറപ്പെട്ടു. ബാണ്ടൻബ്ലൂവിൽ നിന്ന് എഴുപതുനാഴിക അകലെ ആയിരുന്നു പ്ലാച്ചെയ്സ് നഗരം. തന്റെ പ്രിയതമനും പാരിയ ആപത്തുകളേയും അവമാനങ്ങളേയും കാത്തു നില്ക്കും ആഹാരവും ഇല്ലാതെ ആ രാജകുമാരിയുടെ ദേഹം മെലിഞ്ഞു. സങ്കലിതസൈന്യത്തിന്റെ അക്രമങ്ങൾ ദിനംപ്രതി വർദ്ധിച്ചതേയുള്ളൂ. മേരിയാലൂസിക്കു ബാണ്ടൻബ്ലൂവിൽ എത്തിച്ചേരാൻ സാധിച്ചില്ല. ആർലി

യൻസ് എന്ന ദേശത്തിൽ ലൂസി എത്തുമ്പോൾ ശത്രുക്കളുടെ പരാക്രമം ലൂസിയെ മാർട്ടിനിയോടൊന്നിച്ചു. “ലോകൈക യോദ്ധാവും സൽഗുണസമ്പന്നനും ആയ എന്റെ ഭർത്താവിനെ ഈ അവസരത്തിൽ സഹായിക്കാതെ ഇരിക്കുന്ന എന്റെ പിതാവിന്റെ ഹൃദയം കരിങ്കല്പാണോ” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു ലൂസി ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തിയെ വെറുത്തു. കണ്ണുകൾ ബായി മുഖാന്തരം നെപ്പോളിയൻ അയച്ചിരുന്ന സാന്നിധ്യപത്രംമാത്രമായിരുന്നു ലൂസിയുടെ അപ്പോഴത്തെ അവലംബം. ഭർത്താപത്രത്തെ പലതവണ വായിച്ചും, ചുംബിച്ചും തന്നെ ഏതാഭൂതമായ അവസ്ഥയിൽ ചാടിച്ച ഭൂമിയിലെ ശവിയും കൊണ്ടു ലൂസി ആർലിയർസിൽ കരേക്കാലം കഴിച്ചുകൂട്ടി. ഒടുവിൽ സങ്കലിതകക്ഷിക്കാരുടെ അധീനത്തിൽ ലൂസിയും അന്നു ചരന്നാകും കുടുങ്ങിവശമായി. ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തി തന്റെ പുത്രിയേയും പൗത്രനേയും ഏറ്റുവാങ്ങി അവരെ വിയന്നാനഗരത്തിലേക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോയി. തന്റെ ഭാര്യയേയും പുത്രനേയും എൽബാദീപിലേക്ക് അയച്ചതരേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ സങ്കലിതകക്ഷികളോടു് എത്രതന്നെ അപേക്ഷിച്ചിട്ടും ആ അപേക്ഷയെ അവർ കൈക്കൊണ്ടില്ല. ആസ്ട്രിയാചക്രവർത്തി പുത്രിയേയും പൗത്രനേയും ഏറ്റുവാങ്ങിയശേഷം നെപ്പോളിയനു തന്റെ പ്രിയപത്നിയേയും പുത്രനേയും കാണുവാൻ ഇടവന്നിട്ടില്ല. ഹീനവും നിന്ദ്യവും ആയ യാതൊരു കുറ്റങ്ങളും ചെയ്തിട്ടില്ലാത്തസ്ഥിതിക്കു് തന്റെ ഭാര്യപുത്രാദികളിൽനിന്നു തന്നെ വേർപിരിച്ചിരുന്നതു പൈശാചികവൃത്തിയാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ പലതവണ ഉരുവിട്ടുവെങ്കിലും അധീരഗംഭീരശയന്റെ വാക്കുകൾ വനരോദനമായി കലശിച്ചതേയുള്ളൂ.

പ്രയാണഘട്ടം

പതിനഞ്ചുസംവത്സരകാലത്തോളം ഫ്രാൻസുജ്യേഷാർ നെപ്പോളിയന്റെ നേതൃത്വത്തിൻകീഴിൽ പോരാടി അവ

യലവമെങ്കിലും ഏശാതെ ജയഭേരിമുഴക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നത് ആലോചിക്കുമ്പോൾ അവരുടെ അപജയം വിധിവൈപരീത്യം എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരെ നോക്കി ഇപ്രകാരമാണു പ്രസംഗിച്ചത് “എന്റെ സന്താനങ്ങളേ! ഞാൻ ഇതാ നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുന്നു. കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചുസംവത്സരങ്ങളായിട്ടു നിങ്ങൾ വിജയലക്ഷിയേയും യശോലക്ഷിയേയും സ്വാധീനകളാക്കി വെച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നിങ്ങളുടെ പൗരുഷവും നിശ്ചലമായ ധൈര്യവും എന്നെ അതിരറ്റ ആനന്ദവാരിധിയിൽ നിമഗ്നനാക്കിത്തീർത്തിട്ടുണ്ട്. ഞാൻ രണാങ്കണത്തിൽനിന്നു വിട്ടൊഴിഞ്ഞ സമയം ഉണ്ടായിട്ടില്ലെന്നു ജനങ്ങൾ എന്നെ പഴിക്കുമായിരിക്കാം. സ്വാത്മത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചു ഞാൻ ഒരിക്കലും യുദ്ധക്കളത്തിൽ പ്രവേശിച്ചിട്ടില്ല. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റേയും പ്രജകളുടേയും ക്ഷേമസ്വാതന്ത്ര്യപ്രാദികൾക്കായി സർവ്വത്തേയും ത്രാഗ്ഗചെയ്തു ഒരുവനാണു നെപ്പോളിയൻ എന്നുള്ള അഭിമാനം എന്നെ വിട്ടുപിരിയുന്നില്ല. രാജ്യത്തേയും പ്രജകളേയും അനന്യസാധാരണമായ കൂറോടുകൂടി സ്നേഹിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ ഇതാ നിങ്ങളെ വിട്ടുപിരിയുന്നു. നിങ്ങൾക്കു ചതുതായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള ഭരണാധികാരികളേയും നിയമങ്ങളേയും നിങ്ങൾ അംഗീകരിക്കാതിരിക്കുമോ? ഏതുവിധമായാലും ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്നും പ്രജകൾക്കും ക്ഷേമം ഉണ്ടായിക്കൊണ്ടിരിക്കേണമെന്നു എന്നിക്കാഗ്രഹമുള്ളൂ. എന്നെക്കുറിച്ചു നിങ്ങൾ ആരും വ്യസനിക്കേണ്ട. നിങ്ങൾ സുഖമായിരിക്കുന്നുണ്ടെന്നു കേട്ടുകൊണ്ടിരിക്കുന്നതുതന്നെയാണു് എന്നിക്കു സുഖം. ഞാൻ വല്ലപ്രകാരത്തിലും നിങ്ങളിൽ ആരെങ്കിലും ഉപദ്രവിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലൊ, നിങ്ങൾക്കു മനഃക്ലേശത്തിന്നു കാരണഭൂതനായിട്ടുണ്ടെങ്കിലൊ, അതു്, ഞാൻ മനഃപൂർവ്വമായി ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലെന്നു നിങ്ങൾക്കുതന്നെ അറിയാം. ഞാൻ ക്ഷമായാചനംചെയ്യുന്നു. ഞാൻ പൂർപ്പെടുന്നു. അന്നമതിതരുവിൻ” എന്നിങ്ങിനെ ഗൽഗദസ്വരത്തിൽ പ

റഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻസുകൊടിച്ചുറയേയുംസേനാധിപതികളേയും ഗാഢമായി ആലിംഗനംചെയ്തു തന്റെ ഭാവികാലവസതിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു.

പുത്രവാത്സല്യത്തോടുകൂടി പ്രജകളെ സംരക്ഷിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയൻ യാത്രപറഞ്ഞ് എൽബാദീപിലേക്കുപുറപ്പെട്ടപ്പോൾ കണ്ണീർവാർകാത്ത പ്രജകൾ ആത്മതന്നെ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. ചിരകാലം നെപ്പോളിയന്റെ ധർമ്മപത്നിയായി വർത്തിച്ചിരുന്നവളും രാജ്യാഭ്യുദയായ്ക്കും ദ്വിതീയവിവാഹം ചെയ്ത ഭർത്താവിനെ പൂർവ്വാധികം സ്നേഹിച്ചവളും ആയ ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയന്റെ എൽബാവാസത്തെ കാത്തു പരിതപിച്ചു. ദ്വിതീയവിവാഹം, പ്രിയതമനെ തന്റെ ആശ്ലേഷത്തിൽനിന്നു ഭൂരികരിച്ചുവെങ്കിലും ജോസഫൈൻ നെപ്പോളിയനെ വിവാഹമോചനം സംഭവിക്കാത്ത വിധത്തിൽ തന്നെ സ്നേഹിച്ചുപോന്നിരുന്നു. വിവാഹമോചനത്തിന്നുശേഷം നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ആദ്യഭാര്യക്കു കൂടക്കൂടെ എഴുത്തുകൾ അയക്കുകയും ആ എഴുത്തുകൾക്കെല്ലാം ഉചിതമായ മറുപടികൾ കിട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കുകയും ചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ ജോസഫൈൻ എഴുതിയ ഒടുവിലത്തെ എഴുത്താണു താഴെ ചേർത്തിട്ടുള്ളത്.

“പ്രിയപ്പെട്ട ജോസഫൈൻ.

ഞാൻ ഇതിന്നു മുമ്പയച്ചു എഴുത്ത് അവിടെ കിട്ടിയില്ലെന്നു തോന്നുന്നു. എന്റെ പകയാളികളുടെ വൈരം ഇനിയും ശമിച്ചിട്ടില്ല. എന്റെ കുരവും ചുമയും ഇപ്പോൾ ഭേദമുണ്ട്. ഞാൻ സ്വാനഭ്യുനാക്കപ്പെട്ടുവെങ്കിലും ആ പോരായ്മയെ ഞാൻ ദൈവാനുഗ്രഹമായിട്ടെ കരുതുന്നുള്ളു. എന്റെ ഭാവികാലത്തെ ഗ്രന്ഥരചനയിൽ ആണു ഞാൻ വിനിയോഗിക്കാൻ പോകുന്നത്. ഖഡ്ഗം വെരുമാറിയ കരം കുറെക്കുലം തുവൽ പിടിക്കട്ടെ. എന്റെ ജീവചരിത്രം ബഹുരസകരമായിരിക്കും. എന്നെ ജനങ്ങൾ ഒരു യുദ്ധവീരന്റെ നിലയിലേ അറിഞ്ഞിട്ടുള്ളു. ജനങ്ങൾ എന്നെ മറെറാരു വിധത്തിൽ

ജമീയതെ. അനേക വിഷയങ്ങളെ ഞാൻ മൂടിവെച്ചിരിക്കുകയാണ്. അവയെ തുറന്നു വിടട്ടെ ഞാൻ അനേകായിരം ആളുകൾക്ക് ഉപകാരം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. അവരെല്ലാം അവകാശമാണ് ഇങ്ങോട്ടു ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. യുജൻ കരാറു മാത്രമെ എൽപയ്ക്കണം കൃത്യജ്ഞതാപുരസ്സരം പെരുമാറിട്ടുള്ളത്. ഞാൻ നിന്നെ എതുപ്രകാരം എന്റെ ഹൃദയരംഗത്തിൽവെച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവോ അതുപ്രകാരം നീ എന്നേയും വിസ്മരിക്കാതിരിക്കുക. ഞാൻ ഇതാ യാത്രയാണ്.

എന്ന് നെപ്പോളിയൻ”.

ജോസഫൈന്റെ മരണം.

കത്തുകിട്ടിയ ഉടനെ ജോസഫൈൻ തന്റെ പൂർവ്വഭർത്താവിനെ കണ്ടു കാണണമെന്നൊച്ച നെപ്പോളിയന്റെ തല്പരപ്രവൃത്തിയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. ശത്രുപക്ഷക്കാരുടെ ബന്ധനവസ്ഥ നിമിത്തം അദ്ദേഹത്തെ കാണുക എന്നുള്ള കാര്യം തീരെ അസാധ്യമായിരുന്നു. നെപ്പോളിയനെ കാണുവാൻ സാധിക്കയില്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ ജോസഫൈന്റെ സപ്തനാഡികളും തളന്നു. അവർ മോഹാസ്ഥയായി നിലത്തു കിടന്നുണ്ടു. ആ യോദ്ധാ രത്തത്തെ അപ്പോൾ ബാധിച്ച മോഹാലസ്യം അവളുടെ പ്രാണങ്ങളെ അപഹരിച്ചതേയുള്ളു. അവളുടെ രക്തനാഡികളെ വേദനപ്പെടുത്തിയതു വ്യാധിയല്ല. ആധിയായിരുന്നു. യുജനും ഹാർട്ടൻസിയും മനുഷ്യാധീനത്തിലുള്ള സർവ്വപ്രയത്നങ്ങളും ചെയ്തു നോക്കിയെങ്കിലും അന്തകൻ ജോസഫൈനെ പിടിച്ചുപിടി കൈവിട്ടില്ല. 1814-ാമാണ് മേയ്മാസം 29-ാംനു ജോസഫൈൻ ഇഹലോകവാസം വെടിഞ്ഞു. രാജകുലോചിതങ്ങളായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി ആ ധീരഭാമിനിയുടെ മൃതദേഹം മറവു ചെയ്യപ്പെട്ടു.

എല് ബാദിപ്പി

പ്രശാന്തഗർഭിതങ്ങളായ തിരമാലകളുടെ ആശ്ലേഷം അനുഭവിച്ചുകൊണ്ടു ഹൃദ്യമായ കടൽക്കരറിന്റെ വിളയാട്ടു

നിലമായി പത്തിക്കുന്ന ഒരു ദീപാകന്ന എല്ബാ. പതിനാറുനൂറ്റാണ്ടിൽ നീളവും പന്ത്രണ്ടുനൂറ്റാണ്ടിൽ വീതിയും ഉള്ള ഈ ദീപിൽ ഏകദേശം പതിമൂവായിരം നിവാസികൾ ഉണ്ട്. എല്ബാ നിവാസികൾ നെപ്പോളിയനെ സ്വാഗതം പറ്റുന്നത് എതിരോട്. നെപ്പോളിയൻ എല്ബയിൽ ഇറങ്ങിയ ഉടനെ തന്നെ കാപ്റ്റൻ ആഷറോട്ട്കൂടി ആ ദീപിനെ മുഴുവനും ഒരു വട്ടം ചുറ്റിനോക്കി. തന്റെ അരമനയിൽ എത്തുന്നതിന്നു മുമ്പെ എല്ബാ നിവാസികളുടെ അപരിഷ്കൃത ജീവിതത്തെയും അവരുടെ വിദ്യാവിഹിനതയെയും പരിഹരിക്കുവാൻ നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കിക്കഴിഞ്ഞിരുന്നു. എല്ബായിൽ നെപ്പോളിയൻ കാലെടുത്തു വെച്ചതോടുകൂടി ആ ദീപിന്റെ ശുഭോദയം ആരംഭിച്ചു. മൂന്നു ദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ എല്ബയുടെ ഭൂപടം, കാടത്തോടും, കണ്ടംകുഴിയും, നിലവും തരിശും അടക്കം നെപ്പോളിയന്റെ ഹൃദയത്തിൽ ശിലാരേഖപോലെ പതിഞ്ഞു. വൈദ്യശാലകളും വിദ്യാശാലകളും ആയിരുന്നു എല്ബയുടെ പ്രാഥമിക ആവശ്യം. നെപ്പോളിയൻ അവിരേണ ആ ആവശ്യത്തെ നിർവ്വഹിച്ചു. നിരത്തുകളും കൃഷിസംബന്ധമായതോടുകൂടും ആയിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ അനന്തര ശ്രദ്ധയ്ക്കു വിഷയീഭവിച്ചത്. തന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പതിഞ്ഞതും ജനങ്ങൾക്ക് ഉപയോഗ പ്രദമായതും ആയ കായ്കളെ എല്ലാം നെപ്പോളിയൻ കാലതാമസമെന്നിയെ നിർവ്വഹിച്ചു. എൽബാദീപിന്നു സമീപമുള്ള റിയാനോസ എന്ന ചെറുദീപു കടൽക്കുള്ളനാരുടെ സങ്കേതസ്ഥാനമായിരുന്നു. കടൽക്കുള്ളനാരുടെ ശല്യം എല്ബാ നിവാസികളെ അനവരതം ബാധിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ റിയാനോസയിലെ കടൽക്കുള്ളനാരെ മുഴുവൻ അവിടെ നിന്നോടിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ പൃഥ്വീമാതാവായ ലതീതാ തന്റെ മകൾ പാലൈനോട്ടകൂടി മകന്റെ കൂടെ എല്ബായിൽ താമസമാക്കി. മനസ്സാസ്ത്രം ഇല്ലാത്ത സമയത്തു മകനെ ഏകാകിയായി ത

സംഗ്രഹിക്കുന്നതു ഗുണകരമല്ലെന്നുള്ള ബോദ്ധ്യം നെപ്പോളിയന്റെ മാതാവിന്നുണ്ടായിരുന്നു. എല്ബെയിൽ വന്നു പോയ്ക്കൊണ്ടിരുന്ന സഞ്ചാരികളിൽ അധികം പേരും ഖഡ്ഗം താഴ്ന്നു ചെച്ച കയ്യിൽ തുവൽ പിടിച്ച വിശ്വവിശുതനെ കണ്ടു വന്ദിക്കാതെയിരുന്നില്ല. അവരെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ ആദരവോടുകൂടി സ്വീകരിക്കുകയും നാട്ടുകാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി സസന്തോഷം സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തു. ഗതകാര്യങ്ങളെ ചിന്തിച്ചു വിചാരിക്കാതിരിക്കേണമെന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ജനനി ഉപദേശിച്ചു. പ്രകൃത്യാതന്നെ ധീരനും ഉത്സാഹശീലനും ആയ നെപ്പോളിയൻ മാതൃപാത്രങ്ങളെ ഭക്തിപൂർണ്ണരും കൈക്കൊള്ളുകയും സമയത്തെ വൃഥാ ചിലവുചെയ്യാതെ, തോട്ടപേല, കോഴിവളത്തു മുതലായ കഷ്ടകൃത്തികളാൽ കാലയാപനത്തെ സന്തോഷാവഹമാക്കിത്തീർക്കുകയും ചെയ്തു. രാവിലെ നാലുമണിക്കുതന്നെ ഉറങ്ങി എണീക്കുന്ന സമ്പ്രദായം നെപ്പോളിയന്റെ ദിനചര്യയിൽപെട്ട സത്സഭാവമായിരുന്നു. എല്ബെയിൽ വന്നശേഷവും അദ്ദേഹം തന്റെ പഴയ സമ്പ്രദായത്തെ വിട്ടൊഴിച്ചില്ല. നാലുമണിക്കെഴുനീറ്റാൽ അരുണോദയംവരെ അദ്ദേഹം ഉപന്യാസരചനയിലും ഗ്രന്ഥപാരായണത്തിലും സമയം കഴിക്കും. സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനാക്കപ്പെട്ടതുകൊണ്ടു തന്റെ ആത്മീയ സ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ചു പോയെന്നു അദ്ദേഹം വിചാരിച്ചില്ല.

പതിനെട്ടാം ലൂയി

നെപ്പോളിയൻ എല്ബെയിൽ പരോപകാര തല്പരനായും പുസ്തകപാരായണ ലോലുപനായും വർത്തിക്കുന്ന കാലത്തു പ്രാൻസു രാജ്യത്തിലെ പുതിയ രാജാവു മദ്യപാനത്തിലും സ്ത്രീസേവയിലും മുങ്ങിക്കളിക്കുകയായിരുന്നു. കാട്ടിലായാലും വേണ്ടതില്ല നാട്ടിലായാലും വേണ്ടതില്ല ശ്രീരാമൻ വസിക്കുന്ന സ്ഥലം അയോദ്ധ്യതന്നെ എന്നുള്ള രീതിതന്നെയായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ദിനചര്യകൾ. ബോർബോൺ വംശക്കാ

രനായ പതിനെട്ടാം ലൂയിയായിരുന്നു പ്രാൻസു രാജ്യത്തിൽ സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്തത്. അദ്ദേഹം തന്റെ ദുർന്നടപടികളാലും പ്രജാക്ഷേമപരാങ്മുഖതയാലും ജനങ്ങളെ വെറുപ്പിച്ചു. “സിംഹാസനവും ചെങ്കോലും ഒരു രാജാവിനു കൊടുക്കുന്നതു ദൈവമാകുന്നു. പ്രജകൾക്കു സിംഹാസനവും ചെങ്കോലും നൽകുവാൻ പ്രാപ്തിയും അധികാരവും ഇല്ല. അതു കൊണ്ടു രാജകൃത്യങ്ങളെപ്പറ്റി ഗുണദോഷനിരൂപണം ചെയ്യാൻ പ്രജകൾ അനാമന്മാരാകുന്നു” എന്നായിരുന്നു ലൂയിയുടെ സിദ്ധാന്തം. നെപ്പോളിയന്റെ ഭരണ വൈദഗ്ദ്ധ്യം മേതുവാൽ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വാഭിമാനവും സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള പ്രജകൾ ലൂയിയെ വെറുത്തതിൽ ആശ്ചര്യമില്ല. ലൂയി കേൾക്കത്തന്നെ അവർ നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണങ്ങളെ പുകഴ്ത്തി പറഞ്ഞു തുടങ്ങി. ലൂയിയാകട്ടെ, ആഹാരാധികൃത്താലും വ്യായാമരാഹിത്യത്താലും കൊഴുത്തു തടിച്ച ഒരു ദേഹമായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ വില്പിസ് പാടുകളിൽനിന്ന് അദ്ദേഹം വേർപിരിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നുതന്നെ പറയാം. പച്ചക്കറമുടേ വനാണെന്നുള്ള ഭാവവും സ്വാത്മവും മാത്രമല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന് അന്യചിന്തകൾ യാതൊന്നുമില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണഗണപ്രസംഗങ്ങൾ തന്റെ ശ്രോത്രരന്ധ്രങ്ങളിൽ എത്തിത്തുടങ്ങിയതോടുകൂടി ലൂയിക്ക് അസുഖവും നെപ്പോളിയന്റെ ഗുണാധികൃതനെ മലിനപ്പെടുത്തുവാനുള്ള ആഗ്രഹം വർദ്ധിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തു പ്രാൻസിൽ അമ്പതുലക്ഷം ആളുകൾക്കു വോട്ടധികാരം ഉണ്ടായിരുന്നു. ലൂയി പ്രജകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ ഇല്ലായ്മചെയ്തു വോട്ടധികാരമുള്ള ആളുകളുടെ സംഖ്യയെ എട്ടുലക്ഷമാക്കിത്തീർത്തു. ലൂയിയുടെ ഭരണരീതിയെപ്പറ്റി അലക്സാണ്ടർ ഗുണദോഷിച്ചു പറഞ്ഞുവെങ്കിലും ലൂയി അലക്സാണ്ടരുടെ വാക്കുകളെ വിലവെച്ചില്ല. ഉപദേശങ്ങൾ കേൾക്കുന്നേതാറും ലൂയിയുടെ ധിക്കാരം വർദ്ധിക്കുകയാണു ചെയ്തത്. നെപ്പോളിയൻ

രാജ്യരക്ഷയ്ക്കായി സജ്ജീകരിച്ചു വെച്ചിരുന്ന പടയാളികളെ മുഴുവനും മൃയി ഉദ്യോഗത്തിൽ നിന്നു പിരിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ വിടിച്ചടക്കിയിട്ടുള്ള പല രാജ്യങ്ങളും മൃയി പിടുകൊടുത്തു. പന്തിരായിരം പീരങ്കികളും അതിന്നു വേണ്ടതായ വെടിമരുന്നുമൃയി സങ്കലിതകക്ഷിക്കാക്കു ദാനംചെയ്തു. അനേകം കോട്ടകളും കെട്ടിടങ്ങളും സങ്കലിത കക്ഷിക്കാർ യേനകേനപ്രകാരംണ കൈവശമാക്കി. പ്രാൻസുരാജ്യം ഭടന്മാരും ആയുധങ്ങളും ഇല്ലാതെ പരുങ്ങലിലായി. തന്റെ അപനയങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കിത്തീർക്കുന്ന അനന്തരങ്ങളെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാൻ മൃയിക്കു സാമത്ത്വവും സൗകര്യവും ഉണ്ടായില്ല. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ നിശ്ചയപ്രകാരം നെപ്പോളിയന്നു കൊടുക്കേണ്ടതായ വാഷികച്ചിലവു സംഖ്യ കൊടുക്കാതെ മൃയി കഴിച്ചുകൂട്ടി. ചിലവിന്നുള്ള സംഖ്യ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ അധൈര്യപ്പെട്ടില്ല. ദാതുതപം, പ്രിയവക്തുതപം, ധീരതപം, ഉചിതജ്ഞത എന്നിങ്ങിനെയുള്ള ഗുണങ്ങൾ സഹജമായി ലഭിച്ചിട്ടുള്ള മഹാമനസ്സുനണ്ടോ അടുത്തുൺ വക സംഖ്യ കിട്ടാത്തതുകൊണ്ടു ചേദിക്കുന്നു.?

എബ്രിംഗ് ടൻ പ്രഭു.

ഇംഗ്ലീഷുകാർക്കു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ തീരാത്ത വൈരം ഉണ്ടായിരുന്നു. സപീഡൻ രാജാവായ ബർണാഡിയെ നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ വാളെടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചത് ഇംഗ്ലീഷുകാരായിരുന്നുവെന്നു മുൻപറഞ്ഞിട്ടുണ്ടല്ലോ. ഇംഗ്ലീഷു പത്രങ്ങൾ മുഴുവനും കണ്ണടച്ചു നെപ്പോളിയനെ കുററു പറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. എങ്കിലും നെപ്പോളിയനെ കാണാൻ വന്നിരുന്ന വിവിധരാജപ്രതിനിധികളുടെ കൂട്ടത്തിൽ ഇംഗ്ലീഷുകാരും എലീബയിൽ എത്തി. ഇംഗ്ലീഷ് കാരനായ എബ്രിംഗ് ടൻ പ്രഭു നെപ്പോളിയനെ കണ്ടു വളരെ നേരം സംസാരിച്ചു. രാജ്യതന്ത്രങ്ങളെപ്പറ്റി നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലീഷ് പ്രഭുവുമായി സംഭാഷണം ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കും മദ്ധ്യേ ഇം

ഗീഷുകാരുടെ കതന്ത്രങ്ങളേക്കുറിച്ചു ബലമായി പ്രസ്താവിച്ചു. “ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങളിൽ തന്നെ സംബന്ധിച്ച് അവാസ്തവമായ സംഗതികൾ തട്ടിമുളിക്കുന്നതു ഗൗരവക്കരവാണെന്നും പാർലിമെണ്ടു മെമ്പർ പാക്സ് ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഏതു യോഗ്യതയോടുമുള്ള ഇംഗ്ലീഷുകാരും താനും തമ്മിൽ യോജിപ്പായി പരിവർത്തിച്ചിരിക്കുമെന്നും ഹ്രസ്വബുദ്ധികളും അസൂയാലുക്കളും ആയ ചില ഇംഗ്ലീഷുകാർ ബോർബോൺ വംശക്കാരോടുകൂടി ചേർന്നു തന്റെ നടപടികളെ നിരന്തരമായി ഭൂഷിപ്പുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും, ഇംഗ്ലീഷുകാർ വിശാലബുദ്ധിയോടുകൂടി തന്റെ പ്രവൃത്തികളെ പരിശോധിക്കുന്നപക്ഷം അസ്പഷ്ടമായിത്തീർന്നുവരുന്നതും കാരണം ഇടവരികയില്ലെന്നും” നെപ്പോളിയൻ യുക്തി യുക്തമായി ഇംഗ്ലീഷുപ്രഭുവിനെ പരാജയപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ ആ പ്രഭുവിന്നു കാര്യങ്ങളുടെ യഥാർത്ഥ സ്ഥിതിമനസ്സിലാവുകയും നെപ്പോളിയനെപ്പറ്റി ബഹുമാനം വർദ്ധിക്കുകയും ചെയ്തു.

ചാപ്പോലൻ പ്രഭു.

നെപ്പോളിയൻ രാജ്യഭാരം ആരംഭിക്കുന്നതിന്നു മുമ്പെ പ്രാൻസുരാജ്യം ആസകലം പടന്നു വിടിച്ചിരുന്ന അതുപിതയും അസാധാരണവും വീണ്ടും പ്രാൻസിൽ കൂത്താടിത്തുടങ്ങി. ലൂയിയുടെ ആധിപത്യങ്ങളും സാർവ്വസികമായിത്തീർന്നു കണ്ടു ലൂയിയും നെപ്പോളിയനെയും അപലപിക്കാനുള്ള മോഹവും പ്രതിനിമിഷം വർദ്ധിച്ചുവന്നതായുള്ളു. നെപ്പോളിയന്റെ രാജ്യഭരണകാലത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണസഭയിലെ ഒരു പ്രതിനിധിയായിരുന്ന ചാപ്പോലൻപ്രഭു വേർതിരിയുന്നതായി എലിബാർട്ടിയിൽ വന്നുചേർന്നു. അദ്ദേഹം പ്രാൻസിലെ തലമുറ സ്ഥിതിയെപ്പറ്റി സകല വിവരങ്ങളും നെപ്പോളിയനെയും അറിയിച്ചു. ജനങ്ങൾ സഭാ ജനോപകാരിയും മഹാമനസ്സും ആയ നെപ്പോളിയന്റെ നാമം ഉരുവിട്ടു കൊണ്ടിരിക്കുന്നുവെന്നും നെപ്പോളിയന്റെ പുനരാഗമനത്തെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊ

ണ്ടിരിക്കുമെന്നും സ്ഥാനഭ്രഷ്ടനായ സാമ്രാജ്യമന്ത്രി പുനര
ദ്ധാരണത്തിനുവേണ്ടപ്പെട്ട മാർഗ്ഗങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കണമെന്നും
വെന്നും ചാപ്പോലൻപ്രഭു നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു.

ചാപ്പോലൻ—ഇതിന്നെല്ലാം പുറമെ മറ്റൊരാൾക്കുവേണ്ടിയും
നടക്കുന്നുണ്ട്. താങ്കളെ സെൻറ് ഫെലിക്സ് ദ്വീപിൽ താ
മസിപ്പിക്കണമെന്നാണ് വെല്ലിംഗ്ടൺപ്രഭു അഭിപ്രായ
പ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്.

നെപ്പോളിയൻ— ആരെന്തെങ്കിലും അഭിപ്രായപ്പെടട്ടെ.
ഞാൻ വല്ല പ്രകാരത്തിലും ഏപ്രിൽ മാസം ഒന്നാം തീയ
തിക്കു മുമ്പെ പ്രാൻസിൽ എത്തിച്ചേരും.

ചാപ്പോലൻപ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ അനുമതിയോടുകൂ
ടി പ്രാൻസിലേക്കു തിരിച്ചു. പ്രാൻസിൽ പ്രജാധിപത്വഭര
ണത്തെ സുസ്ഥിരമായി നില നിർത്തണമെങ്കിൽ ബോർബോ
ൺ വംശക്കാരെ സിംഹാസനത്തിൽ നിന്നു കീഴേ ഇറക്കിയേ
കഴിയൂ എന്നുള്ള വിചാരത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻ
സ് യാത്രയ്ക്കു വട്ടം കൂട്ടി. നെപ്പോളിയന്റെ മിത്രങ്ങളെ സ
ന്ദർശിക്കുവാൻ യൂറോപ്പിലേയ്ക്കു പോയിരുന്ന പാലൈൻ എല്
ബയിൽ മടങ്ങി എത്തി.

അദ്ധ്യായം 14.

നെപ്പോളിയന്റെ പ്രാൻസുയാത്ര.

നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരിയായ പാലൈൻ തന്റെ
യൂറോപ്പു സഞ്ചാരത്തിൽ ഒട്ടുമുക്കാലം മിത്രങ്ങളെ കണ്ട് അ
വരുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളെ അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. പാ
ലൈൻ എല്ബയിൽ മടങ്ങി എത്തിയശേഷം ആ ദ്വീപിലു
ള്ളവർക്കുപോലും ഒരു സദ്യ കഴിച്ചു. സദ്യക്ക് എല്ബാ വാസി

കുറു കൂടാതെ മറ്റു പലേ വഴിയാത്രക്കാരും സഞ്ചിഹിതരായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ അതിഥികളെയെല്ലാം വേണ്ടുവണ്ണം സൽക്കരിച്ചു. നെപ്പോളിയനെപ്പറ്റിയുള്ള ഭൂഷ്യപ്രസ്താവങ്ങൾ തീരെ അടിസ്ഥാനരഹിതമാണെന്നു വിരുന്നുകാർക്കെല്ലാം ബോധ്യമായി. പ്രാൻസിലേക്കു പോകേണമെന്നുള്ള ഉദ്ദേശത്തെ നെപ്പോളിയൻ വിശ്വസ്തനാക്കും ധൈര്യശാലികളും ആയ കന്നു രണ്ടു രണധീരന്മാരോടല്ലാതെ മറ്റാരോടും പ്രസ്താവിച്ചില്ല. “നമുക്കു നാളെത്തന്നെ ഇവിടെനിന്നു പ്രാൻസിലേക്കു പുറപ്പെടണം. തുറമുഖത്തിൽ നങ്കൂരമുട്ടു നില്ക്കുന്ന കപ്പലുകളെ സൂക്ഷിച്ചുകൊള്ളണം. തുറമുഖത്തിൽ നിന്നു പുറപ്പെട്ടു നാം പകുതിദൂരം എത്തുന്നതുവരെ നമുക്കു മുമ്പായി യാതൊരു കപ്പലും സഞ്ചരിച്ചുകൂട. ഈ സംഗതി വളരെ ഗോപ്യമായിരിക്കട്ടെ” എന്നു ജനറൽബെർട്ടാണ്ടിനേയും ജനറൽട്രൂട്ടിനെയും നെപ്പോളിയൻ ഏല്പിച്ചു. ആ സേനാധിപതിമാർ നെപ്പോളിയന്റെ ആജ്ഞപ്രകാരം യാത്രയ്ക്കുള്ള എപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. രാവിലെ നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരോടുകൂടി എൽബാതുറമുഖത്തിൽനിന്നു കപ്പൽകയറി. ഭടന്മാർക്കും അവർ എവിടേക്കു പോകുന്നത് എന്നു നിശ്ചയമുണ്ടായിരുന്നില്ല. ഇംഗ്ലീഷുകാർ തന്നെ സെൻറ് ഫെലനാർഡ് പീപ്പിൽ തടവുകാരനായി പാപ്പിക്കാൻ ഉദ്ദേശിച്ചിരുന്നതിനാലും, സങ്കലിതകക്ഷിക്കാർ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ചുള്ള നിശ്ചയങ്ങളെ അനുദിനം ഉല്ലംഘിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും, ബൊർബോൺ വംശക്കാർ പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ നിറുത്താമായി അക്രമങ്ങൾ ചെയ്തുകൊണ്ടിരുന്നതിനാലും കാര്യങ്ങളെ വഴിപോലെ പ്രാൻസുനാട്ടുകാരെ പാഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കി അവരുടെ പൂർവ്വസ്ഥിതിയേയും പെരുമ്പടയത്തേയും പുനഃപ്രതിഷ്ഠ ചെയ്യാമെന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ വിചാരം. സ്വാതന്ത്ര്യപരിത്യാഗശീലത്തോടുകൂടി യാത്രചെയ്തിരുന്ന അദ്ദേഹത്തിന്നു മനസ്സുമാധാനം ധാരാളം ഉണ്ടായിരുന്നു. മാർഗ്ഗമദ്ധ്യത്തിൽവെച്ചു “നാം

പ്രാൻസിദ്ധിക്കാണു പോകുന്നത്” എന്നു നെപ്പോളിയൻ ഭടന്മാരോടു പറഞ്ഞപ്പോൾ അവർ ആനന്ദഭരിതരായി. കുന്നുകളുടേ പടക്കുപ്പുകളെ നെപ്പോളിയൻ കണ്ടുവെങ്കിലും ഈശ്വരകടാക്ഷത്താൽ വഴക്കുകളൊന്നും ഉണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയൻ കൂട്ടരും പറയത്തക്ക ദുഃഖങ്ങളൊന്നുംകൂടാതെ പ്രാൻസിൽ കപ്പലിറങ്ങി. ക്രാസി, ടിക്കനി, ക്യാപ് എന്നീ പ്രദേശങ്ങൾവഴിയായി നെപ്പോളിയൻ കിരിനേപ്പോൾ എന്ന പട്ടണത്തിൽ എത്തിച്ചേർന്നു. ഏതനുമെല്ല “നെപ്പോളിയൻ എൽബയിൻനിന്നു പ്രാൻസിദ്ധക്കു പുറപ്പെട്ടുപോയി” എന്നുള്ള വർത്തമാനം നാടൊട്ടും കാട്ടുതീയെന്നപോലെ പടന്നുപിടിച്ചു. പ്രാൻസുരാജ്യനിവാസികളിൽ ഒട്ടുമിക്കാലും ചക്രവർത്തിയുടെ തിരുമുഖം കാണാൻ പുറപ്പെട്ടു. ബെർബറോൺ വംശക്കാരെ ഉപദ്രവം സഹിക്കുവയാതെ കറങ്ങിക്കൊണ്ടിരുന്ന അനേകം ഭടന്മാർ നെപ്പോളിയനെ അഭയംപ്രാപിച്ചു. അനേകം രണശൂരന്മാർ അദ്ദേഹത്തെ സഹായിക്കാൻ കരുങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ ആയുധങ്ങളും മറ്റു പടക്കോപ്പുകളും സമ്പാദിച്ചു. പതിനായിരത്തിൽ അധികം ഭടന്മാർ നെപ്പോളിയന്റെ അജ്ഞയനുസരിപ്പാൻ സന്നദ്ധന്മാരായിക്കഴിഞ്ഞു. തന്റെ നേരെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള സ്നേഹബഹുമാനങ്ങളെ പ്രത്യക്ഷമായി കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ കരുഹലത്തോടുകൂടി അവരെ സമാശ്വസിപ്പിച്ചു താഴേ കാണിച്ചപ്രകാരം ഒരു പത്രിക എഴുതി അയച്ചു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ പ്രചരിപ്പിച്ചു.

പത്രിക:

“രണശൂരന്മാരെ! നാം പരാജിതരായിട്ടില്ല. നമ്മുടെ നമ്മുടെ സമുദായത്തെയും നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ഭിന്നിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. നമ്മുടെ രാജ്യഭരണരീതിയേയും രാജ്യക്ഷേമത്തെയും ശിഥിലീകരിച്ചു ശത്രുക്കൾ വഞ്ചകന്മാരാണ്. കഴിഞ്ഞ ഇരുപ

ത്തഞ്ചുസംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിൽ പലേതവണയും അന്യരോടൊക്കെ നമ്മുടെനേരെ പടയെടുക്കാൻ പ്രേരിപ്പിച്ചും, നമ്മുടെ ഗുരൂപന്മാരെയെ കൈവശപ്പെടുത്താൻ ശ്രമിച്ചും ഫ്രാൻസ് പ്രജകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനു മാലിന്യം വരുത്തിയും നമ്മെ ഇതുവരെ ആ വഞ്ചകന്മാർ ദ്രോഹിച്ചു. നാം കഷ്ടപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചിട്ടുള്ള സ്വാതന്ത്ര്യത്തേയും യശസ്സിനേയും കളയാൻ പാടുള്ളതാണോ? നാം ന്യായമായി കീഴടക്കിട്ടുള്ള പ്രദേശങ്ങളേയും സമുദായനന്മകളേയും ആ വഞ്ചകന്മാർ വിട്ടുകൊടുക്കാമോ? അങ്ങിനെ വിട്ടുകൊടുത്താൽ നിങ്ങളുടെ അഭിമാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും അരനാഴികക്കുള്ളിൽ അസ്തമിക്കും. നാം പ്രജാക്ഷേമത്തിനായി പാടുപെട്ടിട്ടുള്ള സമയം മുഴുവനും വ്യഥാവിധിയായിത്തീരും. നമ്മെ പൊതുജനങ്ങൾ പുകഴ്ത്തുന്നതുകൊണ്ടുള്ള അസൂയനിമിത്തമാണ് ആ വഞ്ചകന്മാർ നമ്മെ അപലപിക്കുന്നത്. നാം എന്തൽപയ്ക്കുന്തം ജനങ്ങളുടെ നന്മക്കായി ചെയ്തിട്ടുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങൾ മുഴുവനും നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ ഇല്ലായ്മചെയ്യാതിരിക്കയില്ല, വീരന്മാരെ! നിങ്ങൾ ഇപ്പോൾ അനുഭവിക്കുന്ന സങ്കടങ്ങൾ എൽബയിൽ താമസിക്കുന്ന ഞാൻ അറിഞ്ഞിട്ടില്ലെന്നു വിചാരിച്ചുപോകരുത്. ഞാൻ എല്ലാം അറിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ കഷ്ടങ്ങളെ പരിഹരിക്കേണമെന്നുള്ള ഏകവിചാരത്തോടുകൂടി മാത്രമാകുന്നു, ഇതാണ് എൽബയിൽനിന്ന്, ആപത്തുകളെയൊന്നും വിലവെക്കാതെ, ഇവിടെ വന്നു ചേർന്നിട്ടുള്ളത്. പ്രജകളുടെ സമ്മതത്തോടുകൂടി സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്ത്, രണശൂരന്മാരായ നിങ്ങളുടെ സഹായത്തോടുകൂടി പലേ ദിക്കുകളിലും വിജയപാതക പാർപ്പിച്ചും, നിങ്ങളുടെ സ്നേഹബഹുമാനങ്ങൾക്കു പാത്രീഭൂതനായ ആ നെപ്പോളിയൻ ഇതാവീണ്ടും നിങ്ങളുടെമുമ്പാകെ സന്നിഹിതനായിരിക്കുന്നു. നിങ്ങൾ അവനെ സഹായിപ്പിൻ. ഇരുപത്തഞ്ചുസംവത്സരങ്ങളായി ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ സൊല്യാസം മന്ദാനിലഗതിയനു

സരിച്ച് ഉലഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്ന ഗുരൂപതാകയെ പുനരുദ്ധാരണം ചെയ്യുവിൻ. നമ്മുടെ ശത്രുക്കൾ താഴത്തിരക്കിയ ആവതാകയെ ഉയർത്തുവിൻ. നമ്മുടെ രാജ്യത്തിലുള്ള അധികാരം നമുക്കൊന്നെന്നുള്ള ഉൽബോധം ഉണ്ടാകട്ടെ. ജാതീയമയ്യോടികളേയും, സഹജസ്വാതന്ത്ര്യങ്ങളേയും ഉല്പംഘനംചെയ്യുന്ന ഭരണകർത്താക്കന്മാരുടെ സേപച്ഛാധികാരങ്ങളെ വിലവെക്കാതിരിക്കുവിൻ. അവരുടെ ഭരണാധികാരത്തിൻകീഴിൽ ഇരിക്കുന്ന നിങ്ങൾക്കും നിങ്ങളുടെ പുത്രമിത്രകളുമാദികൾക്കും സൗഖ്യം ഏവിടെ. നമ്മുടെ അധീനത്തിലുള്ള യോദ്ധാക്കന്മാർ, എണ്ണക്കൊണ്ടു കറവാണെങ്കിലും, നമുക്കുവേണ്ടി ജീവനെ ബലികഴിക്കുവാൻ ബലകങ്കണന്മാരാണ്. ഈജിപ്ത്, റൈൻ, മ്യൂസ്, ഉലം, ജിന്ന മുതലായ രണാങ്കണങ്ങളിൽ ജീവരക്തം ചിതർച്ചിച്ച നമ്മുടെ ഭടന്മാരുടെ പൗരുഷവും ധൈര്യവും നശിച്ചുപോയിട്ടില്ല. ഹാകഷ്ടം! നമ്മുടെ അഭ്യുദയത്തിനും, സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും യശസ്സിനും പൗരുഷത്തിനും എതിരായി പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ള കബുലികളേയും വഞ്ചകന്മാരേയും ആണു ബോർബോൺവംശക്കാർ സ്ഥാനമറന്നങ്ങളാലും ബിരുദകളാലും അലങ്കരിച്ചിട്ടുള്ളത്. സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനുവേണ്ടി ധർമ്മയുദ്ധംചെയ്ത പുരുഷകേസരികൾ ബോർബോൺവംശക്കാരുടെ ദൃഷ്ടികളിൽ നീചന്മാരായിത്തീർന്നിരിക്കുകയാണ്. രണശൂരന്മാരെ! നിങ്ങൾ നെപ്പോളിയനെ കൈവിടാതിരിക്കുവിൻ. നെപ്പോളിയനും നിങ്ങളും തമ്മിൽ ശാശ്വതമായ ഐക്യംവിളയാടട്ടെ. നിങ്ങളുടേയും പൊതുജനങ്ങളുടേയും നെപ്പോളിയന്റെയും യോഗക്ഷേമം വെച്ചേറൊഴല്ലെന്നു ധരിക്കുവിൻ. നെപ്പോളിയന്റെ യശസ്സും ജയവും നിങ്ങളുടേതുതന്നെ. നമ്മുടെ ഗുരൂപതാക പർവ്വതശിഖരങ്ങളിൽ പരന്നുകൊണ്ടിരിക്കുമാറാകട്ടെ. അതാണു നിങ്ങളുടെ ധർമ്മം. അതാണു കർത്തവ്യകർമ്മം. രണാങ്കണത്തിൽ നിങ്ങൾക്കു പാർച്ചുള്ള പ്രണങ്ങളെ പരിശോധിക്കാനുള്ള അവസരം കർത്തവ്യക

മ്ങ്ങളെ നിർമ്മിച്ച ശേഷമാകുന്നു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്നു
യി തോക്കെടുത്ത യുദ്ധം ചെയ്ത പോരാളികളെ ജഗദീശ്വരൻ
അനുഗ്രഹിക്കാതിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ ധർമ്മയുദ്ധങ്ങളെപ്പറ്റി
അപലപിക്കുന്ന അസുയാലുക്കളും ജനദ്രോഹികളും നശിക്ക
ട്ടെ.

എന്നു

നെപ്പോളിയൻ.

പ്രജകൾക്കുള്ള വിളംബരം.

ഈ വിളംബരം ഭടന്മാരുടെ ഇടയിൽ മാത്രമല്ല വ്യാപി
ച്ചത്. അനേകം പ്രതികൾ ലക്ഷക്കണക്കായി നാട്ടുകാരുടെ
ഇടയിലും വ്യാപിച്ചു. നാട്ടുകാർക്കുള്ള വിളംബരം ഭടന്മാർക്കുള്ള
തിൽ നിന്ന് അല്പം വ്യത്യാസപ്പെട്ടിരുന്നു.

എങ്ങിനെയെന്നാൽ:—

പ്രജകളേ!

കാസ്ടികളിയൻ പ്രഭുവിന്റെ ചതിയാകുന്നു ലയാൻ
സ് നഗരത്തെ ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിൽ ആക്കിത്തീർത്ത
ത്. ആസ്രിയക്കാരെ തോല്പിച്ച ധീരഭടന്മാരുടേയ്ക്കു സൈ
ന്യത്തെയാകുന്നു ഞാൻ ആയാളുടെ നേതൃത്വത്തിൽ കീഴിൽ
വിട്ടുകൊടുത്തത്. മാർമൻസ്, ചബാബർട്ട്, ലോറൈൻ,
അൽസസ്സ്, ഷർഗണ്ടി മുതലായ പ്രദേശങ്ങളെ നാം കീഴട
ക്കി പ്രാൻസോടു ചേർത്തത് ഒന്നുണ്ടു ദിവസത്തെ അദ്ധ്വാനം
കൊണ്ടല്ല. ഈ പ്രദേശങ്ങളെ അയാൾ അരനാഴിക നേ
രംകൊണ്ടു ശത്രുക്കൾക്കു വിട്ടുകൊടുത്തു. ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ
യുദ്ധത്തിൽ തോറ്റു കീഴടങ്ങാൻ അധികം താമസമില്ലെന്നു
ള്ള ഘട്ടത്തിലായപ്പോഴാണു പാർസി പ്രഭു ശത്രുസൈന്യങ്ങൾ
ക്കു നഗരപ്രവേശനം കൊടുത്തത്. ഈ വഞ്ചകന്മാർ രണ്ടു
പേരും അവരവരുടെ സ്വധർമ്മത്തെ പരിപാലിച്ചിരുന്നുവെ
ങ്കിൽ ഐറോപ്പു യുദ്ധത്തിന്റെ കലാശം ഇപ്പോൾ കണ്ടപ്ര
കാരത്തിലല്ലായിരിക്കും. പാർസി നഗരത്തിൽ വെടിമരു
ന്നും തോക്കുകളും യുദ്ധസാമഗ്രികളും ഇല്ലാതെ പാർസി പ്ര

ജകൾ ശത്രുക്കൾക്കു കീഴടങ്ങിയതോർക്കുന്നോറും എന്റെ ഹൃദയം പിളരുന്നു. എന്റെ ധൈര്യം മാത്രം ക്ഷയിച്ചിട്ടില്ലെന്നുള്ളു. എലിബയിൽ താമസിക്കുമ്പോൾ എനിക്കു നിങ്ങളുടെ ക്ഷേമചിന്തയല്ലാതെ മറ്റൊരു വിചാരവും ഉണ്ടായിട്ടില്ല. ഇതാ ഞാൻ എന്റെ ജീവനേയും ദേഹത്തേയും നിങ്ങളുടെ നന്മയ്ക്കായി വീണ്ടും അർപ്പണം ചെയ്യുന്നു. എന്റെ നാഡികളിൽ രക്തം ഒഴുകുന്ന കാലത്തോളം പ്രാൻസ്സാജ്യത്തിനുവേണ്ടപ്പെട്ട നന്മകൾ ചെയ്യാൻ ഞാൻ ഒരുക്കമാണ്. എന്റെ കൂടെ എലിബയിലേക്കു നഗമിക്കുവാൻ അനേകം ജനങ്ങൾ സന്നദ്ധരായിരുന്നുവെങ്കിലും ഞാൻ പ്രാൻസിന്റെ നന്മയെ ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടാണ് അവരെ എലിബയിലേക്കുകൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോകാതിരുന്നത്. നിങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങളോടുകൂടി സിംഹാസനാരൂഢനായ ഞാൻ നിങ്ങളുടെ അഭ്യുദയത്തിനായി പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കടപ്പെട്ടവനാകുന്നു. ഇതരദേശങ്ങൾ അസൂയപ്പെടുത്തക്കുവണ്ണം സ്വാതന്ത്ര്യവും നാഗരീകതയും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പുഷ്ടി പ്രാപിച്ചതു കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരങ്ങൾക്കുള്ളിലാകുന്നു. നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ നീചസ്ഥാനത്തിൽ തള്ളിയിട്ടു പരമ്പരാരാജവംശത്തിലെകരംഗമാണു, ഞാൻ ജനസമ്മതത്തോടുകൂടി കയറിയിരുന്ന സിംഹാസനത്തിൽ ഇപ്പോൾ ആരോഹണം ചെയ്തിട്ടുള്ളത്. അദ്ദേഹത്തിന്നു സ്വാതന്ത്ര്യം നിർവ്വഹിക്കുന്നതിന്നു മാത്രമേ സമയമുള്ളു. തന്നെയും തന്റെ സേവകന്മാരേയും ചാമുക്കാരേയും ഉന്നതസ്ഥിതിയിൽകൊണ്ടുവരണമെന്നല്ലാതെ പൊതുജനക്ഷേമം നിലനിന്നു പോരേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹം അദ്ദേഹത്തിന്നു ലേശമെങ്കിലും ഇല്ല. പ്രഭുക്കുക്കിയിലെ കരംഗത്തിന്നു പ്രജാധിപത്യഭരണത്തിൽ ഇഷ്ടമുണ്ടാകുമോ? പ്രജകളെ! നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യവും സ്വാഭിമാനവും സമൂലം നശിച്ചു കഴിഞ്ഞു. എന്റെ ഏകാന്തവാസത്തിൽ നിങ്ങളുടെ കഷ്ടതകളെപ്പറ്റി ഞാൻ കേട്ടിരിക്കുന്നു. പ്രജാധിപത്യ ഭരണ

ത്തെ നിലനിർത്തുവാൻ സാമത്വമുള്ള പുരുഷനല്ലാതെ പ്രാൻസു സിംഹാസനത്തിന്നു മറ്റാരും അർഹനല്ല. അതുകൊണ്ടു ഞാനും എന്റെ ഭടന്മാരും പ്രജാധിപത്യഭരണപ്രതിഷ്ഠയിൽ നിങ്ങളുടെ കത്താശയെ മാത്രമെ ആഗ്രഹിക്കുന്നുള്ളു.

എന്നു നെപ്പോളിയൻ.

രാജശാസനം.

ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ആശ്ചര്യകരമായ ഒരുണച്ചുരുണ്ടൊക്കുവാൻ മേൽ കാണിച്ച വിളംബരം മതിയായി. ജനങ്ങൾ ആനന്ദഭരിതരായി നെപ്പോളിയനെ വാഴ്ത്തി. സന്തോഷാധികൃത്താൽ അദ്ദേഹത്തെ അഭിനന്ദിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ കാരോ പ്രദേശങ്ങളായി കടന്നു കടവിൽ ലയാൻസ് പട്ടണത്തിൽ എത്തി. ലയാൻസുകാർ ചക്രവർത്തിയെ സന്തോഷപൂർണ്ണരും എതിരേറ്റു. പ്രഭുകുടുംബക്കാർ ലയാൻസിൽ ധാരാളമുണ്ടായിരുന്നു. അവരെല്ലാവരും നെപ്പോളിയന്റെ ആഗമനത്തെക്കണ്ടു ഭയപ്പെട്ടു അടുത്തുള്ള കഗ്രാമങ്ങളിൽ അഭയംപ്രാപിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പാരിസിൽ പ്രവേശിക്കാതെ തടുത്തു നിൽക്കുവാൻ ആർട്ടായിസ്സ് പ്രഭുവിന്റെ ആധിപത്യത്തിൻകീഴിൽ രണ്ടു പട്ടാളങ്ങൾ സജ്ജീകരിക്കപ്പെട്ടു. പ്രഭുവിന്നു പട്ടാളക്കാരെ വിശ്വാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. അവർ നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യത്തിൽ ചേർന്നുവെന്ന് എന്നുള്ള സംശയം ആർട്ടായിസ്സ് പ്രഭുവിനെ അസ്വസ്ഥനാക്കിത്തീർത്തു. ഭടന്മാരുടെ പ്രീതിസമ്പാദിക്കുവാനായി അവർ ധാരാളം മദ്യവും ഫലവർഗ്ഗങ്ങളും പ്രഭു വാങ്ങിക്കൊടുത്തു. ആകണും മദ്യപാനം ചെയ്തശേഷം പട്ടാളക്കാർ നെപ്പോളിയനെ ആണു പുകഴ്ത്തിയതു്. പട്ടാളക്കാരുടെ സമ്പ്രദായം കണ്ടപ്പോൾ “ഇവർ എന്റെ ജീവനാശം വരുത്തും” എന്നു ഭയപ്പെട്ടു ആർട്ടായിസ്സ് പ്രഭു കാടി കളിച്ചു. പട്ടാളക്കാർ നെപ്പോളിയന്റെ ഭടന്മാരോടുകൂടിച്ചേർന്നു. ലയാൻസുകാർ നെപ്പോളിയന്നു കടപ്പെട്ടവരായിരുന്നു. അവരുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെയും സമുദായ

ശ്രേയസ്സിനേയും വേണ്ടുവണ്ണം സംരക്ഷണം ചെയ്യാൻ നെപ്പോളിയൻ മുന്പാരികൾ ഉത്സുകനായിരുന്നുവെന്നു മാത്രമല്ല നഗരാഭിവൃദ്ധിക്കുള്ള പല സ്ഥാപനകൾക്കും അദ്ദേഹം കാണുകയായിരുന്നു. ലയാൻസുകാർ നെപ്പോളിയനെ ശരണം പ്രാപിച്ചു. ബോർബോൺ ഭൂപതി ലയാൻസിലെ പ്രജാധിപത്വഭരണത്തെ വേരോടെ പഠിച്ചെറിഞ്ഞു പ്രഭുക്കുടുംബക്കാരെയും പ്രജാധിപത്വഭരണശത്രുക്കളെയും ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിയമിച്ചിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ അവരെയെല്ലാം ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ നിന്നു നീക്കി ജനസമ്മതനാരായ ആളുകളെ ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ പ്രവേശിപ്പിച്ചു. താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം നെപ്പോളിയൻ ഒരു രാജശാസനം വിളംബരംചെയ്തു:—“പ്രാൻസു രാജ്യത്തിന് എതിരാളികളായി പടയെടുത്ത പ്രഭുവംശക്കാരുടെ പ്രഭുസഭ ഏല്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ആ സഭയിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാർ പ്രഭുക്കളായി കാണപ്പെടുന്നതുകൊണ്ടും, പാരമ്പര്യ രാജാക്കന്മാരുടെ ആധിപത്യം നിലനിൽപ്പാൻ പ്രഭുക്കുടുംബക്കാർ ശ്രമിച്ചു വരുന്നതുകൊണ്ടും, തന്മൂലം പൊതുജനങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യം നശിച്ച് അടിമത്വം അങ്കുരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, സങ്കലിത കക്ഷിക്കാരുടെ യുദ്ധച്ചിലവിനായി പൊതുജനാനുവാദം കൂടാതെ പ്രാൻസു ഭണ്ഡാരത്തിൽ നിന്നു ധനം കൊടുക്കാൻ പ്രഭുസഭ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നതു പ്രാൻസിന്റെ ഉന്മൂലനശത്തിന്നു ഫേതുഭൂതമാകുക കൊണ്ടും, ബോർബോൺവംശക്കാർ രാജപദവി സഹജസിദ്ധമാണെന്നു വിളംബരപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, കഴിഞ്ഞ ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരങ്ങളായി പ്രാൻസുകാരുടെ നിസർഗ്ഗ ശത്രുക്കളായി പോരാടിവന്നവർ പ്രാൻസിന്റെ ബന്ധുക്കളാണെന്നു ബോർബോൺവംശക്കാർ അഭിമാനിക്കുന്നതുകൊണ്ടും, പ്രജാധിപത്വഭരണം എന്നെന്നും നിലനില്ക്കണമെന്നുള്ള വ്രതത്തെ സാംഗോപാംഗമായി അനുഷ്ഠിച്ചുവരുന്ന നാം ബോർബോൺവംശരാജാവിനാൽ ഏല്പെടുത്തപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സകല സ്ഥാപന

ങ്ങളേയും നിയമസഭകളേയും ഇന്നു റദ്ദാക്കിയിരിക്കയാൽ
മേലാൽ പ്രജാധിപത്യഭരണമുടങ്ങുകയെ എല്ലാവരും അനു-
ഷ്ഠിച്ചു കൊള്ളേണമെന്ന് ഇതിനാൽ ആജ്ഞാപിച്ചിരിക്കുന്നു”
പൃഥ്വിയുടെ പലായനം

ഈ രാജശാസനത്തിന്റെ വശീകരണശക്തി അവർണ്ണീ-
യമായിരുന്നു. ജനങ്ങൾക്കെല്ലാം നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പൂ-
ർവ്വാധികം സ്നേഹവും ബഹുമാനവും അർപ്പിച്ചു. അതിനിടയിൽ
ബോർബോൺവംശജനായ പതിനെട്ടാംമുയി പാരിസ്
രക്ഷയ്ക്കായി മാക്ഡോണാർഡിന്റെ ആധിപത്യത്തിൻകീ-
ഴിൽ ഒരു സൈന്യം ഒരുക്കം ചെയ്തു. മാക്ഡോണാർഡ് നെ-
പ്പോളിയന്റെ പടനായകനായി പ്രവൃത്തിചെയ്തവനും നെ-
പ്പോളിയന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി ബോർബോൺവംശരാ-
ജാവിനെ ആശ്രയിച്ചവനും ആയിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്നു നെ-
പ്പോളിയന്റെ നേരെ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ മനസ്സുണ്ടായിരുന്നി-
ല്ല. കർത്തവ്യകർമ്മത്തെ—അതായതു പൃഥ്വിയുടെ ആജ്ഞാനിർ-
്വഹണത്തെ—ചെയ്യാതിരിക്കാനും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. ഇപ്ര-
കാരം മാക്ഡോണാർഡ് ധർമ്മസങ്കടത്തിൽപ്പെട്ടവശായി
ആരോടും ഒന്നും പറയാതെ ദേശാടനത്തിന്നു പുറപ്പെടുകയെ-
ന്നല്ലാതെ അദ്ദേഹത്തിന്നു വേറെ നിവൃത്തിമാറ്റം ഒന്നും തേ-
ന്നിയില്ല മാക്ഡോണാർഡ് ദേശാന്തരം പോയി. അദ്ദേഹ-
ത്തിന്റെ സൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ കൊടിക്കൂട്ടത്തിൻ-
കീഴിൽ വന്നുചേർന്നു അദ്ദേഹത്തിന്റെ പഴയ സേനാധിപ-
തിയായ നേപ്പോൾ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി നെപ്പോളിയനെ
സഹായിപ്പാൻ എത്തി. നെപ്പോളിയൻ ക്വചന്ന സ്ഥലങ്ങളി-
ലെല്ലാം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പക്ഷത്തിൽ ചേർന്നു സഹായിക്കാൻ
ധാരാളം ആളുകളുണ്ടായിരുന്നു. പ്രളയത്തിന്റെ ഭയവും മുഴുവ-
നും ക്ഷയിച്ചുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയനെ കൊലചെയ്യാൻ അ-
വർ പലേ ഉപായങ്ങളും ചിന്തിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദേശ-
സംരക്ഷകന്മാർ അതിശൃഷ്ഠാന്തിയോടുകൂടി അവരുടെ കൃത്യം

നിർമ്മിച്ചുവന്നതുകൊണ്ടു പ്രഭുക്കന്മാരുടെ ഉപായങ്ങളൊന്നും ഫലിക്കാതെ ആയി. ഈ സന്ദർഭത്തിലുംകൂടി നെപ്പോളിയന്റെ വിശാലഹൃദയം സഹജമായ കൗദായ്ജ്ഞെ പ്രദർശിപ്പിക്കാതെ ഇരുന്നില്ല. തന്നെ കൊലചെയ്യാൻ ഉത്സാഹിക്കുന്നവർ ആരാണെങ്കിലും വേണ്ടതില്ല, അവരെ യാതൊരുപ്രകാരത്തിലും ഉപദ്രവിക്കരുതെന്നു നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപതികൾക്കെല്ലാം കല്പനകൊടുത്തു. അദ്ദേഹം ബാണ്ടൻബ്ലൂവിൽ എത്തിയപ്പോൾ പതിനെട്ടാംഘൂയിയുടെ സമരഭീരുത്വം പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടു. ഘൂയിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ചില സ്നേഹിതന്മാരുംകൂടി പാരിസ്സിൽനിന്നു പുറപ്പെട്ട ഫോളണ്ടിൽ അഭയം പ്രാപിച്ചു. “എന്റെ ജീവനെ അപഹരിപ്പാൻ അത്യുത്സാഹം ചെയ്തുവരുന്നതു ബോർബോൺവംശക്കാരാണെങ്കിലുംകൂടി അവരെയൊരുവിധമായ ഉപദ്രവവുംചെയ്തുപോകരുതു. രക്തം ചിതറി സിംഹാസനാരോഹണം ചെയ്യേണമെന്ന് എനിക്ക് ആഗ്രഹമില്ല” എന്നു നെപ്പോളിയൻ പരസ്യമായി പറഞ്ഞിരുന്നുവെങ്കിലും ഘൂയിക്കും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാർക്കും നെപ്പോളിയവാക്യങ്ങളിൽ വിശ്വാസം ജനിച്ചില്ല. ഫോളണ്ടിലെനാടുവാഴി തന്റെ തലസ്ഥാനനഗരിയിൽ ഘൂയിയെ താമസിപ്പിച്ചില്ല. ഘൂയിയും കൂട്ടരും കെൻറിൽ താമസമാക്കി. നെപ്പോളിയൻ പാരിസ് നഗരത്തിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പൊതുജനങ്ങളുടെ സന്തോഷം കരകവിഞ്ഞു. രാജധാനിയുടെ അങ്കണം മുഴുവനും തിരക്കുതന്നെ നെപ്പോളിയൻ വാഹനത്തിൽനിന്നു താഴെ ഇറങ്ങിയ ഉടനെ “നെപ്പോളിയൻ വാഴട്ടെ” എന്നുള്ള ആശംസ നാലുപാടും മററൊലികൊണ്ടു. തരുണിമാർ അണിയണിയായി നിന്നു മംഗളം പാടിക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയനെ എതിരേറ്റു സ്വാഗതം പറഞ്ഞു. പൊണ്ണോയ നിക്ഷേപം പൊടുന്നനവെ കിട്ടിയാൽ ഒരുവൻ എത്ര സന്തോഷമുണ്ടാകുമോ അത്രയും സന്തോഷം നെപ്പോളിയൻ പാരിസിൽ പ്രവേശിച്ചപ്പോൾ പ്രജകളിൽ കാരോരുത്തരും അനുഭവിച്ചു.

ആങ്കോലീമി പ്രഭു.

ആങ്കോലീമിപ്രഭു ഒരു സൈന്യത്തോടുകൂടി ബോർഡോയിൽ നിന്നു ലയാൻസിലേയ്ക്കു യാത്രചെയ്തു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഉത്സാഹം നെപ്പോളിയന്റെ പാർസി പ്രവേശനത്തെ തടസ്സം ചെയ്യേണമെന്നായിരുന്നു. എന്നാൽ ആങ്കോലീമിയുടെ സൈന്യങ്ങൾ നെപ്പോളിയന്റെ ഭടന്മാരോടുകൂടി യോദ്ധ്യ പരസ്പരം ആലിംഗനം ചെയ്തതാണ് ഉണ്ടായത്. ആങ്കോലീമി പ്രഭു തടവുകാരനായി പിടിക്കപ്പെട്ടു. തടവുകാരനെ യാതൊന്നും ഉപദ്രവിക്കാതെ നാട്ടിൽ നിന്നു പുറത്താക്കിയാൽ മതിയെന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സേനാപതിക്കു കല്പനകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ അനുചരന്മാരും രാജ്യഭ്രഷ്ടന്മാരാകയാൽ അവർ പ്രാൻസിൽ കടന്നുചെന്നതു നിയമവിരോധമാണെന്നും നിയമലംഘനം ചെയ്തുകൂട്ടരെ ആക്കും കൊല്ലാമെന്നും പതിനെട്ടാം ലൂയി വിയന്നാ ഉടമ്പടിയനുസരിച്ച് ഒരു ശാസനം പുറപ്പെടുവിച്ചു. ആ ശാസനത്തെ നെപ്പോളിയൻ തുണവൽ ഗണ്യമാക്കിയതേയുള്ളൂ. ശത്രുക്കളുടെ കുടിലകൃത്യങ്ങളെ അഗണ്യമാക്കുന്നതും അവർക്കു മാപ്പുകൊടുക്കുന്നതും നെപ്പോളിയന്റെ സഹജ സ്വഭാവമായിരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ എല്ബെയിൽ നിന്നു പാർസിലേക്കു പുനഃപ്രവേശനം ചെയ്തതു നിയമവിരോധമാണെന്നു പൊതുജനങ്ങളാലും ധരിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പുനരാഗമനം ജയസൃചകമായ ഒരു ആഘോഷമാണെന്നുകൂടി അവർ സങ്കല്പിച്ചു. ഫാർട്ടിൻസും അവളുടെ മക്കളും നെപ്പോളിയനെക്കണ്ടു കശലപ്രശ്നം ചെയ്തു. കാലൈൻകോർട്ടു പ്രഭുവും അദ്ദേഹത്തിന്നു മുഖംകാട്ടി വന്ദിച്ചു.

മുറദിന്റെ മരണം.

ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോഴാണു മുറദ് രാജദ്രോഹകാരത്തിനായി തൂക്കിക്കൊല്ലപ്പെട്ടത്. നെപ്പോളിയന്റെ സഹോദരിയായ കരോളൈന്റെ ഭർത്താവായിരുന്നു മുറദ്. അദ്ദേഹം

ത്തെ നെപ്പിൾസ് രാജ്യാധിപതിയായി നെപ്പോളിയൻ വാഴിച്ചു. നെപ്പിൾസ് രാജ്യാധിപത്വം തന്നിട്ടു ശാശ്വതമായി ലഭിക്കുമോ ഇല്ലയോ എന്നു മുൻ ശങ്കിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുമ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷുകാർ മുൻനിന്നു ഇളക്കിമറിച്ച് അദ്ദേഹത്തെക്കൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ പടയെടുപ്പിച്ചു. പാരിസ് നഗരം ശത്രുക്കളുടെ അധീനത്തിൽപ്പെട്ടു നെപ്പോളിയൻ എഖ്ബയിലേയ്ക്കു പോകേണ്ടി വന്നപ്പോൾ മാത്രമേ മുൻനിന്നു തന്റെ വിശ്വാസവഞ്ചനയുടെ പരിണാമം അറിയാറായുള്ളു. വല്ല ദിക്കിലും ചെന്നൊളിച്ചു രക്ഷപ്രാപിക്കാമെന്നു കരുതി മുൻ ഒരു പടകിൽ കയറി പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാളെ ശത്രുക്കൾ പിടിച്ചുകെട്ടി തൂക്കമരത്തിൽ കയറ്റി. മരിക്കും മുമ്പെ മുൻ തന്റെ കുറുക്കളെ മുഴുവനും സമ്മതിച്ചു. തന്റെ പശ്ചാത്താപത്തെ രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് അദ്ദേഹം ഭാര്യയ്ക്കു ഒരു കത്തയച്ചു. കത്തുകിട്ടിയപ്പോൾ കരോളൈൻ വളരെ വ്യസനിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ മുൻനിന്നു മാപ്പുകൊടുക്കുകയും സഹോദരിയുടെ വ്യസനത്തിൽ പങ്കു കൊള്ളുകയും ചെയ്തു.

അദ്ധ്യായം 15.

വാട്ടർലൂ യുദ്ധം.

നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തി.

നെപ്പോളിയൻ പാരിസ് നഗരത്തിൽ പുനഃപ്രവേശനം ചെയ്തത് ഏറെയും ശാന്തതയോടുകൂടിയിരുന്നു. പുനഃപ്രവേശനത്തെ തടസ്സംചെയ്ത കൂട്ടരുടെ സാഹസങ്ങളൊന്നും ഫലിച്ചില്ല. ഒരു തുള്ളി രക്തമെങ്കിലും ചിതറാതെ തന്നെയാണ് നെപ്പോളിയൻ പാരിസിൽ പ്രവേശിച്ചത്. പൊതുജന

ങ്ങളുടെ നിഷ്കളങ്കമായ സഹായം ലഭിക്കുകയാൽ അദ്ദേഹം കരുതിയിരുന്നിടത്തോളം ദുഃഖം കൂടാതെ തന്നെ പാർസി കൈവശപ്പെടുത്തി. കൈവശപ്പെടുത്തിയ നഗരത്തെ പരിപാലിക്കേണ്ടതുകൊണ്ട് മേലാൽ യുദ്ധംകൂടാതെ കഴികയില്ലെന്നുള്ള ബോധം അദ്ദേഹത്തിനുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിലും യുദ്ധംകൂടാതെ കഴിക്കുകതന്നെയാണു വേണ്ടത് എന്ന് അദ്ദേഹം മനസ്സാ പ്രതിജ്ഞചെയ്തു. അത്രമാത്രമല്ല. പ്രാൻസുകാർ യുദ്ധംചെയ്തു മടുത്തിരിക്കുകയാണ്. സങ്കലിതകക്ഷികളുടെ സൈന്യം ശുഷ്കാന്തിയോടുകൂടി പ്രാൻസുരാജ്യത്തിനുചുറ്റും നില്ക്കുകയാണ്. നെപ്പോളിയന്റെ ഭടന്മാരിൽ ഏതാനും ചിലർ മരിച്ചിട്ടും ഏതാനുംചിലർ പട്ടാളത്തിൽനിന്നു പിരിഞ്ഞിട്ടും അവരുടെ സംഖ്യ ക്രമേണ കുറഞ്ഞു വന്നു. സമരപ്രിയനെന്നു നെപ്പോളിയന് ഒരു അപവാദവും ഉണ്ട്. ഇതെല്ലാം ആലോചിച്ചുനോക്കിയപ്പോൾ തച്ഛാലം പാർസി നഗരഭരണരീതികളെ കനം ഇളക്കേണ്ടെന്നതന്നെ നെപ്പോളിയൻ തീർച്ചയാക്കി. ഉടനാടുകളിലുള്ള നിയമങ്ങളേയും ചട്ടങ്ങളേയും ഉടച്ചുവാക്കാൻ മാത്രമേ അദ്ദേഹം യത്നിച്ചുള്ളൂ. പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ക്ഷേമവും അഭിവൃദ്ധിയും വിളയിക്കുവാൻ പിതാവിനെ പ്രേരിപ്പിക്കണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തന്റെ പത്നിക്കു പത്രം എഴുതി അയച്ചു. 1799-ാമണ്ടിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻസ് രാജാധിപതിയായി നിയമിക്കപ്പെട്ടശേഷം അദ്ദേഹം രാജ്യനന്മയ്ക്കായി കാരോ ഘട്ടങ്ങളിൽ അവതരിപ്പിച്ചു നടപ്പാക്കിയിട്ടുള്ളതും പതിനെട്ടാംവയസ്സിലെ പിന്നീട് റദ്ദാക്കിയതും ആയ സ്ഥാപനങ്ങളും ചട്ടങ്ങളും, നെപ്പോളിയനാൽ ഉജ്ജീവിപ്പിക്കപ്പെട്ടു. 1802-ാമണ്ടിൽ നെപ്പോളിയൻ പ്രാൻസിലെ ശാശ്വതാധിപതിയായി പൊതുജനങ്ങളാൽ തിരഞ്ഞെടുക്കപ്പെട്ടു. 1804-ൽ അദ്ദേഹത്തിനു ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ സന്തതികളും പാരമ്പര്യമായി ആ സ്ഥാനം കൈക്കൊള്ളേണമെന്നു തീർച്ചയാക്കി. നാല്പതുലക്ഷം ജന

ങ്ങളുടെ മനഃപൂർവ്വമായ അനുമതിയോടുകൂടിയിരുന്നു നെപ്പോളിയനു ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം നൽകപ്പെട്ടത് എന്നറിയുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തെ ജനങ്ങൾ എത്രമാത്രം സ്നേഹിച്ചിരുന്നുവെന്നു ഊഹിക്കാമല്ലോ.

സങ്കലിതരുടെ ഉടമ്പടി

സങ്കലിതകുക്ഷിക്കാർ നെപ്പോളിയന്റെ ഉൽഗതിയെ തടയുവാൻ പരിശ്രമങ്ങൾ ചെയ്യാതിരുന്നില്ല. അവർ വിയന്നയിൽ ഒരു മഹാസഭയ്ക്കുടി. പ്രാൻസ്, സാക്സണി, പോളണ്ട്, ഇറ്റലി എന്നീ രാജ്യങ്ങളെ സങ്കലിതകുക്ഷിക്കാർ തമ്മിൽ പങ്കിട്ടെടുക്കുവാൻ ആലോചന നടത്തി. ഈ സഭയും ആലോചനയും നടന്നതു നെപ്പോളിയൻ എല്ബ്ബയിൽനിന്നു പാരിസിയിലേയ്ക്കു പുറപ്പെടുന്നതിന്നു മുമ്പായിരുന്നു. രാജ്യങ്ങളെ പങ്കിടുന്ന കാര്യത്തിൽ ബലമായ വാഗ്വാദങ്ങൾ നടന്നു. സങ്കലിതകുക്ഷിക്കാർക്കു ടാളിറാണ്ട് ഒരു വിരുന്നു കഴിക്കാൻ വട്ടംകൂട്ടിക്കൊണ്ടിരുന്നപ്പോഴായിരുന്നു നെപ്പോളിയൻ എൽബ്ബയിൽനിന്നു പ്രാൻസിയിലേക്കു കടന്നിട്ടുള്ള വർത്തമാനം സങ്കലിതകുക്ഷിക്കാർ അറിഞ്ഞുവശായത്. ഈ വർത്തമാനം കേട്ടപ്പോൾ സങ്കലിതന്മാരിൽ കാരോരുത്തരും ഇടിവെട്ടിയ മരം പോലെ സ്തബ്ധരായി നിന്നു. ടാളിറാണ്ട് ബോർബോൺവംശക്കാർക്കു കൂലമായി പലതും സംസാരിച്ചു. ഒടുവിൽ “നെപ്പോളിയനെ പ്രാൻസിൽനിന്നു ആട്ടിപ്പായിച്ചു കാരാഗൃഹത്തിൽ താമസിപ്പിക്കണം” എന്ന് എല്ലാവരും ഐക്യകണ്ഠേന തീർച്ചയാക്കി. ഉടമ്പടി എഴുതി ഒപ്പിട്ടു. നെപ്പോളിയനെ ആട്ടിയോടിക്കാൻ മതിയായ സൈന്യം ഒരുക്കപ്പെട്ടു. ആസ്ട്രിയ 3½ ലക്ഷം ഭടന്മാരേയും ഇംഗ്ലണ്ടും പ്രുഷ്യയും കൂടി 2½ ലക്ഷം ഭടന്മാരേയും റഷ്യ 2 ലക്ഷം ഭടന്മാരേയും യുദ്ധക്കളത്തിലേയ്ക്കു യയ്ക്കാമെന്നു കയ്യേറ്റു. നെപ്പോളിയന്റെ അധഃപതനം നിറവേറുവാൻവേണ്ടി ഇംഗ്ലാണ്ട് ഏറെക്കുറെ 275 കോടി പ്രാങ്കനാണ്യം ചിലവുചെഴ്ത്തിട്ടുണ്ട്. നാവികസൈന്യ

ചിലവിനായി 45 കോടി നാണ്യവും കരസൈന്യചിലവിനായി 69½ കോടി നാണ്യവും കൈക്കൂലിച്ചിലവിനായി 27½ കോടി നാണ്യവും ലോഭകൂടാതെ ഇംഗ്ലണ്ടു ചിലവുചെയ്ത യഥാർത്ഥത്തിൽ ലോഭിക്കാൻ അവകാശമില്ല! ഭാരതഭൂമിയിൽ നിന്നു വാർഷ്വർഫോഴ്സിംഗസ് തുടങ്ങിയ വൈസറായിമാർ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തുകപ്പടിയിായി അയച്ചുകൊടുക്കുന്ന പണത്തിന്നു ഒരു ചിലവുവേണ്ടേ!!

ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയും പുത്രിയും

നെപ്പോളിയന്റെ സമാധാനനേട്ടയും സങ്കലിതരുടെ സമരേച്ഛയും തമ്മിൽ കൂട്ടിമുട്ടേണ്ട ഘട്ടം സമീപിച്ചുതുടങ്ങി. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ശപതൂരനെ പ്രേരണചെയ്യാൻ ഭാര്യയ്ക്കയച്ച പത്രം ശപതൂരന്റെ കൈവശമാണ് എത്തിച്ചേർന്നത്. പത്രവാഹകൻ മേഡിയാലൂസിയുടെ കൈവശം എഴുത്തു കൊടുത്തില്ല. ആസ്രിയാഭൂപതി തന്റെ മകൾക്കു പത്രം കാണിച്ചില്ലെന്നു മാത്രമല്ല അവളെ കെട്ടും കാവലുമായി പാപ്പിക്കുകയുംകൂടി ചെയ്തു. സന്താനവാത്സല്യത്തിന്റെ മഹിമ എന്നേ പറയാനുള്ളൂ. “വല്ലവിധത്തിലും നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ഭാര്യയെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടു പോയ്ക്കൂടും” എന്നുള്ള ഭീതി ആസ്രിയാചക്രവർത്തിയെ നന്നെ ശല്യപ്പെടുത്തി. പിതാവിന്റെ ക്രോധം മകളെ തടവിൽ പാപ്പിച്ചുതുകൊണ്ടു ശമിച്ചില്ല. പെരുമകൊണ്ടു തടവല്ലെങ്കിലും ഫലംകൊണ്ടു തടവുതന്നെ. നെപ്പോളിയൻ അനേകം വെപ്പാട്ടികളെ വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കയാണെന്നും, മേഡിയാലൂസിയുടെ വിചാരംതന്നെ ആ സ്രീലമ്പടന്നില്ലെന്നും ആസ്രിയാചക്രവർത്തി തന്റെ മകളെ ധരിപ്പിച്ചു. ഹാകഷ്ടം! പൈശാചികമായ സന്താനവാത്സല്യം!! സമാധാനേച്ഛയായ നെപ്പോളിയൻജോസഫിനെയും ഹാർട്ടൻസിയെയും സങ്കലിതരുടെ അടുക്കെ പറഞ്ഞയച്ചു സമാധാനം ഉണ്ടാക്കുവാൻ യത്നിച്ചു സങ്കലിതരുടെ മർദ്ദമുഷ്ടിക്ക് ഇളക്കം തട്ടിയില്ല. “നെപ്പോളിയൻ ബാണ്ടൻബ്’ളു ഉടമ്പടിയിലെ ഉ

ലുംചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതെന്നും ഒരുവിധം ശമിച്ചതായ സമരത്തെ വീണ്ടും അദ്ദേഹം ആവർത്തിക്കുന്നതെന്നും സങ്കലിതർ വിളംബരപ്പെടുത്തി. ആ വിളംബരത്തിന്നു മറുപടിയായി നെപ്പോളിയൻ താഴേക്കാണിച്ച പ്രതിവിളംബരം തയ്യാറാക്കി പ്രചാരപ്പെടുത്തി.

നെപ്പോളിയന്റെ പ്രതിവിളംബരം.

സങ്കലിതർ തന്റെ പേരിൽ ആരോപിച്ച കുറ്റം സാധുവല്ലെന്നു തെളിയിക്കാൻ നെപ്പോളിയൻ എട്ടു സംഗതികളെയാണ് ചൂണ്ടിക്കാണിച്ചത്.

1. ചക്രവർത്തിനി മേരിയാലൂസി തന്റെ പുത്രനോടുകൂടി എല്ബയിൽ എന്റെയടുത്തെത്താൻ അർഹമായിരുന്നെങ്കിലും സങ്കലിതർ അവളുടെ യാത്രയെ തടസ്സമാക്കി.

2. ഞാനും എന്റെ കുടുംബക്കാരും അലട്ടുകൂടാതെ രക്ഷിക്കപ്പെടുമെന്നായിരുന്നു ഉടമ്പടി. ഉടമ്പടിക്കു വിരോധമായി എന്നേയും എന്റെ കുടുംബക്കാരേയും യമലോകത്തേക്കു പറഞ്ഞയക്കുവാൻ പല പരിശ്രമങ്ങളും ഉണ്ടായിട്ടുണ്ട്.

3. പാർലാമെന്ററി മതലായ പ്രദേശങ്ങൾ മേരിയർ ലൂസിക്കു വിട്ടുകൊടുക്കപ്പെടും എന്നാണ് ഉടമ്പടിയിലെ നിശ്ചയം. ഇതുവരെ ആ പ്രദേശങ്ങൾ ചക്രവർത്തിനിക്കു വിട്ടുകൊടുത്തിട്ടില്ല.

4. പ്രാൻസതൃത്തിക്കുപുറമെ ഒരു പ്രദേശം യുദ്ധം കൊടുക്കാമെന്നു കരാറുചെയ്തിട്ടുള്ളപ്രകാരം കൊടുത്തിട്ടില്ല.

5. എന്റെ ഭടന്മാർക്കു ശമ്പളവും അടുത്തുണ്ടാകും കൊടുത്തു പിരിയണമെന്നാണ് ഉടമ്പടി. ഭടന്മാർക്കു ഒരു കാശു പോലും കൊടുക്കാതെ അവരെ പിരിച്ചുയർത്തിയെന്നു.

6. എന്റെ സ്ഥാപനങ്ങളെല്ലാം ഉടമ്പടിപ്രകാരം പ്രാൻസതൃത്തേക്കു ചേരേണ്ടതായിരുന്നു. എന്നാൽ സങ്കലിതർ ആ സ്ഥാപനങ്ങളെ പിരിച്ചുയർത്തുകയാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.

7. എന്റെ ചിലവിന്നായി ബോർബോൺരാജാവ് തരാനേരിട്ടുള്ള സംഖ്യ ഇതുവരെ തന്നിട്ടില്ല.

8. ഞാൻ കുടുംബങ്ങളോടുകൂടി എല്ബയിൽ താമസിക്കാമെന്നാണു സമ്മതിച്ചിട്ടുള്ളത്. ഇപ്പോൾ എന്നെ സെൻറ് ഫെലനയിലേക്കു മാറിത്താമസിപ്പിക്കണം എന്നു തീർപ്പായിട്ടുണ്ട്.

വാട്ടർലൂ യുദ്ധം

ഈ പ്രതിവിളംബരത്തിൽ അടങ്ങിയ എട്ടു സംഗതികളും നെപ്പോളിയന്റെ വാസ്തവാവസ്ഥയെ വിശദമായി തെളിയിച്ചു. ജനങ്ങൾക്ക് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നേരെയുള്ള പ്രീതി ബഹുമാനങ്ങൾ ദിഗ്വിപ്രതിഭിമുഖമായി. പൊതുജനങ്ങളുടെ സഹായസഹകരണങ്ങൾ നെപ്പോളിയനെ അജയ്യനാക്കിത്തീർക്കുമെന്നുള്ള സംശയം സങ്കലിതപ്പെട്ടതായില്ല. അവർ യുദ്ധം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങിക്കൊണ്ടുതന്നെ ഇരുന്നു. നെപ്പോളിയൻ 2½ ലക്ഷം ഭടന്മാരെ ചേർത്തു സൈന്യം ഒരുക്കി. ഇംഗ്ലീഷ് സേനാധിപതിയായ വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഷ്യൻ സേനാധിപതിയായ ബ്ലൂച്ചർ ബ്രസ്സൽസ് നഗരത്തിനുസമീപം പാളയം അടിച്ചു. ആസ്രിയൻ സേനാധിപതി റൈൻ നദീതീരത്തിലും സ്ഥിതിചെയ്തു. റഷ്യൻ സൈന്യങ്ങൾ അതിവേഗത്തിൽ വരുന്നുണ്ട്. സങ്കലിതരോടു യുദ്ധം ചെയ്തേ കഴിയൂ എന്നായപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ബെൽജിയത്തിനുനേരെപുറപ്പെട്ടു. വെല്ലിംഗ്ടന്റെ സൈന്യവും ബ്ലൂച്ചറുടെ സൈന്യവും കൂടിച്ചേരാതെ കഴിക്കണം എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ ആലോചന. ആ രണ്ടു സൈന്യങ്ങളുടെ ചേർച്ചയെ തടക്കാൻ നേ എന്ന സേനാധിപതിയെ നെപ്പോളിയൻ ശട്ടംകെട്ടി. നേ തന്റെ സൈന്യങ്ങളോടുകൂടി ക്വാട്ടർ ബ്രാസ്സിൽ എത്തി ആ സ്ഥലത്തെ കൈവശപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയൻ വെല്ലിംഗ്ടനെ പിൻതിരിയിച്ചു. ബ്ലൂച്ചർ ഒന്നരണ്ടുതവണ പരാജിതനായി. തന്നിട്ടു ജയം സിദ്ധിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ള അഹങ്കാരം നിമി

ത്തം നേ അജാഗ്രത കാണിച്ചു. ആ തഞ്ചം നോക്കി ബ്ലീച്ചർ തന്റെ സൈന്യത്തെ വെല്ലിംഗ്ടന്റെ സൈന്യത്തോടു കൂട്ടിച്ചേർത്തു. ഈ സംഭവത്തിനു കാരണം നേയുടെ അജാഗ്രതയാണെന്നു നെപ്പോളിയൻ മനസ്സിലാക്കാതിരുന്നില്ല. സങ്കലിതസൈന്യം എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും വലിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. നെപ്പോളിയന്റെ സൈന്യം എണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും കുറഞ്ഞുകൊണ്ടിരുന്നു. വാട്ടർലൂയുദ്ധത്തിൽ നെപ്പോളിയൻ പരാജിതനായി. അദ്ദേഹം മനസ്സാപത്തോടുകൂടി പാരിസിയിലേക്കു തിരിച്ചു. രാജധാനിയിൽ എത്തിയ ഉടനെ അദ്ദേഹം തന്റെ അറയിൽ കടന്നു വിവശതയോടുകൂടി കട്ടിലിനേൽ ഇരുന്നു. കറേനേരം ആലോചിച്ചശേഷം ആലോചനസഭ വിളിച്ചുകൂട്ടുവാൻ തീർച്ചയാക്കി.

സ്ഥാനത്യാഗം

സഭ കൂടിയപ്പോൾ സഭാംഗങ്ങൾ പല അഭിപ്രായക്കാരാണെന്നു നെപ്പോളിയനു ദൃഢാന്തമായി. പ്രജാധിപത്യഭരണവും പ്രഭുക്കളും തമ്മിൽ ഭിന്നിച്ചു. പ്രജാധിപത്യഭരണണമുൾക്കള്ളിൽതന്നെ ചിലരുടെ അഭിപ്രായം നെപ്പോളിയനു വിരോധമായിട്ടായിരുന്നു. “വെല്ലിംഗ്ടന്റെയും ബ്ലീച്ചർക്കുടേയും സൈന്യങ്ങൾ പാരിസിൽ പ്രവേശിക്കാൻ ഇനിയും എങ്കദേശം എട്ടുദിവസം വേണ്ടിവരും. അതിന്നുമുമ്പ് അവരെ തടുത്തുനിർത്താനുള്ള സൈന്യം ശേഖരിക്കണം” എന്നു നെപ്പോളിയൻ പറഞ്ഞു. ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ സർവ്വസംരക്ഷാധികാരങ്ങളും ആ അധികാരങ്ങളെ നിർവ്വഹിക്കാനുള്ള മൗളങ്ങളും ചക്രവർത്തിയിൽ ശാശ്വതമായി കടിയിരിക്കണമെന്ന് ഒരു പ്രമേയം കൊണ്ടുവരപ്പെട്ടു. ആ പ്രമേയത്തെ സഭാംഗങ്ങളിൽ ഭൂരിപക്ഷക്കാരും അംഗീകരിച്ചില്ല. സഭാംഗങ്ങളിൽ ഒരുവനായ പോഷി എന്നാൾ രഹസ്യമായി വെല്ലിംഗ്ടൻ പ്രഭുവുമായി എഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരുന്നു. അദ്ദേഹം സഭാംഗങ്ങളെ നെപ്പോളിയനു വിരോധമായി പ്രേരിപ്പിച്ചു. “നെപ്പോളിയൻ തന്റെ ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്തെ വിട്ടൊ

ഴിഞ്ഞുപോകേണമെന്നാണു ഭൂരിപക്ഷാഭിപ്രായം” എന്നു റെ ക്കനാൾട്ട് സ്പഷ്ടമായി പറഞ്ഞു. “ജനങ്ങൾ ചക്രവർത്തിയോടു കൂടിയോജിച്ചു രാജ്യസംരക്ഷണമാർഗ്ഗങ്ങൾ നേടാത്തപക്ഷം ആ കാര്യങ്ങളെ മുഴുവനും ചക്രവർത്തി വല്ലപ്രകാരത്തിലും നിർവ്വഹിക്കുന്നതായിരിക്കും” എന്നു ഗൗരവത്തോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ സഭാംഗങ്ങളെ അറിയിച്ചു. എന്തായാലും വേണ്ടില്ല, സഭാംഗങ്ങളുടെ ഐകരൂപ്യമായ ഒരു തീർപ്പുണ്ടായില്ലെന്നു പറയേണ്ട. സഭാംഗങ്ങളിൽ അധികംപേർ ചെറുപ്പക്കാരും സ്വാഭാവികമായിരുന്നെങ്കിലും രാജ്യതന്ത്രങ്ങൾ ഒന്നും അറിയാത്തവരും ആയിരുന്നു. സഭാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിസ്ഥാനം വിട്ടൊഴിയേണമെന്നായിരുന്നു വെങ്കിലും പൊതുജനങ്ങളുടെ ഇഷ്ടം അപ്രകാരമായിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയൻ ചക്രവർത്തിയായി വാണവെങ്കിലേ അവർക്കു തൃപ്തിയുള്ളൂ. അദ്ദേഹത്തിനുവേണ്ടി പ്രാണത്യാഗംചെയ്യാൻ പോലും അവർ സന്നദ്ധരായിരുന്നു. അദ്ദേഹം ഒരു വാക്കു ചിലവഴിച്ചുവെങ്കിൽ സഭാംഗങ്ങളെ മുഴുവനും കഴുത്തുപിടിച്ചു തള്ളി പുറത്താക്കുവാൻ പൊതുജനങ്ങൾ സന്നദ്ധന്മാരാണ്. ആ ഭ്രാന്താകലഹത്തെ ഭയപ്പെട്ട നെപ്പോളിയൻ പിൻവാങ്ങി. “എന്റെ ചക്രവർത്തിപദവിയേക്കാൾ എനിക്കു പ്രിയം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ഉൽഗതിയാകുന്നു. ഫ്രാൻസുനാട്ടുകാരുടെ രക്തം ചിതറുന്നതിൽ എനിക്കു പ്രിയമില്ല. ഞാൻ സിംഹാസനത്യാഗം ചെയ്യുന്നപക്ഷം ഫ്രാൻസിൽ സമാധാനവും സ്വാതന്ത്ര്യവും ഉണ്ടാകുമെങ്കിൽ സർവ്വസ്വത്തേയും ത്യാഗം ചെയ്യാൻ എനിക്കു മടിയില്ല” എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയൻ സ്ഥാനത്യാഗംചെയ്യാൻ സമ്മതിച്ചു. ഇങ്ങിനെ യിരികെ നേ സേനാധിപതിയും കൂട്ടരും പാരീസിൽ എത്തി. സഭാംഗങ്ങളുടെ ആലോചനക്കുറവ്നേയും നെപ്പോളിയന്റെ തല്ക്കാലസ്ഥിതിയേയും കാത്ത് അവർ കണ്ണീർപാർത്തു. “സ്പേയിതന്മാരെ! ഞാൻ ഏകാകിയായി നിർവ്വഹിക്കത്തക്ക കാര്യം

ങ്ങൾ കുന്നത്തന്നെ ഇല്ല. ശത്രുക്കളെ തടുത്തുനിർത്താനും പോരാടി ജയഭേരി മുഴക്കുവാനും സാധ്യമല്ല. സഭാംഗങ്ങളുടെ അഭിപ്രായം മറെറായപ്രകാരത്തിലാണു കാണപ്പെടുന്നത്. യാതൊരു സഭാംഗങ്ങൾ അവരുടെ രാജ്യക്ഷേമത്തിനായി സ്വാതന്ത്ര്യപരിത്യാഗം ചെയ്തു പ്രവർത്തിക്കേണമോ അവർ സ്വരാജ്യോധോഗതിക്കു കച്ചകെട്ടിപ്പുറപ്പെടുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ഞാനാണു രാജ്യക്ഷേമത്തിനു തടസ്ഥമായിരിക്കുന്നത് എന്നു ചില സഭാംഗങ്ങൾ പറയുന്നു. അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ഞാൻ എന്റെ സർവ്വ അധികാരങ്ങളേയും ത്യാഗം ചെയ്യാൻ ഒരുങ്ങിക്കഴിഞ്ഞു. ഏതായാലും ആഭ്യന്തരകലഹംകൂടാതെ കഴിക്കുകയേ വേണ്ടൂ” എന്നു നെപ്പോളിയൻ സേനാധിപതിയോടു പറഞ്ഞു.

നെപ്പോളിയന്റെ ലഘുപത്രിക.

ചക്രവർത്തിസ്ഥാനത്യാഗരഹിന്റെ പൂർവ്വാംഗമായി നെപ്പോളിയൻ പൊതുജനങ്ങൾക്കു് ഒരു ലഘുപത്രിക അയച്ചുകൊടുത്തു. ആ ലഘുപത്രികയെ താഴെചേർക്കുന്നു.

“മാന്യജനങ്ങളേ!

നമ്മുടെ രാജ്യസംരക്ഷണത്തിനായി യുദ്ധം ആരംഭിക്കേണ്ടിവരുന്നപക്ഷം നാട്ടുകാർ അതിന്നു് അനുകൂലിക്കുമെന്നായിരുന്നു എന്റെ വിശ്വാസം. യുദ്ധത്തിൽ നാം ജയംപ്രാപിക്കുമെന്നുള്ള ദൃഢബോധ്യം നമുക്കുണ്ടു്. സങ്കലിതരുടെ വിജയംവരത്തെ വിലവെക്കാതെ ഞാൻ യുദ്ധത്തിന്നു പുറപ്പെട്ടു. എന്നാൽ കാലഗതി നേരെ വിപരീതമായിട്ടാണു്. എന്റെ ദേഹത്തെ ഞാൻ ശത്രുക്കൾക്കായി ത്യാഗം ചെയ്തുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ശത്രുക്കൾ എന്നെ പഴിച്ചുകൊള്ളട്ടെ. നിങ്ങളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തെ സംരക്ഷിച്ചാൽ മതിയായിരുന്നു. എന്റെ രാജ്യഭരണം ഈ ദിവസത്തോടുകൂടി അവസാനിച്ചു. ദ്വിതീയ നെപ്പോളിയൻ എന്ന നാമധേയത്തോടുകൂടി ഞാൻ എന്റെ പുത്രനെ പ്രാൻസു ചക്രവർത്തിയായി അവരോധിക്കുന്നു. ഇ

പ്പോഴുള്ള ആലോചനസഭയ്ക്കു മറ്റൊരുത്തനെ ചക്രവർത്തിയാ
യി നിയമിക്കാവുന്നതാണ്. എന്റെ പുത്രനെ ചക്രവർത്തിയാ
യി വാഴിക്കേണമെന്നു പുത്രവാത്സല്യം മേതുവാൽ ഞാൻ പ്രാ
ർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു. രാജ്യക്ഷേമത്തെ മുൻനിർത്തി നാമെല്ലാവരും
മത്സരമെന്നിയെ ഏകയോഗക്ഷേമമായി വർത്തിക്കുകത
ന്നെ.” ഈ പത്രിക വായിച്ചവരെല്ലാം നെപ്പോളിയന്റെ
ധർമ്മബുദ്ധിയേയും രാജ്യസ്നേഹത്തെയും ചിന്തിച്ചു സന്തോഷി
ച്ചു. സൽഗുണപരിപൂർണ്ണനായ അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്ഥാനത്യാ
ഗത്തെ കാത്തു വൃസന്നിച്ചു.

നെപ്പോളിയന്റെ ഇംഗ്ലണ്ടുയാത്ര.

നെപ്പോളിയൻ സിംഹാസനം വിട്ടൊഴിഞ്ഞു എല്ലെ
സി എന്ന ദിക്കിൽ ഒരു സാമാന്യനെപ്പോലെ എത്തിച്ചേന്നു.
അവിടെ അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു വന്ദിപ്പാൻ ബഹുജനങ്ങൾ സ
ന്നിധിതരായി. അദ്ദേഹം സിംഹാസനം വിട്ടൊഴിഞ്ഞ മാത്ര
യിൽ ഫ്രാൻസുരാജ്യകയ്യാധിപതിയായി പോഷി എന്നാൾ
നിയമിക്കപ്പെട്ടു. ഇദ്ദേഹമായിരുന്നു വെല്ലിംഗ്ടൺപ്രഭുവുമായി
ഏഴുത്തുകത്തുകൾ നടത്തിയിരുന്നത്. ഇദ്ദേഹം സ്വരാജ്യക്ഷേ
മകാംക്ഷിയാണെന്നു ഫ്രാൻസുകാർ ധരിച്ചുപോയത് അതൃപ്
തരെന്നു. അവരുടെ ഹൃസ്വബുദ്ധിയെ ഈ സംഭവം ദൃഢ
പ്പെടുത്തുന്നു. സിംഹാസനപരിത്യാഗം ചെയ്ത ശേഷവും നെ
പ്പോളിയന്റെ നേരെ ജനങ്ങൾക്കുള്ള ബഹുമാനത്തിനും പ്രീ
തിക്കും വാട്ടംതട്ടിയില്ല. അദ്ദേഹത്തെ കണ്ടു വന്ദിക്കാനായിട്ടും
ബഹുമാനിക്കാനായിട്ടും കൃതജ്ഞത പ്രദർശിപ്പിക്കാനായിട്ടും
ജനങ്ങൾ തുടരത്തുടരെ വന്നുപൊയ്ക്കാണ്ടിരുന്നു. ഇതു കണ്ടു
പ്പോൾ പോഷിയുടെ അസൂയ വർദ്ധിച്ചു. എല്ലെസിയിൽനി
ന്നു നെപ്പോളിയനെ തൽക്ഷണം പാഞ്ഞയക്കേണമെന്നു
പോഷി തീരുമാനിച്ചു. ജനങ്ങളുടെ പോക്കുവരവു നിലയ്ക്കുന്നി
ല്ലെന്നു കണ്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ മാൽമൈസൻ എന്ന
ദിക്കിലുള്ള തന്റെ ബങ്കളാവിൽ പോയി താമസിക്കുവാൻ

തിച്ചുയാക്കി. ഈ ബങ്കളാവിൽ അദ്ദേഹം അനേകകാലം ജോസഫൈനോടുകൂടി സൈപരജീവിതം നയിച്ചിരുന്നു. ജോസഫൈന്റെ മരണത്തിനു കാരണം താനാണെന്നോർത്തു നെപ്പോളിയൻ ദുഃഖിച്ചു. ഫാർട്ടൻസിയും നെപ്പോളിയന്റെ കൂടെത്തന്നെ താമസിച്ചു. കാലൈൻകോർട്ടപ്രള നെപ്പോളിയനെ കൂടക്കൂടെ സന്ദർശിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. “പോഷിയെ സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ. സ്വാത്മസന്മൃത്തിക്കാരി അയർ മരണത്തെയും സ്വാരാജ്യക്ഷേമത്തെയും വിലയ്ക്കു വിരുകുളയും സൂക്ഷിച്ചുകൊൾവിൻ” എന്നു നെപ്പോളിയൻ കാലൈൻകോർട്ടപ്രളയെ താക്കീതുചെയ്തു. പോഷി പതിനെട്ടാംപുയിയുടെ സ്നേഹിതനും രാജകീയരഹസ്യങ്ങളെ സർവ്വദാ പൃയിക്കു് അറിവുകൊടുക്കുന്ന ആളും ആയിരുന്നു. പുയിയെ പാരിസ് നഗരത്തിലേക്കു പോഷി ക്ഷണിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഫ്രാൻസതൃത്തിക്കുള്ളിൽ താമസിക്കുന്നതു ഫ്രാൻസരാജ്യത്തിനു ക്ഷേമകരമല്ലെന്നും തന്റേയും രാജ്യത്തിന്റേയും ക്ഷേമത്തെ മുൻനിർത്തി ഉടനെ ഫ്രാൻസതൃത്തിവിട്ടു പൊയ്ക്കോളേണമെന്നും പാരിസ് ആലോചനസഭക്കാർ നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു. ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കോ അമേരിക്കയിലേക്കോ പോകാമെന്നു നെപ്പോളിയൻ തീച്ചുയാക്കി. അമേരിക്കയ്ക്കു പോകുന്നതാണു നല്ലതെന്നു ചില സ്നേഹിതന്മാർ ഉപദേശിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സ്നേഹിതന്മാരോടുകൂടി അമേരിക്കയിലേക്കു പുറപ്പെട്ടു. തന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ ശത്രുക്കൾ ഇല്ലാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം മാർഗ്ഗസംരക്ഷണം ചെയ്തുതരേണമെന്നു നെപ്പോളിയൻ വെല്ലിംഗ്ടൻപ്രളുവിനോടപേക്ഷിച്ചു. മാർഗ്ഗസംരക്ഷണം തന്റെ ഉദ്യോഗപരിപാടിയിൽ പെട്ടിട്ടില്ലെന്നുമാത്രം വെല്ലിംഗ്ടൻപ്രള അലക്ഷ്യമായി മറുപടികൊടുത്തു. നെപ്പോളിയനെ വല്ലവിധത്തിലും തടവുകാരനാക്കിപ്പിടിക്കേണമെന്നായിരുന്നു പോഷിയുടെ ഉദ്ദേശം. ജനറൽബെക്കർ, അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഭാര്യ ബെർദോണ്ടുപ്രള, സേവരി, ലസ്കാസ്സ് എന്നിങ്ങിനെ ചിലകൂട്ടർ

നെപ്പോളിയന്റെ കൂടെ പുറപ്പെട്ടു. കപ്പൽ കയറിയശേഷം നെപ്പോളിയനെ ഇംഗ്ലീഷുകാരെക്കൊണ്ടു പിടിപ്പിക്കാമെന്നു പോഷി നിശ്ചയിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ പുറപ്പെടുന്ന സമയവും യാത്രചെയ്യാനുദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ള കപ്പലുകളും പോഷിക്കുറിവുണ്ടായിരുന്നു. 'സാലി' 'മദ്രാസ്' എന്നീ രണ്ടുകപ്പലുകളെയാണു നെപ്പോളിയൻ സൂക്ഷിക്കുവാനുണ്ടായത്. ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ കപ്പലുകൾ നെപ്പോളിയൻ യാത്രചെയ്യുന്ന കപ്പലുകളെ വളഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു. കടൽതീരംവിട്ടു സമുദ്രത്തിലേക്കു പ്രവേശിക്കുവാൻ യാതൊരു മാർഗ്ഗവും ഇല്ല. എവിടേനോക്കിയാലും ഇംഗ്ലീഷു പടക്കപ്പലുകൾതന്നെ. നെപ്പോളിയൻ 'പെല്ലർഫാബൻ' എന്ന കപ്പലിൽ കയറി. സാലിയുടെ കപ്പിത്താൻ നെപ്പോളിയനെ അറിയിച്ചു:— "നമുക്കു നിർദ്യം കടന്നുപോകാം. ചില ഫ്രാൻസുകപ്പലുകൾ ഇംഗ്ലീഷുകപ്പലുകളുമായി പോരാടട്ടെ. അതിനിടയ്ക്കു നമുക്ക് ഇംഗ്ലീഷുകപ്പലുകൾ പിൻതുടന്നെത്താൻ സാധിക്കാത്ത ദൂരത്തിൽ എത്തിച്ചേരാം"

നെപ്പോളിയൻ—എനിക്കുവേണ്ടി യുദ്ധം ചെയ്യേണമെന്നില്ല. അനാവശ്യമായി മനുഷ്യാക്രമം ചിതറുന്നതിൽ എനിക്കിഷ്ടമില്ല.

അപ്പോൾ കപ്പിത്താൻ "അങ്ങിനെയാണെങ്കിൽ ആരും അറിയാതെ വേഷളനനായി മറുകര ചെന്നുചേരാം." എന്നു പറഞ്ഞു.

"അതും എനിക്കിഷ്ടമില്ല. സമരഭീരുവെപ്പോലെ വേഷം മാറി കൂടുന്നത് എന്റെ സ്ഥിതിക്കും ഗൗരവത്തിനും കുറവു കുന്നു." എന്നായിരുന്നു നെപ്പോളിയന്റെ മറുപടി.

പെല്ലർഫാബനിൽ കയറി നെപ്പോളിയൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേക്കു തിരിച്ചു. വേഷളനനായി അമേരിക്കയിൽ എത്തിച്ചേരുവാനോ 'സാലി' കപ്പൽത്തലവൻ ഉപദേശിച്ചപ്രകാരം അപായമില്ലാതെ അന്ത്യദേശത്തിൽ രക്ഷപ്രാപിക്കുവാനോ പോഷിയെ വല്ലപ്രകാരത്തിലും യമപുരിക്കു പറഞ്ഞയക്കുവാനോ

നെപ്പോളിയന്നു ലേശമെങ്കിലും പ്രയാസമുണ്ടായിരുന്നില്ല. എങ്കിലും അദ്ദേഹം തന്റെ ആത്മീയപൗരസ്ത്യത്തിനും ജ്ഞാതപത്തിനും വിപരീതമായി യാതൊന്നും പ്രവർത്തിക്കുവാൻ കരുക്കുമായിരുന്നില്ല. ചുരുക്കം ചരിയം അദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിക്കു വിരോധമായിരുന്നു. പെല്ലർമാബനിയിലെ കപ്പിത്താനായ മെയ്ഡ്ലാണ്ടു എന്നൊരു നെപ്പോളിയനെ ആചാരോപചാരങ്ങളോടുകൂടി കപ്പലിൽ കയറി ഡെർബിത്തുറമുഖത്തിന്നു നേരെ കാഴിച്ചു. പ്ലിമത്ത് എന്ന തുറമുഖത്തിൽനിന്നു കീഴ്ത്തുന്ന കപ്പലിന്റെ നായകൻ മെയ്ഡ്ലാണ്ടിന്നു “നെപ്പോളിയൻ തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു” എന്ന് ഒരു കത്തെഴുതി. ഈ എഴുത്തു വായിച്ചപ്പോൾ മെയ്ഡ്ലാണ്ടു വളരെ വ്യസനിച്ചു. അദ്ദേഹത്തിന് എന്തുചെയ്യാൻ കഴിയും? പെല്ലർമാബൻ പ്ലിമത്തിൽ എത്തിയപ്പോൾ ആ കപ്പലിനെ ഇംഗ്ലീഷ്വടക്കു പറ്റുകൾ വളഞ്ഞുനിന്നിരുന്നു. കീഴ്ത്തുകപ്പൽതലവന്റെ ആജ്ഞകൂടാതെ പെല്ലർമാബനിൽനിന്നു ആക്കും പുറത്തുപോവാൻ പാടില്ലാത്തനിലയിൽ, താൻ തടവുകാരനാക്കപ്പെട്ടിരിക്കപ്പെട്ടുവെന്നു നെപ്പോളിയന്നു ബോധ്യമായി.

അദ്ധ്യായം. 16

ഗുരുക്കളുടെ വഞ്ചന.

പാതന്ത്രനാക്കപ്പെട്ട ചക്രവർത്തി.

നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹത്തിനും സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും ഹാനി നേരിടാതെ സംരക്ഷിക്കുവാൻ ഇംഗ്ലീഷ് ചക്രവർത്തിക്കു എഴുതിക്കൊള്ളാമെന്നു വെല്ലിംഗ്ടൻപ്രഭു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നു. ആ പ്രഭു വാഗ്ദത്തലംബനം ചെയ്തുവെന്നു മാ

ശ്രമപൂർവ്വം നെപ്പോളിയന്റെ ജീവിതം ഇതരനാട്ടുകാർക്കു ദ്രോഹ
 കരമായിത്തീരാതിരിക്കേണമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവ
 നാശനമാർഗ്ഗം തേടിക്കൊള്ളണം” എന്ന് എഴുതി അയക്കുക
 യും കൂടിയുണ്ടായി. നെപ്പോളിയനെ വെടിവെച്ചു കൊല്ലേ
 ണമൊ നാടു കടത്തി വല്ല ദുർഗ്ഗാധിപത്തിലും താമസിപ്പി
 കേണമൊ എന്നായി ചില ഇംഗ്ലീഷ് ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ
 വിചാരം. അയാളെ പതിനെട്ടാംവയസ്സിലുള്ള കൈവശം ഏ
 ലിച്ചുകൊടുത്താൽ അദ്ദേഹം തക്കതായ ശിക്ഷ കൊടുത്തുകൊ
 ള്ളും എന്നുള്ള പക്ഷക്കാരും ഉണ്ടായിരുന്നു. ഈ വിഷയത്തെ
 പറ്റി ബ്രിട്ടീഷ് പാർലിമെണ്ടിൽ വാദപ്രതിവാദങ്ങൾ നട
 ന്നു. വെല്ലിംഗ്ടൺപ്രഭു നെപ്പോളിയന്റെ നേരെ ജന്മവൈ
 രം ഭാവിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. പ്ലിമത്ത് തുറമുഖത്തിൽ നെ
 പ്പോളിയൻ എത്തിട്ടുണ്ടെന്നുള്ള വാർത്തയും നാടെങ്ങും പര
 ന്നു. അദ്ദേഹത്തെ കാണുവാൻ വളരെ ദൂരത്തിൽനിന്നു ജന
 ങ്ങൾ അണിയണിയായി വന്നുകൊണ്ടിരുന്നു. യൂറോപ്പുവണ്ഡ
 തെ മുഴുവനും കിടങ്കിടെ വിറപ്പിച്ച ആ വീരാധിപിനെയെ ക
 ന്നു കാണേണമെന്നുള്ള ആഗ്രഹത്തോടുകൂടി വന്നുചേരുന്ന കൂ
 ട്വർ കരുവക; രണ്ടുപേരായിരുന്നെങ്കിലും ജനങ്ങളുടെ നേരെ കരു
 ണയും ദാക്ഷിണ്യവും ഉണ്ടെന്നു പറയപ്പെടുന്ന ആ വിശ്വപി
 ശ്രുതനെ കാണേണമെന്നു കരുതി പുറപ്പെട്ടുവരുന്ന കൂട്ടർ മ
 റൊരുവക. എളിയ കുലത്തിൽ ജനിച്ചു സ്വപ്രയത്നത്താലും
 ഭജനപരമക്രമത്താലും ചക്രവർത്തിപദവിയിൽ എത്തിച്ചേ
 ൾന്നു മനുഷ്യകേസരിയെ കാണേണമെന്നു വിചാരിച്ചുവന്നിട്ടുള്ള
 കൂട്ടർ മൂന്നാമതൊരുവക; സുന്ദരംഗനും സുശീലനും ആയ ധീര
 പുരുഷനെ ഒരു നോക്കു കാണേണമെന്നുള്ള അഭിനിവേശ
 തെ ബാഹ്യചേഷ്ടകളാൽ ആവരണം ചെയ്തുകൊണ്ടു വന്നു
 ചേർന്നിട്ടുള്ള സ്രീകൾ കരുവക ഇപ്രകാരം അനവധി ജന
 ങ്ങൾ പ്ലിമത്തിൽവന്നുകൂടി. ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികൾ നെ
 പ്പോളിയനെ കപ്പലിൽനിന്നു പുറത്തിറക്കിയില്ല. അവിടെ വ

അകൂടിയ ജനങ്ങളിൽ ഒരു മുക്കാലം നെപ്പോളിയനെ കാണാതെത്തന്നെ മടങ്ങി. ബ്രിട്ടീഷ് പൊതുജനങ്ങൾക്കു നെപ്പോളിയനെപ്പറ്റി നല്ല അഭിപ്രായമായിരുന്നു. അവർ വല്ല പ്രകാരത്തിലും നെപ്പോളിയനെ സഹായിച്ചുവെങ്കിലൊ എന്നുള്ള ഭയം ബ്രിട്ടീഷ് ഭരണാധികാരികളെ ബാധിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ കപ്പലിന്റെ ചുറ്റും പീരങ്കിക്കുപ്പലുകൾ തയ്യാറായിനിന്നിരുന്നു. പിറേറ ദിവസം വൈകുന്നേരം വിദേശകാര്യമന്ത്രിയായ ഫെൻറിബാൻബറി കീത് കപ്പൽത്തലവനോടു കൂടി നെപ്പോളിയന്റെ കപ്പലിൽ കയറിച്ചെന്നു. ഫെൻറിബാൻബറി താഴെ കാണിച്ചപ്രകാരം എഴുതപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു ശാസനത്തെ നെപ്പോളിയനെ വായിച്ചു കേൾപ്പിച്ചു.

ബ്രിട്ടീഷ് രാജശാസനം.

‘യൂറോപ്യ ഖണ്ഡത്തിലെ ക്ഷേമത്തെ നിവർത്തിക്കുവാനും ഞങ്ങളുടെയും സങ്കലിതകക്ഷികളുടേയും ദേശങ്ങളിൽ സമാധാനം ഉണ്ടാകുവാനും നെപ്പോളിയന്റെ പരാക്രമങ്ങളെ അടക്കിപ്പക്കേണ്ടതു ഞങ്ങളുടെ ധർമ്മമാകുന്നു. ഈ ധർമ്മപരിപാലനത്തിനായി നെപ്പോളിയനെ അസ്വതന്ത്രനാക്കി പിടിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നു. സെൻറ് ഫെലനാദിപ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിവാസസ്ഥലമാക്കി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആ ദീപിലെ ശീതോഷ്ണസ്ഥിതി സുഖകരവും നെപ്പോളിയനെ ഭദ്രമായി താമസിപ്പിക്കുന്നതിന്നു് ആ സ്ഥലം ബന്തോവസ്കൂൾ ഉള്ളതും ആണു്. നെപ്പോളിയൻ അവിടെ താമസിച്ചുകൊള്ളേണമെന്നാണു കല്പന. സേവരി, ലാലിമാണ്ടു് എന്നീ രണ്ടുപേർ കൂടാതെ വേറെ മൂന്നുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഒരു വൈദ്യനും പന്ത്രണ്ടു ഭൂതൃന്മാരും നെപ്പോളിയനെ അനുഗമിക്കാം. ഇവരെല്ലാവരും യുദ്ധത്തിൽ പിടിക്കപ്പെട്ട തടവുകാരായി വിചാരിക്കപ്പെടും. രണ്ടുദിവസങ്ങൾക്കുള്ളിൽ സാർ ജോജു് കാക്ബേൺ നെപ്പോളിയനെ സെൻറ് ഫെലനിയിലേയ്ക്കു കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോകുന്നതായിരിക്കും.’’ ഈ രാജശാസനത്തിൽ ആരും കയ്യൊ

പ്ലവെച്ചിട്ടുണ്ടായിരുന്നില്ല. രാജശാസനം ന്യായകരമല്ലെന്നുള്ള ബോധ്യംകൊണ്ടായിരിക്കാം അതിൽ അതും ഒപ്പിടാതിരുന്നത് എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിവരുന്നു. സർ ജാജ് കാകുബർൺ.

നെപ്പോളിയനെ ചക്രവർത്തിയായി വിചാരിച്ചുപോകരുതെന്നും അയാൾ സാധാരണനായ ഒരു സേനാപതിമാത്രമാണെന്നു കരുതേണ്ടെന്നും സാർ ജാജ് കാകുബർണിനു കല്പനകൊടുക്കപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ ഭേദവും സാമാനങ്ങളും പരിശോധിക്കുവാൻ കാകുബർണിനെ അധികാരപ്പെടുത്തി. നെപ്പോളിയന്റെ കൈവശമുണ്ടായിരുന്ന വൈരങ്ങൾ, ഭക്ഷണത്തുകൾ, വസ്ത്രങ്ങൾ മുതലായ സാമാനങ്ങളെല്ലാം വിററു ബാങ്കിൽ മുതലടക്കാനും ആ മുതലിന്റെ പലിശകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ കാരാഗൃഹവാസച്ചിലവു നടത്താനും കല്പിക്കപ്പെട്ടു. ഏതാനും സാമാനങ്ങൾ ബ്രിട്ടീഷ് വിദേശീയമന്ത്രിയെ ഏല്പിച്ചുകൊടുത്തു. നെപ്പോളിയന്റെ ബന്ധുക്കളോ സ്നേഹിതന്മാരോ മരൊറ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ താമസിക്കുവാൻ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നുവെങ്കിൽ താമസിക്കാൻ വിരോധമുണ്ടായില്ല. പക്ഷേ അവരെല്ലാം തടവുകാരായി വിചാരിക്കപ്പെടും. ഏവംവിധമുള്ള രാജകുലനുകളെ കേട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയൻ ലേശമെങ്കിലും കോപമോ ധൈര്യത്തോ മോ ഭാവികാതെ മറുപടി പറഞ്ഞു:— “ഞാൻ ഇംഗ്ലീഷുകാരുടെ അതിഥിയായി വിചാരിക്കപ്പെടേണ്ടവനാണ്! ബ്രിട്ടീഷ് നിയമങ്ങളേയും രാജ്യനടപടികളേയും അനുസരിച്ചുകൊള്ളാമെന്നുള്ള ദേശത്തോടുകൂടി ഞാൻ സ്വമേധയാ ഇംഗ്ലണ്ടിൽ പ്രവേശിച്ചിരിക്കെ എങ്ങിനെ തടവുകാരനാകും? ഈ കാര്യത്തിൽ ബ്രിട്ടീഷുകാർ രാജധർമ്മങ്ങളേയും ലൌകികനിയമങ്ങളേയും ഉല്പംഘിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നും സർവ്വജനസാമാന്യമായ അതിഥിസൽക്കാരപദ്ധതികളെ അതിലംഘിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നും മാത്രമേ പറയാനുള്ളൂ. ഈ അധർമ്മം ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ കീർത്തിക്കും പൗരസ്ത്യത്തിനും യോജിച്ചതാണോ?”

നെപ്പോളിയന്റെ അന്ത്യായഹരജി

കരേനേരം കഴിഞ്ഞശേഷം നെപ്പോളിയൻ തന്റെ സ്പേ
 ഫിതന്മാരെ വിളിച്ചുപറഞ്ഞു: — “ജീവപര്യന്തം സെൻറ് ഫെ
 ലനാദിപിയിൽ തടവുകാരനായി താമസിക്കുക എന്നുള്ള കാ
 യ്തും അസാധ്യംതന്നെ. മഹാക്രൂരവും കർഷവും ആയ ഈ
 കൃത്യം ചെയ്യിക്കുന്നവർ ലോകരീതിയും നാട്ടുമര്യാദയും അറി
 യാത്ത കൂട്ടരാകുന്നു. സെൻറ് ഫെലനാദിപിയിനേക്കാൾ താത്ത്
 റിക്കാരനായ ടാമൂർലെയിൻ എന്ന ആളുടെ ഇരുമ്പറയാണു
 കരെ ഭേദം. ലണ്ടൻ നഗരത്തിൽ ഒരു കാരാഗൃഹത്തിൽ താമ
 സിപ്പിച്ചാൽ കൂടി ഒരു വിധം കഴിച്ചുകൂട്ടാം. ബ്രിട്ടീഷുകാരെപ്പ
 റി എന്നിങ്ങനെ മുമ്പുതന്നെ വളന്നേല്പ അഭിപ്രായമില്ലെങ്കിലും
 അവർ ഇപ്രകാരമുള്ള അധർമ്മം പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ഞാൻ വി
 ചാരിച്ചിരുന്നില്ല. എന്നെ സെൻറ് ഫെലനാദിപിലേക്കയയ്ക്കു
 ന്നതിനേക്കാൾ തൂക്കമരത്തിന്നിരയാക്കുകയായിരുന്നു നല്ലത്.
 എന്നെപ്പോലെയുള്ളവരുടെ നേരെ ഇപ്രകാരം അധർമ്മം പ്ര
 വർത്തിച്ചാൽ ദൈവത്തിന്നു സഹിക്കുമോ?” ബ്രിട്ടീഷുകല്പന
 ആ നാട്ടുകാർക്കുതന്നെ രുചിച്ചില്ല. ഒന്നരണ്ടു ഇംഗ്ലീഷുപത്രങ്ങൾ
 ഇംഗ്ലണ്ടിന്റെ അനീതികളെ പത്രപംക്തികളിൽ വ്യാഖ്യാനി
 ക്കാതിരുന്നില്ല. നെപ്പോളിയൻ ചിലവക്കീലന്മാരുടെ ഉപദേ
 ശപ്രകാരം ഒരു അന്ത്യായഹരജി തയ്യാറാക്കി ബ്രിട്ടീഷുഗവർണ്മെ
 ണ്ടിന്നു സമർപ്പിച്ചു. താഴേകാണിച്ചപ്രകാരമായിരുന്നു അന്ത്യാ
 യഹരജി. “എന്റെ പരിശുദ്ധജീവിതത്തേയും സപാതന്ത്ര്യ
 ത്തേയും അവഹരിച്ച് എന്നിക്കു ദോഷം വിളയിച്ചതിനെ മ
 ഹാജനങ്ങളും ദൈവഭൃതന്മാരും അറിയത്തക്കവണ്ണം ഞാൻ
 ഹരജിബോധിപ്പിക്കുന്നു. എന്റെ ഇഷ്ടപ്രകാരം ഞാൻ വെ
 ല്ലാർഹാബനിൽ കയറിയതാണ്. ഞാൻ തടവുകാരനല്ല.
 നിങ്ങളുടെ സേനാധിപതിയായ വെല്ലിംഗ്ടൻ പ്രഭുവിന്റെ
 ഉപദേശവും കത്താശയും അനുമതിയും അനുസരിച്ചാണ്.

ഞാൻ ഇംഗ്ലണ്ടിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടത്. ബ്രിട്ടീഷ് നിയമങ്ങളെ ശരണംപ്രാപിക്കാമെന്നുള്ള ഏകവിചാരത്തോടുകൂടി സ്വമേധയാ ഞാൻ പുറപ്പെട്ടവനിരിക്കുകയാണ്. വെല്ലാർമാബൻ കപ്പൽനായകൻ ആചാരോപചാരങ്ങളോടുകൂടി എന്നെ ക്ഷണിച്ചതും സ്വപ്നിച്ചതും ബ്രിട്ടീഷ് ഗവണ്മെന്റിന്റെ കല്പനപ്രകാരമാണെങ്കിൽ ഇപ്പോൾ എന്നെ വഞ്ചിച്ചിട്ടുള്ളതു ബ്രിട്ടീഷു സാമ്രാജ്യഗൗരവത്തിനും ശ്രേയസ്സിനും ഭംഗമായിരിക്കും. ബ്രിട്ടീഷുകാർ എന്റെനേരെ പ്രവർത്തിച്ചിട്ടുള്ളത് അധർമ്മവും അനീതിയും അല്ലെന്ന് അവർ വാദിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽ സ്വായധർമ്മങ്ങളെ എടുത്തു പറഞ്ഞിട്ടു യാതൊരു ഫലവും. ഇല്ല. “വെല്ലാർമാബൻ” എന്നെ വഞ്ചിച്ചതോടുകൂടി ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ അധർമ്മബുദ്ധി പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ടുകഴിഞ്ഞു. ഈ സംഭവങ്ങൾ ഭൂലോകചരിത്രത്തിൽ ഉൾപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. ഇരുപത്തഞ്ചു സംവത്സരത്തോളം ഒരു രണധീരൻ തന്റെ ശത്രുക്കളായ ബ്രിട്ടീഷുകാരുമായി അവജയമെന്തിയെ പോരാടുകയും ഇപ്പോൾ കാലപ്രയാസത്താൽ അവരെ ശരണംപ്രാപിക്കേണ്ടിവരികയും ചെയ്തവെങ്കിലും ആ മഹാധീരനെ നിന്ദ്യമായ നിലയിൽ ഇരുത്തുന്നതു ബ്രിട്ടീഷുകാരുടെ അഭിമാനത്തിനും യോഗ്യതയ്ക്കും കുറവുവെന്നു ചരിത്രങ്ങൾ മറയിടട്ടെ. ഇംഗ്ലണ്ടിന്നു തന്റെ മുമ്പം പുറത്തുകാട്ടാൻ യോഗ്യതയുണ്ടോ. വിശ്വാസവഞ്ചന ചെയ്യുന്നവരുടെ ഗതി എതുവിധമാണെന്നു പറയുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല.”

വെല്ലാർമാബൻ കപ്പലിൽനിന്നു

1815 ആഗസ്റ്റ് 4-ാംനേ-

} നെപ്പോളിയൻ.

സെൻറ് ഫെലനയ്ക്കുള്ള പുറപ്പാട്.

നെപ്പോളിയനെ സഹായിക്കേണമെന്നു കരുതി പുറപ്പെട്ടവരെല്ലാം മടങ്ങേണ്ടിവന്നു. നീതിന്യായക്കോടതിയിൽ വിചാരണചെയ്തശേഷം ആമഹാപുരുഷൻ കുറുകാരനാണെന്നു തീ

ചുറ്റുപറ്റുന്നവർക്കും അദ്ദേഹത്തെ നാടുകടത്തുന്നതിൽ ആർക്കും ആക്ഷേപമുണ്ടാകയില്ല. വിചാരണചെയ്യാതെത്തന്നെ ചക്രവർത്തിപദവിയിൽ ഇരുന്ന ഒരാളെ അനന്യസാധാരണമായ പുരുഷധർമ്മം ദീക്ഷിച്ചിരുന്ന മനുഷ്യപുംഗവനെ—നാടുകടത്തുന്നതായാൽ ആ വിഷയത്തിൽ ദുർമ്മുഖം കാട്ടാത്തവർ നന്നെ കുറയും. ഇംഗ്ലണ്ടിലെ ഫെബിയസ്സ് കോർപ്പസ് ആക്ട് പ്രകാരം നെപ്പോളിയനെ നീതിന്യായക്കോടതിമുമ്പാകെ വിചാരണചെയ്യിക്കേണമെന്നുദ്ദേശിച്ച് അതിന്നായി പ്രയത്നം ചെയ്ത ഒന്നരണ്ടു വർഷീലന്മാർ മൗഢ്യത്തോടുകൂടി പിൻമാറേണ്ടിവന്നു. നെപ്പോളിയനെ കാണാൻ ചെന്ന വർഷീലന്മാരെ കീത് പ്രഭു മടക്കിത്തയച്ചു. ഫ്രാൻസിലെ രാജ്യസംബന്ധമായി ഒരു കേസ്സുണ്ടാക്കി ആ കേസ്സിൽ നെപ്പോളിയനെ സാക്ഷിയായി വരുത്തി പിന്നീട് വിചാരണചെയ്യിക്കാമെന്നു ചില വർഷീലന്മാരാലോചിച്ചു. അവരുടെ പ്രയത്നവും നിഷ്ഫലമായി. സാക്ഷിസ്സമൻ കൊണ്ടുചെന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥനെ കീത് പ്രഭു മടക്കിത്തയച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ഗത്യന്തരമില്ലാതെ സെൻറ് ഫെലനാദീപിലേയ്ക്കു പുറപ്പെട്ടു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂടെ കൌണ്ട് മാന്തലൻ, അയാളുടെ ഭാര്യ, കൌണ്ട് പാട്രാണ്ട് കുടുംബസമേതം, കെലർകാട് പ്രഭു, ലാസ് കാസസ്സ് പ്രഭു, ഡാക്ടർ ഓമീരാ എന്നിവരും പുറപ്പെട്ടു. പുറപ്പെട്ടപ്പോൾ നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹവും സാമാനങ്ങളും പരിശോധിക്കപ്പെട്ടു. മറ്റുള്ളവരുടെ ഗതിയും അപ്രകാരംതന്നെ. നെപ്പോളിയനൊഴികെ മറ്റൊരാൾക്കൊന്നും ആയുധംവെപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയനോടു വഡ്ഗംവെക്കേണമെന്നു പറയുവാൻ ആർക്കും ധൈര്യമുണ്ടായില്ല. നെപ്പോളിയനോ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൂട്ടരോ കാരാഗൃഹത്തിൽനിന്നു വല്ലപ്രകാരത്തിലും ചാടിപ്പോവുകയോ പോകാൻ ശ്രമിക്കുകയോ ചെയ്താൽ അവർ തൂക്കിക്കൊല്ലപ്പെടും എന്നു ബ്രിട്ടീഷുപാർലിമെന്റിൽനിന്ന് ഒരു നിയമം പാസ്സാക്കപ്പെട്ടു. സാമാന്യനായ ഒരു സേനാപതിയെപ്പോലെയല്ലാ

തെയായൊരു പ്രകാരത്തിലും ഉപരിയായി നെപ്പോളിയനെ ഭാവിച്ചുകൂടുന്നു ഖണ്ഡിതമായ കല്പന പുറപ്പെട്ടു. ചക്രവർത്തിയുടെ നിലയിൽ മാനവും ഗൗരവവും ദീക്ഷിച്ചിരുന്ന നെപ്പോളിയന്റെ സർവ്വസാത്തന്ത്ര്യങ്ങളും അവഹരിക്കപ്പെട്ടു.

പൊതുജനങ്ങളുടെ ശാശ്വതസ്നേഹത്തെ സമ്പാദിച്ച പുരുഷകേസരി സെൻറ് ഫെലിക്സിലെ കാശാഗ്രഹവാസം അനുഭവിക്കുകയാണെന്നു കേട്ടപ്പോൾ ലോകമാസകലം സന്താപസാഗരത്തിൽ മുഴുകി. അസൂയാലുക്കളും സപാത്മതലരും ആയ ചില കൂട്ടർ മാത്രമേ നെപ്പോളിയന്റെ കാശാഗ്രഹവാസത്തെ ശുഭസൂചകമായി കരുതിയുള്ളൂ. പോഷിയെ പൊതുജനങ്ങൾ വെറുത്തു. വെല്ലിംഗ്ടൺ പ്രഭുവും ബ്ലൂച്ചറും പാരിസ് നഗരത്തെ കൊള്ളചെയ്തു. നെപ്പോളിയൻ വളരെ പണിപ്പെട്ടു സമ്പാദിച്ചുവെച്ചിരുന്ന അനേകം കാഴ്ചസാധനങ്ങൾ ഉന്നിമിന്നുമായി വിതറപ്പെട്ടു. സങ്കലിതരുടെ യുദ്ധച്ചിലവിലേക്കായി 15 ദിക്കോടി പ്രാജനാഞ്ചം കൊടുക്കേണ്ടെന്നു പ്രാൻസുകാർ നിർബ്ബന്ധിതരായി. ഒന്നരലക്ഷം സങ്കലിതസൈന്യം പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ ആ നാട്ടുകാരുടെ ചിലവിന്മേൽ പാപ്പായി. നെപ്പോളിയനെ പിൻതാങ്ങാതെ ഭിന്നിച്ചു നിന്നതു പരമവിശ്ലിതപമായിപ്പോയിയെന്നു ബോർബോൺ വംശക്കാക്കൊഴികെ മറ്റുള്ളവർക്കെല്ലാം ബോദ്ധ്യമായി. നെപ്പോളിയന്റെ സഹായികളെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ട ചിലരെ നാടുകടത്തി. ചിലരെ തൂക്കിക്കൊന്നു. സേനാധിപതി നേയിനെ വെടിവെച്ചുകൊന്നു. ദേശാഭിമാനിയും പ്രാൻസുരാജ്യത്തിന്റെ ഉന്നതിക്കായി കൊടിയയുദ്ധങ്ങളിൽ ഏല്പിച്ച വിജയനേടിയവനും ആയ നേ പീരങ്കിക്കിരയായെന്നറിഞ്ഞപ്പോൾ സപരാജ്യാഭിമാനികളായ പ്രാൻസുകാർ കണ്ണീരൊലിപ്പിച്ചതിന്നു കയ്യും കണക്കുമില്ല. വെല്ലിംഗ്ടൺ ബ്ലൂച്ചറും കൂടിയാണു നേയിനെ പീരങ്കിക്കിരകൊടുത്തത് എന്നു ചരിത്രകാരന്മാർ പറയുന്നു. നാർത്തംബ്രലാണ്ടി എന്ന കപ്പി

ഭീൽ കയറിയാണു നെപ്പോളിയനെ സെൻറ് ഫെലനയ്ക്കു കൊണ്ടുപോയത്. അദ്ദേഹം ഫ്രാൻസുരാജ്യത്തെ നോക്കി മാറിൽ കൈവെച്ചുകൊണ്ടു “വിരന്മാരുടെ ജനനഭൂമിയായ ഫ്രാൻസുരാജ്യമേ! പ്രജകളുടെ സ്വാതന്ത്ര്യത്തിനും അഭ്യന്തരതിരക്കുവേണ്ടി പടയെടുത്ത ദേശമേ! ഞാൻ പോകട്ടെ, പോകട്ടെ, അനന്തരമതിതരിക” എന്നു പറഞ്ഞു അശ്ശൂക്കൾ പൊഴിച്ചപ്പോൾ ഇടനെഞ്ചുപൊട്ടാത്തവർ ആരുമെന്നു ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. നാത്തരബ്രഹ്മാണ്ഡം കപ്പൽ അതിന്റെ അമൃതനിധിയോടുകൂടി പത്തുദിവസം സഞ്ചരിച്ചശേഷം ഒരു ഫ്രാൻസ് കപ്പലിനെ കണ്ടു. ഫ്രാൻസ് കപ്പിത്താൻ നാത്തരബ്രഹ്മാണ്ഡം കപ്പിത്താനെ വിളിച്ചു “ഞങ്ങളുടെ നിക്ഷേപത്തെ നിങ്ങൾ കൊള്ളിച്ചെടുക്കുകൊണ്ടു പോവുകയാണ്. ഞങ്ങളുടെ ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങളെ വേണ്ടുവണ്ണം വിചാരിച്ചു നീതിന്യായങ്ങൾ പിഴയ്ക്കാതെ രാജ്യപരിപാലനം ചെയ്തിരുന്ന ഭൂപാലാവതംസത്തെയാണ് നിങ്ങൾ കൊള്ളിച്ചെടുക്കുകൊണ്ടു പോകുന്നത് എന്നു സഗൽഗദം മുറയിട്ടു. നിഷ്ഠുലമായ മുറയിടൽ! മിത്വ്യയായ വനരോദനം!! ബധിരകണ്ഠങ്ങളിൽ പ്രവേശിക്കുന്ന ശംഖനാദം!!!

ദപിപാന്തരവാസം.

യൂറോപ്പിൽനിന്നു ആരായിരുന്നോഴിക അകലേയാണ് സെൻറ് ഫെലനാദപിപ്പ്. ആഫ്രിക്കയിൽനിന്നു ആയിരത്തിക്കുറുന്നോഴിക അകലേയും ആണ്. പത്തുനോഴിക നീളവും ആറുനോഴിക വീതിയും ഉള്ള ഈ ദപിപ്പ് കരിങ്കല്പുകളാലും പാറകളാലും നിബിഡിതമായിരുന്നു. അസഹ്യമായ ഉഷ്ണം. നാലു ഭാഗത്തിലും കോട്ടമതിൽപോലെ ഉയന്നതായ പാറകളാൽ ആ ദപിപ്പ് ആവൃതമായിരുന്നു. കപ്പലുകൾ വന്നടുക്കാൻ മൂന്നു തുറമുഖങ്ങളേ ഉള്ളൂ. അവയെല്ലാം അതിജാഗ്രതയോടുകൂടി കാക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അവിടെ അഞ്ഞൂറു വെള്ളക്കാരെ താമസിപ്പിച്ചിരുന്നു. അവരിൽ ഇരുനൂറ്റാളുകൾ ഭടന്മാരാണ്. ശിരോസ്തംഭത്തിന്റെ ഉഗ്രതനിമിത്തം രക്താതിസാരവും വാതരോഗ

വും സെൻറ് ഫെലനയിൽ ഭട്ടമുക്കാലാളുകളേയും കടന്നുപിടി
ച്ചിട്ടുണ്ട്. കലമേനിക്കു് അമ്പതുവയസ്സിൽ അധികകാലം അ
വിടെ ആരംജിവിച്ചിരുന്നിട്ടില്ലത്രെ. ജെയിംസ് ടൌൺ എ
ന്നപേരായ ഒരു സ്ഥലമാണു് അവിടെ നെപ്പോളിയന്റെ വാ
സത്തിനായി നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടിരുന്നതു്. ആ ടൌണിൽ ഒരു
പഴയഭവനം സ്ഥിരവാസത്തിനായിട്ടും അവിടെനിന്നു മൂന്നു
മൈൽ അകലെ കീഴ്ക്കാത്തുകായി നില്ക്കുന്ന ഒരു പാറ
മേൽ കെട്ടപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു വീടു ഗ്രീഷ്മഭവനമായിട്ടും നെപ്പോ
ളിയന്നു വിട്ടുകൊടുത്തിരുന്നു. ജെയിംസ് ടൌൺഭവനത്തിൽ ഉ
പയോഗസുലഭമായ രണ്ടു മുറികളേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. മറ്റൊ
ന്നും ഇല്ലെങ്കിൽ ഈ അറകളെ ഉപയോഗസുലഭമാക്കിയതാ
മെന്നേയുള്ളൂ. ജനാലകൾ ഉണ്ടെങ്കിലും വാതിലുകൾ ഇല്ല.
വാതിലുകൾക്കു തിരശ്ശീലകളും ഇല്ല. നിശാകാലത്തിൽ അ
സഹ്യമായ ശീതവായു അടിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കും. ഒരു മുറിയിൽ
ലസ്കാസസ്സും ആയാളുടെ പുത്രനും നിലത്തുകിടന്നുറങ്ങും.
നെപ്പോളിയന്റെ മുറിയിൽ ഒരു കട്ടിലും രണ്ടു കസേലകളും
ഉണ്ടായിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് ടേബിൾ സഭാകാലവും അറകളെ ചു
റ്റി നടന്നുകൊണ്ടിരിക്കും. നെപ്പോളിയന്നു കൊടുത്തിരുന്ന
റൊട്ടി, മാംസം മുതലായ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ പഴയതും
രുചികരണമെന്നും ആയിരുന്നു. ശുദ്ധജലം ആ ദ്വീപിൽ തന്നെ
കിട്ടുകയില്ല. നെപ്പോളിയന്റെ ഭൃത്യന്മാർ രണ്ടുനാഴിക അക
ലേയ്ക്കാണ് താമസിച്ചിരുന്നതു്. ഭൃത്യന്മാരോടാവട്ടെ മറ്റു വല്ലവ
രോടുമാവട്ടെന്നെപ്പോളിയന്നു സ്വകാര്യമായി യാതൊന്നുംസം
സാരിച്ചുകൂടാ. ഭൃത്യന്മാർ ഭക്ഷണംകൊണ്ടുപോകുമ്പോൾ ഇം
ഗ്ലീഷ് ടേബിൾ അവരുടെ മുമ്പിലും പിമ്പിലും തോക്കുപിടിച്ചു
നടക്കും. “നിദ്രയെന്നെൻ പേരെടുത്തിട്ടുള്ള ഐശ്വര്യചക്രവർത്തി
യൊ, ആസ്രിയചക്രവർത്തിയൊ, പ്രാച്ചാരാജാവൊ എന്നെ
തടവുകാരനാക്കിയിരുന്നുവെങ്കിൽ അവരുംകൂടി എന്റെനേരെ
ഇത്ര കഠിനമായും നിഷ്കരുണമായും പെരുമാറുകയില്ലയായി

ന്നു. അവർ രാജോചിതമായ മയ്യോദയോടുകൂടി എന്നെ ബഹുമാനിക്കുമായിരുന്നു” എന്നു നെപ്പോളിയൻ കൂടുകൂടെ പറയും. സെൻറ് ഫെലനയിൽ താമസിച്ചിരുന്ന മിസ്റ്റർ ബാൽകോമ്പിയും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കുടുംബങ്ങൾക്കും നെപ്പോളിയനെ വളരെ ബഹുമാനമായിരുന്നു. “സർവ്വഗുണപരിപൂർണ്ണനായ ഈ മഹാനായാണോ ഇംഗ്ലീഷുകാർ ഭജിക്കുന്നത്? ഇദ്ദേഹത്തായാണോ കാരാഗൃഹത്തിൽ താമസിപ്പിക്കുന്നത്?” എന്നു മിസ്റ്റർ ബാൽകോമ്പി തന്റെ മക്കളോടു പറയാറുണ്ടു്. മിസ്റ്റർ ബാൽകോമ്പി ഇംഗ്ലീഷ് കാരനായിരുന്നിട്ടുംകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്നു നെപ്പോളിയനെപ്പറ്റി ബഹുമാനമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ. സെൻറ് ഫെലനയിൽനിന്നു് ആയിരം നാഴിക ദൂർത്തിലല്ലാതെ വേറെ ഭൂമികൾ ഇല്ല. നെപ്പോളിയനെ ഇംഗ്ലീഷ് പട്ടാളക്കാർ അതിജാഗ്രതയോടുകൂടി കാത്തിരുന്നു. എന്നിട്ടും നെപ്പോളിയൻ ഒളിച്ചോടിപ്പോയാലോ എന്നുള്ള സംശയം ഇംഗ്ലീഷ് കാരെ പ്രബലമായി ബാധിച്ചിരുന്നു. ഇംഗ്ലീഷ് കാർ കെട്ടും കാവലും അധികമാക്കി. സെൻറ് ഫെലനയിൽ പുതിയ പട്ടാളങ്ങളെ താമസിപ്പിച്ചു. നെപ്പോളിയൻ ചാടിയപ്പോൾ ആ വർത്തമാനം കാലതാമസമെന്നിയെ അധികൃതന്മാർക്കറിവുകിട്ടുവാൻവേണ്ടി മാത്രം കമ്പിത്തപ്പാലും ടെല്ലിഫോണും നടപ്പാക്കി. നെപ്പോളിയന്റെ നടപടികളെ പരിശോധിക്കാൻ കാപ്റ്റൻ ബാബിൽട്ടൻ എന്ന ഇംഗ്ലീഷ് കാരൻ നിയമിതനായിരുന്നു. ബാബിൽട്ടൻ ദയാരഹിതനും ജനരഞ്ജന കുറഞ്ഞവനും ആയിരുന്നതുകൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ ജീവിതം പൂർവ്വധികം ശോചനീയമായിത്തീർന്നു.

നെപ്പോളിയന്റെ അന്ത്യകാലം.

ഏവംവിധങ്ങളായ നിഷ്കാരതകളുടെ മദ്ധ്യത്തിൽ നിലവിലുണ്ടായിരുന്ന മനുഷ്യന്റെ ദേഹസ്ഥിതിയും മനഃസ്ഥിതിയും വാട്ടംതട്ടാതിരിക്കുമോ? നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹം ശോഷിച്ചുതുടങ്ങി. സ്വതന്ത്രനെ കൗഷധങ്ങളിൽ വിശ്വാസം ഇ

ല്ലാതിരുന്ന അദ്ദേഹം ഇപ്പോൾ കൗഷധങ്ങളെ തീരെ ഉപ
 യോഗിക്കാതെ ആയി. പ്രകൃതിചികിത്സയിലായിരുന്നു അദ്ദേ
 ഹത്തിന്റെ വിശ്വാസം. ശുദ്ധമായ ശ്വാസവും ശുദ്ധജ
 ലം പാനം ചെയ്യാനും സൗകര്യമില്ലാത്ത ആ ദീപിൽ അ
 ദ്ദേഹത്തിന്റെ പ്രകൃതിചികിത്സ എങ്ങിനെ നടക്കും? കുതിര
 സ്സവാരി നെപ്പോളിയന്റെ നിരൂപണാത്മകമായിരുന്നു. സെൻ
 റ്റഫെലനയിൽ താമസം തുടങ്ങിയ ശേഷം കുതിരസ്സവാരി
 ചെയ്യാൻ സഹതന്ത്രവും സൗകര്യവും ഇല്ലാതെ ആയി. കാ
 ലക്രമേണ നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹം വല്ലാതെ ചടച്ചു. ആ
 ഘാതത്തിൽ അഭിരുചി കുറഞ്ഞു. ഇങ്ങിനെയിരിക്കുമ്പോൾ
 ഫഡ്സൺ ഡാക്ടർ കമീരയെ സെൻറഫെലനയിൽനിന്നു
 പുറത്തുപാവാൻ നിർബ്ബന്ധിച്ചു. ഡാക്ടറും നെപ്പോളിയ
 നും തമ്മിലുള്ള കൂട്ടുകെട്ടു സെൻറഫെലനാഗവണ്ണകു പിടി
 ചിലി. ഗവണ്ണർ കുന്നരണ്ടു വൈദ്യരെ ഇംഗ്ലണ്ടിൽനിന്നു വ
 രുത്തി നെപ്പോളിയനെ ചികിത്സിക്കാൻ നിയമിച്ചു. ആ
 വൈദ്യന്മാരോടു നെപ്പോളിയൻ സംസാരിച്ചതേയില്ല. നെ
 പ്പോളിയന്റെ മരണം സമീപിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്നു ഇംഗ്ലീഷു
 കാക്കു സംശയം തുടങ്ങി. ചികിത്സയ്ക്കായി പ്രാൻസുരാജ്യ
 ത്തിൽനിന്നുതന്നെ വൈദ്യനെ വരുത്തി. ഡാക്ടർ ആണ്ടോ
 മാർച്ചി വിദഗ്ദ്ധനായ വൈദ്യനും നെപ്പോളിയന്റെ ദേഹ
 സ്ഥിതി അറിഞ്ഞു ചികിത്സ ചെയ്യുന്നവനും ആയിരുന്നതു
 കൊണ്ടു നെപ്പോളിയന്റെ രോഗം ക്രമേണ ഭേദമായിത്തുട
 ങ്ങി. പക്ഷേ ആ രോഗശമനം താല്ക്കാലികമായിരുന്നതേയു
 ള്ളു. വീണ്ടും നെപ്പോളിയൻ കിടപ്പിലായി. അന്ത്യകാല
 ത്തെ കിടപ്പാണെന്ന് ഇംഗ്ലീഷുകാർ തീർച്ചയാക്കി. നെപ്പോ
 ളിയന്റെ ബന്ധുജനങ്ങളെ എഴുത്തയച്ചുവരുത്തി. ഒരു ദിവ
 സം നെപ്പോളിയൻ ജനറൽബെർട്രാണ്ടിനെ വിളിച്ച് രാജ്യ
 കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പല വിഷയങ്ങളും സംസാരിച്ചു. തന്റെ
 മരണശേഷം തന്റെ മകൻ അനുഷ്ഠിക്കേണ്ടതായ രാജധർമ്മ

ങ്ങളെയെല്ലാം നെപ്പോളിയൻ ബെർട്ട് രാണ്ടിനെ പറഞ്ഞു നശിപ്പിച്ചു. സെൻറ് ഫെലനയിൽ ആസംവത്സരകാലം കാരാഗൃഹവാസം അനുഭവിച്ചശേഷം 1821-മാണ്ട് മെയ് മാസം 5-ാംനു രാത്രി നമ്മുടെ കഥാനായകൻ ഇഹലോക വാസം വെടിഞ്ഞു.

അനന്തരസമാചാരം.

മരിക്കുന്നതിനു മുമ്പെ വളരെ നേരം ദൈവചിന്തയോടുകൂടി നെപ്പോളിയൻ കണ്ണടച്ചിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിന്റെ സ്നേഹിതന്മാരും പൈദ്യന്മാരും അടുത്തുണ്ടായിരുന്നു. മരിക്കാൻ വരുമ്പോൾ ഒരു പാതിരി യേശുനാഥന്റെ അന്ത്യവചനങ്ങളെ പ്രവചിച്ചു. “പ്രാൻസുസൈന്യം, ജോസഫൈൻ” എന്നുള്ള വാക്കുകൾ അവ്യക്തമായി ഉച്ചരിച്ചുകൊണ്ടാണ് നെപ്പോളിയൻ കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചത്. മൃതദേഹത്തെ പ്രാൻസുരാജ്യത്തേക്കു കൊണ്ടുപോകേണമെന്നു നെപ്പോളിയന്റെ സ്നേഹിതന്മാർ അപേക്ഷിച്ചു. ഫഡ് സൺ അനുവദിച്ചില്ല. സെൻറ് ഫെലനയിൽതന്നെ മൃതശരീരം അടക്കം ചെയ്യപ്പെട്ടു. നെപ്പോളിയന്റെ പ്രതാപങ്ങളേയും ഗുണഗണങ്ങളേയും മൃതശരീരവാഹികളും അനുയായികളും ഉച്ചരിച്ചപ്പോൾ അങ്ങിനെ ചെയ്തുകൂടുന്നു ഫഡ് സൺ തടസ്സം ചെയ്തു. ഒരു കുന്നിൻമുകളിലാണ് നെപ്പോളിയന്റെ മൃതശരീരം അടക്കം ചെയ്തത്. വേതു സംവത്സരങ്ങൾ കഴിഞ്ഞശേഷം പ്രാൻസുരാജ്യം ഭരിച്ചിരുന്ന ലൂയിഫിലിപ്പ്, ജനങ്ങളുടെ നിഷ്പക്ഷപ്രകാരം, നെപ്പോളിയന്റെ അസ്ഥികളെ പ്രാൻസുരാജ്യത്തിൽ കൊണ്ടുവന്നു, രാജോചിതമായ ആഡംബരങ്ങളോടുകൂടി അടക്കം ചെയ്തു. 1833-മാണ്ട് ജൂൺ 1-ാംനു നെപ്പോളിയന്റെ ശിലാപ്രതിമ രാജധാനിമുറ്റത്തിൽ പ്രതിഷ്ഠിതമായി. നെപ്പോളിയന്റെ പുത്രൻ ഇരുപത്തൊന്നാമത്തെ വയസ്സിൽ അന്തരിച്ചു. 1824-ൽ പതിനെട്ടാം ലൂയിയും കാലഗതിയെ പ്രാപിച്ചു. ഫാർട്ടുൻസി

ഒരു പുത്രൻ പ്രാൻസുചക്രവർത്തിയായി അഭിഷേകം ചെയ്തു
പ്പെട്ടു. മൂന്നാം നെപ്പോളിയൻ എന്ന ഗംഭീരനാമത്തെ അദ്ദേഹം
വധിച്ചു. നെപ്പോളിയന്റെ മരണശേഷം യൂറോപ്പി
ലെങ്ങും, അദ്ദേഹം അങ്കുരിപ്പിച്ചിരുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യബീജം, ചേ-
രുന്നി പടൻപിടിച്ചു. യുദ്ധവൈദഗ്ദ്ധ്യംകൊണ്ടും, ശാസ്ത്ര-
ജ്ഞാനംകൊണ്ടും, ചരിത്രപരിജ്ഞാനംകൊണ്ടും നെപ്പോളി-
യൻ ഏതുമായും ഉയർന്നുവന്നിരുന്ന അലങ്കരിച്ചിരുന്നവരും
അത്രതന്നെ ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തെ രാജ്യഭരണനൈപുണ്യം
കൊണ്ടും ജനരഞ്ജനംകൊണ്ടും ഉത്സാഹശീലംകൊണ്ടും ആ
മഹാൻ അലങ്കരിച്ചിരുന്നവനും അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജന്മവൈ-
രികൾപോലും സമ്മതിക്കുന്നതിരികയില്ല. ആ മഹാന്റെ സ്വ-
ലഭ്യം മണ്ണോടുമണ്ണായ് ലയിച്ചുപോയെങ്കിലും യശോഭ-
ഹം ശാശ്വതമായ ധർമ്മജ്ഞോടുകൂടി ഭൂലോകചരിത്രത്തിൽ
മിന്നിത്തിളങ്ങി നടന്നു ചെയ്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു.

സ മ ഹ മ .

